

Thomæ Lydias

CANONES CHRONOLOGICI,

Nec non

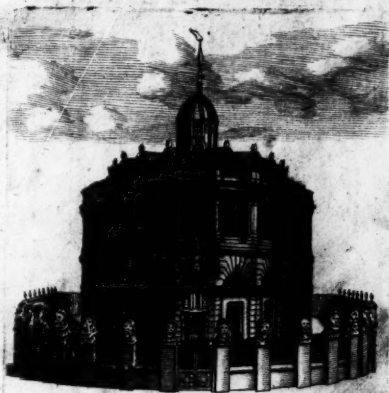
SERIES SUMMORUM MAGISTRATUUM

ET Pp. 3.83

Triumphorum Romanorum.

Opus posthumum,

Ex Autoris autographo fideliter editum.

OXONII,

E THEATRO SHELDONIANO,

Anno Dom. M. DC. LXXV.

Thome Iohne
CANONES CHRONOLOGICI

Nec non
SERIES SUMMORUM MAGISTRATUM
ET

Thome Iohne

895.98

E. THEATRO SHEDDENI

Anno Domini M. DC. LXXV.

Præfatio.

Mirabitur forte Lector, Lydium super-
rioris fere ævi scriptorem, multisque
retro annis fato functum, quasi redin-
tegrata studio, nunc demum in lucem prodire.
Sed eni sunt viri optimi atque literatissimi adver-
sa semper fortuna, ut dum viveret ipse in te-
nebris delitesceret, non tam eruditis lucubra-
tionibus, quam rei familiaris angustia, & adversa-
riorum invidia celebris: unde minime mirum,
si scripta ejus pari successu utantur, & in paren-
tis sortem tanquam hereditatem succedant.

Quæ fuerint egregii Senis tristitia semper fa-
ta, non est ut multis recenseam. Longa est
injuria, longa ambages. Ad rem præsentem
dixisse suffecerit; anno circiter 1646. quo tem-
pore civilia bella in Britannia nostra acerrimos fe-
cerant insultus, cum ille Alkertonæ, vico in agro
Oxonienſi satis obscuro, cujus Rectoratum obti-
nuit, habitaret; regiasque partes adversus per-
duellum motus pro virili fovere deprehendere-
tur; à Rebellium militibus, pro tempeſtatis istius
licentia, bonis omnibus & re familiari, curâ
illa quidem & plane Philosophicâ, spoliatur:
cumque grassantibus intercederet; nulla sacrarum
insularum, nulla Senectutis habitâ ratione, ipsum
a
armati

P R Æ F A T I O.

armati adoriuntur, vulneribus plagisque onerant, adeoque barbare tractant, ut intra biduum occumberet. Præda quam nefarii latrones secum deportarunt, Charta tanquam pretii nullius sarcinula supererant, qua veluti Sibylla folia per vacuum domum neglectim dispergebantur; has raptim collectas è vicinia Rusticus sacculo frumentario imposuit, & in casa suæ angulum reiecit; ubi diu cum blattis tincisque lætabantur, donec post multos annos pace tandem restituta, ras illud forte pertransiret vir eximius Dr J. Lamphirus Historia apud nos Professor, qui in Captivas istos incidens, pretio satis exiguo redemptos recognovit, & quo est animo in bonas literas propensissimo, nobiscum communicavit.

Inter plura luce dignissima Lydiati nostri scripta, occurrebat Tractatus de Summis Rom. Magistratibus & Triumphis, quem hic damus. Quod quidem argumentum maxima tam prisca, quam sequiora temporis ingenia exercuit; nimirum Verrium Flaccum fastorum Capitolinorum autorem seculo Augusti Caesaris; Cratorem & Chrysorum, M. Aurelii Veri tempore; Marcellinum Comitem, & Ausonium, qui seculo post Christum tertio florere: Cassiodorum seculo 5. Fastorum Sicularum quicumque is fuerit autorem; Prosperum Aquitanum, qui Leoni M. Papæ à secretis: post illos longo ordine Petrum Pisanum, Marianum Scotum, Hieronymum Suritam, Jo. Cuspinianum, Greg.
Ha-

PRÆFATIO.

Haloandrum, Henricum Glareanum, Bartholom. Marlianum, Carol. Sigonium, Onuphrium Panuvinum, Anton. Contium & Stephan. Vinandum Pighium.

Quod vero aliquid studio Lydiati nostri fuerit etiamnum relictum, non modo ex perpetuis scriptorum omnium in re Consulari litibus patescit; sed etiam ex presenti opere speramus compariturum. Ne autem inusitata temporum supputatio offensionem sit iis, quibus calculi Lydiatei parum sunt noti, quemadmodum in prima Emendationis Temporum ab ipso Elucubrata editione fuerat; & siquidem ejus scripta in paucorum manibus versantur: apparatus quasi loco Canonem Chronologicum, ceu alteram è naufragio tabulam, appendimus. Veniam dabit Lector, si ex Chartis dissipatis & mutilis, atque iisdem lituris subinde interstinctis, non omnia ad amussim respondeant. Cum Lydiatum promiserimus, nolimus alienas conjecturas aut emendationes apponere: satiusque duximus ut diligentia potius nostra, quam fides desideraretur.

PRÆFATIO

Hactenus Henricus Glavannus, Cantuariensis
 Archiepiscopus, Carolus Sigismundus, Gualtherus
 Abbas, Constantinus & Stephanus Rostochenses
 Episcopi.

Quod vero aliquid studio spectanti nostri fac-
 tit christiannum Testamentum, non modo ex perperam
 interpretum omnium in re Caspali interitu ex-
 cessis, sed etiam ex presentis operis perperam con-
 paratione. Ne primum inusitata temporum suppo-
 sitio, offuscant, sed in quibus calculi Lychnis
 primum sunt notis, quoniam in prima Luce
 datam Temporis ab ipso Evangelio editione
 fuerit, & separatum esse scriptis in paucis, unde
 nihil existant, apparet, quod hoc Canonem
 Chronologicum, ex istis & manifestis tabulis
 apparet. Testam. dicitur Iohannis, & ex Chari-
 tatis & multis, alius istius libri sub-
 titulus, non omnia ad nostrum respon-
 dent. Quia hoc non promittimus, volumus
 etiam consilium, aut emendationem apponere
 ut diligenter possint nosse.

Canones Chronici

Ab Initio Mundi ad Principium Evangelii,
numero novem.

Annorum summa.

		Particula- ris unius cujusque Canonis.	Totalis M. C.
1	A B Initio Mundi ad finem Di- luvii universalis, anni fuere,	1656	1656
2	Inde ad natale Isaaci seminis pro- missi & hæredis Abrahami,	452	2108
3	Inde ad Israhæitarum exodum ex Ægypto,	400	2508
4	Inde ad fundatum à Solomone Templum,	479	2987
5	Inde ad Monarchiam Nabuchadne- zaris Babylonii,	413	3400
6	Inde ad Monarchiam Cyri Persæ,	70	3470
7	Inde ad Monarchiam Alexandri Magni Macedonis,	204	3674
8	Inde ad Monarchiam Julii Cæsaris Romani,	281	3955
9	Inde ad Principium Evangelii, con- veniens anno Imperii Tiberii Cæ- saris 15, & vulgari anno Domini 29,	77	4032
	Itaque annus Domini 1675 est an- nus Evangelii prædicati, Mundi vero conditi,	1637	5679

Porro Evangelii Tempora, huc usque elapsa &
adhuc currentia, distinguuntur in Principium Evan-
gelii, tanquam ejus natale, annorum 52, & septem
intervalla, tanquam totidem ipsius ætates, unum-
quodque annorum 245.

A

Evangelii

Evang. Mundi V. D.			
Evangelii natale inivit anno	1	4033	29
Prima ipsius ætas inivit anno	53	4085	81
Secunda ætas inivit anno	298	4330	326
Tertia ætas inivit anno	343	4575	571
Quarta ætas inivit anno	788	4820	816
Quinta ætas inivit anno	1033	5065	1061
Sexta ætas inivit anno	1278	5310	1036
Septima ætas inivit anno	1523	5555	1551
Omnes septem ætates exeunt anno	1768	5800	1796

Addè 4004 vulgari anno Domini, & summa erit annus Mundi. Subduc 4004 ab anno Mundi, & residuum erit vulgaris annus Domini.

Addè 30 minus 2, sc. 28 anno Evangelii, & summa erit annus vulgaris Domini. Subduc 30 minus 2, hempe 28 à vulgari anno Domini, & residuum erit annus Evangelii.

Annus Mundi, Evangelii, & vulgaris annus Domini si dividantur per 28, sunt idem annus vulgaris Cycli Solaris.

Canones Chronici, sive Regula Chronologica, quibus ætas Mundi, respondens Epocha, sive Radix, sive Æra, sive Initio Periodorum Solis & Luna, asstruitur.

CANON PRIMUS.

A Mundi conditu ad finem Universalis Diluvii anni fuerunt 1656 completi: qui per ætates decem Patriarcharum Antediluvianorum, quando primum facti sunt patres, in hunc modum computantur Geneseos cap. 5.

1	Adamo, quando vixerat annos 130, natus est filius <i>Sheth.</i>	130
2	Shethus annum agens circiter 105, filium genuit <i>Enosh.</i>	235
3	Enosh anno agenti 90, natus est <i>Kainan.</i>	325
5	Kainani annum agenti 70 natus est <i>Malaleel.</i>	395
5	Malaleeli anno ætatis suæ 65 natus est <i>Jared.</i>	460
6	Jaredo anno ætatis suæ 162 natus est <i>Enoch.</i>	622
7	Enochus annum agens 65 filium genuit <i>Mathusalah.</i>	687
8	Mathushalacho anno ætatis 187 natus est <i>Lamech.</i>	874
9	Lamecho annum agenti 182 natus est <i>Noah.</i>	1056
10	Noachus agens ætatis annum 500 genuit <i>Shem, Ham & Japheth.</i>	1956
	Quando <i>Noah</i> exegerat ætatis annum 600, ineunte anno 601, primo anni naturalis mense (Gen. c. 8. v. 13.) aquæ Universalis diluvii, postquam supra unum annum durasset, exsiccabantur.	1656

CANON II.

A fine Diluvii ad natale Isaaci seminis, sive hæredis Abrahamo promissi, anni fuerunt 432, qui pariter per ætates decem Patriarcharum postdiluvianorum, quando patres facti sunt, in hunc modum computantur Gen. c. ii. Porro particularibus annorum summis additur etiam universalis à Mundi conditu.

1	Shemo annum ætatis centesimum agentis, biennio post diluvium (unde apparet eum Noachi primogenitum non fuisse, licet ideo primum nominetur, quia Deo visum est eundem benedictionis hæredem facere) natus est Arphaxad.	2	1658
2	Arphacshado anno ætatis 35 natus est Shalah.	37	1693
3	Shalachus annum agens 30 filium genuit Eber.	67	1723
4	Eberus 34 annos natus, genuit Phaleg, ita nominatum, quia circa illius natale terra divisa est, statim post confusionem linguarum, ob ædificationem turris Babylonæ.	101	1757
5	Phalego, 30 annum agenti, natus est Ren.	131	1787
6	Revus, ætatis suæ anno 32, filium habuit Sharug.	163	1819
7	Sharugus 30 annos natus, Nahor genuit.	193	1849
8	Nachorus 29 annos natus, Tharah genuit.	222	1878
9	Tharacho, postquam 70 ætatis annum expleverat, nati sunt Abraham, Nahor, & Haran. Atque hic rursus manifestum est, Abrahamum ideo primum		

nominari

nominari quia Deus hæredem illum benedictionis constituit; non (ut inter alios Josephus Scaliger præcipue contendit)quod è tribus natu erat maximus. Nam Haranem (qui ante fratrum discessum ex Ure patriâ suâ diem obiit) multis annis senio-rem fuisse, plus quam verisimile est : siquidem *Milcah* illius filia Nahoris erat uxor, ut affirma-
tur Gen. 11. v. 29. Quin & *Sarah*, Abrahami uxo-rem, (alias *Iscah* vocatam) ejusdem filiam fuisse, ex eo videtur, quod Abrahamus Abimelecho dixit, Gen. c. 20. v. 12. *Revera soror mea est, filia* (nempe neptis) *patris mei, & non filia matris mea.* Ad hæc apparet Haranis filium Lotum (quem similiter Abrahamus fratrem suum vocat c. 13. v. 8. & c. 14. v. 14. quique iterum ita vocatur, versu 16.) non multis annis juniorem fuisse Abrahamo; quod uti ex aliis historiæ eorum circumstantiis, ita exinde potissimum patet, quia c. 19. Lotus dicitur filias habuisse nobiles ad exci-
dium Sodomi, ante natum Isaacum, v. 14. & quod paulo post senex dicitur, v. 31. Porro quod tot an-
ni inter Abrahami Nachoriqu; natalem & Haranis intercederent, ex hoc casu evenisse videtur, quod Haranis mater, prior Tharachi uxor, longo antea mortem obierit : quamobrem Abrahamus Saram sororem suam vocat à parte patris, (quippe quia ambo à Tharacho hujus avo & illius patre ortum habuerunt) à parte vero matris non item, quo-
niam Abrahami mater non eodem modo Saræ erat avia. Adeo ut quum dicitur *Tharah*, cap. 11. versu ult. ætatis suæ anno 205. mortuus esse Cha-
rane, & cap. 12. v. 4. itemq; Act. c. 7. v. 4. quod Abrahamus cum post patris sui obitum Cha-
rane excessit, annum ætatis 75 jam explevisset, certo certius sit Tharachum 130 annos comple-
visse cum ei Abrahamus natus est.

10	Abrahamus annum agens 100 filium habuit Isaacum, Gen. c. 21. v. 5.	<div style="display: flex; justify-content: space-between; border-bottom: 1px solid black; margin-bottom: 5px;"> 352 1008 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between; border-bottom: 1px solid black;"> 452 2108 </div>
----	---	---

CANON III.

A Natali Isaaci, ad Israëlitarum exitum ex Ægypto anni fuerunt 400. Hoc confirmatur ex ipsius Dei verbis ad Abrahamum, Gen. c. 15. v. 13. & Act. c. 7. v. 6. dicentis semen illius (quod in Isaaco vocabitur Gen. c. 21. v. 12. & Rom. c. 9. v. 7.) peregrinum fore in terra non sua, per tot annos servituti afflictionibusq; obnoxium. Ad pleniorē huius rei confirmationem hoc etiam facit, quod eodem v. 7. ejusdem c. 15. Gen. dicit deus se Abrahamum de Ure Chaldæorum eduxisse; & quod versibus 2. 3. & 4. ejusdem c. 7. Actorum, Abrahamus dicitur Deo mandante patriam suam reliquisse, natalem majorum suorum terram, Urem Chaldæorum, atque ita Israëlitarum peregrinationem incepisse, antequam Charanem inhabitavit, quod dicitur 430 annis præcessisse eorum exitum ab Ægypto, Exod. c. 12. v. 40. simul & legis promulgationem, Galat. c. 3. v. 17. & consequenter ex fine 11. & initio 12. cap. Gen. videtur tum fuisse, cum *Tharah* 200 annos, & Abrahamus 70 natus est, 5 annos ante illius obitum Charane, & huius exinde discessum, & 30 ante Isaacum natum.

Sunt quidem nonnulli, qui quadringentos triginta annos, quorum sit mentio 12. cap. Exod. & 3. cap. ad Galatas, non ante mortem Thara & Abrahami exitum à Charane incepisse contendunt, non plus viginti quinque annis ante natale Isaaci: ideoque quadringentos annos Gen. 15. & Act. 7. memoratos non ante Isaacum quinque annos natum incepisse: quam sententiam hisce rationibus stabilire conantur.

1. Quia & Ur & Charan sitæ erant in Mesopotamia, eoque nomine unam eandemque regionem consiciebant; ita ut Abrahamus ante relictam Charanen patriam suam reliquisse dici non potuit. Cui argumento respondeo, non inde sequi Charanen & Urem eandem fuisse regionem, quoniam

Uiam utraque in Mesopotamia sita erat; quippe Ur ubi Abraam & Tera nati fuerunt, Chaldaeorum eras patria, sed non ita Charan; Mesopotamia enim plures in se provincias continebat, quando Abraam reliquit Ur, sicut Insula Magne Britannia, ut alias omittam instantias, non ita pridem sub Elizabetha Regina; qua igitur ratione descripsisse patriam diceretur ille: qui tunc temporis à Scotia in Angliam migraverit, seu vice versa, eadem & Abraam cum patre Tera à patria sua proprie ac vere exhibat, quando ab Ur Chaldaeorum transferat ad Charan qua Chaldaeorum non erat. Nec dubitari licet quin Abrahamus à Deo iussus ut terram Chaldaeorum relinqueret sine notitia alterius cuiusque quam incoheret, (ita enim disertis verbis se habet S. Scriptura Heb. 11. 8. Exiit nesciens quo esset venturus) patri jam valde seni, suadenti ne Euphratem transiret donec Deus peculiare aliquod mandatum interponeret, facilius morem gesserit, non autem aliud à Deo de itinere mandatum accepit ante mortuum Teram: unde constat Abrahamum relicta patria Israëlitarum peregrinationes incepisse, cum ad Ur Chaldaeorum ad Charan transiit, qua regio pro Chaldaica nusquam habenda.

2. Nisi ante datum promissum Tera mortuus fuerit, procul dubio promissum Christi è semine suo venturi, cum Abraamo recepisset; quod pro absurdo habent qui non ante mortem Tera peregrinationis Israelitica initium statuunt. Et quidem hac in re nonnihil difficultatis subest: neq; negari debet Teram, cum fuerit Patriarcha ut & Adamus & Noachus, promissi cum Abrahamo fuisse participem: quippe Christus de semine Abrahami venturus, utique de semine Tera ejus patris nascitarius erat. Verum enimvero Tera accepit promissum tantum mediata, eoque nomine non pari passu cum Abrahamo; Deus enim illud Abrahamo immediate concessit, & ille proculdubio spiritu prophetico afflatus patri Tera hoc notum fecit, eaque methodo ab idololatria, qua olim detinebatur, quod ex Josue ultimi capitis initio discimus, senem revocavit, eique in animum induxit, ut secum patriam suam idololatricam desereret, proficiscen-
tibus

tribus una uxore Sara, & Loto Haranis filio; Nahore cum familia sua una illis egrediente, quod vero simillimum est, vel in Charan illis desidentibus non diu postea secuto: ideoque nulla Nahoris fit mentio sub finem 11. & initium 12. cap. Genes. quod non cum Abrahamo & Loto ad Canaan usque transiret.

3. Sunt qui conjiciunt 400 annos (Gen. 15. & Act. 7.) initium habuisse à quinto Isaaci anno, qui tunc, ut nonnulli autumant, ablaetabatur, quando cum sannis excipiebatur ab Ismaele Gen. 21. 9. quam quidem irrisorem S. Paulus Ep. ad Galatas 4. 29. persecutionem vocat. Quibus hac breviter regerere visum est. Primo inutilis est illa conjectura nec sacri codicis, nec solida cujusvis rationis auctoritate nixa, quod Isaacus non ante quintum annum ablaetatus erat. Deinde & servitus & afflictio seminis Abrahami ejus peregrinationes subsequiebantur; & ab ipsis pendebant, quare exinde quadringenti anni recensendi sunt. Tertio praedictorum locorum sensus perperam explicatur, dum per afflictiones & persecutiones ibidem memoratas, intelligunt mala quae Patriarcharum familiis atque liberis obventura erant, ut odia & similitates inter Isaacum & Ismaelem filios Abrahami, atque inter Jacobum & Esavum filios Isaaci, inter Josephum denique & fratres filios Jacobi; non enim, ut modo dictum, istiusmodi domestica mala ac intestina calamitates eo loci intelliguntur, sed quae ab idololatricis ac profanis gentibus iisdem infligenda erant, inter quae quadringentos istos annos misera servitute ut inquilini & extranei acturi erant; praesertim vero in Aegypto, ut ex verbis sequentibus manifestum est, Veruntamen gentem cui servituri sunt ipse judicabo, inquit Dominus, & posthac egredientur cum magnâ substantiâ, tu autem ibis ad patres tuos in pace, & sepelieris in bona Senectute, generatione autem quarta revertentur huc, necdum enim completæ sunt iniquitates Amorrhæorum usque ad praesens tempus. E quibus constat, quadringentos istos annos à nativitate Isaaci seminis Abrahamitici originem duxisse. Nec quidem aliud est argumentum

totius

totius capitis decimi quinti Geneseos, quam Abrahami quærela de prole sibi non concessâ, & ejusdem concedenda promissio; unâ cum narratione prophetica arumnarum quæ iisdem essent obventura, priusquam hereditatem acciperent, aut in formam Reipublicæ coirent.

Et si vero particulatim de hoc temporis intervallo agere, non adeo necessarium sit, ad ostendendam mundi ætatem, ac in duobus prioribus fuit, abs re tamen non erit pauca, eaque non prorsus supervacua subungere.

Isaacus sexagenarius erat, cum uxor ejus Rebecca Jacobum & Esavum peperit, Gen. c. 25. v. 26.

60 2168

Jacob, qui & Israël vocatus est, 130 annos natus, unâ cum familiâ suâ in Ægyptum descendit, Gen. c. 47. v. 9. secundo famis anno, c. 45. v. 6. nono post Josephi præfecturam, & 30. ætatis ejus anno, cap. 41. v. 46.

190 2298

Josephus mortuus est 110 ætatis suæ anno, Gen. c. ult. v. ult. annos 71 post Israelis adventum in Ægyptum, & 54 post illius obitum, Gen. c. 47. v. 28.

261 2369

Moses (uti manifestum est ex illius ætate ad exitum Israelis ab Ægypto) natus est 60 annos post Josephi mortem.

321

Moses, 80 ætatis suæ anno, per Dei verbum & potentiam, res miras contra Pharaonem egit, & Israelitas Ægypto eduxit. Exod. c. 7. v. 7.

400 2508

CANON IV.

AB Israelitarum exitu ex Ægypto ad Templum Dei Hierosolymæ à rege Solomone fundatum completi erant anni 479, Reg. lib. 1. c. 6. v. 1. Præcipua hujus intervalli capita sequuntur.

Ab Israelitarum exitu ex Ægypto, ad eorum introitum in terram Chananaeam, anni erant 40, Exod. c. 16. v. 35, &c.

40 2548

Josua, qui eos in terram promissionis duxit, mortuus est 17 post anno: quod colligi potest ex temporibus judicum & regum sequentium usque ad fundatum templum.

57 2565

Othoniël judex mortuus est 40 annos post mortem *Josua*, Jud. c. 3. v. 11.

97 2605

Ehud & *Shamgar* ad 80 usque annum à morte *Othoniëlis* iudicium exercuerunt, Judic. c. 3. versibus 30 & 31.

177 2685

Deborah exhinc 40 annos iudicavit Israelem c. 5. v. ult.

217 2725

Gedeon post hanc 40 plures judex permanfit, c. 8. v. 28.

257 2765

Abimelech ille tyrannus interemtus est 3 annos post *Gedeonis* mortem, c. 9. v. 22.

260 2768

Thola 23 annos Israelem iudicavit, c. 10. v. 2.

283 2791

Jair 22 annos, c. 10. v. 3.

305 2813

Jephthah 6 annos, c. 12. v. 7.

311 2819

Ibzan 7 annos, c. 12. v. 9.

318 2826

Elon 10 annos, c. 12. v. 11.

328 2836

Abdon 8 annos, c. 12. v. 14.

336 2844

Samson

Samson 20 annos, c. 16. v. ult.

Eli, Pontifex maximus, 40 annos,

1 Sam. c. 4. v. 18.

356 2864

396 2904

Mortuus est *Eli* audito arcam divini fœderis à Philisthæis fuisse captam; quæ post 7 menses Israeli restituta est, 1. Sam. c. 6. v. 1. *ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ Δαυὶδ*
350 annos post Israelitarum primum annum Sabbaticum in Chanaane, quo tempore Shilunte collocata erat: ad quem locum nunquam iterum reversa est. Cum primum ibi arca collocabatur, terra divisa est Israelitis in hæreditatem, *ὡς ἔστιν περὶ τὴν γῆν*
(sicut aliqua habent exemplaria Act. c. 13. vers. 19.) ferè 450 annos, nempe post natum Isaacum, Abrahami semen, cui terra promissa est, Gen. cap. 15.

Samuel post mortem *Eli*, & *Saul* primus Rex Israelis à Samuele unctus hic iudex, ille Rex, pariter 40 annos durabant, Act. c. 13. v. 20. & 21.

436 2944

Rex *David* post Saulis mortem per 40 annos imperium administravit, 2 Sam. c. 5. v. 4. &c.

476 2984

Solomon, post Davidis mortem, tres annos regnum gessit, antequam templum extruere cœpit, 1. Reg. c. 6. v. 1. 2. Chron. c. 3. v. 2.

479 2987

CANON V.

A Primis templi fundamentis Hierosolymæ à rege Solomone jactis, ad initium Monarchiæ Babylo-nicæ, 1° anno absoluti imperii regis Nabuchadnezaris, post Patris ejus mortem anni erant 413, qui compu-tandi sunt secundum annos regum Judæ posterorum Davidis, sicut congruenter & summo cum consen-su exponuntur in duobus libris Regum, & 2do Chro-nicorum, tanquam justa ac stata mensura illo-

rum temporum, ad quam anni Israeliticorum regum, post illorum defectionem à Domo Davidicâ, & verò Deicultu, in universum omnes exigendi sunt, nequaquam verò è contrâ illi ad hos. Atque in his Eusebii & Hieronymi Chronica secutus sum: nisi quod illi, secundum 70 interpretes, Athaliæ unum annum, Josiæ itidem alterum, & Amoni o attribuunt plures quam codices Hebræi. Quin & in hac re insignis ille Scaliger, uti evenit, nobis astipulatur, præterquam quod ille unum annum Abiæ omittit, 3 menses Jehoahaz, totidem Jeconia, & semestris spatium è regimine Zedekia, duos omnino annos.

Consultatissimum esse omnino annos regum Israeliticarum ad annos regum Judæ exigere exinde patet, quod ii qui è contra faciunt minimè inter se coherent; sed alii per duodecim aut viginti annos modum excedant, alii totidem amputant. Revera confusis admodum & turbatis regum Israelis rebus, cum mutila & perplexa valde regnandi tempora fuerint, qui annos Regum Judæ, summatim traditos in libris judicum & Chronicorum, ad annos Regum Israelis accommodaverit, idem ille fecerit ac si normam linea cyrva conformare sibi in animum induxerit.

Solomon, postquam templum ædificare

cœpit, regnabat 37 annos, 1 Reg.

c. 11. v. 42. & 2 Chron. c. 9. v. 30.

37

3024

Rehoboam regnabat 17 annos, 1 Reg. c.

14. v. 21. & 2 Chron. c. 12. v. 13.

54

3041

Abijah regnabat 3. annos, 1 Reg. c. 15.

v. 2. 2 Chr. c. 13. v. 2.

57

3044

Aśa regnabat annos 41, 1 Reg. c.

15. v. 10. & 2 Chr. c. 16. v. 13.

98

3085

Jehoshaphat regnabat 25. annos, 1 Reg.

c. 22. v. 42. 2 Chr. c. 26. v. 31.

123

3110

Jehoram post Jehoshaphati mortem 8

anno

annos, 2 Reg. c. 8. v. 17. & 2 Chr. c. 21. v. 5. & 20.	131	3118
Ahaziah regnabat unum annum, 2. Reg. c. 8. v. 26. & 2 Chr. cap. 22. v. 2.	132	3119
Athaliah 6 annorum tyrannidem exercuit, 2 Reg. c. 11. v. 3. & 2 Chron. c. 22. v. 12.	138	3125
Jehoash regnabat 40 annos, 2 Reg. c. 12. v. 1. & 2 Chr. c. 24. v. 1.	178	3165
Amaziah regnabat 29 annos, 2 Reg. c. 14. v. 2. & 2 Chron. c. 25. v. 1.	207	3194
Uziah seu Azariah regnabat 52 annos, 2 Reg. c. 15. v. 2. & 2 Chr. c. 26. v. 3.	259	3246
Jotham regnabat 16 annos, 2 Reg. c. 15. v. 33. & 2 Chr. c. 28. v. 1.	275	3262
Ahaz regnabat 16. annos, 2 Reg. c. 16. v. 2. & 2 Chr. c. 28. v. 1.	291	3278
Hezekiah regnabat 29. annos, 2 Reg. c. 18. v. 2. & 2 Chr. c. 29. v. 1.	320	3307
Manasseh regnabat 55. annos, 2 Reg. c. 21. v. 1. & 2 Chr. c. 33. v. 1.	375	3362
Amon regnabat 2. annos, 2 Reg. c. 21. v. 19. & 2 Chr. c. 33. v. 21.	377	3364
Josiah regnabat annos 31. 2 Reg. c. 22. v. 1. & 2 Chr. c. 34. v. 1.	408	3395
Jeoahaz regnabat 3 menses, 2 Reg. c. 23. v. 31. & 2 Chr. c. 36. v. 2. ac deinde à Pharaone Nechone captivus in Ægyptum asportatus est, ubi interiit.		
Jehoiachim à Nechone rege Ægypti in locum Jeoahaz substitutus est, cujus regiminis anno 4 ^{to} post abductum Jeoahaz, Jer. c. 15. v. 1. & c. 46. v. 2. Sed anno 3 ^{to} post illius mortem in Ægypto (Confer Dan. c. 1. v. 1. cum Jerem. c. 22. v. 11. & 12.) Nabuchadnezzar filius Nabopollasaris regis Babylonici, fuso profligatoq; Ægyptiorum agmine ad Charchmishum, illius etiam		

etiam regnum, utpote Ægyptiis tributarium, Invasit, peragravit, ac subegit. Quâ occasione *Daniel*, qui tunc temporis captivus ductus est, c. 1. & Jer. c. 25. eundem annum 1um imp. Nabuchadnezzaris ponunt. 412 3399
Nabopolassar circiter annum abhinc mortuus est, anno imperii sui 21. (secundum Berosum, sicut citatur à Josepho, lib. 10. Judaicarum Antiquitatum, sub finem capitis 11. & ab Eusebio lib. 9. de Evangelica præparatione: hoc etiam confirmant & Astronomici Canones Regum Babylonicorum, Ptolemæo astronomo ascripti, & Ecclesiastici à Georgio Syncello allegati, licet Scaliger imperio illius 29 annos falso ascribat). & circa finem 5 anni Regis Jehoiakimi, uti memorat Jer. c. 36. v. 9. (cum in publico & solenni jejuniò, à poenitentia longissime abhorrens, volumen prophetiarum Jeremiæ in ignem projecit, quapropter ultima summi judicis sententia adversus illum & populum ejus pronuntiata est, versibus 30. & 31.) *Nabuchadnezzar* Nabopolassaris filius posthæc imperium & Monarchiam Babylonicam fundavit, secundum ipsam Babyloniæ computationem, quam secutus est *Daniel* Babyloniæ incola, in historiâ somnii Nabuchadnezzaris, c. 2. v. 1. atque etiam Jeremias in fine prophetiæ suæ, ut videtur, conscriptæ postquam Ægyptum reliquerat, & ad tribules suos captivos in Babyloniâ degentes pervenerat. c. 52. v. 28. & 29. Quinto igitur anno regiminis Jehoiakimi præcedentibus superaddito, exurgit positus annorum numerus ab initio templi & mundi conditi.

413 3400

Certissimum jam est ex Ptolemæi lib. 5. de Astron. c. 13. annum 21. imperii Nabopolassaris, annum fuisse 143 ab initio Nabonazaris regimine Babylónico. Quod quidem operæ pretium est notare, ad connectionem & applicationem Sacræ Historiæ ad Ethnicam. Nam utcunque diligenter & verè Chronologiam sacram à mundi primordiis ad finem usque Historiæ

Sacrarum

Sacrarum literarum deducimus, & Ethnicam ab ætate nostrâ ad summam antiquitatem retro sequimur, videamur tamen 10, 20, 30, 40, 50, aut pluribus annis ab ætate mundi aberrare, nisi alteram alteri rectè connectamus, applicemusq; Sed manifestum est ex astronomica calculatione, quod ab ineunte anno 144 Æræ Babyloniæ Nabonazaris, & 1° Monarchiæ Babylonicæ Nabuchadnezaris, ad finem usque anni Evangelici 1600, supputati ab ineunte 15 Tiberii Cæsaris Romani Imperatoris, secundum Evangelistam Sanctum Lucam, & Eusebium Hieronymumque in eorum Chronicis Ærâ illâ principali fundatis, explentur anni naturales omnino 2232, quibus si addantur 3400, nempe ætas mundi completa, secundum nostram Chronologiam, ad initium prædictæ Monarchiæ; audacter licet pronuntiare, annum Evangelicum 1600 esse 5632 à creatione mundi, & proinde annus 304 decimæ nostræ sexcentariæ, octo minus annis periodi solaris & lunaris.

CANON VI.

Babylonica Monarchia, à principio absoluti Nabuchadnezaris imperii, ad initum Cyri regimen, 70 annos duravit. Jerem. c. 25. v. 11. & 12. & c. 29. v. 10. &c. Præcipua hujus intervalli capita sequuntur.

Nabuchadnezar post 11 annos totius regiminis Jehoiakimi, & 3 menses Jehoiakini seu Jeconix, quem in Babyloniam captivum duxit, 8. regni illius anno, tertiam, eamq; ultimam Hierosolymæ obsidionem instituit, 17. regni sui anno, & 15. absolutæ suæ Monarchiæ, 9. Zedekix anno, & 10 mensis 10 die, 2. Reg. c. 25. v. 1. & Ezech. c. 24. v. 2. quo tempore completi erant anni 390 iniquitatis domus Israëliticæ, ab eodem Prophetâ adnotatæ c. 4. v. 5. à defectione Tribus Ephraim cum ceteris novem, & extructo idololatræ illo altari Bethel à Jeroboamo filio Nabati, 2 Reg. c. 12. & 13. Expleti etiam erant 40 anni iniquitatis

quitatis domus Judaicæ, signatæ v. 6. ejusdem cap. 4. postquam *Josiah* 12. regni sui annum egisset, quo altare illud destruxit, Confer 2. Chron. c. 24. v. 3. cum 2 Reg. c. 23 v. 15. & ab initio prædicationis prophetæ *Jeremiæ*, c. 1. v. 2. & c. 25. v. 3. 15. 3415

Nabuchadnezzar 19 imperii sui anno, & 17. absolutæ suæ Monarchiæ, 11 *Zedekiæ* Regis, Hierosolymam expugnavit, eamque simul cum templo solo adæquavit, 430 annos postquam primum à *Solomone* ædificari cœptum est, 2. Reg. cap. ult. & *Jerem.* cap. ult. 17. 3417

In veteris Testamenti versione à fundato *Solomonis* templo ad illud subversum 409 tantum anni à *Junio* & *Tremellio* recensentur, ablatis scilicet 21 annis à regnis illorum sex regum *Judæ* qui inter *Jehosaphatam* & *Hezekiam* intermediis regnarunt. Notandum vero illis erat, aliquos annos regum *Israelis* in illo ipso spatio omitti, ut etiam de aliis & ante & post illos ipsi fatentur. Sint in exemplum *Saul* primus rex & *Hosea* ultimus. Cum enim ad initium 13. c. 1. *Sam.* ita se habeant verba textus, Filius unius anni erat *Saul* cum regnare cœpisset, duobus autem annis regnavit super *Israel*, ita illi animadvertunt, nempe legaliter; quod enim alias regnavit multo plures rectissime colligunt, tam à plurimis bellis quæ contra hostes undique gessit, *Moabitas*, *Ammonitas*, *Edomitas*, reges *Zoba*, *Philisteos* etiam, cum *Amalekitis*, quam à variis longisque *Davidis* persecutionibus, quibus demum cessantibus per annum & quatuor menses inter *Philisteos* *Ziglaci* exul egit. Porro, cum de *Hosea* *Israelis* ultimo rege scriptum sit 2 Reg. 15. 30. illum interfecisse *Pekam*, nec non ejus loco regnasse, vicefimo anno *Joshami* filii *Uziæ* regis *Judæ*, ab initio scilicet regni *Joshami* post mortem *Uziæ*: & ad initium 17 cap. ita legitur, anno duodecimo *Ahaz* regis *Judæ*, regnavit in *Samaria* super *Israelem* *Hoseas* filius *Ela* novem annis: ad v. iterum 6. anno nono *Hosæ* Rex *Assyrius* cepit *Samariam*. Rursus. c. 18. v. 9. Quarto anno

anno regis Hezekiæ; qui erat septimus Hoseæ; Sal-
manasar Rex Assyriæ exivit contra Samariam & obses-
sit, & ad finem trēs annorum cepit eam, nempe sexto
anno Hezekiæ, qui est nonus Hoseæ regis Israëliti-
ci; nihilominus fatentur illi Hoseam regnasse minimum
septendecim annos; neque pauciores sunt à vicesimo anno
post inceptam à morte Uzæ regnum Iothami, ad sextum
Hezekiæ. Quæ cum ita se habeant, non est cur nos etiam
minus suspicemur, quatuor annos à regno Ahazæ excidisse,
dum immedicabili vulnere, quod minabatur propheta Elias
eum neutiquam evasuram, laborabit: pariter ac duodecim à
regno Zachariæ filii secundi Jeroboami, quando statim à
morte Jeroboami, pro Amosi prophetia 9. commate 7. cap.
in domum ejus gladio insurgebat Deus; variisque conjura-
tionibus turbabatur regnum Israëliticum; sicut Junius &
Tremellius in Amosum & Hoseam ipsi annotant. Alii
autem à morte prædicti Jeroboami filii Joasbi ad tricesi-
mum octavum annum Uzæ, quo Zechariæ regnasse di-
citur 2 Reg. 15. 8. interregnum fuisse in Israele per an-
nos duodecim; quod eodem recit ac nostra sententia; cum
idem sit nullum habere regem, ac istiusmodi qui ad coer-
cendos seditiosos & insidias repellendas impotens evasit.
Constat præterea omisso esse duos istos primos regni Mena-
bemi annos 2 Reg. 15. 17. à Phul priusquam rege Assyria
confirmationem in regno asssecutus erat. Loco autem dissoluti
regni Zechariæ per duodecim annos post mortem patris Jero-
boami, Junius & Tremellius duodecim annos à regno Ama-
ziæ regis Judæ auferunt, tribuentes illi tantum annos
septendecim, pro datis illi in libris Judicum & Chronicorum
novendecim; quam suam sententiam interpretatione istius
loci stabiliunt 2 Reg. 14. 17. Et Amaziah vixit quin-
decim annos post mortem Jehoasbi regis Israëlitis. (19. v.)
Quum demum conjurarunt contra eum Hierosolymis
Lachisum se recepit, quapropter persequiebantur eum
& interfecerunt Lachili. Super his sine ulla sacri codi-
cis authoritate annotant, Amaziam fugisse Lachisum
anno quarto post mortem Jehoasbi, ibique per annos mi-

nimum undecim in exilio vixisse, regnante interim Hierosolymis Uzia filio: cum ex ipso loco manifestum sit, Amaziam non fugisse ante finem quindecim annorum, atque statim à fuga conjuratores eum persecutos fuisse ac trucidasse Lachisi; ad firmandam vero hanc supputationem, initium c. 15 intellectu quidem difficile & ea propter variè expositum, ita interpretantur; vicesimo septimo anno Jeroboami regis Israelis regnavit Azarias filius Amazie regis Jude: notant illi in margine eum fuisse annum vicesimum quartum Azaria sive Uzia, & inclusis in parenthesi tribus versibus qui proxime sequuntur, [natus erat sedecim annos quando regnare incepit, regnavitq; quinquaginta duobus Hierosolymis, &c.] nihil obstantibus periodis ad finem quarti juxta ac primi commatis, post parenthesin conjungunt §. v. cum 1. eodemq; vicesimo septimo anno Jeroboami; quando Dominus regem lepra percussit, adeo ut ea laboraret usque ad mortem, ac adeo separata viveret: putabant nempe non alium fuisse finem loci, quam Uziam lepra affectum fuisse vicesimo septimo anno regni Jeroboami, sui que vigesimo quarto; ea vero ratione ara temporis à qua regnare cœpit Uziás, licet diutius ille reliquis omnibus uno excepto regnaverit, prorsus excidet, id quod ceteris regibus nunquam accidit. Porro, quatuor illa prima commata eundem retinent modum loquendi, quo initia regnorum regum Jude usitatissime exprimuntur, quorum itaque diversam à reliquis interpretationem immerito tradidere. Quapropter tantum abest ut illis de hac re alii consentiant, ut vice præscindendi annos duodecim à temporibus regum Jude hic loci, è contra tot adjiciant, supputando interregnum Jude à decimo quinto anno Jeroboami, quo interfectus erat Amazias, adejus vicesimum septimum quo Uziás regnum cœpisse dicitur. Neutro quidem ipse consequor, veruntamen initium regni Uzia pro more ceterorum regum eo loci descriptum esse pro certo habeo; sed l. de Emendat. temporum suppono annum Jeroboami vicesimum septimum, cujus hic fit mentio, non à morte patris Jehoashi, unde erat decimus sextus decurrens, supputandum, sed à regno suo ab Assyriis recuperato 2 Reg.

31. 25. quo tempore probabile est Jeroboamum, cum esset fortis juvenis atque strenuè aliquid gessisset, primo à patre regem appellatum fuisse: quippe dum vixit pater aliqualem partem eorum quæ illi ascribuntur sine cap. 14. 4. 26. v. gessisse videtur: præterea alia occurrit hujusmodi computationis instantia 2 Chr. ad finem 15. cap. & initium 16, ubi regis Asa 15. & 16 anni vocantur 35 & 36, scilicet à divisione regni Judæ & Israelis; id quod vel Junius & Tremellius ipsi fatentur. Hac autem contractione temporum regum Judæ in interpretandis duobus præsertim notabilibus locis Prophetarum, (alios quosdam non moror) male illi impigerunt; prior occurrit ad initium Amosi, ubi tempus prophetiæ statuitur in diebus Uzias regis Judæ, & Jeroboami filii Joasbi regis Israelitici, duobus annis ante terræ motum; in quem locum verissime annotant, eundem terræ motum ad mortem Jeroboami accidisse, quando in regno Israelitico conjunctionibus & internecionibus omnia misceri cœperunt, quas Propheta Hosea adeo vehementer ubique reprehendit, ac si ipsa terra tot scitariorum horrore ex Dei jussu tremere: vero simillimum itaque est Amosum anno regni Jeroboami penultimo prophetiam incepisse, circiter duos annos ante ejus mortem: eum vero annum in tricesimum septimum Uzias, & terræ motum in tricesimum nonum incidisse, at non circa tempus inflicta ei lepra, pro sensu maxima partis interpretum. Ubi mutatio chronologia regum Judæ in errorem illos induxit. Secundum enim veram annorum supputationem in libris Judicum & Chronicorum, mors Jeroboami vicesimo septimo anno Uzias respondet, qui annus erat Sabbaticus, ut in Emendatione temporum fusius notavi: circa quod tempus, pro recepta & probabiliori sententia, evenit terræ motus, & Uzias viginti quinque annis ante mortem leprâ percussus erat; ad quod astruendum unicum hoc præter usitata argumentum adducemus: cum enim Jothamus 2 Reg. 15. & 2 Chron. 27. viginti quinque annos natum fuisse quando incipit regnare tradatur, Junius & Tremellius, ab annis Abazi & Hezekia, locum istum non de regni ejus initio post mortem Uzias explicandum satis perspectum habuere: eum

vera ad susceptam à Jothamo regni administrationem, loco patris Uzias, 24. anno regni lepra affecti, haud aequali solertia exegere: sic enim pater quatuordecim annos natus eum genuisset, quod possibile licet minus probabile videbitur. Jothamus igitur, ut mea fert sententia, filius viginti quinque annorum morte Uzias vocatur, ratione administrationis sua loco patris: quod ab eo quod in libro de Emend. Temp. notavi astruitur, eandem scilicet phrasin non de aetate sola sed aliis quoque rationibus in lib. Jud. & Chro. adhibitam esse; ut inter tradendum annos Saulis, Abazias regis Jude, Jechonias, aliorumque se res habet. Abaz Jothami filius viginti annos natus regnum suscepisse dicitur, quod de aetate sua perinde intelligere est, ac si à patre decem annis ante mortem rex constitutus sit, suscepto nempe, ut videtur, bello contra Ammonitas, cujus fit mentio, 2 Chron. 27. eaque ratione fieri potuit ut anno sequente gignat Hezekiam, qui viginti quinque annos natus regnare coepit; quod de aetate sua tuto explicari potest. Junius autem & Tremellius, quo melius difficultatem quae natale Hezekiae in duodecimum annum Ahazi rejicere videtur superent, Ahazum viginti annos natum fuisse affirmant, non quando ille ipse, ut במלכו ubique valet, sed quando ille alter, patrem volunt Jothamum, regnare coepit; quod usui hebraica affixa in fine vocabuli prorsus adversatur, reciproca enim est & proximè praecedenti persona non remota, pro illorum constructione, referenda; nec locus iste quocum hunc conferunt eorum versionem confirmat, nempe 2 Chron. 36. 9. ubi Jechonias viginti annorum filius vocatur במלכו, quam phrasin de initio regni patris sui Jechoiakimi explicant: quippe idem Jechonias octodecem annorum filius, scilicet ratione aetatis במלכו dicitur 2 Reg. 24 quod si de initio regni Jechoiakimi locus ille intelligatur, non 18 sed 19 annorum filius, cum pater undecem annis regnaverit, fuisset Jechonias. Sed longe quidem vero similis est, quod eodem modo quo Ahazias Rex Jude cum regnare coepit viginti duorum annorum filius ratione aetatis appellatur, 2 Reg. 8. 26, iidemque eodem tempore quadraginta duorum annorum filius 2 Chr. 22. 2. respectu

respectu scilicet regni Samaria, ab Omri è parte materna avo
 edificata, illi vero exitiosa, cum & ibidem & illius occasione
 interfectus fuerit: pari etiam ratione Jechonias, qui octode-
 cem annos quum regnare inceperit natus esse dicitur, eodem
 tempore octo quoque annorum filius idem vocatur, ratione
 scilicet Imperii Babylonici atque captivitatis sibi fatalis,
 eà enim regno pariter ac libertate excidit. Hac autem so-
 lutione initium captivitatis Babylonica confirmatur, non à
 Jechonia ac Ezechielis prima transportatione, ut autumant
 Junius & Scaliger, recensendum, sed ab Imperio Babyloni-
 co, anno imperii Nabuchadnezzaris primo & Jehojakimi
 quarto, quando Daniel cum sociis deportati erant, uti ad
 initium Prophetie ejus scriptum legitur. Idem à Propheta
 Jeremia c. 25. clarius explicatur, qui Propheta erat pri-
 marius cui hoc revelavit Deus, ac caput illud locus princi-
 palis ubi septuagenarium Imperium & Captivitatem
 Babylonicam una ortum & occasum habitura predicatur: hac
 etiam supputatio ab eodem Propheta c. 29. v. 10. amplius
 astruitur, quo loco Judæos captivos alloquitur, eos praci-
 pue qui non ita pridem cum Jechonia deportabantur, &
 nondum res suas ob spem citò revertendi componebant, ita
 vero se habet, Sic ait Jehova, ubi implebuntur septua-
 ginta anni, non לכם כשבור vobis in captivitate, sed,
 לבבל Babylonix, hoc est Imperio Babylonico ab initio re-
 gni Nebuchadnezzaris, ego vos reducam; dum vero Eze-
 chiel hanc captivitatem à Jechonia, suaque deportatione
 aliquando supputat, & nostram appellat, tantum abest à
 sententia nostra diminutione, ut plane confirmet, hanc enim
 tam à Danielis quam Zedekie captivitate omnino distin-
 guit. Quod ad alterum prædictum locum attinet Ezech.
 4. & 5. de ferenda iniquitate domus Israelis 390. diebus, Je-
 huda vero 40; quod patientiam divinam erga transgressiones
 suas denotavit, priusquam extremam illis excandescentiam
 infligeret. Annos autem illius longanimitatis divina initium
 tertia ac ultima obsidionis Jerusalemorum per Nebuchad-
 nezarem excepisse, diserte notat Propheta c. 5. cum in ejus
 præfiguratione v. 2. tum explicatione v. 12. Propheta enim

dicat Deus v. 2. Tertiam partem pilorum tuorum combures in civitate, quando dies obsidionis (hoc est 390 dies decumbendi lateribus, qua actio typus erat obsidionis Ez. 4. 2. 8.) completi erunt : & accipiens alteram tertiam percuties gladio circa illam, reliquam vero tertiam disperges in ventum, nam gladio exserto persequar istos. Commate autem 12 hoc ita explicat Deus, tertia tui pars peste morientur, & fame consumentur in medio tui ; (nempe per angustias & permanentiam obsidionis Chaldaica) tertia autem altera gladio cadent circa te ; (hoc est, ex urbe contra hostem erumpentium, aut rure latitantium & à depradantibus repertorum) reliquam vero tertiam in omnem ventum dispergam, (capta scilicet urbe) & exserto gladio persequar eos. Unde patet, Deum triplicis suae excandescentie executionem incepisse, tam ad finem 390 dierum obsidionis Ezechielis, quam ad initium ultima istius Ierusalaimorum ac realis obsidionis, quae penitus illa delevit. Nihilominus Junius & Tremellius terminum divinae patientiae per 390 annos, ad sextum ab initio Chaldaicae obsidionis annum, & quartum urbis captae ac deletae referendum autumant : qua ratione evenisset illa post inflictam penè triplicem iram, exceptis quibusdam parvulis istius reliquiis, quarum mentio quidem fit in typo v. 3. & 4. verum ob exiguitatem in interpretatione ejus nusquam memorantur ; verba sequuntur, Excipies inde paucos numero, (ex iis nempe qui capta urbe dispersi erant) quos ligaturus es in alis tuis : & ex istis adhuc accipies quos projicies in ignem, & combures eos igne : inde (id est, de typico incendio pilorum) prodibit ignis in totam domum Israelis. Hae ultima periodus tres versus typum exprimentes concludit, qui, cum prioris parte quarti commatis, ad finalem deportationem reliquiarum Iudeorum captivorum à Nabuzaradane refertur, (vicesimo tertio anno Nebuchadnezzaris,) ac si is esset terminus divinae patientiae per 390 annos : cum videatur potius ad eadem ac tumultus ab Ismaele excitatos pertinuisse, vel ad Iohananem Iudeos à Nabuzaradane cum Gedalia relictos

dictos in Ægyptum istorum occasione deportantem, (quod
severis admodum minis prosequitur Jeremias, cap. 42, 43,
& 44.) proximo post captam urbem autumno, necnon un-
decimo anno Zedekia ac decimo nono Nebuchadnezzaris.
Verum ultima reliquiarum Judæorum à Nabuzaradane in
captivitatem deportatio, finis erat exacta triplicis pœne
hic loci prædictæ, post finitos 390 annos patientiæ, ut ipsi
quoque fatentur: initium pariter exequendi judicium sexto
anno antehac fuisse consitentur, 17 anno Nebuchadnezzaris
& 9 Zedekia; uti & amplius ab eodæm Propheta Eze-
chiele declaratur cap. 24. qui sic auspicatur; Deinde fuit
verbum Jehovahæ ad me, anno nono, mense decimo,
die 10 mensis, edicendo, fili hominis, scribe tibi nomen
hujus diei, hunc eundem diem: incumbit Rex Babylo-
niæ in Jerusalem hoc ipso die, &c. Eodem itaque
tempore 390 anni diviniæ tolerantie finem haberent necesse,
sex annis citius quam illi autumant. De initio autem eo-
rupdem 390 annorum longius adhuc aberrant, ablatione
enim viginti duo annorum à regnis regum Judaicorum, cir-
ca 27. annum regni Solomonis illud collocare coguntur: cum
quidem vero annorum 390 sine in nonum annum Zedekia,
sexennio ante tempus ab iis statutum, recidente, initium
pro eorum supputatione in 21 annum Solomonis aut eo circi-
ter incideret, ante secundam Dei apparitionem, dum rectum
adhuc & sanum cor ejus extiterit: præterea, ipsa Israeli-
tarum à Judæis distinctio per 390. & 40. annos, non obscu-
re innuit horum initium ante divisum à regno Juda Israeli-
ticum nullatenus evenisse, idem vero & imperium & domum
regnante Solomone ea constituerunt. Nec ullo S. Scriptu-
ræ fundamento nituntur illi, dum circa 27. aut 28 annum
Solomonis hoc statuunt: cum tot urbes conditi, aliaque exi-
mia post viginti annos Domus Dei suaq; adificata ac viginti
tres regni 1 Reg. 9. 10. 2 Chron. 8. 1. opera præstita, eum
non nisi senem, quod diserte traditum inveniemus 1 Reg.
11. 4. uxoribus suis amore adhasisse arguant; hoc autem
post triginta minimum & tres annos à suscepto regno, ac
intra septem ante mortem evenisse videtur. Id vero quod

in hoc argumento pro confesso habent, Israelitas nempe Regis exemplo ductos ad Idololatriam à Deo avertisse (quam sententiam quidam è nostratibus secuti, hoc modo amplificanti, Rege ad cultum Idololatricum chorum ducente ceteri omnes facile collapsi sunt) neque Regum libris nec Chronicorum invenire contigit: hoc solum occurrît 1 Reg. 11. 31. Sic ait Jehova Deus Israelis, ecce ego laceraturus sum regnum hoc è manu Solomonis, & daturus tibi [Jeroboamo] decem tribus. Commate vero 33. Eo quod dereliquerunt me, & incurvarunt se Ashtarothæ Zidoniorum, Cemosho, & Milcomo: neq; ambularunt in viis meis faciendo quod rectum est in oculis meis, videlicet, statuta mea & judicia mea, sicut David patet ejus. Quod si in hæc verba queratur, quinam rei sint? hoc certo responsum ratio suaderet, ii scilicet quos tot judiciorum minis prosequeretur Deus; non ipse populus Israeliticus, nec decem tribus concessæ Jeroboamo, qui optimum adhuc regem fore, necnon domum adinstar Davidis firmam habiturum expectabatur v. 38. Sed semen Davidis, uti se habet v. 39. Affligam quidem semen Davidis propter hoc, nempe Solomonem ejusque familiam, qui ab extraneis nxoribus servisque allectus templâ iis pro idolorum cultu concessit; qua instantia excepta Solomonem Israeliticæ idololatriæ amplius fuisse autorem non invenio, licet de Jeroboamo filio Nebati, qui Israelitas à domo Judaica primus divulsit, ubi vis & in quocunque fere Regum capite inculcatur; his vero terve ab initio ejus regni ad dejectum regnum Israelis. E quibus locis hic sufficiat Prophetia Abija Shitonita ad uxorem Jeroboami 1 Reg. 14. 15. 16. Præterea percutiet Jehova Israelem agitans quemadmodum agitur arundo in aqua; & convellens Israelem à terra hac optima quam dederat majoribus eorum, disperget eos procul ultra ipsum flumen: eo quod fecerunt lucos suos, provocantes Jehovah. Denique exponet Israelem, propter peccata Jeroboami quibus peccavit, & quibus ad peccandum induxit Israelem. Quod si ad peccandum eos antea induxerit Solomon maledictio

Jeroboamo

Jeroboamo non usque graviter incubuisset. E prædictis constat, initium 390 annorum Ezechielis non in aliqualem regni Solomonis partem incidisse; verum in initium Jeroboami filii Nebati ejusque altaris idololatrici Bethel erectionem: initium pariter iniquitatis Jehudæ ab eodem nono anno Zedekie numeratum, ad duodecimum annum Josie, quando repugnantibus Israelitis idem altare dejecit, esse reducendum; quare anno sequente Josie 13. prophetiam suam incepit Jeremias, ac contra Israelitas pietatem Josie indignè ferentes judicium divina denuntiavit. Annus Josie decimus octavus ob Pascham suam, multoq; magis quod annus erat Jubilei, inclaruit, quo nomine ab Ezechiele ad initium prophetiæ notatur; quamvis Junii & Tremellii chronologia hoc non patiat, verum quadraginta annorum iniquitatis Judæ, quos memorat Ezechiel, hunc fuisse initium supponat; quod terminus divinæ patientiæ, nonus sc. annus Zedekie, pro vero haberi neutiquam permittet.

Nabuchadnezzar, 33. Monarchiæ suæ anno, qui 27. erat captivitatis Jeconie & Ezechielis, Ezech. c. 29. v. 17. cum Tyrum tandem debellasset, post longam, cruentam, & laboriosam obsidionem (quippe quæ 13 annos duravit, uti affirmat Philostratus à Josepho allegatus in prædicto lib. 10. sub finem cap. 11.) haud ita multo post Ægyptum invasit, eamque faciliè subjugavit, utpote antea debilitatam, primum bello Cyrenaico, ac deinde longo civili bello, uti colligere licet simul comparatis Herodoto & Diodoro Siculo, in imperiis Hophræ sive Apriæ, & Amasis. 33 3433

Nabuchadnezzar mortuus est postquam 43 annos à patris sui morte regnasset, sicut affirmat Josephus in prædicto loco, atque iterum lib. 1. contra Appionem, ejusdem Berosi auctoritatem proferens, & Astro-nomicos Regum Babylonicorum Canones, simul & Ecclesiasticos citans, qui omnes (secundum nostram Chronologiam) insigniter consentiunt cum fine 2. lib. Regum, & prophetiæ Jeremiæ, ubi dicitur filius

ejus Evilmerodac regnum suum incepisse desinente
37 anno captivitatis Jéhoiakini. 43 3434

Evilmerodac duos annos regnarat, luxui atq; ignavia deditus, uti apparet ex eodem Berosi loco, cum *Naragalrazar* (sive *Naragalsharazer*, idem, ut videtur, qui à Jeremiâ c. 39. v. 3. primus omnium Nabuchadnezzaris principum, ad Hierosolymâ expugnationem, nominatur) qui sororem ejus, Nabuchadnezzaris filiam, uxorem duxit, totius Monarchiæ regimen in quadriennium gessit, dubium an tantisper dum *Evilmerodac* vixit, an post illius mortem, tanquam Protector filii ejus nondum ephebi. 49 3449

Naragalrazar postea conatus filium suum *Laburazarchad*, Nabuchadnezzaris nepotem à parte filiæ ejus, ad Monarchiam efferre, eâ de causâ occisus est, intra novem menses ab illo regiminis sui quadriennio, ut colligere licet ex eodem Berosi loco. 50 3450

Nabonnedus (seu Labynitus, alias *Belsazar* sive *Baltazar* vocatus) filius Evilmerodaci, filii Nabuchadnezzaris, ut patet ex Jerem. c. 27. v. 7. & Danielis c. 5. v. 2, 11, 13, 18, & 22. postquam 17 annos regnasset (quod tempus simul & Historiam Scaliger præse ferens emendare, miserum in modum utrumq; corripit) Cyrus Persæ bellum illi cœpit inferre. Berosus eodem loco, Astronomicus insuper Canon Regum Babylonicorum & Persicorum, Ptolemæo adscriptus, videtur ad 22 annum regiminis Cyri in Persiâ hujus belli principium referre, in quantum Monarchiæ illius principium 9 annos ante ejus mortem constituit. 67 3467

Cyrus 2da post susceptum bellum æstate Babylonem cepit, ut narrat Herodotus, idque noctu, dum mense Loos, seu Sextili, temulentum celebrabat festum, sicut præter Herodotum & Xenophontem Athenæus affirmat, lib. 15. anno 24. regiminis sui in Persiâ, & 7. ante mortem suam, teste Xenophonte, 36 annos & paucos aliquot menses post Tyrum à Nabuchad-

buchadnezare expugnatam, secundum annos præfectorum illius, adnotatos in fragmento Phœnicie hystoriæ, à Josepho allegatæ, lib. 1. contra Appionem; & 70 annos post Hierosolymam à Nabuchadnezare primo captam.

69 3469

Belshazare eadem illâ nocte cæso, atque eodem modo quo narrant Herodotus & Xenophon, quasi Danielis essent interpretes, Darius (filius Ahasuerei, ab Herodoto Cyares vocatus) Rex Medorum, & ut videtur frater Nitocris, uxoris Nabuchadnezaris, aviæ Belshazaris; (quem Berossus in Media educatum fuisse dicit) atque etiam Cyriavunculus, postquam maximam ætatis suæ partem in aulâ Babylonica egisset (quod similiter colligi potest ex Abydeni & Megasthenis fragmento, licet Scaliger non minus hic à veritate aberravit, quam prius in Belshazaris tempore & hystoriâ) regnum Chaldæorum in se suscepit, 62 annos natus, Dan. c. 5. v. ult. & c. 9. v. 1. idque vix unum annum & semestre spatium gessit.

70 3470

CANON VII.

Monarchia Persica, ab inito Cyri absoluto dominio, ad Darii Codomanni ultimi Imperatoris cædem, & Babylonem ab Alexandro Macedone captam, 204 annos duravit. Multi autem nostrâ hac ætate viri doctissimi, & qui in Hebræo Sanctorum Prophetarum originali textu peritissimi videntur, nullius rei veritatem firmiorem & magis irrefragabilem existimant, atque hoc, quod ab initâ Cyri Monarchiâ ad mortem & resurrectionem Domini & Servatoris nostri Christi, veri Messie, 70 ad summum intercesserunt annorum septimanæ, (i. e.) 490 naturales anni: ex quo supposito à Monarchiâ Persicâ 80 fere annos decurtant, ei 130 tantum annos ad summum attribuentes. Imo sunt qui tanquam hoc parum esset, plus

130 annos tollunt, 70 tantum relinquentes. Sed quod ad priores attinet, bonâ eorum veniâ, dicimus eos à rectâ Prophetæ interpretatione aberrare.

Et primo in interpretando Danielis loco, ad finem capitis 2. duplici notabili errore implicantur. Prior est, dum verbum legationis, velut responsi nomine à Deo per Angelum Gabrielem, ad Danielelem precantem missæ com. 23. cum verbo edicti, sive gratiæ factæ pro restauratione urbis Hierosolymorum à Persarum Imperatore processuræ com. 25. confundunt. Dum enim *Daniel* annorum 70 à *Jeremia* Propheta memoratorum numerum, de desolatione Hierosolymitica jam propè absolvendum ex libris intelligens, verè religiosi & pii hominis more, ut Dei providentiæ & consilio prædeterminato de eâ restaurandâ obsecundaret, ad preces & supplicationes Deo pro eâ offerendas se accingit; dicit ei Angelus com. 23, Deum præ magno erga eum Amore, & ut promissionem per Prophetam *Esaïam* cap. 65. com. 24. omnibus servis ejus fidelibus factam compleret, *eritque nondum clamantibus ut ego respondeam; adhuc ipsis loquentibus, ut ego exaudiam*; ab ipso precis initio per se nuntiasse & respondisse, non de illâ re pro quâ precatus erat, sed de illâ pro quâ precaturus erat, imo priusquam precem fuderat; &, ut illud *verbum* ostenderet, se venisse. Hi autem homines Gabrielem dixisse volunt, *verbum* gratiæ factæ, aut edictum de restauratione urbis Hierosolymorum eodem tempore promulgari: in quo plurimum falluntur. Precatio enim hæc à Daniele facta erat anno primo Darii Medi, imperatoris Chaldæorum & insuper Medorum & Persarum; id est, totius regni Monarchæ, eo tempore 120 provincias continentis, ut apparet ex cap. 6. priusquam regnum occupaverat Cyrus; durante quo Darii regno nullum gratiæ factæ aut Decreti *verbum* legimus, vel pro reedificatione Urbis Hierosolymorum, aut Templi, vel de captivitate Judæorum

rum remittendā, usque ad primum Imperii Cyri Persarum regis annum, postquam Deus omnia Terræ regna ei dederat, ut in Chronicorum fine, & Ezræ initio refertur.

Posterior illorum error est, quod Persarum Imperatoris decreti sive gratiæ factæ verba com. 25. male interpretantur. viz. להשיב ולבנות ירושלם Ubi duo verba ad duo diversa attributa, sive prædicata, sive consequentia, vel, ut Grammaticè loquar, duos diversos casus accusativos referunt, priori verbo prædicatum sive accusativum ex proprio cerebro addentes; quasi expressis verbis scriptum esset להשיב את העם ad faciendum populum redire; aut להשיב את שבות יהודה ad restituendam captivitatem Judæ. Atq; ita hac interpretatione tempus urbis reædificatæ, cum tempore templi restituti ac à captivitate reductus misere confundunt; quasi urbis restauratio per eandem gratiam factam & edictum, & eodem tempore cum his esset concessa. Sed hoc nihilo melius est, quam verbo Dei addere, cui nihil debet addi, & à quo nihil auferri. Et sane negotiis publicis mediocriter versato facile constabit, impunè non laturos, qui sibi veniā imperatoriā ædificandi sacellum vel templum, in loco aliquo iis pro habitatione destinato, concessā, exinde urbem mœnibus cinctam & præsidia condere sine gratia ampliore auderent. Verum est, hostes Judæorum Ezræ cap. 4. com. 12. iis talem accusationem coram uno ex succedentibus Persarum Imperatoribus, literis intentasse, sed falso & maledice, ut in læsæ majestatis suspensionem adducerentur: quod contra eos in tantum prævaluit, ut ob eam causam à templo ædificando cessare coacti fuerint, pro quo venia prius erat concessa. Et observatu dignum est, quod expresse repetitur sub finem ejusdem capituli, *non impeditum esse opus domus Dei qui habitat Hierosolymis*: non dicitur opus murorum, aut urbis Hierosolymorum restitutio, quæ nunquam aggressi sunt. Ambo ideo

ideo illa verba ad Hierosolyma referri debent, ut ad proprium suum prædicatum. Vera autem interpretatio & recta Hebraismi sive Phrasis Hebraicæ expositio ex ejusdem commatis sine colligi potest, ubi Angelus ambobus iisdem vocabulis utitur, duobus inquam conjugatis eorundem Thematum & radicum, & duobus aliis derivativis eorundem primitivorum similiter conjunctione copulativa connexis, ut effectum & completionem ejusdem Gratiae manifestam redderet, viz. **השיב ובנתה** quæ quandoquidem juxta maxime receptam interpretationem sonant *viciis & mania*,] *readificabuntur* (& revera nullo alio omnino sensu possunt concipi) quis restat dubii locus, Gratiae factæ verba, ad quam plane & directe referuntur, ut ejus completionem significantia, recte interpretanda, & in eodem sensu accipienda, viz. **להשיב ולבנות** *ad faciendum readificare sive restituere Hierosolyma*, sine ullo respectu vel ad restaurationem Templi, vel captivitatis reditum; quia hæc erant præterita. Sed tamen dum hoc aliter exponunt, non sibi constant; contradicit enim ei, quod vocabulum **רכר** decretum improprie & incongrue explicant, dum in eo enallagen sive mutationem numeri singularis in pluralem imaginantur. Intelligunt enim, quasi hoc modo exponi deberet, A promulgatione duorum edictorum, prioris de captivitatis reditu, posterioris de restauratione urbis Hierosolymorum, ad Messiam Principem septem erunt Hebdomadæ, & sexaginta duæ Hebdomadæ; eo intimando septem esse Hebdomadas à priore edicto ad posterius, & sexaginta duas à posteriore ad Messiam. Sed ut secundum Græcum Adagium, Lydiae & Phrygiæ sunt proprii & distincti limites, ut altera alterius terminos non invadat; ita hæc duo edicta temporibus, autoribus, & objectis aperte distinguuntur; nec omnino debent inter se confundi. Porro vocabulum **רכר** edictum, hic in

in singulari numero positum, nullam ansam præbet intelligendi Cyri edictum Zorobabeli de captivitate reducendâ concessum, sed tantum Artaxerxis ad Nehemiam de urbe restituendâ. Et præterea quantum ad Cyri edictum, Dei sapientiæ placuit, exemplar authenticum sive registrum & ipsissima ejus verba in lucem produci anno Darii secundo Ezræ cap. 6. ut testatum fieret, id stricte & præcise ad Templum restaurandum definiri, sine ulla omnino de urbe aut ejus mœnibus restituendis intimatione. Ubi etiam notatu dignissimum est, ipsum Darium, dum Cyri edictum de restauratione Templi & continuo cultu ibidem ratum facit ampliatque, ne verbum quidem de urbe aut mœnibus Hierosolymorum addidisse. Ita igitur ad Danielem preces fundentem pro urbe & templo Hierosolymitano restaurando, quæ desolata erant, & etiam tota Judæa incolis orbata, cujus restitutionem finitâ captivitate jam prope venturam sperabat; Deus angelum suum eum informandi gratiâ misit, urbem ex captivitate redeunte populo, & Templo restaurato, tandem reædificandam; sequentibus tamen variis afflictionibus, quarum levandarum sola spes in Messia esset reposita; ipsum tamen cum inter suos veniret non agnitum iri, sed morte mulctandum; ob quam causam in majores quam antea passi sunt calamitates relapsuros, donec urbs & Sanctuarium funditus evertantur. Nihilominus electis, cum quibus ad magnum numerum gratiæ pactum confirmaret, tempus adventus ejus innotesceret, & ut reprobis nullus ignorantiae prætextus relinqueretur, hanc certam & infallibilem temporis istius notam futuram, viz. quod manifestaretur & postea occideretur, septuagesimâ annorum Hebdomada à gratia facta (tandem Nehemiæ ab Artaxerxe Longimano Persarum Imperatore, vicesimo ejus currenti anno concessâ) de urbe Hierosolymitana restauranda, viz. de eâ fossa muroque cingenda & munienda, & de reparandis & supplendis

supplendis vicatim ædibus. Nehem. cap. 6. cōm. 15
& c. 7. 4° & septimo commatibus.

Consona huic sententia in emendatione mea temporum, ad annum mundi 3553 & vicesimum Artaxerxis Longimani, nonnulla scripseram (qui liber editus erat anno vulgari 1609, & illustrissimo Principi nostro Henrico dedicatus) interim Reverendus quidam Theologia Professor, quique alias de Ecclesia Dei bene meritus est, D. W. qui scriptis in prophetiam Danielis Commentariis, anno 1608 desinente, verum non ante 1610 impressis, interea temporis, dum prelum expectabant, aliqua iis inseruit, qua nonnulla capita à me tractata redarguebant. Prima in quam incidi reprehensio occurrebat p. 304. ubi immediate post laudatum Pererium Jesuitam, ut & sæpius posthac, mei mentionem facit; nec mei quidem solius, verum etiam Calvinì, viri me longe superioris, quique Pererio est dignior seniorque; quare autem id faceret nullus video. Ad me siquidem quod attinet, Pererii annotationes aut in Daniele aut aliam quamcunque S. Scriptura partem nunquam vidi; nec est cui Jesuitarum tractatus minus arrident. Cum autem nullum protulerit locum D. W. ubi eadem cum Pererio loquor, nisi quæ apud antiquissimos Ecclesiæ Patres & scriptores, Julium Africanum, Eusebium, Hieronymum, & patres ab Hieronymo in 9. cap. Danielis citatos invenire licet: manifestum est eum cum recentiorum scriptis & Pererii commentariis potius quam veteribus versatum fuisse: si enim aliqualem cum patribus habuisset consuetudinem, tantam mihi infamiae notam ut sim Pererii discipulus nunquam inussisset, cui nihil est cum Pererio commune, præter Patres illos, qui omnium ubique studiosorum, tanquam is quem ducimus ær, in jus cedunt, quæque ipsa diverso tamen modo à me & Jesuita exponuntur. Verba D. W. sic se habent. Pererius cum aliis, D^o scilicet Lydiato lib. de Emendatione temporum an. mundi 3553. septuaginta hebdomadas à vicesimo anno Artaxerxis Longimani incepisse contendunt, (qua sen-

tentia,

tentia est Iulli Africani Christianorum Chronographorum
 primarii & antiquissimi, nec non post eum plerorumque Ec-
 clesie Patrum longe receptissima) à quo ad urbem repa-
 randam missus erat Nehemias c. 2. 8. Quod cum tem-
 pore mandati (hic memorati) de ædificandis Hierosolymis
 optimè convenit : & quo nomine Nehemias laudatur
 Ecclus. 49. Sed è contra 1. Nehemias non quidem
 primus urbem reædificavit & murorum fundamenta
 posuit, quæ prius facta sub alio quodam Artaxerxe
 Ezr. 4. 12. pro Cambyse habito. Respondeo. Non
 equidem pro Cambyse illum habeo, sed Cambyssis prædicti
 fratres, seu potius Magoisto qui ejus nomine regnum oc-
 cupavit. Quæ tamen nuda est ac precaria affirmatio è
 mendacibus hostium nominis Judaici placitis mutuata,
 quamque olim confutavi. Sed sequitur illico hujus confir-
 matio. Nehemias (inquit ille) urbis tantum ruinas
 supplevit & instaurabat Neh. 2. 15. ante enim ejus
 adventum portarum mœniorumque fit mentio. Re-
 spondeo. Legimus quidem de muris sed perruptis, de por-
 tis etiam at absumptis igne, quas instauratum venit Ne-
 hemias; qui sequente cap. 3. idem ampliùs ac speciatim in-
 dicat, cujusque scilicet porta & murorum interjacentium
 adificationem, à porta ovina incipiens & ad eandem circui-
 tu facto reversus. Quod si hæc in sacra pagina non com-
 parerent, lectori audaci asseveratione fortassis fucum fa-
 ceret D. W. sed sperandum fidem potius verbo divino, quam
 cuilibet confidenti assertori adhibendam. Sed progreditur
 adversarius, dicitq; Templum ante annum Longimani
 vicessimum, nempe sexto absolutum fuisse : sed non est
 verisimile rem maximi momenti templi constructionem
 70 septimanarum solenni Epochâ minime contineri.
 Respondeo. 1. Darium Hystaspin cujus anno sexto Tem-
 plum solvebatur, & Artaxerxen Longimanum cujus vi-
 cesimo anno mœnia Hierosolymorum instaurata erant, ean-
 dem fuisse Personam contendere, (quod Matthæo Beroaldo,
 Hugoni Broughtono,) aliisque nonnullis visum, pariter
 absurdum, ac si quis Henricum VII. Angliæ regem &

Edoardum VI. nepotem omisso Henrico VIII. intermedio rege, eundem fuisse velit. Porro obijcere per nostram hypotheseſi Templi adificationem 70 ſeptimanis excluſi, quam intra eas incluſam eſſe probari non poteſt; quid aliud eſt, quam ſapientie divina legem ſcribere? Sed ut quod res eſt loquamur, S. Sanctus, cui propoſitum erat Danieli & populo Judaico ſignum aliquod infallibile adventus Meſſie, in quo uno omnis eorum ſpes & expectatio continebatur, à proximo eoque maxime notabili quod præceſſerat beneficio, quodque etiam in S. literis conſignatum, potius quam à priori aliquo id facturus videatur. Solenne ſiquidem eſt Epochas omnes ita inſtituere, & ſpeciatim Judæis; uti 1. A reditu gentis ſue à captivitate Babylonica primo anno Monarchiæ Cyri, ad inſtauratum ac dedicatum Templum ſexto anno Darii Hyſtaſpis 2. Ab erecto Templo ad reparata mœnia Hieroſolymorum anno viceſimo Artaxerxis Longimani. 3. A reædificata metropoli per Nehemiam, quod ab ipſo Literis conſignatum, canonem hiftoriæ Sacræ claudit; cui demum eventui feliciter ſuccellurus erat adventus Meſſie.

Alius locus, quem male interpretantur, qui Diploma conſeſſum pro reædificatione urbis Hieroſolymorum ad primum Cyri Monarchiæ annum referunt, eſt ſub finem cap. 44. Eſaiæ: ubi Deus per prophetam ita loquitur, com. 24. Ego Jehovah facio omnia. Com. 26. האמר לירושלם qui dicit Urbi Hieroſolymitane, habitaberis, & Civitatibus Judæ ædificabimini, & vaſtitates illius erigam. Com. 27. האמר qui dicit profundo, exiccare, & flumina tua arefaciam. Com. 28. האמר qui dicit Cyro paſtori meo, ut omnem delectationem meam perficiat, ſub finem addit, האמר לירושלם dicens Hieroſolymis, ædificantor, & Templo, fundator; hac ultimâ clauſula volunt ſubjectum ſive antecedens, nominativi vicem ſupplere ante infinitivum vel potius Gerundium לאמר id eſt, perſonam loquentem Cyrum eſſe, quæ revera eſt ipſe Deus, emphaticè

tice

tice sub finem repetens, illustrans, & amplificans sermonem quem de Hierosolymis prius fecisset, juxta maxime receptum & genuinum ejusdem Gerundii inter Hebræos usum, quod ad prius loquentem referri solet; ut, in istis phrasibus **חיה רכר יהוה אלי לאמר** & fuit verbum Jehovæ ad me, ediscendo; & ut emphaticam & vehementem asseverationem significaret, **וִיאמר לאמר** hic inquam Deus ipse est qui semel iterumque dicit, & contestatur, Hierosolyma esse ædificanda; idque, licet non Cyri, alicujus tamen ex ejus successoribus in eadem Monarchia, decreto: Templi vero five Sanctuarii; pro quo etiam restituendo Daniel oravit, ipsius Cyri edicto fundamenta saltem ponenda. Nec potest illud Dei dictum de Cyro, cap. 45. Com. 13. *ædificabit urbem meam, & deportatos meos remittet*, aliter quam hoc modo intelligi: ipse ædificabit urbem meam, aut saltem deportatos meos remittet qui tandem eam restituent, non sine venia ab aliquo in eodem imperio succedente concessa; quod ipsum deportatos remittendi mentio post urbis restitutionem significat.

Quamquam hæc ad ea quæ contra me objecit D. W. pag. 308. comment. in Daniele repellenda sufficiant; ubi dicit, edictum Cyri solam ædificandi domum Dei facultatem dedit Ez. 1. 6. hoc autem mandatum, de cujus egressu loquitur angelus, instaurandi Hierosolyma veniam concessit. Ita arguit Pererius contra mentem Clementis Alexandrini, nec non Lydiatus anno 3553. Ulterius respondeo. Quæ contra Clementem Alex. objecit Pererius cum librum ejus nusquam viderim, equidem non novi: me vero contra illum litem non movisse certus sum, nec quid is Pater dicat (quippe nunc temporis expedire eum consulere non possum) omnino memini. Sed in contrarium ita progreditur D. W. Licet ad ædificandam domum Dei edictum Cyri particularius referatur, ad restauranda tamen mœnia urbemque li-

centia iis una datur, ut videre est Ezr. 4. 12. De
 isto autem loco satis superque ne iterum allegetur moneo sine
 responso quod olim formavi, & ad quod refutandum post lo-
 cum ab illo bis citatum ne gru quidem prouult D. W. Qua
 eo loci ego scripsi sic se habent, Ante vero hoc tempus ne
 verbum quidem neq; in Cyri, neq; in Darii Hytaspis,
 neque in priore huius Artaxerxis edicto pro Judæis,
 de urbe, sed tantum de Templo Hierosolymitano
 reitaurando extat. Hostes quidem Judæorum ad prio-
 rem Artastastum scripserunt, eos reedificare urbis
 mœnia: sed ipsos edictum Cyri protervè & perfide
 transgressos esse, simularunt impudentissima calumnia,
 ut apparet. Quæ vel refutasse debuit D. W. vel eun-
 dem locum bis postea non adduxisse. Quod autem ad fa-
 cultatem iustaurandi urbem attinet, quam sub edicto de
 Templo ædificando comprehensam fuisse arguit, ad notissi-
 mam juris regulam diligentius respexisse debuit, Statuta
 esse strictius interpretanda, multo magis ad pœnam obligato-
 ria, quod in causa est cur tam frequentes de fide in his rebus
 præcise absolvenda cautiones occurrunt, nec non plurimos
 ob hæc transgressa in ius vocatos videre licet. Verum pro-
 greditur ille adducitque, ad causam sustinendam seu
 potius litem redintegrandam, (quanquam ut ligicis notum,
 inconueniens argumentum non solvat) locum Isaia quem
 jamjam explicavi, & in Emendatione mea temporum levius
 tantum attigi. Ejus verba sequuntur, Alias prophetia illa
 Isaia de Cyro non fuisset impleta cap. 44. 28. Edictu-
 rus Cyro pastori meo, ut omnem delectationem
 meam perficiat; utque edicat Hierosolymis, reedi-
 ficantor, & templo, fundator. Quo modo impleta erat
 illa prædictio in tantum explicavi, quantum satis alicui
 cordato faciet.

Post vim loci prophetici illatam, hi qui concessam re-
 edificandi Hierosolyma facultatem ad Ctrum referunt,
 ut septenariorum Danielis ratio constaret, quem numerum
 ipsi peculiare & quasi sacrum esse voluit, quasdam S. Scri-
 pturæ Genealogias præ se ferunt jactitantque, quibus an-

nos non plus centum triginta Monarchiæ Persicæ triumphandos se evicisse autumant. Atq; imprimis ab ætate Zorobabelis arguunt, quem principem fuisse adultæ satis ætatis ac vigoris ad commissum sibi regimen sustinendum, nempe populi Judaici à captivitate reducis, summo jure asserunt. Equidem ipse quoque sentio cum cum provinciam illam suscepisset annum egisse ætatis ad minus tricesimum; Joshuamque sive Joshuam, qui etiam vocatur Jeshua, Pontificem maximum, cujus pater Jezedekus ante quinquaginta duos annos deportatus erat captivus, eo seniore fuisse. Unde etiam recte colligitur, improbable admodum esse, centum & sex annos inde præterisse ad constructum dedicatumque templum, iis tam diu una viventibus, annis nempe fere 140; secundum Josephi Scaligeri, Casauboni, Livelei, aliorumque placita, qui illud non ante sextum annum regni Darii Nothi absolutum tradunt. Imo tantum abest ut sententiæ prædictæ adhæream, ut neque his acquiescam qui reprehensâ illâ ipsi interea quadraginta minimum & novem annos (primos nempe septem 70 hebdomadarum Danielis) ante conditum illud completos fuisse contendunt; quo tempore Zorobabel simul ac Jeshua octoginta annos nati ambo fuissent: præsertim vero cum fateantur, manifestum esse à Propheta Aggea cap. 2. quod intra quatuor exinde annos, nempe secundo ejusdem Darii, qui ædificandi templum novam dedit facultatem, post impeditum illud opus à tertio anno Cyri, & aliquando penitus intermissum, quidam adhuc in vivis erant, qui primum Templum intactum viderant, atque secundum à priori multis passibus superari judicare poterant: qui singuli, quod nec adversarii inficias eunt, necesse habuerunt decimum annum ætatis egisse instante excidio prioris, cujus magnificentiam adnotarunt & recordati sunt: unde unusquisque eorum jam centum & septem annos ad minimum natus fuerit. Hisce difficultatibus sese impediunt, torquendo & male applicando primas septem Danielis Hebdomadas ad responsum illud Judæcrum Servatori nostro factum, Evang. Joh. cap. 2. v. 20. Quadraginta sex annis ædificatum erat hoc Templum; vel quod

quod propius accedit ad significationem indefiniti ^{quod dicitur} Quadraginta sex anni jam transierunt in ædificando hoc Templo : quod intelligendum est de Templo , non Zorobabelis & Jeshuæ , sed de magnifico isto à Rege Herode extructo , per mirabilem Dei providentiam , at longe præter Herodis consilium ; quo commodius recipere possit Dominum nostrum Servatorem mundi , Apostolosque ejus , & eorum auditores. Quod non absolutum erat nisi quinto plus minus anno ante ejusdem totale quod sequebatur excidium , quod ex emendatione nostra & recensione temporum satis patebit omnibus qui non ideo sponte oculos claudunt ne forte viderent. Tempus vero quo Judæi secundum Templum aggressi sunt reædificare , cum Clemente Alexandrino ex antiquissimis Christianis patribus , & Eusebio Hieronymoque in chronicis , juxta Prophetas Aggaum & Zechariam , statui septuagesimo anno post excidium prioris , secundo Darii Hystaspis : ejusque absolutionem & dedicationem sexto ejusdem anno , decimo octavo post reditum Israelitarum ; quando valde probabile est tam Zorobabelem quam Jeshuam quinquaginta annos natos fuisse : quod accidit quinquagesimo fere anno (intra tres nempe vel quatuor) post primam Cyri dominationem in Persia , vigesimo quarto plus minus ante ejusdem Monarchiam. Hoc primam dedit ansam male applicandi hæc verba Judæorum , ædificationi Templi per Zorobabelem & Jeshuam , quæ isti homines , absque omni rationis prætextu , multo aliter exponunt ; non numerantes tres primos annos Monarchiæ Cyri , quibus annis magis processit opus , quam ullis aliis præter quatuor ultimos sub Dario Hystaspe : cur enim non multo potius dixissent Judæi , Quadraginta novem , quam quadraginta sex annis , si de Templo Zorobabelis intelligi voluissent , & de septem primis Danielis septimanis , inchoantibus à captivitatis reditu & jactis fundamentis ?

Secundo à sacris Genealogiis , nimirum ab atate Ezra argumentum ducunt pro contrahendo Imperio Persico , qui , ut ipsi affirmant , erat filius Seraia summi Pontificis , quem interfecit Nabuchadnezzar cum incendit Templum

Sol.

Solomonis: unde inferunt, si ponatur illum eodem anno natum, erit ergo quinquaginta circiter annos natus ad reditum è captivitate: & quod Scaliger & Liveleus volunt, centum & quadraginta cum Hierosolyma profectus erat, septimo anno Artaxerxis memoris: centum & quinquaginta, vicesimo ejusdem Artaxerxis anno; quo simul cum Nehemià celebravit septimi mensis festum Hierosolymis, post adificatos eorundem muros; qui omnes conficiunt annum atatis ducentesimum: ad quem quidem neque ego, neque ipsi Ezram pervenisse credunt. Imo cum ipsi non possint in quacunque historia, seu sacra, seu Ethnica, vicesimum annum alicujus unquam Artaxerxis invenire intra sexagesimum quintum annum post sextum Darii Persæ, quo secundum templum dedicabatur, (nam Darium Hystaspen eundem cum Artaxerxe Longimano statuere ridiculum est,) eundemq; quadragesimum nonum annum post primum Cyri, sicut ipsi volunt; excusatum me habebunt si minime crediderim illum potuisse centesimo sexagesimo quinto anno atatis, vel (si excluderis totos Xerxis viginti annos) centesimo quadragesimo quinto, ab aurora usque ad meridiem per dimidium diei spatium stantem legere & exponere legem populo, quod ipsi illum fecisse agnoscunt ex c. 8. Nehem. Quare quandoquidem in c. 7. libri sui Genealogiam suam hoc modo ponit, Ezra filius Seraiæ, filii Azariæ, &c. filii (rursus) Azariæ, filii Meraioth, &c. cur non tam probabile est omisisse illum, inter ipsum & Seraiam, tres vel quatuor è proximis suis progenitoribus qui fratres Pontificum erant natu minores; qui Josedecum etiam Pontificatus heredem omisit: quam certum est conferendo eundem locum cum 1 Chronicorum cap. 6. ab eodem Ezra conscripto, omisisse illum sex simul inter Azariam (qui regem Uziam è Templo expulit) & Meraioth. Rursus cum in initio Nehemia cap. 12. inter sacerdotes qui è captivitate cum Zorobabele & Jeshua redierunt, mentio facta est cujusdam Ezræ, quem eundem esse volunt cum isto Scriba qui Hierosolyma pervenit septimo anno Artaxerxis, cur non tam verisimile est hunc ab illo diversum esse, quam certum est duos immediate precedentes, nempe Seraiam & Jeremiam,

Jeremiam, diversos fuisse à Seraia summo Pontifice à Nebuchadnezare interfecto, & Jeremia sacerdote & Propheta : nomine aequè probabile est duos fuisse Ezras septuaginta annorum spatio post reditum; quam duos imò tres Seraias, alterum nempe filium Neria, Jer. cap. 51. v. 59. & duos Jeremias intra quinquaginta annos ante illum? Sed de duobus Ezris plus inferens in sexto argumento.

Tertio prætexit Genealogiam & aetatem Mordecai qua de re librum uti audio scripsit Hugo Broughton, neque enim videre adhuc contigit. Iste Mordecaius ut colligunt ex c. 2. Esth. ad Babylonem captivus ducebatur cum Jeconia Rege Judæ 8 anno Nebuchadnezaris. Quo tempore supponunt illum ad minimum octavum annum aetatis egisse, ideoque ad reditum è captivitate, sexagesimum; & in medio Xerxis regno (sicut ego cum ceteris illum collocavi, supponendo Xerxem eundem esse cum Assuero magno, & majorem quolibet ante ipsum Persarum Imperatore, juxta Daniele Prophetam & Herodotum historiae ethnica parentem) pene centesimum vicesimum: adeo scilicet proVectum aetate, ut Haman, superbus licet, non potuit tamen humanitus expectare ut ad genua ejus senex adeo procideret. Nec poterat post mortem Hamanis promotus res civiles administrare, sicut administrasse illum fertur. At ubi dictum est cap. 2. Esth. v. 5. Vir Judæus erat Susis in urbe regia, cujus nomen Mordecai, filius Jairis, filii Schimhi, filii Kisch Benjamitæ, qui deportatus fuerat Hierosolymis cum deportatione quæ deportata fuit cum Jeconia Rege Judæ, &c. non, prout ipsi volunt, intelligendum est Mordecaium deportatum fuisse, sed Kischum Mordecai Proavum, ejusdem nominis cum Kisch Regis Saulis patre, licet multis post illum seculis. Adeo ut genealogia & aetas Mordecai optime conveniat cum regno Xerxis; cujus circa medium verisimile est illum quinquaginta annos natum fuisse, vel paulo amplius. Rursus quandoquidem in 2. cap. Ezra & 7. Nehem. mentio facta est cujusdam Mordecai qui reavit è captivitate cum Jeshua & Zorobabele, cur non aequè supponantur duo Shimei, (quorum unus filius

filii Kifchi, alter ex stirpe Davidis filius Gera) tres vel quatuor faïres, & innumeri pene Saules?

Quartam habent prae-textum aetatem Nehemia, quem & initium & finem Imperii Persici videri aiunt: quod siquidem intra unius vitae terminos continetur, imo partim antecessit, non videtur ultra annum centesimum trigesimum extendi posse. Initium Imperii videri illum contendunt ex cap. 2. Ezra, ubi Nehemia etiam redeuntis à captivitate primo anno Cyri, cum Zorobabele & Iesona mentio facta est. Et quo hunc eundem esse Nehemiam confirmant, afferunt propria ipsius verba in 7. cap. Nehem. ubi dicit, & inveni libellum recensitionis eorum qui ascenderant primum, in quo inveni scriptum Hi sunt homines illius provinciae qui ascenderunt à captivitate illius deportationis quam deportaverat Nebuchadnezar Rex Babyloniae: qui reversi sunt, Hierosolyma & in Iudaeam, quisque in civitatem suam, qui venerunt cum Zorobabele & Iesua, Nehemia, Hazaria, &c. Qui locus tantum adest à confirmanda illorum sententia, ut illam plane subvertat: disertis enim verbis asserit Nehemias, quod postquam extruxisset muros Hierosolymitanos, indente Deo in animum, congregavit clarissimos antistites & populum ut fieret generis recensio; & invenit libellum recensitionis eorum qui ascenderant primum, scilicet ante ipsius aetatem. Unde patet istum etiam Nehemiam qui primo anno Cyri à captivitate rediit, multis annis illo maiorem fuisse qui Hierosolymorum muros extruxit, & populum congregavit. Et quomodocunque evenit ut, (Deo occasionem ministrante exequendi decretum suum) Hanani frater Nehemia, quem in Iudaeam prius miserat, inde rediens illum urgebat ut sollicitaret Imperatorem Artaxerxem ad reaedificanda Hierosolyma, & Nehemias ipse pincerna regis, impetrata venia Iudaeam ea de causa proficiscendi, ad statum diem reverti teneretur: Miror tamen hosce homines non considerare, quod iidem Ezra, Mordechaius & Nehemias, quibus cum universa Iudaearum gente facta erat copia redeundi primum à captivitate

vitate cum Zorobabele principe, & Jeshua summo Sacerdote, non potuerunt post dedicatum altare Hierosolymis vero Dei cultui, repetere Ethnicas & idololatricas gentes quas reliquerant, ibique morari; nisi pari cum Israelitis istis reatu, vel forsan majore, qui post excessum ab Aegypto ductu Mosis & Aaronis, cordibus tamen suis illuc iterum reverterent. Ego verisimile duco neque obscure traditum in 7 & 8 capp. Ezra, multos Judaeos in plurimis provinciis Imperii Babylonici, variis de causis impeditos, post captivitatem non omnino Judaeam repetiisse: sea ubi deportati erant & sedes posuerunt, ibidem cum posteris suis remansisse; adeoque nec Mordecaium Judaeum, qui Estheram filiam avunculi sui Abihil Susis educavit, unquam Hierosolymis fuisse; nec Ezram Scribam, ante septimum, neque Nehemiam Artaxerxis pincernam, ante vicesimum ejusdem imperatoris annum. Ubi hoc insuper de etate Mordecai observo, fuisse Estheram quam educavit ille avunculi ejus filiam, adeoque, Fairum Mordecai patrem & Abihil patrem Estherae fuisse fratres. Etsi ergo Mordecaius dicitur illam tanquam suam educaisse, haud tamen verisimile est hunc illa seniore fuisse pluribus quam triginta annis; ideoque, neque Estheram, cum Xerxes illam duxit septimo anno regni, decimum octavum vel saltem vicesimum annum aetatis supergressam fuisse; neque Mordecaium, quinquagesimum. Idem dicendum de etate Nehemiae, qui quo tempore pincerna munere fungebatur ad mensam Imperatoris Persici, videtur annos viginti quinque natus fuisse, scilicet in ipso flore aetatis; cum tamen Nehemias iste, qui memoratur inter primores eorum qui cum Zorobabele & Jeshua redierunt, non possit supponi minus quam viginti annos natus: quibus si addantur quadraginta novem, juxta horum calculum, ad dedicationem Templi sexto Darii, & quadraginta ad minimum (omisso Xerxis regno) ad vicesimum annum proximi Artaxerxis, constabit illum hoc tempore centum & decem habuisse annos. Corporis certe ea etate infirmitas & species minus venusta aliquem ad munus illud obeundum prorsus inidoneum redderent: e contra tantus fuit oris

eius decor & alacritas, ut cum ex precibus & Jejunio solita tristior evasisset, Imperator id statim adverteret, unde Nehemias iram ejus valde metuebat. Istis regerunt, duos Mondecaios, duos Exras, totidemque Nehemias supponere, idem esse ac duos Moses, duos Samueles, aut Davides somniare. At interim constat duos vel tres Joshuas, duos aut tres Josephos, duos aut tres Danieles extitisse, multosque alios qui sub eodem nomine in Sacris Scripturis frequentius occurrunt quam ut hic recitare equum sit. Interim tamen quantum opus isti moverunt attendite, tres egregios viros excerpendo, qui nullos habent in veteri testamento cognomines; quamvis nondum evicerint, nec comprobare possint, plures ita appellatos durante veteris testamenti decursu, licet scriptis minime consignatos, nusquam comparuisse. Quod autem ad Nehemias attinet, nunquid novum videbitur, alterum vixisse anno primo Cyri, alterum post 80 annos vicesimo Artaxerxis Longimani, cum constet duos simul eodem anno vicesimo interfuisse edificationi murorum Hierosolymitanorum, alterum filium Hacalia totius provincie Præsidem, nec non & libri authorem: alterum vero filium Azbuk præsidem dimidii Bethzur, qui in cap. 3. vers. 16. memoratur suam partem murorum struxisse. Jam Nehemiam vidisse finem Monarchia Persica colligunt ex cap. 12. ubi non semel mentionem facit Fadue, qui summus erat pontifex cum Alexander Macedo illam subegit. Sed neque id sequetur; agnoscunt enim omnes Fadum gravem admodum annis & venerabilem fuisse, adeo ut illum Alexander in occurso valde sit reveritus. Hinc illum haud temere supponamus 90 annos natum; inde subductis 55 annis succedere poterat patri Jonathani vel Johanni in summo pontificatu, anno ætatis 35, Artaxerxis vero Memoris anno regni vicesimo; inde subductis iterum 66 annis pervenimus ad 20 annum Artaxerxis Longimani, quo tempore supposuimus Nehemiam 25 circiter annos natum. Sic verisimile est illum anno 92 ætatis vidisse Fadum summum Pontificem; obiisse tamen plusquam 50 annis ante finem Monarchia Persica. Utcunque tamen non necesse est suppo-

nere Jaduam vel ultra 80 annum ætatis vixisse, cum Alexander Monarchiam obtinuit; vel intra 40, cum successit patri in pontificatu, nempe circa 35 annum Artaxerxis Memoris, vel consequenter plus quam 5 annos natum ad mortem Darii Ochi vel Nothi. Nehemia verba in cap. 12 hæc sunt, versu 10. Et Jeshua genuit Joiakimum, & Joiakim genuit Eliashibum, & Eliashib, genuit Joiadam & Joiada genuit Jonathanem, & Jonathan genuit Jadam. Et diebus Joiakimi Sacerdotes erant primores patrum, &c. rursus vers. 22. Levitæ diebus Eliashibi Joiadæ & Johannis & Jaduæ conscripti sunt primores patrum & Sacerdotum, durante regno Darii Persæ. Levitæ primores patrum conscripti erant in libro Chronicorum usque ad tempora Johannis filii Eliashibi. Ex quibus verbis, quod dixi in emendatione mea temporum ad sextum annum Darii Hystaspis, & dedicationem templi, ego possum & volo defendere: nempe nihil aliud colligi posse, ex eo quod Nehemias Jadam nominavit inter pontifices, quam circa finem Darii Nothi, quo tempore Nehemias 70 plus minus annos natus librum suum scripsit, Jadam natum fuisse pontificatus heredem; quo munere verendus senex fungebatur, temporibus Darii tertii & Alexandri. Poterat enim certe, eodem divini spiritus afflatu quo istam canonicam scripturam composuit, Jadam etiam tunc temporis natum heredem Jonathanis Pontificis retensere: cui debito tempore successurus erat, licet post mortem ipsius Nehemias. Quid quidem me iudice plane innunt Nehemia verba: nam in vers. 22. si intelligi voluisset Jadam jam successisse Johanni, sicut Johanan successerat Joiadæ, distulisset certe copulam ad Jadam, dicens Eliashib, Joiada, Johanan & Jada, cum vero posuerit unam ante Johanan, alteram ante Jada, nobis indicat Johananem sive Jonathanem (idem enim sunt) ultimum fuisse eorum qui adhuc actu successerant; Jadam vero cum illo conjunctum, heredem esse ad quem jus succedendi pertineret. Quod versu proximo manifestius reddit, ubi resumendo quod prius dixerat, ut nobis sit erroris locus, sat habet dicere, Levitæ conscripti

scriptierant in libro Chronicorum ulque ad tempora Johananis, absque ulteriore mentione Jadae; quasi nondum esset, sed ex jure successionis futurus esset summus Pontifex; ideoque post illum neque Sacerdos neque Levita quisquam nominatur. Contra hanc meam assertionem objecit D. W. ante dictus pag. 306. commentarii sui in Daniele, illumque secutus D. Speed in suis genealogiis, Manassem minorem natu fratrem Jadae nupsisse filia Sanballeti Horonita, tempore Nehemiae, quod affirmat ipse Nehemias 28. v. cap. ultimi, confirmat etiam Josephus lib. 11. antiq. Jud. ideoque Jadam longe ante mortem Nehemiae natum fuisse. Sed considerare debuerant, quod huic objectioni ibidem praecautus occurri, ponendo quod illi nequiquam infirmarunt, nempe narrationem istam Josephi aut diversam esse ab illa Nehemiae, aut falsam. Loquitur enim Nehemias de uno filiorum Jedaie, Jonathanis fratre, Jadae avunculo, nomen tamen reticet, seculo integro ante Manassem Jadae fratrem minorem à Josepho memoratum. Porro arguunt, non Nehemiam solum, sed & Adversarium ejus Sanballetum Horonitam, Ethnarcham Samariae, socerum avunculi Jadae secundum Nehemiam, Manassis vero ejusdem fratris junioris secundum Josephum, vidisse initium & finem Imperii Persici. E contra vero breviter rogo, unde fit ut Sanballetus Socer avunculi Jadae, non potuit esse pater Sanballeti illius qui Socer erat junioris fratris Jadae? Unde iterum non potuit nomen Sanballet aequè attribui Ethnarchis, sive Marchionibus Samaritanorum, & Gerexitarum, vel saltem duobus tribusve ejusdem lineae cum uno forsan alterius nominis interjecto, ac Darius & Artaxerxes Imperatoribus Persicis, Antiochus & Selencus, Syriacis, Ptolemaeus Alexandrinis, vel (ut propius accedamus ad nostratempora) Edoardus & Henricus Anglis, Ludovicus & Carolus Gallis, Jacobus Scotis, Philippus Hispanis, &c?

Sexto, ex istis viginti duobus viris, qui in 12. cap. Neh. memorantur cum Zorobabele rediisse; duodecim afferunt quos affirmat Nehemias in 10. cap. adhuc regiminis

sui temporibus superfuisset. Ubi primo aspectu causam suam prodere videantur, duodecim tantum nominando cum fuerint 14 ad minimum ejusdem nominis. Nam post Seraiam primum omittunt duos proximos Jeremiam & Ezram, cogitantes forsitan se ante de Ezra satis dixisse: qui licet non nominetur in 10. cap. inter eos qui fœdus signarunt (ut neq; Eliashib summus Pontifex) tamen 8. capite memoratur ut Scriba primarius, iterumque 12. capite ad dedicationem murorum ut ductor dimidii manipuli. in fine v. 31. antea etiam in vers. 16. in conclusione totius sermonis de solenni jejuniis, & obfignatione fœderis, deque curanda templi religione, & frequentia urbis, genealogiisque ibidem recitatis, ubi Nehemias jungit Ezram Sacerdotem & Scribam cum seipsa, durante tempore præfectura sua post Pontificatum Joiakimi, omisso nomine Eliashibi tam hic quam antea ad obfignationem fœderis; forsitan quia familiaris erat & affinis Tobia Ammonite, cui postea cubiculum concessit prope templum, contra expressum articulum fœderis: de quo queritur Nehemias sequente capite. At proh affectatam istorum cecitatem qui se opinioni cuiuspiam manciparunt! nonne enim hic sigillatim exprimuntur, cap. 12. v. 12. filii tam istius Ezra & Jeremia, quam uniuscujusque istorum duodecim quos memorant isti rediisse è captivitate cum Zorobabele & Jeshua secundum diversos Sacerdotii gradus, post mortem ipsorum, diebus Joiakimi summi Sacerdotis, quem admodum ipse successerat patri suo Jeshue in Pontificatu post mortem ejus? nempe Seraia successisse Moraiam: Jeremia Hananiam: Ezra Mesbullamum: Amaria Jehonanam: Mallucho Jonathanem, &c. excepto solo Miniamine, qui vice successoris Phalti Maadimum conjunctum habet; eo, ut videtur, quod Phalti alterius filius, natam duxit alterius filium non habentis; omisso etiam Hatub, forsitan quia orbis erat: nihilominus nomen ejus non inusitatum fuisse diebus Artaxerxis Longimani patet ex 8 cap. v. 1. Ezra, memorantis quendam istius nominis ex stirpe Davidis se ad Hierosolyma comitatum fuisse præter illum ex Sacerdotibus in 10. cap. Nehemie. Quid si plures ejusdem

idem nominis, diebus Jeshua pontificis, redierint in proxima generatione, post filium ejus Joiakimum? nonne ubique serè & semper usitatum est, nepotibus avorum nomina imponere? nonne idem manifestum est in genealogia pontificum durante regno Jude à Davide ad captivitatem, prout recitatur ab Ezra in 6. cap. 1 Chron. constans ex 14. viris at 9 tantum diversis nominibus? Bis enim reponitur Amarias, bis Abitub, bis Zadok, ter Azarias: Azaria qui regem Uziam expulit è templo, nepote existente Azaria patris Johananis. Eodem modo 12 aut 13 eorum 22 Sacerdotum inferioris ordinis qui Hierosolyma reversi sunt cum Zorobabele & Jeshua, videntur fuisse aut avi aut abavunculi, aliterve in tertio generationis gradu contingentes Sacerdotes cognomines, qui fœdus signarunt cum Nehemia, diebus Pontificis Eliashibi nepotis Jeshua, & Ezra Scriba. Nec mirum si eadem nomina recurrant 80 annorum spatio in nobilissimis Sacerdotum familiis, quandoquidem Christo, dum in terris moratus est, unicum praecursorem habente, & 12. tantum Apostolos, fere coavos, 4. eorum paria erant ejusdem nominis; ex istis enim 2 fuere Johannes, 2 Simeones, 2 Jacobi, & 2. Jude. Multo minus mirari debemus si inventi fuerint 2 Mordecai, 2 Ezra, & 2 Nehemia post captivitatem, tanto annorum intervallo; & ita manifeste distincti ut jam à nobis exhibentur.

Septimò & ultimò ingerunt Adversarii seriem genealogicam Servatoris nostri à captivitate deductam prout recensetur ab Evang. S. Mat. ut sententiam suam de imperii Perfici amputato durationis spatio adstruerent; nimirum 490 tantum annos fuisse inter reditum è captivitate & passionem Domini nostri. S. Mat. enim numerat Josephum maritum Maria (qui vixit usq; ad 12. annum Christi) decimum tantum à Zorobabele; cum tamen S. Lucas Neri patri Salathielis (circa tempus quo Nebuchadnezar Jeconiam regem Jude captivum duxit) vice simum locum à Nathane, Davidis filio, intra spatium 490 annorum tribuat. Ergo cum 490 anni ante captivitatem vix conficiant 20 generationes;

haud

haud probabile est, decem postea majorem numerum occupaturas. Jam primum respondere liceat, nec sapientis esse nec pii unum Evangelistam alteri opponere: nonne enim satis innotescit S. Lucam etiam non solum viginti generationes, at viginti & unam numerare, tam à captivitate ad Servatorem nostrum, quam à Nathane Davidis filio ad captivitatem, cum tamen S. Matth. in utra vis serie 14 tantum ponat? Nec 14 quidem in una, nisi Jakimum vel Joakimum admittas, juxta quadam exemplaria: quæ ego secutus ita lego, & Josias genuit Joakimum & fratres ejus (Jehoahazum & Zedekiam) & Joakim genuit Jeconiam, circa tempus deportationis Babylonicæ. Post deportationem autem Jeconias genuit Salathielem, &c. Ita juxta S. Matthæum, Joakim decimus quartus est à Solomone, & Christus decimus quartus à Jeconia. At juxta S. Lucam Salathiel vice simus primus est à Nathane Solomonis fratre, & Christus vice simus primus à Zorobabele Salathielis filio. At pro numero 14 S. Matthæi dicendum est, quod sicut conceditur illum in priore intervallo tres vel 4 reges omisisse, ita in posteriore forsan eodem jure 4 vel 5 ex eorum posteris omisit. Neque cum Titelmanno, Stella, aut quocunque alio, curiosus nomina omissa absque canonicæ scripturæ autoritate inseram; sed in hoc acquiescam, quod quandoquidem Evangelista æquum duxit reges quosdam Judæ in priore serie omittere, illi certe non incongruum visum est in posteriore totidem, vel plures forsan, (puta sex) ex inferiore stirpe Davidis, qui regio honore privati erant, transire. Nec illud temere fecit, quippe qui non tam naturalem, quam legalem genealogiam Christi designavit, ut illum probaret legitimum heredem regni Israelitici. Sicut ergo prius dixerat Joramum genuisse Uziam, quem revera genuit Amazias, cujus quidem proavus erat Joram: ita postea dixit Jeconiam genuisse Salathielem, innuens quod Jeconias cum nullos haberet liberos juxta prophetiam Jeremie, ad finem capitis 22. Salathielem filium Neri è stirpe Nathanis heredem sibi instituit. Et deinceps cum Beata Virgo Maria Mater Domini nostri, e familia Zorobabelis è stemmate nimirum

Abiud,

Abiud, videatur oriunda, & maritus suus Iosephus è
 stemmate Rheſæ: primarios tantum è stirpe Abiud recensens
 dicit, quod Iacobum eorum ultimus genuit Iosephum ma-
 ritum Mariæ: innuens, ut opinor, quod Iacobus nullo
 habens filios, sed tantummodo filias, quarum Maria Domi-
 ni nostri parens erat natu maxima, Iosephum maritum
 ejus filium sibi & heredem ascivit. Ex alterâ parte Lucas
 cum innuisset quod Christus (sc. *ἰησοῦς*) esset filius
 legalis tantum Iosephi: deinde affirmat Iosephum filium
 naturalem fuisse Eli, & majores ejus omnes ad Davidem
 usque, ne uno quidem omisso, annumerat. Ex his liquet Da-
 vidis Regis posteros, admodum juvenes, uxores duxisse
 (quod vera & unica est causa totidem generationum) nempe
 quod Messiam è semine suo sperabant oriturum. In sum-
 morum Sacerdotum profapia aliter se res habuit. Siquidem
 ab anno octavo Davidis, scilicet primo regni ejus Hierosa-
 lymis, & ex quo Zadok summum sacerdotium cœperat
 obire, usque ad reditum à captivitate Babylonicâ, & in-
 itium summi sacerdotii ad quod evektus erat Ieshua filius
 Jozedek: in capite sexto libri primi Chronicorum prædicto,
 quingentorum & viginti annorum spatio generationes tan-
 tum tredecim annumerat: siquidem unam generationem
 quadraginta annis assignat. Hisce consentanea sunt quæ
 perhibet Nehemias in capite duodecimo sapiens laudato de
 genealogiâ sex pontificum summorum, à reditu nimirum
 à captivitate & initio Monarchiæ Persicæ ad finem ejus;
 & dico quod argumentum magis probabile inde desumi
 possit, quo constet ad minimum ducentos annos eam con-
 tinuatam fuisse, quam aliunde conficitur intra centum &
 triginta annos contrahendam. Quippe cum ducentos & qua-
 tuor annos à morte nimirum Darius Medi ad mortem Darius
 Codomanni ab Alexandro devidi continuatam illam sup-
 ponamus, annis ducentis & quatuor per 6 divisis, sex sum-
 mus istis Pontificibus singulatim sumtis, anni tantummodo
 triginta & quatuor concedentur. Cui consona est Chronologia
 Herodoti, qui historiam Persicam à Cyro ad seculum suum
 scripsit, & circa medium imperii illius steruis; vir eruditus

& à Domino Broughtono laudatus, à quo Speedus, ut videtur, genealogias suas mutuatus est, is in Euterpe: sua, sive libro secundo, singulis tribus generationibus vel seculis centum annos assignat. Quibus admissis Jeshua senarii primus, sacerdotium summum ad annum viceesimum primum Darii Hystaspis obire potuerit, anno decimo quinto post dedicationem templi jam elapso; & circiter annum septuagesimum vel octogesimum ætatis sue mori. Joakim filius ejus, sacerdotum secundus, usque ad annum quartum Artaxerxis Longimani, juxta chronologiam meam superesset. Et revera Ezra Hierosolymam profectus anno septimo Artaxerxis, & in libro suo illius mentionem nullam faciens; sed capite decimo, versu quinto, narrans quod cameram Johannis filii Eliashab ingressus erat (tunc temporis ut verisimile est pontificis summi) ut cum illo de uxoribus alienis repudiandis, quas Judæi in matrimonium duxerant, consilium iniret; intelligere nos vult, Joakimum tunc temporis emortuum fuisse. Eliashab igitur tertius, circa triginta annos permanere potuerit ad annum usque trigesimum quartum ejusdem Artaxerxis. Joiada etiam quartus, circa annos triginta, ad annum decimum septimum Darii Nothi, & biennium ante mortem ejus. Jonathan vel Johanan, quintus, circiter annos triginta sex, ad annum trigesimum quartum Artaxerxis Memoris: & Jada, sextus & ultimus, ut prius diximus, circiter annos quadraginta ad finem usque Monarchiæ Persicæ superstes erat. Cum his ii qui genealogiarum sacrarum obtrudunt inequalitatem, conferant Jeshuæ sex summorum Pontificum primo, à reditu à captivitate ad dedicationem templi quinquaginta annos assignatos; & quinq; reliquis tantummodo octoginta attributos, id est, singulis annos sedecim, senio Jada non obstante cum Alexandro obvius veniret; & quod Nehemias in capite decimo tertio, à quinto ad versum decimum intelligere nos vult, Eliashab adhuc vivum fuisse, post annum trigesimum secundum Artaxerxis: id est, ab anno ejus septimo non pauciores quàm anni viginti quinque computantur, unde reliquorum nonnullis vix octo anni supersunt. Quod si Darium Hystaspen

Hystafsem & Artaxerxem Longimanum eundem fuisse hominem volunt; tum Joiakimo medio inter Ieftham & Eliafhib, vix unum annum ad Sacerdotium suum obeundum attribuant: quamvis Nehemias in capite suo duodecimo, adeo exacte doceat, quinam patres erant sacerdotum & Levitarum primariis. Quod vero hi Genealogi Persica Monarchia annos Olympiadum calculo computare dedignantur, jactitantes circa minutias morari supervacuum esse (quasi alia computandi Methodus, accommodatior ista in Ethnicis scriptis maxime usitata reperiri possit, quâ ipsi etiam juxta peritiæ suæ modulum utuntur) molestus non ero. Advertendum vero quod qui ex Divi Matthæi paucarum generationum à captivitate ad natum Christum recensio, pro contrahendo imperio Persico argumentum ducunt: probabilis longe contrarium fuisset è Divo Luca, qui plures multo generationes intra idem annorum intervallum recensuit. Siquidem par est ut credamus, Evangelistam Matthæum, cum tres vel quatuor Reges in secundo intervallo omiserit, plures inferioris subsellii personas in tertio intervallo omisisse, post captivitatem durante Judæorum servitute sub Imperatoribus Ethnicis. Porro Lucas Evangelista Christi Servatoris nostri parentes à Nathane Regis Davidis filio exorsus, ad Iosephum recenset; & novendecim inter Davidem & Neri patrem Salathielis describit, Iechonia coetaneum, qui eundem Salathielem filium sibi & heredem ascivit; per spatium saltem quadringentorum & viginti annorum inter mortem Regis Davidis & Iechoniam; & viginti duos inter illum & Servatoris nostri natalitium; quamvis generationes novendecim priores singule vix superent spatium viginti duorum annorum, attamen 22 generationes posteriores plures annos verisimile est continere, scil. singulas ad minimum viginti & septem annos, excedere: quippe haud probabile est posteriores æumnis vexatos, tam cito uxores duxisse & liberos genuisse, quam priores, Regio stemmate oriundos & in Regno florentissimo omnium rerum copiâ circumfluentes. Jam vero viginti due generationes, quarum singula viginti & septem annos continent, sexcentos annos conficiunt: qui-

bus si addantur hinc anni triginta & tres quos vixit Servator noster; & ex alterâ parte sexaginta & tres Babylonicæ captivitatis à tempore Jechonia computatione factâ subducantur, quingenti & septuaginta fere anni residui erunt à fine captivitatis ad Mortem & Resurrectionem Domini nostri Jesu Christi: & ex consequenti; ducenti saltem anni peremnantis Monarchiæ Persicæ. Hæ sunt genealogiæ meæ, ut spero, non profana, quibus duratio Imperii Persici juxta veterum historiarum fidem adstruitur, quæ pro responso suffecerint ad tabulas genealogicas, quæ Sacra Scripturæ auctoritatem præ se ferentes, durationem ejus intra centum & triginta annorum spatium contrahunt.

Nec est quicquam quod jure objiciant illi qui annos Monarchiæ Persicæ decurtant, nos hoc modo tempus Incarnationis Christi incertum & obscurum relinquere, quia distantiam inter captivitatis Babylonicæ finem & urbis restorationem in Sacris literis determinatam non ostendimus: cum Spiritus Sanctus, peculiarem Canonicæ Scripturæ, nempe Nehemiæ librum, directe & destinato huic argumento assignaverit, solenni scilicet illa & notabili murorum & vicorum Hierosolymorum restitutione, à qua Messiae adventus computari debuit. Porro dicere non gravabor, quod ad Ethnicam horum temporum Chronologiam attinet, ut ut contemtim de ea loquuntur Persici Imperii decurtatores, & quamvis in annorum supputatione, spatium sex plus minus annorum aliquando varietur (quod etiam accidit in regum Judæ & Israelis annis) temporum Epochas designare esse Privilegium summis potestatibus annexum: atq; ideo quandoquidem sapientiæ divinæ visum est, istis quatuor Monarchiis, regimen & Auctoritatem supremam in populum & Ecclesiam suam dare; nemini mirum videatur, eum inter alia jura & Privilegia imperialia hoc etiam concessisse, temporum sc. epochas ad annos quos ipsi regnarunt esse exigendas. Quin & amplius ausum dicere

cere, illos, qui sub septuaginta Danielis septimanarum prius memoratarum prætextu, alii annos fere octoginta, alii fere centum quadraginta ab imperio Persico amputarunt; pari ratione, tot annos à conquestu Normannico posse amputare; cum ætas illa viris undiquaque doctis æque vel magis referta esset, quam nostræ fuerunt, si anni centum & quinquaginta proxime elapsi excipiantur; & Persæ bellorum, Legationum, mercaturæ, & similibus commercio cum gentibus finitimis non minus, ne dicam magis quam nos sumus, commiscerentur. De quo mutuo commercio hoc quoque notandum est, quod si omnia Persicæ Historiæ & Chronica penitus deperderentur, ut bello desolante & depopulante fieri potest, tamen bellorum præteritorum, peregrinationum, Legationum, fœderum, mercaturæ, & aliarum talium occasionum cum regionibus adjacentibus commercio, possibile foret, imo res non magnæ difficultatis, annos regum sive aliorum ejus magistratuum summorum, indagare & recolligere. Temporibus autem aut intra aut prope Imperii Persici terminos, multi inclyti Historici floruerunt quorum aliqua memoria jam adhuc extat; ut Hecataeus Milesius in Asia minore à Cyro devicta; qui etiam itinera sua per Asiam regnante Dario Hystaspæ scripsit, & Mileti in honore erat, cum Aristagoras Milesius ab eodem Dario descisceret. Charon Lampfacenus in eadem ab initio Artaxerxis Longimani imperio floruit. Hellanicus Lesbios, in vicinia ante finitum Darii Hystaspis regnum natus erat. Herodotus Halicarnassæus in Caria, ante Xerxis Domini medium; Thucydides Atheniensis, finiente Xerxis Dominio genitus, Artaxerxe Longimano rerum potito claruit. Ctesias Cnidius etiam, qui Artaxerxis Memoris Medicus: ut & Dion, Cornelio Nepoti in Cononis vita laudatus, & Plutarcho in Artaxerxis Memoris vita Ctesias prælatus; præter alios. Quis autem ex omni-

bus his est, qui regnorum Persidis Imperatorum Cyrum succedentium annos non multo melius cognosceret, quam aliquis nostrum; annos inquam non dico Turcicorum Ottomanicæ familiæ Imperatorum, sed ipsius Germaniæ atque Austriæ, intra centum proxime elapsos annos? Sed tamen quis nostrum est, non dicam Historicus, sed literarum aut Philologiæ saltem non rudis, quem oblata annos eorum numerandi occasione, ignorantia non pueret? Sed de hac re distinctius aliquanto agere operæ pretium erit.

Anni jam plures sunt exacti, ex quo Emendationem temporum compendio factam, in lucem edidi, Nobilissimoque Principi Henrico Britannicæ Monarchiæ Hæredi laudatæ memoriæ nuncupavi: quâ, præter alia, Nativitatem, & Baptismum sive manifestationem, & Cruciatum Domini Christi, ad annos ferè quaternos post vulgi calculos restitui, velut titulo prætuli. Non eram tunc nescius quam arduum opus aggrederer, sed neque adeo stolidè ferox quin re perpensâ, tum in Epistolâ nuncupatoriâ ingenuè agnoscerem anceps fuisse susceptum, & institutum fatis audax: tum in ipso opusculo, rationum expositioni præfatus sim, vereri me, ne nimis audax & temerarius eo viderer. Rationem vero potissimam, illam tertio loco expositam professus sum, quod secundum divinum oraculum Prophetæ Danieli prædictum: septuaginta septimanarum decursu, nempe anni 483 consummati fuerint, à decreto edito pro reædificatione urbis Hierosolymorum, ad Messiæ Manifestationem: quos ego demum deprehenderam, ab Imperatoris Persarum Artaxerxis Longimani anno vicesimo, quo Nehemias ab eodem Imperatore obtinuerat decretum pro restaurandis Hierosolymorum Mœniis, usque ad Imperatoris Romanorum Tiberii Cæsaris annum undevicesimum, quo baptizatus & manifestatus fuerat Christus; annis tribus & dimidio, sive semisse hebdomadis annalis post cœptum prædicari

Evan.

Evangelium à Johanne Baptista, secundum Evangelistam Lucam, anno decimoquinto Imperii Tiberii Cæsaris. Enimvero antiquissima Christianæ Ecclesiæ Patrum sententia fuit, illarum septuaginta Hebdomadum Danielis rationem ineundam esse ab anno vicesimo ejusdem Artaxerxis: sed is scrupulus mirè eos torset, quòd nullum ejusdem Imperatoris annum vicesimum invenire potuerint, qui rectà ad factam Baptismo Manifestationem Christi deduceret, quin eam longius, adeoque ultra finem Imperii Tiberii Cæsaris & præfecturæ Judaicæ Pontii Pilati deferret. Siquidem juxta vulgo receptos calculos annus vicesimus Artaxerxis Longimani congruit anno quarto Olympiadis octogesimæ tertiæ: annus autem vicesimus tertius & postremus Tiberii Cæsaris, quo quasi dimidiâ ex parte actò mortuus est, incidat paulo plusquam medio anno quarto Olympiadis ducentesimæ tertiæ; revolutionis interea Olympiadibus fermè centum & viginti, qui sunt anni summum quadringenti & octoginta nec dum completi; quum undeseptuaginta hebdomades consummandæ inter concessum decretum pro restauratione urbis Hierosolymitanæ & Baptisma Christi, postulent integros quadringentos octoginta tres. Ut igitur Baptisma Christi accommodetur saltem citissimo undevicesimo anno Tiberii, oportebat anticipare annum vicesimum, & propterea primum Artaxerxis Longimani, plus minus sexennio. Quod equidem ut auderem, primam cepi occasionem ex eclogis sive excerptis (à Photio Patriarchâ Constantinopolitano conservatis) Ctesiae Cnidii Historici, qui in aulâ Artaxerxis Mnemonis sive Memoris Imperatoris utiq; Persici, nepotis Longimani claruit; & Darium filium Hytaspis, ejusdem Artaxerxis Longimani avum, refert mortuum paucis diebus post prælium Marathonium, eique ascribit Imperii annos summum triginta unum, cui Herodotus cum vulgo historicorum, tribuit triginta sex. Hoc etsi subducto calculo statim haud incommode

commode congruere & quadrare fensi, tamen haud statim amplecti ausus fui : quia Ctesiam alibi tanquam à fabulis haud usq; quaque immunem redargui noram : etiamsi fabulæ illæ non tam annorum calculum, quàm vel hominum actiones supra fidem amplificatas, vel miras animantium ceterarumque rerum species & formas, præsertim in ipsius Indicis historiis; aut siqua ipsum calculum annorum spectarent, certe excessum potius quàm defectum attingere viderentur. Ctesiae itaque unius auctoritate & testimonio in re gravissimi momenti niti neutiquam ausus, cœpi ulterius disquirere, si quid in aliis probatis Historicis eodem spectans invenire potuerim : donec tandem apud Thucydidem collatum cum Diodoro Siculo, & Plutarcho & Cornelio Nepote in vitâ Themistoclis Atheniensis, animadverti tempus fugæ hujus in Asiam ad Artaxerxem Xerxis filium nuper imperare orsum, liquido confirmare Imperii hujus initium, Ctesiae calculo annorum Darii Hytaspidæ prope consentaneum; quasi sexennio citius quam juxta communem opinionem : quemadmodum nostrâ emendatione temporum exposui ad annum 3534 à conditu Mundi.

Hic Chronologiæ articulus, ita à nobis delineatus, tantum absuit, ut eruditorum assensum & approbationem acquirere potuerit, ut contra haud levem invidiam nobis conflaverit, tanquam nugatoris homuncionis commentum & paradoxum, imo parum sani cerebri mentisve somnium & delirium. Et quanquam quadriennio postea, editâ recensione & explicatione Argumentorum productorum libello emendationis temporum cum additamento plurium, eundem particularius & distinctius accommodatum aptatumque temporibus Nati, Baptizati, & Crucifixi Christi, confirmavi & illustravi : tamen ad merendam fidem plane nihil proficere visus fui. Quid multa ? Succedebant, nobisque ingruiebant calamitosa ista tempora, quorum finem nondum videmus, nec
scimus

Scimus quando visuri simus: quibus nihil superfuerit reliquum nobis solatii, nisi quod exinde profectus eximius in studiis bonarum artium oriatur: de istis vero usque adeo aspera plerorumque experti sumus judicia, ut quæ solatio nobis esse debebant, contra magis in pudorem & vituperium, imo dedecus & opprobrium versa sint: quando ecce, nobis animum jam prope despondentibus, è tenebris emergit, & è ruderibus in apicum proferitur, postquam iis obrutum annis fermè bis mille delituerat, Marmoreum Chronicon Arundelianum: quod Chronologiæ nostræ articulum illum primarium, de tempore mortis Darii Hytaspis, è quo cæteri deducuntur, firmissimè stabilit; adeoque ejusdem veritatem disertè demum ipsa saxa prædicant, quam homines hæcenus tacuerunt, suoque testimonio comprobare detrectarunt. Etenim eo mors Darii statuitur anno insequente prælium Marathonium, Archonte Athenis Aristide, successore Phænippi secundi, quo Archonte illud commissum refert etiam Plutarchus in Aristide. At sunt etiam in illis marmoribus alia nonnulla controversa; veluti tempus mortis Gelonis potentissimi Dynastæ Siciliæ, & initium potestatis Hieronis fratris ejus, non minus, imo vero magis dissentaneum communi opinioni, quam tempus mortis Darii Hytaspidæ, & initium Imperii Artaxerxis Longimani. Quod nihilominus ego jamdudum separatâ Diatriba è variis probatis authoribus collatis cum Aristotele, Politicorum libro 5. capite 12, & Æliano, variæ Historiæ libro 13. cap. 37. & libro 6, capite 11. euncleavi.

Verum enimvero tanti momenti visus est mihi hic articulus Chronologiæ, ut sæpenumero de eo cogitanti, librisque jam diu destituto è quibus illum formavi, nonnunquam in mentem venerit subdubitare, an rectè Authorum verba & sententias de eo exceperim & expresserim. Quâ occasione, quum ante

H

unum

unum aut alterum mensem, Thucydidem à Bibliothecolâ peterem, præsertim ut Themistoclis Historiam, maximè vero tempus fugæ ejus relegerem & examini denuo subjicerem: ille (ecce vero jam iterum, ecce inquam illam quam astruo providentiam & dispensationem divinam,) mihi non modo non roganti vel expectanti quippiam ejusmodi, sed nec cogitanti nec fominanti quidem, misit exemplar Epistolarum ipsius Themistoclis nuperrime utique in lucem editarum, Francofurti è Bibliotheca Eliæ Ehinger Augustani; in quibus, nominatim vero Epistolâ quæ est tertia scriptarum ad Polygnotum, tota fugæ ejus Historia, ipsius penicillo graphicè depingitur: ubi mors Gelononis & initium Dynastiæ fratris ejus Hieronis, cum morte Xerxis & initio Imperii filii ejus ita connectuntur & coaptantur, ut neque illa, veluti juxta communem opinionem citius, neque hæc serius quam à nobis demum exposita & declarata sunt, contingere potuerint: imo quod magis mirandum, altera ab alteris mutuâ quadam necessitudine coercentur & compinguntur in eadem ipsa temporum momenta, quibus illa nuper è Marmoribus, hæc tanto antea, à nobis assignata siue restituta fuerant.

Quemadmodum enim ipse de se narrat Themistocles, quum è primo capitalis sententiæ contra se Athenis latæ nuncio, qui celerrime à Polygnoto Argos venerat, evestigio inde Cyllenem Eleorum navalem portum profugisset, unde post tridui moram tempestas necessitate, die quarto secundâ prosperaque navigatione Corcyram appulit: Corcyræis, quamquam antea collatum ab illo in se beneficium haud diffitentibus, compensationem tamen, defensione ejus à Lacedæmoniis & Atheniensibus, parum commode vel oportune exigi causantibus moxque asperius obsequi incipientibus, ita ut multo magis prodituri quam propugnaturi eum viderentur: inde statuit navigare in Siciliam ad Gelonem Syracusarum Monarchiam

tunc

tunc obtinentem, sibi que adeo serio & firmiter adhærentem, ut neutiquam Atheniensibus ad supplicium quærentibus obsecundaturus fuerit. Postridie vero Ausonii pelagi navigationi in navi Leucadiorum, quam conduxerat, se commissurum, avertit allatus nuncius de Gelone jam mortuo, & Hierone fratre ejus, qui nuper monarchiam capessiverat, magnis turbis conflictante. Protenus itaque eadem navi versus est in Epirum ad Admetum Molossorum regem: ubi intra octo vel novem dies ab adventu, postridie quam Admetus è Chaonia domum redierat eum deprehendentibus Lacedæmoniorum & Atheniensium ministris, & Admeto ad pœnam deposcentibus, supplicem ille, licet alioqui parum benevolè erga ipsum affectus, neutiquam tamen tradere voluit: statimque, ut ex Epirolâ ad Temeridam priore intelligitur, permisit conscendere onerariam navem Alexandri regis Macedoniæ quæ cursum tunc intendebat Pydnam, inde verò rebatur directura in Asiam. Sed mox, ut videtur, mutatâ itineris ratione ad fallendum inimicos in Macedoniam ab Admeto missus, & Pydnam profectus ad Alexandrum Macedonum regem: ab hoc missus est ad mare vicinum. Ubi nactus navem onerariam solventem in Ioniam, hæc conscensa vectus est. In mari autem sævâ tempestate jactatus, non tam eam horruit Themistocles quam quod Naxum deferebantur; Naxum autem eodem tempore oppugnabant Athenienses, atque in ipsum eorum exercitum advecti sunt. Quare consilii inopiâ æstulare, & versare animo, frustra se hætenus institisse inutiles supplicationes, (scilicet Admeto & Alexandro, hunc enim exitimo esse ejus loci sensum,) frustra que capessivisse perniciosam fugam, utpote jam insperato ipsis Atheniensibus oblatum, & ad eos quos persequentes fugerat, ipsâ fuga esse delatum & obtrusum. Quum verò omnibus qui in navi erant, ignotum se putaret, metueret autem ne in exercitu cognosceretur, haud

quaquam navi exiit. Jamque solitudine & mœstitiâ aliis convectoribus suspectus & invisus est cœperat, usque adeo ut è navi eum eiicere voluissent. Verum Diopithes patriâ Bargylicâ, alter è navis Dominis, quem antea tempore pugnae navalis contra Persas ad Artemisium, periculo ex objecto crimine prodicionis exemerat, eum agnovit, ac benigne allocutus, socium suum, alterum & potiozem dominum navis ad eum adduxit: reque communicatâ, rogavit ut Naxo confestim solveret. Quo vehementer indignante furibundoque se abripien te tanquam statim delaturo rem ad Athenienses: ibi Themistocles non jam precibus agens, sed minitans se dicturum Atheniensibus, ab eo haud quaquam ignaro sed conscio & pecuniis corrupto abreptum è Græcorum potestate; vicissim metum illi iniicit: persuadetque ut accepto præmio solutus inde Ephesum proveheret, quo sequente nocte appulerunt. Hic Persarum nonnullos reperit præfidiarios Cariæ ab Artabazo Satrapâ relictos. Neque metuebat jam narrare Xerxi (nimirum si modo ipse adfuisset, aut si in vivis adhuc foret, utpote de cuius morte antequam appelleret Ephesum, nondum rescivisse videatur; ita enim è sequentibus intelligendum esse constat;) quis esset: palamque nomen suum professus est; seque magna commoda Regis Domui, (videlicet non jam ipsi Xerxi, sed filio & successori ejus in Imperio, quo de post expressè,) allaturum venisse asseveravit. Illi pollicitationes ejus ad Artabazum perferebant; ipsumque in Phrygiâ, ubi Artabanus tunc erat, ad hunc perducebant. Qui cum ex ipso tum alia, tum quod ad regem proficisci statueret, audisset; consilium ejus probavit, & absque morâ eum misit: equos duos, totidemque famulos ei largitus, aliosque Persas tredecim comites; quorum congressibus aliquem Persici sermonis usum in ipso itinere comparavit. Hoc confecto ad Regem pervenerunt, Ut verò illi annunciatum est, præ foribus
ejus

ejus adesse Themistoclem Atheniensem, ad eum ducitur, & ante thronum ejus sistitur, quem stantem coram ipse in throno sedens intuitus & contemplatus, ita inquit, O hospes Atheniensis, magna de te fama in aulâ nostrâ percrebuit, tuque pariter ac Medorum ad Salaminem clades navalis in ore omnium versati estis. Age igitur jam ediffere nobis, qui, aut quo fretus, in conspectum nostrum venire, vocemq; audire ausus es? Tunc verò huc advenisti, Themistocles inquam ille, quem Medi aiunt extitisse causam, ne ego & pater meus (nimirum Xerxes jam mortuus,) Græcorum dominatu potiti simus? At enim mihi satius fuisset Græcos subditos habere, quam te punire. Sed ecce, tu illorum vice te mihi obtulisti: quare institutum tuum laudabimus, atque supplicium de te sumemus. Hujusmodi orationem quum ille habuisset, Themistocles quasi necessitate adauctus ad concinnandam fraudem, tanquam aliquando scilicet pro re natâ bonam vel saltem commodam ea utens, ita respondet. Supplicium fugiens, ô Rex sub tuum præsidium me contuli; namq; supplicium de me sumere volebant Græci, pro collatis in patrem tuum à me beneficiis: quo vobis benevoli significavimus, ut classis, vestra festinè adnavigare Salaminem, dissidentibus tunc inter se, turbatisque Græcis, & cogitantibus de fuga in Peloponesum, commodamque rei benè contra se gerendæ occasionem præbentibus. Quinetiam postea, cum Pontem super Hellesponto junctum solvere vellent, prohibuimus. Quo pacto salvi tibi Medi ex Europa reducti sunt, ego vero propter hæc ad supplicium agebar, sed fuga me præripui, tum ut tibi utilis sim, tum ut mihi ultionem acquiram. Atque hæc se effectui daturum promittit virtus, qua equidem pluribus malis afficiam Græcos jam, quam existimatus sum affecisse, dum cum ipsis eram. Tunc Rex: Quandoquidem reddes nobis Græciam, quam per te nobis abla-

tam existimamus ; & salvus esto , & nullum beneficium frustra à nobis petes : atque ut illi tui sermones ad operam & actum perducantur , curabimus. Deinde postquam in aula Imperatoria aliquamdiu versatus , linguamque Persicam jam probè callens , & eadem responsa dans , magno honore habitus fuisset : retro ad Artabazi præfecturam missus , Lampsaquoque , & Magnesia ad Mæandrum , & Mynuce civitatibus ab Imperatore donatus est. Sed non multo postea nuncius ab Imperatore & quidem iterato ad eum mittitur , ut expeditionem contra Græcos susciperet , Medorumque contra Athenas dux esset , cum Atheniensium Navarcho pugnaturus. Quod ne unquam eveniret , omnibus modis se declinaturum , extrema Epistolæ clausula significat.

Itaque ex hac ipsius Themistoclis Epistola luce meridiana clarius fit , mortuo Geloni Dynastæ in Sicilia , Hieronem fratrem , Xerxi autem Imperatori in Persiâ illius filium , nempe Artaxerxem Longimanum successisse , circa idem tempus fuga hujus , quo Atheniensium classis Naxios oppugnabat. Jam vero quum Naxios ab Atheniensibus debellatos , & ad deditionem coactos scribat Thucydides , antequam iidem tum pedestri tum navali prælio , eodem die contra Medos in Pamphylia ora ad fluvium Eurymedontem , victoriam reportarent , Duce Cimone Miltiadis filio ; quam victoriam , nimirum longè celeberrimam , Diodorus Siculus , donario è decima Spoliorum Deo consecrato , inscriptoque octasticho Epigrammate , etiamnum magis nobilitatam ad perpetuam rei memoriam , refert anno tertio Olympiadis 77 , Archonte Athenis Demotione ; postquam idem retulisset Themistoclis fugam anno præcedente , ejusdem Olympiadis secundo , Archonte Praxi ergo : præterea quum Marmoreum Chronicon haud ita pridem redivivum , Gelonis mortem post septennem dynastiam (legitimam) Syraculis , cœptam anno insequente pugnam Græcorum

rum cum Medis ad Plataeas, & Hieronis dynastiae initium statuatur anno primo ejusdem Olympiadis 77, Archonte Charete: necesse est Xerxe Persiae Imperatore mortuo Artaxerxem Longimanum ejus filium incepisse imperare, trium illorum annorum medio, ipso inquam anno fugae Themistoclis, scilicet secundo Olympiadis 77, Archonte Athenis Praxiergo. Quod ante annos unum & viginti, nostrae Temporum Emendatione, Nobilissimo Principi nuncupata, post tot seculorum oblivionem denuo observatum, nunc ex ipsius Themistoclis Epistolis, etiam ipsis nuperrime utique redivivis, & praeter omnem expectationem quasi divinitus conspectui nostro nihil cogitanti oblatis, ita etiamnum amplius confirmatum atque illustratum esto. Atque hinc noverit terrarum Orbis, nos illo Emendationum temporis compendio, quantum ab erroribus haud usquequaque ita emendato ut debebat esse (de cujus enim hominis scriptis, praeter quam Scribarum utriusque Foederis, hoc dicere liceat?) neutiquam tamen imposuisse Principi Serenissimo beatæ memoriæ, vel doctissimise ejus Consiliariis & juventutis Rectoribus qui nos ei commendaverunt; tanquam referto Paradoxis inauditis & portentosis: neque sic in eo componendo nos gessisse, quasi vanos & deliros, imo becceselenicos, extaticos, & phæboleptos, portentorum in historiâ promoscondos; quoad præcipua illa momenta temporum, quibus ab aliis differimus: quemadmodum à nonnullis nostratium propter hunc ipsum Chronologiæ articulum cæterosque ab eo dependentes, traducti sumus. Discant etiam ipsi adversarii nostri, siqui eo malitiæ appulerunt, ut calamitatum nostrarum auctoribus applaudant, ne detur nobis facultas defendendi confirmandi & illustrandi hæc, quæ magnis laboribus multisque vigiliis à nobis per Dei gratiam, ad Ecclesiæ ejus ampliacionem excogitata & restituta sunt, ipsos frustra haud dubiè fore: quia, quamlibet
nos

nos imbecilli sumus, & veritas fortis est & prævaleb-
bit.

Unum superest quod adversariis nostris regeram, nem-
pe, quod dum Persicum Imperium decurtant, causæ
suæ jugulum petunt. Vitio nobis vertunt quod tempus
à fine captivitatis Babylonicæ ad adventum Messiae Sa-
cris literis indeterminatum relinquimus; at num illi,
eum omnia quæ dicere possunt congefferunt, idem
uspiam definitum ostendunt? Maxime, aiunt, quidni?
Gabriel enim Danieli dicit, Messiam septuagesima
annorum Hebdomade à Cyri de remittenda captivi-
tate, & urbe restituendâ edicto, manifestandum &
occidendum. Hoc interim concesso, quid inde? Num
Sacris literis, de imperatoris vel regis rerum potiti
anno iis compertum est, quo initium, medium, aut
finis istius septuagesimæ Hebdomadis inciderit? qui
quidem ostendendus esset, ut suam asserant & confir-
ment chronologiam; sed hoc nequaquam possunt.
Ideoque tametsi priorem Persici imperii medietatem
decurtent, ubi ob magnam distantiam, & quasi ultra
redargutionis periculum, se audaciores præbere posse
opinantur, eodem, quo nos, laborant fato. Quan-
doquidem & illi annis Græci & Romani Imperii,
septuaginta Hebdomadum residuum, non nisi in Histo-
riis Ethnicis inventum determinare coguntur. Solus
Lucas Evangelista ex omnibus Novi Testamenti scri-
ptoribus imperatoris Romani annum aliquem, scili-
cet Tiberii Cæsaris decimum quintum expresse notat,
utpote quo Johannes Baptista Evangelium prædicare
cœpit. Sed ut his satisfaceret, & id de quo content-
dunt præstaret, addidisse debuit, fuisse annum 483.
aut 484. hoc est, initium aut medium septuagesimæ
Hebdomadis à finiente captivitate Babylonica, & ini-
to Cyri Persæ imperio, uti ipsi volunt. Quemadmo-
dum quartus Solomonis regni annus, quo templum
ædificare cœpit annum 480. fuisse ab Israelitarum exi-
tu ex Ægypto annotatur.

Illud

Illud autem sapientia Divina Evangelistæ quid scriberet dictitans nimine necessarium duxit; siquidem id ex aliis Historiis satis innotesceret, profanæ an sacræ essent non intererat; cum supputatio annorum imperii Regis, aut familiæ regalis cuiusvis ratione donatò sit res admodum facilis. Ideoque vulgare annorum computum omisit, quod, ut diximus, est privilegium ad Monarchas universos pertinens, isq; ex jure debitum, ut passim ab Historiographis annotatum. Sed dum istis immoror, oblivisci videor me Chronologiæ compendium suscepisse: me excusatum habeat Lector, quod mihi necessarium duxerim, multos pios & religiosos viros præjudiciis in transversum actos in orbitam reducere.

Sed præter eos quibuscum hætenus versati fuimus, sunt nonnulli, ut prius innuimus, qui Persicæ Monarchiæ septuaginta tantum annos attribunt: numerum istum annorum ex vigesimo tertio capite Isaia, nempe ex initio versus decimi septimi, colligentes; ubi de Tyro ait, post septuaginta annos reviset Dominus Tyrum, innuens, ut sentiunt illi, quod Alexander Magnus eam deniò post Nabuchadneza rem expugnabit: quibus ostendit quod tantum per septuaginta annos, sc. à Cyro ad Alexandrum prospero rerum statu gaudebat, & ex consequenti quod Monarchia Persica totidem annorum terminum non excessit. Verba sic se habent. Et in isto die futurum erit, quod post septuaginta annos nulla Tyri recordatio manebit, quamdiu scilicet unum Regem penes fuerit. Post septuaginta annos Tyrus meretriciam canet cantilenam. Vers. 16. cape citharam, urbem circumambula, ô meretrix, cujus memoria omnis deleta est: Scite modulare, plurimas cane cantilenas, ut tui subeat recordatio, apud vers. 17. Et (vel) nam futurum erit, quod elapsis septuaginta annis, reviset dominus Tyrum, & ad commercia se recipiet, & cum regnis omnibus mundi quæ super terram sunt scortabitur,

I

vers.

vers. 18. Sed merces ejus & negotiationes domino sacræ erunt : non in cumulum congerentur nec recondentur : sed merces ejus victus abundantiam, & vestimenta perennia habitantibus coram domino suppeditabunt. Ex eo quod Tyrus, revisente Domino, ad commercia & questum & scortationem se recepit, arguitur, non in irâ nec vindictâ, sed è contra clementiâ & benignitate Dominum eandem revississe : juxta Jeremia prophetiam de Judeis in capite suo vicesimo nono apud versum decimum. Etenim sic dicit Dominus, postquam Babel septuaginta annos compleverit, revifam vos & fidem meam vobis exsolvam, & ad hunc locum revertemini. Quapropter locus iste Esaia citatus non videtur Monarchiam Persicam ad septuaginta plures annos contrahere, post septuaginta annos Imperii Babylonici elapsos.

Autumant iidem homines Assuerum qui Estherem in matrimonium duxit & Mordecaium promovit, patrem fuisse Darii Medi, à Daniele capite nono commemoratum, & à Græcis Cyaxarem dictum. Sed præterquam quod Assuerus iste mortuus est, ut in emendatione meâ temporum annotatum, intra quatuor annos ex quo Kish Mordecai proavus (non Mordecaius ut isti opinantur) cum Fecboniâ, à Nabuchadnezare Rege Babylonico captivus ducebatur : probare nunquam possunt ex sacrâ vel profana historiâ, quod idem erat magnus ille Assuerus cui centum & viginti septem provinciæ subjiciebantur ; vel quod Imperium Medo-Persicum, priusquam Sardes & Babylon eidem subjectæ essent, ad tantam magnitudinem ullatenus accedebat : vel quod Susas possederat ab eo tempore quo Nabuchadnezar Elamitas subegit usque ad cladem Balshazaris & Babylonici Imperii ruinam. Sed ansam fortassis huic opinioni dedit, quod in Emendatione meâ de morte Cyaxaris dicitur : nimirum ex capite vicesimo quinto & versu vicesimo quinto, & parte postremâ capitis quadragesimi noni Jeremia ; ubi dicitur quod Elam vel Elymais, cujus Susa erat Metropolis, olim visa est, in tempore nimirum Cyaxaris Medorum regno subjecta fuisse, vel cum illo fœderata.

derata. Daniel in capite suo octavo, ut videre est, Susa proculdubio commoratus est, anno tertio Balshazaris Regis Babylonici tanquam in metropoli. Frivolum est quod quidam imaginantur nullo veritatis fundamento innixi, legati munus obuisse Danielelem à Balshazare ad Cyaxarem alias Assuerum Darii Medi patrem, qui longè prius occubuerat : vel ad Astyagem, qui post illum Medorum regnum adeptus est, & qui videtur Nitocris conjugis Nahuchadnezaris, & filie Cyaxaris priori conjugè oriunde avunculus fuisse, ut in emendatione meâ temporum ipse aliquando opinatus sum, vel potius (ut postea mihi verisimilius visum est) Nitocris frater major natus, alio patre natus, cujus viânam duxit Cyaxares, & vivente adhuc matre ejus generum suum Astyagen adoptavit, priusquam filius suus Darius è secundâ conjugè genitus fuisset : quemadmodum Caesar Augustus postquam Liviâ Tiberii Claudii uxorem duxisset, filium eorum Tiberium in Romano Imperio successorem suum adoptavit. E contra quod ad Xerxem attinet qui filius erat Darii Hystaspis & Atossæ Cyri filie, post Cyrum Persarum Rex quartus, quem Daniel in initio capitis undecimi ceteris omnibus Persiæ Regibus opulentio rem fore prædixit, quod etiam potentissimus Rex Imperator & Monarcha universum populum contra Graciam accenderet, & ex consequenti qui idem erat potens ille Assuerus cui centum & viginti septem provincia subiciebantur, Estheris Maritus & qui Mordecaium evexit : illum inter Reges Persicos non annumerant ; sed de regimine ejus incerti omnes ejus annos vivente adhuc patre & successore ejus completos fuisse asserunt : cum interim nullius historia auctoritate probare possunt heredem imperii anno citius ante obitum Darii patris declaratum fuisse : vel Artaxerxem successorem suum cum moreretur plures quam quatuordecim annos natum fuisse, quippe qui filius ejus erat ex Hestere Regina ; vel prius Imperii heredem declaratum. Erroris hujus origo, quantum ego conjicere possum, hæc est ; quippe quod Ctesias in fragmentis suis vel eclogis à Plotio collectis regiminis ejus annos præterit, quem aliunde viginti saltem

annos solum regnasse pro comperto habemus. Illi encomium hoc attribuit Herodotus in Polyhymniâ suâ sive libro septimo: quod cum exercitu è 5283520 hominibus constante Graciam invasurus (quorum pars dimidia milites erant armati, pars altera fuerant calones & caupona,) proceri corporis habitu, qui & decore & majestate oris, in immenso isto exercitu non quisquam erat qui illum aequaret, vel tanta dominatione & imperio dignior videretur? Porro expeditio ista in Graciam tres annos circa medium regiminis ejus consumpsit. Iter in Egyptum quod præcessit, anno suo secundo absolvit. Quod reliquum erat regiminis sui domi exegit, neque enim Babylone versatus peregre egisse videbitur, utpote quæ metropolis primaria erat, & Susa vel Ecbatana antiquior: licet plerumque videatur Susa illum commoratum fuisse.

Autumant insuper illi septem primas annorum Hebdomadas de quibus loquitur Daniel, vel primos quadraginta & novem annos in Judæorum responso ad Christum Servatorem nostrum de templo readificato innui existimant: sed rationem nullam afferunt, quare Judæi tres annos priores præterirent: cum interim ex initio libri Ezra manifestum sit, quod Zorobabel & Jeshua cum Judæis una reversis Hierosolymam pervenerant circa initium septimi judæici mensis, & primo anno Monarchiæ Cyri, circa mediam hyemem præcedentem initæ; & templum proximo vere post reditum suum edificare cœperant; anno secundo Cyri, & mense secundo. Septem illos annorum Hebdomadas de quibus illi loquuntur à tempore veniæ indultæ ad Hierosolymam restaurandam computari dicunt oportere, immediatè post reditum à captivitate, ad principem Messiam, tanquam loqueretur Daniel de adventu Nehemiæ ad Hierosolymam, ut Præfecti Judæorum munus capefferet anno vicesimo Artaxerxis Longimani: cum interea probare nequeant veniam ullam indultam fuisse, nec aliter quam criminationibus mendacibus eorum qui Judæis inimici erant, (quod argumentum est parum validum, licet Dominum Broughienum & alios opinionis prius confutata patronos sequuntur

quantur,) vel unum lapidem ad muros urbis edificandos positum fuisse priusquam Nehemias illuc advenisset pretendi potest. Nec inficiari possunt quod Zorobabel, qui Iudeos à captivitate liberavit, & deinde usque ad edificationem templi finitam ejusq; dedicationem eos gubernavit, ante Nehemiam vixit, qui potiore jure quam Nehemias, Princeps Messias existimandus erat, utpote Davidis regis hæres legitimus, cujus hæres non fuit Nehemias. Et si quadraginta novem annis prædictis tredecim etiam Artaxerxis superaddamus, qui sexaginta duos annos constituunt; juxta eorum calculum octo solummodo anni totius Persicæ Monarchiæ supererunt, qui inter tres summos sacerdotes post Eliashibum dividantur, id est singulis non tres integri, non obstante cænitie Jadae cum Alexandrum convenisset. Sic in annorum Persicæ Monarchiæ computatione à veritate longius distant quam Broughtoni vel Beroaldi sequaces. His præmissis, cum pro Domino nostro Jesu Christo, qui præcipuus & unicus Princeps est Messias in septuaginta annorum septimanis à Daniele significatus, non solum Nehemiam sed Herodem & posteros ejus ingerunt. Quamvis Cyrus Rex Ethnicus in initio quadragesimi quinti capitis Esaie, Domini Messias appelletur, utpote qui Iudeos à captivitate Babylonica emancipavit, & sic aliquo modo Christi typus videatur à spirituali satana jugo nos liberantis: absit tamen ut Rex Herodes Edomitarum Proselyta, vel quisquam posterorum ejus Messias princeps audiat: quippe Rex ipse Herodes eorum primus infantes innocuos Bethlehem occidere ausus est, quo pacto Messiam verum occisurum se speravit. Herodes Tetrarcha, vulpes iste subtilis, Johannem Baptistam Messiae prodromum interfecit, ipsique Messiae deinceps interminatus & eum aspernatus est: Herodes vaniloquus Rex Chalcidis, & templi præfectus, Jacobum interfecit, & in animo illi erat Petrum etiam interficere, qui duo in superiorum Apostolorum subsellio collocati sunt. Tres deniq; alii, Archelaus & uterque, Agrippa Hypocrite non inæmerito nominandi sunt. Deus, inquam, prohibeat, ut quisquam eorum princeps Messias à quolibet veri Messie

Messia discipulo vel quovis Christiano existimaretur. Et hoc nomine opinor Broughtoni sequaces, Dominum Liveleium merito reprehendisse. Non opus est ut horum errores in computando annos Græci Imperii, vel Romani, usque ad Christi Passionem & Hierosolyma excidium à Romanis ulterius persequar: computatio eorum temporum Imperii Persici veritati parum consona hypotheseos prædicta infirmitatem ostendit. Porro cum post Dominum Liveleium distinctionem ab interpretibus fere omnibus receptam, inter septem primas annorum Hebdomadas Danielis & sexaginta duas immediate subsequentes, tanquam absurdam rejiciant, divisionem scilicet sexaginta & novem Hebdomadam in septem & sexaginta duas, sine puncto vel distinctione absolutâ interveniente tanquam insolens in linguâ præsertim Hebraica explodentes: quare, rogo, non pariter rejicerent divisionem istam ab Ezechiele factam libræ vel talenti sexaginta siclos pondere æquantis in viginti siclos, viginti quinque siclos, & quindecim siclos? Si singularis sit hæc distinctio nec quid simile in S. Sanctâ Scripturâ habens, ita & altera: nisi utrique conferamus istam Danielis in tempus, duo tempora, & dimidium temporis. Quisquamne sp. sanctum dividendi vel distinguendi rationem edoceret, vel minus usitatis distinctionum vel divisionum formulis, quando res exigit, illi interdiceret? Habeat quantamlibet antiquitatem Hebraicus accentus Athnack, tantamque quantam illi attribuunt, & scriptum à propheta ipso in fine clausule, septies septennium: attamen nego quod periodum, sed tantum semiperiodum ut plurimum constituit: nimirum innuitur, quod Spiritus Sanctus inter primas istas septem Hebdomadas & sexaginta novem subsequentes discrimen aliquando poni vult; sed non tam grande & notabile, quale ultimo intercedit, ob rationes quarum ipse solummodo conscius erat, & validiores quam illi asferre possunt, qui arbitrantur fuisse propter insignem rerum vicissitudinem in Repub. Judaicâ, scilicet à fine captivitatis Babylonice & secundi templi adificatione ad Nehemiam; utpote primum principem Messiam vel præfectum legiti-

num post captivitatem: cum tamen Zorobabel tempore, jure, & dignitate illa praeceffit. Nec vero hic constat mentionem aliquam haberi de reditu à captivitate vel jaciendo templi fundamento; sed tantum de urbe aedificanda. Nec tam incongruum est semiperiodum post voces 7 Hebdomadas & alteram post sexaginta duas apponere: quam juxta eorum sententiam sine distinctione quapiam legere; & post sexaginta duas Hebdomadas platea & murus reaedificabuntur. Ostendant nimirum, quod nondum fecisse eos comperio, num similis loquendi formula in totâ scripturâ tali interpretamento suffragabitur? Nempe platea vel murus totidem annos aedificabuntur; intelligendum, quod post aedificationem ejus ab incolis totidem annos non destituetur. Aliud est totidem dierum Hebdomadam vel annorum spatio extrui, aliud habitatum permanere. Idem est inter ea discrimen quod inter domus architectum sive conditorem & Dominum, inter fabrum & patrem familias. Qualescunque sint Masoritarum accentus apud septem Hebdomadas vel sexaginta duas (non in promptu mihi sunt Biblia Hebraica cum punctis; & ut veritatem fatear, quamvis mediocriter in punctis istis & accentibus versatus sim, plerumq; tamen ea negligo sed aegrè ferrem si quis falsam interpretationem veteris testamenti ob istam negligentiam mihi vitio verteret; & vix inducor ut credam membra Sacra Scriptura, juxta horum opinionem, sine iis esse infirma & luxata) ni fallor, versu vicefimo quinto, capite nono Danielis Prophetiae, post praefationem ad impetrandum Lectores attentos & dociles (sciatis igitur & intelligatis) & utrumq; computationis terminum, (à mandato ad Hierosolymam restaurandam usque ad Principem Messiam) sunt quatuor clausula; dua in priore parte, dua in posteriore sic distinguenda: erunt septem Hebdomades; & sexaginta duae: reaedificabuntur platea & murus, & tempora erunt angusta. Sic posteriores duae clausulae in parte posteriore versus ad clausulas duas praecedentes referri videntur. Siquis accuratius potest distinguere, per me licet. Verbum unum, vel alterum de interpretatione

cum

cum ad finem primarum septem Hebdomadum deventum, mox subjungemus.

Cyrus post Babylonem captam fere septem annos regnavit, juxta Xenophontem; à Darii Medi morte plus quinque. Mortis ejus tempus ex inito Cambyſis imperio certò innotescit, quod secundum Ptolomæi computum in ante citato 5. lib. Almageſti, c. 13. coincidit cum anno 219. Nabonazaris Epochæ. 5. 3475.

Cambyſes (Aſſuerus dictus, uti videtur, Ezræ cap. 4. com. 6. utpote qui Perſicum Imperium jure Hæreditario primus obtinuit) juxta Herodotum ultra septem annos rebus potitus eſt. 12. 3482.

Magus (in Ezræ cap. 4. com. 7. Artashtaſtus nominatus, ab Herodoto Smerdis, ab aliis aliter) juxta eundem Herodotum, amplius ſeptem menſibus regnum obtinuit. 13. 3483.

Sententiam meam, qua ſtatuo Smerdin Magum eundem eſſe cum Artashtaſte Eſra c. 4. v. 7. memorato, qui criminationibus hoſtium Judaorum permotus templi adificationem prohibebat, D. W. antedictus in commentariis ſuis hiſce verbis evertere conatur. „ Minime probabile eſt „ Smerdin, qui non plus ſeptem menſibus regnavit, multiſq; „ difficultatibus conſlietaretur Judaorum rebus animum intendere potuiſſe, aut tam brevi temporis intervallo literarum commercia obiri inter Perſiam & Hieroſolymam, ſiquidem iter quatuor Menſium eſt, ut ex Eſra cap. 7. v. 9. conſtat. Iſtis breviter reſpondeo, licet Eſras qui iter meditabatur initio primi menſis, non ante quintum abſolvit; non inde ſequetur Curſores regiones, tot ſeptimanas, imo plus quam unicam deſideraſſe ut de novo principe nuncium aſſerrent. Nec quidem res inuſitata eſt, aut Doctorem latere poteſt, perpetuum fere eſſe regibus, qui imperium vi aut fraude ſunt adepti, firmamenta ſibi petere illis gratificando quos ſuas partes propugnaturus ſperant, illos

illos vero deprimendo quibus eorum decessores favere deprehendebantur.

Darius Hystaspes (cujus imperii anno 6. Templum Hierosolymitanum consummatum est, Ezræ cap. 5. & 6.) juxta Ptolomæi computum lib. 4. cap. 9. anno 227. Epochæ Nabonazaris regnum iniit, gessitque juxta Ctesiam annos tantum triginta unum; obiitque paucis mensibus post Persas à Miltiade & Atheniensibus in Campo Marathonio profligatos 44. 3514.

*Tempus quo mortuus est Darius Hystaspis, cum sit una è periodis præcipuis Chronologia mea, vel temporum emendationis, qua ab aliis dissentio, & qua revera ad sequentia omnia viam munit; (quippe quod initium septem annorum Hebdomadum quas commemorat Daniel ex eo indagatur; scilicet cum Nehemie restauranda Hierosolyma copia indulta esset anno vicefimo Artaxerxis Longimani; initium etiam ultima earum cum Salvator Christus Baptizatus & manifestatus esset, anno decimo nono Tiberii, tres annos cum dimidio postquam Johannes Baptista predicare cœpisset; & terminus earum statuitur cum Caligula, anno tertio regiminis sui, simulachrum proprium in templo Dei Hierosolymis erigere molitus esset, &c.) nuper, quod maximum mihi solatium præbet, mirâ Dei providentiâ, cû soli gloria, ex antiquo celeberrimo & chronologico monumento marmore exarato, solidissime confirmatur: ubicertamen Marathonium inter Athenienses & Persas gessum fuisse significatur, cum quidam erat annuus Archon si-
ve summus magistratus Athenis; cujus nomen marmore oblitteratum adeo ut legi non possit, nec quidquam aliud apparet præter hoc tantum quod alter erat Archon ejus nominis. Insuper dicitur Darium mortuum fuisse, filiumque Xerxem regnare cœpisse eo anno quo Aristides erat Archon. Jam vero e Plutarcho in vitâ Aristidis argumentor quod idem Aristides, Archon nimirum, Phænippo vel Phanippo successit, cujus anno prælium Marathonium commissum est. Porro*

quod alius ejusdem nominis ante illum annuo Archontis officio fungebantur, in serie meâ summorum Magistratum Romanorum & Atheniensium comperio, circa initium quadragessimæ octavæ Olympiadis : quem Clemens etiam Alexandrinus ni fallor in libro suo primo Stromateon commemorat. Quod vero in eodem monumento dicitur Darius per quatuor annorum spatium serius imperium obtinuisse, quam tradunt Herodotus, Ctesias, Ptolomeus Astronomus & alii; opinor equidem ad expugnationem suam Babylonis, Zopyri astutia confectam non inepte spectare; sedis nimirum antiquissimæ, & urbis totius Imperii celeberrimæ; quam Magi assecla fœderati, & ut verisimile est consanguineus aliquis quatuor annos post mortem ejus rebellis defenderat, quo videtur Darium ad finem sexti capitis Ezræ Assyriæ regem appellatum fuisse, prout ipse innui millesimo quadragentesimo octogesimo nono anno ab orbe condito, in emendatione meâ temporum. Antequam Chronicon hoc marmoreum in lucem prodiiisset, in margine emendationis temporum à me secundo edendæ, duas vel tres annotationes ad Chronologia hujus confirmationem, in editionem ejusdem secuturam posueram, scilicet excerptas è procemio historia Thucydidis, ubi cum bello Marathonio Darii mortem manifeste conjungit, cujus verba hæc sunt; paulo ante Medorum bellum & mortem Darii qui post Camby sen Persis imperavit, &c. Quinimo Author quem Georgius Syncellus sequitur, qui an Ctesias vel Dinon vel quisquam alius esset, in dubio est: non putans id sufficere à Photii Ctesia evulgatum, nempe quod Darius post cladem Marathoniam in Persiam reversus, post aliquot dierum ægritudinem, mortuus est, postquam triginta annos cum uno regnasset: addit præterea, quod cladis istius opprobrium mortem ejus acceleravit: narrationi suæ sic finem faciens. Et ipse Darius contumeliam indignè ferens animo dolore exulcerato occubuit. Hæc inquam in margine libri secundo edendi annotaveram; & judice tandem eruditi, num Chronici Marmorei suffragium hac in causâ levis momenti videatur.

Xerxes (Assuerus Magnus in lib. Estheræ memoratus) in totum annos 21. regnavit, juxta Ptolomæi Canonem, à Patre mortuo 20, juxta Eusebii Chronicon.

64. 3534.

Artaxerxes Longimanus (Ezræ cap. 7. & seqq. & Nehemiæ libro dictus Artashastus) autumnò cœpit regnare, anno secundo Olympiadis 77. anni plus minus dimidio ante Themistoclis Atheniensis fugam in Asiam, quo tempore Athenienses Insulam Naxum obsidebant, & ante duplicem Cymonis Atheniensis victoriam, quam uno die terra marique contra Persas obtinuit, anno ejusdem Olympiadis tertio: quod è Thucydide, libro primo, & Diodoro Siculo juxta Olympiadas simul comparatis, tandem per Dei gratiam inventum, universæ quæstioni, ut spero, tam diutantoq; zelo controversæ de initio septuaginta Danielis Hebdomadum finem imponet, & in Christi Ecclesiæ commodum cedit. Prædictus porro Imperator ab illo tempore ante veniam Ezræ concessam regnavit sex annos, Ezræ cap. 7. commatibus 7. 8. & 9. absolutis ab inita Persica Monarchia & mundo condito annis.

70. 3540.

Idem Artaxerxes regnavit, priusquam Nehemiæ & viva voce & scripto potestas facta fuerit, pro mœnibus Hierosolymitanis restituendis, unde istæ septuaginta Hebdomadæ Danielis, ad primum Messiæ adventum erant numerandæ, 12. amplius, in totum 19. Nehemiæ cap. 1. commat. 1. & cap. 2. commat. 6. 8. &c.

83. 3553.

Artaxerxes Longimanus tempore hiemali mortuus est, belli Peloponnesiaci anno 7. uti refert Thucydides, & 4to Olympiadis 87. uti Diodorus: postquam 45 annos & aliquid amplius imperaverat, tot supra computum vulgare, quot infra Darius Hytaspes.

110. 3580.

Xerxes secundus unicus filius legitimus ei succedens non duos integros menses regnavit.

Sogdianus aut Secundianus non ultra septem menses regnum obtinuit. 111. 3581.

Darius Ochus sive Nothus amplius quam 19. annos rerum potitus est : juxta Diodorum. 130. 3600. Artaxe xes Memor ei successit. Anno cujus Regni secundo primæ septem Danielis Hebdomadæ completæ sunt, quibus (uti apparet) aliæ etiam in Judæa urbes fuerunt restitutæ. Postea propter veri Dei cultum neglectum, quod à Malachia ultimo veteris Testamenti Propheta eadem ætate, ut videtur, vivente reprehenditur, magis calamitosa tempora per alias 62 septimanas usque ad Messiaë manifestationem acciderunt 132. 3602.

*Huic opinioni consonum est quod scripsi in meâ Emendatione temporum ad annum mundi 3602. & Artaxerxis Memoris 2. quam D. W. supra memoratus 324.p. commentariorum in Danielen 58. questione, sectione 6. his verbis reprehendit. Initium 7. Hebdomadam statuunt aliqui anno 20. Artaxerxis Longimani, finemque 2. Artaxerxis Memoris, uti Dominus Lydiatus p. 78. sed, præterquam quod in ratione computationis dissentiant ipse & Pererius, qui septem Hebdomadas ab anno Artaxerxis Longimani 20. ad 10. Artaxerxis Memoris deducit; nulla assignari potest ratio cur 7. primæ Hebdomades, à sequentibus dividerentur. Dicit ille, alias Judææ civitates ædificari tum temporis ceptas, at non sine difficultatibus & angustiis: Daniel autem hoc loco solius Hierosolymæ exstructionem memorat: huc usque ipsius verba. *Mihi autem abunde gratulor quod tandem aliqua me inter & Pererium differentia observetur, puderet enim me Plagii impudentis si in omnibus passim Jesuitam fuisset secutus. Pererium autem suum sibi habeant, quibus placet paludinosas stagnorum aquas avidè insurgitare, mihi tum sapiunt cum pura ex ipsis scientiarum fontibus hauriuntur. Duas tantum reperio alicujus momenti objectiones quæ videntur**

dentur prohibere quo minus 70. Dan. septimana à 20. Artaxerxis Longimani initium sumant; quæ nisi in causâ fuissent, aliud proculdubio Hebdomadum non fuisset excogitatum initium. Prior sic se habet: si ab anno 20. Artaxerxis Longimani initium sumerent 70. Danielis Hebdomades, fieri non possit quin Salvatoris nostri Baptismus & manifestatio, 7. octove annos contigerint ante illarum completionem, quippe inter annum 20. Artaxerxis Longimani & T'ierii 15. quo D. Lucas Evangelista Evangelii initium per prædicationem Johannis Baptistæ statuit, anni tantum 4. 5. solares numerantur, cum necessario ex hac opinione requirantur 483. ad minimum.

Quâ de causâ Julius Africanus prout ipsius ab Eusebio citatur opinio cap. 2. libri 8. Evangelicarum demonstrationum, & ab Hieronymo in nonum caput Danielis, mere lunares annos statuere coactus est, sine ullis omnino mensibus intercalaribus, quæ proinde singulis annorum 19. intervallis, spatio 7. mensium breviores erunt: quales Mahometani hodie usurpant; qualesque supponit inter Judæos in usu esse ante adventum Christi. Sed eò prorsus erravit. Nodosam hanc difficultatem aliter spero me solvisse; præcipue initium regni Artaxerxis Longimani quinque annis prius quam vulgo solet commutari statuendo: partim vero Christi Salvatoris Baptismum post initium prædicationis Johannis Baptistæ per dimidiam circiter annorum septimanam serius contigisse affirmando. Altera superest difficultas circa verum inter septem primas & 62. sequentes Hebdomadas terminum veramq; metam reperiendam: quæ tam acriter torset egregium inter Græcos Patres SS. S. interpretem Theodoretum, sub finem interpretationis primæ & generalis partis prophetiarum Danielis ut coactus fuerit septem primas Hebdomadas, nimirum post sexaginta duas numerando transponere; de cuius termini siue metæ designatione breviter hic rationem sum reddaturus. Septem primas Hebdomadas à 62. sequentibus, divisi distinxiq; tribus notis: quarum duas tantum memorat D. W. neutram autem vere. Primo suppono 7. primis Hebdomadibus res administrante Nebe-

mia; ipsiusque praesertim cura post restauratam Hierosolymam, alias per Judeam sparsim civitates de novo extru-
 ctas fuisse: quod suppositum utcumque negaverint aliqui, ii
 tamen qui eodem edicto de condendo templo concessam simul
 readificandi Hierosolymam licentiam volunt, non possunt
 non admittere; probabilius enim longe est, si templum non-
 dum foret conditum, editum de aedificanda urbe factum
 condendi templum licentiam dare, quam cum templum con-
 dere conceditur urbem simul extruendam supponere, nul-
 libi enim gentium tam profanus reperitur populus, qui
 non lubenter concedet, eum quem agnoscit Deum, in o-
 mni civitate colendum esse: & proinde si subditorum ali-
 quibus concedat Rex ut urbem sibi aedificent, pro confesso
 potest esse, ipsum non minus concessisse, ut templum sibi
 vel oratorium erigerent, ubi Deo suo sacra faciant: quamvis,
 uti prius notatum est, e contrario non sequitur, si aliquibus
 veniam concedat templum condendi, quod iis licebit urbem
 sibi extruere muroque cingere. Similiter si sui juris Provin-
 cialibus concedat Imperator, de quorum fide sibi bene persua-
 sum est, ut in Praesidium contra vicinorum insultus Me-
 tropolim suam muro valloque circummuniant, pro supposito
 potest esse ipsum non minus permisisse, ut minores civitates
 sive urbeculas in eundem finem extruerent. Deum autem tem-
 pus certum destinasse, quo parva non minus urbes Judae
 quam majores readificarentur, constat ex 44. cap. Isaie
 sub finem, ubi dicit, Ego sum Dominus qui dico de
 Hierosolymis habitabuntur, & civitatibus Judae aedi-
 ficabuntur, & qui vastitates ejus erecturus sum. Quod
 autem temporis punctum potest reperiri huic prophetiae com-
 plenda tam accommodatum, quam hoc statim post aedificatio-
 nem Hierosolymae: in quo Nehemias, uti scribit ipse c. 7.
 vers. 4. videns quod urbs ampla erat spatiis &
 magna, populus vero paucus intra eam, nec erant
 domus aedificatae, convocavit populum Judeum tanquam
 unum hominem, uti loquitur ipse sub initium cap. 8. nec
 prius discedere concessit quam de augendo incolarum numero,
 uti

nti ait ipse cap 11. prospexisset, nimirum decimum quemq;
hominem, prout sortibus evenit, Hierosolyma detinendo, præ-
ter alios quam plurimos, quos idcirco laudabat quia sponte sua
ades ibidem figere voluerunt, & sic reliquos tandem dimi-
sit in proprias civitates. Adeo ut dubitari vix possit quin,
velut hi manentes Hierosolymis domos statim sibi erexerunt,
vicosque formarunt, reliqui non minus quamvis majore
fortitan cum morâ, alias Judæa civitates reedificarint, sub
finem ejusdem capitis memoratas, juxta quas prius castra
posuerunt: à Beersheba ad vallem Hennom, prout notatum
est vers. 31. quo innui videtur eos ad ea usque tempora in
castris tentoriisque potius degisse, quam domos urbesque ha-
bitasse. Dein quem temporis articulum reperire possumus,
tam arduo negotio perficiendo opportuniorem, quam hunc re-
gni Artaxerxis Longimani, & ipsius filii Darii, quorum
alter filius, alter nepos fuit Regina Estheræ Judæa, quæ pro-
culaubio dum viveret utrosque sapissime hortata est, ut Judæis
quantum fieri posset, faverent. Præterea quam diu præ-
fecturam obtinuit Nehemias, totus in hoc opere complen-
do videtur fuisse; cujus administratio ad minimum durasse
videtur usque ad finem regni ejusdem Darii, hoc est; secun-
dum meam annorum rationem, usque ad ultimum annum 7.
primarum Hebdomadum, utque probabili conjectura liquet
per alium etiam annum usque ad ipsum earum finem. Quod
enim scribit Nehemias cap. 12. vers. 22. Levitarum
conscriptos fuisse primores paternarum familiarum,
itemque Sacerdotum usque ad regnum Darii Per-
sæ, poterat scripsisse post mortem Darii, in initio
regni Artaxerxis Memoris illius filii & successoris, cum
ipse propheta jam longa ætate esset proventus, novusque im-
perator alterum in administrationem Judæa esset delegaturus.
Primo itaque & præcipue distinxì, septem primas Danielis
Hebdomadas, à 62 sequentibus per reedificationem muro-
rum & platearum Hierosolymæ, nec non aliarum civitatum
Judæa, quietis Nehemiæ & in pace actis temporibus, quæ
usque ad illarum Hebdomadum finem durarunt. 2. suppono
post finem 7. primarum Danielis Hebdomadum propter
neglectum

neglectum veri Dei cultus, Judæis accidisse tempora angusta & tumultuosa. Hic autem cap. 9. vers. 25. Dan. distinctionem quam superius statui inter Hebdomadas interpretari conabor, siquidem varie hunc versum, (ultimamq; præcipue clausulam, quæ hujus potissimum loci est) à Grecis Latinisque interpretibus expositum reperio. (Quamvis ex iis nemo sit qui cum Dom. Læveleio, illiusq; sectatoribus, vel post 7. Hebdomadas periodum posuerit, vel post 62. commate minus.) Ab antiquissimis 70. Grecis interpretibus ita transfertur καὶ γνώσι, καὶ συνήσεσι, ἀπὸ ἐξόδου λόγου τῷ ἀποκριθῆναι, καὶ τῷ οἰκοδομηῆσαι Ἱερουσαλὴμ ἕως ἡμεῶν ἡγεμένους ἐβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἐβδομάδες ἐξήκοντα δύο, καὶ ἐπιστρέφει καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεία καὶ πύχρ, καὶ κενωθήσονται οἱ καίρι. Quod verbatim sic potest reddi latine, Cognosces autem & intelliges ab enuntiatione verbi, respondere & edificare Hierosolymam, usque ad Christum ducem, septem fore Hebdomadas, & sexaginta duas Hebdomadas, & revertetur & edificabitur (vel ut alia græcæ versiones legunt πάλιν οἰκοδομηθήσεται, readificabitur) platea & murus, & tempora evacuabuntur seu erant angusta. Quam ultimam clausulam recentiores græcæ versiones legunt ἐν στενωχῶν χρόνων, cui concordat vulgaris versio latina in angustia temporum. Apud Theodoretum latine eadē (nam eam partem græcæ extarē non scio) ea ultima clausula sic vertitur, innovabuntur tempora, ut si liquido apparet interpretem Latinum κενωθήσονται legisse. Cujus verbi sensus non tam congrue ad Hebræum πύχρ quam κενωθήσονται refertur; per id enim talis coarctatio significatur, quæ per compressionem fit quæ causa est evacuationis. Ipse vero ex iusto loco κενωθήσονται veram antiquamque lectionem fuisse στενωθήσονται οἱ καίρι coarctabuntur tempora, quamvis prædicto errori longa

longa faveat antiquitas. Tota in interpretando difficultas in hoc sita est, utrum verba Hebraea **וּבְצִק הָעֵתִים** sint in regimine, uti Grammatici loquuntur, exponenda, nempe in seu cum angustia temporum, aut potius absolute, & tempora erunt in seu cum angustia, quam expositionem rectiorem judico, utpote quae primae versioni Graecae, & antiquissimae, nimirum 70. Interpretum, illique Theodoretii consentanea est; aliter enim vel Hebraeum praefixum & redundat, ideo in versionibus tam Graecae quam Latinae omissum, vel improprie sumitur; veluti à recentioribus interpretibus; quorum neutrum, licet aliter frequens & in usu fuerit, admittendum est, nisi cum causa praevalens exigat, & cogat. Et mihi potius placet illa versio, quia similem alibi notavi Hebraismum, idque in verbo ejusdem significationis, nempe Psalmo 9. v. 16. erisque Jehova edita arx tenui; edita arx temporibus in seu cum angustia **לְעֵתוֹת בְּצִרָה** versuque primo 10. Psalmi, quare Jehova recessisti longe, & te occultas temporibus in seu cum angustia **לְעֵתוֹת בְּצִרָה**, hoc est temporibus angustis. Altera recentior versio occasionem aliquibus praebuit hanc ultimam clausulam ad proximam praecedentem, nempe ad reaedificationem Plateae & muri, referendi: & hac tempora angusta tum accidisse contendunt, cum adificaretur Jerusalem, res administrante Nehemia, in quibus praemetu hostium strictis gladiis opus moliri cogebantur Judaei; unaque manu in opere agere, altera tenere missile. Has autem ærumnas & angustias, earum quas hic velit propheta umbras meras credo; itis enim temporibus hostes circum undique minis tantum & è longinquo Judaeos terruerunt, nec armis ausi lacessere, vel semel coram urbe vel in conspectu civitatis comparere. Sed neque Judaei inter adificandum adeo fuerant deterriti, ut ab opere vel semel desisterent: ideoque Deo ipsis propitio & conatibus favente, totam urbem mirâ admodum & pene incredibili celeritate muro circumdederunt, scil. 52. diebus, hoc est septimanis septem & fere dimidia: adeo ut postea tam cito perfectum fuisse opus obstupescerent

inimici, Dei favore completum plane sentientes, ita praemeta percussi fuerint, animisque, ut loquitur Nehemias, dejecti, ut Iudeos postea non perturbarent per totum 49. annorum spatium, quibus provinciam administravit Nehemias, hoc est usque ad finem 7. primarum 70. Danielis Hebdomadum. His itaque de causis hunc versum Danielis, uti prius distinxi, sic exponendum iudico: nimirum priorem clausulam, viz. reaedificabitur platea & murus ad 7. Hebdomadas referendo in eodem versu superius memoratas; clausulamque ultimam, viz. angusta erunt tempora ad sexaginta duas quae 7. primas sequuntur: quasi hunc in modum scripsisset propheta. Septem erunt Hebdomades, & sexaginta duae Hebdomades: quarum Hebdomadum portione primâ reaedificabitur platea & murus, & portione ultimâ angusta erunt tempora: adeo ut manifeste & liquido his verbis significetur, quod, velut 7. primis 70. Hebdomadum, aedificanda erat Hierosolyma, aliaeque Iudaea undique civitates, quae à Nehemia per totum administrationis tempus in pace regerentur; ita post completum id regiminis ejus tempus per 62. sequentes Hebdomadas usque ad adventum Messiae, status Iudeorum tum Ecclesiasticus tum civilis turbaretur. Pro certo itaque constat angusta haec & arduosa non ad 7. primas sed 62. sequentes Hebdomadas esse referenda. Jam quibus de causis in has angustias Iudei inciderint prius notavi, nempe propter neglectum, seu potius contemptum cultus divini. Cujus causa suppono Prophetam Malachi missum esse ut Iudeos argueret, sub finem temporis quo Iudeam administravit Nehemias: fidemque supposito facit, quod argumentum Prophetiae Malachi libro Nehemiae circa finem tam plene directeque respondeat: uterque enim acriter reprehendit & invehitur in Sacerdotes & Levitas, quod in officiis obeundis remissi nimis fuerint, cultum Dei in templo neglexerint, nuptiasque cum idololatriis & aliorum Deorum cultoribus contraxerint. Ita veteris testamenti historia ultima veterisque testamenti Prophetia ultime videntur coincidisse, & simul fuisse eodem temporis articulo completa

completa inter 7. & 62. Hebdomadas, quo apertius possit constare, eas dividi & distingui debere. In Imperio Persico egregia subinde & notabilis orta est seditio à Xenophonte, Ctesia, Dinone, Plutarcho & aliis memorata. Cyrus Artaxerxis Memoris frater, Sardorum Praefectus, confusus favori Matris Parysatis, eoque quod Dario patri natus esset primus postquam ad Imperium pervenerat, contra fratrem bellum gessit, à quo cominus pugnans interfectus est. Quod Judæis molestias non poterat non creare, quibus necesse erat vicinorum in morem, uni parti potius favere. Difficillimum enim fuisset in bellis civilibus tam æqua lance inter utramque partem agere ut neutri displiceretur. Scribit Xenophon libro 1. belli hujus à Cyro contra fratrem suscepti, Abrocomam Phœnicia præfatum aliarumque juxta provinciarum, unumque è quatuor precipuis ducibus quibus potissimum confusus est Artaxerxes, præterquam quod Cyro in progressu moram non objecerit, nec viam in Augustiis, quæ inter Ciliciam Syriamque sita sunt, præcluserit, Tarsum cum exercitu hominum 300000. commisso jam pralio quinque dies venisse. Utrum vero hoc Judæis imputatum fuerit, (nec absimile est fuisse) quidve illis acciderit regnante Artaxerxe Memore, non possum statuere; quem Plutarchus & Xenophon notant principem potius remissum quam mitem fuisse: qua de re comparatio facta inter Neronem & Nervam (si memini) notatu dignissima, quod male in imperio Principis vivitur sub quo nihil licet, deterius vero sub quo licent omnia. Hoc vero certissimum est, ipsius filium Artaxerxem Ochum Judæis infensissimum fuisse, plurimosque iterum captivos in Hyrcaniam duxisse, adeo ut proculdubio iis tempora tum acciderint vere angustissima.

Artaxerxes Memor in totum fere 43 annos regnavit. Diod. 173. 3643.

Artaxerxes Ochus prope 23 annos regnum obtinuit. Diodor. 196. 3666.

Arses sive Arsen duos annos & amplius rerum potitus

titus est. Diodor.

198. 3668.

Darius Codomannus Arsami filius 6 annos imperium tenuit; qui ad Arbela ab Alexandro magno ultimo prælio victus, à Besso est interfectus, circiter medium 112. Olympiadis. Diodor. Plutarch. Arrian. &c.

204. 3674.

CANON VIII.

Imperium Macedonicum sive Græcum annos 282 duravit: id est 70ⁱ Olympiades, ab occupatâ per Alexandrum Babylone in Olympiadis 112 medio, ubi Calippus Astronomus suæ 76 annorum periodi epocham in Ptolomæi Almagesto sæpe memoratam posuit, usque ad Monarchiam Romanam à Julio Cæsare initam post Pharsalicam in Thessalia victoriam, incunte Olympiade 183.

Alexander regnavit Monarcha, 7 annos, Plutarch. Arrian. &c.

Ptolomæus, Lagi filius dictus, sed Philippi Patris Alexandri Nothus, mortuo Alexandro, Alexandria in Ægypto ab Alexandro ædificatæ, & in qua sepultus erat, regnum obtinuit, 139 annos, juxta suppositum Ptolomæi canonem, & Eusebii Chronicon, &c.

Ptolomæus Philadelphus à patre ante annum mortis suæ rex constitutus, post mortem ejus 37. annos imperium administravit.

Ptolomæus Evergetes 26 annos regnum tenuit.

Ptolomæus Philopator, 17 annos rerum potitus est.

Ptolomæus Epiphanes 24 annos regnavit.

Ptolomæus Philometor, qui regnum

7 | 1681

46 | 3720

83 | 3757

109 | 3783

126 | 3800

150 | 3824

anno

anno 568. Nabonazaris epochæ, juxta Ptolomæum lib. 6. cap. 5. iniit 35. annos tenuit.	185	3859
Ptolomæus Evergetes secundus, alias Phiscon, 29 annos regnavit.	214	3888
Ptolomæus Soter five Lathyrus, aut Phiscon secundus 36 annos regnavit.	250	3924
Ptolomæus Dionysius, alias Auletes, 30 annos rempublicam administravit.	280	3954
Ptolomæus minor Cleopatraz frater, 2 annos rerum potitus est.	282	3956

Julius Cæsar, præter Galliam à se prius devictam, anno proxime elapso Italia, Sicilia & Hispania, terrore, & armis; Syria ob tributa remissa defectione possessis; (quapropter Antiocheni tunc temporis Imperii Cæsariani computum cœperunt, & ibi Indictionum Romanarum Epocham posuerunt) Pompeium ad Pharsaliam tempestate æstiva devincens, & inde eum in Ægyptum fugientem persecutus, ante adventum suum eum jamdudum mandante juniore Ptolomæo interfectum reperit: qui brevi Cæsari bellum intentans, & Cleopatra sorore proditus, anno regni quarto & Olympiadis 183 occisus est.

C A N O N IX.

MOnarchia Romana sub Julio Cæsare à victoria Pharsalicâ inita 76. annos duravit, id est, unam totam Calippi periodum, cum anno Juliano naturaliter coincidentem; usque ad Evangelii Domini nostri & Servatoris Christi initium, quod à Johanne Baptista prædicari cœpit, anno 15. regni Tiberii Cæsaris.

Julius Cæsar fere 4 annos regnavit. 4. 3960.

In Senatu est interfectus, idibus five 15. die Martii, eodem anno prope finem. Ubi notari vellem, me in temporum mortis omnium Imperatorum Roma-

norum descriptione in posterum, eo die Martii Juliani, quo æquinoctium verum juxta medium solis motum accidit, annum inire.

Marcus Lepidus, Marcus Antonius & Cæsar Octavianus Triumviri (ut finiente Novembri, anno secundo à Julii Cæsaris morte se renunciarunt) 4. annos postea simul regnarunt, viz. fere 6 in totum; donec Cæsar Octavius per Domitium Calvinum Proconsulem Legatum suum Hispaniam sibi subegerit, ineunte Claudii Pulchri & Norbani Flacci consulatu, qui cum anno Juliano, Calendis sive primo die Januarii, initium sumsit. 10. 3966.

Ibi Chronicon Alexandrinum regni Cæsaris Octaviani postea Augusti dicti initium ponit; & illa erat prima annorum Imperii ejus Epochæ in ulla regione publice usurpata, Cæsaris Æra vulgo dicta, & præcipue in Hispania, & Africa & Gallia celebris; imo sola erat Imperii ejus Epochæ, post mortem ejus in natione aliqua publice recepta; præter illam Alexandrinam, ob subjugatam Alexandriam victamque Ægyptum, & Cleopatrarum atque Antonii mortes, fere 9 annos post, anno consulatus sui quarti quem gessit cum Licinio Crasso, à solis Alexandrinis usurpatam, quæ à die primo primi mensis Alexandrini Thoth cum 29. die Augusti coincidente numeratur. Quo tempore completi sunt 18. anni Romanæ Monarchiæ, & 300. ab ortu Græcæ anno mundi. 3975.

Cæsar Augustus ab inita Cæsaris Æra, quæ erat prima annorum regni ejus Epochæ publice recepta, & eadem ipsa, qua tempus primi generalis Concilii sive Synodi Christianorum Episcoporum Nicææ habitæ computatur, ad Domini nostri Jesu Christi natale annos 40. regnavit; adeo ut anno ejus 41. natus esset, juxta Irenæum Episcopum Lugdunensem in Gallia, & Tertullianum Presbyterum Carthaginensem in Africa; quo anno Ælius Lamia & Servilius Geminus erant Consules; ut manifeste pateret tempus natalis

Domini

Domini nostri duobus annis post Cæsaris Vespasiani & Æmilii Pauli Consulatum ut vult vulgare computum, evenisse. 50. 4006.

Hic Ælii Lamiae & Servilii Gemini Consulatus in spatio inter duo extrema medius est: sex scil. annos post Calvisium Sabinum & Crispinum Rufum Consules, & sex annos ante Poppæum Sabinum & Sulpicium Camerinum, prout alii citius, alii serius Christum nasci putarunt. Annus idem etiam erat (ut in recensione mea à primo ad 15. caput amplius probavi) tricesimus ab illo tempore quo Cæsar Octavianus Augustus salutatus est, circiter suum septimum & Vespasiani Agrippæ tertium Consulatum, sub finem anni mundi 3977. tricesimus tertius ab Antonio & Cleopatra ad Actium navali prælio superatis; & præterea Herodis regni in Judæa post Hyrcani necem à Cæsare renovati, tricesimus secundus Epochæ Alexandrinæ, quatuor annis antevergens ejusdem Herodis Regis obitum. Porro in medium census secundi Cæsaris Augusti, sed primi universalis ab eodem facti incidit, & prioris duorum à Cyrenio sive Quirinio Syriæ Præfecto factorum; ante quem completum Sentius Saturninus ei successit. Præterea Septingentesimus primus annus erat à Roma condita, juxta antiquissimum & verissimum Fabii Pictoris computum, quod eam ædificatam supponit circiter medium Olympiadis octavæ, viginti octo annos à prima; adeo ut circiter Solstitium æstivum Salvatoris nostri natale proximum, annus tertius centesimæ nonagesimæ quintæ Olympiadis initium sumsit. Eodem etiam tempore annus 26 Augusti Sacræ Tribunitiæ Authoritatis incepit: cum Jani Templum paulo ante, tertio à Roma condita ob Pacem totius Imperii Romani erat clausum. Eodem anno Cæsar Vipsanianus Augusti per Juliam filiam nepos, & adoptatus, quem Hæredem suum designaverat, obiit; & se Dominum vocari juretulit; & anno sequente Tiberium privignum adoptavit,

vit, & ei Tribunitiam Authoritatem impertivit, qui in imperio illi successit.

Cum tempus anni, & dies Domini nostri natiuitatis pro incertis sint, nihil ausim determinare; hoc solum notatu dignum putavi, quod opinio de ea re antiquissima à Clemente Alexandrino itrom. 1. memorata, eam esse diem 25. Pachon cum 20. die Maii Juliani coincidentem, supponat; & retorqueri posse argumentum illud, quod Mathæus Beroaldus & Josephus Scaliger à 24. Sacerdotum in Templo Hierosolymitano ministrantium vicibus collegit; quas vices Judas Machabæus in festo Dedicationis restituit 1 Mac. c. 4. quo probarent diem esse aliquem Septembris aut Octobris, juxta numerum annorum.

Eadem quoque opinio numerum annorum amplio-rem esse confirmat, ut puto, & duos esse annos post vulgare computum. Etenim cum festum Dedicationis, quod Macchabæus instituit anno 148. Seleucidarum sive Syro-Græcorum Regum & nostro 3840. anno Mundi, & 14. anno tertiæ Calippi periodi, 25. die Judæorum mensis Casleu, qui cum 23. die Juliani Novembris & primo Hebdomadis die, juxta Calippi Periodum à nobis declaratam, coincidat; Abiæ ordo post 359. vices interim completas paulo ante initium anni Mundi 4006 secundum nos, quarto die Martii, sed primo die Judæorum primi mensis Nisan, & septimo die Hebdomadis, Judæorum Sabbato, finiebatur; quo die per Angelum Gabrielem annunciabatur conceptus Johannis Baptistæ ad Patrem Zachariam, qui exinde successit: unde si computatio ineatur, medium sexti mensis, scil. 15. dies Elul cum 13. die sive idibus Augusti & prima Hebdomadis die, quæ postea dies Dominica appellanda erat, coincidunt, quo Angelus Gabriel B. Virgini Mariæ, Domini nostri conceptionem annunciavit. Hinc si novem menses Lunares cum

cum dimidio numerentur, id est 280. dies, aut 40. Hebdomades, quod tempus gravidæ vulgo ascribitur, conficietur dies 20 Juliani Maii, & prima Hebdomadis dies, sive Dominica, Ælio Lamia & Servilio Gemino Consulibus, & annus mundi secundum nos 4007. & 455. septimæ nostræ periodi; nempe ultimus dies secundi veri mensis Lunaris, & dies 26. secundi Solaris juxta medium solis motum emendatus. Quare juxta ephemerides nostras, idus Augusti præcedentis & dies 15. sexti Judæorum mensis Elul, 16. autem nostri Lunaris quintilis, conficiunt decimum diem Dominicum post Pentecosten, & nonum post festum Trinitatis; insuper Transfigurationis Christi festum, nomenque Jesu exhibent. Porro idem 20. Maii dies, aut 25. Pachon, ad quem antiquissima opinio refert Domini nostri Nativitatem, qui fuit dies 29. secundi nostri mensis solaris Aprilis, juxta primum & tertium solare calendarium nostrum, erat eo anno dies Dominicus Pentecosten proxime præcedens: adeo ut ipso Pentecosten die circumcideretur, quod notatu dignissimum est, cum idem ipse dies erat, quo lex data fuit, ad quam Israelitæ Sacramento Circumcisionis initiarentur; insuper idem ipse dies quo Apostoli Spiritu Sancto fuerunt Baptizati (Baptismus enim Circumcisionis vicem supplevit) & quo primi Christiani post Domini nostri Christi Resurrectionem & Ascensionem ad numerum trium millium ab Apostolis fuerunt Baptizati: qui dies etiam in Primitiva Ecclesia pro Baptizandis Neophytis per totum annum erat celeberrimus. Hoc vero ut prius dixi non ausim determinare.

Augustus post Christum natum regnavit 11. annos, post Cæsaris Æræ initium fere 52 annos, usque ad Autumnum Sexti Pompeii & Sexti Apuleii Consulatus.

61. 4017.

Obiit 19. die Augusti anno Mundi.

4018.

Tiberius Cæsar tunc temporis regnum auspicatus,

M

ante

ante Evangelium Salvatoris nostri Christi initum prædicatione Johannis Baptistæ, juxta Sanctum Lucam Evangelistam, fere 15. annos administravit. Cujus Evangelii ortus circiter Sacri Judæorum anni initium sub Pascha, sive inter Pascha & Pentecosten supponitur; anno consulatus Caii Rubellii Gemini, & Caii Fusii Gemini circa Januarium proxime elapsum inchoato, juxta omnem Historiam tum Civilem tum Ecclesiasticam. 76. 4032.

Cum igitur Israelitæ septem annorum, Chaldæi vero (ut testatur Censorinus) duodecim annorum recursum observarent: Mundi Ætas ab initio suo ad Evangelii ortum juxta nostram Chronologiam ambos istos numeros eminenti modo continet: quia numerus annorum 4032. ex quater septies, duodecies 12. componitur. Cum etiam numeri ex 7. & 9. compositi, præcipue Critici & Climacterici ut in hominum, ita in corporum civilium & Ecclesiasticorum ætatibus supponantur; idem numerus annorum 4032. componitur etiam ex quadrato numero 8. & ex septuplici 9. viz. ex septies octies, octies 9. sive septies novies, octies 8. id est, ex Sexagies ter 64. Quæ numerorum compositiones eo notabiliores sunt, quia & quadratum 12. viz. 144. cujus 28. (quater 7.) in annis 4032. comprehenduntur, & totum 7. & 64. quadrati 8. id est, 448. qui novies in eodem 4032. comprehenduntur, periodos solis & Lunæ probabiliter in se continent, & ex illis ambabus periodus mea annorum 600. exceptis 8. componitur. Nemini vero in mentem veniat, metalibus computationibus more Pythagoreorum, & vim ullam numeris superstitiose ascribere; gratia & favore Dei magis Christianam Philosophiam didici; bene etiam novi numeros, cum quantitates non qualitates sint, nullam vim aut energiam in se habere. Quamvis A. Gellius noctium Atticarum lib. 3. cap. 10. refert, Marcum Yarronem (qui doctissima Romanorum ætate doctissimus audiit) libros quosdam

quosdam inscriptos Hebdomades sive septimanas composuisse, in quibus multifariis exemplis sive instantiis propriam quandam virtutem & efficaciam numero septenario inesse probare nitebatur. Idem vero iterum noto, ut miram Dei providentiam magnificem, qui Johan. Baptistam Christi Salvatoris nostri præcurso- rem misit, ut Evangelii annunciationem auspicaretur, in tali temporum plenitudine; & qui tam exquisito numero, pondere, & mensura omnia perficit, & Geometrice operatur; & qui est פלמוני (Dan. cap. 8. com. 13.) in Arithmetica seu potius Algebra tam admirandus, ut Atheum corde suo de ea dubitantem convinceret; talem Chronologiam, talem temporum supputationem inter mundum conditum & mundum reparatum non potuisse fortuito evenire.

Tempora Evangelii.

TEmpora Evangelii ad hunc usque diem & ulterius aptè distingui possunt in ejusdem initum sive ortum, & in septem deinceps intervalla quasi tot illius ætates. Initium Evangelii durabat, donec Judæorum Synagoga planè extincta esse & sepulta, atque ipsa Reipublicæ ruinâ penitus opprimeretur, ad mortem Vespasiani & Titi Romanorum Imperatorum, qui infandam illam cladem istis intulerunt, circa 52. annos & 1.

Tiberius Cæsar regnavit post excessum Augusti 23 annos & 1; sed à Vere anni 15. atque à Consulatu Rubelli Gemini & Fufii Gemini 8. annos completos.

Ex quo Johannes Baptista cœpit Evangelium prædicare, ad Baptismum & Manifestationem Domini ac Salvatoris Christi, juxta Chronologiam nostram & Sanctum Lucam Evangelistam quasi 30. annos nati, octavo die Judæorum Marchesuan secundum Epi-

phanium Christianum Judæum, qui fuit idem dies octavi apud nos Lunaris mensis, & nonus Solaris nostri. Octobris, in tertio nostro Calendario ad medium solis motum confecto : septimo die septimanæ vel Sabbato, 19. anno Tiberii, prout indicavimus in nostrâ temporum emendatione & recensione : fuerunt ad minimum anni 3. &c. 31. 40351.

Tempore quo Dominus noster Christus manifestabatur perfectè sunt exacti 483. anni, (qui conficiunt 69. Hebdomadas annorum,) à veniâ ab Imperatore Persarum Artaxerxe Longimano Nehemiæ datâ, ut reædificaret muros Jerusalem: 567. anni, hoc est 81. vel novies 9. septimanæ annorum, à nuncio ejus quod per angelum Gabrielem Danieli miserat Deus : & 91. Hebdomades annorum, summa nimirum 13. Jubilæorum, quorum unusquisque habet septies 7. annos, ex quo ipse Daniel ductus est captivus, in principio regni Nebuchodonosaris, secundum Chronologiam nostram.

In meâ emendatione temporum ad annum quartum Evangelii, quo suppono Salvatorem Christum Baptizatum fuisse, in secundo ad id probandam argumento hæc verba posui. Christus cum Baptizaretur, uti scribit Sanctus Lucas Evangel. cap. 3. annum tricesimum, fere egerat, vel ut loquuntur Hebræi filius fuit triginta annorum, hoc est 30. etatis anni fere medium ad minimum attigerat cum initiaretur, id est unctus esset Spiritu Sancto & virtute, & triplex istud munus quod ad Messiam pertinebat, nempe Propheticum & sacerdotale & regium exequeretur. Ista siquidem vox æxovos incipiens, videtur referri ad officii sui exercitium, non ad etatis annum, uti multi arbitrantur. Quam sententiam, D. W. Commentariis suis in Daniele, p. 339. quæstione 88. Sectione quintâ, improbat hisce verbis. D. Lydiatus existimat, Christum ultra semissem tricesimi ætatis anni pervenisse, quo tempore erat baptizatus; & vocem æxovos, prædicandi officii.

officium, non ætatem spectare; ego verò in ea potius sum sententiâ, Christum fuisse Baptizatum initio anni ætatis 30. 1. Nam ne mentio quidem occurrit prædicationis, quam auspiciari Christus diceretur; ita enim se habent verba in textu, & *Jesus ipse erat quasi annorum 30. incipiens* 2. Neque Christus statim à Baptismo prædicare cœpit; sed prius 40. diebus in deserto erat tentatus, uti S. Lucas sequenti capite demonstrat. *Respondeo primum, eum mecum injuste agere, dum de nudâ prædicatione speciatim dici voluit quod generaliter ad triplex officium, Prophetæ, Sacerdotis, & Regis referebam. Deinde etiamsi solius Prædicationis mentionem fecissem, non video qui potuit D. W. hanc sententiam evertere? Quid enim aliud erat istud per 40. dies jejunium, & preces, quam ad prædicandi officium præparatio, adeoque qua ad illud referri, & ut istius officii pars censeretur? qualem jejunii, & precum præparationem & Ecclesia nostra Anglicana publicè exigit, ante tempus Sacros Ordines conferendi, & qualem, sine dubio, pius quisque adhibet, priusquam Sacerdotale munus obierit. Præterea in hac sententiâ non solus fui, cum omnes Patres, unanimi consensu, initium publicæ Christi prædicationis ab illius Baptismo ducant. Quorum unum asserere sufficiet Theodoretum qui in explicatione Danielis Hebdomadam, hac habet verba. Quo tempore Dominus noster, & Salvator comparuit, & se manifestavit ad Jordanem, cum docere, prædicare, & miracula operari cœperit. Et paulo post, cum Dominus noster, tribus circiter annis cum dimidio (sc. toto temporis spatio, quod inter ejus Baptisma, & passionem intercessit) prædicaverat, & suos discipulos doctrinâ, & miraculis confirmaverat, passus est. Præterea ipsemet D. W. illud idem proxime præcedente sectione asserit, adeo ut mirari liceat hominem tam citò sui oblitum fuisse. Nam in eadem sectione, cum H. B. sentit magis verosimile esse Christi mortem desisse semisse Hebdomadis annorum, quâ pactum erat confirmatum, quod immediatè à Baptismo*

initium coepit : addit porro Christum proximè à Baptismo suo predicare coepisse, & per tres annos cum semisse concionatorem egisse. Præterea, p. 355. qu. 84. sect. 2. fateatur Christum in Baptismo suo, palam, & coelitus, ad Sacerdotale munus designatum, eo quod dictum est, Illum audite. Rursus quandoquidem constat ex c. 1. Johannis, Christum etiam ante illud miraculum Canæ Galilæe factum, discipulos congregasse, evidens est etiam tunc temporis illum publicum docendi munus suscepisse. Quoniam vero mea opinio minus illi placet, quâ vocem ἀρχιδου, ad Christi munus predicatorium, vel potius ad integri officii susceptionem referebam ; voluitque intelligi de ætate, idque cum H. Br. multisque aliis, de initio tricesimi ætatis anni, ad cuius tamen finem Scaliger, cum Baronio, plurimisque aliis, non minus vehementer applicant; quasi tum primum 30 annos integros complevisset, aut paucis diebus, aut uno aut duobus mensibus, ut plurimum defecerit: videtur mea sententia, ad officium referens, egregie confirmari; dum qui ad ætatem retulerint in tam discrepantes, & planè repugnantes sententias discesserint. Præterea ulterius probatur, ex eo quod Apostolus Petrus c. 1. Act. (que etiam Lucas Evangelista scripsit) com. 21. eandem vocem eodem sensu usurpaverit, dicens, Toto isto tempore, quo Dominus noster Jesus ingressus est, & egressus (i. e. docebat, miracula operabatur, & Messie officio fungebatur) inter nos, ἀρχιδου incipiens à Baptismate Johannis ad eum usque diem; quo à nobis in coelos erat sublatu; ubi vox ἀρχιδου non potest ad aliud referri, quam ad ejus ingressum, & egressum (i. e.) officii administrationem.

Sed ulterius meam sententiam, quod Christus Baptizatus fuit circa medium annum tricesimum ætatis sue, tertiâ ratione ita urget. 3. Præterea si Christus Baptizatus esset medio anni tricesimi, & postea vixisset tribus annis cum semisse, verno tempore passus, sequeretur eum natum fuisse eadem anni tempestate; prout etiam sentit D. Lydiatus, quod tamen minus verosimile, uti

uti postea declarabimus. Et iterum p. 341. D. *Lydi-*
tus arbitratur Christum passum fuisse tricesimo ter-
 tio anno ætatis suæ penè exacto, p. 176. (viz. 8.
 anno Evangelii) inde verò sequetur, eum natum fuisse
 eadem anni tempestate, quâ passus est, nempe vernâ;
 cui sententiæ contradicit, ut minus veræ quæst. 71 se-
 quente. Respondeo, verum esse, me sub finem 4007. anni
 Mundi, quem statuo esse annum Christi nati, de die vel
 anni tempore, quo natus esset, ad hunc modum scripsisse.
 Sed de die quo Christus natus fuit, de quo Johannes Ke-
 plerus (Casaris Astronomus, & Mathematicus tractatu
 suo de care edito) fatetur se plurimum dubitare; an fuit
 dies sextus Januarii (viz. secundum Epiphanium) siue de-
 cimus nonus Aprilis, vel Maii (i. e. vicesimus quartus
 mensium Ægyptiacorum, Pharmuthi, vel Pachon,
 secundum alios antiquiores, quorum meminit Clemens
 Alexandrinus primo *Ἐρωτημάτων*, quamvis ipse nominet vi-
 cesimum quintum diem Pachon; qui coincidit cum vice-
 simo die Maii Juliani,) siue dies aliquis Septembris,
 aut Octobris secundum alios nostris temporibus, (nempe
 Matthæum Beroaldum & Josephum Scaligerum) siue 25.
 dies Decembris, secundum vulgarem sententiam à tempo-
 ribus Ambrosii, & Chrysostomi. Quod ad me attinet,
 sentio diem natalem Christi esse admodum dubium: quan-
 vis existimem vigesimum diem Maii, à Clemente memo-
 ratum esse maxime verosimilem, eo quod hæc sententia sit
 reliquis antiquior; plane enim constat istam opinionem, de
 25. die Decembris, tot annis vulgo receptam, non fuisse
 excogitatam, ante tricentesimum sexagesimum annum ab
 initio Evangelii, & tum futili plane ratione obtinuisse:
 quasi Zacharias Johannis Baptista pater (quem Lu-
 cas tradidit fuisse de vice Abiæ) fuisset summus Sacerdos
 Judaorum, & incensum adolevisset in intimo Sanctuario
 siue Sancto Sanctorum; quod semel quotannis factum à
 summo Sacerdote; nempe decimo die septimi mensis Ju-
 daorum, ut plurimum respondentis Juliano Septembri,
 quo tempore Angelus ei prædixit, conceptum fore Johan-

nem

nem Baptistam. Sed res ita se non habet : nam quod spectat ad Abia vicem , fuit una ex viginti quatuor vicibus , viz. octava , inferiorum Sacerdotum , memoratis I. Paralip. c. 24. v. 10. & incensum quod Zacharias tunc adolevit , idem erat , quod praeceiebatur Exod. c. 30. v. 7. quotidie poni super altare incensi in Templo , per aliquem eorum Sacerdotum ex Aaronis posteris : adeo ut hinc nullo modo possumus colligere Johannem Baptistam conceptum fuisse sub finem Septembris & natum sub finem Junii ; aut Christum conceptum fuisse sub finem Martii , utpote sexti mensis à Septembre , & natum fuisse sub finem Decembris. Præterea magis convenit veri , quam hyemi aut autumno , aut æstati , quod Evangelista tradidit , de pastoribus vigilantibus , & custodientibus vigilias noctis super gregem suum in agris , eâ nocte qua Dominus noster natus est : quippe oves , cum agnis suis in agris noctu palantes , (qua hyeme stabulis custodiuntur) faciliori prædæ futurae sunt feris ; qua , quoniam sub idem tempus suos catulos enixa , sunt rapaciores. Contra quam sententiam. D. W. p. 343. quæst. 71. hunc in modum arguit. D. Lydiatus eorum sententiæ suffragatur , quos Clemens Alexandrinus commemorat , & qui asserunt Christi natalem contigisse verno tempore ; & citat Keplerum , qui in dubio relinquit , utrum Christus natus fuit sexto Januarii , an decimo nono Aprilis vel Maii. D. Lydiatus hanc facit conjecturam , propterea quod pastores dicuntur custodivisse vigilias noctis super gregem suum , quod arguit vernum fuisse tempus , cum agni adhuc teneri , & silvestres feræ suis etiam catulis stipatæ , prædæ sunt avidiores. Sed contra , pastores possunt gregibus suis invigilare , tam reliquis anni tempestatibus , cum oves in agris noctu palentur , quam vernâ ; quod ista regio lupis abundaret. Denum dicuntur vigilasse propter greges suos , non tantum propter fœtus. Primo D. W. sinistrè me interpretatur , quandoquidem agnosco me amplecti hanc sententiam , nec unice , nec potissimum propter hanc conjecturam ,
sed

sed præcipuè propter vetustatem, utpote reliquis omnibus longè antiquiorem. Neque tamen conjecturam istam refellit: nam quamvis pastores possint custodire vigilias noctis super gregem suum aliis anni tempestatibus, cum oves in agris pernoctarent, (quod tamen minus probabile est hyeme contigisse) quoniam ista regio lupis abundavit; non tamen inde sequitur, quin verno tempore, propter fœtus vigilias pastorum magis necessaria fuerint, adeoque magis verosimile, isto etiam tempore contigisse. Et eo quod addit pastores dici vigilias custodire super gregem suum, non tantum super fœtus, perperam interpretatur Evangelista verba, quæ ita se habent; & vigilias noctis custodiebant, *in* *noctibus*, super gregem. Præterea est merum sophisma divisionis, separans ea quæ conjungenda sunt, divellendo fœtus à gregibus, agnos à matribus; siquidem majori cura custodiendi erant greges simul cum fœtibus suis: & cum greges constabant saltem partim matribus partim agnis, matres propter agnos majorem exigebant diligentiam. Aliud vero argumentum contra istud tempus natalitium Christi D. W. hisce verbis affert. Quandoquidem oportet semissem anni intercedere inter Baptismum Christi, & Passionem, quoniam concionatus est tres annos cum semisse à Baptismo, qui contigit initio anni ejus tricesimi, sequetur passionem contigisse in medio, non fine ejus anni ultimi, & tempus natalitium dimidio anni antecessisse. Respondeo quidem Christum necessario medio anni passum fuisse, si modo baptizatus esset circa Septembrem, & initium tricesimi anni ætatis; hoc vero nec D. W. neque alius quicquam probavit, nec probare poterit. Observa tamen, eò quod asserit Christum tres annos cum semisse à Baptismo concionatum fuisse, concedit eum incepisse concionari immediate à Baptismo, quod tamen in me redarguit; quamvis revera illud non affirmavi disertis verbis, & speciatim de officio Prophetico, sed universim de publicâ triplicis officii functione.

¶ Jam vero accedimus ad præcipuum meæ Chronologia articulum, quem D. W. infirmare voluit, nempe quod secun-

dum meam Hypothesin Christus Baptizatus fuit, quarto anno à quo Johannes cœpit prædicare Evangelium, 15. anno Tiberii Caesaris, contra quam hunc in modum scribit. 339. p. quæst. 68. sect. 6. Sed D. Lydiatus adhuc tuetur sententiam magis paradoxam. Existimat Johannem Baptistam cœpisse prædicare 4. annos antequam Christus Baptizatus esset, 15. anno regni Tiberii, & Christum Baptizatum fuisse initio 19. anni Tiberii, & passum fuisse 22. anno. Præcipua ejus argumenta hæc sunt, &c. Respondeo primo hic loci eum minus sincerè meam sententiam proposuisse, & invidiosè extendisse ultra meum propositum; nullibi enim scripsi Johannem cœpisse prædicare 4. annos ante Baptismum Christi, sed tantum tres annos cum semisse circiter. Nam supposito quod Johannes Baptista cœpit prædicare circiter verno tempore, & medio 15. anni Tiberii; inde colligebam Christum Baptizatum fuisse 4. autumno sequente, circa initium 19. anni Tiberii; qui computus colligit tantum tres annos cum semisse. Deinde mea producit argumenta, secundum primo loco ponens. Tringinta effluxere anni, qua ætate Christus Baptizatus est, à 41. Augusti ad 19. Tiberii. Contra. Quamvis invitus me oppono tam docto Chronologo, qui tantam operam hisce studiis collocavit, quæ ego non profiteor, quoniam tamen, ejus sententia est singularis, liceat mihi ad examen vocare illius argumenta, ut occasionem habeat eadem diligentius considerandi, nè usui sint communi adversario Veritatis Evangelicæ. Huic præfationi repono, me incertum esse quomodo laudem Chronologi possim mereri, si præcipuis partibus quas tueri suscepi, fuero deceptus; nec ita demens sum ut laudi ducam, me ita appellari eximium Chronologum. Nego meam sententiam esse singularem. Collocavi quidem Christi Servatoris nostri Passionem, & Resurrectionem 36. vulgari anno Domini nostri, sed idem præstitit Paulus Middleburgensis, Episcopus Foro Sempronii, centum abhinc annis, ingenti volumine undeviginti libros complectente, & Imperatori Maximiliano dedicato. Sed hallucinatus est dum

19. annum Tiberii, ad quem retulit Passionem, & Resurrectionem Christi, applicat ad istum annum Domini nostri, cui revera respondet 22. uti ego posui. Fateor equidem D. Wara dum meas rationes expendit, licet satis oscitanter, ansam mihi dedisse, eas severius examinandi, adeoque principis Henrici Bibliothecâ instructo, hanc meam Recensionem scribendi, qua eas fusius exposui, confirmavi, & auxi; & curabo, Deo favente, ut hac mea hypothesis nullam afferat utilitatem veritatis adversario, quicumque fuerit. Meum secundum argumentum, primo loco ponit, atque ita oppugnat. Triginta anni ætatis Christi, elapsi sunt 15. anno Tiberii, ab 41. Augusti, quo Christum natum fuisse asseritur, & D. Lydiatus meminit Petavii docti Chronologi Parisiensis, qui probat Christum natum esse 30. annos, ante 15. annum Tiberii. Repono, hoc responsum à re controversa alienum, cum ambo fatemur Christum natum fuisse 41. anno Augusti; sed controversia est, unde iste 41. annus computandus sit. Vulgaris sententia numerat vel à Julii Caesaris morte, vel à consulatu Hirtii & Pansa anno sequente. Sed demonstravi meâ temporum emendatione, & recensione, computandum esse à Caesaris Octaviani (postea Augusti) Ærâ, quæ cœpit Cl. Pulchro, & Norbano Flacco Coss. quinque annis post Consulatum Hirtii & Pansæ. Hoc confutasse oportuit D. W. aut integram rem omisisse, & intactam iis reliquisse, qui hujusmodi studia profitentur, quorum numero ipse sese eximit. Secundo loco affert quartum meum argumentum. 2. Quadraginta & sex annis templum ædificatum est, Joh. c. 2. quod ædificari cœpit 18. anno Herodis; unde numerantur 47. anni ad 15. (dicere voluit 19.) annum Tiberii, inquit. Sed frustra arguit errores, qui nulli sunt. Quod volui scripsi, nempe à 18. anno regni Herodis incipientis, à capta Hierosolymâ à Sosio, & morte Antigoni, ad 15. annum Tiberii effluxisse 47. annos, sed à 18. anno ejusdem Herodis regni incipientis ab Æliacâ victoriâ Augusti, contra Antonium & Cleopatram; & Hyrcani morte

(unde Herodis regnum initium cœpisse demonstravi) ad 19. annum Tiberii elapsos esse 46. annos, quod confutare parum sollicitus est; sed loco responsi, ex opposito arguit, istam scripturam Joh. c. 2. intelligi debere de edificatione Templi Zorobabelis, non Herodis, uti antea declaratum est, qu. 58. Fateor equidem istud responsum sapius fuisse factum, ab iis qui sequuntur spurios autores Annii Viterbiensis, & Beroaldistis, & Broughtonistis, sed nunquam adhuc comprobatum aut firmo aliquo argumento, aut probatâ, historiâ, nec unquam erit comprobandum. Tertio loco affect meum 5. argumentum. Johannes Baptista non fuit in vincula coniectus, & morte multatus ante 20. & 21. annos Tiberii, siquidem continuo post decollationem Johannis, sequitur pugna inter Herodem & Aretam Arabiæ regem, propter repudium filiæ, & conjugium cum Herodiade fratris Philippi uxore, quod contigit initio Vitellii præfecturæ in Syriam, & 21. anno Tiberii, uti testatur Cornel. Tacit. l. 6. Annal. Hanc rationem sic infirmare aggreditur. Nam cum Herodes duxit Herodiadem fratris Philippi uxorem, Philippus erat in vivis, quo tempore Johannes eum reprehendit. Philippus vero moritur 20. anno Tiberii Joseph. l. 18. c. 6. & bellum eâ causâ ortum possit aliquot post annis sequi. Respondeo, primo me concedere, bellum istud contigisse anno fere post divortium, sed ex Josepho liquido constat, immediate à Johannis Baptista morte evenisse, & proinde apud omnes fere Judæos concludebatur, cum Herodes pralio esset victus; Deum ab illo vindictam sumxisse, propter cadem Johannis Baptiste. Secundo Philippus potuit mori, sub finem 20. anni Tiberii, circiter novem menses postquam Johannes in vincula fuisset coniectus, (uti ego collocavi) & paulo ante decollationem, initio 21. anni Tiberii: sed tota series Josephi historiæ planè evincit, Philippum, non amplius anni spatio, diem obiisse ante Tiberium, quod etiam Rufinus, vetus Josephi interpres, tam impressus, quam manuscriptus confirmat, asserens eum obiisse 22. anno Tiberii; adeo ut manifeste constet istum

Josephi

Josephi locum ubi dicitur mori 20. anno, fuisse depravatum ab Amanuensibus, vel Typographis. Quarto affert sextum meum argumentum. Annus quo Christus cœpit prædicare erat Sabbaticus, ut apparet ex Lucâ c. 4. Sed nullus annus à 15. Tiberii, erat Sabbaticus, præterquam 20. Sed ita urget in contrarium, annus quo Christus prædicavit, non erat Sabbaticus. Christus præparat eos prædicando, in annum acceptabilem; iste vero erat, quo passus est, qui & annus Sabbaticus fuit; & Jubilæus. Nam, Jubilæus annus fuit typus Christi sub quo potiremur vera libertate, per remissionem peccatorum, ac proinde figura, sive typus, & substantia debent consentire. Respondeo, me demonstrasse 20. annum Tiberii esse Sabbaticum, ex Josepho (eodem autore quem D. W. produxit, contra meum proximum argumentum) sub finem 14. l. Judaicarum antiquitatum, ubi asserit annum, quo Hierosolyma capta erat à Sosio, fuisse annum Sabbaticum, in quem incidebat consulatus Vipsanii Agrippe, & Caninii Galli; ut in 20. annum Tiberii, consulatus Lucii Vitellii, & Fabii Persici; inter quos tempus intermedium est 70. annorum, viz. decem Sabbatorum, sive Hebdomadarum annorum. At vero si 20. annus Tiberii, esset Sabbaticus 18. quo D. W. ex vulgari sententiâ existimat Christum fuisse passum, non potuit esse Jubilæus, quandoquidem quilibet annus Jubilæus, ipso fatente, fuit Sabbaticus, nempe quodlibet septimum Sabbatum. Et licet Jubilæus typus esset veræ libertatis ad quam Christus morte sua nos vindicavit; tamen non ideo magis necesse est eum mori, anno Jubilæo, quàm septimo mense anni, vel septima die Hebdomadis, nempe Sabbato; vel 10. die 7. mensis, nempe solenni die expiationis, cum summus Sacerdos ingressus est Sanctum Sanctorum, & cum Jubilæus esset promulgandus; ubi etiam D. W. videtur, perperam interpretari prædicationem anni acceptabilis; quæ videtur esse declaratio istius anni jam instantis, secundum Legem; non præparatio, quasi aliquot post annos esset expectandus. Præterea frustra Broughtoniste asserunt annum

Passionis Christi fuisse Jubilæum; nam cum Persici Imperii tempus amputant, nullâ vera historiâ se tinentur. Quinto & ultimo loco, meum primum argumentum hoc modo refutare aggreditur 5. Christum Baptizatum fuisse 15. anno Tiberii, sine controversia demonstrat cap. 3. D. Lydiatus respondet Evangelistam istum annum assignasse, initio prædicationis Johannis Baptistæ, non Christi Baptismo; oportet enim longius tempus Johannis prædicationi & Baptizationi attribuere, ut via Christo præparetur. Respondeo me hoc modo non scripsisse, Johanni longius tempus assignandum, &c. Sed hoc modo: & revera liquet, tum ex omnibus Evangeliiis, tum ex Actis Apost. c. 13. v. 24. 25. Johannem Baptistam longius præcessisse Christum, ut ejus adventum significaret, ut corda patrum ad filios converteret, & inobedientes ad sapientiam justorum, & Domino populum prepararet; qui interea, licet nullum miraculum fuerit operatus; tamen ita omnes in sui admirationem rapuit, tantâ fuit apud omnes Judeos auctoritate, ut multi judicarent ipsum fuisse Christum, & de eâ re principes populorum Hierosolymis ad eum Legatos misere, circa tempus quo Christus à deserto rediit, postquam 40. dies jejunasset. Locus Actorum, quem citavi, pars est Apostoli Pauli concionis, hisce verbis. Postquam Johannes prædicaverat ante faciem adventus ejus, Baptismum pœnitentiæ omni populo Israel; cum impleret autem Johannes cursum suum dicebat; quem me arbitramini esse; non sum ego, sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceamenta pedum solvere. Contra argumentatur. D. W. Sicut natalis diēs Johannis Baptistæ, sex tantum menses antecessit natalem Christi, ita non videtur longius tempus quo prædicando præcurreret. Cujus argumenti consequentiam non agnosco; nempe quoniam Johannes Baptista sex mensibus Christo natu major fuit, igitur par temporis intervallum ei satis esse, ut eum cursum susciperet, exequeretur, & impleret, quo omnem populum Israel, penitus doceret, & præpararet in Christi adventum, & manifestationem. Et revera quamvis præditus erat Spiritu Sancto ab

utero

nterò matris, si modo verbum Domini factum esset ad eum
 15 anno Tiberii, potuerit tum 27. annos natus, hujusmodi
 cursum suscipere; non tamen existimandum est, quin
 rem magnam prastiterit, si modo impleverit tribus an-
 nis cum semisse: & arbitramur hoc etiam non prasti-
 tisse absque spiritu, & potestate Eliæ; & nisi maximus
 inter natos mulierum propheta fuisset. D. W. præterea
 objicit, Evangelistam sic descripsisse Baptismum nostri
 Salvatoris, ac si immediatè secutus esset prædicationem
 Johannis Baptistæ. Respondeo, verum esse, prædicatione
 jam pene finitâ hoc accidisse, sed cursu trium annorum cum
 semisse fere impleto, non incipiente. Quod spectat ad S. Lu-
 cam quo præcipuè nititur D. W. quasi omnem dubitationem
 ret, is non magis asserit Christum baptizatum fuisse, 15.
 anno Tiberii, quam Johannem Baptistam in vincula con-
 jectum 15. anno Tiberii. Nam, quoniam totam Johannis
 Baptistæ historiam, noluit interrumpere) meminit ejus
 incarcerationis, priusquam Christi Baptismi. Demum
 D. W. urget, S. Johannem Evangelistam, dicere proximo
 die à quo Johannes Baptista erat solenniter bapti-
 zans, vidit Christum ad se venientem Joh. 1. 29. Resp.
 verum non esse. Johannes enim Evangelista non dicit proximo
 die, à solenni Baptizatione Johannis Baptistæ, sed proximo die
 postquam legati missi essent Hierosolymis ad Joh. Bapti-
 stam, quos missos esse post Baptismum Christi, sub finem
 jejunii 40. dierum, & tentationis in deserto; & Epipha-
 nius dilucidè probat, c. contra Hæresin. Absurd. Et om-
 nes scriptores Harmoniæ 4. Evangeliorum quas videre
 licuit, abunde confirmant. Si modo consulere placuisset meam
 emendationem temporum, non ita D. W. perperam hunc lo-
 cum esset interpretatus. Hac sunt argumenta, quorum con-
 futationem aggreditur, quamvis longè plura attulerim
 mea emendatione temporum. Præterea & multa de novo
 addidi in meâ recensione. Ut tandem illius objectionibus
 respondendi finem faciam. Olim mihi objecerat, me tale in-
 itium statuisse Hebdomadibus Danielis, ut nulla ratio,
 potèrit afferri, quare priores septem à reliquis abrumpe-
 rentur;

rentur; & olim istam objectionem inanem esse probavi; & fateor verum esse, prout ipse eas terminat morte Christi, 18. anno Tiberii, tribus annis cum semisse à Baptismo Christi, 15. Tiberii; non potest ratio assignari, cur 69. à 70. ultimâ & principali divellerentur: juxta illius enim Hypothesin fierent 69. cum dimidiâ; præterquam quod palam contradicit Angeli verbis, quibus Christus confirmaret pactum multis, Hebdomade unâ, nempe ultimâ 70. & dimidio Hebdomadis Hostium & Sacrificium cessare faceret. Observa demum quod ut transulit primum meorum argumentorum (ubi locus S. Lucae, de tempore Baptismi Christi, malè detortus ad 15. annum Tiberii, vindicatur) in locum ultimum, ita prorsus tertium omisit, quod hoc caractere notatum posui, præcipuum fuisse: nempe exactè impleri 483. annos, i. e. 69. Hebdomadas annorum à 20. Artaxerxis Longimani, ad 19. Tiberii; & initium 484. anni, & Danielis 70. Hebdomadis, ipsomet tempore Baptismi, & manifestationis nostri Salvatoris.

A Christi Baptismo & manifestatione ad mortem ipsius & Resurrectionem, circa medium 22. anni regni Tiberii, quæ una duntaxat annorum Hebdomas à primâ Johannis Baptistæ prædicatione, erant prope 3. alii anni & 1/2, usque ad medium Danielis 70. simæ septimanæ. 7. 4039.

Quapropter Dominus noster Christus 33. annos natus, Crucifixus est 488. anno nostræ 7. periodi, 6. die septimanæ, 15. Lunarisi Martii sive Nisan, & vero Judæorum Paschate; summâ cum potentiâ declaratus est Dei filius per Resurrectionem à mortuis tertiâ post die, primâ nempe Hebdomadis, Dominicâ inde nuncupatâ, 17. die Lunarisi Martii, 8. Solarisi Martii, secundum nostra prima & tertia calendaria solararia; & primâ Juliani Aprilis: initio 8. anni Evangelii, & 4040. mundi: prout asserit Chronologia nostra.

Tiberius Cæsar regnavit post Salvatoris Christi mortem & Resurrectionem, annum ferè integrum, & è vita

vita discessit 16. die Martii, ad finem ejusdem anni. 8. 4040.

Caius Caligula post illum imperavit penè 4. annos. Circa medium 3. illius anni completa est 76. septimana secundum computationem Danielis factam de manifestatione Messiae; & prima exinde, circa medium annorum Evangelii & mundi. 11. 4043

In illa prima annorum Hebdomade Salvator noster Christus & ipsius Apostoli instaurarunt & sanciverunt testamentum gratiae cum multis Judaeorum. Sed quandoquidem maxima pars hujus populi repudiavit Messiam: statim post finem istarum 76. Hebdomadarum, abominationem desolationis intulit Caius Imperator, conatus imaginem suam statuere in templo Hierosolymitano.

Et hoc fuit initium calamitatum Judaeorum, quae ab eo tempore quotidie ingruiebant, donec funditus perirent sub Vespasianiis: & hoc modo tum limites, tum omnes partes Danielis Hebdomadarum, perspicue explicantur, & clara distinguuntur, mea interpretatione, & Chronologia; quarum initium; concessa venia instauranda Hierosolyma; finis cum inciperet abominatio desolationis Judaeos invadere. Finis priorum 7. Hebdomadarum, sub finem tranquillae Imperii Nehemiae, & finem Historia & Prophetiarum V. T. est: Finis 62. Hebdomadarum sequentiam, sub initium Evangelii à Joh. Baptista praedicati medio eorum ultima, & preparationem populi Israel in Christi adventum per tres annos cum semisse, usque ad exitum illius; initium septuagesimae à Christi Baptismo; & manifestatione desumitur, medium à Morte & Resurrectione suppatur. Hinc aliquid simile nondum inventi apud reliquos omnes interpretes Danielis Hebdomadarum, & minime omnium apud Josephum Scaligerum.

Caius Imperator occisus est 24. die Januarii versus exitum annorum Ev. & M.

12. 4044.

Q

Claudius

Claudius Cæsar hunc excepit, & Imperium exercuit
ferè 14. annos; in cuius regni 7. anno peragebatur
secundum septennium à Baptismo Christi, 18. anno
Ev. & 4050. M. 13. & ultimo tertium septennium
utpote 26. Ev. & 4058. M. Veneno extinctus est 13.
Octobris, anno Ev. & M. 26. 4058.

Nero Domitius huic succedens regnavit 13. annos
& 8. menses. In 7. anno illius regni absolvebatur
quartum septennium post Domini nostri Baptismum,
32. anno E. & 4064. M. Dominationis illius 13. anno,
30. annis post Resurrectionem Domini nostri Christi,
38. Evangelii & 4070. Mundi, propter Judæorum
rebellionem suscipiebatur exitiosum illorum bellum
cum Romanis. Anno 14. & ultimo Imperii illius con-
summatum est quintum septennium post Christi Ba-
ptismum, 39. anno Ev. & 4071. M. Porro Nero sibi
mortem consciscere coactus est 10. die Junii anno
Ev. & M. 40. 4072.

Galba post hunc regnavit 7. menses: & occisus
est 15. die Januarii, sub finem ejusdem anni Evang. &
M. 40. 4072.

Otho illum excipiens imperavit 3. menses: victus
à Vitellio & oppressus, propriâ manu mortem sibi
conscivit 20. die Aprilis, anno Ev. & M. 41. 4073.

Eodem anno Flavius Vespasianus legatus belli con-
tra Judæos suscepti, ab exercitu suo creatus est Im-
perator, 1. die Julii, à cuius præfectis Vitellius regno
potitus post mortem Othonis 8. menses, occisus fuit
24. die Decembris, eodem anno Ev. & M. 41. 4073.

Secundo Imperii Vespasiani, Jerusalem à Tito ejus
filio capta est ac deleta, & Dei Templum penitus ever-
sum, circa medium an. Ev. & M. 42. 4074.

Quinto Anno regni ejus consummatum est sextum
septennium post Baptismum Christi: an. Evang. &
M. 46. 4078

Vespasianus cum regnasset 70. pene annos, obiit 24.
Junii, an. Ev. & M. 51. 4083.

Titus

Titus illius filius post ipsum regnavit 2. annos & 3. menses, mortuus est idibus sive 13. die Septembris, medio anni Ev. & M. 53. 4085.

Circa mortem ejus completum est septimum septennium à Baptismo Christi.

Domitianus ipsius frater tunc primum regno potius est paulo post initium 25. Olympiadis & 829. an. Epochæ Nabonazaris 7. septimanis annorum ferè completis post Baptismum & primam manifestationem Domini nostri & Salvatoris Christi; quarum 7. Hebdomadam eventui & historiæ relationem quandam præ se ferre mihi videntur 7. sigilla Apocalypseos, D. Johannis Theologi, aperta ante resecrationem libri. Domitianus erat primus, ut Suetonius in vita ejus scribit, qui in mandatis dedit, ut ipse Dominus ac Deus nominaretur: istoq; titulo insignitus fuit in suis edictis & rescriptis. Capitolium, vel præcipuum Idolis dedicatum Romæ templum, principio regni patris Vespasiani, & postea Titi fratris exultum, restituit, ac sibi quasi consecravit, in eo ponens propriam statuam ex argento atque auro factam. Haberi voluit Palladis filius, Virginis nimirum Deæ, ut videtur, æmulatus Christum vera natum virgine. Christianorum persecutionem instauravit, inchoatam à Nerone Domitio, ipse nuncupatus alter Nero, & ab illo cognominatus Domitianus. Post 4. annos regni sui transactos 114. Æræ Alexandrinæ annorum Augusti; secundum Clementem Alexandrinum, 216. Olympiade, & 833. Epochæ Nabonazaris, solennes instituit ludos in honorem Jovis Capitolini, deinceps celebrandos ad finem cujusque quarti anni, & insuper annos exinde, numerandos sicut olim à Græcis Olympiadibus Jovi Olympio factis: & in usu manserunt, donec illos antiquarunt Constantini Indictiones. Ab initio regni Nebuchadnezzaris, qui primus auream imaginem statuit colendam, ad principium Domitiani sunt 686. anni, juxta Chronologiam nostram, id est, bis

septies septem septennia vel Hebdomadae annorum, sive 14. Jubilaeorum spatia: propterea ab initio Imperii Domitiani, quando visum est Domino nostro Christo revelationem suam exhibere dilecto Apostolo atque Evangelistae Joanni (tanquam alteri Danieli) eo tempore simul cum Christianis oppresso afflicto & exulanti in Patmo: meo judicio (quod submitto Ecclesiae & ministris Christi) historia aperti libri Apocalypseos incipit capite 8. vers. 7. viz. post solutionem septem sigillorum tanquam ejus praeludium: & nominatim historia septem tubarum, inchoata apud eundem locum; & visa distinguere septem Ecclesiae aetates, quarum quaeque complectitur 7. dimidia Danielis 70. septimanarum, hoc est, 35. Hebdomadas, sive 5. Hebdomadas annorum ipsius; quae aliter computari possunt, 70. Hebdomadae, his 70. Hebdomadae, & Hebdomadam semissis, vel tempus, duo tempora, & temporis dimidium: quod quidem spatium complectitur annos 245. vel quinquies 49. an. Notatu forte dignum est olim apud Judaeos anno quovis 49. Tubas solenniter fuisse inflatas, ad quas Apocalypticæ clangores prorsus respondent. Quinetiam mihi videtur notatu dignum quod è Dione Cassio refertur, quod per hoc tempus duobus annis ante stupendam sumi atq; ignis eruptionem è cacumine Vesuvii montis Campaniæ in Italiâ (cui dum appropinquat, ut illius rationem cognosceret, Plinius celebris scriptor Historiæ naturalis, & tunc temporis praefectus classis Titi Imperatoris apud Misenum, suffocatus erat) visæ sunt in aere quasi gigantum formæ, & præterea auditus est ingens sonus, similis isti tubarum, qui admirationem spectantibus atque audientibus incussit.

Distinguemus igitur succedentia tempora Evangelii in septem magnas aetates, quarum quaeque continet 245. annos; qui numerus conflatur è septimanis Israelitarum & lustris Romanorum, tanquam quinquies

quies septies septem annis : eo magis, quia olim observatum est à Theologis ac Politicis, quod 245. plus minus anni quasdam insignes mutationes producunt in statu Ecclesiastico & Civili.

*Prima Evangelii Ætas complectens 245. annos,
à medio An. Ev. 53. ad medium 298.*

Domitianus regnavit à 13. die vel Idibus Septembris, 53. anno Evangelii & 4085. Mundi, 15. annos & 5. dies. Occisus est 18. die Septembris, an. Ev. & Mundi. 68. 4100.

Nerva illi succedens, postquam integrum annum imperasset, adoptavit Trajanum ad Imperium, 18. die Septembris. Mortuus est 27. die Januarii sequentis, an. Ev. & M. 69. 4101.

Trajanus à tempore adoptionis suæ regnavit 19. annos : & mortem obiit 11. die Augusti, an. Ev. & Mundi. 88. 4120.

Hadrianus post illum ferè 21. annos imperavit : & obiit 10. die Julii, an. Ev. & M. 109. 4141.

Antoninus Pius 23. annos & 3. menses regnavit : mortuus est 7. die Octobris an. Ev. & M. 132. 4164.

Hunc exceperunt duo Augusti, Marcus Aurelius & Lucius Verus, quorum Verus post 9. annos obiit an. Ev. & M. 141. 4173.

Marcus Aurelius post Antoninum regnavit 19. annos & quod excurrit. Mortuus est 17. die Martii, penè ad exitum an. Ev. & M. 151. 4183.

Commodusejus filius regnavit 12. annos 9. menses & : Strangulatus fuit ultimâ nocte Decembris, an. Ev. & M. 164. 4196.

Pertinax ferè 3. menses regnavit : atque enecatus est 28. die Martii, initio an. Ev. & M. 165. 4197

Didius Julianus circiter 2. menses imperium tenuit, & occisus est circa principium Junii, eodem an. Ev. & Mundi. 165. 4197.

Septimius Severus Germaniæ præfectus, ab exercitu suo creatus Imperator circa idus vel 15. diem Maii præcedentis, regnavit 17. annos & 8. menses & ultra: mortuus est Eboraci in Britannia 24. die Februarii an. Ev. & M.

182. 4214.

Illi successerunt duo ipsius filii Antoninus Caracalla & Geta. Sed Geta post Imperium unius anni, occisus est iussu fratris 25. Februarii an. Evang. & Mundi.

183. 4215.

Antoninus Caracalla post Severum regnavit 6. annos & 2. menses: necatus fuit 8. die Aprilis an. Ev. & Mundi.

189. 4221.

Macrinus & ejus filius Diadumenus, regnarunt 1. annum & 2. menses: bello victi fuerunt 7. die Martii, & paulò post occisi, an. Ev. & M.

190. 4222.

Antoninus Heliogabalus regnavit 3. annos & 9. menses: interfectus est 10. Martii an. Evang. & Mundi.

193. 4225.

Alexander post illum regnavit 13. annos & 8. dies, & occisus est 18. die Martii circa finem anni Ev. & Mundi.

206. 4238.

Julius Maximinus post illum regnavit 2. annos & quod paululum excurrit: interemptus fuit simul cum filio circiter Junium, an. Ev. & M.

209. 4241.

Balbinus & Pupienus supra 3. menses regnarunt: perempti sunt tempore Capitolinorum ludorum, circa medium Septembris, eodem an. Evang. & Mundi.

209. 4241.

Gordianus 6. annos regnavit: occisus itidem circa Septembrem, an. Ev. & M.

215. 4247.

Philippi regnum duravit paulo plus 5. annis & : videtur fuisse occisus cum filio circa finem Martii & principium an. Ev. & M.

221. 4254.

Decius 2. annos & 3. menses cum regnasset, à Gothis interfectus est, una cum filio ad exitum Junii an. Evang. & M.

223. 4255.

Galbus ferè 2. annos imperium tenuit: cæsus cum filio

filio Volusiano circiter Junium, anno Evang. & Mundi. 225. 4257.

Æmilianus 4. menses regnavit: occisus circa Septembrem, eodem an. Ev. & M. 225. 4257.

Valerianus eodem vere Imperator creatus & ejus filius Gallienus una regnabant 7. annos & quod aliquantulum excurrit, donec Valerianus à Sapore Persarum rege in prælio ductus est captivus versus autumnum an. Ev. & M. 232. 4264.

Gallienus postea imperium exercuit ad minimum 7. annos & 1, in summâ 15. annos: interemtus est circa 21. diem Martii & finem an. Ev. & M. 239. 4271.

Claudius pene 2. annos cum regnasset, peste extinctus est 4. Februarii versus exitum an. Evang. & Mundi. 241. 4273.

Aurelianus fere 5. annos imperavit: peremtus circiter 29. die Januarii, an. Ev. & M. 246. 4278.

Tacitus post interregnum 6. mensium, Imperator nominatus, post duos menses suscepit Imperium 25. die Septembris: atque è vita excessit ante 3. diem sequentis Februarii, fratre illius Floriano nequicquam istud ambiente, an. Ev. & M. 247. 4279.

Probus eodem die Februarii salutatus Imperator, regnavit 6. annos & 4. menses. Occisus fuit ad initium Junii, an. Ev. & M. 254. 4286.

Carus, paulo plus uno anno cum regnasset: fulgure ictus est versus autumnum, an. Ev. & M. 255. 4287.

Carinus & Numerianus ejus filii ipsi successerunt. Numerianus, intra annum, reversus à bello Persico, cæsus fuit perfidiâ Apri Soceri sui, an. Evang. & Mundi. 256. 4288.

Dioclesianus Aprum cum interemisset imperio successit eodem anno Ev. 256, & M. 4288. 17. die Septembris, sive 15. ante Calendas Octobris juxta computum Alexandrinum; & paucis post diebus ingressus est Nicomediam, ubi quadantenus Imperii sedem constituit, 245. annis post finem Danielis 70 septimana

manarum, 3. anno Caligulae. Voluit etiam appellari Jovius, & curabat ut Maximianus in occidentis Imperium ab ipso cooptatus ad 21. diem Aprilis succedentis, (circa quod tempus occisus erat Carinus) nuncuparetur Herculius. A vere primi anni Dioclesiani incipit computus numeri aurei, sive cycli paschatis 19. annorum, quem instituit Anastolius Alexandrinus, exhibentis *primam* vicesimo tertio die Martii, sive 20 die Phamenoth, & paschatem 12. die Aprilis, sive 17. Pharmuthi, circa initium an. E. & M. 257. 4289

Dioclesianus post dominationem 20. annorum sponte imperio se abdicavit apud Nicomediam, & Maximiano autor erat ut idem faceret Mediolan. 21. Aprilis, an. Ev. & M. 276. 4308.

Galerius 7. annos in oriente regnavit, & tum foedo morbo correptus Licinium fecit Imperatorem 21. die Aprilis, & non diu post obiit an. Ev. & Mundi. 283. 4315.

Post mortem ejus Maximinus, prius Caesar appellatus, noluit appellari Augustus.

Interim Constantinus filius Constantii Chlori (quem Dioclesianus & Maximianus Caesarem constituerant cum Galerio sed non Augustum) post mortem patris apud Eboracum in Britannia 25. die Julii, an. Ev. 278. sibi vendicavit titulum Caesaris, & sequenti anno nempe 279, illum Augusti Treveris, Faustam Maximiani filiam ducens uxorem. Proximo anno post mortem Galerii gessit bellum adversus Maxentium Maximiani filium, competitorem ejus de occidentali parte Imperii, qui titulum assumerat Caesaris 25. die Septembris, & Augusti etiam Romae, iisdem annis quibus Constantinus apud Eboracum & Treveris (adeo ut jam quatuor Augusti extiterint), & illum fudit ingenti praelio ad pontem Milvium in Tiberim, ubi demersus 24. die Septembris. Hinc sumenda est vera Epocha Constantinianarum 15. an. indictionum an. Ev. & M. 284. 4316.

Maxi-

Maximinus 3. anno post Galerium defunctum bello petitus à Licinio, mortuus est apud Tarsum, an. Ev. & M. 285. 4317.

Licinius regno potitus 13. annos in orientali Imperio, victus fuit à Constantino & coactus renunciare Imperio, ac intra annum sequentem ejus jussu occisus, an. Ev. & M. 296. 4328.

Constantinus Imperium adeptus, succedenti anno Nicæ convocavit Synodum Christianorum Episcoporum, 19. die Junii, 363. anno Æræ Cæsaris: & illo exeunte celebravit Nicomedie priora Imperii Vicennalia, an. Ev. & M. 297. 4329.

Constantinus proximo anno, utpote 21. post susceptum regnum cum titulo Cæsaris in Britannia, 20. post assumptum Augusti titulum, magnifice triumphavit, & Romæ celebravit posteriora ac magis splendida Imperii Vicennalia: in quo Christianismus quasi ostanti pompâ Ethnicismum superavit, ad finem primæ hujus ætatis Evangelii, nimirum ad medium an. Ev. & M. 298. 4330.

Secunda ætas Evangelii continens alios 245. annos, à 298 ad 543.

Constantinus dilatatum à seipso Byzantium appellavit Constantinopolin five novam Romam 11. die Maii, an. Ev. & M. 302. 4334.

Constantinus regno potitus 12. annos solus five Monarcha, 11. post Vicennalia Romæ habita, & 7. post nuncupatam Constantinopolin, ad summam pene 31. defunctus est 22. die Maii, qui erat dies Pentecostes an. Ev. & M. 309. 4341.

Illi successerunt tres ejus filii, Constantius in oriente, Constans & Constantinus junior: è quibus Constantinus post 3. annos occisus fuit circa Aprilem an. Ev. & M. 312. 4344.

P

Constans

Constans in occidente post annos fere 13. cæsus erat exeunte Februario & exeunte anno 321. 4393.

Magnentius post illum usurpans imperium Occidentis regnavit tres annos & 1: atque à Constantio devictus, propriâ manu occidit 26. die Augusti, an. Ev. & M. 325. 4357.

Constantius rerum potitus 24. annos & pene defunctus 3. die Novembris an. Ev. & M. 333. 4365.

Julianus 1. annum & fere 8. menses cum regnasset, occisus est 26. Junii, an. Ev. & M. 335. 4367.

Jovianus vel Jovinianus pene 8. menses: subita morte deletus fuit 17. die Februarii, exeunte anno. Ev. & M. 335. 4367.

Valentinianus suscepit Imperium 25. die Februarii crastino post Bissextum, & Calendis sequentis Aprilis fratrem Valentem constituit Imperii Orientalis participem. Valentinianus cum in occidente regnasset fere 12. annos moritur 17. die Novembris an. Evang. & Mundi. 347. 4379.

Huic successerunt ejus filii Gratianus & Valentinianus junior, uterq; in Occidente. Valens regno Orientalis potitus 14. annos & 4. menses, prælio occisus fuit à Gothis 9. die Augusti, an. E. & M. 350. 4382.

Post 5. menses in oriente regnavit Theodosius à Gratiano Imperator creatus.

Gratianus post mortem Patris Valentiniani, in Occidente cum regnasset penè 8. annos; perfidiâ Maximi tyranni sublatus est 25. die Aug. an. E. & M. 355. 4387.

Maximus tyrannus post 5. annos Imperio depulsus est à Valentiniano juniore, & Theodosio, ejusque filius Victor cæsus ad 28. diem Augusti, an. Ev. & Mundi. 360. 4392.

Valentinianus junior, mortuo patre Valentiniano, natus 4. annos, Imperator creatus regnavit 16. annos & 1: in occidente: itrangulatus fuit 15. die Maii, nimirum in vigilia Pentecostes, an. E. & M. 364. 4396.

Theodosius Orientis Imperator constitutus à Gratiano

tiano 5. menses à Valentis morte, 19. die Januarii anno E. 350. M. 4382, regnavit solus 16. annos; & 8. menses: moriebatur 17. die Januarii, ad finem an. Ev. & M. 366. 4398.

Illi successerunt ipsius filii Arcadius in Oriente & Honorius in Occidente. Quorum regni 6. anno, 372. anno Ev. & 4404. M. quo Stilico & Aurelianus fuerunt Consules, Italiam Gothis invadentibus, Romanum Imperium in Occidente manifestè videbatur in ruinam vergere: 360. annis post finem Danielis 70. Hebdomadum: id est, uno integro spatio 12. mensium, continentium 30. annos.

Arcadius in oriente post extinctum Theodosium, 13. annos & 3. menses; deletus est 1. die Maii, filium suum Theodosium constituens successorem, an. Ev. & M. 380. 4412.

Honorius in occidente, mortuo patre, regnavit 28. annos & 1. è vitâ migravit circa 15. diem Augusti, an. & Ev. M. 395. 4427.

Johannes tyrannus occidentale Imperium usurpavit ac retinuit 2. annos, usque ad idus vel 15. diem Octobris, quando Valentinianus tertius creatus fuit Imperator, an. Ev. & M. 397. 4429.

Theodosius junior in oriente post Arcadium 42. annos & 3. menses regno potitus: ex equo cadens mortem obiit 28. die Julii: post hunc regnavit Marcianus anno. Ev. & M. 422. 4454.

Valentinianus tertius regno potitus in occidente 29. annos, & 5. menses, occisus est 17. die Martii ad finem an. Ev. & M. 426. 4458.

Maximus in Occidente nondum 3. mensium Imperator cæsus fuit 12. Junii, an. Ev. & M. 427. 4459.

Avitus in occidente, imperio, ad quod provectus est 10. vel 18. die Julii, & quod exercuit 10. menses, depellitur à Ricimero 17. die Maii, an. Ev. & Mundi. 428. 4460.

Marcianus in oriente post 6. annos & 6. menses, mortuu

mortuus est 26. die Januarii : & ipsi Leo successit
versus exitum ejusdem anni Ev. & M. 428. 4460.

Majoranus in occidente, post Avitum depulsum, &
exinde interregnum fere per 11. menses, Imperator
creatus 1. die Aprilis an. Ev. 429. & M. 4461, cum
regnasset 4. annos & 4. menses, regno itidem exui-
tur à Ricimero, & occisus 6. die Augusti, an. Ev. &
Mundi. 433. 4465.

Severus in occidente post aliud etiam interregnum
penè 4. mensium, à Ricimero constitutus Imperator
19. Novembris, intra 4. sequentes annos veneno
epoto fuit extinctus 15. die Augusti, an. Evang.
& M. 437. 4469.

Anthemius in occidente, quem ad imperium, post
anni unius & 8. mensium interregnum, cooptaverat
Leo, 12. die Aprilis an. Ev. 439. & M. 4471. regno
potitus 5. annos & 3. menses, occisus est à Ricimero
11. die Julii : & Olybrius ad ejus dignitatem prove-
ctus fuit. Ricimerus obiit 18. die Augusti succeden-
tis. Olybrius etiam nondum 4. menses Imperium te-
nens mortuus est 23. die Octobris, & ad Imperium
occidentis jam 4. menses vacuum Glycerius erat pro-
motus 5. die Martii exeunte an. E. & M. 444. 4476.

Leo orientalis Imperator post annos fere 17. mor-
tem obiit circa 13. diem Januarii, cujus 19. die Zeno
factus est Imperator ad finem an. E. & M. 445 4477.

Glycerius in occidente imperans 1. annum & penè
4. menses exauctoratus fuit 24. die Junii, & suc-
cessit Julius Nepos, an. Ev. & M. 446. 4478.

Julius Nepos in occidente regno potitus 1. annum
& 2. menses, ab Oreste 28. die Augusti exutus est
Imperio, quod collatum fuit in ejus filium Momyl-
lium Augustulum 31. die Octobris, an. Evang. &
Mundi. 447. 4479.

Momyllius Augustulus ultimus occidentis Impe-
rator post nondum 19. menses completos ab Odoacro
Herulorum rege Aug. 23. expulsus est, qui sese Re-

gem Italiæ renunciavit 76. annis post declinationem Imperii occidentis, an. & Ev. M. 448. 4480.

Zeno in oriente potitus regno 17. annos & ferè 3. menses obiit 6. die Aprilis, an. Ev. & M. 463. 4495.

Anastafius regnavit 27. annos & 3. menses, obiit 9. die Julii, an. Ev. & M. 490. 4522.

Justinus regnavit 9. annos & 23. dies: obiit 1. die Augusti, an. Ev. & M. 490. 4531.

Justinianus regnavit 38. annos & ultra 3. menses: obiit idibus sive 13. die Novembris, an. Ev. & Muudi. 537. 4569.

Justinus junior huic successit. In cujus 6. anno Longobardi invaserunt Italiam, quam Imperio restituerat Justinianus, quo tempore Exarchatus Ravennæ instituebatur. An. Ev. & M. 543. 4575.

Tertia ætas Evangelii continens alios 245. annos, à 542. ad 787.

Justinus junior regnavit post ante dictam Longobardorum incurfionem pene 8. annos, in summâ fere 13. an. Ev. & M. 550. 4582.

Tiberius junior non completos 4. annos 553. 4585.

Mauricius ultra 20. annos. Ev. & M. 574. 4606.

Phocas penè 8. annos. Ev. & M. 582. 4614.

Heraclius (cujus regni 12. anno, M. 4626, Ev. 594. 16. die Julii Mohometis Hegira, & 22. anno cujus regni, M. 636. E. 4604. 16. die Juliani Junii, Jesdagirdi Persicâ annorum computatio inchoatâ est) regnavit annos ferè 30. 612. 4644.

Constantinus ejus filius 4. menses. Heracleonas 6. menses. 613. 4645.

Constans Constantini filius, ultra 27. an. 639. 4671.

Constantinus Pogonatus, 18. annos. 657. 4689.

Justinianus junior, primo 10. annos 667. 4699.

Leontius tyrannus 3. annos. 670. 4702.

Abfimarus Tiberius, 7. annos.	677. 4706
Iustinianus (dictus jam Rhinotmetus) iterum 16. annos.	683. 4715.
Philippicus annos 2½.	685. 4717.
Artemius Anastasius, annum & ½.	687. 4719.
Theodosius tertius, 1. annum.	688. 4720.
Leo Conon Isaurus, 24. annos.	712. 4744.
Constantinus, à colentibus imagines joco appellatus	
Copronymus, 34. annos.	746. 4778.
Leo quartus, 5. annos.	751. 4783.
Constantinus Irenes filius, 17. annos.	768. 4800.
Carolus Galliæ rex creatus erat Imperator Romanus à Leone tertio Papâ, anno Ev. & M. 772. 4804.	
25. die Decembris : adeo ut Romanum imperium post 324. annos, Primò in Occidente restitutum fuerit.	
Irene in oriente, post filium depulsum, ultra 5. annos.	774. 4806.
Nicephorus Patricius in oriente, 8. an.	782. 4814.
Michael Curopalates in Oriente duos annos, an Ev. & Mundi.	784. 4816
Carolus occidentis Imperator, 1. an.	785. 4817.
Primo Leonis Armeni orientis Imperatoris anno, Ludovicus succedit patri Carolo in occidente : coronatus fuit à Papâ Stephano quarto post 3½. annos : & circa idem tempus Romanis Episcopis confirmavit largos istos proventus in Italiâ, dictos patrimonium D. Petri, unde in principes temporales proveci sunt.	787. 4819.

Quarta ætas Evangelii complexa alios 245. annos à 787. ad 1032.

ORIENT. IMPERIUM.

Leo Armenus regnavit, an. 8½. an. Ev. & M.	792. 4824
Michael Balbus, an. 9.	801. 4833.
	Theo-

Theophilus, 12.	813. 4845.
Michael tertius, 25.	838. 4870.
Basilus Macedo, 19.	857. 4889.
Leo Porphyrogenitus, 25.	882. 4914.
Constantinus Porphyrogenitus, 48.:	931. 4963.
Romanus Porphyr. 3.	934. 4966.
Nicephorus Phocas, 61.	941. 4973.
Johannes Zimiffes, 6.	947. 4979.
Basilus Porphyr. 50.	927. 5029.
Constantinus ejus frater, 3.	1000. 5032.
Romanus Argyrus, 51.	1005. 5037.
Michael Paphlago, 71.	1013. 5045.
Michael Calaphates, 5. menses.	
Constantinus Monomachus, annos 14.	1027. 5059.
Theodora, 8. menses.	
Michael Stratioticus an. 1.	1028. 5060.
Isaacijs Comnenus ultra 2. an.	1031. 5063.

OCCIDENT. IMPERIUM.

Ludovicus regnavit post coronationem suam, an.	
24.	811. 4843.
Lotharius, an. 15.	826. 4858.
Ludovicus secundus, 29.	846. 4878.
Carolus Calvus, plus 2. annis.	849. 4881.
Ludovicus Balbus, an. 11.	850. 4882.
Carolus Crassus, 91.	859. 4891.
Arnulphus, 12.	871. 4903.
Ludovicus ejus filius, 12.	883. 4915.
Conradus, 8.	891. 4923.
Henricus Auceps plus annis 16.	907. 4939.
Otto primus, 37.	944. 4976.
Otto secundus, 101.	955. 4987.
Otto tertius, 18.	973. 5005.
Henricus Claudius, 221.	995. 5027.
Conradus Saliquus, 15.	1010. 5042.
Henricus Nigér, plus an. 17.	1028. 5060.
Henri	

Henricus quartus, annos 6. natus regnum suscepit,
4ⁱ. annis ante quam Ecclesia Romana instigatione
Hildebrandi ab Imperatore extorsit electionem Papa-
rum & Episcoporum; contra Cadolum ab ipso nomi-
natum, provehens ad Papatum Alexand. 2. 1032. 5064

*Quinta etas Evangelii complexa alios 245. annos,
à 1032. ad 1277.*

ORIENT. IMPERIUM.

Constantinus Ducas regnavit, an. 7 ⁱ .	1038. 5070.
Michael Ducas, 9. menses.	1039. 5071.
Romanus Diogenes, plus annis 4.	1043. 5075.
Michael Ducas, rursus an. 6.	1049. 5081.
Nicephorus Botoniates, an. 3.	1052. 5084.
Alexius Comnenus, 37.	1089. 5121.
Calo-Johannes Comnenus, 25.	1114. 5146.
Emmanuel Comnenus, 38.	1152. 5184.
Alexius junior, 3.	1155. 5187.
Andronicus Comnenus, 2.	1157. 5189.
Isaacijs Angelus, 9.	1166. 5198.
Alexius Angelus, 8.	1174. 5206.
Alexius Ducas, an. 1.	1175. 5207.
Baldvinus de Flandriâ, 2.	1177. 5209.
Henricus de Flandriâ, 10.	1187. 5219.
Petrus Antifiodorus, 5.	1192. 5224.
Robertus Antifiodorus, 7.	1199. 5231.
Johannes Ducas, 27.	1226. 5258.
Theodorus Lascaris, an. 3.	1231. 5263.
Johannes Lascaris, 2.	1233. 5265.
Michael Palæologus, 21.	1254. 5286.

Illi successit Andronicus Palæologus

Anno M. 5303. Ev. 1271; 17. Andronici Palæologi
Imperatoris in Oriente, & secundo Alberti de Austriâ in
Occidente, Bonifacius Papa Romanus ejus nominis
octavus

octavus instituit primum Romanum jubilæum, quasi triumphum Papatus jam ad summum suæ potestatis fastigium erecti : 1262. annis vel 42. mensibus, quorum singulis 30. anni competunt ; sive tempus, duo tempora, & dimidium temporis, post finem 7. Hebdomadum Danielis : quod notatu dignum, quia quod de Caligula sub finem priorum refertur, idem de Bonifacio isto dicitur ; quod suas, in templis imagines statui jussit, & id pariter abominatio desolationis dicebatur.

1271. 5303.

Ab institutione primi Romani Jubilæi ad finem hujus quintæ ætatis Evangelii, 23. anno Andronici & 8. Alberti ; quo tempore Papæ sedem suam transfulerunt à Româ, quæ jam pluribus habitæ est mystica Babylon, Avignonem : quo etiam tempore Turcæ Christianis in oriente terrori esse cœperunt, anni fuerunt sex.

1277. 5309.

OCCIDENT. IMPERIUM.

Henricus quartus post insultum contra ipsum à Papâ factum regnavit an. 45.

1077. 5109.

Henricus quintus (in 14. anno ejus regni, 5123.

M. 1091. Ev. Papa Calixus 2. Concilio Rhemis habito extorsit jus investituræ 720. annis, hoc est, duo tempora bis duodecim mensium, singulatim continentium 30. annos ; post declinationem Romani Imperii in occidente) regnavit pene anno

19.

1096. 5142.

Lotharius Saxo an. 14.

1110 5142.

Conradus Suevus, an. 13.

1123. 5155.

Fredericus Barbarossa, 38.

1161. 5193.

Henricus sextus, plus an. 8.

1170. 5202.

Philippus de Sueviâ, 9.

1179. 5211.

Otto Brunswicensis.

1182. 5214.

Huic successit Fredericus secundus.

Q

Anno

Anno M. 5253; Evangelii 1221, anno 39. Imperatoris Frederici secundi in occidente: Ludovicus Gallie rex post læta satis initia, eventum habuit tristem Sacri belli ad recuperandam Jerusalem suscepti: 150. annis vel 5. mensibus, quorum quisque continet 30. annos, postquam Gothfredus de Bolonia Rex ibidem renunciaretur.

Fredericus secundus, an. 40.	1222. 5254.
Conradus quartus, 31.	1225. 5257.
Gulielmus de Hollandiâ, 4.	1228. 5260.
Richardus, Dux Cornwalliæ, 14.	1242. 5274.
Alfonsus Rex Castiliæ, 3.	1245. 5277.
Rodolphus Habsburgensis, 17.	1262. 5294.
Adolphus Nassovientis, 7.	1269. 4301.
Huic successit Albertus de Austriâ.	

*Sexta Ætas Evangelii continens alios 245. annos;
à 1277. ad 1522.*

ORIENT. IMPERIUM.

Andronicus Palæologus, an. 45.	1299. 5331.
Andronicus tertius, an. 13.	1312. 6644.
Johannes Palæologus, 43.	1355. 9387.
Andronicus quartus, 3.	1358. 5390.
Emmanuel junior Palæologus, 34.	1392. 5424.
Johannes, Andronici filius, 4.	1396. 5428.
Johannes Emmanuelis filius, 24.	1420. 5452.
Constantinus Palæologus, 4.	1424. 5450.

Anno M. 5457, Ev. 1425, & 14. regni Imperatoris Frederici tertii Archiducis Austriæ in occidente, 29. die Maii, utpote tertio septimanæ vel die Martii, Mahometes ejus nominis secundus è profapiâ Ottomanica Turcicus Imperator, 3. anno sui regni cepit Constantinopolin; & Constantino Palæologo ultimo

mo Imperatore Græco occiso, factus est orientis Imperator; 1123. annis postquam Constantinus Magnus Imperii sedem ibi collocasset.

Occident. Imperium.

Albertus de Austria, an. 10.	1279. 5311.
Henricus septimus, an. 5.	1284. 5316.
Interregnum erat per spatium 1. anni & 4. mensium.	1286. 5318.
Ludovicus Bavarus, an. 33.	1319. 5351.
Carolus quartus, 31.	1350. 5382.
Venceslaus, 21.	1371. 4403.
Rupertus Palatinus. 10.	1381. 5413.
Jodocus Brandenburgicus 1.	1382. 5414.
Sigismundus Rex Bohemiæ, 27.	1409. 5441.
Albertus secundus Archidux Austriae, 2.	1411. 5443.
Fredericus tertius Archidux Austriae imperavit fere 54. annos.	1464. 5496.
Maximilianus pene 26. annos.	1490. 5522.
Carolus quintus, 32. annos, usque ad finem hujus sextæ ætatis Evangelii, regnavit victor Protestantium: quibus tunc demum fuit coactus liberam reformatæ religionis professionem concedere in tractatu Passoviensi,	
	1522. 5554.

*Septima ætas Evangelii, à 1522 anno
ejusdem completo.*

Carolus quintus post initium hujus ætatis, annos,
7. ad summum 39. 1529. 5561.
Ferdinandus, 6. annos. 1535. 5567.
Maximilianus secundus, plus 12. annis. 1548. 5580.
Rodolphus secundus, 35. 1583. 5615.
Matthias, 7. annos. 1590. 5622.
Ferdinandus secundus jam dominatum tenet cum hæc
scribo 18. annos. 1600. 5632.

*Ætati Turcicorum Regum & Imperatorum è familia
Ottomannicâ.*

Ottomannus five Othmannus five Ofmannus Tur-
ca regnare cepit titulo *Chami* sub mortem Aladini
Imperatoris Iconii, anno Mahometanæ Hegiræ 699,
qui fuit annus M. secundum chronologiam nostram
5304. E. 1272. eodem ipso anno quo celebratus erat
primus Rom. jubilæus ante memoratus. 5304. 1272.

Regnavit 27. annos.

Ur-Chamus regnum suscepit an. M. & E. 5331. 1299

Imperium exercuit 32. annos.

Amurath regnum suscepit an. M. & E. 5363. 1331

Regnavit 30. annos.

Bajazeth regnum suscepit anno M. & E. 5393. 1361.

Regnavit 12. annos.

A Tamerlano in bello captus anno Mundi &
Eang. 5405. 1373.

Tunc contigit interregnum Turcarum 1. an. ad
mortem

mortem Bajazethi captivi, nisi quod Isa secundus
ejus filius, interim conatus imperium recuperare, sed
irrito consilio.

Solyman regnum inivit anno M. & Ev. 5406. 1374.

Regnavit pene 8. annos.

Musa sive Moses regno potitus est anno M. &
Ev. 5414. 1382.

Regnavit annos 31.

Mahometes Imper. adeptus est an M. & E. 5417. 1385

Regnavit 8. annos.

Amurath secundus regnum inivit, 3. mense anni M. &
Ev. 5425. 1393

Regnavit 30. annos.

Mahometes secundus regnare cœpit paulo ante ini-
tium anni M. & Ev. 5455. 1423.

Regnavit 29. annos.

Bajazeth secundus regnum inivit, anno Mundi &
Ev. 5484. 1452.

Regnavit 32. annos.

Selimus regnare cœpit, 2. mense anni Mundi &
Ev. 5516. 1484.

Regnavit 8. annos & 7. menses.

Solyman secundus successit, 8. mense, an. M. &
Ev. 5524. 1492

Regnavit 46. annos.

Selimus secundus regnare cœpit, 7. mense, an. M.
& Ev. 5570. 1538.

Regnavit ultra 8. annos.

Amurath tertius regnum inivit, 15. die Dec. an. M.
& Ev. 5578. 1546

Mahometus tertius regnum inivit, 8. die Jan. an. M.
& Ev. 5598. 1566

Regnavit 8. annos.

Achmet successit, ad exitum anni M. & E. 5606 1574.

Regnavit fere 15. annos, & mortuus est mense
Novembri.

Osmannus secundus regnare cœpit anno Mundi & Ev. 5621. 1589.

Regnavit paulo plus 4. annis.

Mustapha ejus Avunculus regnare cœpit 28. die Maii anno M. & E. 5626. 1594.

Potitus regno vix annum 1; isto se abdicavit.

Amurath quartus Osmanni frater regnare cœpit circa Septembrem anno M. & E. 5626. 1595.

FINIS.

Thomæ Lydiat
SERIES SUMMORUM
MAGISTRATUUM
ET
Triumphorum Romanorum.

Opus posthumum,
EX
Authoris Autographo fideliter editum.

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO,

Anno Dom. M. DC. LXXV.

LIBRARIUM

MUSEI HISTORICI

ET

ANTHROPOLOGICI

ET

ET

396.98

Series summorum Magistratum, & Triumphorum Romanorum collata cum annis Nabonazari Babylonis, & Olympiadum Græcarum, & Archontum Atheniensium: inserta Breviario Romana Historiæ.

DE anno conditæ, sive condi cœptæ urbis Romæ, cùm aliæ fuere opiniones antiquorum Historicorum, tùm quæ ad veritatem propiùs accedere visæ sunt tres. Prima, Q. Fabii Pictoris, quem Dionysius Halicarnasseus libro septimo Romanarum Antiquitatum appellat firmum, sive accuratum, & idoneum auctorem ac unum pro multis sufficientem, quippe rerum Romanarum scriptorem antiquissimum; licet alias ei sicut aliis veteribus Historicis nonnullos errores imputet: cujus item annales A. Gellius libro quinto noctium Atticarum appellat bonæ, atque sinceræ vetustatis libros: qui claruit temporibus primi & secundi belli Punici. Is, uti refert Solinus, secundo capite Polyhistoris, Romam conditam statuit octavâ Olympiadum Græcarum, nempe circa ejus Olympiadis initium. Secunda fuit M. Porcii Catonis, qui censuit conditam, anno quadringentesimo tricesimo secundo prope completo, post Trojam captam; id est, interprete Dionysio Halicarnasseo, libro primo Antiquitatum, juxta regalias Eratosthenis referentis captam Trojam desinente quadringentesimo octavo anno, exactis quadringentis & septem, ante Epocham Olympiadum, anno primo septimæ Olympiadis ad finem tendente; non sub initium ejus anni, ut Josephus Scaliger, utriusque opinionem interpretatus est. Tertia opinio fuit M. Terentii Varronis, auctore L. Tarrutio Firmano Genethliacæ Chaldæorum Astrologiæ perito, uti scribit Plutarchus in vitâ Romuli, & significat Cicero, libro

A

secundo

secundo de divinatione, atque Solinus supra memorato capite, statuentis conditum Romæ, ut quidem vulgo conceptum est, sub finem; ut vero ipsius Tarrutii calculus postulat, circa initium anni tertii Olympiadis sextæ. Nam juxta apotelesma Tarrutii, Chaldaicis rationibus conjectantis tempus conceptus Romuli, conditæq; ab eo Romæ, ex iis quæ ab ipso, & Romanis gesta erant, & quæ utrisque acciderant, quod non solum refert sed etiam irridet & merito quidem Plutarchus; Romulus conceptus fuit utero Iliæ matris constupratæ vicesimo tertio die Choeac mensis Ægyptiorum (scilicet neutiquam Augustani, sed antiquioris ex anno æquabili) conveniente diei. vicesimo quarto Junii, mensis Romanorum Juliani, tertiâ horâ diei, sole omnino deficiente; anno secundæ Olympiadis primo, nimirum ineunte, quando novilunium revera incidit in eundem diem; neutiquam vero deficiente eodem anno, nedum secundo, quasi tertio die Athyr, & quinto Maii, ut tandem post Henricum Buntingum statuit Josephus Scaliger, tertio libro Canonum Chronologiæ Isagogicorum. Romam autem eodem Tarrutii apotelesmate condere cæpit Romulus, natus annos fere octodecim, nono die ineuntis mensis (non Phaophi ut quidam legunt, sed neque Pharmuthi, tametsi ejus nomen, in pleraque Plutarchi exemplaria irrepsit, quod is mensis Actiacus conveniret Aprili Romano, quo celebratum est Urbis natale, undecimo Kalendas Maii,) verum ut equidem legendum existimo, Tybi, utpote transactis ducentis viginti tribus mensibus lunaribus ab illius conceptu, quibus triplicis motus Lunæ Periodicum à Chaldæis definitum fuit, ut apparet è Ptolemæi operis Astronomici libro quarto, capite secundo; conveniente sexto die Julii mensis Juliani, inter secundam & tertiam horam, novilunio item Ecliptico; quod contigerit anno tertio sextæ Olympiadis, utique ineunte, quando itidem novilunium juxta Chaldaicam periodum,

dum, vel eclipcticum, vel cui saltem haud ita multum abesset ab inferendâ soli eclipsi, circa eundem diem contigit; neutiquam vero finiente illo anno, quando nè novilunium quidem, nedum solis eclipsis evenit circa diem nonum, vel Phaophi, vel Tybi antiquioris, vel Actiaci Pharmuthi. Et ei quidem calculo Tarrutiano convenit Plinii calculus duodecimo capite secundi libri historiae naturalis, quo annus centesimus septuagesimus Romæ conditæ confertur cum anno quarto Olympiadis quadagesimæ octavæ. Hæc autem opinio, quanquam ut supra innui haud prorsus eodem modo intellecta, omnium maximè vulgo recepta est, inde à Cæsaris Augusti seculo. Verùm Catonianam accommodatam Canonibus Eratosthenis, haud ab isto, verum ab aliis, non uno tantummodo anno, ut arbitratus est Scaliger, sed saltem biennio differentem à Varronianâ, amplexatus est Dionysius, & ut apparet ante eum Polybius item Historicus Græcus, ipsi Catoni fere contemporaneus, nactus fortè Canones Eratosthenis, quo tempore Scipionem Æmilianum Comitatus est Alexandriam: atque post Titus Livius, ac tandem Eusebius in Chronico, eumque secutus Cassiodorus in Chronico consulari quanquam mendosissimo. Cæterùm mediam inter Catonianam, & Varronianam, tanquam Romam conditam statuens sub finem anni quarti sextæ Olympiadis, secutus est auctor (sive T. Pomponius Atticus is fuerit, sive Verrius Flaccus, seu quod verius apparet, aliquis Domitiani Imperatoris seculo, utpote qui ejus ludorum secularium mentionem fecerit,) Fastorum incisorum marmoribus: quorum fragmenta Romæ in Comitio ad forum effossa sunt, ante annos abhinc sexaginta quatuor, ac deinde in Capitolio reposita; unde adepti sunt appellationem Fastorum Marmorcorum, & Capitulinorum.

Sed & Varronianæ vulgaris opinionis sectatores sub inde in hanc, quasi imprudentes impellunt, perinde

autem plerique omnes è recentioribus Consularium Fastorum ordinatoribus, qui Chronici Cassiodori ante annos amplius octoginta reperti, ac editi occasione, emendationi illorum operam impenderunt; à Catonianâ quam initio sequuntur, demum velut inscii, partim ad Varronianam, ut Gregorius Haloander eruditus Jurisconsultus, qui omnium primus, anno proximo post editionem Cassiodori digestionem annorum per Consules, & Olympiades cum Justiniani Imperatoris codice edidit: atque Henricus Glareanus, qui secundus ab eo Chronologiam Consularem edidit, primum cum Livio, deinde etiam cum Dionysio, partim verò, ut ornatissimus, & clarissimus vir Johannes Cuspinianus, qui ante editum Cassiodorum, nactus manuscriptum ejus exemplar, cum aliis Chronicis Consularibus sedulo à se conquisitis, accuratum, & doctum Commentarium in illud scripsit, quod editum est demum tribus & viginti annis post mortem ipsius, sexennio post erutos Fastos Marmoreos; itemque Carolus Sigonius, & Stephanus Pigheus ad eandem Marmoreorum Fastorum rationem recidunt: attamen Bartholomæus Marlianus, & Hubertus Goltzius hanc omnino amplexantur. Fabianam vero sententiam, vel integrâ Olympiade, sive quadriennio, vel saltem triennio differentem à Catonianâ, ut ego in sequentibus declaraturus sum, aut omnino, aut quàm proximè, & maximâ ex parte secutus est Diodorus Siculus in Historicâ Bibliothecâ, quo nullus antiquorum Historicorum particularius Romanam Historiam cum Græcâ, Fastos cum Olympiadibus, ab utrorumque initiis contulit: Itemque Fasti Græci in Siciliâ ante sexaginta plus minus annos reperti, ac demum à Frederico Sylburgio, posteaque à Scaligero editi, utpote referentes conditum Romæ ad quartum annum septimæ Olympiadis, atque vicimum quartum ætatis Romuli, & Remi. Sed etiam ipsi, perinde atque Diodori Siculi, miserè depravati. Quin etiam

T. Lyvius,

T. Livius, ille è Latinis eximius scriptor historiæ Romanæ, aliique auctores celeberrimi, licet aliàs alias opiniones sequi videantur; in iis tamen quæ maximè ad Fabianam confirmandam faciunt, ipsi suffragantur. Nec non Julius Africanus, antiquissimus & accuratissimus Christianorum Chronographus apud Georgium, utpote numerans annum Grati & Seleuci Consulum, (in quem inciderit 250. Olympias,) 725. à primo consulatu Bruti & Collatini. Porro è recentioribus digestoribus Fastorum quoq; Onuphrius Panvinus eandem, & quidem tanquam solido sexennio differentem à vulgari, se maxime omnium probare professus est, licet alias, nempe vulgarem Varonianam, & Capitolinam simul ambas secutus sit. Ego vero ipsam in meâ Romanorum Magistratuum, & Triumphorum serie digerendâ, secuturus sum, ita ut omnium verissimam esse liquidò confirmem: nec solum Diodorum, quem multò secus interpretatus est Onuphrius, cum Fastis Græcis, sive Chronico Alexandrino nuper edito, vel etiam Livium, sed ipsos quoque Dionysium, ac Polybium longè principes Romanorum Antiquitatum autores Græcos, cum Catone suo, ad supputationis nostræ confirmationem haud invitos adducam.

Cæterum quod fecit Dionysius libro primo Antiquitatum, ut præcipuum suæ sententiæ de anno Romæ conditæ firmamentum peteret à tempore captæ ejusdem à Gallis collato cum anno Olympiaco, & Archonte Atheniensi: perinde ego hic initio faciam, firmiore argumento ducto ab uno annuo Consulatu Romano collato cum tempore adventus Alexandri Molossi regis Epiri in Italiam; quo de scribit Livius, ferè initio libri octavi in hæc verba. Eo anno, quo Consules creati sunt T. Manlius Torquatus tertium & P. Decius Mus. Alexandrum Epiri regem in Italiam classe appulisse constat. Enim verò hunc in Italiam à Tarentinis accersitum refert Strabo, libro sexto, post

Archidami Lacedæmoniorum regis, pro illis contra Lucanos bellum gerentis, cædem : quam Diodorus Siculus sub finem libri decimi sexti, & Plutarchus in vitâ Camilli, referunt factam eodem anno & die quo commissâ est celebris illa pugna, inter Philippum Macedoniæ regem & Athenienses ad Chæroneam; nempe anno tertio Olympiadis centesimæ decimæ, ac septimo die Attici mensis Metageitnionis, respondentis ferè Septembri Juliano. Unde pariter conitat sequente demum anno, videlicet quarto ejusdem Olympiadis, Alexandrum illum venisse primum in Italiâ : quem A. Gellius, in fine libri decimi septimi disertè refert, & Justinus ex Trogo, initio libri duodecimi, haud ambiguè significat, eo venisse tandem post nuptias peractas initio Olympiadis centesimæ undecimæ, cum filiâ Philippi Regis Macedoniæ, atque hujus cædem perpetratam eodem tempore; adeoque circa idem tempus, quo Alexander Philippi filius suscepit expeditionem contra Imperatorem Persicum. Ita ut ex iisdem appareat, Molossum, licet antea in Italiâ fuerit, tamen nec diu ibi fuisse, nec quicquam memorabile fecisse ante hoc tempus; ac proinde Manlii tertium, & Decii Consulatum, neutiquam antevertisse annum quartum centesimæ ac decimæ Olympiadis. Jam vero cum ipsorum Fastorum marmoreorum calculus consulatum eum conferat in annum quadringentesimum decimum tertium à Româ conditâ, ideoque in quartum Olympiadis centesimæ nonæ, & alioquin excedens Dionysianum biennio post Reges exactos, eundem conferat in centesimum septuagesimum annum à Regifugio; no'ter autem biennio illo minor, in annum centesimum exagesimum octavum: Unum è tribus necesse est, nimirum ut calculus Dionysianus vel plures annos interjiciat inter Regifugium, & eum consulatum quàm Fasti Marmorei, (quemadmodum Livianus eundem differt in centesimum septuagesimum primum annum ab exactis Regibus.)

Quum

Quum tamen Reges exactos ponat biennio posterius quàm Fasti, quod est dissentaneum rationi ; vel ut cum Fastis eundem consulatum sistat ante annum quartum centesimæ decimæ Olympiadis, quod est repugnans Historiæ prolata; vel denique cum nostro calculo statuatur Regifugium, demum sub initium Olympiadis sexagesimæ nonæ, quod solum relinquitur consentaneum vero. Ac sane ego illud biennium Marmoreis, & cæteris vulgaribus Fastis superfluum excrescere, & redundare, ex anticipatis sæpe comitiis annuorum Magistratuum, quæ ipsi neglexerunt, diligentius subductâ eorum ratione suis locis in sequentibus clarè demonstraturus sum. Porro autem, si tempori quo Romæ Regnatum sit, ante Regifugium, assignentur tantummodo ducenti quadragintres anni, quot tribuit calculus Fastorum Marmoreorum, & secundum eum antiqua Chronologia, apud Clementem Alexandrinum in primo Stromateon, Romæ conditæ Epochæ Fabiana convenerit in annum primum octavæ Olympiadis desinentem: Si verò ducenti quadraginta quatuor, quot ascripserunt Dionysius, & Livius, & ego antehac; hac ratione eadem proximè convenerit, initio anni primi ejusdem Olympiadis, quasi completis Olympiadibus septem, sive septies quaternis annis ab earum Epochâ: ubi ipsam statuere demum mihi visum est. Erat verò tunc annus naturalis à mundi conditu termillesimus ducentessimus quinquagesimus septimus, ac nostræ Astronomicæ Periodi octodeseccentenariæ sextæ ducentessimus nonagesimus septimus, sive posterioris partis illius primus paulo ante inceptus, quo ipso tendente ad finem, inivit annus primus regni Nabonazari Babylone, ubi fixa est Epochæ annorum æquilibrium ab Astronomis præcipuè celebrata: ita ut anni Nabonazari, tamen si anticipantes naturales solares singulis quadrienniis fere uno die, deinceps numero planè convenerint veris annis Romæ conditæ in quos inciderint

derint, per mille ac trecentos; plus minus annos, quamdiu scilicet ipsa Roma sub Regibus, Consulibus, ac Imperatoribus vixit. Porro autem eodem anno primo octavæ Olympiadis, primus decennialium Archontum Athenis Charops agebat Magistratus sui annum quintum: Juxta Dionysium bis sub finem libri primi, conferentem primum ejus annum anno primo septimæ Olympiadis, quo Daides Messenius stadio vicit, aut Daicles.

Cæterum visum est pariter cum calculo annorum Romæ conditæ Fabiano, & Catonianum, & Varro-
nianum vulgarem, atque etiam Marmoreorum Fastorum, (neque enim, ut plerique recentiorum arbitrati videntur, habent omnino similem dispositionem annorum superfluatorum, ne eorum quidem quos alioqui communes habent;) ad ulteriorem marginem hujus à me digestæ seriei consignare: ut ipsa non solum verum restitutum, sed & vulgatos minus mendosos quàm hactenus editi sint, ex nostrâ diligente Comitiorum, alias quidem anticipatorum, alias verò prolatorum observatione, apud Dionysium ac Livium præsertim, emendatos exhibeat. Quarta Olympiade Polychares Messenius vicit stadio, quod unicum adhuc Olympiis certamen fuit; sub initium belli Messenici suscepti à Lacedæmoniis, quasi data occasione partim ab eodem Polychare. Pausanias Messenicis, sive libro 4.

A. M. 3257. R. C. 1. Anno termillesimo du-
centesimo quinquagesimo

Ol. 7. 1. Cat. 6. 4.
Fast. Mar. 6. 4.
Varr. 6. 3

septimo ineunte à Mundi conditu, quasi decimèstri ante initium & celeberrimam Epocham Regni Nabonazari Babylone, juxta rationes nostras, Romulus Ilia, sive Rheæ Sylviae Sacerdotis Vestalis, & incerti patris filius, sive is pastor erat, sive id quod dicere nolle Romanus poeta Juvenalis, nempe latro, cœpit condere urbem Romam; scilicet Babylonem

ionem ipsam præcipuam five principalem, cujus illa antiquior erat tantum velut umbra ; die undecimo ante Kalendas Mensis Maii, seu vicesimo primo Aprilis, Romanis festo dicto Palilibus. Conditâ vero Urbe, cujus, fraterno primi maduerunt sanguine muri, obtruncato utique Remo, inconditam & adjectam hominum facinorosorum, & fugitivorum turbam Asylo alliciens in civitatem ascivit. E senioribus autem centum creavit Senatores, qui & Patres honoris causâ dicerentur.

A. M. 3260. R. Anno quarto Romæ Ol. 7. 4. C. 7. 3. F. M. C. 4. Ol. 8. 4. conditæ, quum nullus 7. 2. V.

finicimorum populorum dignaretur connubiorum societate Romulidas terræ filios ; ob raptas eorum, præcipue Sabinorum, atque Cenninensium ; Crustumini, & Antemnati ad ludorum spectaculum invitatorum fœminas, ortum est primum bellum Sabinum. Eodemque anno Romulus Rex primus triumphum egit de Cenninensibus, Crustuminis, & Antemnatis : idemque primus occiso Acrone Cenninensium Rege, spolia opima Jovi retulit. Anno secundo Olympiadis novæ, quâ stadio vicit Xenodocus Messenius, anno quinto Archontis decennalis Athenis, Æsimedis Æschyli filii initium factum est belli Messenici, Pausan. Messenicis.

A. M. 3264. Ol. Anno octavo, R. C. Ol. 8. 4. C. 8. 3. F. 9. 4. ac secundo Æsimedis se- M. 8. 2. V.

cundo decennalis Archontis Athenis, Titus Tatius Sabinorum Rex, à Romulo in regni Romani consortium ascitus est ; & duplicatus Senatorum numerus.

A. M. 3269. Anno XIII. R. C. T. Tatius Sabinus Ol. 11. 1. Rex, post quinquenne regni Romani consortium, interfectus est.

B

A.

A. M. 3272. Ol.
11. 4.

Anno XVI. R. C. Romulus Rex, confecto bello Camerino, secundum Triumphum egit de Camerinis, Kalendis sextilibus.

A. M. 3276. Ol.
12. 4.

Circa annum vicesimum R. C. & quartum Clidici tertii decennalis Archontis Athenis, Romulus Rex tertio triumphavit de Veientibus & Fidenatibus, ipso Rege veientum in Triumphum ducto idibus octobris.

Anno primo Olympiadis 14. quâ Damon Corinthius stadio vicit, anno quarto decennalis Archontis Athenis Hippomenis completo, finem habuit prius bellum Messenicum, Messeniis linquentibus Ithomen post viginti annos belli. Pausanias Messenicis.

A. M. 3283. Ol.
14. 3.

Anno vicesimo septimo R. C. five Regni Romuli & Epochæ Nabonazari, Babylone regnare cœpit Merodac Baladan, filius Baladanis, sive Mardocempadus: atque Athenis quartus decennalis Archon constitutus est Hippomenes; quanquam Pausanias Messeniâcis, hunc quinquennio antea Archontem extitisse refert.

Decimasextâ Olympiade, stadio vicit Pythagoras Lacon; Dionysius libro secundo, ejus Olympiadis anno tertio initum Regni Numæ statuens.

A. M. 3294. R.
C. 38. Ol. 17. 2.

Anno termillesimo ducentesimo nonagesimo

Ol. 16. 2. C. 16. r.
F. M. 15. 4. V.

quarto à mundi conditu, ac secundo Leocratis quinti decennalis Archontis Athenis. Romulus Rex, (exactis regni sui, & Romæ conditæ annis paulo amplius triginta septem, juxta Livium, & Dionysium, & Plutarchum, & alios) exercitum lustrans nonis Quincilibus veteris anni Romani, coortâ vehemente & atrâ procellâ, (quam quidam Solis eclipsin interpretati sunt, quæ juxta Tarrutii calculum Chaldaico astronomicum contigisset anno quinquagesimo quinto

quinto ætatis ejus, utpote tricesimo primo Epochæ Nabonazari, circa decimum nonum diem mensis Choeac, an potius nonum diem Mechir, juxta Chaldaicum *computum* annorum æquabilium 54. mensis 1. dierum 16. Ægyptiorum antiquioris, ac sextum Junii Juliani) è medio sublatus, & ut fuit suspicio, à Senatoribus five patribus suis discerptus: postea autem divorum numero ascriptus, & Quirinus appellatus est.

A. M. 3295. R. C.
39. Ol. 17. 3

Anno tricesimo nono
Romæ conditæ post

Ol. 16. 3. C. 16. 2.
F. M. 16. 1. V.

unius anni interregnum, per quinos dies vicissim apud patres actum, Numa Pompilius Pomponis filius, Sabinus, secundus Romæ rex Creatus est. Eodem autem anno nempe tertio Olympiadis decimæ septimæ, uti refert Dionysius libro secundo, condita est urbs Croton in Italiâ, ubi postea demum claruit Pythagoras Philosophus; unde videtur orta opinio Numam egisse Crotone, tunc quando ad regnum Romanum electus & Evectus est. Is vero circa regni sui initium, pace populo Romano partâ, Templum Jani, cujus fores apertæ belli, opertæ pacis indices essent, primus ipse clausit. Idemque anni Romani rationem vitiatam interpolavit; dies fastos, & nefastos, leges, sacra, cæremonias, & ritus superstitiosos instituit; ac Pontifices, Augures, Flammes, Salios, Vestales, aliosque Sacerdotes creavit, & per collegia distribuit. Ac primum quidem Pontificem Maximum, Numam Marcium generum suum fecit.

A. M. 3303. Ol.
19. 3.

Anno XLVII. R. C. ac 1x. regni Numæ, sextus decennalis Archon Athenis constitutus est Apfander.

A. M. 3313. Ol.
22. 1.

Anno LVII. R. C. ac xix. regni Numæ, septimus, & postremus decennalis Archon Athenis constitutus est Eryxias. Anno quarto

Olympiadis 23. quâ Icarus Hyperesiensis stadio vicit, Archonte jam annuo Athenis Tlesîâ, factum est initium secundi belli Messenici annis 29. post captam Ithomen, Pausani Messen.

A. M. 3321. Ol.
24. 1.

Marmor Arundelianum exhibet primum Athenis annum Archontem Creontem.

A. M. 3323. Ol.
24. 3.

Anno LXVII. R. C. xxix. regni Numæ, juxta calculum Dionysii, Athenis mutatâ formâ Reipublicæ primus annuus Archon constitutus est Creon; quanquam Pausanias in Messeniâ, Tlesiam Creonte haud dubio posteriorem, Archontem annum referens ad quartum annum Olympiadis vicessimæ tertiæ, id saltem integrâ Olympiade antea factum significat. Atqui Marmor Arundelianum hoc anno Tertium Archontem annum exhibet Lysiam. *Forſitan hic Lysias cognomine fuerit idem qui in Pausaniâ legitur Tlesias.*

A. M. 3334. Ol.
27. 2.

Anno LXXVIII. R. C. ac xl. regni Numæ, Athenis Archon fuit Leostratus, quem Dionysius fere initio libri tertii, ascribit initio regni Tulli Hostilii. Quâ Olympiade Eurybates Atheniensis stadio vicit.

A. M. 3336. Ol.
27. 4.

Anno LXXX. R. C. ac xlii. regni Numæ, Athenis Archon fuit Pisistratus. Pausanias libro secundo in Argolicis, anno quarto ejus Olympiadis. Quâ Eurybotus Atheniensis stadio vicit.

A. M. 3337. Ol.
28. 1.

Anno LXXXI. R. C. ac xliii. regni Numæ, Athenis Archon fuit Autosthenes; anno primo Olympiadis 28. quâ stadio vicit Chionis Lacon: quo anno finem habuit. posterius bellum

Itum Messenicum, captâ Irâ post undecim annos obli-
dionis. Pausan. Messen.

A. M. 3338. R. Anno termillesimo Ol. 27. 2. C. 27. 1. F.
C. 82. Ol. 28. 2. trecentesimo tricesimo M. 26. 4. V.

octavo, à Mundi conditu, & octogesimo secundo Con-
ditæ Romæ, mortuo Numâ Pompilio, postquam re-
gnaverat annos quadraginta tres, tertius Romæ Rex
creatus est Tullus Hostilius. Is bella reparans, Jani
Templum aperuit, & disciplinam militarem formavit,
urbisque pomarium produxit.

A. M. 3341. Ol. Circa annum LXXXV. R. C. Tullus
29. 1. Hostilius Rex de Albanis debellatis, quo
bello commissâ erat celebris illa tergeminorum Ho-
ratorum & Curatorum pugna, Triumphum egit.
Et circa eundem annum primum Olympiadis vicesimæ
nonæ, quâ Chionis Lacon iterum stadio vicit, Athe-
nis Archon fuit Miltiades. Pausan. Messen.

A. M. 3346. Ol. Circa annum XC. R. C. Tullus Rex
30. 2. secundo Triumphavit de Fidenatibus:
dirutâ Urbe Longâ Albâ propter Metii Suffetii Alba-
norum ducis prodicionem. Eodemque anno se-
cundo Olympiadis 30. quâ Chionis Lacon tertium
stadio vicit Athenis Archonte iterum Miltiade. Phi-
galiam Arcadiæ Urbem à Lacedæmoniiis captam re-
fert, Pausan. in Arcadicis.

A. M. 3351. Ol. Circa annum XCV. R. C. Tullus Rex
31. 3. tertio Triumphavit de Sabinis.

A. M. 3357. Ol. Athenis *Archon, Simonides* vel *Simon*.
33. 1.

A. M. 3360. Ol. Marmor. Arundel. exhibet Archontem
33. 4. Athenis *Dropidem*.

A. M. 3365. Ol.
35. 2.

Anno CXX. R. C. & xxix. regni
Tulli Hostilii, Athenis Archon fuit Dama-
fias, quando Thales primus sapiens appellatus natus
est, uti refert Diogenes Laertius in vitâ Thaletis,
auctore Demetrio Phalereo in Archontum Catalogo,
sed natus anno 1. hujus Olympiadis, Apollodoro
auctore in Chronicis. Dionysius libro tertio Anci
Marci regni initium statuit Archonte Athenis Dama-
siâ anno 2. Olym. 35. quâ stadio vicit sphærus Laca-
dæmonius.

A. M. 3369. Ol.
36. 1.

Athenis Basileus, five Archon Exæne-
tus. Mursius ex Antigono Carystio,
vid. 10. 1.

A. M. 3370. R.
C. 114. Ol. 36. 2.

Anno termillesimo tre-
centesimo septuagesimo

Ol. 35. 2. C. 35. 1. F.
M. 34. 4. V.

à conditu Mundi, ac centesimo decimo quarto Ro-
mæ conditæ, Tullo Hostilio absumpto per incen-
dium cum domo suâ, ut creditum est, ictu fulminis,
postquam regnaverat triginta duos annos, quartus
Romæ Rex creatus est Ancus Marcius, Numæ Pom-
pili Regis è filiâ, & Numâ Marcio Pontifice Maxi-
mo nepos. Id unique Urbis pomærium ampliavit.

A. M. 3373. Ol.
37. 1.

Circa annum CXVII. R. C. Ancus
Marcius Rex confecto bello Latino, &
veiente, triumphum egit de veientibus.

A. M. 3376. Ol.
37. 4.

Circa annum CXX. R. C. Ancus Rex
secundo triumphavit de Sabinis.

A. M. 3379. Ol.
38. 3.

Anno CXXIII. Romæ conditæ, &
Epochæ Nabonazari, ac x. regui Anci
Marcii, Babylone regnare incipit Nabopollasar,
pater Nabuchodonosari Magni.

A. M. 3381 Ol.
39. 1.

Athenis Archon, & Legislator fuit
Draco. Clem. 1. Stromateo. Tatianus.

A. M. 3383 Ol.
39. 3.

Circa annum CXXVII. R. C. Ancus
Marcius Rex anno XIV. regni sui ostiam
Emporium in ripâ Tiberis, & maris littore, de-
cimo sexto lapide ab Urbe Roma, condidit.

A. M. 3390 Ol.
41. 2.

Anno CXXXIV. R. C. ac XXI regni
Anci Marcii, Athenis Archon fuit He-
niochides: quo Dionysius libro tertio statuit initium
regni Lucii Tarquinii Prisci anno 2. Ol. 41. quâ Cleo-
nides Thebanus stadio vicit.

A. M. 3390. R.
C. 135. Ol. 42. 2.

Anno termillesimo tre-
centesimo nonagesimo

Ol. 41. 2. C. 41. 1.
F. M. 40. 4. V.

quarto, ac centesimo tricesimo octavo Romæ con-
ditæ, mortuo Anco Marcio, postquam regnaverat vi-
ginti quatuor annos, quintus Romæ Rex, creatus
est L. Tarquinius, Demarati Corinthii filius, qui
postea appellatus est Priscus. Isque numerum Se-
natorum, tertio centenariorum auxit.

A. M. 3400 Ol.
43. 4.

Marm. Arundelianum exhibet Ar-
chontem Athenis Aristoclem; Lydorum
regnum obtinente Halyatte, pauloque postea Critia
primo.

A. M. 3045 Ol.
45. 1.

Athenis Archon Megacles, Plutarchus,
in Solonis vitâ.

A. M. 3410 Ol.
46. 2.

Circa annum CLIV. R. C. quo Athe-
nis aliquanto post Megaclem, Archon
fuit Philombrotus, juxta Plutarchum in vitâ Solonis,
Tarquinius Rex Triumphum egit de Latinis.

A. M.

A. M. 3411. Ol.
46. 3.

Anno CLV. R. C. & XVIII. regni
Tarquinii Prisci, Athenis, proximus Philo-
lombroto, Archon, & Legiflator fuit Solon, aucto-
re Soficrate apud Laertium in ejus vitâ, & Plutarcho
in Solone. Annoque insequente Dropides Solonis
frater. Meurf. ex Philostrato, *an precedente Critia.*

Itaque anno insequente Eucrates, nempe anno pri-
mo Olympiadis 47. autore Soficrate apud Laer-
tium in vitâ Anacharsis, quem eo anno Athenas ve-
nisse scribit.

A. M. 3414. Ol.
47. 2.

Marm: Arund. exhibet Archontem
Athenis Simonem.

A. M. 3417. Ol.
48. 1.

Circa annum CLXI. R. C. quo Athenis
Archonfuit Phænippus, (juxta Clemen-
tem Alexandrinum primo Stromateo, & ex eo Euse-
beum in Chronico.) Tarquinius Rex secundo Trium-
phavit de Etruscis : à quibus etiam Imperii insignia,
& ornâmenta triumphalia retulit.

A. M. 3423. Ol.
49. 3.

Marmor. Arund. exhibet Archontem
Athenis Damasiam secundum primâ Fi-
thiade coronariâ.

A. M. 3427. Ol.
50. 3

Circa annum CLXXI. R. C. Tarqui-
nius rex tertio Triumphavit de Sabinis,
idibus sextilibus.

A. M. 3428. Ol.
50. 4.

Anno CLXXII. R. C. & XXXV. regni
Tarquinii Prisci, Athenis Archon fuit Ar-
che stratides. Dionysius initio libri quartieo Archonte,
& anno 4. Olymp. 50. (quâ Epitelides Lucon stadio
vicit) regni Servii Tullii initium statuit.

A. M. 3432. R. C.
176. Ol. 51. 4.

Anno termillesimo qua-
dringentesimo tricesimo

Ol. 50. 4. C. 50.
2. V. 175. F. M.

secundo

secundo à conditu Mundi, & centesimo septuagefimo sexto Romæ conditæ, interfecto Lucio Tarquinio Prisco, anno regni sui tricesimo octavo quasi completo juxta Dionissium & Livium, sed tantummodo inchoato juxta Fastos Marmoreos, Solinum, & alias ideoque item CLXXV. R. C. atque perinde ac juxta Varronem, anno secundo Olympiadis quinquagesimæ, sextus Romæ regnum occupavit Servius Tullius, Tarquinii gener. Isque prolato urbis pomærii murum ejus à Tarquinio inchoatum perfecit, quo demum septem illos celebratos montes complexus est.

A. M. 3435. Ol. 52. 3. Anno CLXXIX. R. C. & 1v regni Ser. vii Tullii, Athenis Archon fuit Aristodemus, sive potius Aristomenes. Laertius in vitâ Pittaci quem eo anno mortuum refert.

A. M. 3438. Ol. 53. 2. Anno CLXXXII. R. C. Servius Tullius rex Triumphum egit de Etruscis, vi. Kalendas Decembris.

A. M. 3442. Ol. 54. 2. Anno CLXXXVI. R. C. Servius Rex secundo Triumphavit de Etruscis viii. Kalendas Junii.

A. M. 3443. Ol. 54. 3. Circa annum CLXXXVII. R. C. quo Athenis Archon 186. F. M. fuit Hippoclides, & anathenæa instituta, juxta Marcellinum in vitâ Thucydis, Servius Rex tertio Triumphavit, item de Etruscis, iv. nonas incertum quas

Eodem anno, regni sui duodecimo, Servius primus civium Romanarum Censum instituit, egitque; & lustrum fecit primum.

A. M. 3444. Ol. 54. 4. Marmor Arundelianum, licet mutilum, exhibere videtur Archontem Athenis Kōmiam,
C

miam, ad initium Tyrannidis Pisistrati Athenis, suffragante Plutarcho in fine vitæ Solonis. Anno autem proxime sequente, nempe 3445. Ol. 55. 1. idem Plutarchus ibidem asserit Archontem Hegesistratum.

A. M. 3449. Ol. 56. 1. Anno CXCI. ac XVIII. regni Servii,

Athenis Archon fuit Euthydemus; at Marm. Arundelian. Demus, Seldeno interprete, populus. Eo autem anno & Archonte, Chilonem sapientem fuisse primum Ephorum Lacedæmone, Pampfila auctore refert Laertius in ejus vitâ.

A. M. 3453. Ol. 57. 1.

Circa annum CXCVII. R. C. Servius Tullius Rex videtur egisse secundum censum, & secundum fecisse lustrum.

A. M. 3457. Ol. 58. 1.

Anno CCI. R. C. ac XXVI. regni Servii, Athenis Archon fuit Erxicles, anno 1. Olymp. 58. quâ Diognetus Crotoniates stadio vicit, quo tempore quartum Templum Delphis arsisse refert Pausanias, in Phocicis, sive l. 10.

A. M. 3461. Ol. 59. 3.

Circa annum CCVII. R. C. Servius Rex videtur tertium egisse Censum, & Lustrum condidisse tertium.

Circa A. M. 3469. Ol. 61.

Mar. Arund. Athenis fuit Archon-næus, sive cæus, prior forte Alcæus.

Eadeu vero Olympiade Athenis Archon fuit Theicles, juxta Diod. Sic. ab H. Vallesio editum.

A. M. 3471. Ol. 61. 4.

Annum CCXVI. R. C. ac XLI. regni Servii Athenis Archon, fuit Heraclius, sive Heraclides, Dionysius fere medio libri quarti, eo Archonte, & anno quarto Olympiadis 61. quâ Agatharchus Corcyræus stadio vicit ita vit initium Regni Tarquinii superbi.

A. M.

A. M. 3473. Ol.
62. 1.

Circa annum CCXVII. R. C. Servius Rex videtur egisse quartum censum, & Iustrum fecisse quartum. Eodem anno Milo Crotoniates, luctâ vicit Olympia: ac deinceps Olympia sexies, Pythia sexies. Isthmia decies, Nemæa novies.

A. M. 3476. R.
C. 220. Ol. 62. 4.

Anno termillesimo quadringentesimo septuage-

Ol. 61. 4. C. 61. V
F. 219. F. M.

simo sexto, à Mundi Conditu, ac ducentesimo vicesimo conditæ Romæ, interjecto Servio Tullio, postquam regnaverat quadraginta quatuor annos, regnum Romanorum occupavit, Lucius Tarquinius Brisci filius sive Nepos, Servii Tullii gener. qui postea appellatus est superbus. Is autem libros Sibyllinos nimio pretio oblatos primum repudians, demum è pluribus reliquos accepit. Eosque Duumviris Sacrorum Servandos, ac difficilibus Reip. temporibus inspiciendos commisit.

A. M. 3481. Ol.
64. 1.

Circa annum CCXXV. R. C. quo Athenis Archon fuit etiam Miltiades, juxta Dionysium fere initio. l. 7. quando Cumas Etrusci & umbri occupare sunt conati, Tarquinius Superbus Rex Triumphum egit de volscis. Idemque postea secundo Triumphavit de Sabinis.

Circa annum 3494. ac Olympiadem 66. Athenis Archon Pisistratus. Hippia Tyranni filius, ejusdem memoriale construxit altare, Pythii Apollinis in Delo, cum hac inscriptione, auctore Thucydide l. 6. *Μνημα τῶδης ἀρχῆς πεισιπράτου ἱππίου ἡ ὁς Θῆκεν Ἀπόλλωνος πύδιν ἐν τεμένει.*

A. M. 3495. Ol.
67. 3.

Milo Athletes Crotoniatum Dux, victis clarissimo prælio Sybaritis, eorum urbem caput, & diripuit.

Circa A. M. 3496. Athenis Archon fuit Isagoras. Marmor.
Ol. 67. 3. Arund. Lyd. an ille Isagoras anni insequentis Archon?

A. M. 3497. Ol. 68. 1. Anno CCXLI. R. C. ac XXI. regni Tarquinii Superbi, Athenis Archon fuit Isagoras; ut Isagrus, juxta Dionysium sub finem libri primi, & juxta eundem initio libri quinti Isagras, initio Olympiadis 68. in qua Istomachus an Ischomachus Crotoniates stadio vicit. Primi Romæ Consules.

A. M. 3500. Ol. 68. 4. Anno CCXLIV. R. C. Tarquinius Superbus Rex Templum Capitolinum Jovi condidit.

A. M. 3501. R. C. 245. Ol. Ol. 69. 1. Anno termillesimo quingentesimo primo à conditu Mundi, circa finem ducentissimi quadagesimi quarti, ac initium ducentissimi quadagesimi quinti anni à cæpta conditu urbe Romæ juxta Dionysium Halicarnasæum, ac T. Livium, atque circa initium sexagesimæ nonæ græcorum Olympiadis, juxta Calculum Q. Fabii Pictoris, & quidem sub illius initium, nostrâ modo interpretatione; Tarquinio Superbo postquam regnaverât viginti quinque annos, ob suam Tyrannipem & filii qui Lucretiam matronam constupraverat libidinem, exacto Urbe, & regno, Romæ Consules primum creati sunt, die sexto ante Kalendas Martias, utpote quadrimestri ante finem anni nimirum Olympiadici, uti refert Dionysius initio libri quinti, circa secundum mensem naturalem à vere, ut annus Romanus tunc agebatur. Quod enim Sigonius, Marlianus, Pyghius, & alii sub Junium mensem id factum arbitrantur, auctore præcipue Macrobio referente quosdam putasse mensem Junium dictum esse à Junio Bruto, qui ejus Kalendis, pulso Tarquinio, sacrum Carnæ deæ voti reus fecerit: illorum qui ita putaverint errorem redarguunt ipsi Fasti Marmorei, referentes secundum

Ol. 68. 1. C. 67.
3. V. F. M. 244.
F. M.

secundum Triumphum Servii Tullii regis, sub Kalendas mensis jam tunc appellati Junii. Cæterum iidem Fasti Marmorei, & secundum eas antiqua Chronologia apud Clementem Alexandrinum, cum Solino, Rufo, Eutropio, aliisque, videntur statuissse Reges exactos ducentis quadraginta tribus annis ab Urbe condita; tanquam qui æquè Tarquinii Prisci regno, atque Romuli assignaverint tantummodò triginta septem annos. Scaliger verò istic pluribus modis erravit, tum quod illorum Fastorum auctorem, pariter ac Dionysium Catoniana Palilia sequi putavit; tum quod inter Palilia Varroniana, ac Catoniana unius duntaxat anni differentiam posuit, ac Catoniana ad finem sextæ Olympiadis retulit; tum denique quod illam unius anni differentiam inter Catonem, & Varronem, temporis quo regnatum Romæ esset ita imputavit, quasi Varro quidem id annis ducentis quadraginta quatuor definivisset, Cato autem ducentis quadraginta tribus tantummodo, contra diserta Dionysii Catonem secuti verba pluribus locis, nempe duobus vel tribus libro primo, & alias in fine quarti, ac initio quinti. Quod autem, ubi Censorinus capite decimo septimo libri de die natali, scripsit de Ludis Secularibus in hæc verba, *Præsertim quum ab Urbis rrimordiis ad Reges exactos, annos (legendum annis, vel per annos) CCXLIV. factos esse (nempe Ludos Seculares,) nemo sit auctor*; inde idem Scaliger libro tertio Canonum Chronologiæ Isagogicorum conclusit, Censorini testimonio neminem auctorem fuisse, ab Urbis conditu, ad Rsgifugium transactos esse CCXLIV. annos: utique antiquum obtinuit in malè interpretando bonos auctores; ac videtur apertè refelli non solum disertis verbis Dionysii, sed etiam oratione Appii Claudii Crassi, in fine sexti libri historiæ Livianæ, dicentis, Licinii Sextique Tribunorum plebis annos in perpetuâ potestate tanquam Regum in Capitolio numerari; unde apparet sane Regum

gum annos publico monumento in Capitolio exaratos fuisse.

A. M. 3501. Ol.
68. 1.

Athenis Archon Acestorides, juxta Dionysium l. 5. Archon Acestorides annos Ol. 69. 1. quâ Ischomachus Crotoniates stadio iterum vicit.

R. C. 345.
444. F. M.

Consules { L. Junius Brutus.
L. Tarquinius Collatinus.

} Ol. 68. 1. C.
67. 3. V. F. M.

Eo autem tempore Pontifex Maximus fuit C. Papirius. Iis vero Consulibus primus Rex sacrorum, five Sacrificus, aut Sacrificulus creatus est! Manius Papirius, unus è senioribus Patriciis; itemq; populi suffragio primum creati sunt duo Quæstores, qui publicum ærarium curarent. Cæterum Tarquinio Consule, quanquam Lucretiæ constupratæ & interfectæ marito, ob suspectum vel invisum nomen paulo post abdicare coacto à Collegâ, Consul factus est P. Valerius volusi filius, qui deinde in eo Magistratu appellatus est Poplicola: ac leges populares tulit cum alias tum illam de provocatione ad populum adversus quemcunque Magistratum. Porro autem Bruto altero Consule occiso in prælio contra Tarquinium quondam Regem & Veientes, pridie Kalendas Maias; (neutiquam vero Martias, ut mendosè apud Plutarchum in vitâ Poplicolæ legi, è messe ejusdem anni jam tunc transactâ certum est;) quibus ipsis Kalendis, de iisdem prælio quanquam ancipiti superatis Consulum primus Triumphavit Valerius: in illius locum Consul factus est Sp. Lucretius Tricipitinus, eoque mox mortuo M. Horatius Pulvillus. Hic autem Capitolium à superbo rege ædificatum dedicavit, idibus septembris ejusdem anni; uti refert non modo Plutarchus, sed & Livius initio septimi libri, & Plinius libro tricesimo tertio, annum inde centesimum quartum numerans CCCIII. R. C. quanquam Dionysius Horatium secundo Consulem anno tertio ab ejectis Regibus,

Regibus, (an quia synchronismi nostro calculo ætatis Urbis magis faventes ita coegerant?) illud dedicasse scribit. Sed & eodem anno statim post ejectum ex Urbe Regium nomen, primum fœdus inter Romanos, & Pœnos sive Carthaginienes initium esse auctor est Polybius libro tertio; & quidem annis 28. antequam Xerxes invaderet Græciam.

A. M. 3502. Ol. Athenis Archon.
69. 2.

R. C. 246. Coll. { P. Valerius Volusi f. Poplicola. II } Ol. 68. 2. C.
245. F. M. { T. Lucretius Tricipitinus. } 67. 4. V. F. M.

Hi Consules censum egerunt, ac lustrum fecerunt quintum. Iisdemque Consulibus gestum est bellum Etruscum, cum Rege Porsenâ, Tarquiniorum redu-cendorum causâ: præcipuè celebratum ob facinora M. Horatii Coclitis, C. Mucii Scævola, & Clæliæ Virginis, quod Dionysius refert ad sequentes Con-sules.

A. M. 3503. Ol. Athenis Archon.
69. 3.

R. C. 247. Coll. { P. Valerius Poplicola III } Ol. 68. 3. C. 68.
246. F. M. { M. Horatius Pulvillus II. } 1. V. F. M.

Horatii loco apud Livium est P. Lucretius. Juxra quem etiam iisdem Consulibus, Porsena Rex cum Romanis pacem fecit.

A. M. 3504. Ol. Athenis Archon.
69. 4.

R. C. 248. Coll. { Sp. Lartius Flavius, sive Rufus } Ol. 68. 3. C.
247. F. M. { T. Herminius Aquili } 68. 2. V. F. M.

Ii Consules omissi sunt apud Livium, negligentia ut apparet librariorum.

A. M. 3505. Ol. Athenis Archon. Myrus. Dionysius l. 5.
70. 1. Nicias Locrensis opuntius stadio vicit.

R. C. 249. Coll. { M. Valerius Volusus } Ol. 69. 1. C. 68.
248. F. M. { P. Postumius Tubertus } 3. V. F. M.

Eorum

Eorum Consulum (quorum Valerius fuit Poplicolæ frater) uterque eodem anno triumphavit de Sabinis bello victis.

A. M. 3506. Ol. Athenis Archon.
70. 2.

R. C. 250. Coss. { P. Valerius Poplicola. IV } Ol. 69. 2. C. 68.
249. F. M. { T. Lucretius Tricipitinus. } 4. V. F. M.

Eorum Coss. etiam vel uterque, vel saltem alter, scilicet Poplicola iterum Triumphavit de Sabinis, & Veientibus denuo victis, sub nonas Maii. Iisdem vero Coss. & ducentesimo quinquagesimo anno, R. C. primos Ludos Sæculares factos esse juxta Valerium Antiatem, apud Censorinum, collatum cum Valerio Maximo libro secundo, & Plutarcho in vitâ Poplicolæ, apparet, uti observavit Cuspinianus.

A. M. 3507. 3. Ol. Athenis Archon.
70. 3.

R. C. 251. Coss. { P. Postumius Tubertus. II. } Ol. 69. 3. C. 69.
250. F. M. { Agrippa Menenius Lanatus. } 1. V. F. M.

Eorum Coss. devictis itidem Sabinis, alter, Postumius primus ovans urbem ingressus est, tertio nonas Aprilis; alter autem, Menenius triumphavit die proxime sequente pridie nonas.

A. M. 3508. Ol. Athenis Archon.
70. 4.

R. C. 252. Coss. { Opiter Virginius Tricostus } Ol. 69. 4. C. 69. 2.
251. F. M. { Sp. Cassius Fiscellinus, } V. F. M.

Eo anno de Sabinis debellatis saltem triumphavit alter consulum Cassius: an verò etiam Virginius de Camerinis & Auruncis triumphavit, ambigitur. Eodem anno Leotychides, pulso Demarato, regnum Spartæ obtinuit.

A. M. 3509. Ol. Athenis Archon Hipparchus, Dionysius
71. 1. sine l. 5. & intiitio 6. itadio vicit Tifocrates Crotoniates.

R. C.

R. C. 253. Coss. { Postumus Cominius Auruncus } Ol. 70. 1. C. 69. 3.
52. F. M. { T. Lartius Flavius } V. F. M.

Eo anno refert Livius T. Lartium Flavum ex consule primum Dictatorem creatum esse, primum autem Magistrum equitum ab eo dictum Sp. Cassium Vicellinum & ipsum consularem; seditionis popularis sedandæ, & rei militaris contra Tarquinienses ac Latinos duce octavio Manilio, Superbi quondam regis genero, bellum denuo molientes gerendæ causâ: quod quidem Dionysius eodem ferro anno Olympiadicò, sed secundo Lartii post triennium consulatu, itidem ut apparet propter Synchronismos Fabiano & nostro fastorum calculo magis faventes, retulit: Lartius autem Dictator censum egit, ac lustrum fecit sextum.

A. M. 3500. Ol. 71. 1. Athenis Archon Philippus scil. est Pythocritus, Marmor. Arund. Et auctore vitæ Sophoclis referente eum in hoc anno natum.

R. C. 254. Coss. { Servius Sulpitius Camerinus } Ol. 70. 2. C. 69. 4.
253. F. M. { Manius Tullius Longus. } V. F. M.

Iis consulibus fervorum conjuratio de reducendo Tarquinio facta, & mox detecta est; Tullius vero Consul sub finem anni in magistratu mortuus est; eum autem annum Marcus Tullius Cicero, in Bruto, decimum post reges exactos fuisse refert.

A. M. 3511. Ol. 71. 3. Athenis Archon Lacratides.

R. C. 255. Coss. { P. Veturius Geminus. } Ol. 70. 3. C. 70. 1.
1254 F. M. { T. Aebutius Helva vel Elva. } V. F. M.

Iis Coss. Fidenas obsessas, Crustumeriam captam, Præneste ab Latinis ad Romanos descivisse refert Livius: etiamq; Postumium dictatorem creatum, sed hesitantem.

A. M. 3512. Ol. 71. 4. Athenis Archon Themistocles, ita Dionysius, l. 6. ante initium Olympiades

72. qua Tisicrates Crotoniates stadio vicit, anno seguente pugna Marathonica scilicet, omnino autem videtur hic Themistocles fuisse frater Neoclis patris Themistoclis illius celeberrimi, ejusque patruus cuius ipse meminit in epistola ad Leagrum.

R. C. 256. Coss. { T. Lartius Flavius II } Ol. 70. 4. C. 70. 2.
255. F. M. { Q. Cloelius Siculus } V. F. M.

Iis Coss. Fidenatum deditionem factam refert Dionysius.

A. M. 3513. Ol. 72. 1. Athenis Archon Diognetus, ita Dionysius l. 6.

R. C. 257. Coss. { Aulus Sempronius Atratinus } Ol. 71. 1. C. 70. 3.
256. F. M. { M. Minucius Augurinus. } V. F. M.

Iis Coss. æde Saturno dedicata institutum est festum Saturnaliorum.

A. M. 3514 Ol. 72. 2. Athenis Archon, Hybrilides. At vero istic Marm. Arund. pugna Marathonica, Archonte Phænippo secundo; juxta Plutarchum in vita Aristidis. Gelon obtinuit tyrannidem in Sicilia, ita Dionysius ferè initio lib. 10. attamen Pausanias quoque libro 6. sive Eliacorum priore, Gelonem Dinomenis filium contendit eodem Athenis Archonte Hybrilide, eodemque anno secundo Olympiadis 72. qua Tisicrates Crotoniates stadio vicit, Syracusis tyrannidem obtinuisse: ideoque Gelonem Dinomenis filium Gelonem qui cursu vicerat Ol. 17. 3. fuisse privatum quempiam Gelonem, alium à tyranno. Sed nimirum Geloi adscriptio evincit Gelonem tyrannum nondum, anno 2. Ol. 72. tyrannide Syracusis potitum esse.

R. C. 258. Coss. { A. Postumius Albus. } Ol. 71. 2. C. 70. 4.
257. F. M. { T. Virginus Tricoctus. } V. F. M.

Eo anno referente Dionysio nec multum refragante Livio

Livio, A. Postumius Albus ex consule dictator dictus, cum T. Æbutio Helua magistro Equitum, de Latinorum amplius triginta millibus unâ cum duce Manilio Tarquinii genero in prælio, idibus Quintilibus, ad lacum Regillum occisis, primus Dictator triumphavit, atque cognomen Regillensis adeptus est.

A. M. 3315. Ol. Athenis Archon. Istic Marm. Arun. Aristides, juxta Plutarchum in vita Aristidis.

R. C. 259. Coss. { Ap. Claudius Sabinus Reginenfis } Gl. 71. 3. C. 71. 1.
258. F. M. { P. Servilius Priscus } V. F. M.

Eo demum anno (quem CCLIX. R. C. numerat Plinius libro tricesimo quinto) mortuus fertur Tarquinius Superbus quondam Rex Romanus. Consulem verò Servilium de Volscis devictis injussu Senatus primum triumphasse refert Dionysius.

A. M. 3516. Ol. Athenis Archon Hibrilides. Meursus, Phædon, sed non erat ille ante 13. post huuc annum.

R. C. 260. Coss. { A. Virginis Tricoftus Cælimontanus } Ol. 71. 4. G:
259. F. M. { T. Veturius Geminus Cicurinus. } 71. 2. V. F. M.

Eo anno, quem Dionysius libro sexto numerat CCLX. R. C.

Fasti vero Marmorei CCLIX. plebe Romana seditiosè agente contra patricium ordinem, à quo se oppressam causabatur propter nexos causa æris alieni contracti ex fœnore; ac instantibus hostibus Volscis Æquis & Sabinis; Dictator creatus Manius Valerius Volusus, & ipse Poplicolæ frater, cum Q. Servilio Prisco Magistro Equitum, de Sabinis triumphavit: & in eâ dictatura (quem ante finitum tempus semestre deposuit) Maximus cognominatus est. Eodem autem anno naturali, atque etiam Romano cæpto à Januario aut Martio, nempe decimo sexto post regifugium, teste Cicerone in oratione Cornelianâ apud Asconium

Pædianum, atque Eutropio, verum sequente anno Romæ conditæ incepto à Palilibus, ideoque post exactos reges decimo septimo juxta Dionysium atque fastas marmoreos, facta ex seditione plebis Romanæ secessionem in Sacrum montem, Kalendis septembris anticipatis, teste eodem ipso Dionysio, sexto libro, circa naturalem mensem octavum, nempe post Autumni æquinoctium juxta eundem initio libri septimi, alii consules creati sunt.

R. C. 260. Coss.
261. C. V.

{ Sp. Cassius Viscellinus II.
Postumus Cominius Auruncus. }

{ Ol. 72. 1. C. 71. 3.
V. F. M. }

Inde autem, cum etiam sequentium annorum consules magistratum inierint eodem mense Septembre, Fastorum Marmoreorum calculus, qui ab initio regni Servii Tullii unum annum anticipavit, jam rursus nostro convenit; ac vicissim Catonianus sive Dionysianus, atq; Varronianus vulgaris, qui hætenus nostro conveniebat, jam excedit uno anno, quoad numerum annorum Romæ conditæ, alioquin uno anno Olympiastico propius accedens.

Iis vero Coss. plebe reconciliata Patriciis oratione Menenii Agrippæ, primum creati sunt Tribuni plebis duo, die quarto Idus Decembris: qui dies horum comitiis ab eo tempore perpetuo observatus est testæ Dionysio, libro sexto, aliisque: nimirum exceptis fortè pauculis annis post decemvirorum abdicationem. Pauloque post creati sunt etiam duo Ædiles plebis primi. Iidem autem consules censum egerunt, & lustrum fecerunt septimum.

A. M. 3317. Ol.
73. 1.

Athenis Archon Anchises: ita Dionysius initio libri 8. Astylus Crotoniates stadio vicit.

R. C. 261. Ol. Coss.
262. 2. C. V.

{ T. Geganius Macerinus
P. Minucius Augurinus, }

{ Ol. 72. 2. C. 71. 4.
V. F. M. }

Iis Coss. ex neglecta seditionis tempore agriculturâ annonæ caritas, & ex fame pestis Romæ invaluit.

A. M. 3518. Ol. 72. 2. Athenis Archon Lyd. an hic demum Philippus. Ol. esse $\alpha\beta\delta$ $\pi\epsilon\tau\iota\gamma$ pro $\pi\epsilon\tau\iota\gamma$ suffragante Suida; biennio ante Themistoclem, ferme anno 40. ætatis Æschyli.

R. C. 262. C. V. Coss. { M. Minucius Augurinus II } Ol. 72. 3. C. 72. 1.
263. C. V. Coss. { A. Sempronius Atratinus II } V. F. M.

Eo anno (quem decimum octavum post ejectos reges numerat Eutropius) Cneius Martius ex strenuâ opera capiendis Volscorum urbe Coriolis ante biennium navatâ appellatus Coriolanus, in exilium actus ad ipsos Volscos Romanorum hostes se recepit.

A. M. 3519. Ol. 73. 3. Athenis Archon Philocrates, Marm. Arundel. ibi statuens annum 40. ætatis Æschyli, & natales Euripidis poetæ.

R. G. 262. C. V. Coss. { Q. Sulpitius Camerinus Cornutus } Ol. 72. 4. C. 72.
264. C. V. Coss. { Sp. Lartius Flavius II. } 2. V. F. M.

Iis Coss. (qui & ipsi apud Livium prætetmissi sunt, ut etiam proximè sequentes) varia prodigia Romæ contigisse cum peste narrat Dionysius: quorum causa ex somnio cujusdam relata sit in ludos Magnos vitiose celebratos.

A. M. 3520. Ol. 73. 4. Athenis Archon Lyd. an hic demum Themistocles? Aliquandiu post pugnam Marathoniam & Aristidem eo majorem natu utpote secundum à Miltiade in Marathoniam pugna (quo tempore Themistocles fuisse adolescens dicitur) longèque antea Clisthenis socium, in conservandâ post ejectos tyrannos Athenis democratia; adeoque propter eminentium & excellentiam virtutis civitate pulsum per Ostracismum semèsexennio ante Xerxis transitum in Græciam quemadmodum refert Plutarchus in

hujus vita : quum primus Themistocli gradus capessendæ reipublicæ fuerit bello Corcynæo : nec quicquam aliud memorabile gestum præter classis præparationem, ante bellum Persicum : ut intelligitur ex Æmilio Probo sive Cornelio Nepote in ejus vita, quam idem Themistocli Aristidem tanquam ferè æqualem postponit. Porro Themistoclem fuisse Archontem haud ante bellum Corcyræum clare testatur Cornelius Nepos in ejus vita : ac cæpisse ædificare pyræum portum quo anno Archon fuit : Thucydides l. 1. Diodorus Siculus l. 11. & Pausanias ferè initio Atticorum quod omnino apparet fuisse Olympiade

ἔβδομηκοντὴν τρίτην πρὸς ἀρχῆς :

R. C. 264. C. V. } C. Julius Iulus. } Ol. 73. 1. C. 72. 13.
265. C. V. } P. Pinarius Rufus Mamercius, } V. F. M.

Iis coff. Volsci duce Marcio Coriolano, Romanis bellum intulerunt.

A. M. 3521. Ol. 74. 1. Athenis Archon Leostratus ita Dionysius l. 8. Astyllus Syracusanus stadio vicit.

R. C. 265. C. V. } Sp. Nautius Rutilus, } Ol. 73. 2. C. 72. 4.
266. C. V. } Sex Furius Fusus, } V. F. M.

Iis Coff. Cneius Marcius Coriolanus exul Romanus Volscorum Dux, ancipiti bello patriæ illato, ne Romam ipsam oppugnaret, vix tandem à matre atq; uxore, Kalendis Decembris ut refert Dionysius libro octavo, exoratus est. Quum verò Cicero in Bruto id bellum, eodem ferè tempore quo Xerxis bellam in Græciâ contigisse refert ; utique hoc confirmat Fabianam & nostram supputationem annorum urbis Romæ, quæ bellum Volscicum tertio summum anno, præ Varronianâ & Marmoreâ quæ idem saltem septennio, atque Catonianâ sive Dionysianâ quæ quinquennio ipsum antiquius statuit.

A. M.

A. M. 3522. Ol.
74. 2.

Athenis Archon Nicodemus : Dionysius
1. 8.

R. C. 266.
267. C. V.

Coff.

C. Aquillius Tuscus.
T. Sicinius Sabinus.

Ol. 73. 3. C. 73. 1.
V. F. M.

Eorum Coss. altero, Aquillio ovante de Hernicis ;
Alter, Sicinius triumphavit de Volscis.

A. M. 3523. Ol.
74. 3.

Athenis Archon Lyd. fortè Aphepsion
five Apsephion.

R. C. 267.
268. C. V.

Coff.

Sp. Cassius Viscellinus III.
Proculus Virginius Ticoftus Rutilus.

Ol. 73. 4. C. 73.
2. V. F. M.

Cassius tertium consul secundum triumphum egit
de Volscis, & Hernicis, mense Junio, idemque eo-
dem anno primus suavit legem Agrariam : quæ tum
ipsi exeunti magistratu exitiabilis fuit, tum multis
aliis postea.

Cæterum Diodorus Siculus initio libri undecimi
Bibliothecæ historicæ scribit iisdem consulibus Xer-
xem suscepisse expeditionem in Græciam : quod certè
Fabianis & nostris rationibus ad amissum quadrat ;
quandoquidem expeditio illa libro nostro de emen-
datione temporum statuatur suscepta proximè hinc
sequente vere, tanquam posteriore semestri horum
consulum, utpote sub annum quartum Olympiadis
septuagesimæ quartæ ; quam Diodorus & plerique
alii statuunt sub initium septuagesimæ quartæ.

A. M. 3524. Ol.
74. 4.

Athenis Archon Apsephion : Aphepsion
scil. at Marm. Arund. Calliades : idem di-
citur Calias Archon tempore transitus Xerxis juxta
Demetrium Phalereum apud Laertium in vita Anaxa-
goræ : veruntamen apud eundem in vita Socratis di-
citur Calliades : & anno. 1. Ol. 75. quo anno Euripi-
dem natum refert, quem refert tunc viginti annos na-
tum cæpisse Athenis Philosophari.

Volscas

R. C. 268 { Q. Fabius Vibulanus. } Ol. 4. 1. C. 7. 73
 269. C. V. Coss. { Ser. Cornelius Maluginensis Cossus. } V. F. M.

Volscas & Æquos à Fabio consule victos refert Livius.

A. M. 3525. Ol. Athenis Archon Callias, at Marm.
 75. 1. Arund. Xantippus; Dionysius initio libri
 noni Calliadem, at nullum stadii victorem, Xerxis
 vero expeditionem in Græciam eo anno memorat.

R. C. 269. Coss. { L. Æmilius Mamercinus. } Ol. 74. 2. C. 73. 4.
 270. C. V. { Cæso Fabius Vibulanus. } V. F. M.

Æmilius Consul Volscos & Æquos rebellantes superavit; eum autem annum ducentefimum septuagesimum à Roma condita numerat Dionysius octavo libro.

A. M. 3526. Ol. Athenis Archon Xantippus: at Marm.
 75. 2. Arund. Timosthenes, 1. an. citius.

R. C. 270. M. Coss. { Fabius Vibulanus. } Ol. 74. 3. C. 74. 1.
 271. C. V. { Valerius Poplicola Potitus. } V. F. M.

Iis Coss. Veiens bellum initium est, rebellantibus etiam Volscis.

A. M. 3527. Ol. Athenis Archon Timosthenes: at Marm.
 75. 3. Arund. Adimantus 1. an. citius.

R. C. 271. Coss. { C. Julius Iulus. } Ol. 74. 4. C. 74. 2.
 272. C. V. { Q. Fabius Vibulanus. II. } V. F. M.

Iis Coss. (quibus apud Diodorum omisiss sequentes relati sunt ad annum primum Olympiadis LXXVI.) Veientes agrum Romanum populabundi invaserunt, Æquis etiam arma contra Latinos Romanorum socios fumentibus.

A. M.

A. M. 3528 Ol. 75. 4. Athenis Archon *Adimantus*. Lyd. hic demum post *Adimantum* Archon, fuisse videtur *Themistocles Neochis* filius prioris *Themistoclis* patru sui *Nepos*.

R. C. 472. C. V. Coss. { *Cæso Fabius Vibulanus II.* } Ol. 75. 1. C. 74. 3.
273. C. V. { *Sp. Furius Fufus.* } V. F. M.

Iis Coss. tanquam anno primo septuagesimæ quintæ Olympiadis, *Xerxis* expeditionem in Græciam ascribit *Dionysius* initio libri noni.

A. M. 3529 Ol. 76. 1. Athenis Archon *Phædon*. *Plutarchus* in *Theseo* & *Cimone*. 504. vel anno 505. ante Ev. 700. ita *Dionysius* lib. 9. *Scamander Mitilæus* stadio vicit. 120 ante Ev. mors *Thesei*.

R. C. 273. C. V. Coss. { *Cn. Manlius Cincinnatus.* } Ol. 75. 2. C. 74. 4.
274. C. V. { *M. Fabius Vibulanus. II.* } V. F. M.

Eo anno M. Fabius Consul, devictis *Veientibus* & *Etruscis* cruento prælio, quo & alter Consul *Manlius*, & frater suus Q. Fabius qui bis consul fuerat, occisi sunt, & ipse immani vulnere fauciatus, triumphum oblatum recusavit.

A. M. 8530 Ol. 76. 2. Athenis Archon *Dromoclides*.

R. C. 274. C. V. Coss. { *Cæso Fabius Vibulanus III.* } Ol. 75. 3. C. 75. 1.
275. C. V. { *T. Virginis Tricothus Rutilus.* } V. F. M.

Cæso Fabius tertium Consul *Veiens* bellum genti suæ *Fabiæ* privatim gerendum depoposcit.

A. M. 3531 Ol. 76. 3. Athenis Archon *Acestorides*.

R. C. 275. C. V. Coss. { *L. Æmilius Mamercinus II.* } Ol. 75. 4. C. 75. 2.
276. C. V. { *C. Servilius Struæus Ahala.* } V. F. M.

Servilii loco, in quem eo sive mortuo sive abdicante *Esquilinum* quendam suffectum fuisse colligitur è fastis *Marmoreis* atque *Græcis*, *Diodorus* Consul-

lem refert C. Cornelium Lentulum, fortè cognomento Esquilinum. Iis vero consulibus primum Proconsulares Provinciarum Præsides cum extraordinariis exercitibus, Sp. Furium & Cæsonem Fabium constitutos fuisse significat Dionysius libro nono.

A. M. 3532. Ol. 74. 4. Athenis Archon Menon.

R. C. 276. Ol. 76. 1. C. 75. 3.
277. C. V. Coss. { C. Horatius Patullus. }
 { T. Wencesius Agrippæ F. Lanatus. } V. F. M.

Iis Coss. tercentum sex Fabii patricii, cum quatuor millibus clientum, à Veientibus ad unum omnes, idibus Februariis ad Cremeram occisi sunt.

A. M. 3533. Ol. 77. 1. Athenis Archon Chares: ita etiam Marm. Arund. ita Dionysius l. 9. Dates Arginus stadio vicit.

R. C. 277. Ol. 76. 2. C. 75. 4.
278. C. V. Coss. { A. Virginius Tricostus Rutilus. }
 { Sp. Servilius Structus. } V. F. M.

Ii Consules, ut refert Dionysius l. 9. ac sequentes, magistratum acceperunt mense sextili anticipato circa æstivum solstitium, ideoque circa naturalem mensem septimum.

Consul vero Servilius occidione occidit.

A. M. 3534. Ol. 77. 2. Athenis Archon Praxiergus.

R. C. 278. Ol. 76. 3. G. 76. 1.
279. C. V. Coss. { P. Valerius Poplicola. }
 { C. Nautius Rutilus. } V. F. M.

Consul Poplicola de superatis eadem horâ ad Veios duobus exercitibus, ac duabus gentibus finitimis Veientum & Sabinorum triumphavit, Kalendis Maii: nempe sub illum ipsum annum quo Cimon Atheniensis superavit duos Persici imperatoris exercitus eodem die.

A. M.

A. M. 3535. Ol. 77. 3. Athenis Archon Demotion. At Marm. Arund. Apsephion. 1. an citius.

R. C. 279. C. V. Coss. { L. Furius Medullinus Fufus. } Ol. 76. 4. C. 76. 2. V. F. M.
280. C. V. { A. Manlius Vulfus. }

Maülio Consuli, quod per obsidionem Veientes pacem petere coegisset, concessa est ovatio, idibus Martiis : iidem vero Consules censum egerunt & lustrum fecerunt octavum.

A. M. 3536. Ol. 77. 4. Athenis Archon Aphepsio, juxta Apollodorum apud Laertium in vita Socratis quem eo anno natum refert ; aliis Phædon. Marm. Arund. Theagenidas 1. an. citius, pro quo juxta Silenum apud Laertium in vita Anaxagoræ legitur Dinullos corrupto ut videtur exemplari, quando lapis cecidit in Aegospotamis. A. 497. ante Eu.

R. C. 280. C. V. Coss. { L. Æmilius Mamercinus III. } Ol. 77. 1. C. 76. 3. V. F. M.
281. C. V. { Vopiscus julius julus. }

Julii loco Opiter Virginius Consul in pluribus annalibus relatus erat, ut significat Livius. Iisque Coss. foris quies fuit, domi motus lege Agraria excitatus.

A. M. 3537. Ol. 78. 1. Athenis Archon Theagenidas : ita Dionysius lib. 9. Parmenides Posidoniasus stadio vicit.

R. C. 281. C. V. Coss. { L. Pivarius Rufus Mamercinus. } Ol. 77. 2. C. 76. 4. V. F. M.
282. C. V. { P. Furius Fufus. }

Iis Coss. magni tumultus fuerunt legis Agrariæ & delectus causâ.

A. M. 3538. Ol. 78. 2. Athenis Archon Lyfistratus.

R. C. 282. C. V. Coss. { Ap. Claudius Sabinus Regillensis. } Ol. 77. 3. C. 77. 1. V. F. M.
283. C. V. { L. Quinctius Barbatu Capitulinus. }

Quinctius Consul contra Æquos rem gessit satis prosperè.

prosperè. Claudius verò profectus contra Volscos : ab exercitu suo desertus eum decimavit.

A. M. 3539. Ol. 78. 3. Athenis Archon Lyfaniās.

R. C. 283. C. V. Coss. { L. Valerius Poplicolā Positus. } Ol. 77. 4. C. 77. 4.
 { Tiberius Smilius Mamercinus. } V. F. M.

Valerius Æquorum agros vastavit. Æmilius cum Sabinis atroci & dubio prælio decertavit. Iisdem Coss. Tribuni plebis quinque primum creati sunt.

A. M. 3540. Ol. 78. 4. Athenis Archon Lyftheus.

R. C. 284. C. V. Coss. { A. Virginius Tricoftus Calimontanus. } Ol. 78. 1. C. 77. 285. C. V. { T. Numicius Priscus. } 3. V. F. M.

Numicius Volscos, Virginius Æquos inde ambo conjuncti Sabinos represserunt & profligarunt.

A. M. 3541. Ol. 78. 1. Athenis Archon Archidemides. Xenophon Coriathius stadio vicit. Ita Dionysius lib. 9. Pausaniæ in Messenicis Archon dicitur Archimedes, & Olympias depravatione librariorum εἰκοσι (pro ἰσθμιακοῦ) στάδιον, quando oriebatur tertium bellum Messenicum : Lacedæmoniiis advocantibus & mox dimittentibus auxilia Atheniensium, duce Cimone Miltiadis filio. Pausan. Messen. & Thucyd. I. 1. error librariorum Pausaniæ Scaligero imposuit quoad Archontem Archimedes.

R. C. 285. C. V. Coss. { T. Quinctius Barbatu Capitulinus. } Ol. 78. 2. C. 77. 285. C. V. { Q. Servilius Priscus. } 4. V. F. M.

Quinctius iterum Consul de Volscis devictis & Antio capto triumphavit. Servilius etiam Sabinos populantes effuse vastavit.

A. M. 3542. Ol. 79. 2. Athenis Archon Tlepolemus. Marm. Arund. Euthippus biennio citius.

R. C.

R. C. 286. C. V. Coss. { T. *Æmilius Mamercinus* II. } Ol. 78. 3. C. 78. 2.
287. C. V. Coss. { Q. *Fabius Vibulanus*. } V. F. M.

Iis Coss. Antium Colonia deducta est.

A. M. 3543. Ol. 79. 3. Athenis Archon Conon. Lyd. fortè istic.
M. Ar. Euthippus 1. anno citius IIIIII.
pro-III. 499. pro 198. 490. ante Evang.

R. C. 287. C. V. Coss. { Sp. *Posthumius Albus Regillensis*. } Ol. 78. 4. C. 78. 2.
288. C. V. Coss. { Q. *Servilius Driscus* II. } V. F. M.

Servilius contra *Æquos* in agro Latino stativa habuit morbo cum exercitu implicitus.

A. M. 3544. Ol. 79. 4. Athenis Archon Evippus. Qui in Marm. Arund. dicitur Euthippus hic videtur idem.

R. C. 288. C. V. Coss. { Q. *Fabius Vibulanus* II. } Ol. 79. 1. C.
289. C. V. Coss. { T. *Quinctius Barbatus Capitolinus* III. } 78. 3. V. F. M.

Æquos à Fabio acie fusos, *Quinctius* iterum populos receptâ prædâ cecidit. Idem consules Censum egerunt, & lustrum fecerunt nonum.

ca A. M. 3554. Ol. 80. 1. Athenis Archon Phrasiclides sive Phrasicles. Ita Dionysius initio. l. 10. Torymbas Thessalus stadio vicit.

R. C. 289. C. V. Coss. { A. *Posturnius Albus Regillensis*. } Ol. 79. 2. C. 78. 4.
290. C. V. Coss. { Sp. *Furius Medullinus Fusus*. } V. F. M.

Furio Consuli cum exercitu ab *Æquis* magnâ clade in prælio accepta obsessio missus auxilio est *Quinctius*, prioris anni Consul, ac primus Proconsul cuius mentio extat apud *Livium*.

A. M. 3546. Ol. 80. 2. Athenis Archon Philocles.

R. C. 290. C. V. Coss. { P. *Servilius Priscus*. } Ol. 79. 3. C. 79.
291. C. V. Coss. { L. *Æbutius Helva*. } 1. V. F. M.

Eorum Consulum (quos, atque etiam sequentes ;
 mense sextili magistratum iniisse annotat Livius),
 uterque sævissimè grassante Romæ peste mortuus est.

A. M. 3547. Ol.
 80. 3. Athenis Archon Bion.

R. C. 291. C. V. Coss. { L. Lucretius Tricipitinus. } Ol. 79. 4. C. 79. 2.
 { T. Veturius Geminus Cicurinus. } V. F. M.

Eorum Coss. de Volscis & Æquis devictis, Lucre-
 tius triumphans, Veturius Qvans, urbem ingressus
 est.

A. M. 3548. Ol.
 80. 4. Athenis Archon Mnesithides. M. A.
 Callias prior. 1. anno citius. 193. 485.
 ante Evangelium.

R. C. 292. C. V. Coss. { P. Volumnius Amintinus Gallus. } Ol. 80. 1. C. 79.
 { Ser. Sulpicius Camerinus. } 3. V. F. M.

Iis Coss. gravi exardente seditione Plebeiurum
 contra Patricios, Cæso Quinctius, Lucii Cincinnati
 filius à Plebe damnatus in exilium abiit.

A. M. 3549. Ol.
 81. 1. Athenis Archon Callias, ita Dionysius
 lib. 10. Polymnastus Eurænæus stadio
 vicit.

R. C. 293. C. V. Coss. { P. Valerius Poplicola II. } Ol. 80. 1. 8. 79. 41
 { C. Claudius Sabinus Regillensis. } V. F. M.

Iis Coss. Capitolium Romanum, urbe laborante se-
 ditione, occupavit Appius Herdonius, cum exulum
 & fervorum manu ; in quo recuperando Consul Va-
 lerius interfectus est. Atque in ejus locum Consul
 factus est L. Quinctius Cincinnatus, Decembre mense
 uti refert Livius libro tertio.

A. M. 3550. Ol.
 81. 12. Athenis Archon Sosistratus.

R. C. 294. C. V. Coss. { Q. Fabius Vibulanus III. } Ol. 80. 3. C. 80.
 { L. Cornelius Maluginensis Cossus } 1. V. F. M.

II Consules ambo triumphorunt, Fabius de Æquis & Volscis; Cornelius de Antiatum qui defecerant recepto oppido, quarto idus Maii. Idem Consules census egerunt, & lustrum fecerunt decimum.

A. M. 3551. Ol. Athenis Archon Ariston.
81. 3.

R. C. 295. Coss. { C. Nautius Rutilus II. } Ol. 80. 4. C. 80. 2.
296. C. V. Coss. { L. Minucius Augurinus. } V. F. M.

Minucium Consulem ab Æquis obsessum ad Algidum L. Quinctius Cincinnatus, rure ab aratro accersitus & dictator dictus, cum C. Tarquitio Flacco magistro Equitum, quum obsidione liberasset, & Æquorum exercitum sub jugum misisset, Consulatu abdicare coëgit: Ipseque deinde clarissimo triumpho actio- nibus Septembris, ultro abdicavit se dictaturam decimo sexto susceptæ ejus die: ac ad agriculturam rediit. In Minucii vero locum Consulem susceptum Q. Fabium Vibulanum IV. ex præfecto urbis, innuit Livius.

A. M. 3552. Ol. Athenis Archon. Lyficates.
81. 4.

R. C. 296. Coss. { C. Horatius Pulvillus. } Ol. 81. 1. C.
297. F. M. Coss. { Q. Minucius Augurinus. } 80. 3. V. F. M.

Iis Coss. & quidem uti refert Livius tertio libro, anno tricesimo sexto (nempe completo) à creatis primis Tribunis plebis, eorum numerus auctus est usque ad denarium.

A. M. 3553. Ol. Athenis Archon Chærephanes. Ita Dionysius sub finem libri 10. Lycus Theffalus Larifœus stadio vicit. Diodoro Siculo hic annus de- est.

R. C. 297. Coss. { M. Valerius Maximus. } Ol. 81. 2. C.
298. F. M. Coss. { Sp. Virginus Tricoftus Cxlimontanus. } 80. 4. V. F. M.
Iis

Iis Consulibus Ludos seculares primos ex quindecim virorum sententiâ factos fuisse refert Cenforinus, libro de die natali: sed quoto anno Romæ conditæ adscripserit, utrum CCXCIX. quem vetera exemplaria exhibent, an CCXCIIIX. an CCXCVII. non liquet; numeri apud eum adeo sunt corrupti. Jure autem miratur Cuspinianus, neque Dionysium horum Ludorum facere mentionem. Enimvero videtur uterque aliam rationem secutus esse. Fortasse tamen huc spectat quod apud Zosimum legitur de ludis secularibus secundo & quinquagesimo anno (scilicet completo) post Romam conditam, pro eo quod scriptum fuerit, post Rempublicam institutam. Cæterum Atheniensis Archon Chærephanes, cum Consulibus anni præcedentis, atque adeo omnino annus primus Olympiadis LXXXII. deficit apud Diodorum Siculum sub finem libri xi. fortè mutilatum & corruptum: unde deinceps sequentium Magistratuum Romanorum, per aliquot annos ratio apud eum turbata est, ita tamen ut neutiquam ad Dionysianum calculum, sed potius contrariam in partem inclinet. Nam duobus inde sequentibus annis, adhibitis duobus consulum paribus, nempe L. Publio Posthumio & M. Horatio, itemque Lucio Quinctio Cincinnato & M. Fabio Vibulano, quæ nec apud Dionysium neque Livium, nec usquam alias inveniuntur, deinceps sequentium annorum magistratus biennio adhuc serius quam hætenus, statuuntur.

A. M. 3554. 3. Ol. Athenis Archon Antidotus.
81. 2.

R. C. 298. Coss. { T. Romilius Rocus Vaticanus. } Ol. 81. 3. C. 81.
299. F. M. { C. Veturius Cicurinus. } 1. V. F. M.

Iis Consulibus æqui Tusculanum depopulati magno prælio victi, castrisque exuti sunt.

A. M. 3555. Ol. Athenis Archon Euthydemus.
82. 3.

R. C.

R. C. 299. Coss. { Sp. Tarpeius Montanus Capitolinus. } Ol. 81. 4. C.
300. C. V. { A. Haterius (five Aternius) Fontinalis. } 81. 1. V. F. M.

Iis Coss. quum nullus finis barbarum atque contentionum inter plebem Romanam & Patricios appareret, communi consensu missi sunt legati tres in Græciam, nempe Sp. Postumius Albus, A. Manlius Vulso, & Ser. Sulpicius Camerinus : qui inclytas Solonis leges perscriberent, Atheniensiumque & aliarum Græciæ civitatum instituta mores & jura noscerent, eaque Romanam deferrent : moderante tunc Atticam Remp. Pericle, utpote Cimone absente in Cypriâ expeditione contra Persas, ac deinde intra annum, ante reditum mortuo, juxta Fabii & nostrum calculum.

A. M. 3556. Ol. Athenis Archon Pedieus.
83. 4.

R. C. 300. Coss. { Sextus Quinctilius. } Ol. 82. 1. C.
301. C. V. { P. Horatius Tergeminus. } 81. 3. V. F. M.

Horatii loco apud Livium est Curiatius. Quinctilium vero peste gravissime Romæ sæviente mortuum, & qui ei susceptus fuit, Sp. Furium, refert Dionysius.

A. M. 3557. Ol. Athenis Archon Philiseus. Crison Nimeræus stadio vicit Dionys. fine l. 10. & initio l. 11. Cujus Olympiadis anno tertio factum tricennale foedus inter Athenienses & Lacedæmonios, Columnam autem Eliacam testatam refert. Pausanias Eliacorum priore.

R. C. 301. Coss. { P. Sestius Capitolinus. } Ol. 82. 2. C. 81
302. C. V. { T. Menenius Lanatus } 4. V. F. M.

Iis Coss. cessante jam Romæ peste, supplicationes factæ sunt, & ludi, forte seculares secundi juxta Auriatatem apud Censorinum, anno CCCII. R. C. scribendo pro CCCV. Iisdem Coss. legati è Græciâ cum legum exemplaribus reversi sunt.

A. M. 3558. Ol. Athenis Archon Timarchides.

83. 2.

R. C. 302. C. V. } Appius Claudius Crassinus. } Ol. 82. 3. C. 82. 1.
303. G. V. } T. Genucius Augurinus. } V. F. M.

Ii Consules designati, habitis solito maturius comitiis, uti scribit Dionysius sub finem libri decimi, consulatum quo die inituri erant, ejurarunt: eodemque die quem fuisse idus Maias anticipatas constat ex eodem in historiâ alterius inde anni pariter ac Livio, libro tertio, circa quartum mensem naturalem, mutatâ iterum Romanæ civitatis formâ anno trecentesimo altero urbis conditæ, uti refert Livius, (quamquam is videtur intellectum voluisse, completo utiq;) creati sunt Decemviri supremâ potestate, legum ferendarum causâ: in quorum primis ipsi erant designati consules.

A. M. 3559. Ol.
83. 2.

Decemviri } A. Claudius Crassinus.
T. Genucius Augurinus.
Sp. Veturius Crassus Cicuridus.
C. Julius julus.
A. Manlius Vulso.
Sp. Postumius Albus Regillensis.
Ser. Sulpicius Camerinus.
P. Sestius Capitolinus.
T. Romilius Rocus Varicanus.
P. Horatius Tergeminus. } Ol. 82. 3. G. 83. 1. V.
F. M. 84. 1. Diod.

R. C. 302. 303.
C. V.

Ii Decemviri (apud Diodorum Siculum relati ad annum primum Olympiadis octogesima quartæ) decem tabulas legum Romanarum promulgarunt.

A. M. 3559. Ol. Athenis Archon Callimachus.

83. 3.

R. C. 303. 304. } A. Claudius Crassinus II.
M. Cornelius Maluginensis.
L. Minucius Augurinus.
T. Antonius Merenda.
M. Sergius.
Q. Fabius Vibulanus.
Manius Rabuleius.
Q. Pæteliu Libo Visolus.
Cæso Duilius.
Sp. Oppius Cornicen. } Ol. 82. 4. C. 83. 2.
V. F. M.

C. V.

Decemviri

Hi tres è plebe.

li Decemviri duodecim tabulas legum duabus additis consummarunt.

A. M. 3560. Ol. Athenis Archon Lyfimachides.

83. 4.

R. C. 304. Coss. { Idem Decemviri. } Ol. 83. i. C. 82. 3.
305. C. V. V. F. M.

Eo anno, quum anni præcedentis Decemviri magistratum ultra præstitutum tempus vi continuarent, tyranniceque & libidinosè exercerent; plebe Romanâ, præcipuè propter L. Sicinium Dentatum eorum insidiis obruncatum, atque filiam L. Virginii Centurionis à patre suâ ipsius manu mactatam, ne libidini Appii Claudii Decemviri eam in servitutem abripiensis traderetur, secundam faciente secessionem in Aventinum montem; post abrogatum Decemviratum, & creatos denuo à Pontifice maximo Q. Furio, ut scribit Livius tertio libro, Tribunos plebis, Autumni tempestate, nimirum ineunte mense Octobri (ut apparet ex initio primorum tribunorum militum sexto anno postea) ac naturali octavo, Consules utique denuo creati sunt : nempe anno sexagesimo post exactos reges, uti refert M. Cicero, libro secundo de Finibus. Iis vero gestis annum primum Olympiadis octogesiinæ tertiæ, ac secundum sequentibus Consulibus ascribere videtur Dionysius finè decimi libri ac initio undecimi; Decemviratui attribuens integrum triennium; quod etiam, licet à multis haud animadversum, à nonnullis autem contradictum, haud obscurè facit Livius; nimirum iisdem Catone atque Varrone auctoribus: inde uterque quoad numerum annorum Romæ conditæ calculum nostrum biennio excedens, anno autem Olympiastico altero propius eidem accedens. Cæterum Diodorus Siculus tantummodo biennium Decemviris ascribit.

R. C.

R. C. 304. C. V. Coss. { L. Valerius Poplicola Potitus. } Ol. 83. 2. C. 82. 4.
 305. C. V. { M. Horatius Barbatus. } V. F. M.

Eorum autem Consulum uterque, Valerius de Æquis, idibus Sextilis, Horatius de Sabinis, septimo calendas Septembris, populi jussu sine auctoritate Senatus triumphavit.

A. M. 3561. Ol. 84. 1. Athenis Archon Praxiteles.

R. C. 305. C. V. Coss. { L. Herminius Aquilius. } Ol. 83. 3. C. 83. 1. V. F. M.
 307. C. V. { T. Virginus Tricoftus Caelimontanus. }

Iis Coss. domi ac foris otium fuit.

A. M. 3562. Ol. 44. 2. Athenis Archon Lysanias.

R. C. 306. C. V. Coss. { M. Geganus Macerinus. } Ol. 83. 4. C. 83. 2. V. F. M.
 308. C. V. { C. Julius Julius. }

Ii Coss. plebem, metu delectus faciendi ad Volscorum & Æquorum bellum, à seditione continuerunt.

A. M. 3563. Ol. 84. 3. Athenis Archon Diphilus. Ita Dionysius sub finem libri 11. ac postremi superstitis. Ita etiam Marm. Arund. nisi forte anno præcedente.

R. C. 307. C. V. Coss. { T. Quinctius Barbat. Capitolinus IV. } Ol. 84. 1. C. 83. 3. V.
 309. C. V. { Agrippa Furius Fusus. }

Iis Coss. licet Æquos & Volscos prope ad inter necionem cædissent, captis etiam eorum castris, triumphus nec petitus nec oblatus est.

A. M. 3564. Ol. 84. 4. Athenis Archon Timocles.

R. C. 308. C. V. Coss. { M. Genucius Augurinus. } Ol. 84. 2. C. 83. 4. V.
 310. C. V. { C. Curtius Philo. }

Pro Curtio alias reperitur. C. Quinctius, alias P. Curiatius: ut etiam pro Genucio alicubi Minucius.

Iis

Iis Coss. Lex à C. Canuleio Tribuno plebis lata est de communicandis plebi connubiis Patriciorum, & de altero consule creando è plebe.

A. M. 3565. Ol. 85. 1. Athenis Archon Myrlichides.

R. C. 309. Tribuni Militum. { A. Sempronius Atratinus } Ol. 84. 3. C. 84. 1.
T. Cloelius Siculus } V. F. M.
311. C. V. L. Atilius Longus.

Ii Tribuni militum consulari potestate primum creati sunt, annis Plebi communicaretur. Atque is annus Livio habetur Romæ conditæ trecentessimus decimus, utique completus: Dionysio autem sub finem libri undecimi, trecentessimus, undecimus ac tertius octogesi- quarte Olympiadis: sed Diodoro quartus Olympiadis octogesi- quintæ. Verum iis Tribunis abdicantibus mense tertio, ut refert Livius, & quidem post septuaginta tres dies, ut Dionysius: idibus Decembris ut intelligitur ex eodem in fine undecimi, circa decimum mensem naturalem, Consules suffecti sunt eodem anno L. Papirius Mugillanus, & L. Sempronius Atratinus. Ii autem Consules non solum apud Diodorum, sed & in priscis annalibus, & libris magistratuum Romanorum plerisque, teste Livio, omissi sunt.

A. M. 3566. Ol. 85. 2. Athenis Archon Glaucides.

R. C. 310. Coss. { M. Geganius Macerinus II. } Ol. 84. 4. C.
312. C. V. { T. Quinctius Barbal. Capitolinus V. } 84. 2. V.

Iis Coss. creati primi censores L. Papirius Mugillanus & Sempronius Atratinus, qui anno præcedente Consules fuerant, censu peracto Lustrum fecerunt undecimum: annis septemdecim post proximum censum actum, à Q. Fabio & L. Cornelio Consulibus, juxta Dionysium Halicarnasæum in fine undecimi ac postremi librorum ipsius qui supersunt. Cæterum

M. Geganius iterum Consul de Volscis sub jugum missis, triumphavit, nonis Septembris: Cloelio eorum duce captivo ante currum triumphalem ducto.

A. M. 3567. Ol. Athenis Archon Theodorus.

R. C. 311. C. V. Coss. { M. Fabius Vibulanus } Ol. 85. 1. C. 84. 3.
 { Postumus Æbulius Helva Cornicen. } V.

Iis Coss. Ardea colonia præsidii contra Volscos causâ deducta est.

A. M. 3568. Ol. Athenis Archon Euthymenes.

R. C. 312. C. V. Coss. { C. Furius Pacilus Fufus } Ol. 85. 2. C. 84.
 { Manius Papirius Crassus } 4. V.

Iis Coss. res quietæ fuerunt.

A. M. 3569. Ol. Athenis Archon Naufimachus; Laërtio in vitâ Platonis Lyfimachus; quo natus fuerit sexennio ante Platonem Isocrates.

R. C. 313. C. V. Coss. { Proculus Geganius Macerinus. } Ol. 85. 3. C. 85.
 { L. Menenius Lanatus. } 1. V.

Iis Coss. in summâ annonæ caritate, Spurius Mælius regnum affectans, largitione frumentariâ populum sibi devinxit.

A. M. 3570. Ol. Athenis Archon Antilochides.

R. C. 314. C. V. Coss. { T. Quinctius Barbat. Capitolinus VI. } Ol. 85. 4. C.
 { Agrippa Menenius Lanatus. } 85. 2. V.

Iis Coss. L. Quinctius Cincinnatus Dictator iterum creatus, C. Servilii structi Ahalæ magistri equitum operâ Spurium Mælium affectantem regnum in jus vocavit, & recusantem venire occidi curavit, plebemque tumultuantem compescuit.

A. M.

A. M. 3571. Ol. 86. 3. Athenis Archon Chares.

R. C. 315. Trib. milit. { Mamercus Æmilius Mamercinus, } Ol. 86. 1. C. 85.
317. C. V. { L. Quinctius Cincinnati Filius, } 3. V. 85. 2. F. M.
L. Julius Julius.

Iis Tribunis Fidenates Coloni ad Lartem Tolumnium Veientum regem deficientes legatos Romanorum trucidarunt.

A. M. 3572. Ol. 86. 4. Athenis Archon Apseudes.

R. C. 316. Coss. { M. Geganus Macerinus III. } Ol. 86. 2. C. 85.
318. C. V. { L. Sergius Fidenas. } 4. V.

Sergius Consul à devictis Fidenatibus, quanquam victoriâ non incruentâ, cognomen adeptus est. Iisdem vero Coss. Mamercus Æmilius Mamercinus Dictator dictus, cum L. Quinctio Cincinnati filio magistro equitum, de iisdem Fidenatibus cum Veientibus & Faliscis devictis triumphavit idibus septembris. Refert autem Livius libro quarto omnes veteres auctores asserere Tolumnium regem ab A. Cornelio Coss. Tribuno militari, eodem prælio occisum esse.

A. M. 3573. Ol. 87. 1. Athenis Archon Pythodorus.

R. C. 317. Coss. { M. Cornelius Maluginensis, } Ol. 86. 3. C. 86.
319. C. V. { L. Papirius Crassus. } 1. V.

Iis Coss. exercitu in agrum Veientem & Faliscum ducto, non comparente hoste pestis obsidiones urbium impedivit. Sub exitum Archontis Pythodori initium belli Peloponesiæ statuit Thucyd. l. 2.

A. M. 3574. Ol. 87. 2. Athenis Archon Euthydemus.

R. C. 318. Coss. { C. Julius Julius II. } Ol. 86. 4. C. 86.
320. C. V. { L. Virginus Tricoftus. } 2. V.

Incunte vere ejus anni sub finem magistratus Pythodori

Thodori, coeptum bellum Peloponnesiacum, notat Thucydides initio libri secundi.

Iis Coss. Q. Servilius Priscus, Dictator creatus, cum Postumo Ebutio Helvæ Cornicine equitum, Fidenatam urbem cepit, atque ipse Fidenas cognominatus est.

Isdem Coss. Cenfores C. Furius Pacilus Fufus, & M. Geganius Macerinus lustrum fecerunt **XL I.**

A. M. 3575. Ol. 87. 3. Athenis Archon Apollodorus. Eo Archonte natus est Plato, juxta Athenæum.

R. C. 319. Coss. { L. Julius Julius III. } Refecti juxta quosdam.
321. 2. C. V. { L. Virginius Tricoftus II. }

Juxta alios M. Manlius & Q. Sulpicius Consules.

Juxta alios { M. Manlius, } Ol. 87. 1. C. 86. 3.
Tribuni Mil. { Q. Sulpicius Prætextatus. } V. 86. 2. P.
Eodem anno. { Ser. Cornelius Cossus } M.

Unicum vero annum tantummodo illis sive Coss. vel iisdem atq; anni præcedentis vel aliis, sive Tribunis militum, competere liquet è calculis ipsorum Dionysii atque Livii. Iis vero Coss. sive Tr. M. Mamercus Æmilius Mamercinus Dictator iterum dictus cum A. Postumio Tuberto Magistro Equitum, metu belli Etrusci quod nullum extitit. Censuræ tempus ex quinquennali contraxit ad sesquiannale; ob eamque causam ipse dictaturâ exeuns à Censoribus tribu motus est.

A. M. 3576. Ol. 87. 4. Athenis Archon Epaminondas vel Aminas juxta Laertium in Platonis vitâ, referentem tunc natum esse ipsum, verum Athenæo dicitur Epameinon, quo etiam mortuus fuerit Pericles.

R. C. 320. { M. Fabius Vibulanus } Ol. 87. 2. C. 86. 4.
Trib. Mil. { M. Follus Flaccinator. } V. 86. 3. F. M.
322. C. V. { L. Sergius Fidenas. }

Iis Trib. pestis rursus in urbe sæviens aliarum rerum otium fecit. A.

A. M. 3577. OL. 88. 1. Athenis Archon Diotimus.

R. C. 321. Trib. Mil. { L. Pinarius Rufus Mamercinus. } Ol. 87. 3. C. 87. 1. V.
323. C. V. { L. Furius Medullinus. } 86. 4. F. M.
Sp. Postumius Albus Regillensis.

Iis Trib. tantum rumor belli ab Etruscis, Volscis, & Æquis fuit.

A. M. 3578. OL. 88. 2. Athenis Archon Euclides, five Euclees.

R. C. 322. C. V. Coss. { T. Quinctius Pennus Cincianatus. } Ol. 87. 4. C. 87.
324. C. V. Coss. { G. Julius Mento. } 2. V.

Iis Coss. (quum A. Cornelius esset Pontifex maximus, uti refert Livius libro quarto) vel Tribunis militum præcedentibus juxta Diodorum, A. Postumius Tubertus Dictator creatus cum L. Julio Iulo magistro Equitum, postquam filium suum, quod suo injussu cum hoste pugnasset, tametsi victorem, securi percusserat: De Æquis & Volscis ad Algidum cæsis triumphavit, decimo quarto calendas Quintiles.

A. M. 3579. OL. 88. 3. Athenis Archon Euthydemus vel Scythodorus.

R. C. 323. Coss. { C. Papirius Crassus. } Ol. 88. 1. C. 87.
325. F. M. { L. Julius Iulus. } 3. V.

Iis Coss. Æquis inducias petentibus, otium undiq; Romanis fuit.

A. M. 3580. 3. OL. 88. 4. Athenis Archon Stratocles.

R. C. 324. Coss. { L. Sergius Fidenas II. } Ol. 88. 2. C. 87.
326. C. V. Coss. { Hostus Lucretius Tricipitinus } 4. V.

Iis Coss. nihil dignum memoriâ actum.

A. M. 3581. OL. 89. 1. Athenis Archon Isarchus, vel Hipparchus. Diodorus.

G

R. C.

R. C. 325. Coss.
327. C. V.

{ T. Quinctius Pennus Cincinnatus II. } Ol. 88. 3. C.
A. Cornelius Cossus. } 88. 1. V.

Is est A. Cornelius Cossus, qui (incertum an consul, an decimo septimo anno, ut legitur apud Livium) anno antea Tribunus militaris (an tertio postea Tribunus militum Consulari potestate, atque magister Equitum ex eo,) secunda à Rege Romulo opima spolia tulit de occiso ad Fidenas Larte Tolumnio Veientum rege.

A. M. 3582. Ol. 89. 2. Athenis Archon Amynias. Laertius

in vitâ Platonis vocat *Amynias*, (quem tunc natum refert & Periclem mortuum) videtur & referre Amyniam ad 88. Olympiadem.

R. C. 326. Coss.
328. C. V.

{ L. Papirius Mugillanus II. } Ol. 88. 4. C.
C. Servilius Structus Ahala. } 88. 2. V.

Iis Coss. apud Diodorum præponuntur L. Quinctius & A. Sempronius, relati ad annum primum nonagesimæ Olympiadis: qui apud alios, atque etiam iterum apud ipsum postponuntur sequentibus Tribunis militum, & ipsi Tribuni militum.

A. M. 3583. Ol. 89. 3.

Athenis Archon Alcæus: quo induciæ factæ inter Athenienses & Peloponesenses: Thuc. l. 5. nempe vere desinentis magistratus ejus, integro decennio post initium belli Peloponesiaci.

R. C. 327.

329. C. V.

Trib. Mil.

{ T. Quinctius Pennus Cincinnatus } Ol. 89. 1. C. 88. 3. V.
C. Furius Pacilus } 88. 2. F. M.
M. Postumius Albus Regillensis.
A. Cornelius Cossus.

Quum ob Tribunorum dissidium male pugnatum esset apud Veios, amissis etiam castris: Mamercus Æmilius Mamercinus Dictator tertium dictus, cum A. Cornelio Cossio Magistro Equitum, de Veientibus & Fidenatibus, insigni prælio devictis, simulque captis

captis eorum & castris & urbe, iterum triumphavit.

A. M. 3584. Ol. Athenis Archon Arstion. 157. 449 ante
89. 4. Evangelium.

R. C. 328. 330. C. V. Trib. Mil.	{ A. Sempronius Atratinus. L. Furius Medullinus II. L. Quinctius Cincinnatus. F. II. L. Horatius Barbatus.	{ Ol. 89. 3. C. 88. 4. V. 88. 3. F. M.
--	---	---

Iis Tribunis Veientibus in annos viginti, Fidenatibus in triennium concessæ induciæ.

A. M. 3585. Ol. Athenis Archon Aristophilus, ut Athenæus. l. 5. M. A. Affyphilus eodem anno vel præcedente.

R. C. 329. 331. G. V. Tribuni mil.	{ A. Claudius Crassinus Regillensis. Sp. Nautius Rutilus. L. Sergius Fidenas II. Sex Julius Julius.	{ Ol. 89. 3. C. 89. i. V. 88. 4. F. M.
--	--	---

Iis Tribunis Censores, incertum qui, existimantur lustrum fecisse XII I.

A. M. 3586. Ol. Athenis Archon Archias.

R. C. 330. 332. C. V. Coss.	{ C. Sempronius Atratinus. Q. Fabius Vibulanus.	{ Ol. 89. 4. C. 89. 2. V.
--------------------------------	--	------------------------------

Ii Consules (quos magistratum inivisse idibus Decembris testatur Livius libro quarto,) & sequentes deinceps magistratus Romani, per quinquennium prætermisisti sunt apud Diodorum, initio libri decimi tertii. Sempronius vero Consul cum Volscis ad Verruginem pugnavit parum prosperé.

A. M. 3587. Ol. Athenis Archon Antiphon.

R. C. 331. 333. C. V. Tribuni mil.	{ L. Manlius Vulso Capitolinus. Q. Antonius Merenda. L. Papirius Mugillanus. L. Servilius Structus.	{ Ol. 90. 1. C. 89. 3. V. 89. 2. F. M.
--	--	---

Iis Tribunis Sempronius præcedentis anni Consul, ob rem Romanam suâ temeritate ad Verruginem in discrimen adductam, reus factus est.

A. M. 3588. Ol. Athenis Archon Euphæmus, decimus quartus ab Apollodoro juxta Athenæum.

R. C. 333. C. V. C. V. } T. Quinctius Capitolinus Barbatus. } Ol. 90. 2. C. 89. }
334. C. V. } Numerius Fabius Vibulanus. } 4. V.

Numerius Fabius Consul de Æquis acie fufis ovans urbem ingressus est. Eodem anno ortæ sunt contentiones de duplicando Quæstorum numero.

A. M. 3589. Ol. Athenis Archon Aristomnestus.

R. C. 333. } T. Quinctius Pennus Cincinnatus II. }
335. C. V. } M. Manlius Capitolinus, } Ol. 90. 3. C. 90. }
Tribuni Mil. } L. Furius Medullinus III. } 1. V. 89, 4. F. M. }
A. Sempronius Atratinus II.

Eos Tribunos post majorem anni partem certaminibus extractam creatos refert Livius: quemadmodum observavit Glareanus, ac post eum Sigonius, & alii: sed neque hi, neque ille ausi istic annum inferere, propter refragantes & Fastorum Marmoreorum atque alias ipsius Livii rationes. Porro eodem anno Quæstores primum quatuor creati sunt, duo urbani, & duo militares, sive provinciales.

A. M. 3590. Ol. Athenis Archon Chabrias.

R. C. 334. } Agrippa Menenius Lanarus. }
336. C. V. } Sp. Nautius Rutilus. } Ol. 90. 4. C. 90. 2. }
Tribuni Mil. } P. Lucretius Tricipitinus. } V. 91. F. M. }
C. Servius Axilla.

Iis Tribunis servorum de urbe incendenda atque occupanda conjuratio detecta est.

A. M. 3591 Ol. Athenis Archon Pisander.

R. C. 335. } M. Papirius Mugillanus. }
Tribuni Mil. } C. Servilius Axilla II. } Ol. 91. 1. C. 90. 3. V. }
337. C. V. } L. Sergius Fidenas III. } 90. 2. F. M. }

Si Tribuni apud Diodorum initio libri decimi tertii, omiſſis proximi anni Magiſtratibus, referuntur ad annum ſecundum Olympiadis nonageſimæ primæ, qui juxta Fabianum, & noſtrum calculum conveniunt tertio ejuſdem: ita ut iſtic & deinceps uſque ad tempus captæ à Gallis Romæ, calculus Diodori per totos decimum tertium ac decimum quartum libros antevertat noſtrum uno anno, qui antea triennio, ac demum quadriennio ſequebatur. iſdem vero Tribunis re malè geſtâ contra Æquos ad Algidum, Dictator iterum creatus Q. Servilius Priſcus Fidenas, cum C. Servilio Axilla (vel juxta Livium filio ipſius Dictatoris) Magiſtro Equitum, hoſtes uno prælio fuſos, caſtris captis, Lanicos uſque perſequutus, una oppidum expugnavit; ac Romam redeuns, Dictaturâ octavo ſuſceptæ ejus diē abdicavit. Porro iſdem Tribunis, Cenſores L. Papirius Craſſus, ſive Mugillanus, & Mamercus Æmilius Mamercinus, ſeu quis fuit alter, ex Faſtorum Marmoreorum fragmentis colliguntur Luſtrum feciſſe XIII. Cæterum eo tempore Sp. Minucius Augurinus fuit Pontifex Maximus, ut colligit Onuphrius è Livio, collato cum Plutarcho, libro de capienda utilitate ab inimicis.

A. M. 3592. Ol. 91. 4. Athenis Archon Cleocritus. Clearchus Plutarcho in Lyſiâ.

R. C. 336.	{ P. Lucretius Tricipitinus II. L. Servilius Struſtus II. Agrippa Menenius Lanatus. Sp. Veturius Craſſus Cicurinus.	} Ol. 91. 2. C. 90. 4. V. 90. 3. F. M.
338. C. V.		
Tribuni Mil.		

Rebus externis quietis domi diſcordia ex Agrariis legibus fuit.

A. M. 3593. Ol. 92. 1. Athenis Archon Callias.

R. C. 337.	{ A. Sempronius Atratinus III. M. Papirius Mugillanus. II. Q. Fabius Vibulanus Sp. Nautius Rutilus.	} Ol. 91. 3. C. 91. 1. V. 90. 4. F. M.
339. C. V.		
Tribuni Mil.		

Adhuc

Adhuc otium à bellis: domi autem turbæ de legibus Agrariis.

A. M. 3594. Ol. 92. 2. Athenis Archon Theopompus. Anno ante Ev. 439. Thucyd. an. 100. libertatis Athen.

R. C. 338. 340. C. V. Tribuni mil. } P. Cornelius Cossus.
T. Quinctius Cincinnatus.
C. Valerius Potitus Volusus.
Numerius Fabius Vibulanus. } Ol. 91. 4. C. 91. 2.
V. 91. 1. F. M.

Æqui Volani Lanicanis novis colonis Romanorum arma inferentes, oppido suo capto, & finibus suis exterminati sunt.

A. M. 3595. Ol. 92. 3. Athenis Archon Glaucippus.

R. C. 339. 341. C. V. Tribuni mil. } Q. Fabius Vibulanus II.
Cn. Cornelius Cossus.
P. Postumius Albus Regillensis.
L. Valerius Potitus. } Ol. 91. 1. C. 91. 3.
V. 91. 2. F. M.

Postumius oppido Volarum, quod Æqui recuperarunt, denuo recepto, ob non concessam militibus suis prædam promissam, ab iis in seditione interfectus est.

A. M. 3596. Ol. 92. 4. Athenis Archon Diocles. M. A. Euctemon anno utique translato pro numero Epochæ 145. 437. ante Evangelium.

R. C. 340. 342. C. V. Coss. } M. Cornelius Cossus.
L. Furius Medullinus. } Ol. 92. 2. C. 91. 4. V.

Furius Consul Ferentinum Volscorum oppidum occupavit.

A. M. 3597. Ol. 93. 1. Athenis Archon Euctemon. Xenophon lib. 1. Hellenicorum. M. A. Antigenes 1. anno citius utiq; translato anno Epochæ ΗΑΔΔΔΠΙΙ corruptoq; ΗΑΔΔΔΠΙΙ 436. ante Evang.

R. C. 341. Coss. { Q. Fabius Ambustus. } Ol. 91. 3. C. 92.
343. C. V. { C. Furius Pacilus. } 1. V.

Iis Coss. Censores utique incertum qui, existimantur Lustrum fecisse xv.

A. M. 3598. Ol. 93. 2. Athenis Archon Antigones, Xen. l. 1.
Hellen. Ita etiam M. A. Gallias 1. an.
citius ΗΑΔΑΔΙΙΙ 143. +35. ante Evang.

R. C. 342. Coss. { M. Papirius Mugillanus. } Ol. 92. 4. C. 92.
344. C. V. { C. Nautius Rutilus. } 2. V.

Eo proximo biennio vehementer peste & fame, præsertim, vero hoc anno fame, Romæ laboratum est.

A. M. 3599. Ol. 93. 3. Athenis Archon Callias, Xenophon
l. 1. Hellen. Dionysius Senior Siciliae Ty-
rannus Diodoro, at Xenophonti anno sequente Alexiæ,
Marm. biennio ante Archonte Euctemone Dionysius
ferè initio libri 7. suffragatur Diodoro.

R. C. 343. Coss. { MamerCUS & Emilius Mamercinus } Ol. 93. 1. C. 91.
345. C. V. { C. Valerius Potitus Volusus. } 3. V.

Valerius Consul recepta arce Caruentanâ de Æquis
ovans urbem ingressus est.

A. M. 3600. Ol. 93. 4. Athenis Archon Alexias Xen. lib. 2.
Hellen.

R. C. 344. Coss. { Gn. Cornelius Cossus. } Ol. 93. 2. C. 92.
346. C. V. { L. Furius Medullinus II. } 4. V.

Iis Coss. amissa denuo Carnentana arce, Verrugo
à Volscis recepta est. Iisdem Coss. Quæstores pri-
mum ex plebe creati sunt.

A. M. 3601. Ol. 94. 1. Athenis Archon Pythodoras: sive Anar-
chia. Xen. l. 2. Hellen. 432. ante Evan-
gelium.

R. C. 345. Coss. { C. Julius Iulus
347. C. V. { P. Cornelius Cossus. } Ol. 93. 3. C. 93. 1.
C. Servilius Ahala. } V. 92. 4. F. M.

Eo anno P. Cornelius Rutilus Cossus Dictator dictus, cum C. Servilio Ahala Magistro Equitum, bello gerendo contra Volscos, & Aequos, eorum levi prælio profligatorum agros depopulatus est.

A. M. 3602. Ol. Athenis Archon Euclides. Marm. 94. 2.
Arund. Micon 1. anno citius. 139. 43 I.
ante Evangelium.

R. C. 346. { C. Valerius Potitus Volusus II. }
348. C. V. { C. Servilius Ahala II. } Ol. 93. 4. C. 93. 2.
Tribuni mil. { L. Furius Medullinus. } V. 93. 1. F. M.
Numerius Fabius Vibulanus II.

Eo anno clades accepta est in Volscis, amisso Verruginis præsidio.

A. M. 3603. Ol. Athenis Archon Mycion. 94. 3.

R. C. 347. { P. Cornelius Rutilus Cossus }
349. C. V. { L. Valerius Potitus II. } Ol. 94. 1. C. 93. 3. V.
Tribuni mil. { Cn. Cornelius Cossus. } 93. 2. F. M.
Numerius Fabius Ambustus.

Iis tribun. indicto Veientibus bello, Vicennalium induciarum exitu, stipendia militibus Romanis primum ex publico decreta sunt; quum antea quisque de suo militasset.

A. M. 3604. Ol. Athenis Archon Exænetus, vel Xenætus 94. 4.
Laertio fin. vita Xenophontis; quando hic ascendit cum Cyro, anno ante Socratis mortem. Marm. Arund. Laches 1. an. citius. 137. 429. ante Evang.

R. C. 348. { C. Julius Iulus II. }
350. C. V. { Manius Æmilius Mamercinus. } Ol. 94. 2. C. 93.
Tribuni mil. { T. Quinctius Capitolinus Barbatus. } 4. V. 93. 3. F. M.
L. Furius Medullinus II.
Q. Quinctius Cincinnatus.
A. Manlius Vulso Capitolinus

Eo

Ex primum anno creati sunt sex Tribuni militum, quo capta est decennalis obsidio urbis Velorum.

A. M. 3505. Athenis Archon Laches.
Ol. 95. 1.

R. C. 349.	{ P. Cornelius Maluginensis Sp. Nautius Rutilius III Cn. Cornelius Cossus II C. Valerius Potitus Volturnus III C. Fabius Ambustus Manius Sergius Fidenas }	Ol. 94. 3. C. 94.
351. C. V.		1. V. 94. 4. F. M.
Tribuni mil.		

Volscis praelio victis, Artena urbs eorum capta est, & diruta.

A. M. 3606. Ol. Athenis Archon Aristocrates. Ita etiam
954. Marn. Arund. 135 427. ante Evang.

R. C. 350.	{ Manius Camillus Mamercinus II M. Furius Fusus Ap. Claudius Crassinus Regillensis L. Julius Iulus M. Quinctilius Varus L. Valerius Potitus III. }	Ol. 94. 4. C. 94.
352. C. V.		2. V. 94. 1. F. M.
Tribuni mil.		

Istic octo Tribuni Militum recensentur apud Livium initio libri quinti: sed eorum duo, M. Furius Camillus & Marc. Postumius Albinus Regillensis potius Censores fuisse existimantur, (è Factorum Marmoreorum fragmentis Plutarcho, & Valerio Maximo) qui Lustrum fecerunt xvi. Eodem anno equites Romani primum equis merere stipendia coeperunt.

A. M. 3607. Ol. Athenis Archon Ithyclus.
95. 3.

R. C. 351.	{ C. Servilius Ahala III. Q. Sulpicius Camerinus Cornutus Q. Servilius Priscus Fidenas A. Manlius Vulso Capitolinus II L. Virginus Tricostrus Calimontanus. Manius Sergius Fidenas. II }	Ol. 95. 1. C. 94.
353. C. V.		3. V. 94. 2. F. M.
Tribuni mil.		

Iis Tribunis neglectum Anxuri praesidium à Volscis oppressum est, Et quum Verginii, & Sergii discordia

R. C. 345. Coss. { C. Julius Iulus
347. C. V. { P. Cornelius Cossus. } Ol. 93. 3. C. 93. 1.
C. Servilius Ahala. } V. 92. 4. F. M.

Eo anno P. Cornelius Rutilus Cossus Dictator dictus, cum C. Servilio Ahala Magistro Equitum, bello gerendo contra Volscos, & Aequos, eorum levi prælio præligatorum agros depopulatus est.

A. M. 3602. Ol. Athenis Archon Euclides. Marm. 94. 2.

Arund. Micon 1. anno citius. 139. 431. ante Evangelium.

R. C. 346. { C. Valerius Potirus Volusus II. }
348. C. V. { C. Servilius Ahala II. } Ol. 93. 4. C. 93. 2.
Tribuni mil. { L. Fuvius Medullinus. } V. 93. 1. F. M.
Numerius Fabius Vibulanus II

Eo anno clades accepta est in Volscis, amisso Verruginis præsidio.

A. M. 3603. Ol. Athenis Archon Mycion. 94. 3.

R. C. 347. { P. Cornelius Rutilus Cossus }
349. C. V. { L. Valerius Potirus II. } Ol. 94. 1. C. 93. 3. V
Tribuni mil. { Cn. Cornelius Cossus. } 93. 2. F. M.
Numerius Fabius Ambustus.

Iis tribun. indicto Veientibus bello, Vicennialium induciarum exitu, stipendia militibus Romanis primum ex publico decreta sunt; quum antea quisque de suo militasset.

A. M. 3604. Ol. Athenis Archon Exænetus, vel Xenætus 94. 4.
Laertio fin. vitæ Xenophontis; quando hic ascendit cum Cyro, anno ante Socratis mortem. Marm. Arund. Laches 1. an. citius. 137. 429. ante Evang.

R. C. 348. { C. Julius Iulus II. }
350. C. V. { Manius Æmilius Mamercinus. } Ol. 94. 2. C. 93.
Tribuni mil. { T. Quinctius Capitolinus Barbatus. } 4. V. 93. 3. F. M.
L. Furius Medullinus II.
Q. Quinctius Cincinnatus.
A. Manlius Vulso Capitolinus

Eo

Ex primum anno creati sunt sex Tribuni militum, quæ cæpta est decennialis obsecratio urbis Velerum.

A. M. 3505. Athenis Archon Laches.
Ol. 95. 1.

R. C. 349. 351. C. V. Tribuni mil.	<p>P. Cornelius Maluginensis Sp. Nautius Rutilius III Cn. Cornelius Cossus II C. Valerius Potitus Volusus III Cæso Fabius Ambustus Manius Sergius Fidenas</p>	<p>Ol. 94. 3. C. 94. 1. V. 94. 4. F. M.</p>
--	---	---

Volsis prælio victis, Artena urbs eorum capta est, & diruta.

A. M. 3606. Ol. 95. 4. Athenis Archon Aristocrates. Ita etiam
Marini. Arund. 135 427. ante Evang.

R. C. 350. 352. G. V. Tribuni mil.	<p>Manius Servilius Mamercinus II M. Furius Fusus Sp. Claudius Crassinus Regillensis L. Iulius Iulus M. Quinctilius Varus L. Valerius Potitus III.</p>	<p>Ol. 94. 4. C. 94. 2. V. 94. 1. F. M.</p>
--	--	---

Istic octo Tribuni Militum recensentur apud Livium initio libri quinti: sed eorum duo, M. Furius Camillus & Marc. Postumius Albinus Regillensis potius Censores fuisse existimantur, (è Factorum Mar- moreorum fragmentis Plutarcho, & Valerio Maximo) qui Lustrum fecerunt xvi. Eodem anno equites Romani primum equis merere stipendia cœperunt.

A. M. 3607. Ol. 95. 3. Athenis Archon Ithyclus.

R. C. 351. 353. C. V. Tribuni mil.	<p>C. Servilius Ahala III. Q. Sulpicius Camerinus Cornutus C. Servilius Priscus Fidenas A. Manlius Vulso Capitolinus II L. Virginus Tricostrus Cælimontanus. Manius Sergius Fidenas. II</p>	<p>Ol. 95. 1. C. 94. 3. V. 94. 2. F. M.</p>
--	---	---

Iis Tribunis neglectum Anxuri præsidium à Volsis oppressum est. Et quum Verginii, & Sergii discordia

res male gesta esset ad Veios, Sergii castris expugnatis, iidem Tribuni ante exactum annum Magistratu abdicare coacti sunt, uti refert Livius libro quinto.

A. M. 3608. Ol. Athenis Archon Lyfiades.

95. 4.

R. C. 352.	{	L. Valerius Potitus IV.	{	Ol. 95. 2. C. 94. 4.
354. C. V.		L. Julius Julius.		V. 94. 3. F. M.
Tribuni mil.		M. Furius Camillus.		
		Manius Emilius Mamercinus III.		
		Cn. Cornelius Cossus II.		
		Cæso Fabius Ambustus II.		

II Tribuni militum, & deinde sequentes, Magistratum inierunt Kalendis Octobris anticipatis, ut refert Livius libro quinto, circa octavum mensem naturalem, quum à primis Tribunis militum eousque, idus Decembris solennis incundo Magistratui dies fuisset: eo autem anno multiplici bello distractis Romanis, Tribuni alii alio, in Faliscos, Capenates, Anxur Volscorum, Veios missi sunt.

A. M. 3609. Ol. Athenis Archon Phormio.

96. 1.

R. C. 353.	{	P. Licinius Calvus: primus è plebe	{	Ol. 95. 3. C. 95.
355. C. V.		P. Mælius Capitolinus		1. V. 94. 4. F. M.
Tribuni mil.		P. Mænius.		
		Sp. Furius Medullinus		
		L. Titinius.		
		L. Pubilius Philo Vulscus.		

Eo anno primum ex Plebe Tribunum Militum P. Licinium Calvum creatum esse refert Livius libro quinto: quod apud eundem libro sexto, quatuor, & quadraginta annis à creatis primis Tribunis Militum factum fuisse asseritur, idque calculo à nobis exposito ad amussim quadrat: eodem anno Anxur in Volscis receptum est.

A. M. 3610. Ol. Athenis Archon Diaphantus. Eodem
96. 2. dem Archonte & anno 2. Olympiadis 96.
qua Eupolemus Eleus stadio vicit, Tegeatum Tem-
plum

plum antiquum Alcae Minervæ igne consumptum refert Pausanias Arcadicis, five libro 8.

R. C. 354. 356. C. V. Tribuni mil.	{ C. Duilius. L. Atilius Longus. Cn. Genucius Aventinensis. M. Veturius Crassus Cicurinus. M. Pomponius. Volero Publilius Philo.	{ Ol. 95. 4. C. 95. 2. V. 95. 1. F. M.
--	--	--

Iis Tribunis peste Romæ sæviente, à Duumviris sacrorum, consultis libris Sibyllinis; primum Lectisternium indictum, factumque est.

A. M. 3611. Ol. 96. 3. Athenis Archon Eubulides.

R. C. 355. 357. C. V. Tribuni mil.	{ L. Valerius Potitus V. L. Furius Medullinus III. M. Valerius Maximus M. Furius Camillus II. Q. Servilius Priscus Fidenas II Q. Sulpicius Camerinus Cornutus II	{ Ol. 96. 1. C. 95. 3. V. 95. 2. F. M.
--	--	--

Iis Tribunis Censores itidem, incertum qui, existimantur Lustrum fecisse. xvii.

A. M. 3612 Ol. 96. 4. Athenis Archon Demostratus.

R. C. 356. 358. C. V. Tribuni mil.	{ L. Julius Julius II. L. Furius Medullinus IV. L. Sergius Fidenas A. Postumius Albinus Regillensis A. Manlius Vulso Capitolinus III P. Cornelius Maluginensis II	{ Ol. 96. 2. C. 95. 4. V. 95. 3. F. M.
--	---	--

Iis Tribunis, quod ex responso oraculi Delphici de prodigioso tumore lacus Albani vitio facti crederentur, abdicantibus, Interreges tres L. Valerius Q. Servilius, & M. Furius Camillus annum exegerunt.

A. M. 3613. Ol. 97. 1. Athenis Archon Philocles.

R. C. 357. 359. C. V. Tribuni mil.	{ P. Licinius Calvi filius L. Titinius II L. Atilius Longus II P. Mænius II P. Mælius Capitolinus II Cn. Genucius Aventinensis II	{ Ol. 96. 3. C. 96. 1. V. 95. 4. F. M.
--	---	--

Genucio Tribuno occiso in praelio contra Faliscos & Capenates, M. Furius Camillus Dictator creatus, cum P. Cornelio Scipione Magistro Equitum, illos acie victos castris exiit. Inde autem Veios maiore vi adortus, tandem post decennalem obsidionem, urbem munitissimam opulentissimamque cepit: ac de capta præclarum ad invidiam usque triumphum egit.

A. M. 3614. Ol.
97. 2.

Athenis Archon Nicoteles.

R. C. 358.
360. C. V.
Tribuni mil.

{ B. Cornelius Cossus.
R. Cornelius Scipio
M. Valerius Maximus II
Cæso Fabius Ambustus III
L. Furius Medullinus V
Quinctius Servilius Prætor Fidenas III }

Ol. 95. 4. G. 95.
2. V. 96. 1. F. M.

Duo Cornelii Tribuni Faliscum, Valerius autem & Servilius Capenas bellum administrarunt.

A. M. 3615. Ol.
97. 3.

Athenis Archon Demostratus.

R. C. 359.
361. C. V.
Tribuni mil.

{ M. Furius Camillus III.
L. Furius Medullinus VI.
C. Camillus Mamercinus.
Sp. Postumius Albinus Regillensis.
P. Cornelius Scipio II.
L. Valerius Potestas Poplicola. }

Ol. 97. 1. C. 96.
3. V. 96. 2. F. M.

Camillus tertium Tribunus Militum, Faliscos obediens remisso iis pædagogo proditore, iustitiæ suæ admiratione ipsos ad deditionem voluntariam adegit.

A. M. 3616. Ol.
97. 4.

Athenis Archon Antipater.

R. C. 360.
362. C. V. Coss.

{ L. Lucetius Elyus.
Ser. Sulpicius Camerinus }

Ol. 97. 2. C. 96.
4. V.

Eos Coss. post annum decimum quintum à proximè præcedentibus creatos annotat Livius: nimirum quoniam per interjectos quindecim annos continuos fuissent Tribuni Militum. Consul autem Lucetius Æquos prælio vicit.

A. M.

A. M. 364. Ol.
98. 1.

Athenis Archon Pyrgion, sive Pyrrhion
juxta Dionysium libro primo.

R. C. 361.
363. C. V.

Coff.

L. Valerius Potitus
M. Manlius Capitolinus.

Ol. 97. 3. C.
97. 1. V.

Il Coss. de Æquis devictis Valerius triumphavit,
ovavit Manlius. Iisdem Coss. Censum peractum, &
Lustrum conditum fuisse, anno centesimo undevicesi-
mo post ejectos reges, refert Dionysius Halicarnassens
sub finem libri primi. Enimvero Censores in C. Julii
Juli demortui locum surrogati M. Cornelius Malu-
ginensis, & L. Papirius Cursor, Lustrum fecerunt
XVIII. Fame vero & pestilentia Romæ grassante,
ipsisque Consulibus morbo implicitis, placuit per in-
terregnum renovari auspicia. Itaque ex Senatuscon-
sulto Consules Magistratu se abdicarunt, uti scribit
Livius, libro quinto.

A. M. 363. Ol.
98. 2.

Athenis Archon Theodotus.

R. C. 362.
364. C. V.

Tribuni mil.

L. Lucretius Flavius.
Ser. Sulpicius Camerinus
M. Æmilius Mamercinus
L. Furius Medullinus VII
Agrippa Furius Fusus
C. Æmilius Mamercinus II

Ol. 97. 4. C. 97. 2.
V. 97. F. M.

Hi & sequentes, Magistratum occepere Kalendis
Quinctilis, uti refert Livius, circa mensem naturalem
quintum. Iisdem Tribunis Camillus reus factus tan-
quam ob prædam Veientanam inique divisam, abiit in
exilium. Porro autem Clusini Ætrusci à Gallis Se-
nonibus, facta in Italiam expeditione Ætruriam in-
vadentibus obfessi, per legatos auxilium à Romanis
petiverunt. Quâ occasione legati à Romanis ad Gal-
los missi accepto responso ferociore, cum Clusinis
contra jus gentium adversum eos prælium commise-
runt: eodem anno quo Antalcidæ Lacedæmonii lega-
tione celebris illa pax inter Persicum Imperatorem &

Græcos conciliata est, & quo Dionysius Senior Siciliae Rex Rhegium in Italiâ obsedit: uti refert Diodorus Siculus, in fine libri decimiquarti, post Polybium, ferè initio libro primi. Verba Polybii sunt. Ἐπεὶ μὲν ἰνέεισθαι, μὲν μὲν τὴν ἐν Αἰγῆς ποταμοῖς ναυμαχίαν ἐνταχθῆναι, οὗ δὲ τὴν ἐν Λακεδαιμονίᾳ μάχην ἐκκαθίσταται, ἐν δὲ Λακεδαιμονίᾳ μὲν τὴν ἐπ' Ἀρτακίδου ἡγεμονίᾳ εἰρήνην ὥστε Βασιλεῖα τὴν Περσῶν ἐκκρύπτει— Γαλάται δὲ κατὰ κράτος ἰδόντες αὐτὴν τὴν Ρώμην κατέβησαν πάλιν τὴν Καππαδοκίαν. Secundum quem Strabo sub finem libri sexti: ἐξήντη δὲ τούτῳ ὥς φησι Πολύβιος ἔπει ἐνταχθῆναι μὲν τὴν ἐν Αἰγῆς ποταμοῖς ναυμαχίαν καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτακίδου ἡγεμονίᾳ εἰρήνην... Idem Trogus Justini l. 6. Hic annus non eo tantum insignis fuit, quod repente pax totâ Græciâ facta est, sed etiam quod eodem tempore urbs Romana à Gallis capta est,

A. M. 3619. Ol.
98.3.

Athenis Archon Mystichides.

R. C. 363.
365. C. IV.
Tribuni Mil.

Q. Fabius Ambustus
Cæso Fabius Ambustus
C. Fabius Ambustus
Q. Sulpicius Longus
Q. Servilius Priscus Fidenas IV
Ser. Cornelius Maluginensis

Ol. 98. 1. C. 97. 4
V. 97. 2. F. M.

Iis Tribunis (quorum tres Fabii paulo ante legati ad Gallos honorem illum acceperant tanquam præmium violati juris gentium) urbs Roma excepto Capitolio à Gallis Senonibus, fugato & profligato Romano exercitu ad Alliam, capta est, medio mense Quinctili, labente anno centesimo decimo nono post exactos reges, neutiquam centesimo vicesimo primo exactis centum & viginti, ut initio historiæ suæ itatuit Dionysius Halicarnasseus, ex interjectis totidem Syzygiis annuorum Magistratum, non satis considerata temporis anticipatione subinde factâ initiis & exitibus ipsorum. Quum autem illius calculus eundem annum faciat CCCLXV. ab urbe condita Livius in fine libri quinti, ex suâ quidem sententiâ neutiquam affirmat; sed sub aliorum personis duos extremos annorum

norum calculos ponit, nempe CCCLXV. & CCCLX. ad quorum minorem inclinare videtur Plutarchus in Camillo, auctoribus forsan Gellio & Cassio Hemina, qui teste Macrobio, Saturnaliorum libro primo, capite decimo sexto ipsum statuerunt CCCLXII, utpote deinceps insequentem CCCLXIII. Plinius verò libro tricesimo tertio capite primo, eundem numeravit CCCLXIV. at calculus noster istic cum Fastis Marmoreis medium feriens statuit CCCLXIII. Quod vero asserit Dionysius in confesso fuisse apud omnes ferè, celtarum expeditionem, quâ Roma capta est, factam fuisse anno primo Olympiadis nonagesimæ octavæ: id ex nullo actorum qui hodiè extant satis constat. Nam Polybius & Diodorus videntur referre ipsam ad annum secundum ejusdem Olympiadis, dubium sanè utrum ineuntem aut finientem, siquidem finientem nostris rationibus jam planè conveniunt; sin autem, & in sequentibus, ut infra declarabitur, ad nostras redeunt. Atqui juxtà Varronem Roma capta esset anno tertio, ac juxta Fastos Marmoreos, secundo Olympiadis præcedentis. Cæterum Româ captâ, M. Furius Camillus, tunc apud Ardeates exulans, Dictator iterum dictus, cum L. Valerio Potito Magistro Equitum, Gallos medio mense Februario post septem-mestrem urbis possessionem expulit, & ad octavum usque lapidem persecutus occidione occidit: rediitq; Romam de iis triumphans iterum, Romulus à militibus, & pater patriæ, atque alter urbis Conditor salutatus. Deinde autem coactus est Dictaturam continuare ad circumactum usque annum; id est, ad proxime sequentes Kalendas Quinctiles, ut clarè significat Livius initio libri sexti; non per totum annum deinceps insequentem, quemadmodum post Haloandrum, refragantibus Glareano, Sigonio, Onuphrio, & Marliano, statuit Goltzius, & contendit Pighius. Porro autem eo tempore Pontifex Maximus

mus fuit M. Fabius Ambustus, nempe pater trium Fabiorum Tribunorum, ut refert Livius quinto libro.

A. M. 3620. Ol.
98. 4

Athenis Archon Dexitheus.

R. C. 364. 364. C. V.	{	L. Valerius Positus Poplicola II	{	Ol. 98. 2. C. 97.
Tribuni mil.		L. Virginus Tricothus		4. V. 97. 3. F. M.
		P. Cornelius		
		A. Manlius Capitolinus		
		L. Emilius Mamercinus		
		L. Postumius Albinus Regillensis		

Apud Diodorum Siculum, post captam Romam, initio libri decimi quinti, per annos quinque, repetuntur paulum immutatis nominibus iidem Magistratus Romanorum, qui proximo quinquennio ante urbem captam ordinati sunt. Unde apud ipsum modo nominati Tribuni relati sunt ad annum quartum Olympiadis nonagesimæ nonæ, rursus quadriennio posterius quam à nobis. Iisdem vero Tribun. M. Furius Camillus Dictator tertium dictus, cum C. Servilio Ahala Magistro Equitum, tertium egit triumphum de Volscis, Aquis, & Etruscis.

A. M. 3621. Ol.
99. 1.

Athenis Archon Diotrephes.

R. C. 365. 365. C. V.	{	T. Oplicatus Cincinnatus	{	Ol. 98. 3. C. 98. 1.
Tribuni mil.		Q. Servilius Priscus Fidenas V.		V. 97. 2. F. M.
		E. Julius Julius		
		E. Aquilius Corvus		
		L. Lucretius Trioipitinus		
		Ser. Sulpicius Rufus		

His Tribun. Tarquinienses Etrusci subacti sunt, & Capitollum Romæ quadrato saxo substructum.

A. M. 3622. Ol.
99. 2.

Athenis Archon Phanosttratus.

R. C. 366. 366. C. V.	{	L. Papirius Cursor	{	
Tribuni mil.		C. Sergius Fidenas		
		L. Emilius Mamercinus II		
		E. Menenius Lanatus		
		L. Valerius Positus Poplicola III		
		C. Cornelius Cossus		

Iis Tribunis Tribus novis quatuor auctæ sunt ad numerum triginta quinque.

A. M. 3623. Ol. Athenis Archon Evander, vel Menander.
99. 3.

R. C. 367. 369. C. V. Trib. mil.	{	M. Furius Camillus IV. Ser. Cornelius Maluginensis II Q. Servilius Priscus Fidenas VI. L. Quinctius Cincinnatus. L. Horatius Pulvillus. P. Valerius Potitus Poplicola.	}	Ol. 99. 1. C. 98. 3. V. 98. 2. F. M.
--	---	---	---	---

Rebellantibus Volscis, Antiatribus, atque Etruscis, Camillus Dictaturâ oblatâ dicens non esse opus, unâ cum collegis Tribunis eos iterum devicit.

A. M. 3624. Ol. Athenis Archon Demophilus.
99. 4.

R. C. 368. 370. C. V. Tribuni mil.	{	A. Manlius Capitolinus II P. Cornelius II T. Quinctius Capitolinus L. Quinctius Capitolinus. L. Papirius Cursor II C. Sergius Fidenas II	}	Ol. 99. 2. C. 98. 4. V. 98. 3. F. M.
--	---	---	---	---

Iis Tribunis A. Cornelius Cossus Dictator dictus, cum T. Quinctio Capitolino Magistro Equitum, triumphavit de Volscis: idemque M. Manlium Capitolinum, qui Capitolium à Gallis oppugnatum fortissimè defenderat, vocatum in quætionem regni affectati in carcerem conjecit; qui mox illo abdicante Dictaturâ, liberatus est.

A. M. 3625. Ol. Athenis Archon Pytheas. Item M. A.
100. 1.

R. C. 369. 371. C. V. Tribuni mil.	{	Ser. Cornelius Maluginensis III P. Valerius Potitus Poplicola II M. Furius Camillus V. Ser. Sulpicius Rufus II C. Papirius Crassus T. Quinctius Cincinnatus II	}	Ol. 99. 3. C. 99. 1. V. 98. 4. F. M.
--	---	---	---	---

Iis Tribunis, M. Manlius crimine affectati regni damnatus, & de saxo Tarpeio dejectus est; anno
I septimo

septimo à captâ urbe, juxta A. Gellium in fine libri decimi septimi.

A. M. 3626. Ol.
100. 2.

Athenis Archon Nicon.

R. C. 370.

372. C. V.

Tribuni mil.

L. Valerius Potius Poplicola IV
A. Manlius Capitolinus III
Ser. Sulpicius Rufus III
L. Lucretius Tricipitinus II
L. Æmilius Mamercinus III
M. Trebonius Crispus Flavius.

Ol. 99. 4. C. 92. 2.
V. 99. 1. F. M.

Iis Tribunis Veliternis, Circeiensibus, & Lanuvinis deficientibus bellum indictum; sed propter pestilentiam Romæ sævientem exercitus non est educus.

A. M. 3627. Ol.
100. 3.

Athenis Archon Naufnienus.

R. C. 371.

373. C. V.

Tribuni mil.

Sp. Papirius Crassus
L. Papirius Crassus
Ser. Cornelius Maluginensis IV
Q. Servilius Priscus Fidenas
Ser. Sulpicius Prætextatus
L. Æmilius Mamercinus IV

Ol. 100. 1. C. 92. 3.
V. 99. 2. F. M.

Iis Tribunis ad Velitras prosperè pugnatum: & Prænestinis eos auxiliantibus bellum est indictum.

A. M. 3628. Ol.
100. 4.

Athenis Archon Chabrias sive Callias. M.
A. Calleas.

R. C. 372.

374. C. V.

Trib. Mil.

M. Furius Camillus VI
A. Postumius Albinus Regillensis
L. Postumius Albinus Regillensis
L. Furius Medullinus
L. Lucretius Tricipitinus III
M. Fabius Ambustus

Ol. 100. 2. C. 99.
4. V. 92. 3. F. M.

Eo anno Prænestini & Volsci, qui Satricum coloniam expugnaverunt, à Camillo devicti sunt, & Tusculanæ in fidem & civitatem recepti.

A. M. 3629. Ol.
101. 1.

Athenis Archon Chariander.

R. C.

R. C. 373.

375. C. V.

Tribuni mil.

L. Valerius Potitus Poplicola V.
P. Valerius Potitus Poplicola III
C. Sergius Fidenas fil.
L. Menenius Lanatus II
Sp. Papirius Cursor
Ser. Gornelius Maelingentius V

Ol. 100. 3. C. 100. 1.
V. 99. 4. F. M.

Iis Tribunis (quos, duobus additis, ut & anni sequentis, octo fuisse refert Diodorus) T. Quinctius Cincinnatus Dictator creatus, cum A. Sempronio Atriatino Magistro Equitum, de Præneste ad Alliam profligatis, & Præneste ipso capto cum aliis oppidis novem, triumphavit. Iisdem verò Tribunis, quum censores creati essent, C. Sulpicius Camerinus, & Sp. Postumius Albinus Regillensis; hoc mortuo ille abdicavit. Deinde creati alii, & ipsi tanquam vitio facti abdicarunt, ita neutri Lustrum fecerunt.

A. M. 3630. Ol.
101. 2.

Athenis Archon Hippodamus.

R. C. 374.

376. C. V.

Tribuni mil.

P. Manlius Capitolinus
C. Manlius Capitolinus
L. Julius Iustus II
C. Sextilius
M. Albinus
L. Antistius.

Ol. 100. 4. C. 100.
2. V. 100. 1. F. M.

Duo Manlii temere & infelicitè in Volsis rem gesserunt, ac Prænestini rebellarunt.

A. M. 3631. Ol.
101. 3.

Athenis Archon Socratides.

R. C. 375.

377. C. V.

Tribuni mil.

Sp. Furius Medullinus
Q. Servilius Priscus Fidenas II
C. Licinius Calvus
P. Clælius Siculus
M. Horatius Pulvillus
L. Geganius Macerinus.

Ol. 101. 1. C. 100. 3.
V. 100. 2. F. M.

Iis Tribunis Censores Sp. Servilius Priscus & Q. Clælius Siculus Lustrum fecerunt xxx.

A. M. 3632. Ol.
101. 4.

Athenis Archon Asteius. Item M. A. Pausanias Achaicus, sive libro 7. narrat ejusdem Olympiadis 101. qua Damon Thurius stadio vicit primum

num, anno 4. eodem Asteio Archonte, Helicem Achaia urbem terræ motu aquis submersam esse. Idemq; ferè initio Bæoticorum sive l. 9. refert Platæas secundo à Lacedæmoniis captas, eodem Asteio Athenis Archonte, anno tertio ante pugnam Leuctricam.

R. C. 376.	{	L. Æmilius Mamercinus V.	{	Ol. 101. 3. C. 100. 4.
378. C. V.		Ser. Sulpicius Prætextatus II		V. 100. 3. F. M.
Tribuni mil.		P. Valerius Potitus Poplicola IV		
		L. Quinctius Cincinnatus II		
		C. Quinctius Cincinnatus		
		C. Veturius Crassus Cicurinus		

Valerius & Æmilius Latinos & Volscos ad Satrium fuderunt, castris etiam captis. L. Quinctius & Sulpicius Tusculum à Latinis occupatum recuperarunt.

A. M. 3633. Ol. 102. 1. Athenis Archon Alcisthenes.

R. C. 377.	{	L. Sextius Sextinus Lateranus	{	Ol. 101. 3. C. 101.
Trib. plebis.		C. Licinius Stolo Calvus		i. V.
379. C. V.				

Eo anno duo illi tribuni plebis, creati cum cæteris anno præcedente, nimirum solenni ipsorum comitiis diè, quarto idus Decembris, dum Patricii omnifrisu resisterent, nè perferrentur tres ab ipsis rogatæ leges, prima de minuendo fœnore, secunda de finiendo agrorum modo, tertia de creandis consulibus, eorumque altero è plebe; continuâ intercessione tollentes comitiâ Consularia Tribunorum Militum, omninoque Curulium sive majorum Magistratum, Romanam rempublicam deduxerunt ad Anarchiam sive Ochlocratiam, anno urbis conditæ, juxta vulgarem calculum CCCLXXIX. pro quo legitur CCCLXIX. apud Plinium, libro decimo sexto capite ultimo: eaq; duravit ad quintum usque annum.

A. M. 3634. Ol. 102. 2. Athenis Archon Phrasiclides, item M. A. Eiusdem Olympiadis 102. quâ Damon Thurius

Thurius iterum stadio vicit anno 2. eodem Phraclide Archonte, Scotussam urbem ab Alexandro Pherarum tyranno captam refert Pausanias lib. 6. sive Eliacorum. Idemque Arcadicis sive lib. 8. refert Megalopolim condi coeptam octomestri post pugnam Leuctricam commissam (ita equidem locum interpretor) eodem anno Olympiadiço, & Atheniensi Archonte, scilicet Phraclide.

R. C. 378. { L. Sextius Sextinus Lateranus II } Ol. 101. 4. C.
Trib. Plebis. { C. Licinius Stolo Calvus II } 101. 2. V.
380. C. V.

A. M. 3615. Ol. 102. 3. Athenis Archon Dysnicetus. Is Archon Pausaniæ in Messenicis dicitur Dyscinetus, anno 3. Olympiadis 102. qua Damon Thurius iterum vicit stadio: quo anno Messenii patriam postliminio receperunt, anno 287. post finem secundi belli Messenici captâ Irâ.

R. C. 379. { L. Sextius Sextinus Lateranus III } Ol. 102. 1. C. 101. 2.
Trib. plebis. { C. Licinius Stolo Calvus III } F. M.
381. C. V.

A. M. 3636. Ol. 102. 4. Athenis Archon Lystratus.

R. C. 380. { L. Sextius Sextinus Lateranus IV. } Ol. 102. 2. C. 101.
Tribuni plebis. { C. Licinius Stolo Calvus IV } 4. V.
382. C. V.

A. M. 3637. Ol. 103. 1. Athenis Archon Naufigenes; item M. A.

R. C. 381. { L. Sextius Sextinus Lateranus V } Ol. 102. 3. C. 101.
Tribuni plebis. { C. Licinius Stolo Calvus V } 4. F. M.
383. C. V.

A. M. 3638. Ol. 103. 2. Athenis Archon Polyzelus,

R. C. 382. 384. C. V. Tribuni Mil.	{	L. Furius Medullinus II	}	Ol. 102. 4. C. 102. 2. V. 102. 1. F. M.
		P. Valerius Pœtus Poplicola V		
		A. Manlius Capitolinus IV		
		Ser. Sulpicius Prætextatus III		
		C. Valerius Potitus Volusus Ser. Cornelius Maluginensis VI		

II Tribuni militum videntur nobis creati esse circa idus Martias, atque initium naturalis anni, postquam Sextius & Licinius præcedente mense Decembre, jam sextum resecti essent Tribuni plebis, exactis annis quatuor, & paulo plusquam dimidio Anarchiæ, sive solitudinis Magistratuum; unde factum ut Livius cum plerisque aliis ei ascripserint quinquennium, alii vero, quos secuti sunt Goltzius & Pighius, tantummodo quadriennium. Cæterum apud Diodorum Siculum sub Anarchiam insertus est annus quatuor Tribunorum militum, nempe duorum è proximè expositis, Serv. Cornelii & Serv. Sulpicii, ac duorum aliorum, videlicet L. Papirii, & L. Menenii; deinde autem ipsi Anarchiæ ascribitur duntaxat unus annus: ita ut modo expositi, ipsi quoque tantum quatuor juxta eum, & deinceps sequentes Tribuni Militum apud ipsum statuuntur rursum duntaxat uno anno serius quam apud nos. Porro his tribunis Mil. Veliterni à Tusculi quod obsederant moenibus repulsi; ac vicissim Velitræ à Romanis obsideri cœptæ sunt. Sub finem autem ejusdem anni Sextius & Licinius septimum resecti sunt Tribuni plebis.

A. M. 3839. Ol. 103. 3. Athenis Archon Cephisodorus. Idem memorat. M. A.

R. C. 383. 385. C. V. Tribuni Mil.	{	Quin. Servilius Priscus Fidenas III	}	Ol. 103. 1. C. 102. 3. V. 102. 2. F. M.
		M. Cornelius Maluginensis.		
		G. Veturius Crassus Cicurinus II		
		Q. Quinctius Cincinnatus		
		A. Cornelius Cossus M. Fabius Ambustus II		

his Tribunis Militum durante Velitarum obsidione, Sextius & Licinius resecti sunt octavum Tribuni plebis

his. Iſtic vero Cuſpinianus duos annos ſine Magiſtrati-
bus inferit, tanquam CCCLXXXVI & CCCLXXXVII
R. C.

A. M. 3640 Ol.
103. 4.

Athenis Archon Chion.

R. C. 384.
386. C. V.

Tribuni Mil.

L. Quinctius Capitolinus
Sp. Servilius Structus
Serv. Cornelius Maluginenſis VII
L. Papirius Craſſus
Serv. Sulpicius Prætextatus IV.
L. Veturius Craſſus Cicurinus

Ol. 103. 3. C. 102.
4. V. 102. 3. F. M.

Iis Tribunis Militum, propè initio Magiſtratus ipſo-
rum, M. Furius Camillus Dictator quartum dictus,
cum L. Emilio Mamercino Magiſtro Equitum, ſedi-
tionis ſedandæ cauſâ, nimirum ortæ propter leges
Sextii & Licinii Tribunorum plebis; intra paucos
dies quaſi vitio factus abdicavit: eique extemplo ſuf-
fectus eſt P. Manlius Capitolinus Dictator, cum C. Li-
cinio Calvo Magiſtro Equitum, primo è plebe: ut re-
fert Livius ſub ſinem ſexti libri. Unde liquet eorum
duorum Dictatorum magiſtratum cecidiſſe, atque adeò
transactum fuiſſe intra annum proximè expoſitorum
Tribunorum Militum (ante cujus ſinem etiam Sex-
tius & Licinius nonum reſecti ſunt Tribuni plebis:)
ideoque haud rectè integram ipſis assignari annum à re-
centioribus Faſtorum conditoribus Sigonio, Onuphrio,
Marliano, Goltzio, & Pighio, (quanquam ante hos
Glareanus, ipſorum loco, duos Tribunos Militum P.
Valerium Potitum V. & C. Licinium Stolonem impu-
tavit eidem anno) ut conſtet Faſtorum Marmoreorum
calculus, qui propterea iſtic demum incipit uno anno
Romæ conditæ noſtrum excedere.

A. M. 3641 Ol.
104. 1.

Athenis Archon Timocrates.

R. C. 385.
386. F. M.

387. C. V.
Tribuni mil.

A. Cornelius Coſſus II
L. Veturius Craſſus Cicurinus II
M. Cornelius Maluginenſis II
P. Valerius Potitus Poplicola VI
M. Geganius Macerinus
P. Manlius Capitolinus II

Ol. 103. 3. C. 103.
1. V. F. M.

Hi

II Tribuni Militum prætermiſſi ſunt apud Diodorum Siculum, indeq, factum eſt, ut deinceps ejus collatio Conſulum Romanorum cum annis Olympiadiciſ, Fabianæ ac noſtræ denuo conveniat. Iiſdem vero poſtremis Tribunis Militum, M. Furius Camillus Dictator quintum creatus cum T. Quinctio Cincinnato Capitolino Magiſtro Equitum, quartum egit Triumphum de Gallis Senonibus in agro Albano devictis, mēſe (ut ex Faſtorum Marmoreorum fragmentis colligitur) Novembre, anno xlii. vel potius xxlii. nimirum incluſivè ſive inchoate poſt urbem captam, juxta Plutarchum in vita Camilli. Poſtea verò idem ædem concordiæ vovit; quæ reconciliatis demum populi Romani ordinibus poſita aut dedicata eſt, medio ferè mēſe Januario.

A. M. 3642. Ol.
104.3.

Athenis Archon Chariclidēs.

R. C. 386.
387. F. M.

Coſſ. { L. Æmilius Mamercinus.
L. Sextius Sextinus Lateranus

} Ol. 104. 1. C. 105. 3/
V. 103. 2. F. M.

Is Sextius eſt, qui cum Licinio, circiter trimēſtri antea, utique Decembre proxime præcedente, (quod tamen Livius ante creatos poſtremos Tribunos Militum factum refert) decimum reſectus Tribunus plebis, non ceſſavit donec conſulatus plebi communicabatur; adeoque ipſe primus Conſul de plebe creatus eſt: quum paulo antea pro Duumviris Decemviri ſacrorum, quinque Patrum, quinque plebis, primum creati eſſent: viciffim verò à plebe conceſſum fuit Patriciis, ut quotannis de ipſis crearetur Prætor unus, & duo Ædiles Curules; quanquam Ædiles deinde alternis annis, poſteaſque promiſcuè è Patribus & Plebe creati ſunt. Eum autem annum Fabius noſter apud A. Gellium, libro quinto capite quarto, affirmat fuiſſe duo & viciſimum (id eſt viciſimum ſecundum, nempe completum) poſtquam Galli Romanam ceperunt: quem & Livius & Dionyſius quoq;

ut

ut videtur Catone & Varrone auctoribus putarunt (sed haud eadem ratione quâ auctor Fastorum Mar- moreorum, & recentiores Fastorum ordinatores) vicessimum quartum. Et inde Catonianus calculus, quem secutos Dionysium, pariter ac Livium initio dixi, quoad annorum Olympiadicorum supputationem nostrô re ipsâ convenit, tantum collationis cum annis Romæ conditæ modo differt: quatenus Dionysianus annum Olympiadis prope desinentem, noster vero quasi ineuntem respicit. Quod autem Dionysianus, idem Diodori calculus facit in sequentibus: atque adeo Græci moris est numerare Consules secundum Olympiades, quum noster potius numeret Olympiades secundum Consules. At enimvero omninò verum est, quod auctore ut videtur Fabio nostro statuit Diodorus Siculus, primum Plebeium consulatum convenire anno secundo Olympiadis centesimæ quartæ; licet Fasti Græci, qui hinc demum incipiunt esse aliquo modo utiles, eundem referant ad initium Olympiadis centesimæ quintæ. Iisdem verò Coss. creati Censores, A. Postumius Regillensis Albinus & C. Sulpitius Pericus: altero, sequente anno peste mortuo, lustrum non fecerunt.

A.M. 3643. Ol. Athenis Archon Molon.

104. 3.

R. C. 387. Coss. { L. Genucius Aventinensis } 390. C. V. Ol. 103. 4.
388. F. M. { Q. Servilius Ahala } V. 103. 3. F. M.

Iis Coss. gravissimâ peste Romæ sæviente, Camillum mortuum esse viginti quinque annis post urbem captam refert Livius initio libri VII.

A. M. 3644. Ol. Athenis Archon Nicophemus.

104. 4.

R. C. 388. Coss. { C. Sulpicius Pericus } 391. C. V. Ol. 104. 1.
389. F. M. { C. Licinius Stolo Calvus } V. 103. 4. F. M.

Is est Licinius Stolo, qui toties cum Sextio Late-

K

rano

rano fuit Tribunus plebis. Iis vero Coss. in pestis adhuc grassantis remedium Romæ (scilicet) Ludi Scenici primum instituti sunt.

A. M. 3645. Ol. Athenis Archon Callimedes. Laertio in vita 105. 1.

Xenophontis quem eo anno mortuum refert, juxta Stefclidem catalogo Archontum & Olympicorum, Callidemides: quando etiam Philippus Macedo regnare cepit.

R. C. 389. Coss. { L. Æmilius Mamercinus II } 391. C. V. Ol. 104. 2.
390. F. M. { Cn. Genucius Aventinensis } V. 104. 1. F. M.

Iis Coss. L. Manlius Capitolinus Imperiosus Dictator creatus est cum L. Pinario Natta Magistro Equitum, clavi ob pestis adhuc nihilominus sævientis remedium utique figendi, causâ.

Iisdem Coss. Censores M. Fabius Ambustus & L. Furius Medullinus Iustrum fecerunt xx.

A. M. 3646. Ol. Athenis Archon Eucharistus. 105. 2.

R. C. 390. Coss. { Q. Servilius Ahalas II } 393. C. V. Ol. 104.
391. F. M. { L. Genucius Aventinensis II } 3. V. 104. 2. F. M.

Genuncio Consule Plebeio, ab Hernicis, quibus bellum hoc anno indictum & illatum erat, occiso, Appius Claudius Crassus Sabinus Regillensis Dictator creatus, cum P. Cornelio Scapula vel Scipione, vel Mucio Scævula Magistro Equitum, de iis cruento prælio devictis, an triumphaverit haud satis constat. Antea vero iisdem Coss. T. Manlius filius Imperiossi anno præcedente Dictatoris, eximie pietatis specimen erga durum patrem vocatum in jus edidit. Et Curtius Eques armatus in patentem Romæ voraginem insiluit.

A. M. 3647. Ol. Athenis Archon Cephisodotus. Ita ut videtur M. A.

R. C.

R. C. 391. Coss. { C. Licinius Stolo Calvus II } 394 C. V. Ol. 104
391. F. M. { C. Sulpicius Peticus II } 4 V. 3. F. M.

Iis Coss. T. Quinctius Pennus Capitolinus Crispinus Dictator dictus, cum Ser. Cornelio Maluginense Magistro Equitum de Gallis ad Anienem devictis, anno tricesimo post urbem captam juxta Polybium libro secundo (quando commissa est Monomachia T. Manlii inde cognominati Torquati) existimatur triumphasse decimo tertio calendas Martii, Feste Quirinalibus; ac sub eisdem Kal. Sulpicius iterum Consul, de Hernicis.

A. M. 3648. Ol. Athenis Archon Agathocles. Item Marm. A. 105. 4.

Eodem anno 4. Olympiadis 105. quâ Prorus Cyrenæus stadio vicit, eodemque Archonte Athenis Agathocle, refert Pausanias in Phocicis, sive libro 10. Templum Delphicum à Philomelo & Phocenibus sacrilegio direptum.

R. C. 392. Coss. { M. Fabius Ambustus } 395 C. V. Ol. 105. 1.
393. F. M. { C. Postelius Libovisulus } V. 104. 4. F. M.

Iis Coss. Q. Servilius Ahala Dictator creatus est cum T. Quinctio Penno Capitolino Crispino Magistro Equitum, causâ rei gerendæ contra Gallos: quos in conspectu urbis ad portam Collinam cruento prælio profligavit. Ipsi vero Consules Fabius de Hernicis devictis ovans urbem ingressus est, nonis Septembris, Pætelius autem triumphavit de Gallis sub mensem Martium, nempe sequentem ut videtur, non præcedentem ut exhibent Fasti Marmorei. Iisdem vero Coss. & quidem CCCXCV. post R. C. (tanquam initio insequentis Olympiadis CVI) natum esse Alexandrum Magnum, Cornelius Nepos videtur Auctor fuisse Solino, capite LIII.

A. M. 3649. Ol. Athenis Archon Elpines, sive Elpinices 106. 1.

R. C. 393. Coss. { M. Popilius Lænas
394. F. M. { Cn. Manlius Capitolinus Imperiosius } 396. V. O. for.
2. C. 1. F. M.

Iis Coss. Tiburtes Romæ mœnia subeuntes repulsi sunt.

A. M. 3650. Ol. 106. 2. Athenis Archon Callistratus. Item Marm. Ar. iititici deficiens.

R. C. 394. Coss. { C. Fabius Ambustus
395. F. M. { C. Plautius Proculus } 397. C. V. Ol. 105.
3. V. 3. F. M.

Iis Coss. C. Sulpicius Peticus Dictator creatus cum M. Valerio Poplicola Magistro Equitum, de Gallis magno prælio circa pedum, de victis triumphavit iterum nonis Maii. Consul autem Plautius triumphavit de Hernicis, idibus Maii. Iisdem Coss. duæ aliæ tribus additæ cæteris: & lex de ambitu primum lata est.

A. M. 3651. Ol. 106. 3. Athenis Archon Diotimus.

R. C. 395. Coss. { C. Marcius Rutilus
396. F. M. { Cn. Manlius Capitolinus Imperiosius } 398. C. V. Ol.
105. 4. V. 3. F. M.

Marcius Consul de Privernatibus devictis & ad deditionem adactis triumphavit, Calendis Junii. Iisdem Coss. Licinius Stolo qui decies Tribunus Plebis, posteaque bis Consul fuerat, suâ lege de modo agrorum damnatus erat.

A. M. 3652. Ol. 106. 4. Athenis Archon Eudemus.

R. C. 396. Coss. { M. Fabius Ambustus II.
397. C. V. { M. Popilius Lænas II } 399. C. V. Ol. 106. 1.
V. 105. 4. F. M.

Iis Coss. C. Marcius Rutilus Dictator primus è plebe dictus cum C. Plautio Proculo Magistro Equitum secundo Triumphavit de Tuscis Tarquinien-sibus & Faliscis, pridie nonas Maii. Cæterum hinc per quinquennium propter renovatas contentiones Patriciorum & Plebeiorum de Plebeio Consule, Comi-
tia

tia Consularia multum & sæpe à Tribunis plebis, Dictatoribus & Interregibus, dilata fuisse significat Livius, libro septimo: & quidem anno insequente videntur dilata esse ab idibus Martiis, quasi ad idus Maias.

A. M. 3653. Ol.
107. 1.

Athenis Archon Aristodemus,

R. C. 397. Coss.
398. F. M.

{ C. Sulpicius Peticus III
M. Valerius Poplicola.

} 400. C. V. Ol. 106
3. V. 1. F. M.

II Consules quadringentesimo anno, quam urbs Romana condita erat, quinto tricesimo, quam à Gal-
lis recepta, ablato post undecimum (xi. non nonum
ix.) annum, à Plebe Consulatu; Patricii, ambo ex
interregno Magistratum iniere, inquit Livius: quæ an-
norum summæ Catonis ac Varronis calculis juxta
nostram eorum supputationem probè conveniunt,
lisdem Coss. Empulum oppidum ex Tiburtibus
captum fuit. Insequentis autem anni comitia apparet
ex Livio dilata esse, quasi ab idibus Maiis ad Kalen-
das Quinctiles.

A. M. 3654. Ol.
107. 2.

Athenis Archon Thessalus.

R. C. 398.
399. F. M. Coss.

{ M. Fabius Ambustus III
T. Q. Pennus Capitolinus Crispinus }

} 401 C. V. Ol. 106.
3. V. 2. F. M.

In quibusdam annalibus pro T. Quinctio, M. Po-
pilium (nempe Lænatem III) Consulem invenio, inquit
Livius. Fabius tertium Consul de Tiburtibus subactis
triumphavit, tertio nonas Junii. In Tarquinieneses
autem devictos acerbè sævitum est, propter immo-
lato plusquam trecentos captivos Romanorum ante
quadriennium.

A. M. 3655. Ol.
107. 3.

Athenis Archon Apollodorus.

R. C. 399. 400. F. M. Coss. { C. Sulpicius Peticus IV } 402. C. V. Ol. 106. 4. V. 3. F. M. M. Valerius Poplicola II }

lis Coss. T. Manlius Imperiosus Torquatus Dictator dictus est, cum A. Cornelio Cossio Arnivâ Magistro Equitum, belli contra Volscos & Cærites gerendi causa; quod tamen propè nullum exitit. Cæritibus vero veniam petentibus centum annorum induciæ concessæ. Cæterum Plinius libro xxxvi. capite vi. videtur conferre annum CDII R. C. cum anno secundo Olympiadis CVII. Porro anni insequentis Comitia item ex Livio apparet prolatata esse per Dictatorem & Interreges, quasi à Kalendis Quinctilibus ad Kalendas Octobres.

A. M. 3636. Ol. 107. 4.

Athenis Archon Callimachus.

R. C. 400. 401. F. M. Coss. { P. Valerius Poplicola } 403. C. V. Ol. 107. 1. V. 106. 4. F. M. C. Marcus Rutilius II }

lis Coss. res scænebris, creatis quinque Viris Mensariis moderatoribus levata est. Eorundem Consulatu ad finem tendente C. Julius Julus Dictator in castris dictus est, cum L. Æmilio Mamercino Magistro Equitum, ob belli Etrusci terrorem, qui vanus fuit, & ipse, ut apparet utique ex Livio, insequentis anni Comitia prolatavit usque ad exitum Dictaturæ suæ; quasi à Kalendis Octobris ad idus Decembres.

A. M. 3657. Ol. 108. 1.

Athenis Archon Theophilus. Eo Archonte mortuus est Plato, juxta Athenæum anno ætatis 82. item Laertius in ejus vita, & quidem anno 3. regni Philippi Macedonis, nec non in vita Aristotelis. Eodem Archonte Athenis Theophilo, eodemque anno primo Olympiadis 108. qua Polycles Cyrenæus stadio vicit, bello Phocico sive sacro finem impositum esse à Philippo Amyntæ filio Macedoniæ Rege, anno decimo post Philomeli sacri-legium, refert Pausanias libro decimo, in Phocicis.

R. C.

R. C. 401. Coss. { C. Salpicius Peticus } 404. C. V. Ol. 107.
402. F. M. { T. Quinctius Pennus Cincinnat. } 2. V. 1. F. M.

Plinius libro secundo capite xxv. Olympiadem CVIII. comparat cum anno CCCXCVIII. R. C. Iis verò Coss. Censores Cn. Manlius Capitolinus Imperiosus, & C. Marcius Rutilus primus è plebe, lustrum fecerunt XXI.

Porro autem sub exitum eorundem Consulum, M. Fabius Ambustus Dictator creatus est, cum Q. Servilio Ahala Magistro Equitum Comitiorum habendorum causâ: per quem itidem apparet ex Livio, anni etiam insequentis Comitia prolatata esse, quasi ab idibus Decembribus, usque ad idus Martias: quandoquidem circa has insequentium Consulum annum expletum & finitum esse, manifestè significet idem Livius. Qua propter intra proximè elapsum quinquennium calculo nostro excrescit integer annus numero annorum Romæ conditæ, imputandus proximè expositis consulibus, quem etiam calculo Varroniano itidem imputare visum est, quum nusquam alias æquè opportunè liceat.

A. M. 3658. Ol. Athenis Archon Themistocles.
108.2.

R. C. 401. Coss. creati sub finem anni præcedentis 405.
404. C. continuaverunt Magistratum usque sub finem hujus anni. Cujus reliquum Dictator exegit. V.

A. M. 3659. Ol. Athenis Archon Archias.
108.3.

R. C. 403. Coss. { M. Popilius Lenas III } 406. V. Ol. 107. 4. V.
405. C. { Lu. Cornelius Scipio } 107.2. F. M.

Popilius tertium Consul de Gallis in agro Latino devictis triumphavit Quirinalibus ut apparet ex Fastis Marmoreis, nempe die XIII. Kalend. Martii sub finem Magistratus sui; habitis jam antea (quod ambo Consules ægri essent, hic ex vulnere, alter ex morbo)

morbo) à L. Furio Camillo Dictatore in eum finem dicto, cum P. Cornelio Scipione Magistro Equitum, Comitibus creandorum novorum Consulum, qui paucis post diebus Magistratum iniverunt, uti refert Livius libro septimo.

A. M. 366. OL. 108. 4. Athenis Archon Eubulus. Laertius in vita Aristotelis, quem Apollodoro in Cronicis auctore, eo anno Mitylenem venisse refert.

R. C. 404. C. 406. C. Coss. { L. Furius Camillus } 407. V. O. 108. 1. { Ap. Claudius Crassus Sabinus Regillensis } V. 107. 3. F. M.

Pro iis Coss. apud Diodorum referuntur M. Æmilius & T. Quinctius: apud Ciceronem autem in Catone L. Æmilius & P. Claudius; quibus Coss. Plato Atheniensis Philosophus Tarentum venerit, ubi eodem tempore claruit Architas. Cæterum Claudius in Consulatu mortuus est. Camillus vero Gallos in agro Pomptino acie profligavit, initio prælii facto ex monomachia M. Valerii à Corvo adjutore cognominati Corvi sive Corvini annis CDV. post Romam conditam, juxta A. Gellium libro ix. capite xi. atq; anno XLII. post urbem à Galliscaptam, juxta Polybium libro secundo. Eo quoq; anno desinente Consule bellum Maritimum contra Græcos Piratas curante, T. Manlius Imperiosus Torquatus Dictator iterum dictus est, cum A. Cornelio Coss. Arvina, iterum Magistro Equitum, Comitiorum habendorum gratia.

A. M. 366. OL. 109. 1. Athenis Archon Lyciscus.

R. C. 405. C. 407. C. Coss. { M. Popilius Lenas IV } 408. V. OL. 108. 2. { M. Valerius Corvus } V. 107. 4. F. M.

Iis Consulibus apud Diodorum præponuntur M. Fabius & Ser. Sulpicius qui triennio postea Consules fuere. Iisdem Coss. pestilentia civitatem adorta coegit Senatum

Senatum imperare Decemviris (sacrorum) ut libros Sibyllinos inspicerent: eorumque monitu Lectisternium fuit, ut scribit Livius. Qua occasione apparet ex Zosimo collato cum Censorino, Valerium Antiatem tertios Ludos seculares retulisse ad illos Consules. Iisdem Coss. cum Carthaginiensium Legatis Romæ foedus, secundo ictum est. Eorundem vero etiam Coss. exitu, Comitiorum habendorum causâ dictum fuisse Dictatorem C. Claudium Crassum Sabinum Regillensem, vel M. Æmilium Barbulam, cum C. Livio Dentre Magistro Equitum, colligitur ex fragmentis Fastorum Marmoreorum, & Suetonio in Tiberio.

A. M. 3662. Ol. Athenis Archon Pythodorus. Laertio 109. 2. Pythodotus, in vita Aristotelis, quem eo anno ad Philippum accessisse refert, & quidem Alexandro annos 15. natò.

R. C. 406. Coss. { C. Plautius Hipseus } 409. V. Ol. 108. 3. V. 1. F. M.
408. C. { T. Manlius Imperiosus Torquatus }

Iis Coss. unciarium scenus in semiunciarium redactum est.

A. M. 3663. Ol. Athenis Archon Sosigenes. Quando Laertius, Apollodoro in Chronicis auctore, Epicurum natum refert, septennio post mortem Platonis.

R. C. 407. Coss. { M. Valerius Corvus II } 410. V. Ol. 108. 4. V. 2. F. M.
409. C. { C. Postelius Libo Vifolus. }

Iis Coss. ex Quindecimvirorum sententiâ secundos ludos seculares factos esse, annis plus minus CX. post primos, refert Censorinus: sed neque anno R. C. CDX, ut vetera ejus exemplaria Cuspiniano aliisque testibus exhibent, neque CDVIII, ut emendandum censuit Onuphrius, libro de ludis secularibus; verum aut CDIX. Catoniano pariter ac Varronianò, aut

CDVII, nostro simul ac Marmoreorum Fastorum. Cæterum Valerius iterum Consul de Antiatibus Volscis ad Satricum devictis, dirutoque Satrico triumphavit, Kalendis Februarii.

A. M. 3664. Ol. 109. 4. Athenis Archon Nicomachus.

R. C. 408. 410. C. Coss. { M. Fabius Dorso
Ser. Sulpicius Camerinus. } 411. V. Ol. 109. 1.
V. 108. 3. F. M.

Iis Coss. L. Furius Camillus Dictator iterum dictus est, cum Cn. Manlio Capitolino Imperioso Magistro Equitum, belli contra Auruncos gerendi causa; quos primæ acie debellavit: eodemque exercitu postea Consules Soram urbem à Volscis ceperunt.

A. M. 3665. Ol. 110. 1. Athenis Archon Theophrastus.

R. C. 409. 411. C. Coss. { C. Marcius Rutilus III.
T. Manlius Imperiosus Torquatus II. } 412. V. Ol. 109.
2. V. 108. 4. F. M.

Iis Coss. (quum lapidibus pluisset, & nox interdum intendi visa esset, uti scribit Livius libro VI I.) P. Valerius Poplicola Dictator creatus est, cum Q. Fabio Ambusto Magistro Equitum, Feriarum Latinarum indicendarum causâ.

A. M. 3666. Ol. 110. 2. Athenis Archon Lyfimachides. Lyfimachus Laertio in vita Xenocratis, quem eo anno post Speusippum in Academia cæpisse docere refert.

R. C. 410. 412. C. Coss. { M. Valerius Corvus III
A. Cornelius Cossus Arvina } 413. V. Ol. 109. 3.
V. 1. F. M.

Iis Coss. susceptum est à Romanis bellum contra Samnites, admodum grave & diuturnum. De quibus nihilominus eodem anno, & in Samnio duobus præliis & in Campaniâ victis, uterque Consul triumphum egit; ex Samnio Corvus jam iterum x. Kalend. è Campaniâ Cossus ix. Kal. Octobris. Iisdem Coss. tanquam

tanquam anno primo Olympiadis CX. juxta Eusebium in Chronico, Censores, incertum quos, arbitrantur Goltzius & Pighius lustrum fecisse XXI I.

A. M. 3667. Ol. Athenis Archon Charondas vel Chæron-
110.3. rondus.

R. C. 411. Coss. { C. Marcius Rutilus IV. } 414. V. Ol. 109. 4.
413. C. { Q. Servilius Ahala } V. 2. F. M.

Iis Coss. (quos sine hyemis Magistratum inivisse manifestè significat Livius sub finem libri septimi) M. Valerius Corvus Dictator creatus est, cum L. Æmilio Mamercino Privernate Magistro Equitum, causâ rei gerendæ contra Milites Præsidarios, primum Capuæ (ubi in Hybernis agebant) occupandæ consilium ineuntes, deindè, haud procul Anxure seditionem molientes : quam prudente oratione sine civili sanguine sedavit. Eodem verò anno Olympiastico Archonte Athenis Charondâ, prælium inter Philippum Macedonem & Athenienses ad Chæronæam in Bœotiâ factum refert Diodorus, eodemque anno & die Archidami regis Spartani cædem in Italia; quam etiam sexennio antea per anticipationem retulerat; ubi corruptus numerus annorum regni filii ejus Ægidis, nempe xv. pro ix. Scaligero & quibusdam aliis immerito contradictionis suspensionem movit.

A. M. 3668. Ol. Athenis Archon Phrynichus,
110. 4.

R. C. 412. Coss. { C. Plautius Hypsæus II } 415. V. O. 110.
414. C. { L. Æmilius Mamercinus Privernas } 1. V. 109. 3. F. M.

Ii Coss. post captum Privernum, victos ad Satrium ancipiti prælio Antiates Volscos, & adactos ad pacem petendam Samnites, ob famam gliscentis belli Latini, jussi sunt ante tempus abdicare se Magistratu, uti refert Livius initio libri octavi. Itaque eodem anno naturali pariter ac Romano, nempe circa Kalendas
L 2 bres

Octobres, ut videtur, initium naturalis mensis octavi creati sunt.

R. C. 412. Coss. { T. Manlius Imperioffus Torquatus III } 415. C. 416. V. Ol.
413. F. M. { P. Decius Mus } 110. 2. V. 109. 4. F. M.

Quos Consules ad annum quartum Olympiadis CX. pariter nobiscum refert Diodorus. Eum autem annum (quo Alexandrum Epiri regem in Italiam classe appulisse asseverat Livius) M. Cicero Epistolarum libro IX. Epist. XXI. numerat quadringentesimum decimum quintum post Romam conditam. Cæterum conflato bello Latino, Consulum alter Manlius filium capitali supplicio affecit, quod contra edictum suum extra ordinem in hostes pugnaverat: alter vero Decius in prælio ancipiti ipse se devovit cædi pro salute exercitus Romani. Porro autem inde ob ægritudinem Manlii Consulis (qui nihilominus triumphavit de Latinis, Campanis, Sidicinis & Auruncis xv. Kal. Junii) L. Papirius Crassus Dictator creatus est, quum eodem anno Prætor esset cum L. Papirio Cursore Magistro Equitum, rei contra Antiates gerendæ causâ.

A. M. 3669. Ol. Athenis Archon Pythodorus, alias Pythodemus.

R. C. 413. Coss. { T. Æmilius Mamercinus } 416. C. 417. V. Ol.
414. F. M. { Q. Publius Philo, } 110. 3. V. 1. F. M.

Eos Coss. apparet (præsertim ex nono anno postea) creatos esse Kalendis Quinctilibus anticipatis, circa initium quinti mensis naturalis. Publius autem, postquam de Latinis devictis triumpharat idibus Januarii, à Collegâ Æmilio dictus est Dictator, cum Decio Junio Bruto Scævâ Magistro Equitum: quum Senatus ambobus Consulibus, utpote plebeis finire imperium cupiens, Dictatorem tanquam adversus rebelantes Latinos dici jussisset.

A. M.

A. M. 3670. Ol.
III. 2.

Athenis Archon Euænetus.

R. G. 414. Coss. { L. Furius Camillus } 417. C. 418. V. Ol.
415. F. M. { C. Mænius } 110. 4. V. 2. F. M.

Eorum Consulum uterque triumphavit, Camillus de Pedaneis & Tiburtibus III. Kal. Octobris, Mænius de Antiatibus, Lavinis, & Veliternis, pridie eadem Kal. idemque adeptarum Antiatibus navium rostra in suggestu fori Romani posuit, à quibus postea loco illo nomen. Ubi etiam tunc utrique Consuli ob subactum omne Latium statuæ positæ sunt. Eum autem annum Plinius, libro XXXIV. capite v. putat CDXVI. post R. C.

A. M. 3671. Ol.
III. 3.

Athenis Archon Ctesicles.

R. C. 415. Coss. { C. Sulpicius Longus } 418. C. 419. V. Ol. III.
416. F. M. { P. Aelius Pætus. } 1. V. 110. 3. F. M.

Iis Coss. Minucia virgo Vestalis incesti convicta, viva sub terram defossa est. Iisdem Coss. C. Claudius Crassus Sabin. Regillensis Dictator iterum dictus, cum C. Claudio Hortatore Magistro Equitum, rei contra Sidicinos gerendæ causâ, tanquam vitio creatus mox abdicavit.

A. M. 3672. Ol.
III. 4.

Athenis Archon Nicocrates.

R. C. 416. Coss. { L. Papirius Crassus } 419. C. 420. V. III.
417. F. M. { Cæso Duilius } 2. V. 110. 4. F. M.

Iis Coss. duo populi Caleni, (Ausones, & Sidicini) uno prælio devicti sunt.

A. M. 3673. Ol.
III. 1.

Athenis Archon Niceratus, aliis Anicetes.

R. C. 417. Coss. { M. Valerius Corvus IV. } 420. C. 421. V. Ol.
418. F. M. { M. Atilius Regulus } 111. 3. V. 1. F. M.

Corvus quartum Consul tertio triumphavit de Calen.

Calenis debellatis & captis Calibus, idibus Maii. Deinde verò ambo Coss. iussi adversus Sidicinos ducere exercitum, ante ex Senatus consulto comitiorum habendorum causâ dixerunt Dictatorem L. Æmilium Mamercinum Privernatem, cui Q. Publilius Philo erat Magister Equitum.

A. M. 3674. Ol. Athenis Archon Aristophanes.
112. 2.

R. C. 418. Coss. { T. Veturius Calvinus } 421. C. 422. V. Ol.
419. F. M. { Sp. Postumius Albinus } 111. 4. V. 2. F. M.

Iis Coss. Campanis Romana civitas data est, & Calles Colonia deducta. P. Cornelius Rufinus Dictator dictus, cum M. Antonio Magistro Equitum, rei contra Sidicinos, & Samnites gerendæ causâ, tanquam vitio factus abdicavit. Cæterum iisdem Consulibus, post Haloandrum, Sigonius, Onuphrius, & Marlianus, annum sine consulibus aliisque Magistratibus subjiciunt. Alii autem inopi conjecturâ Consules mendosos C. Cornelium Cethegum, & Q. Flaminium; tanquam è Plinii libro XIX. capite VII. Goltzius autem, & Pighius, L. Papirium Cursorem, & C. Pætelium Libonem II. Consules septimi anni postea, tanquam è Solini capite XLV. referentis Alexandriam conditam Olympiade CXII. iis Coss. contra mentem Livii, atque Diodori Siculi, quem nihilominus æquè ac Dionysium Halicarnasseum, quam diligentissimè Consulatus Romanos Olympiadibus accommodasse, ad hunc annum agnoscit ipse Pighius; ut Fastorum Marmoreorum calculum annorum R. C. tueantur, qui propterea hinc biennio excedit nostrum quoad eorum numerum.

A. M. 3675. Ol. Athenis Archon Aristophon.
112. 3.

R. C. 419. Coss. { A. Cornelius Cossus Arvina II } 422. C. 423. V. Ol.
421. F. M. { Cn. Domitius Calvinus } 112. 1. V. III. 4. F. M.

Iis Coss. (quibus initium Monarchiæ Alexandri Macedonis

Macedonis, nempe post debellatum Darium ad Arbela, initio primi periodi Calippicæ, mediâ autem Olympiade centesimâ duodecimâ, rectissime statuit Diodorus Siculus medio Libro xvii. circa quod tempus etiam Alexandri Molossi, post pacem cum Romanis factam, in Lucaniâ Italiæ cædes contigit; M. Papirius Crassus Dictator dictus est; cum P. Valerio Poplicola Magistro Equitum ob ingruentis belli Gallici rumorem, qui falsus fuit. Iisdem Coss. Censores Q. Publius Philo & Sp. Postumius Albinus lustrum fecerunt xxiii, duabus tribubus additis, nominatoque principe Senatus M. Fabio Ambusto, ut colligitur è Plinii Libro vii. capite xli. Porro eodem tempore P. Cornelium Scapulam fuisse Pontificem maximum, ex Livii Libro xxv. colligit Onuphrius.

A. M. 3676. Ol. 112. 4. Athenis Archon Cephisophon.

R. C. 420. Coss. { M. Claudius Marcellus } 423. C. 424. V. Ol.
422. F. M. { C. Valerius Potitus Flaccus } 112. 3. V. 1. F. M.

Iis Coss. prima de veneficiis quæstio Romæ habitata est. Mulieres veneficæ ad centum septuaginta pestilentiam veneficiis alere deprehensæ pœnas dederunt: sed etiam Cn. Quinctilius Varus Dictator dictus est, cum L. Valerio Potito Flacco Magistro Equitum, clavi contra pestem figendi causâ.

A. M. 3677. Ol. 113. 1. Athenis Archon Euthycritus vel Euthykrates.

R. C. 421. Coss. { L. Papirius Crassus II } 424. C. 425. V. Ol.
423. F. M. { L. Plautius Venno } 112. 3. V. 2. F. M.

Iisdem Coss. excitato bello Privernate per Vitruvium Fundanum, Privernum duobus consularibus exercitibus obsessum est.

A. M.

A. M. 3678. Ol.
113. 2.

Athenis Archon Chremes vel Hegemon.

R. C. 412.
424. F. M.Coff. { L. Æmilius Mamercius Privernas II } 425. C. 426 V. O.
C. Plautius Decianus. } 113. 4. V. 3. F. M.

Ii Coff. uti refert Livius, Calendis Quinctilibus Magistratum iniverunt. Capto autem Priverno, & Vitruvio Fundano in potestatem redacto, de Privernatibus ambo triumpharunt Kalendis Martii, unde etiam ipsum Æmilium Privernatem cognominatum fuisse plerique opinantur.

A. M. 3679. Ol.
113. 3.

Athenis Archon Anticles vel Chremes.

R. C. 423.
425. F. M.Coff. { C. Plautius Proculus } 426. C. 427. V. Ol.
P. Cornelius Scapula } 113. 1. V. 112. 4. F. M.

Iis Coff. Palæopolitani Græci, Samnitibus vicini & confederati, Romanos agrum Campanum & Falernum incolentes hostiliter deprædati sunt. Iisdem Coff. visceratio primum populo data est à M. Flavio in funere Matris.

A. M. 3680. Ol.
113. 4.

Athenis Archon Sosicles vel Anticles.

R. C. 424.
426. F. M.Coff. { L. Cornelius Lentulus } 427. C. 428. V. Ol.
Q. Publilius Philo II } 113. 2. V. 1. F. M.

Lentulus Consul contra Samnites, ob agrum Frellanum à Romanis occupatum ab eorum amicitia desciscientes, missus est, Publilius contra Palæopolitanos; quos obsidione pressit. Sub exitum vero Magistratus, M. Claudius Marcellus Dictator creatus cum Sp. Postumio Albino Magistro Equitum comitiorum habendorum causa, quasi vitio factus abdicavit.

A. M. 3681. Ol.
11. 1.

Athenis Archon Hegesias.

R. C. 425. Ol. { C. Pœtelius Libo Vifolus II } 428. C. 429. V. Ol.
427. F. M. { L. Papirius Cursor. } 113. 3. V 2. F. M.

Refert Livius, illius anni initio dilatis aliâ atque aliâ de causa comitiis, post Marcelli Dictatoris abdicationem, quartum decimum demum Interregem creasse Consules. Unde apparet eos Consules occipisse Magistratum circa Kalendas Octobris. Iis vero Coss. (quibus mortuus est Alexander ille magnus, juxta Diodorum (annis CDXXIX. post Romam conditam, atque CLXXXVI. post exactos reges, juxta quorundam chronologiam apud Clementem Alexandrinum, primo Stromateo;) & Alexandria demum exædificata, juxta Livium, præcipue respicientem, ut apparet, Epocham Alexandrini regni conditi eodem tempore, nempe anno CDXXV. Epochæ Nabonazari; quæ etiam Solino videtur præbuisse ansam erroris simili autem erroris occasione ipse Livius eidem anno imputat Alexandri Molossi interitum, qui sexennio antea contigit) Publilius Philo, alter Consulum anni præcedentis, primus Proconsul triumphavit de capta Palæopoli Græcâ urbe in Italiâ, Kalendis Maii. Eodem autem anno contra Samnites prosperè pugnatum est.

A. M. 3682. Ol.
114. 2.

Athenis Archon Cephisodorus.

R. C. 426. Ol. { L. Furius Camillus II. } 429. C. 430. V. Ol. 113.
428. F. M. { Dec. Junius Brutus Scæva } 4. V. 3. F. M.

Brutus Consul, Vestinorum, qui cum Samnitibus societatem belli fecerant, rebus uno prælio accisis, oppida quoque eorum Catinam & Cingliam primo impetu cepit. Verum Camillo, cui bellum Samniticum forte evenerat, implicito gravi morbo; ejus gerendi causâ L. Papirius Cursor Dictator creatus est, cum Q. Fabio Maximo Rulliano Magistro Equitum: qui quum contra Dictatoris edictum cum hostibus

M

quam

quam prosperrime pugnavisset; vix demum suis & patris & Tribunorum plebis & populi Romani precibus veniam impetravit, quin illius imperio virgis caesus & securi percussus esset; abdicatus certe fuit. Porro circa hunc annum creati Censores, utique incertum qui, existimantur Lustrum fecisse XXIV.

A. M. 3683. Ol. 114.3. Athenis Archon Philocles, Laertio in vita Aristotelis, quem perinde ac Demosthenem, eo anno mortuum esse refert. Vel Diocles.

R. C. 427. Coss. { L. Papirius Cursor, Dictator } 436. C. 431. V. O. 113.
429. F. M. { L. Papirius Crassus, Magister Equitum } 4. F. M. 114. 1. V.

L. Papirius Cursor Dictator, post abdicationem Fabii Rulliani, creato Magistro Equitum L. Papirio Crasso, de Samnitibus (quibuscum primum dubia victoria certaverat, quod ejus exercitus insensus ipsi Fabii gratia pugnare nollet) demum devictis, & ad pacem petendam denuo coactis, triumphavit, tertio nonas Martii. Ceterum ei quoque Dictatori, cum posteriore Magistro Equitum, recentiores Factorum ordinatores post Haloandrum & Glareanum, Sigonius, Onuphrius, Marlianus, &c. ascribunt integrum annum post exactum Camilli & Bruti Consulatum, quum revera à Kalendis Octobribus, quibus præcedentes Coss. Magistratum occepisse videantur, summum quinquemestrem ei competat: quod cum trimestri, quo Comititia anno eos præcedente dilata sunt, pro anno supputetur, utpote pertingens quasi ad exitum anni naturalis & urbis conditæ: quandoquidem clare significet Livius sub finem libri octavi, ipsum Papirium statim post actum triumphum jussu Senatus creasse novos Consules: qui proinde denuò, ut & sequentes diu postea, Magistratum inierint idibus Martiis, circa initium naturalis anni. Inde vero apud Diodorum Siculum, plane juxta Græcum morem, Consules Romani accensentur iis annis Olympiadicis & Archontibus.

tibus Atheniensium, quibus ad exitum tendentibus illi Magistratum iniverint.

A. M. 3684. Ol. Athenis Archon Apollodorus, vel Archippus.
114.4.

R. C. 428. Coll. { C. Sulpicius Longus II } 431. C. 432. 1. V.
430. F. M. { Q. Æmilius sive Aulus Cæretanus } O. 114. 1. F. M. 2. V.

Sulpicius Samniticum recrudescens, Aulus Apulum novum bellum sortiti sunt.

A. M. 3685. Ol. Athenis Archon Archippus vel Neæchmus.
115. 1.

R. C. 429. Coll. { Qu. Fabius Maximus Rullianus } 432. C. 433. V. Ol.
431. F. M. Coll. { L. Fulvius Curvus } 114. 2. F. M. 3. V.

Iis Coll. (qui, ut & sequentes, una cum Archontibus Atheniensibus & annis Olympiadiceis omissi sunt apud Diodorum) A. Cornelius Cossius Arvina Dictator creatus est cum M. Fabio Ambusto Magistro Equitum, sive Ludorum Romanorum, sive rei gerendæ causâ. An autem ipse de Samnitibus & Apulis, quos anticipi, ac difficili prælio victos esse constat, an potius alter vel uterque Consul (ut colligitur ex Fastis Marmoreis) triumphaverit ; Fulvius quidem, Quirinalibus, Fabius vero 12. Kal. Martii ; ambigitur.

A. M. 3686. Ol. Athenis Archon Apollodorus.
115. 2.

R. C. 430. Coll. { T. Veturius Galyinus II } 433. C. 434. V. Ol.
432. F. M. { Sp. Postumius Albinus II } 114. 3. F. M. 4. V.

Iis Coll. cum toto Romano exercitu sub jugum missis, & ad ignominiosam pacem spondendam adaçtis à Samnitibus ad furculas Caudinas : Comitiorum habendorum causâ Q. Fabius Ambustus Dictator creatus est, cum P. Ælio Pæto Magistro Equitum : iisq; vitio factis suffecti sunt M. Æmilius Papus Dictator, & L. Valerius Flaccus Magister Equitum. Eum vero annum CDXXXIII. R. C. numerat Cicero tertio libro officiorum,

A. M. 3687. Ol.
115. 3.

Athenis Archon Archippus.

R. C. 431.
433. F. M.

Coff.

{ L. Papirius Cursor II } 434. C. 435. V. Ol. 114.
{ Q. Fabillius Philo III. } 4. F. M. 115. 1. V.

Eorum quoque Consulum nomina apud Diodorum corrupta sunt; qui per deditionem præcedentis anni Consulum Samnitibus factam, quasi soluto Populo Romano religione turpis foederis ab iis sponsi, bellum Samniticum redintegrarunt, strenueque administrarunt, captâ Luceria, & receptis sexcentis Equitibus Romanis obsidibus. Iisdem vero Coss. juxta fastos Marmoreos creati feruntur tres Dictatores, primum C. Mænius, cum M. Follio Flaccinatore Magistro Equitum, causâ exercendarum quæstionum tum de Campanâ conjuratione, tum de ambitu; qui, siue quod ipse in quæstionem vocaretur, siue quod vitio factus diceretur, abdicavit; deinde L. Cornelius Lentulus, cum L. Papirio cursore, Consulis filio, iterum rei contra Samnites gerendæ; ac demum T. Manlius Imperiosus Torquatus III. cum L. Papirio Crasso, Comitiorum habendorum causa. Quorum trium Dictatorum tantum unius, nempe Cornelii, ejusque hæsitanter meminit Livius.

A. M. 3688. Ol.
115. 4.

Athenis Archon Demogenes.

R. C. 432.
434 F. M.

Coff.

{ L. Papirius Cursor III } 435. C. 436. V. Ol.
{ Q. Aulius Cerretanus II } 115. 1. F. M. 2. V.

Papirius tertium Consul, juxta potiores Annales, secundo triumphavit de Samnitibus, x. Kal. Septembris. Iis autem Coss. Censores C. Sulpitius Longus, dubius, & alter ignotus, ex Fastorum Marmoreorum fragmentis existimantur creati, sed aliquam ob causam abdicasse, nec lustrum fecisse.

A. M.

A. M. 3689. Ol. Athenis Archon Democlideſ.

116. 1.

R. C. 433. Cofſ. { L. Plautius Venno } 436. C. 437. V. Ol.
335. F. M. { M. Foflius Flaccinator } 115. 2. F. M. 3. V.

Iis Cofſ. Samnites biennii inducias ægre obtinuerunt. Apuli autem, Theanenſes & Canuſini ad dedicationem coacti ſunt. Iiſdem Cofſ. Cenſores L. Papirius Craſſus & C. Mænius luſtrum fecere xxv. aliis duabus tribubus additis.

A. M. 3690. Ol. Athenis Archon Praxibulus.

116. 2.

R. C. 434. Cofſ. { Q. Æmilius Barbula } 437. C. 438. V. Ol.
436. F. M. { C. Junius Bubulcus Brutus } 115. 3. F. M. 4. V.

Junius Conſul Apuliam perdomuit. Æmilius Nerulum Lucanorum oppidum inopinato oppreſſum cepit.

A. M. 3691. Ol. Athenis Archon Nicodorus.

116. 3.

R. C. 435. Cofſ. { Sp. Nautius Rutilus } 438. C. 439. V. Ol.
437. F. M. { M. Popilius Lænas } 115. 4. F. M. 116. 1. V.

Iis Cofſ. L. Æmilius Mamercinus Privernas Dictator iterum dictus eſt, cum L. Fulvio Curvo Magiſtro Equitum, rei contra Saticulam ſociam Samnitum urbem gerendæ cauſâ.

A. M. 3692. Ol. Athenis Archon Theophraſtus.

116. 4.

R. C. 436. Cofſ. { L. Papirius Curſor IV } 439. C. 443. V. Ol. 116.
438. F. M. { Q. Publilius Philo IV } 1. F. M. 2. V.

Iis Cofſ. (quorum nomina Livii exemplaribus exciderant) Q. Fabius Maximus Rullianus Dictator dictus eſt, cum Q. Aulio Cerretano Magiſtro equitum, rei item ad Saticulam gerendæ cauſâ: ubi occiſo Aulio, Magiſter Equitum ſuffectus eſt C. Fabius Ambuſtus, Dictatoris frater, Romani Saticulâ potiti, Soram

A. M. 3657. Ol.
115. 3.

Athenis Archon Archippus.

R. C. 431. Coss. { L. Papirius Cursor II } 434. C. 435. V. Ol. 114.
433. F. M. { Q. Publilius Philo III. } 4. F. M. 115. 1. V.

Eorum quoque Consulum nomina apud Diodorum corrupta sunt; qui per deditionem præcedentis anni Consulum Samnitibus factam, quasi soluto Populo Romano religione turpis fœderis ab iis sponsi, bellum Samniticum redintegrarunt, strenueque administrarunt, captâ Luceria, & receptis sexcentis Equitibus Romanis obsidibus. Iisdem vero Coss. juxta fastos Marmoreos creati feruntur tres Dictatores, primum C. Mænius, cum M. Follio Flaccinatore Magistro Equitum, causâ exercendarum quæstionum tum de Campanâ conjuratione, tum de ambitu; qui, sive quod ipse in quæstionem vocaretur, sive quod vitio factus diceretur, abdicavit; deinde L. Cornelius Lentulus, cum L. Papirio cursore, Consulis filio, iterum rei contra Samnites gerendæ; ac demum T. Manlius Imperiosus Torquatus III. cum L. Papirio Crasso, Comitiorum habendorum causa. Quorum trium Dictatorum tantum unius, nempe Cornelii, ejusque hæsitanter meminit Livius.

A. M. 3658. Ol.
115. 4.

Athenis Archon Demogenes.

R. C. 432. Coss. { L. Papirius Cursor III } 435. C. 436. V. Ol.
434 F. M. { Q. Aulius Cerretanus II } 115. 1. F. M. 2. V.

Papirius tertium Consul, juxta potiores Annales, secundo triumphavit de Samnitibus, x. Kal. Septembris. Iis autem Coss. Censores C. Sulpitius Longus, dubius, & alter ignotus, ex Fastorum Marmoreorum fragmentis existimantur creati, sed aliquam ob causam abdicasse, nec lustrum fecisse.

A. M.

A. M. 3689. Ol. Athenis Archon Democrides.

116. 1.

R. C. 433. F. M. 335. Coss. { L. Plautius Venno } 436. C. 437. V. Ol.
 { M. Foflius Flaccinator } 115. 2. F. M. 3. V.

Iis Coss. Samnites biennii inducias ægre obtinuerunt. Apuli autem, Theanenſes & Canuſini ad dedicationem coacti ſunt. Iiſdem Coss. Cenſores L. Papirius Craſſus & C. Mænius luſtrum fecere xxv. aliis duabus tribubus additis.

A. M. 3690. Ol. Athenis Archon Praxibulus.

116. 2.

R. C. 434. F. M. 436. Coss. { Q. Æmilius Barbula } 437. C. 438. V. Ol.
 { C. Junius Bubulcus Brutus } 115. 3. F. M. 4. V.

Junius Conſul Apuliam perdomuit. Æmilius Nerulum Lucanorum oppidum inopinato oppreſſum cepit.

A. M. 3691. Ol. Athenis Archon Nicodorus.

116. 3.

R. C. 435. F. M. 437. Coss. { Sp. Nautius Rutilus } 438. C. 439. V. Ol.
 { M. Popilius Lænas } 115. 4. F. M. 116. 1. V.

Iis Coss. L. Æmilius Mamercinus Privernas Dictator iterum dictus eſt, cum L. Fulvio Curvo Magiſtro Equitum, rei contra Saticulam ſociam Samnitum urbem gerendæ cauſâ.

A. M. 3692. Ol. Athenis Archon Theophrastus.

116. 4.

R. C. 436. F. M. 438. Coss. { L. Papirius Cursor IV } 439. C. 443. V. Ol. 116.
 { Q. Publilius Philo IV } 1. F. M. 2. V.

Iis Coss. (quorum nomina Livii exemplaribus exciderant) Q. Fabius Maximus Rullianus Dictator dictus eſt, cum Q. Aulio Cerretano Magiſtro equitum, rei item ad Saticulam gerendæ cauſâ: ubi occiſo Aulio, Magiſter Equitum ſuffectus eſt C. Fabius Ambuſtus, Dictatoris frater, Romani Saticulâ potiti, Soram

(quæ ad Samnites, potitos interim Plistiâ, defecerat) adorti sunt. Cæterum iisdem Coss. Glareanus locum Livii corruptum ratus, præponit annum Fabio Dictatore, sine Consulibus.

A. M. 3693. Ol. Athenis Archon Polemon.
117. 1.

R. C. 437. Coss. { M. Pœtelius Libo. } 449. C. 441. V. Ol.
439. F. M. { C. Sulpicius Longus II. } 116. 2. F. M. 3. V.

Iis Coss. Livio primum, Fastis Marmoreis iterum, C. Mænius Dictator creatus est, cum M. Fossio Flaccinatore Magistro Equitum, sive Quæstionum tunc demum exercendarum causâ, ut refert Livius, sive rei gerendæ in Campaniâ. Sulpicius vero tertium Consul, Sorâ, Ausonâ & Luceriâ receptis, de Samnitibus devictis triumphavit, Kal. Quinctilis. Eosdem autem Coss. sub hyemis finem exiisse Magistratu refert Livius.

A. M. 3694. Ol. Athenis Archon Simonides.
117. 2.

R. C. 438. Coss. { L. Papirius Cursor V. } 441. C. 442. V. Ol.
440. F. M. { C. Jun. Bubulcus Brutus II. } 116. 3. F. M. 4. V.

Iis Coss. (quibus Nolam captam certum est, à quo, an à Junio Consule, an à Dictatore incertum) C. Pœtelius Libo Visolus Dictator creatus est, cum M. Pœtelio Libone (sive M. Fossio Flaccinatore iterum, ut habet Livius) Magistro Equitum, vel rei contra Samnites gerendæ, vel clavi contra pestem figendi causâ.

A. M. 3695. Ol. Athenis Archon Hieromnemon.
117. 3.

R. C. 439. Coss. { M. Valerius Maximus } 442. C. 443. V. Ol.
441. F. M. { P. Decius Mus } 116. 4. F. M. 117. 1. V.

Iis Coss. C. Sulpicius Longus Dictator creatus est, cum C. Junio Bubulco Bruto Magistro Equitum, ob
gliscensis

gliscentis belli Etrusci famam. Consulum autem uterque, vel saltem alter, nempe Valerius, triumphavit de Samnitibus Soranisque idibus Sextilis. Iisdem Coss. Censores Appius Claudius, postea Cæcus, qui viam Appiam munivit, & aquam Claudiam in urbem induxit, & C. Plautius in eodem honore cognominatus Venox, ab indagandis aquarum venis, lustrum fecerunt XXVI. triginta annis ab initio belli Samnitici, juxta Frontinum lib. de Aquæductibus.

A. M. 3696. OL. Athenis Archon Demetrius Phaleretus.
417.4.

R. C. 440. Coss. { C. Ju. Bubulcus Brutus III } 443. C. 444. V. OL.
442. F. M. { Q. Æmilius Barbula II } 117. i. F. M. 2. V.

Eorum Consulum uterque triumphavit, Junius de Samnitibus nonis Sextilis, Æmilius de Etruscis idibus Sextilis.

A. M. 3697. OL. Athenis Archon Charinus.
118.1.

R. C. 441. Coss. { Q. Fab. Max. Rullianus II } 444. C. 445. V. OL.
443. C. V. { C. Marcius Rutilus } 117. 2. F. M. 3. V.

Marcio Consule haud satis prosperè rem gerente contra Samnites, melius gerendæ causâ, ab altero Consule Fabio ex Senatus consulto L. Papirius Cursor Dictator iterum dictus, (circa mensem Quinctilem ac mediam æstatem, ut apparet ex Livio,) cum C. Junio Bubulco Bruto iterum Magistro Equitum, de iis ad Longulam maximâ clade affectis, tertio admodum gloriôsè triumphavit, idibus Octobris. Fabius autem Consul & ipse de fractis eodem anno ad Perusiam Etruscorum opibus, secundo triumphavit, mense proxime sequente, nempe idibus Novembris. Unde apparet manifestè falsum esse quod coguntur Fastorum ordinatores post Haloandrum exceptis tamen Cuspiniano & Glareano, & Onuphrius quidem perinvitus, ut ipse de se haud obscure fatetur, ei Papirii dictaturæ

dictaturæ annum integrum quasi post exactum Fabii & Marci Consulatam assignare, contra diserta Livii verba, Consulatumque seriẽm apud Diodorum & alios, Fastorum Marmoreorum calculi observandi gratiã; qui propterea hinc numerum annorum R. C. excedit nostrum triennio, jam tantidem & Catonianus; quoad annos vero Olympiadicis, perinde ac Varronianus, biennio nostro exceditur.

A. M. 3698. Ol.
118. 2.

Athenis Archon Anaxicrates, quando Laertius in vitã Epicuri eum Athenas rediisse scribit.

R. C. 442.

445. C. F. M.

Coff. { Q. Fab. Max. Rullianus III } 446. V. O. 117.
P. Decius Mus II } 4. V. F. M.

Utiq; tertium Fabii consulatum secundo continuatum esse, ob egregiẽ domitam Etruriam, disertẽ scribit Livius, eumque ipsum perinde anno primo Olympiadis CXVIII. convenisse, ut secundum quarto CXVII. Diod. Siculus; cãterum iis Coff. reliquiã belli Etrusci confectã, & Umbri ad deditiõem compulsi sunt.

A. M. 3699. Ol.
118. 3.

Athenis Archon Corcẽbus, sive sacerdos Servatorum.

R. C. 443.

446. C. F. M.

Coff. { Appius Claudius Cæcus } 447. V. O. 118.
L. Volumnius Flamma Violens } 1. V. F. M.

Volumnio Consule rem cum novis hostibus Sallentinis prospere gerente, Fabius Proconsul Samnites ingenti Prælio victos & compulso in castra, his obsessis captisque, sub jugum misit. Iis autem Coff. Censores L. Valer. Maximus & C. Junius Bubulcus Brutus lustrum fecerunt XXVII.

A. M.

A. M. 3700 Ol.
118. 4.

Athenis Archon Xenippus vel Xenias.

R. C. 444.

447. C. F. M.

Coff. { Q. Marcius Tremulus } 448. V. O. 118. 2.
 { P. Cornelius Arvina } V. F. M.

Marcus Consul de Anagninis Hernicisque, quos tribus præliis victos trinis castris exuerat, triumphavit, pridie Kal. Quintilis: junctis autem suo & collegæ exercitibus triginta millia Samnitum occidit. Iis autem Coff. cum Carthaginensium Legatis fœdus tertio renovatum est. Eorundem Coff. exitu P. Corn. Scipio Barbarus Dictator dictus est, cum P. Decio Mure Magistro Equitum, comitiorum habendorum causâ.

A. M. 3701. Ol.
119. 1.

Athenis Archon Pherecles.

R. C. 445.

448. C. F. M.

Coff. { L. Postumius Megellus } 449. V. Ol. 118. 3.
 { T. Minucius Augurinus } V. F. M.

Minucio Consuli, mortuo ex vulnere accepto in prælio contra Samnites, suffectus est M. Fulvius Curvus Pætinus, qui de iisdem devictis & capto P. P. Curviano triumphavit, (an item Postumius alter consul, ambigitur,) tertio nonas Octobris.

A. M. 3702. Ol.
119. 2.

Athenis Archon Leostratus.

R. C. 446.

449. C. F. M.

Coff. { P. Sempronius Sophus } 450. V. Ol. 118. 4.
 { P. Sulpicius Saverrio } V. F. M.

Eorum Consulum (quos annis CDXLVIII. ab V. C. ac CCIV. post dedicatum Capitolium fuisse refert Plin. l. 33. cap. 1.) uterq; triumphavit juxta Fastos Marmoreos; Sempronius de Æquis propè ad internecionem deletis, (uno & quadraginta eorum oppidis oppugnando captis) VII. Kal. Octobris; Sulpicius vero de Samnitibus (quânquam Livius refert redditum iis fœdus eodem anno ante bellum Æquinum) IV. Kal. Novembris. Iisdem Coff. Censores Q. Fab.

N

Maximus

Maximus Rullianus & P. Decius Mus, Iustrum fecerunt xxviii. omni turbâ forensi in quatuor tribus conjectâ. Eo autem tempore Pontificem maximum fuisse P. Cornel. Scipionem Barbatum, qui biennio ante fuerat Dictator, apparet ex Livio sub finem lib. ix.

A. M. 3703. OL Athenis Archon Nicocles.
119. 3.

R. C. 447. Coss. { Ser. Cornelius Lentulus } 451. V. Ol. 119. 1.
450. C.F. M. { L. Genucius Aventinensis } V. F. M.

his Coss. factâ in Umbriam parvâ expeditione, duomillia armatorum prædonum in speluncâ quadam flammis & fumo enecti sunt.

A. M. 3704. OL Athenis Archon Calliarchus.
119. 4.

R. R. 448. Coss. { M. Livius Denter } 452. V. Ol. 119.
451. C.F. M. { M. Æmilius Paullus } 2. V. F. M.

his Coss. C. Jun. Bubulcus Brutus Dictator creatus, cum M. Titinio Magistro Equitum, de Æquis primo congressu subactis octavo susceptæ Dictaturæ die iterum triumphavit, 111. Kal. Sextilis; Consul vero Æmilius Cleonymum Lacedæmonium ducem navalem, qui appulsâ ad Italiæ littora classe Thurias urbem in Sallentinis cœperat, prælio uno fugatum compulit in naves, Thuriasque veteribus cultoribus reddidit. Deinde autem iisdem Coss. M. Valerius Maximus Dictator dictus, tum M. Æmilio Paulo ex Consule Magistro Equitum, de Marfis devictis, iterumq; fractis Hetruscorum opibus triumphavit, uti scribit Livius prope initio libri x. nempe x. Kal. Decembris, ut ex fragmento Marmoreorum Fastorum prope oblitterato colligitur; cæterum ex eo fragmento, & aliorundem Fastorum frustulo adeo minuto, ut non satis constet ad quod tempus spectet, collato cum incerti auctoris

auctoris Chronico Consulari Cuspiniani, hic inferente Corvum II. & Rullianum; recentiores Fastorum ordinatores conjiciunt illum triumphum quartum actum esse, tanquam à M. Valerio Corvo Dictatore iterum, cum P. Sempronio Sopho imaginario Magistro Equitum; & quidem post Q. Fabium Maximum Rullianum Dictatorem etiam iterum, cum supra dicto Æmilio Magistro Equitum eodem anno, quasi post exactum ejus & Livii Consulatum integro sine Coss. subjiendo, ut constet ratio calculi annorum V. C. Fastis Marmoreis exarati. Propterea hinc, ut Varro-
nianus, solido quadriennio nostrum excedit; sed quoad annos Olympiadicis, perinde ac Catonianus, nostro convenit. His Coss. relatis ad annum tertium Olympiadis CXIX. (nimirum desinentem, more Græco) terminatur Diodori Siculi liber vicesimus ac postremus eorum qui extant.

A. M. 3705. Ol. Athenis Archon Hegemachus.
120. 1.

R. C. 449. Coss. { Q. Appuleius Pansa } 453. V. F. M. Ol.
452. F. M. { M. Valerius Corvus } 119. 3. V.

M. Valerium ex Dictatura Consulem factum refert Livius, ambiguus utrum intelligat Corvum necne. Verum ab eo quocunque Valerio bellum adversus Æquos adhuc rebellantes gestum est: ab Appuleio autem Nequinum in Umbria obsessum. Iisdem Coss. Auguribus & Pontificibus quaternis primum additi sunt ex Plebeis alii quinque augures & quatuor Pontifices, factique illi novem, hi octo.

A. M. 3706. Ol. Athenis Archon Euctemon.
120. 2.

R. R. 450. Coss. { M. Fulvius Pætinus } 454. V. F. M.
453. C. { T. Manlius Torquatus } Ol. 119. 4. V.

Manlio Consuli profecto contra Etruscos Gallorum societatis fiducia bellum moventes, & mox mortuo

Ex lapsu ab Equo, suffectus est M. Valerius Corvus VI. Consul: cujus adventus in Castra Etruscos compressit: Consul autem Fulvius de Samnitibus Nequinatibusque triumphavit VII. Kal. Octobris. Iisdem Coss. Censores P. Sempronius Sophus, & P. Sulpicius Saverrio lustrum fecerunt XXIX. duabus aliis tribus additis: Principe Senatus ut colligitur è Plinii loco supra memorato, Q. Fabio Maximo Rulliano. Cæterum quod inter primum Valerii Corvi Consulatum atque hunc postremum, Fastorum Marmoreorum calculus interponit annos XLIX. Varronianus autem vulgaris minimum XLVII. Catonianus autem XLVI. noster vero tantum XLV. Utique hac ex parte noster calculus, præter Fabium & Diodorum & Livium, compluribus aliis auctoribus haud quaquam contemnendis magis comprobatur. Nempe M. Cicerone, libro de Senectute; Valer. Max. lib. VIII. cap. XIV. Plinio lib. 7. cap. 48. qui omnes ab initio primi ad finem postremi consulatus Corvi colligunt summam annorum XLVI. præsertim vero Plutarcho, qui in vitâ Marii à primo Corvi consulatu ad postremum scribit fuisse XLV. annos. Quare etiam hi sane gravissimi auctores, quamvis alias auctoritate Varonis abrepti de ætate Urbis Romæ secus statuere videantur: hic tamen ubi res maximè requirebat, Livii & Diodori & Fabii (ut dicam etiam Catonis & Dionysii) & nostras rationes planè confirmant. Quid? quod etiam Polybius, qui libro primo & Diodoro & Dionysio videtur fuisse auctor referendi Romæ à Gallis captivitatem ad initium anni 2^{di} Olympiadis XCVIII. quum tamen ipse eum annum haudquaquam nominet, sed tantum innuat; libro secundo ubi alias eorum expeditiones ab eo tempore contra Romanos factas refert, nostrum calculum utique confirmat omnium validissimè? Nam à Româ captâ ad societatem Gallorum cum Etruscis iniri coeptam modò expositis Coss. quadriennio ante bellum Fabio V.

& Decio IV. Coss. conficit summam annorum inter-
jectorum summum LXXXVI. nempe XLI. comple-
torum ante Corvi Monomachiam, ac XLV. inde ad
sexti Consulatus ejus initium, omnino nostræ con-
gruentem.

A. M. 3707. Ol. Athenis Archon Mnesidemus.

120. 3.

R. C. 451. Coss. { L. Cornelius Scipio } 455. V. F. M. Ol.
454. C. { Cn. Fulvius Maximus Gentumalus } 120. 1. V.

Fulvius Consul, juxta Fastos Marmoreos, vix
suffragante Livio, de Samnitibus Etruscisque trium-
phavit, idibus Novembris.

A. M. 3708. Ol. Athenis Archon Antiphates.

120. 4.

R. C. 453. Coss. { Q. Fabius Maximus Rullianus IV. } 456. V. F. M.
455. C. { P. Decius Mus III. } Ol. 120. 2. V.

Fabius Samnites ad Tifernum difficili prælio vicit:
Decius Apulos Samnitibus jungere se volentes ad Ma-
levantum profligavit, inde ambo Consules Samnium
omne devasterunt.

A. M. 3709. Ol. Athenis Archon Nicias.

121. 1.

R. C. 453. Coss. { Ap. Claudius Cæcus II. } 457. V. F. M.
456. C. { L. Volturnius Flamma Violen II } Ol. 120. 3. V.

Eo anno Proconsules anni superioris prorogato in
sex menses imperio, atque Consules (iidem decennii
intervallo iterum creati, juxta Ciceron. libro de Se-
nectute) Samnites & Etruscos acie vicerunt, multa-
que eorum oppida cum ingenti prædâ cœperunt.

A. M. 3710. Ol. Athenis Archon Nicostratus.

121. 1.

R. C. 454. Coss. { Q. Fab. Maximus Rullianus V. } 458. V. F. M.
457. C. { P. Decius Mus IV } Ol. 120. 4. V.]

Eos Consules Livius haud dum exactâ hyeme
N 3 iniisse

iniisse Magistratum significat. Quum autem Etrusci, Umbri, Samnites, & Galli junctis copiis bellum moverent; & ipsi sociis viribus illud aggressi sunt; & gravissimo ancipitique praelio in agro Sentinate commisso, Decius quidem, secutus patris exemplum, cœdi se devovit pro salute Romani exercitus. Fabius vero de ipsis devictis triumphavit, pridie nonas Septembris. Cæterum eundem annum desinentem vel potius sequentem ineuntem, quadragesimum sextum ab initio belli Samnitici Consulatu Corvi tertio & Cossi, numerat Livius utique convenienter nostro calculo.

A. M. 3711. Ol. 121. 3. Athenis Archon Olympiodorus.

R. C. 455. C. Coss. { L. Postumius Megellus II } 459. V. F. M.
458. C. { M. Atilius Regulus } Ol. 121. 1. V.

Eorum Coss. uterque triumphavit, juxta Fastos Marmoreos, neque hic satis conveniente iis Livio; Postumius de Samnitibus & Etruscis, vi. Kal. Aprilis; Atilius de Volsonibus & Samnitibus, v. Kal. April. Iisdem Coss. Censores P. Cornelius Arvina & C. Marcius Rutilus lustrum fecerunt XXX.

A. M. 3712. Ol. 121. 4. Athenis Archon Philippus.

R. C. 456. C. Coss. { L. Papirius Cursor } 460. V. F. M.
459. C. { Sp. Carvilius Maximus } Ol. 121. 2. V.

Eorum quoque Coss. uterque triumphavit de Samnitibus, qui delectu sacro exercitum conflarunt; (Etruscis etiam ad pacem petendam compulsis;) Carvilius idibus Jan. Papirius idibus Febr. eademque tempestate habita fuisse comitia consularia aperte significat Livius in fine libri 10.

A. M.

A. M. 3713. Ol. 122. 1. Athenis Archon, an Arrhenides ? Sub quo decretum ab Atheniensibus factum in gratiam Zenonis refert Laertius.

R. C. 457. C. 460. C. Coss. { Q. Fab. Maximus Gurges } 461. V. F. M. Ol. 121 3. V.
 { D. Jun. Brutus Scæva }

Fabius Gurges Consul re malè gestâ cum Samnitibus, patris Rulliani Legati Consilio & operâ adjutus eos devicit. Iidem Coss. (quorum initio finitur 1^a Decas libr. Livii, 2da tota deficiente) existimant Appium Claudium Cæcum Dictatorem dictum, comitiorum habendorum, alii quinquennio postea, rei gerendæ causa, cum C. Marcio Rutilo, vel si quo alio, Magistro Equitum.

A. M. 3714. Ol. 122. 2. Athenis Archon. *

R. C. 458. C. 461. C. Coss. { L. Postumius Megellus III } 462. V. F. M. Ol. 121 4. V.
 { C. Jun. Brutus Bubulcus }

Iis Coss. Fabius Gurges Proconsul triumphavit de Samnitibus, sub Kal. Sextilis; C. Pontio eorum duce captivo in triumphum ducto, & securi percusso. Iisdem Coss. sæviante peste, immanis anguis, æsculapii nomine, Epidauro Romam advectus est.

A. M. 3715. Ol. 122. 3. Athenis Archon *

R. C. 459. C. 462. C. Coss. { P. Cornelius Rufinus } 463. V. F. M. Ol. 122. 1. V.
 { Manius Curius Dentatus }

Ii Coss. ambo triumpharunt de Samnitibus quasi debellatis, & confecto bello Samnitico, quod per 49. annos gestum fuit juxta calculos Eutropii & Orosii, nostro prorsus congruentes; Curius vero etiam iterum eodem suo Consulatu triumphavit, nempe de Sabinis, qui rebellaverunt, devictis & ad deditio- nem rursus adactis.

A. M.

A. M. 3716. Ol.
122. 4.

Athenis Archon *

R. C. 460.	Coff.	{ M. Valerius Corvinus Q. Cædicius Noctua }	} 464. V. F. M. Ol. 122. 2. V.
463. C.			

Iis Coff. Curius Dentatus Proconsul de Lucanis devictis ovans urbem ingressus est: quanquam id quoque antea Consul fecisse quibusdam existimatur. Iisdem Coff. Censores, incertum qui, lustrum fecerunt XXXI.

A. M. 3717. Ol.
123. 1.

Athenis Archon. *

R. C. 461.	Coff.	{ Q. Marcius Tremulus II P. Cornelius Arvina II }	} 465. V. F. M. Ol. 122. 3. V.
464. C.			

Circa id tempus Triumviri capitales Romæ primum creati sunt.

A. M. 3718. Ol.
123. 2.

Athenis Archon Philippus.

R. C. 462.	Coff.	{ M. Claudius Marcellus C. Nautilus Rutilus }	} 466. V. F. M. Ol. 122. 4. V.
465. C.			

Iis Coff. vel sequentibus, facta est tertia secessio plebis Romanæ à Patriciis, post graves & longas seditiones, maximè propter æs alienum, in Janiculum montem: unde à Q. Hortensio Dictatore, cui M. Livius Dentor existimatur fuisse Magister Equitum, stabilita lege, ut plebiscita pro legibus haberentur, & quodcunque plebs jussisset, omnes Quirites teneret, deducta est. Mortuus autem est Hortensius in Dictaturâ. Indeque quidam Q. Fab. Maximum Dictatorem tertio creatum, cum L. Volumnio Flamina Violente Magistro Equitum, rei contra hostes urbi seditione laboranti, & Consulibus destitutæ imminentes gerendæ causâ tradunt. Per eas itaque turbas apparet, diem ineundi Consulatus dilatum ac mutatum esse rursus in Kal. vel idus Quinctiles, ac quintum mensem

mensum naturalem : quâ tempestate solennem fuisse tempore Pyrrhi in Italiam adventus apparet, ac initio primi belli Punici constat. Ea autem quasi quadrimestris comitiorum dilatio deinceps tanquam annus imputabitur calculo Varroniano ; qui propterea inde excefferit nostrum toto quinquennio quoad numerum annorum R. C. verum quoad annos Olympiadicis, perinde ac Catonianus ac Fastorum Marmoreorum, nostro ferè convenerit.

A. M. 3719. Ol. Athenis Archon. *

R. C. 463. C. } M. Val. Max. Porcius } 467. F. M.
466. C. } C. Aelius Pætus } 468. V.

Circa id tempus Samnites initâ cum Lucanis & Brutiis societate, à Romanis denuo defecerunt.

A. M. 3720. Ol. Athenis Archon. *

R. C. 464. C. } C. Claudius Canina } 468. F. M.
467. C. } M. Aemilius Lepidus vel Barbula } 469. V.

Circa id tempus Galli Senones, redintegratâ societate cum Etruscis & Samnitibus, contra Romanos redivivum bellum moliri cœperunt, interjecto decennio post proximam expeditionem, Fabio & Decio Coss. juxta Polybium libro secundo.

A. M. 3721. Ol. Athenis Archon. *

R. C. 465. C. } C. Servilius Tucca } 469. F. M.
468. C. } L. Cæcilius Metellus } 470. V.

Iis Coss. apparet ex Polybio collato cum abbreviatore Livii & Orosio, Legatos Romanorum à Gallis Aretium obsidentibus trucidatos fuisse.

A. M.

A. M. 3722. Ol.
124. 2.

Athenis Archon. *

R. C. 466.	Coff. {	P. Cornelius Delabella	} 476. F. M.
469. C.		Cn. Domitius Calvinus	

Iis Coff. Galli Senones postquam L. Cæcilium prætorem, cum potissimâ patte exercitus ejus, occidissent, (quod alii existimant factum anno precedente, eodem Consule, forte quia eadem æstate factum est:) à Manio Curio Dentato in Cæciliî locum suffecto, ac Dolabellâ Consule univérse ad internecionem cæsi & deleti sunt: sed & Boii Galli cum Etruscis ad Vadimonis lacum devicti sunt. Dolabella autem cui consuli anno 4to ante Pyrrhi expeditionem in Italiam id ascribit Dionysius, quinto legationum fragmento, de ipsis triumphasse existimatur.

A. M. 3723. Ol.
124. 2.

Athenis Archon. *

R. C. 467.	Coff. {	C. Fabricius Luscinus	} 471. F. M.
470. C.		Q. Æmilius Papus	

Æmilius videtur Boios & Etruscos iterum devicisse anno tertio ante Pyrrhi adventum in Italiam, juxta Polybium. Fabricius vero Consul de Samnitibus Lucanis Brutisque obsidentibus urbem Thurinam, magno prælio, cui ipse Mars præsens auxilio Romanis credebatur interfuisse, devictis triumphavit 3° nonas Martii.

A. M. 3724. Ol.
124. 4.

Athenis Archon. *

R. C. 408.	Coff. {	L. Æmilius Barbula	} 472. F. M.
471. C.		Q. Marcius Philippus	

Iis Coff. susceptum est à Romanis bellum contra Tarentinos, qui classem eorum diripuerunt, & legatos questum de injuria missos violaverunt. Philippus vero Consul de Etruscis triumphavit Kal. Aprilis.

A. M.

A. M. 3725. Ol.
125. 1.

Athenis Archon Gorgias.

R. C. 469. Coss. { P. Valerius Lævinus } 473. F. M.
472. C. { Tiberius Coruncanius } 474. V.

Coruncanius Consul de Vulfiniensibus & Vulciensibus Etruscis triumphavit, Kal. Februarii. Sub initium autem veris insequentis, Pyrrhum Epirotarum regem Tarentinis auxilio contra Romanos advenientem in Italiam, Consul Lævinus primum excepit ad Sirim amnem in Lucaniâ, prælio non satis prospero, turbatis militum ordinibus inusitatâ specie Elephantorum sive boum Lucarum tunc primum in Italiâ visorum; deinde verò adventanti Romam profectus obviam Coruncanius, post res in Hetruriâ Provinciâ suâ prosperè gestas, (unde apparet initum fuisse consulatum æstate præcedente) coegit eum retrocedere, ac per Legatos pacem tentare: quæ consilio Appii Cæci, à Senatu Populoque Romano ei negata est, circa initium sequentium Consulum. Porro circa idem tempus Æmilius Barbula Proconsul triumphavit de Tarentinis, Samnitibus, & Sallentinis sexto idus Quinctilis. Iisdem Coss. creati sunt Censores Q. Fabius Maximus Gurges, ut existimatur, & Cn. Domitius Calvinus, qui primus è plebe lustrum fecit, nempe XXXII. Eum vero annum Urbis conditæ putat Plinius lib. xvi. capite x. CDLXX. tanquam completum, (sicut A. Gellius, libro xvii. ult. c.) at libro viii. cap. vi. CDLXXII. quemadmodum Solinus, capite xxviii. Cicero autem libro de Senectute, decimum septimum à secundo Appii Cæci consulatu.

A. M. 3726. Ol.
125. 2.

Athenis Archon Anaxicrates. Eo Archonte
& anno 2do Olympiadis 125. quâ stadio

vicit Ladas Argiensis, Gallos Brenno duce templum
O 2 Delphicum

Dèlphicum spoliare adortos, deletos esse scribit Pausanias in Phocicis sive libro 10.

R. C. 479. C. Cof. { P. Sulpicius Saverrio } 474. F. M.
473. C. { P. Decius Mus } 475. V.

Is quoque Decius Consul avi ac patris exemplo, fertur neci se devovisse in prælio dubio contra Pyrrhum ad Asculum.

A. M. 3727. Ol. 125. 3. Athenis Archon Democles. Eo Archonte, annorum nempe in sequente cladem Gallorum Delphicam, alios ex iis trajicisse in Asiam refert Pausan. in Phocic. lib. 10.

R. C. 471. C. Cof. { C. Fabricius Luscinius II } 475. F. M.
474. C. { Q. Æmilius Papus II } 476. V.

Fabricius iterum Consul post discessum Pyrrhi, cui transfugam proditorem remiserat, in Siciliam; iterum triumphavit de Lucanis, Brutiis, Tarentinis, & Samnitibus, idibus Decembris. Circa idem verò tempus fœdus quartò cum Pœnis renovatum est.

A. M. 3728. Ol. 125. 4. Athenis Archon. *

R. C. 472. C. Cof. { P. Cornelius Rufinus II } 476. F. M.
475. C. { C. Junius Brutus Bubulcus II } 477. V.

Rufinus, juxta Frontinum lib. tertio stratagematum, Crotonem quæ defecerat stratagemate recepit: Junius vero, juxta Fastos Marmoreos, de Lucanis & Brutiis triumphavit, nonis Januarii.

A. M. 3729. Ol. 126. 1. Athenis Archon. *

R. C. 473. C. Cof. { Q. Fabius Maximus Gurgès II } 477. F. M.
476. C. { C. Genucius Clepsina } 478. V.

Fabius Gurgès secundo Consul, secundum triumphum egit de Samnitibus, Lucanis, & Brutiis, Quirinalibus.

rinalibus. Iisdem vero Coss. P. Cornelius Rufinus Dictator, cum C. Ælio Pæto, aut siquo alio Magistro Equitum, clavi contra prodigiosam Romæ pestem figendi causâ, creatus esse existimatur.

A. M. 3730. Ol. Athenis Archon. *

126. 2.

R. C. 474. Coss. { Manius Curius Dentatus II } 478. F. M.
477. C. { L. Cornelius Lentulus Caudinus } 479. V.

Eorum Consulum uterq; triumphavit; Curius jam tertium, vel ut quidam putant quartum, speciosissimè de Samnitibus, atque Pyrrho, postquam ex Siciliâ reversus erat, ad Beneventum Lucaniæ in Aurusinis campis ingente pugna devicto castrisque exuto, & extremum Italiâ expulso, sub Mensem Februarium; Elephantis etiâ Romæ in triumpho ductis: Lentulus autem de Samnitibus & Lucanis, Kalendis Martii. Iisdem Coss. Censores C. Fabricius Luscinus, & Q. Æmilius Papus Lustrum fecerunt XXXIII. qui etiam Senatu moverunt P. Rufinum qui Consul bis & Dictator fuerat, quod decem pondo argentea vasa possideret.

A. M. 3731. Ol. Athenis Archon. *

126. 3.

R. C. 475. Coss. { Manius Curius Dentatus III } 479. F. M.
478. C. { Ser. Cornelius Merenda } 480. V.

Iis Coss. Tarentini cum Milone Pyrrhi præfecto in arce relicto venientes in dissidium, Legatis Romanam missis inducias à Romanis impetrarunt.

A. M. 3732. Ol. Athenis Archon. *

126. 4.

R. C. 476. Coss. { C. Fabius Dorso Licinus } 480. F. M.
479. C. { C. Claudius Canina II } 481. V.

Pro C. Fabio Licino, haud satis scitur, an poni, vel mortuo Magistratu suffici debeat C. Fabricius Luscinus

Luscius III. Capina vero iterum Consul triumphavit de Lucanis, Samnitibus, Brutiisque, Quirinalibus. Iis autem Coss. Ptolemæus Philadelphus Ægypti Rex, missis Legatis & muneribus amicitiam cum Romanis pepigit.

A. M. 3733. Ol. Athenis Archon. *
127. 1.

R. C. 477.	Coss.	{ L. Papirius Cursor II	} 481. F. M. 482. V.
480. C.		{ Sp. Carvilius Maximus II	

Eorum Coss. uterque jam iterum triumphavit de Lucanis, Brutiis, Samnitibus, (iis quidem tunc demum prorsus debellatis post annos propè septuaginta, juxta Livium libro xxxi.) atque Tarentinis ad deditionem coactis. Iisdem Coss. Censores Manius Curius Dentatus & L. Papirius Cursor, alius à Consule, existimantur Lustrum fecisse XXXIV. anno XL. ab Appii Censurâ & CDLXXXI. R. C. juxta Frontinum, libro de Aquæductibus.

A. M. 3734. Ol. Athenis Archon Pytharatus, quando
127. 2. Epicurum mortuum refert Cicero l. de Fato, & Laertius in ejus vitâ.

R. C. 478.	Coss.	{ Quinctius Claudus	} 482. F. M. 483. V.
481. C.		{ L. Genutius Clepsina	

Iis Coss. Legio militum Romanorum, quæ anno primi adventus Pyrrhi in Italiam, Rhegium missa in præsidium, occisis civibus eam urbem occupaverat; obsessa à Genucio & ad deditionem coacta, Romam missa, in foro virgis cæsa, & securi percussa est.

A. M.

A. M. 3735. Ol. Athenis Archon. *

127. 3.

R. C. 479. C. Coss. { C. Genucius Clepsina II } 438. F. M.
482. C. { Cn. Cornelius Blasio. } 484. V.

Blasio Consul de Sassinatibus Umbris triumphavit.

A. M. 3736. Ol. Athenis Archon. *

127. 4.

R. C. 480. C. Coss. { G. Fabius Pictor } 484. F. M.
483. C. { Q. Ogulius Gallus } 485. V.

Iis Coss. Argentum Romæ primo signari cœptum est, anno CDLXXXV. Urbis conditæ, & annis quinque ante Punicum bellum, juxta Plinium, libro XXXIII. capite III.

A. M. 3737. Ol. Athenis Archon. *

128. 1.

R. C. 481. C. Coss. { P. Sempronius Sophus } 485. F. M.
484. C. { Ap. Claudius Crassus } 486. V.

Eorum Coss. uterque triumphavit de Picentibus devictis; quibus pax data est. Iisdemque Coss. coloniæ ductæ, Ariminum in Piceno, & Beneventum in Samnio.

A. M. 3738. Ol. Athenis Archon. *

128. 2.

R. C. 482. C. Coss. { M. Atilius Regulus } 486. F. M.
485. C. { L. Julius Libo } 487. V.

Eorum quoque Coss. uterque triumphavit de Salentinis sive Calabris devictis, & Brundisio capto; Atilius octavo, Julius septimo Kalendas Februarii.

A. M. 3739. Ol. Athenis Archon. *

128. 2.

R. C. 483. C. Coss. { Numerius Fabius Pictor } 487. F. M.
486. C. { Decius Junius Pera } 488. V.

Eorum Coss. uterque bis triumphavit eodem anno,
de

de Saffinatibus sive Sarfinatibus, circa initium Octobris, ac de Sallentinis, Messapiisque initio Februarii. Atque ita demum tota fere Italia Romanis subjugata fuit.

Inde vero, nempe sub exitum eorundem Consulatum atque anni tertii Olympiadis centesimæ vicesimæ octavæ, occasione Legationis Mamertinorum sive Messanenſium Siciliæ, opem petentium contra Carthaginenses; coëptum est deliberari à Senatu populoque Romano de Bello Punico, juxta Dionysium Halicarnasseum qui illum historiæ suæ terminum posuit sub finem Proëmii, atque Polybium.

A. M. 3740. Ol.
1284.

Athenis Archon *

R. C. 484. Coss. { Q. Fabius Maximus Gurgis III } 488. F. M.
487. C. { L. Mamilius Vitulus } 489. V.

Pro Fabio quidam referunt M. Valerium Maximum. Iis Coss. inter deliberationem de bello contra Pœnos, ut noscerentur Civitatis vires, Censui habitus est. Censores Cn. Cornelius Blasio, & C. Marcius Rutilus iterum, (qui in eo honore Cenſorinus cognominatus est, quia concione vocatâ Populum Romanum redarguit, quod se bis Cenſorem fecisset, & lege latâ cavit ne cui eum magistratum bis petere liceret;) Lustrum fecerunt XXXV. Principe Senatus Q. Fabio Maximo Gurgite. Eodem anno videtur Quæstorum numerus duplicatus factusque octonarius. Iisque temporibus aut proximè sequentibus Tiberius Coruncanius fuit Pontifex Maximus, primus è plebe.

A. M.

A. M. 3741. Ol. 129. 1.
vel 128. 4. desinente

Ante Ev. 292.

Athenis Archon Diognetus. Mar-
moris Arundeliani terminus. Cu-
jus initium, ab initio regni Cecro-
pis Athenis, ante annos 1318. ante Evangelium 1010.
anno à Conditu Mundi, 2423.

R. C. 485.
488. C.

Coff. { Ap. Claudius Caudex
M. Fulvius Flaccus

} 489. F. M.
490. V.

Iis Coff. (quorum alter, Fulvius de Vulturniensibus
libertinis, qui oppressis dominis suis urbis regimen
occuparunt, triumphavit, Calendis Novembris) post
multam & longam deliberationem suscepto à Roma-
nis primo Bello Punico sive contra Carthaginenses,
prætextu defensionis Mamertinorum in Sicilia; illo-
rum arma per Ap. Claudium Consulem primum mo-
ta sunt extra Italiam, anno primo centesimæ vice-
simæ nonæ Olympiadis, juxta Polybium libro pri-
mo. Appius autem trajecto mari prosperè pugnavit
& contra Pœnos Messanam obsidentes, & contra
Hieronem Regem Siracusanum eorum amicum. Eum
verò annum Romæ conditæ numerat Livius initio
tricesimi primi libri, juxta Catonem, CDLXXXVIII.
itemque Eutropius, libro secundo; & Solinus capite
secundo, ut quidem legit Cuspinianus, aliter
CDLXXXIX. sicut Velleius, & Plinius, libro xxxv.
capite iv. & libro xxxiii. capite iii. Videtur Pli-
nius eundem putare CDXC. sicut A. Gellius libro
xviii. capite ultimo. Idem verò Plinius libro vii.
capite ultimo, videtur putare eundem annum tan-
tummodo CDLXXXVI. V. C. uno duntaxat anno
excedens nostrum calculum. Cæterum Orosius libro
quarto putans eundem CDLXXXIII. biennio, ut &
in præcedentibus & sequentibus plerumq; exceditur
à nostro.

P

A. M.

A. M. 3743. Ol. 129. 2. vel 1. def.

R. C. 486. Coss. { Manius Valerius Maximus } 490. F. M.
489. C. { Manius Octacilius Crassus } 491. V.

Valerius Consul triumphavit, decimo sexto Calendas Aprilis de Pœnis devictis, & Rege Siculorum Hierone ad pacem petendam adacto, deque captis aut in fidem receptis cum aliis Siciliae civitatibus, tum in primis Messanâ, unde etiam cognominatus est Messalla. Idemque eodem anno primum Romæ horologium in publico statuit secundum Rostra in columnâ, uti refert Plinius in fine libri VII. Atque eodem anno Romæ primum munus Gladiatorium à duobus Brutis, in patris defuncti funebrem memoriam, editum fertur. Porro autem eodem anno Cn. Fulvius Maximus Centumalus Dictator creatus fuit, cum Q. Marcio Philippo Magistro Equitum, clavi contra pestem grassantem figendi causâ.

A. M. 3743. Ol. 129. 3. vel 2. def.

R. C. 487. Coss. { L. Postumius Megellus } 491. F. M.
490. C. { Q. Mamilius Vitulus } 492. V.

II Consules Agrigentum Siciliae, quod à Pœnorum duce Annibale tanquam arx belli contra Romanos tenebatur, obsidentes, Pœnis fame ad dimicationem adactis & devictis cœperunt.

A. M. 3744. Ol. 129. 4. vel 3. def.

R. C. 488. Coss. { L. Valerius Flaccus } 492. F. M.
491. C. { T. Otacilius Crassus } 493. V.

Iis Coss. Romani primum classem belli gerendi causâ, constructis viginti triremibus ac centum quinqueremibus, compararunt.

A. M.

A. M. 3745. Ol. 130. 1. vel 129. def.

R. C. 489. C. 492. C. Coss. { Cn. Cornelius Scipio Afina } 493. F. M.
C. Duilius } 494. V.

Cornelio, cui classis commissa erat, capto ab Annibale; Duilius à pedestribus copiis ad navales se conferens, devictâ classe Punicâ, captisque multis navibus cum ipsâ prætoriâ, ex quâ effugiens Annibal vix demum incolumis Carthaginem pervenit, primus Romanorum ducum navalis victoriæ triumphum egit, Calendis Intercalaribus.

A. M. 3746. Ol. 130. 2. vel 1. def.

R. C. 490. C. 493. C. Coss. { L. Cornelius Scipio } 494. F. M.
C. Aquilius Florus } 495. V.

L. Scipio Consul de Pœnis & Corsis & Sardis devictis in Sardinia, occiso Annone Pœnorum duce, vastatisque insulis Sardinia & Corsica triumphavit, quinto idus Martii.

A. M. 3747. Ol. 130. 3. vel 2. def.

R. C. 491. C. 494. C. Coss. { A. Atilius Calatinus } 495. F. M.
C. Sulpicius Paternulus } 496. V.

Iis Coss. Aquilius Proconsul de Pœnis triumphavit quarto nonas Octobris, juxta Fastos Marmoreos. Atilius vero Consul in Sicilia captis aliquot urbibus, devictaque iterum classe Pœnorum duce Annibale, (qui deinde à militibus suis cruci affixus est) ad Camerinam insidiis circumventus, Calpurnii Flammæ Tribuni militum virtute evasit. Sulpicius autem re bene gestâ in Sardinia de Pœnis & Sardis triumphavit tertio nonas Octobris. Iisdem Coss. Censores C. Duilius & (ut existimatur) L. Cornelius Scipio lustrum fecerunt XXXVI.

A. M. 3748. Ol. 130. 4. vel 3. def.

R. C. 492. Coll. { C. Atilius Regulus } 496. F. M.
495. C. { Cn. Cornelius Blasio II } 497. V

Iis Coss. Q. Ogulnius Gallus Dictator creatus est, cum M. Lætorio Planciano Magistro Equitum, Latinarum Feriarum causâ. Ac A. Atilius Proconsul vel Prætor ex Sicilia de Pœnis triumphavit XIV. Kal. Februarii. Porro C. Atilius Regulus Consul (qui existimatur cognominatus Serranus, quod à ferendo agro vocaretur ad Magistratum) de Pœnis devictis, Liparaque & Melita Insulis Siciliae vicinis in potestatem redactis, navalem triumphum egit VII. Kal. Februarii.

A. M. 3749. Ol. 131. 1. vel 130. 4. def.

R. C. 493. Coll. { L. Manlius Vulso Longus } 497. F. M.
496. C. { Q. Cædicius. } 498. V.

Cædicio mortuo suffectus est M. Atilius Regulus II. Ii Coss. denuo victis mari Pœnis bellum in ipsam Africam transtulerunt. Unde revocatus Manlius navalem triumphum egit. Regulus vero post res aliquamdiu prosperè ibi gestas contra duos Asdrubales & Amilcarem duces, interfectumque serpentem portentosæ magnitudinis, demum duce Punici exercitus Xanthippo Lacædemonio, magno prælio victus captusque est.

A. M. 3750. O. 131. 2. vel 1. def.

R. C. 494. Coll. { Ser. Fulvius Pætinus Nobilior } 498. F. M.
497. C. { M. Æmilius Paullus } 499. V.

Iii Coss. insigni victoriâ navali ad Clupeam potiti, centum & quatuor navibus Carthaginensium demersis, triginta captis, ac triginta quinque millibus militum cæsis; classem victricem prædâ onustam in Italiam reducentes maximâ ex parte horrendo naufragio perdiderunt.

A. M.

A. M. 3751. Ol. 131. 3. vel 2. def.

R. C. 495. Coss. { Cn. Cornelius Scipio Aſina II } 499. F. M.
498. C. { A. Atilius Calatinus II } 500. V.

II Coss. (quorum Scipio antea ex Consule captivus, jam ex captivo iterum Consul factus est) Panorum Pœnorum in Sicilia urbem obsidione ceperunt. Proconsules autem Fulvius & Æmilius, etiamsi tantum naufragium passi, tamen navales triumphos egerunt, ille XIII. hic XII. Kal. Februarii.

A. M. 3752. Ol. 131. 4. vel 3. def.

R. C. 496. Coss. { Cn. Servilius Cæpio } 500. F. M.
499. C. { C. Sempronius Blaſus } 501. V.

II Coss. classe maritimam Africæ oram depopulati, demum in Syrtes impegerunt : ac deinde in reditu iterum, coortâ ingente tempestate, centum quinquaginta naves onerarios & prædam amiserunt. Scipio autem Proconsul triumphavit de Pœnis decimo Kalendas Aprilis : atque nihilominus Consul Sempronius de iisdem triumphavit ipsis Calendis ejusdem mensis. Iisdem vero Coss. creati Censores, D. Junius Pera, & L. Postumius Megellus, qui idem Prætor erat ; hoc mortuo, ille abdicavit.

A. M. 3753. Ol. 132. vel 131. 4. def.

R. C. 497. Coss. { C. Aurelius Cotta } 501. F. M.
500. C. { P. Servilius Geminus } 502. V.

Cotta Consul cum multa prælia in Siciliâ contra Pœnos fecisset, ac disciplinam militarem à suis severe exegisset, de Pœnis & Siculis triumphavit, idibus Aprilis. Iis autem Coss. Censores M. Valerius Maximus Messalla & P. Sempronius Sophus lustrum fecerunt XXXVII.

A. M. 3754. Ol. 132. 2. vel 1. def.

R. C. 498. Coss. { L. Cæcilius Metellus } 502. F. M.
501. C. { C. Furius Pacilus } 503. V.

Metellus Consul magno prælio vicit Pœnos Asdrubale duce ad Panormum, cæsis præter viginti millia militum viginti sex Elephantis, captis autem amplius centum; qui deinde per Italiam ostentati sunt. Atque post id prælium Regulus captivus à Pœnis dimissus Romam, impetrandæ pacis causâ, eam dissuasit, ultroque ad certissimam necem rediit. Cæterum liquet ex Polybio illos Coss. Magistratum iniisse mediâ æstate.

A. M. 3755. Ol. 132. 3. vel 2. def.

R. C. 499. Coss. { C. Atilius Regulus II } 503. F. M.
502. C. { L. Manlius Vulso II } 504. V.

Iis Coss. Metellus Proconsul de Pœnis triumphavit, septimo idus Septembris. Ipsi vero Coss. cum reparatâ denuo classe ad obsidendum Lilybæum missi, à Pœnis duce Annibale Amilcaris filio victi sunt.

A. M. 3756. Ol. 132. 4. vel 3. def.

R. C. 500. Coss. { P. Claudius Pulcher } 504. F. M.
503. C. { L. Junius Pullus } 505. V.

Ii Coss. (quibus Ludos seculares quartos juxta Antiatem celebratos fuisse apparet ex Abbreviatore Livii lib. XLIX. collato cum Censorino & Zosimo, transactis annis DII. R. C. juxta Catonis calculum, labente anno DV. juxta Varronis, usurpatum etiâ à Plinio, libro xv. capito primo) ingentem cladem ad Drepani portum partim ab hostibus, partim naufragio temeritate suâ acceperunt; quum etiam auspicia sprevisse atque irrivisse dicerentur. Quapropter Junius vel ab hostibus captus esse, vel necem sibi

sibi conscivisse fertur. Claudius vero vel populi iudicio condemnatus, vel saltem domum revocatus Dictatorem dicere iussus, itidem per ludibrium, M. Claudium Gliciam, Scribam ac viatorem suum, extremæ sortis hominem, dixit. Quo coacto abdicare, Dictator creatus est A. Atilius Calatinus, cum L. Cæcilio Metello Magistro Equitum: isque profectus in Siciliam primus ac solus Dictator ante Julium Cæsarem, extra Italiam exercitum duxit.

A. M. 3757. Ol. 133. vel 132. 4. def.

R. C. 501. Coss. { C. Aurelius Cotta II. } 505. F. M.
504. C. { P. Servilius Geminus II. } 506. V.

Ii Coss. Drepano & Lilybæo oppugnandis classem Punicam ab oræ Italicæ devastatone avocare faterunt.

A. M. 3758. Ol. 133. 2. vel 1. def.

R. C. 502. Coss. { L. Cæcilius Metellus II. } 506. F. M.
505. C. { Numerius Fabius Buteo. } 507. V.

Metellus ad Lilybæum, Fabius ad Drepanum rem gessit, & Columbariam Insulam cepit: Punicâ classē Italiæ oram vexante. Iis Coss. Censores A. Atilius Calatinus, & A. Manlius Torquatus Atticus Lustrum fecerunt XXXIIX.

A. M. 3759. Ol. 133. 3. vel 2. def.

R. R. 503. Coss. { M. Oracilius Crassus II. } 507. F. M.
506. C. { M. Fabius Licinus } 508. V.

Iis Coss. nihil aliud memorabile gestum scribitur, quam quod Claudia, Claudii haud ita pridem Consulis soror, mulctata sit ob linguæ petulantiam, quod à ludis divertens quum à turbâ premeretur dixisset, utinam frater meus viveret, iterumque classē (scilicet perdendam) duceret. Cæterum iisdem Coss. Tiberius Corunca-

Coruncanius Dictator creatus est cum M. Fulvio Flacco Magistro Equitum, Comitiorum habendorum causâ.

A. M. 3760. Ol. 133. 4. vel 3. def.

R. C. 504. Coss. { M. Fabius Buteo } 508. F. M.
507. F. M. { C. Atilius Pullus } 509. V.

M. Fabius Buteo Consul classem Punicam in Africo mari apud Ægimurum cædens, triumphi materiam tempestatis interventu amisit. Eodem anno Romani Fregellas coloniam duxerunt.

A. M. 3761. Ol. 134. 1. vel 133. 4. def.

R. C. 505. Coss. { A. Manlius Torquatus Atticus } 509. F. M.
508. C. { C. Sempronius Blaesus II } 510. V.

Iis Coss. Brundisium colonia deducta est, ut refert Velleius.

A. M. 3762. Ol. 134. 2. vel 1. def.

R. C. 506. Coss. { C. Fundanius Fundulus } 510. F. M.
509. C. { C. Sulpicius Gallus } 511. V.

Eo anno L. Cæcilius Metellus factus est Pontifex Maximus, utpote quadriennio post alterum Consulatum suum, juxta Ciceronem in Catone. Circa idem tempus duo Prætores primum Romæ creati sunt.

A. M. 3763. Ol. 134. 3. vel 2. def.

R. C. 507. Coss. { C. Lutatius Catulus } 511. F. M.
510. C. { A. Postumius Albinus } 512. V.

C. Lutatius Consul cum Q. Valerio Faltone Præ-tore, rebus adversus Pœnos antea à pluribus ducibus prosperè gestis, summam victoriæ adeptus, devictâ, & maximam quidem partem demersâ aut captâ, reliquâ autem profligatâ ad Ægates Insulam classe Punicâ, finem bello imposuit.

A. M.

A. M. 3764. Ol. 134. 4. vel 3. def.

R. C. 508. Coss. { A. Manlius Torquatus Atticus II } 512. F. M.
511. C. { Q. Lutatius Cerco } 513. V.

Iis Coss. C. Lutatius Catulus Proconsul, & Q. Valerius Falto Proprætor, de Pœnis debellatis, & pacem petere durisque conditionibus accipere, Siciliâ & Sardinia adeoque omnibus Insulis inter Italiam & Africam cedere, insuperque grande vectigal & stipendium Romanis pendere coactis; uterque navalem Triumphum egit, ille quarto, hic pridie nonas Octobris: ita demum finito primo bello Punico, anno vicesimo quarto. Consules autem de Faliscis, qui rebellaverunt, intra sex dies perdomitis triumpharunt; Q. Lutatius Kalendis, A. Manlius quarto nonas Martii.

Iisdem Coss. Censores C. Aurelius Cotta & Numerius Fabius Buteo lustrum fecerunt XXXIX. Principe Senatus C. Duilio.

A. M. 3765. Ol. 135. 1. vel 134. 4. def.

R. C. 509. Coss. { C. Claudius Gentio } 513. F. M.
512. C. { M. Sempronius Tuditanus } 514. V.

Iis Coss. M. Livius Poeta primus fabulas Scenicas Romæ docere cœpit, anno DX. R. C. juxta Cicero- nem, primo Tuscul. at DXIV. juxta Atticum, in ipsius Bruto.

A. M. 3766. Ol. 135. 2. vel 1. def.

R. C. 510. Coss. { C. Mamilius Turrinus } 514. F. M.
513. C. { Q. Valerius Falto } 515. V.

Iis Coss. Ennius Poeta natus, & Valentia Colo-
nia ducta.

Q

A. M.

A. M. 3767. Ol. 135. 3. vel 2. def.

R. C. 511. Coff. { Tib. Sempronius Gracchus } 515. F.M.
514 C. { P. Valerius Falto } 516. V.

Iis Coff. motum est bellum Gallicum Cisalpinum Boiorum, & Ligusticum. Boios Valerius, primo prælio victores, altero cecidit. Ligures latrociniis assuetos superavit Sempronius.

A. M. 3768. Ol. 135. 4. vel 3. def.

R. R. 512. Coll. { L. Cornelius Lentulus Caudinus } 516. F. M.
515. C. { Q. Fulvius Flaccus } 517. V.

Ii Consules contra Gallos & Ligures exercitum
 duxerunt : & Flaccus quidem à Gallis in discrimen
 adductus est ; Lentulus vero de Liguribus devictis
 triumphavit, idibus Intercalaribus.

A. M. 3769. Ol. 136. 1. vel 135. 4. def.

R. C. 513. Coll. { P. Cornelius Lentulus Caudinus } 517. F. M.
516, C. { C. Licinius Varus } 518. V.

li Coss. (quibus tertii ludi seculares ex Quindecim Virorum sententiâ relati sunt apud Cenforinum, anno DXIIX. R. C. juxta calculum Varronianum) per intestinum bellum Gallorum Boiorum ad Ariminum cum Transalpinis, & reliquis Cisalpinis, non consultis illis, accersiverant, quadraginta quinque annis post superiores Gallorum in Italiâ clades juxta Polybium libro secundo; Romanis eorum periculô liberatis. Lentulus Ligurum devictorum castella quædam cepit: Varus autem Corfos oppugnavit, neglecto fœdere quod Legatus suus M. Claudius Clnias cum iis fecerat; qui propterea Corfis deditus, nec receptus, jussu Senatus in carcere necatus est. Iisdem Coss. quum Censores creati essent L. Cornelius Lentulus Caudinus, & Q. Lutatius Cerco; hoc mortuo, ille abdicavit.

A. M.

A. M. 3770. Ol. 136. 2. vel 1. def.

R. C. 514. Coss. { T. Manlius Torquatus } 518. F. M.
517. C. { C. Atilius Bulbus II } 519. V.

Manlius Consul de Sardis, qui rebellaverant, subactis, & Sardinia primâ Populi Romani provinciâ factâ, triumphavit sexto idus Martii. Tunc autem pace Populo Romano terrâ marique partâ, Janus ab Urbe conditâ secundum clausus est.

A. M. 3771. Ol. 136. 3. vel 2. def.

R. C. 515. Coss. { L. Postumius Albinus } 519. F. M.
518. C. { Sp. Carvilius Maximus } 520. V.

Liguribus, Corfis, & Sardis denuo rebellantibus, Consul Postumius Ligures, Carvilius Corfos mox devicit; in Sardinia verò P. Cornelio Prætor, & plerisque aliis qui cum eo missi erant morbo mortuis, Carvilius demum etiam Sardis ingente prælio superatis, de iis triumphavit Kalendis Aprilis. Iisdem Coss. Censores C. Atilius Bulbus & A. Postumius Albinus lustrum fecerunt XL.

A. M. 3772. Ol. 136. 4. vel 3. def.

R. C. 516. Coss. { Q. Fabius Maximus Verrucosus } 520. F. M.
519. C. { Manius Pomponius Matho } 521. V.

Fabius de Liguribus denuo subactis, & ad Alpes compulsis, finemque populandi facere coactis, triumphavit Calendis Februarii. Matho de Sardis iterum devictis triumphavit idibus Martii.

A. M. 3773. Ol. 137. 1. vel 136. 4. def.

R. C. 517. Coss. { M. Æmilius Lepidus } 521. F. M.
520. C. { M. Publius Malleolus } 522. V.

Ii Coss. magnâ prædâ de Sardis partâ à Corfis spoliati sunt. Cæterum hic annum sine Coss. interferit Gla-reanus, ut suus annorum R. C. calculus conveniat Varroniano.

sum unum è Legatis Romanorum à Teutâ Illyriorum Reginâ.

A. M. 3777. Ol. 138. 1. vel 137. 4. def.

R. C. 521. C. Coss. { Sp. Carvilius Maximus II } 525. F. M.
524. C. { Q. Fabius Maximus Verrucosus II } 526. V.

Iis Coss. Fulvius Præconsul de Illyriis latè domitis, & in ditionem redactis, triumphum navalem egit, decimo Kal. Quinctiles.

A. M. 3778. Ol. 138. 2. vel 1. def.

R. C. 522. C. Coss. { P. Valerius Flaccus } 526. F. M.
525. C. { M. Atilius Regulus } 527. V.

Iis Coss. (quos anno DXXIII. R. C. fuisse refert A Gellius, lib. iv. qui ejus calculus itidem proxime convenit, non Liviano, ut arbitratus est Sigonius, sed Fabiano & nostro) videntur primum creati quatuor Prætores, alteris duobus additis: quorum alter Sardiniam eique adjunctam Corsicam, alter Siciliam, in Provinciarum formam redactas administraret.

A. M. 3779. Ol. 138. 3. vel 2. def.

R. C. 523. C. Coss. { M. Valerius Messalla } 527. F. M.
526. C. { L. Apustius Fullo } 528. V.

Circa idem tempus gliscente ingente bello Gallico, Romani Pontifices horrendâ superstitione Galiam feminam cum muliere simul Græcâ in foro Boario vivos defoderunt: uti refert Orosius libro iv. cap. XIII.

A. M. 3780. Ol. 138. 4. vel 3. def.

R. C. 524. C. Coss. { L. Æmilius Papus } 528. F. M.
527. C. { C. Atilius Regulus } 529. V.

Iis Coss. susceptum est gravissimum bellum Gallicum Cisalpinum Boiorum & Insubrum, (anno decimo tertio post prius, juxta Polybium, lib. 2do) conductis

ductis etiam Transalpinis Gessatis dictis cum regibus eorum duobus Congolitano & Aneroeſto; maximo utrinque apparatu. Commiſſo autem prælio (cui interfuit Fabius noſter Hiſtoricus) poſt fugatum Præto-rem Romanum ad Fæſulas, Gallorum quadraginta millia cæſa ſunt, decem millia capta; Rex autem Congolitanus, pariter ac Atilius Conſul Romanus, in acie occubuerunt: Aneroeſtus in fugâ ſemetipſum interfecit. Æmilius verò partâ victoriâ, & vaſtato Boiorum agro, triumphum egit tertio nonas Martii. Porro iisdem Coſſ. Cenſores C. Claudius Centho & M. Junius Pera, luſtrum fecerunt XLII. Principe Senatus, ut apparet, Numerio Fabio Buteone.

A. M. 3781. Ol. 139. 1. vel 138. 4. def.

R. C. 525. Coſſ. { T. Manlius Torquatus II } 529. F. M.
528. C. { Q. Fulvius Flaccus II } 530. V.

Ii Conſules primi trans Padum ducentes Legiones Romanas, Boiorum gente in fidem receptâ, Inſubres prælio fuderunt, occiſis eorum millibus viginti tribus, captis quinque millibus. Iisdem Coſſ. L. Cæcilius Metellus Dictator dictus eſt, cum Numerio Fabio Buteone Magiſtro Equitum, Comitiorum habendorum cauſâ.

A. M. 3782. Ol. 139. 2. vel 1. def.

R. C. 526. Coſſ. { C. Flaminius Nepos } 530. F. M.
529. C. { P. Furius Philus } 531. V.

Ii Coſſ. contemptis auſpiciis, quibus vitio creati, & pugnare prohibiti viderentur, nihilominus proſperam contra Inſubres pugnam commiſerunt, occiſis eorum octo millibus, captis millibus ſeptendecim: ac de iisdem uterque triumphum quanquam ægrè con- ceſſum egit, Flaminius ſexto, Furius quarto idus Martii.

A. M.

A. M. 3783. Ol. 139. 3. vel 2. def.

R. C. 527. Coss. { Cn. Cornelius Scipio Calvus } 531. F. M.
530. C. { M. Claudius Marcellus } 532. V.

Ii Coss. præcedentibus simul ac triumphassent abdicare coactis, magistratum occeperunt Idibus Martii anticipatis, ut ex Plutarcho in vitâ Marcelli rectè observavit Sigonius, circa initium anni naturalis. Marcellus vero cum Collegâ profectus contra Insubres, occurrentem ad Clastidium Gessatarum sive Germanorum Insubribus suppetias ferentium exercitum profligavit, Virдумaro eorum Rege suâ manu occiso; posteaque Ingentibus Insubrum copiis cæsis, inter alia eorum oppida Medionalum quoque cepit, atq; hostibus ad deditionem coactis bellum Gallicum Cisalpinum confecit, Ob quæ triumphans Calendis Martiis, tertia ab Rege Romulo opima spolia Jovi retulit.

A. M. 3784. Ol. 139. 4. vel 3. def.

R. C. 528. Coss. { P. Cornelius Scipio Asina } 532. F. M.
531. C. { M. Minucius Rufus } 533. V.

Ii Coss. Istros arma moventes non sine multo Romanorum sanguine subegerunt, ac de iis perdomitis Scipio triumphasse existimatur. Iisdem Coss. in Metelli demortui locum Pontifex Maximus factus videtur L. Cornelius Lentulus Caudinus. Porro sub exitum eorundum Coss. Q. Fabius Maximus Verrucosus Dictator dictus, cum C. Flaminio Nepote Magistro Equitum, Comitiorum habendorum causâ, quasi vitio factus abdicasse creditur.

A. M. 3785. Ol. 140. 1. vel 139. 4. def.

R. C. 529. Coss. { L. Veturius Philo } 533. F. M.
532. C. { C. Lutatius Catulus. } 534. V.

Ii Coss. in Istros, ad Alpes usque progressi, citra pugnam

Pugnam multos sibi adjunxerunt. Iisdem Coss. Censores L. Æmilius Papus, & C. Flaminius Nepos Lustrum fecerunt XLIII. Libertinis in quatuor tribus redactis. Cæterum Flaminius Censor munivit viam Flaminiam, & Flaminium Circum extruxit.

A. M. 3786. Ol. 140. 2. vel 1. def.

R. C. 530.	Coss.	{	M. Livius Salinator	}	534. F. M.
533. C.			L. Æmilius Paullus		535. V.

Ii Consules de Illyriis qui rebellaverant iterum subactis, Rege eorum Demetrio in Macedoniam fugato, & Pinco stipendium dare coacto, ætate deficiente triumpharunt, vel uterque, vel alter saltem, nempe Æmilius, juxta Polybium libro tertio. Salinator verò, ob prædam haud æquabiliter divisam militibus, Populi judicio damnatus est. Iisdem Coss. incunte vere anni primi Olympiadis centesimæ quadragesimæ, juxta eundem Polybium, Annibal Amilcaris filius Dux Carthaginensium, spreto fœdere Romanorum, Saguntum in Hispaniâ sociam Populi Romani civitatem oppugnare cœpit; & octavo mense cepit. Porro iisdem Coss. anno DXXXV. R. C. juxta Plinium initio libri xxix. primus Medicus Romam è Peloponeso venit Archagathus.

A. M. 3787. Ol. 140. 3. vel 2. def.

R. C. 531.	Coss.	{	P. Cornelius Scipio	}	535. F. M.
534. C.			Tib. Sempronius Longus		536. V.

Iis Coss. anno DXXXV. R. C. juxta Solinum capite secundo, Annibal initium fecit secundi belli Punici, tribus & viginti annis post finem primi, susceptâ expeditione è Carthagine novâ Hispaniæ per Pyrenæos montes & Galliam, Alpes etiam transgressus in Italiam. Ubi occurrentem primo Scipionem Consulem Romanum ad Ticinum: deinde autem Sempronium ad Trebiam, prælio devicit. Interim
Cn.

Cn. Scipio in Hispaniam missus contra Asdrubalem Annibalis fratrem prosperè rem gessit.

A. M. 3788. Ol. 140. 4. vel 3. def.

R. C. 532. Coss. { C. Flaminius II } 536. F. M.
535. C. { Cn. Servilius Geminus } 537. V.

Ii Coss. Servilius Romæ, Flaminius Arimini in Provincia sua magistratum inierunt, initio veris, Idibus Martiis, ac sub eorum initium inter alia prodigia solis orbis minui visus, uti refert Livius sine libri XXI. ac initio XXI. paucis autem post diebus Flaminius, utique contemptis auspiciis, occurrens Annibali ad lacum Thrasymenum, ingente prælio victus atque occisus est. Tunc absente altero Consule, Romæ à Populo, pro Dictatore iterum creatus est Q. Fabius Maximus Verrucosus, cum M. Minucio Rufo Magistro Equitum: *Is qui cunctando Romanam restituit rem; non ponebat enim rumores ante salutem*: Minucium vero Autoritate atque Imperio sibi jussu Populi adæquatum, cum exercitu, præsentissimo internecionis periculo liberavit. Cæterum Flaminio Consul suffectus est M. Atilius Regulus II. Cui cum Cn. Servilio Mufitano (eodem ut apparet cum Geminio) Haloander integrum annum assignat, ut calculus suus cum Varroniano conveniat. Ejusdem anni extremo L. Veturius Philo Dictator dictus, cum M. Pomponio Mathone Magistro Equitum, Comitiorum habendorum causa; quasi vitio factus abdicavit.

A. M. 3789 Ol. 141. 1. vel 140. 4. def.

R. C. 533. Coss. { C. Terentius Varro } 537. F. M.
436. C. { L. Æmilius Paullus II } 538. V.

Iis Coss. Romani maximam ab Annibale cladem acceperunt ad Cannas, occisis acie, unà cum altero Consulum Æmilio, quadraginta millibus militum,

R

Sena-

Senatoribus octoginta, multis Consularibus, Prætoribus & Ædiliis. Inde Dictator creatus est M. Junius Pera, cum Tib. Sempronio Graccho (qui idem Ædilis Curulis erat) Magistro Equitum, rei gerendæ causa. Interim Annibal quum plerique Italiæ Populi ad eum defecissent etiam recepta Capua, postea ad Nolam cum M. Claudio Marcello Prætoris congressus, tum primum Romanorum armis in fugam versus est. Deinde vero eodem anno alter Dictator Numerius Fabius Buteo dictus est sine Magistro Equitum, Senatus legendi causa.

A. M. 3790. Ol. 141. 2. vel 1. def.

R. C. 534. Coss. { L. Postumius Albius III } 538. F. M.
537. C. { Tib. Sempronius Gracchus } 539. V.

Postumio sub initium Consulatus à Gallis occiso suffectus est Consul M. Claudius Marcellus II. eique quod vitio factus diceretur, abdicanti, Q. Fabius Maximus Verrucosus III. iis Coss. Philippus Rex Macædonum fœdus cum Annibale contra Romanos fecit. Itemque mortuo Hierone Syracusano Hieronymus ejus Nepos, qui mox à conjuratis interfectus est. Sempronius Consul Cumas contra Annibalem fortiter defendit. Marcellus autem ad Nolam aliis duobus præliis eum fugavit. Fabius Campaniam depopulatus est. Interim in Hispaniâ à Scipionibus rebus prospere gestis, propè omnes populi Hispaniæ à Carthaginienfibus ad Romanos defecerunt.

A. M. 3791. Ol. 141. 3. vel 2. def.

R. C. 535. Coss. { Q. Fabius Maximus Verrucosus IV } 539. F. M.
538. C. { M. Claudius Marcellus III } 540. V.

Pœnis ad Beneventum Hannone Duce à Graccho Proconsule superatis, Marcellus hoc etiam anno ad Nolam cum Hannibale prosperè decertavit. Casilinum à Fabio, accito Collegæ Marcelli auxilio, ac deinde alia

alia in Samnio oppida expugnata sunt. Deinde Marcellus in Siciliam missus oppugnavit Syracusas, quæ ingeniosis Archimedis Machinis potissimum defensæ sunt. Iisdem Coss. M. Valerius Lævinus Prætor contra Philippum Regem Macedonum bellum movit. In Hispaniâ autem Castulo urbs valida ad Romanos defecit: & Saguntum pulso Punico præsidio receptum est. Porro iisdem Coss. quum creati essent Censores M. Atilius Regulus & P. Furius Philus: hoc mortuo, ille abdicavit.

A. M. 3792. Ol. 141. 4. vel 3. def.

R. C. 536.	Coss.	{ Q. Fabius Maximus	} 540. F. M.
539. C.		{ Tib. Sempronius Gracchus II	

Iis Coss. (quorum alter Fabius Fabium Verrucosum Patrem legatum ad se accedentem iussit equo descendere) in Hispaniâ Scipionibus Syphax Numidarum Rex ad Romanorum amicitiam traductus est; ac Romani mercenarium militem in castris habere Celtiberos cœperunt. Exitu anni C. Claudius Centho Dictator dictus est, cum Q. Fulvio Flacco Magistro Equitum, comitiorum habendorum causa.

A. M. 3793. Ol. 142. 1. vel 141. 4. def.

R. C. 537.	Coss.	{ Ap. Claudius Pulcher	} 541. F. M.
540. C.		{ Q. Fulvius Flaccus III	

Iis Coss. Annibal Tarentum præter arcem proditione cepit. Gracchus ad Beneventum insidiis circumventus & interfectus est. Consules ad Capriam cum Annibale æquo Marte decertarunt, eamque obsidere cœperunt. Centhenius Penula centurio cum exercitu octo millium impetrato à Senatu, ab Annibale occidione cæsus est. Atque Cn. Flaccus Prætor Consulis frater circa Herdoneam fugatus castrisque exutus est. Syracusæ demum à Marcello captæ sunt, & Archimedes ille, sive notus sive ignotus inter

alios interfectus. Hispaniæ possessio, Scipionibus defertis à mercenariis Celtiberis, & cæsis cum exercitibus fere ad internecionem, L. Marci Equitis Romani virtute retenta est. Iisdem Coss. in locum Lentuli Pontifex Maximus factus est P. Licinius Crassus Dives.

A. M. 3794. Ol. 142. 2. vel 1. def.

R. C. 538. Coss. { P. Sulpicius Galba Maximus } 542. F. M.
541. C. { Cn. Fulvius Centumalus } 543. V.

Iis Coss. Annibal ad portas Romæ accedens, tanquam obsessurus post triduum irritò conatu recessit. Capuâ ad deditionem coacta, & supplicio sumpto à Fulvio Proconsule de Senatu Campanorum; constitutum ut Præfectus eo quotannis mitteretur. P. Cornelius Scipio P. Scipionis in Hispania occisi filius viginti quatuor annos natus, ultro professus se accepturum quod alii recusabant imperium in Hispaniam; eo extra ordinem pro Consule missus est. M. Lævinus societatem contra Philippum firmavit cum Ætolis atque Attalo Asiæ rege. Iisdem Coss. Marcellus Proconsul de Syracusis captis & Sicilia universa in potestatem populi Romani ac provinciæ formam redacta, cum triumphus ei à Senatu negaretur, de sua sententia triumphavit in monte Albano: ac postridie ovans urbem ingressus est.

A. M. 3795. Ol. 142. 3. vel 2. def.

R. C. 539. Coss. { M. Valerius Lævinus } 443. F. M.
542. C. { Marcus Claudius Marcellus IV } 544. V.

À Valerio Consule in Sicilia Pœnis ex Insula pulsus debellatum est. Marcellus in Italia Salapiam, aliaque Samnii oppida recepit. Cn. Fulvius Proconsul ad Herdoneam, cum exercitu ab Annibale cæsus est. Marcellus deinde cum eodem ad Numistronem, & postea sæpius ad Venusiam bene pugnavit. In Hispania

nia Scipio Carthaginem novam uno die expugnavit. Iisdem Coss. quum creati essent Censores L. Veturius Philo & P. Licinius Crassus Dives: illo mortuo hic abdicavit. Sed & Q. Fulvius Flaccus Dictator creatus est, cum P. Licinio Crasso Divite Magistro Equitum, comitiorum habendorum causa.

A. M. 3796. Ol. 142. 4. vel 3. def.

R. C. 540. Coss. { Q. Fabius Maximus Verrucosus V } 544. F. M.
543. C. { Q. Fulvius Flaccus IV. } 545. V.

Marcellus Proconsul ad Canusium cum Annibale duobus præliis congressus, posteriore superior fuit. Fabius Consul Tarentum per prodicionem arte Punicâ recepit, ob quod nonnulli eum triumphasse tradunt. Scipio in Hispaniâ Asdrubalem ad Bætulam prælio superavit. Iisdem Coss. Censores M. Cornelius Cethegus & P. Sempronius Tuditanus, quorum neuter erat Consularis, Lustrum fecerunt XLIV. lecto Senatu, atque Senatus Principe Q. Fabio Max. Verrucoso.

A. M. 3797. Ol. 143. 1. vel 142. 4. def.

R. C. 541. Coss. { Mar. Claudius Marcellus } 545. F. M.
544. C. { T. Quinctius Crispinus } 546. V.

Marcellus quintum Consul post multa fortiter & prudenter & feliciter gesta, jam major sexagenario, tandem Venusiam improvidè se collegamque, & prope totam rem Romanam in præceps dedit. Namq; speculandi causa è castris cum paucis Equitibus egressus, unaque Collegam Quinctium educens, Annibalis insidiis circumventi, ipse occisus, Quinctius autem duobus vulneribus fauciat, pauloque postea mortuus est. Sub finem vero anni T. Manlius Torquatus Dictator dictus est, cum C. Servilio, qui idem Ædilis Curulis erat, Magistro Equitum, Comitiorum habendorum, & ludorum magnorum faciendorum causa.

A. M.

A. M. 3798. Ol. 143. 2. vel 1. def.

R. C. 542.	Coff.	{ C. Claudius Nero M. Livius Salinator }	} 546. F. M. 547. V.
545. C.			

Nero Consul quum castra haberet contra Annibalem in Apulia, iis imprudente hoste relictis, sex dierum spatio longitudinem Italiae emensus cum exercitu, ad Senam conjungens se Collegæ, Asdrubalem qui cum magno exercitu in Italiam venerat ut Annibali fratri se conjungeret, cum omnibus copiis delevit: & ob eam victoriam Collegam Livium in cujus provincia res gesta erat, magna gloria quadrijugo curru triumphantem, ipse equester majore ovans secutus est. Iisdem Coss. in Hispania Scipionis auspiciis duo Carthaginensium Imperatores prælio Hanno qui Asdrubali successerat, captus, Mago profligatus est: & à Lucio Scipione Publii fratre Oringis opulentissima urbs occupata. Iisdem Coss. classis Romana duce Lævino Proconsule prosperè rem gessit. Eodem autem anno Romani auro signato primum uti cœperunt. Cæterum quod Livius Historicus Olympiæ solenne ludicrum, quod maximo cætu Græciæ celebraretur, disertè scribit, sub finem quidem libri xxvii. futurum, circa initium autem libri xxviii. fuisse, eadem ætate qua Claudius Nero & Livius Salinator Consules erant: nimirum post seriam & diligentem disquisitionem & considerationem, videtur mihi tandem deceptus Græcanico ac nominatim Polybiano more numerandi Consules secundum annos Olympiadum, & ipse in errorem incidisse, & me quoque induxisse: atque hoc sane eo facilius, quod ipse Polybius libro quarto (alibi tertium scripsi, quum liber non esset ad manus) post captum ab Annibale Saguntum, atque creatos Romæ Consules P. Cornelium & Tib. Sempronium scribat, annum primum Olympiadis centesimæ quadragesimæ exiisse; atque etiam Dionysius Halicar. in Historiæ suæ procemio scribit primi belli Punico

Funici initium fuisse anno tertio Olympiadis centesimæ vicefimæ octavæ; quod Claudio Caudice & Fulvio Flacco Coss. susceptum esse in confesso est apud omnes. Sed quum Polybius attentius legenti alias aliam fuisse mentem suam clarè significet, & verborum Dionysii aliam interpretationem veritati consentaneam supra attulerim: restat ut quandoquidem veritatem amem, Livii pariter ac meum errorem istic agnoscam: quem demum animadverti posse aliquo modo etiam ex ipso Livio redargui; veluti quod libro xxvi. refert conditiones fœderis inter Romanos & Ætolos facti à Valerio Lævino circa initium Consulatus sui & Marcelli IV. conscriptas, biennio post Olympiæ ab Ætolis esse positas, ut testatæ sacratissimis monumentis essent: cur demum biennio post, nisi propter celebrem conventum tunc ad Olympia? id autem biennium exactum est sub ætate Marcelli V. & Crispini Consulium. Præterea vero si quis attentius perpendat, haud immerito suspicetur Livium easdem res gestas in Græciâ retulisse ea ætate ac sequente, variatis tantummodo circumstantiis quibusdam; nempe ferè eundem conatum Sulpicii Proconsulis Romani, & Machanidæ tyranni Lacedæmonii, eundem motum Dardanorum, & Philippi reditum Demetriadem; & cætera similiter: ideoque vel priore ætate pro Olympiis posuisse Nemea, vel annistransposuisse Olympia & Nemea; siquidem ex Polybio colligere liceat Nemea, quum fuerint trieterica, celebrari solita circa finem anni primi ac tertii cujusq; Olympiadis; quatenus sub finem libri quinti refert Philippum quum Nemeorum ludorum spectaculo interesset, accepisse literas de clade Romanorum acceptâ ab Annibale ad Thrasymenum, circa finem anni tertii Olympiadis CXL. Porro M. Livius Salinator Dictator ex Consule dictus est, cum Q. Cæcilio Metello Magistro Equitum Comitiorum habendorum causa.

A.M.

A. M. 3799. Ol. 143. 3. vel 1. def.

R. C. 543.	Coff.	{ Q. Cæcilius Metellus L. Veturius Philo }	547. F. M.
546. C.			548. V.

Iis Coff Annibale, quum post cædem fratris in extremum Italiæ angulum Bruttios recepisset, per totum annum quiescente; P. Scipio Hispanis pulso Pæno sub ditionem populi Romani redactis, ac firmato fœdere cum rege Syphace, itemque facto cum Masaniissa Masæfulorum rege & Gaditanis: Romam reversus; urbem sine triumpho ingressus est, quia sine Magistratu res gesserat.

A. M. 3800. Ol. 143. 4. vel 3. def.

R. C. 544.	Coff.	{ P. Cornelius Scipio P. Licinius Crassus Dives }	548. F. M. 1
447. C.			549. V.

Scipio Consul in Italiâ Locros pulso Punico præsidio fugatoque Annibale recepit; in Hispaniâ bellum quod Indibilis & Mardonius excitaverant, à L. Lentulo Proconsulibus, illo in acie occiso, hoc à suis dedito, oppressum est. Exitu anni Q. Cæcilius Metellus Dictator dictus est, cum L. Veturio Philone Magistro Equitum Comitiorum habendorum causa.

A. M. 3801. Ol. 144. 1. vel 143. 4. def.

R. C. 545.	Coff.	{ M. Cornelius Cethegus M. Sempronius Tuditanus }	549. F. M.
548. C.			550. V.

Iis Coff. Lapis magnus nomine Ideæ Matris Deum ex Phrygia usque Romam deportatus est, ut hostis alienigena Annibal juxta carmen Sibyllinum Italiâ pelli posset. Scipio Proconsul in Africam trajiciens, quum Masaniissa ad eum ducentis equitibus veniens Hannonem Pœnorum ducem occidisset: ab obsidione Uticæ, adventu Asdrubalis & Syphacis (qui ducta Asdrubalis filia amicitiae Romanorum renunciarat) cum centum millibus armatorum depulsus est. Sempronius

pronius Consul in agro Crotoniensi cum Annibale, uno atque altero tumultuario prælio conflixit; priore pulsus, posteriore hostem fudit. Iisdem Coss. Censores M. Livius Salinator (cui id cognomen inditum est ob novum vectigal ex sale tunc institutum) & C. Claudius Nero, malè facta gratia nequicquam coeunte & disruptâ discordes, lustrum fecerunt XLV.

A. M. 3802. Ol. 144. 2. vel 1. def.

R. C. 546. Coss. { Cn. Servilius Cyprio } 450. F. M.
542. C. { C. Servilius } 551. V.

Sol. Ecl. Iis Coss. (quorum initio Solis eclipsin Frus-
none in Campaniâ observatam quodammodo significat
Livius initio l. xxx.) Scipio in Africa Syphacis & Asdru-
balis castra uno die incendit & delevit; absumptis
ferro ac flammâ quadraginta millibus hominum,
captis amplius sex millibus; paucisque post diebus
eos bellum redintegrantes in magnis campis acie pro-
fligavit; civitatesque undequaque vi & metu subegit.
Inde Syphax in Numidiâ à Lælio & Masanissâ prælio
victus captusque est: & ejus regnum Masanissâ,
utpote paternum, redditum. Mago autem Dux
Carthaginienſis, qui ex Hispaniâ pulsus ante bien-
nium in Galliam Cisalpinam venerat, inde acie pro-
fligatus & in Africam revocatus, inter navigandum
ex vulnere mortuus est: ipseque demum Hannibal
cum exercitu ex Italia in Africam ad patriæ defenſio-
nem, Legatorum Carthagine ad se missorum jussu,
mœstus reverti coactus est. Iisdem Coss. P. Servilius
Galba Maximus Dictator creatus est, cum M. Servilio
Pulice Gemino Magistro Equitum, Quæstionum exer-
cendarum de auctoribus defectionum & conjuratio-
nibus principum per urbes Italicas, atque Comitio-
rum habendorum causa

S

A. M.

A. M. 3803. Ol. 144. 3. vel 2. def.

R. C. 547.	Coff.	{ Tiberius Claudius Nero M. Servilius Pulex Geminus }	} 551. F. M. 552. V.
550. C.			

Iis Coff. Annibal frustra tentatâ per colloquium cum Scipione pace, extremo prælio ab eo victus est ad Zamam: pauloque post Vermina Syphacis filius, qui auxilio Carthaginensibus venerat, profligatus est. Itaq; tandem Carthaginenses serio Oratores ad petendam Romanis pacem miserunt. Iisdem Coff. (quo Sol. Eccl. rum magistratum circa medium Cumis solis orbem minui visum refert Livius l. xxx.) Servilius Dictator dictus est, cum P. Ælio Pæto Magistro Equitum, Comitiorum habendorum causa.

A. M. 3804. Ol. 144. 4. vel 3. def.

R. C. 548.	Coff.	{ Cn. Cornelius Lentulus P. Ælius Pætus }	} 552. F. M. 553. V.
551. C.			

Iis Coff. pace iterum cum Pœnis facta annis quingenta à fine primi, ac decimo octavo ab initio secundi cum iis belli, juxta Livium, in fine libri tricesimi; P. Cornelius Scipio clarissimum de illis iterum debellatis, Annibaleque & Syphace, (qui paulo antea mortuus erat) devictaque Africa, triumphum egit; inde cognominatus Africanus: quod ei Romanorum belli ducum primo contigit, ut gentis à se victæ nomine nobilitaretur.

A. M. 3805. Ol. 145. i. vel 144. 4. def.

R. C. 549.	Coff.	{ P. Sulpicius Galba Maximus II C. Aurelius Cotta }	} 553. F. M. 554. V.
552. C.			

Iis Coff. paucis mensibus post datam Carthaginensibus pacem, Romani susceperunt bellum contra Philippum Macedoniæ regem, prætextu defendendi Athenienses, revera quod Philippus icto fœdere Annibalem contra Romanos juverat. Quamobrem Consul Sulpicius

Sulpicius exercitu in Macedoniam ducto equestribus præliis cum Philippo prosperè certavit. Iisdem Coss. L. Cornelius Lentulus ex Hispaniâ citeriore, primus sine Magistratu, ovans urbem ingressus est. & L. Furius Purpureo Prætor de Gallis Cisalpinis & Liguribus, duce Amilcare Pœno superstitè ex Asdrubalis exercitu devictis triumphum egit.

A. M. 3806. Ol. 145. 2. vel 1. def.

R. R. 550. Coss. { L. Cornelius Lentulus } 554. F. M.
553. C. { P. Villius Tappulus } 555. V.

Villius Consul cui Macedonia obtigit, nihil memorabile ibi gessit. Cn. Bæbius Tamphilus Prætor, cum toto propè exercitu, ab Insucribus Gallis circumventus est. Iis autem Coss. Censores P. Cornelius Scipio Africanus & P. Ælius Pætus Lustrum fecerunt XLVI. lecto Senatus Principe ipso Censore P. Africano.

A. M. 3807. Ol. 145. 3. vel 2. def.

R. C. 551. Coss. { T. Quinctius Flaminius } 555. F. M.
554. C. { Sex. Ælius Pætus Catus } 556. V.

Sol. Ecl. Quingentesimo & quinquagesimo primo anno
obscon. ab urbe condita, uti refert Eutropius, T. Quinctius Flaminius vel Flamininus Consul Philippum prælio superatum in faucibus Epiri coegit fugâ se in regnum recipere. Lucius autem ejus frater, Attalo Asiæ rege & Rhodiis adjuvantibus Eubœam Insulam & vicinam oram maritimam classe occupavit. Iisdem Coss. conjuratio Setiæ servorum de solvendis Carthaginiensium obsidibus oppressa est.

A. M. 3808. Ol. 145. 4. vel 3. def.

R. C. 552. Coss. { C. Cornelius Cethegus } 556. F. M.
555. C. { Q. Minucius Rufus } 557. V.

Iis Coss. duo novi Prætores, additi prioribus quatuor,

tuor, missi sunt in Hispanias : quarum ulterior eodem anno rebellavit. T. Quinctius Proconsul Philippum ad Cynostephalas in Thessalia acie devictum & debellatum, ad pacem à Romanis petendam & quæcunq: Senatus censuisset faciendum adegit. Ejusq; frater Lucius Acarnanes expugnata Leucade, primaria eorum urbe, in deditionem accepit. Attalus Rex Pergami mortuus est. Quum autem Galli Cisalpini & Ligures denuo defecissent, de iis ad deditionem redactis ambo Consules triumpharunt, Cornelius quidem de Insubribus & Cenomanis ; at Minucius de Liguribus & Boiis in monte Albano, minore honore.

A. M. 3809. Ol. 146. i. vel 145. 4. def.

R. C. 553. Coss. { L. Furius Purpureo } 557. F. M.
556. C. { M. Claudius Marcellus } 558. V.

Iis Coss. pax concessa est regi Macedoniæ ex decem legatorum Romanorum sententiâ : & Græciæ libertas à T. Quinctio Imperatore per præconem cum tubicine promulgata, solenni celebritate ludicri Isthmiorum, ut refert Livius libro xxxiii. quum ea æstate Olympia celebrata esse appareat, ac sequente itidem Nemea, libro xxxiv. ipse quoque referat. Cæterum Tuditanus Proprætor victus in citeriore Hispania & ipsa rebellante, ex vulnere obiit, è qua provincia Cn. Cornelius Lentulus ovans urbem ingressus est. Consul autem Marcellus de Insubribus & Comensibus devictis, captoque Como, triumphavit quarto nonas Martij.

A. M. 3810. O. 146. 2. vel 1. def.

R. C. 554. Coss. { M. Porcius Cato } 558. F. M.
557. C. { L. Valerius Flaccus } 559. V.

Iis Coss. Annibal incusatus tanquam bellum in Africâ recoquens contra Romanos, contulit se ad Antiochum

tiochum Syriæ regem parantem bellum in eosdem. Oppiâ lex de coercendo muliebris cultus luxu magna contentione Romæ abrogata est. T. Quinctius Argos tyrannide Nabidis Lacedæmonii liberavit, tyranno autem pacem Lacedæmonē dedit. Porro Valerius Consul contra Boios prosperè pugnavit. Verum Cato (is nimirum est auctor calculi annorum urbis Romæ quem appellamus Catonianum) Hispaniam citeriorem bello ab Emporiis cœpto pacavit. E qua provinciâ iisdem Coss. M. Helvius Blasio Proprætor de Celtiberis ad oppidum Illiturgi devictis ovans urbem ingressus est; & Minucius Thermus ejus successor victoria contra Hispanos ad Turbam oppidum, Imperatoribus Budare qui captus est & Befaside, potitus triumphum egit.

A. M. 3811. Ol.:146. 3. vel 2. def.

R.C. 555. Coss. { P. Cornelius Scipio Africanus II } 559. F. M.
558. C. { Tiberius Sempronius Longus } 560. V.

Iis Coss. Cato Proconsul de pacata citeriore Hispaniâ triumphum egit: ac T. Quinctius Flaminius ex Macedonia admodum gloriosè triumphavit per tri-duum, de Philippo debellato & exuto omni imperio extra antiquos regni Macedonia terminos, insuperque mille talentis multato, ac filium Demetrium obsidem dare coacto, qui una cum Armene Nabidis tyranni Lacedæmonii filio ante currum triumphalem ductus est. Iisdem Coss. Censores Sex. Ælius Pœtus Catus & C. Cornelius Cethegus Lustrum fecerunt XLVII. eorumque Censorum jussu ludis Romanis loca Senatoria separata sunt à populo, quum antea in promiscuo spectarent; itaque sequentis anni initio primum ludos Senatus à populo secretus spectavit, post annum quingentesimum quinquagesimum octavum ab urbe conditâ, juxta Livium, libro xxxiv. unde constat eum secutum esse calculum Catonianum à nobis expositum.

A. M.

A. M. 3812. Ol. 146. 4. vel 3. def.

R. C. 556. C. Coss. { L. Cornelius Merula } 560. F. M.
559. C. { Q. Minucius Thermus } 561. V.

Iis Coss. (ut apparet) Scipio Proconsul in Hispania trans Iberum, & Lusitaniâ prospere rem gessit.

A. M. 3813. Ol. 147. i. vel 146. 4. def.

R. C. 557. C. Coss. { L. Quinctius Flaminius } 561. F. M.
560. C. { Cn. Domitius Ahenobarbus } 562. V.

Iis Coss. Antiochus Syriæ, Rex ab Annibale Pœno profugo & Thoante Ætolia prince incitatus, bellum Romanis intulit, prætextu repetendæ urbis Lysimachia in Thraciâ, quam illi possidebant: statimque Græciam ac insulas ejus occupavit.

A. M. 3814. Ol. 147. 2. vel 1. def.

R. C. 558. C. Coss. { Manius Acilius Glabrio } 562. F. M.
561. C. { P. Cornelius Scipio Nasica } 563. V.

Iis Coss. (ut alias à nobis declaratur ex Macrobii Saturnalium libro primo) Intercalatio Romæ repetita est, quæ ob superstitionem omnis planè ommissa erat, per aliquot annos, nimirum ut apparet circiter duodecim paulo plus minusve: quibus annus Romanus retrolapsus sit sive anticipaverit prope quadrimestri, ita ut Januarius anticipato Juliano mensi, Septembri, Martius autem (quo tunc erat solenne Consulibus inire Magistratum) Novembri (atque nono naturali anni præcedentis) fermè convenisset. Cæterum Acilius Consul missus contra Antiochum, eum ad Thermophylas victum & inde ejectum, virtute M. Catonis tribuni militum, in Asiam refugere coëgit, idemque Ætolos captâ Heracleâ fractos ad petendam pacem adegit. Interim M. Fulvius Nobilior anno præcedente Prætor in Hispaniâ ulteriore re bene gesta ovans urbem ingressus est. Consul autem P.

Scipio

Scipio Nasica (qui anno decimoquarto antea vir optimus à Senatu iudicatus Idæam matrem in urbem receperat) de Boiis denuo devictis & in deditionem acceptis, triumphum egit.

A. M. 3815. Ol. 147. 3. vel 2. def.

R. C. 559. Coss. { L. Cornelius Scipio } 563. F. M.
562. C. { L. Lælius Nepos } 564. V.

Sol., Eccl. Consul L. Scipio Africani frater profectus ad bellum contra Antiochum, ludis Apollinaribus, per quos dies, ad quintum idus (sive diem undecimum) Quinctiles, cælo sereno interdiu obscurata lux est, lunâ sub orbem solis subeunte, uti scribit Livius initio libri xxxvii. quod quidem videtur demum contigisse mane decimi quarti diei Martii Juliani: deinde trajecto in Asiam exercitu, ad Sipylum montem prope Magnesium, Cumene Pergami rege adjuvante, cum illo acie devicto debellavit. Eodem anno Acilius Proconsul de Antiocho rege & Ætolis triumphum egit.

A. M. 3816. Ol. 147. 4. vel 3. def.

R. C. 560. Coss. { Cn. Manlius Vulso } 564. F. M.
563. C. { M. Fulvius Nobilior } 565. V.

Fulvius Consul Ætolos, Ambracâ urbe captâ, ad accipiendas pacis conditiones quas Romanis placuit imponere perpulit: & in Cephaleniam insulam trajiciens omnes ejus civitates in deditionem accepit. Manlius Gallogræcos bello domuit. Cæterum iisdem Coss. L. Æmilius Paullus Proprætor post pugnam parum prosperam cum Lusitanis ad Lyconem, de iis altero prælio devictis, ex Hispaniâ ulteriore triumphum egit. Ac L. Æmilius Regillus Proprætor navalem de profligatâ regis Antiochi classe, egit Calendis Februarii. Nobilissimum autem ex Asiâ egit L. Cornelius Scipio, inde etiam ipse cognominatus Asiaticus, mense

menſe intercalario pridie Kalendas Martii, de Antiocho rege debellato, demtaque omni Aſia (cujus pars Eumeni, pars Rhodiis conceſſa, pars quaſi libera permiſſa eſt) citra montem Taurum intra fines Syriae compulſo, inſuperque quindecim millibus talentorum Euboicorum multato. Denique navalem parum honoratum egit Q. Fabius Labeo Praetor ob quatuor millia plus minus captivorum terrore belli recepta ex Creta. Porro iſdem Coſſ. Cenſores T. Quinctius & M. Claudius Marcellus Luſtrum fecerunt XLVIII.

A. M. 3817. Ol. 143. 1. vel 147. 4. deſ.

R. C. 561. Coſſ. { C. Livius Salinator } 565. F. M.
364. C. { M. Valerius Meſſalla } 566 V.

Sol. Eccl.. Priuſquam in Provincias novi Magiſtratus proficiſcerentur (inquit Livius libro xxxviii.) ſupplicatio pro collegio Decemvirorum imperata fuit; quod luce inter horam tertiam ferme & quartam tenebrae obortae fuerant: ubi quidam cenſentes illum ſignificare ſolis eclipſin, retulerunt eam ad decimum ſeptimum diem Julii menſis Juliani, modo expoſitis Coſſ. circiter tribus horis poſt meridiem. Sed praeterquam quod hora non convenit, quam apparet Livium dixiſſe more Romano tertiam diei ab ortu ſolis ſive ante meridiem: maniſeſtum eſt id quodcunque prodigii contigiſſe vel initio illorum Coſſ. vel ante; ideoque videtur potius eclipſis ſolis referenda ſub exitum praecedentium Coſſ. qua tempeſtate, ſi noſter non fallit calculus, nempe vicesimo octavo die Julii Juliani, permagna contigit in Italia circiter tribus horis a ſolis ortu. Iis vero Coſſ. Manlius Proconſul in Aſia Legatos accepit, & a Gallograecis petentibus conditiones pacis, & ab Ariarathe rege Cappadociae orantes veniam quod is Antiochum bello juviſſet: idemque cum illo, atque Antiocho ſecundum conditiones ſupra expoſitas, foedus confirmavit.

A. M.

A. M. 3818. Ol. 148. 2. vel 11. def.

R. C. 562. C. Coss. { M. Æmilius Lepidus } 566. F. M.
565. C. { C. Flaminius } 567. V.

Iis Coss. (qui quietum nacti annum in Liguribus vias Æmiliam & Flaminiam straverunt,) duo Scipiones, Porcio Carone instigante, postulati de capta ab Antiocho rege ob pacem dandam pecuniâ, Africanus quum majore animo esset quam ut judicio compareret, ultro exulatum abiit Liternum; ubi altero inde anno diem obiit: Asiaticus vero damnatus proximè abfuit ut in carcerem conjiceretur. Cæterum Fulvius Proconsul triumphavit de Ætolis & Cephaleniâ, decimo Kal. Januarii vel Martii: Manlius autem de Gallis Asiaticis, tertio nonas Martii, isque luxum Asiaticum Romam in triumpho duxisse fertur.

A. M. 3819. Ol. 148. 3. vel 2. def.

R. C. 563. C. Coss. { Sp. Postumius Albinus } 567. F. M.
566. C. { Q. Marcius Philippus } 568. V.

Iis Coss. Populus Romanus, ob abundantiam pecuniæ, stipem spargere cœpit: uti refert Plinius, lib. xxxi 11. cap. x.

A. M. 3820. Ol. 148. 4. vel 3. def.

R. C. 564. C. Coss. { Ap. Claudius Pulcher } 568. F. M.
567. C. { M. Sempronius Tuditanus } 569. V.

Iis Coss. L. Manlius Acidinus Fulvianus Proprætor, ex Hispaniâ citeriore ovans urbem ingressus est.

A. M. 3821. Ol. 149. 1. vel 148. 4. def.

R. C. 565. C. Coss. { P. Claudius Pulcher } 569. F. M.
568. C. { L. Porcius Licinus } 570. V.

Iis Coss. C. Calpurnius Piso & L. Quinctius Crispinus Prætores ex Hispaniis triumpharunt de Lusitanis

T

&

& Celtiberis subactis. Iisdemque Coss. Censores L. Valerius Flaccus & M. Porcius Cato Lustrum fecerunt XLIX. Lectio Principe Senatus Valerio Censore.

A. M. 3822. Ol. 149. 2. vel 1. def.

R. C. 566. Coss. { Q. Fabius Labes } 590. F. M.
569. C. { M. Claudius Marcellus } 571. V.

Iis Coss. Annibal, ne à Pruliâ Bithyniæ rege Romanis traderetur, hausto veneno necem sibi conscivit. Romæ in locum Licinii Crassi defuncti Pontifex Maximus factus est C. Servilius Geminus. Iisdem Coss. aut insequentibus, A. Terentius Varro Proprætor ex Hispania citeriore, de Celtiberis devictis & expugnat, aliquot oppidis, ovans urbem ingressus est.

A. M. 3823. Ol. 149. 3. vel 2. def.

R. C. 567. Coss. { L. Æmilius Paullus } 571. F. M.
570. C. { Cn. Fabius Tamphilus } 572. V.

Iis Coss. ortæ simulates inter Perseum & Demetrium Philippi regis Macedoniæ filios, fuerunt quasi semina jacta secundi belli Macedonici, & excidii illius regni.

A. M. 3824. Ol. 149. 4. vel 3. def.

R. C. 568. Coss. { P. Cornelius Cethegus } 572. F. M.
571. C. { M. Bæbius Tamphilus } 573. V.

Iis Coss. L. Æmilius Paullus Proconsul de Liguribus Ingannis devictis triumphavit iterum. Iisdem Coss. Romæ sub Janiculo libri Numæ ut ferebat titulus reperi sunt : ac Senatus consulto in Comitio cremati.

A. M.

A. M. 3825. Ol. 150. 1. vel 149. 4. def.

R. C. 569. C. { A. Postumius Albinus } 573. F. M.
572. C. { C. Calpurnius Piso. } 574. V.

Pisone mortuo, vel peste quæ jam tertium annum Romam atque Italiam vastabat, vel veneficio uxoris Hostiliæ, ejus filius Q. Fulvius Flaccus consul in vitrici locum suffectus est.

Iis vero Coss. P. Cethegus & M. Bæbius Procon-
sules de Liguribus sive prælio in deditioem acceptis triumpharunt. Et Q. Fulvius Flaccus Proprætor ex Hispaniâ citeriore de Celtiberis maximo prælio devictis triumphum egit, jam designatus Consul.

A. M. 3826. Ol. 150. 2. vel 1. def.

R. C. 570. C. { L. Manlius Acidinus Fulvianus } 574. F. M.
573. C. { Q. Fulvius Flaccus } 575. V.

Ii Consules fratres Germanici fuerunt: sed Man-
lius in aliam familiam adoptatus, ex illâ id nominis acceperat. Fulvius vero de Liguribus triumphavit iterum, & quidem eodem die quo ante annum Proprætor triumphaverat. Iisdem Coss. in locum Servilii demortui Pontifex Maximus factus est M. Æmilius Lepidus. Iisdem Coss. creati Censores M. Æmilius Lepidus & M. Fulvius Nobilior Lustrum fecerunt L. lecto Senatus Principe ipso Lepido, eodem & Censore & Pontifice Maximo.

A. M. 3827. Ol. 150. 3. vel 2. def.

R. C. 571. C. { M. Junius Brutus } 575. F. M.
574. C. { A. Manlius Vulsus } 576. V.

Manlius Consul fortitus Galliam provinciam, Istris bellum intulit absque Senatusconsulto; quod primum cessit parum prosperè. Iisdem Coss. duo Proprætores ex Hispaniis, citeriore quidem Tib. Sempronius Gracchus de Celtiberis devictis, & in dedi-

tionem acceptis, ulteriore autem L. Postumius Albinus de Vaccaeis & Lusitanis subactis, duos triumphos continuos duobus diebus egerunt.

A. M. 3828. Ol. 150. 4. vel 3. def.

R. C. 572. Coss. { G. Claudius Pulcher } 576. F. M.
575. C. { Tib. Sempronius Gracchus } 577. V.

Claudius Consul Istros subegit: indeque ducto in Ligures exercitu, duarum gentium uno anno victor, de duabus provinciis pacatis triumphavit.

A. M. 3829. Ol. 151. 1. vel 150. 4. def.

R. C. 573. Coss. { Cn. Cornelius Scipio Hispalus } 577. F. M.
576. C. { Q. Petilius Spurius } 578. V.

Cn. Scipio Consul, quum rediens ex monte Albano concidisset, & parte membrorum captus esset, profectus ad aquas Cumanas expiravit. Petilius autem, in ejus locum creato Consule C. Valerio Lævino, contra Ligures dimicans in prælio occisus est.

A. M. 3830. Ol. 151. 2. vel 1. def.

R. C. 574. Coss. { P. Mucius Scævula } 578. F. M.
577. C. { M. Emilius Lepidus II } 579. V.

Iis Coss. Tib. Sempronius Proconsul de Sardis qui rebellaverant perdomitis, & in deditiorem redactis triumphavit iterum: ac Lævinus item Proconsul, atque Consul Mucius de Liguribus itidem in deditiorem redactis uterque triumphum egit.

A. M. 3831. Ol. 151. 3. vel 2. def.

R. C. 575. Coss. { Sp. Postumius Albinus Paullulus } 579. F. M.
578. C. { Q. Mucius Scævula } 580. V.

Iis Coss. Ap. Claudius Centho Proprætor ex Hispania citeriore de Celtiberis, qui rebellionem moliti erant denuo repressis, ovans urbem ingressus est.

lisdem

Iisdem Coss. creati Censores Q. Fulvius Flaccus & A. Postumius Albinus Lustrum fecerunt LI.

A. M. 3832. Ol. 151. 4. vel 3. def.

R. C. 576. Coss. { L. Postumius Albinus } 580. F. M.
579. C. { M. Popilius Lænas } 581. V.

Popilius Consul Ligures in agro Statellate ad prælium congregatos acie cecidit : ac in Statellates propterea, quanquam arma non tulerunt contra Romanos, crudeliter sæviit. Iisdem Coss. (imo sequentibus) C. Cicereius Proprætor ex Corsicâ triumphavit in monte Albano, Kalendis Octobris. Iisdem Coss. Floralia Romæ instituta sunt,

A. M. 3833. Ol. 152. 1. vel 151. 4. def.

R. C. 577. Coss. { C. Popilius Lænas } 581. F. M.
580. C. { P. Ælius Ligus } 582. V.

Ii Consules ambo de plebe primi creati sunt. Quibus utrinque & à Perseo rege & à Romanis factus est apparatus secundi belli Macedonici,

A. M. 3834. Ol. 152. 2. vel 1. def.

R. C. 578. Coss. { P. Licinius Crassus } 582. F. M.
581. C. { C. Cassius Longinus } 583. V.

Crassus Consul in Macedoniam ad bellum cum Perseo gerendum missus, primo prælio equestri à rege victus est, secundo autem conflixit dubio Marte. Regi tamen pacem petenti, nisi se Senatus Populique Romani arbitrio permitteret, negavit.

A. M. 3835. Ol. 152. 3. vel 2. def.

R. C. 579. Coss. { A. Hostilius Mancinus } 583. F. M.
582. C. { A. Atilius Serranus } 584. V.

Hostilius Macedoniam provinciam fortitus nihil aliud memorabile gessisse legitur, quam quod exercitum

tum ad militarem disciplinam formavit, & socios ab omni injuriâ defendit.

A. M. 3836. Ol. 152. 4. vel 3. def.

R. C. 580. Coss. { Q. Marcius Philippus II } 584. F. M.
583. C. { Cn. Servilius Cypio } 585. V.

Marcius Consul quum per Asturidem paludem saltusque invios penetrasset in Macedoniam, regem securum inopinatâ irruptione ita perterrefecit, ut gazam omnem jussit in mare abjici, & classem incendi, ne in illius potestatem venirent: eodemque impetu Romanus complures urbes occupavit. Iisdem Coss. creati Censores C. Claudius Pulcher & Tib. Sempronius Gracchus, asperè gestâ censurâ, lustrum fecerunt LII.

A. M. 3837. Ol. 153. 1. vel 152. 4. def.

R. C. 581. Coss. { L. Æmilius Paullus II } 585. F. M.
584. C. { C. Licinius Crassus } 586. V.

Æmilius Paullus iterum Consul Perseum regem ultimo prælio devicit ad Pydniam, pridie nonas sive Lun. Eccl. quarto die Septembris; quum Lunæ Eclipsis à C. Sulpitio Gallo uno è tribunis militum prædicta contigisset nocte præcedente eundem diem; qui quidem videtur demum utique respondisse vicesimo secundo diei Junii mensis Juliani, circa æstivum Solstitium, nondum tamen eo circumacto, ut significat Livius licet mutilus, fortè non satis consideratâ differentiâ inter Septembrem veterem & Julianum. Non multis autem diebus postea Perseus à Cn. Octavio Prætore navali ad templum Samothracum caprus & ad Consulem perductus est. Interim vero L. Amicius Gallus Prætor Illyrios, qui à Romanis deficientes cum Perseo societatem iniverant, intra triginta dies in deditionem redegit, capto quoque ipsorum rege Gentio. Porro autem eadem æstate, post debellatum

bellatum Perseum, C. Popilius Lanus cum duobus aliis legatis navigans in Ægyptum, ut Antiochum Epiphanem regem Syriæ juberet populi Romani nomine discedere ex Ægypto, quam jam duabus æstatibus continuis duabus expeditionibus invaserat: regem cunctantem, virgula circumscriptum, confestim spondere se discessurum coegit: ut refert Livius sub finem libri XLIV. ac initio XLV. anno CXLV. Seleucidarum, non CXLIII. quem innuunt libri Machabæorum; quorum pariter ac Livii auctoritas me in errorem impulit quoad applicationem Consulum ad Olympiades.

A. M. 3838. Ol. 153. 2. vel 1. def.

R. R. 582.	Coff. {	Q. Ælius Petus	} 586. F. M.
585. C.		M. Junius Pennus	

Iis Coff. L. Æmilius Paullus Proconsul, tertium gloriosissimum triumphum egit per triduum, IV. III. prid. Kal. Decemb. de exciso regno Mædædonico & Mædædoniæ populi Romani provinciâ factâ; rege etiam Perseo una cum duobus filiis captivis in triumpho ductis: ante & post quem triumphum pauculis diebus interjectis ipse duos filios solos domui suæ relictos morte amisit. Octavius autem Proprætor de eodem rege Perseo navalem triumphum egit, Kalendis Decembris. Denique Anicius Proprætor Quirinalibus triumphavit de Illyriis subactis, & Molossis & Epirotis; Gentio Illyriorum rege cum liberis & conjuge & fratre Caravantio ante triumphalem curam ductis.

A. M. 3839. Ol. 153. 3. vel 2. def.

R. G. 583.	Coff. {	C. Sulpicius Gallus	} 587. F. M.
586. C.		M. Claudius Marcellus	

Iis Coff. (quorum initio & Polybius historiam suam terminarat, & historia Liviana prorsus deficit; & qua-

quatuordecim decaibus librorum, præter secundam, reliquis novem cum dimidia omnino desideratis;) Eumene rege, qui bello Macedonico medium se gesserat, Romam adveniente, lata Lex est, ne cui regi Romam venire liceret. Ipsi autem Coss. ambo de Gallis Contrubis Eleatibusque, & Liguribus prope deletis triumpharunt, Marcellus circa idus Intercales x. Sulpicius Kal. Martii.

A. M. 3840. Ol. 153. 4. vel 3. def.

R. C. 584.	Coss.	{ T. Manlius Torquatus }	588. F. M.
587. C.		{ Cn. Octavius }	589. V.

Cn. Octavio novo homini in adipiscendo Consulatu suffragata putabatur, quum vulgo viseretur, edificata in Palatio præclara & plena dignitatis domus: uti refert Cicero, lib. primum de officiis.

A. M. 3841. Ol. 154. 1. vel 153. 4. def.

R. C. 585.	Coss.	{ A. Manlius Torquatus }	589. F. M.
588. C.		{ Q. Cassius Longinus }	590. V.

Cassius in Magistratu mortuus est, forte an peste, qua pariter ac fame sub ea tempora Romæ vehementer laboratum est. Iisdem Coss. creati Censores L. Æmilius Paullus & Q. Marcius Philippus Lustrum fecerunt LIII. Philippus autem Censor novum Horologium Romæ constituit, annis undecentum post illud à Messallâ, ex Siciliâ deportatum, juxta Plinium, lib. VII. cap. ult. & Censorinum.

A. M. 3842. Ol. 154. 2. vel 1. def.

R. C. 586.	Coss.	{ Tib. Sempronius Gracchus II }	590. F. M.
589. C.		{ Man. Junentius Thalna }	591. V.

Thalna Consul in Corsicâ, quam nuper subegerat, dum inter sacrificandum literas à Senatu de decretis ei supplicationibus attentius legeret, subito collapsus expiravit.

A. M.

A. M. 3843. Ol. 154. 3. vel 2. def.

R. C. 587. Coss. { P. Cornelius Scipio Nasica } 591. F. M.
590. C. { C. Marcus Figulus } 592. V.

Iis Coss. quod vitio facti dicerentur, paulo post abdicantibus, suffecti sunt Coss. P. Cornelius Lentulus & Cn. Domitius Ahenobarbus. Iisdem Coss. Cn. Octavius Legatus Consularis, missus in Syriam ut Antiochum Eupatorem classes habere & Elephantes alere prohiberet, Laodiceæ per Lysiam ejus tutorem à Leptine quodam interfectus est.

A. M. 3844. Ol. 154. 4. vel 3. def.

R. C. 588. Coss. { M. Valerius Messalla } 592. F. M.
591. C. { C. Fannius Strabo } 593. V.

Iis Coss. moderandis sumptibus Romæ Leges sumptuariæ latæ sunt. Actum etiam est in Senatu de Rhetoribus & Philosophis urbe arcendis.

A. M. 3845. Ol. 155. 1. vel 154. 4. def.

R. C. 589. Coss. { L. Anicius Gallus } 593. F. M.
592. C. { M. Cornelius Cethegus } 594. V.

Cethegus Consul è Pontinis Paludibus siccatis agrum fecit. Iisdem Coss. mortuo Æmilio Paulo, ex auctione bonorum ejus vix redactum est unde dos uxori redderetur.

A. M. 3846. Ol. 155. 2. vel 1. def.

R. C. 590. Coss. { Cn. Cornelius Dolabella } 594. F. M.
593. C. { M. Fulvius Nobilior } 595. V.

Iis Coss. Lex de ambitu lata existimatur. Iisdem Coss. creati Censores P. Cornelius Scipio Nasica & M. Popilius Lænas Lustrum fecerunt LIV. Nasica Censor primus Clepsydrum, sive ex aquâ Horarium Romæ fecit: idemque Porticus in Capitolio extruxit.

A. M. 3847. Ol. 155. 3. vel 2. def.

R. C. 591.
594. C.

Coff.

{ M. ~~Emilius~~ Lepidus } 593. F. M.
{ C. Popilius Lenas II } 596. V.

Iis Coff. (quibus seculi Romani centum annorum terminum, fortasse tertium primis Ludis secularibus, Pisone auctore, septimo Annalium, statuere videtur Censorinus, quantum ex corrupto intelligere licet,) M. Fulvius Nobilior Proconsul, de Eleatibus, & Liguribus Cisalpinis debellatis demum post octoginta annos quam ceptum cum iis geri bellum, triumphavit XII. Kal. Septembris.

A. M. 3848. Ol. 155. 4. vel 3. def.

R. C. 592.
595. C.

Coff.

{ Sex. Julius Caesar } 596. F. M.
{ L. Aurelius Orestes } 597. V.

Iis Coff. inquit Plinius, l. xxxiii. cap. iiii. aurum ærario populi Romani fuere pondo septingenta viginti sex, argenti nonaginta duo millia : & extra numerum sive in {numerato tercentum & septuaginta quinque millia : sed numeros corruptos & multo minores veris jure suspicatur Cuspius. Ideoque ipse testatur in antiquo exemplari legi, auri pondo sedecies (mille) octingenti & decem ; argenti viginti duo (millia) septuaginta : & in numerato sexaginta duo (millia) octoginta quinque & quadringenta.

A. M. 3849. Ol. 156. 1. vel 153 4. def.

R. C. 593.
596. C.

Coff.

{ L. Cornelius Lentulus Lupus } 597. F. M.
{ C. Marcius Figulus II } 598. V.

Marcus Consul cum Dalmatis, quod Illyricum vastassent, bellum parum prosperè susceptum, mox fugatis ad Delminium, feliciter gessit.

A. M.

A. M. 3750. Ol. 156. 2. vel 1. def.

R. C. 594. Coss. { P. Cornelius Scipio Nasica II } 598. F. M.
597. C. { M. Claudius Marcellus II. } 599. V.

Eorum Coss. uterque triumphavit; Marcellus jam iterum, de Eleatibus & Liguribus Transalpinis, ut existimatur; Nasica Corculum (nam id quoque ei, erat cognomen) de Dalmatis domitis & confecto bello Dalmatico, Delminio expugnato.

A. M. 3851. Ol. 156. 3. vel 2. def.

R. C. 595. Coss. { Q. Opimius } 599. M.
598. C. { L. Postumius Albinus } 600. V.

In Postumii demortui locum Consul factus est Manius Acilius Glabrio. Opimius Transalpinos Ligures subegit, deque iis etiam ipse triumphasse creditur. Iis vero Coss. creati Censores M. Valerius Messalla & C. Cassius Longinus Lustrum fecerunt LV. Iis autem Censoribus primo cœptum ædificari Theatrum Romæ ubi populus sedens spectaret Ludos; P. Nasica auctore, tanquam inutile & nociturum publicis moribus, ex Senatusconsulto destructum est.

A. M. 3852. Ol. 156. 4. vel 3. def.

R. C. 596. Coss. { Q. Fulvius Nobilior } 600. F. M. }
599. C. { T. Annius Luscus } 601. V.

Ii Consules, anno DXCIIX ab urbe condita, (scilicet quasi completo juxta calculum Catonianum, in breviario libri XLVII. Livii,) primi Kalendis Januarii anticipatis (sub nonum mensem naturalem anni præcedentis utique) Magistratum, peractis comitiis, insequentisque anni Consulibus creatis, inire cœperunt. Qui dies solennis ineundo Consulatu deinceps republica stante in perpetuum mansit: mutandi causa fuit quod Celtiberi post Lusitanos in Hispaniis rebel- laverant: unde constatum est bellum Celtibericum

vicennale gravissimum. De Lusitanis vero ex Hispaniâ ulteriore Proprætor, iisdem Coss. vel sequentibus, triumphavit L. Mummius.

A. M. 13853. Ol. 157. 1. vel 156. i. def.

R. C. 597. Coss. { M. Claudius Marcellus III } 601. 1 F. M.
600. C. { L. Valerius Flaccus } 602. V.

Flaccus in Magistratu mortuus est. Marcellus Consul contra Celtiberos, Man. Acilius Prætor contra Lusitanos prospere pugnarunt.

A. M. 3854. Ol. 157. 2. vel 4. def.

R. C. 598. Coss. { L. Licinius Lucullus } 601. F. M.
601. C. { A. Postumius Albinus } 603. V.

Iis Coss. Marcellus Proconsul de Celtiberis devictis tertium triumphum egit. Plerisque omnibus refugientibus bellum Hispaniense, P. Cornelius Scipio Æmilianus ultro se offerens ad quodcunque militiæ genus, suo exemplo alios incitavit. Idemque tribunus militum magnas res gessit, auspiciis Luculli Consulis, qui Vaccæos, Cantabros, & alias nationes Hispaniæ subegit. Interim vero Ser. Sulpicius Galba Prætor vastans Lusitaniam, triginta millibus Lusitanorum (à quibus prælio victus erat) contra fidem scelestè trucidatis, belli Viriathini causa extitit.

A. M. 3855. Ol. 157. 3. vel 2. def.

R. C. 599. Coss. { T. Quinctius Flaminius } 603 F. M.
602. C. { Manius Acilius Balbus } 604. V.

Iis Coss. in locum Æmilii Lepidi, Pontificem Maximum factum esse P. Cornelium Scipionem Nasicam illum virum optimum à Senatu judicatum, apparet ex Ciceronis Catone, quem eodem anno sermonem illum de Senectute habuisse facit.

A. M.

A. M. 3856. Ol. 157. 4. vel 3. def.

R. C. 603. C. Coss. { L. Marcius Censorinus } 604. F. M.
603. C. { Manius Manilius } 605. V.

Iis Coss. (quibus Ludos Seculares quintos juxta Antiatem, & Varronem, & Livium celebratos esse apparet ex Censorino, & quidem completo altero & sexcentesimo anno ab urbe condita juxta calculum Catonianum usurpatum à Livio in breviario libri XLIX.) Carthaginis excidium magnopere suadente Catone, dissuadente vero Nasicâ, indictum susceptumque est tertium Punicum; ambo autem Consules in Africam trajicientes ipsam Carthaginem oppugnare confestim aggressi sunt: ubi Scipionis Æmiliani virtus præcipue emicuit.

A. M. 3857. Ol. 158. 1. vel 157. 4. def.

R. C. 601. C. Coss. { Sp. Postumius Albinus Magnus } 605. F. M.
604. C. { L. Calpurnius Piso Cæsoninus } 606. V.

Iis Coss. Marcellus, qui ter Consul fuerat, Legatus ad Masanißam regem, coortâ procellâ mari submersus interiit: Masanißâ autem mortuo, ex suprema ejus voluntate Scipio Æmilianus regnum ipsius tribus filiis divisit. Idemque effecit ut Præfectus equitum Carthaginensium cum equitatu suo ad Romanos transfret. Interea excitatum est tertium bellum Macedonicum ab Andrisco profitente se Philip-pum filium regis Persei: qui cum Româ profugisset, & Macedoniâ occupasset cæso Juventio Prætore cum exercitu; vastatâ etiam Thessaliâ majore ex parte, & adjunctis sibi Thracibus; demum à Q. Cæcilio Metello profligatus, & receptâ Macedoniâ in potestatem redactus est.

A. M. 3858. Ol. 158. 2. vel 1. def.

R. C. 602. Coss. { P. Cornelius Scipio *Æmilianus* } 606. F. M.
 603. C. { C. Livius Drusus } 607. V.

Scipio *Ædilitatem* petens, Consul ante tempus legibus præfinitum creatus est. Erat vero *Æmilii Pauli* filius; sed adoptatus à Scipione Africani filio in ejus nomen transierat: præter artes autem bellicas, literarum quoque studio claruit, quarum gratiâ *Polybium* Historicum & *Panætium* Philosophum comites domi militiaeque secum habuit. Sicut autem Consulatum præter Legem, ita provinciam Africam extra sortem jussu populi adeptus, obsidionem Carthaginis acrius adortus est, & ex parte cepit. Iisdem Coss. Achæis, quod legati missi ut corpus eorum dissolverent, appellati erant superbius, bellum illatum est, à Metello Proprætor, ut apparet. Porro iisdem Coss. creati Censores L. Cornelius Lentulus Lupus & L. Marcius Censorinus Lustrum fecerunt LVI. lecto Senatus principe P. Cornelio Scipione Nasicâ.

A. M. 3859. Ol. 158. 3. vel 2. def.

R. C. 603. Coss. { Cn. Cornelius Lentulus } 607. F. M.
 605. C. { L. Mummius } 608. V.

Iis Coss. (qui ad annum DCVIII. R. C. at tertium Olympiadis CLVI (pro CLVIII.) referuntur apud Plinium, lib. xxxiv. cap. sec. & quibus Ludos Seculares Romæ celebratos esse, Pisone Censorio, Cn. Gellio, & Cassio Heminâ auctoribus, qui illo tempore vixerint, refert Censorinus) Achæos antea duobus præliis, altero ad Thermopylas, altero in Phocæis, à Metello Proprætor devictos, Consul Mummius ad Isthmum acie debellavit: ac Corinthum captam incendit diruitque: Thebas etiam & Chalcidem evertit. Deinde autem Metellus Proprætor de Andrisco Pseudophilippo devicto captoque ex Macedonia

cedonia in servitutem redactâ, triumphum egit, inde appellatus Macedonicus : ac Scipio Æmilianus de Pœnis & Asdrubale debellatis, captoque & excisa tandem Carthagine illa Romæ Æmulâ, redactaque Africâ, in formam Provinciæ populi Romani, splendidissime triumphans, etiam ipse Africani cognomen cum avo commune sibi vindicavit. Porro iisdem Coss. Viriathus, qui è Galbæ perfidè sævientis manibus evaserat, maximum bellum excitavit in Lusitaniâ, primum M. Vetilio Proprætore acie fuso, captoque & occiso ; deinde C. Plautio duobus præliis devicto & in oppidum compulso ; tum Claudio Unimano pene ad internecionem exercitus cæso ; ac demum etiam oppresso C. Nigidio.

A. M. 3860. Ol. 158. 4. vel 3. def.

R. C. 604. Coss. { Q. Fabius Maximus Æmilianus } 608. F. M.
607. C. { L. Hostilius Mancinus } 609. V.

Iis Coss. C. Lælius Prætor Viriathi Lusitani vires fregit & comminuit, ferocitatemque repressit, ita ut facile bellum successoribus traderet. Mummius autem Proconsul triumphum egit de Achæis subjugatis & excisa Corintho : inde appellatus Achaicus.

A. M. 3861. Ol. 159. 1. vel 158. 4. def.

R. C. 605. Coss. { Ser. Sulpicius Galba } 609. F. M.
608. C. { L. Aurelius Cotta } 610. V.

Iis Coss. Fabius Æmilianus Proconsul in Hispaniâ Viriathum magnâ exercitus ejus clade victum in munitum locum persecutus est.

A. M. 3862. Ol. 159. 2. vel 1. def.

R. C. 606. Coss. { Ap. Claudius Pulcher } 610. F. M.
609. C. { Q. Cæcilius Metellus Macedonicus } 611. V.

Metellus Consul missus est contra Viriathum, qui bellum in Celtiberiâ, Arevaccis Tithis ac Bellis ad ar-

morem

morum societatem excitatis, renovabat. Claudius contra Salassos Gallos, Alpinos : quibuscum congressus priore prælio decem millia suorum amisit, posteriore quinque millia hostium cecidit. Ac de iis in iussu populi Romani privatis sumptibus triumphavit ; filia virgine Vestali comitante, ne à Tribuno plebis è curru triumphali deturbaretur. Circa idem tempus Scipio Æmilianus in Ægyptum, Syriam, Asiam, & Græciam, ad regum, civitatum & gentium animos perspicendos legationis munus obiit.

A. M. 3863. Ol. 159. 3. vel 2. def.

R. C. 607. Coss. { L. Cæcilius Metellus Calvus } 611. F. M.
610. C. { Q. Fabius Maximus Servilianus } 612. V.

Iis Coss. in Macedoniâ Pseudoperseus, sive Pseudophilippus alter, quum collectis servis rebellasset, & ad septemdecim millia armatorum comparasset, à L. Trebellio Quæstore cum exercitu cæsus est. In Hispaniâ Metellus Macedonicus Proconsul, Celtiberis cæsis, & Metropoli eorum Contrebiâ, quam obfideri cœptam viribus inexpugnabilem quasi pro derelictâ habuerat, inopinato recursum oppressa ; rerum magnificè gestarum gloriam invidiâ circa successorem corripit. Consul autem Fabius Servilianus Viriathum persequentem se Uticam Africæ repulit, retroque ipse persecutus in Lusitaniâ, multa ejus oppida in potestatem adduxit. Iisdem Coss. creati Censores P. Cornelius Scipio Africanus Æmilianus & L. Mummius Achaicus, celebri & discordi censurâ gestâ, Lustrum fecerunt LXII.

A. M. 3864. Ol. 159. 4. vel 3. def.

R. C. 608. Coss. { Cn. Servilius Cæpio } 612. F. M.
611. C. { Q. Pompeius Rufus } 613. V.

Iis Coss. Fabius Servilianus Proconsul rebus in Lusitaniâ maximam partem receptâ prosperè gestis,
(uti

(ubi tranfugis dextras præscidit) labem imposuit, pace cum Viriatho æquis conditionibus factâ, in Celtiberia vero Numantini cum Têrmestetinis bellum redintegrarunt.

A.M. 3865. Ol. 160. ¹Athenis Archon Antitheus iterum. Pau-
 (vel. 159. 14. def. sanias libro 7. five Achaicis, refert
 Achaïam confecto bello Achaico à Mummio redactam
 esse in Provinciæ Romanæ formam, Archonte Athenis
 Antitheo, Olympiade 160, qua Diodorus Sicyonius
 stadio vicit.

R. C. 609. Coff. { C. Lælius Sapiens } 613. F. M.
612. C. { Q. Servilius Cæpio } 614. V.

Q. Servilius Consul in Lusitaniæ Viriathum, violata pace ei à Fabio Serviliano fratre data, bello denuo persecutus demum infami proditione interficiendum curavit. Pompeius vero Proconsul qui Metello successerat in Celtiberia rebus parum prosperè gestis contra Numantinos, pacem cum iis ignobilem fecit.

A. M. 3866. Ol. 160. 2. vel 1. def.

R. C. 610. Coll. { G. Calpurinus Piso } 614. F. M.
613. C. { M. Popilius Lænas } 615. V.

Iis Coss. Senatus Romanus pacem à Pompeio, cum Numantinis factam irritam pronunciavit. Prætor autem peregrinans C. Cornelius Hispalus edicto Chaldæos citra decimum diem abire ex urbe atque Italia iussit.

A. M. 3867. Ol. 160. 3. vel 2. def.

R. C. 611. Conf. { P. Cornelius Scipio Nasica Serapio } 615. F. M.
614. C { D. Junius Brutus } 616. V.

Iis Coss. Popilius Proconsul à Numantinis cum exercitu fufus fugatusq; est.

A. M. 3868. Ol. 160. 4. vel 3. def.

R. C. 612. C. Coss. { M. *Emilius Lepidus Porcina* } 616. F. M.
615. C. { Caius *Hortilius Mancinus* } 617. V.

C. Mancinus consul cum exercitu triginta milium à quater mille Numantinis infelici pugna victus & castris exutus, cum spes nulla servandi exercitus esset, ad turpe fœdus cum iis faciendum adactus est: quod ratum esse Senatus vetuit, avvocato eo ab exercitu & collega Lepido in ipsius locum misso. Brutus vero Proconsul Lusitaniam expugnationibus urbium usque ad oceanum perdomuit. Circa idem tempus Eunus quidam Syrus impoltor excitavit primum Servile bellum in Sicilia.

A. M. 3869. Ol. 161. 1. vel 160. 4. def.

R. C. 613. C. Coss. { P. *Furius Philus* } 617. F. M.
616. C. { Sex. *Atilius Serranus* } 618. V.

Publium Furium appellari Lucium Furium apud Ciceronem l. 3. de Offic. & in Bruto connotat Francis Jun. in 15. c. 3. l. Macch. Iis Coss. Brutus Proconsul Callaicorum sive Callæcorum ultimorum Hispaniæ populorum & oceano proximorum sexaginta millia cecidit, deq. iis populis ac Lusitanis perdomitis triumphans Callaici cognomen adeptus est. In citeriore vero Hispania Lepidus Proconsul Vaccæis Pallantinis sine Senatus consulto bellum inferens, accepta ab iis clade gravissimâ, domum revocatus & imperio abdicatus est. Inde Mancinus ad exolvendum fœderis religione populum Romanum Numantinis deditus est, cujus deditio immanem Romæ seditionem peperit. Iisdem Coss. creati Censores Q. Fabius Maximus Servilianus, ut plures existimant, & Q. Fulvius Nobilior lustrum fecerunt LVIII. lecto Senatus principe Appio Claudio Pulchro.

A. M.

A.M. 3870. Ol. 161. 2. vel 1. def.

R.R. 614. Coss. { Ser. Fulvius Flaccus } 618. F. M.
617. C. { Q. Calpurnius Piso } 619. V.

Flaccus consul de Vardæis qui provinciam Illyricum invaserunt, unâ excursionē subactis triumphum egit. Circa idem tempus bellum Servile in Sicilia renovatum apparet, Cleone duce, armatis septuaginta millibus servorum. Et cum Scordiscis Thracibus belatum est.

A. M. 3871. Ol. 161. 3. vel 2. def.

R.C. 615. Coss. { P. Cornelius Scipio Africanus Æmilianus II } 619. F. M.
618. C. { C. Fulvius Flaccus } 620. V.

Scipioni Æmiliano etiam secundus consulatus non petenti datus est, cum provincia Hispania, & bello Numantino, extra sortem. Quo profectus disciplinam militum in exercitu restituit, & Numantinorum fines vastavit, interim Fulvius Cof. in Sicilia bellum contra servos gessit.

A. M. 3872. Ol. 161. 4. vel 3. def.

R. C. 616. Coss. { P. Mucius Scævula } 620. F. M.
619. C. { L. Calpurnius Piso Frugi } 621. V.

Piso Consul in Sicilia contra servos (quorum belli contagio etiam Italiam infecerat,) prosperè rem gessit. Numantini à Scipione Proconsule ad ultimam desperationem adacti seipsos ferro veneno & igne perdidērunt: ipsa urbs Numantia, incensa sive ab ipsis sive à Scipione deleta est, ac reliquæ civitates Hispaniæ in potestatem redactæ. Interea vero Romæ Tiberius Gracchus ob deditionem Mancini seditionem movens, latâ lege ne quis ex agro publico plusquam quingenta jugera possideret, & laturus aliam ut pecunia Attali Regis Pergami, Eumenis filii, qui paulo ante mortuus populum Romanum hæredem fecerat,

divideretur; abrogata etiam M. Octavio collega intercedenti potestate; ac denique tribunatum plebis in alterum annum ambiens; post conciones in Senatu & pro Rostris à Mucio consule contra eum habitas, auctore P. Scipione Nasica Serapione, Pontifice Maximo, ipsius consobrino, in tumultu interfectus est, & à Lucretio Ædili (inde Vispillone dicto) in Tiberim projectus est.

A. M. 3873. O. 162. 1. vel i61. 4. def.

R. C. 617. Cofl. { P. Popilius Lænas } 621. F. M.
620. C. { P. Rupilius } 622. V.

Rupilius consul in Sicilia servos fugitivos, receptis Taurominio & Enna firmissimis eorum refugiis, debellavit. De quibus devictis M. Perpenna Prætor, five eodem anno five triennio antea, fertur ovans urbem ingressus. Iisdem verò Coss. Scipio Africanus Æmilianus secundum triumphum egit de excisa Numantia.

A. M. 3874 Ol. 162. 2. vel 1. def.

R. C. 618. Coll. { P. Licinius Crassus Mucianus } 622. F. M.
621. C. { L. Valerius Flaccus, Flamen Martialis } 623. V

Crassus Mucianus Consul, & ditissimus & nobilissimus & eloquentissimus & Jurisconsultissimus & Pontifex Maximus, missus est in Asiam ad gerendum bellum cum Aristonico Eumenis regis ex pellice filio, qui regnum Attali testamento populo Romano relictum tanquam paternum occuparat. Rupilius autem Proconsul ex Sicilia de Servis ovans urbem ingressus est. Iisdem Coss. creati Censores Q. Cæcilius Metellus Macedonicus & Q. Pompeius, primi ambo de plebe, lustrum fecerunt LXIX. lecto Senatus principe P. Cornelio Lentulo. Metellus Censor censuit ut omnes rogarentur ducere uxores liberorum procreandorum causa: cujus

cujus orationem habitam ad eundem finem postea in Senatu recitavit Cæsar Augustus.

A. M. 3875. Ol. 162. 3. vel 2. def.

R. C. 619. Coss. { M. Perperna } 623. F. M.
622. C. { C. Claudius Pulcher } 624. V.

Iis Coss. Crassus Mucianus Proconsul, atque Pontifex Maximus quod nunquam antea factum erat extra Italiam cum exercitu profectus, prælio contra Aristonicum victus atque occisus est; in cuius locum Pont. Maximus factus est P. Mucius Scævula. Consul autem Perperna, Aristonico acie profligato, omnibusq; copiis nudato, ac in urbe Stratonica ad deditionem coacto captoque, rediens Romam ad triumphum, Pergami morbo correptus diem obiit.

A. M. 3876. Ol. 162. 4. vel 3. def.

R. C. 620. Coss. { C. Sempronius Tuditanus } 624. F. M.
623. C. { Manius Aquillius } 625. V.

Consul Aquillius Asiatici belli reliquias confecit, mixtis veneno fontibus ad deditionem quarundam urbium; quæ res ut maturam ita infamem confecit victoriam; eadem autem belli occasione Lydiam sedem antiquam regnorum, Cariam, Hellepontum, & Phrygias ambas in potestatem Populi Romani redegit. Tuditanus vero Consul de subactis Japudibus Inalpinis ad Illyrios sive Istros spectantibus triumphum egit. Iisdem Coss. Scipio Æmilianus extinctus est non sine suspitione veneni dati à Sempronia uxore, sorore Gracchi.

A. M. 3877. Ol. 163. 1. vel 162. 4. def.

R. C. 621. Coss. { Cn. Octavius } 625. F. M.
624. C. { T. Annius Luscus, sive Rufus } 627. V.

Iis Coss. seditiones à Triumviris Fulvio Flacco, C. Graccho Tiberii fratre, & C. Carbone, agro dividen-

do ante annum creatis excitatæ, post Africani mortem acrius exarserunt.

A. M. 3878. Ol. 163. 2. vel 1. def.

R. C. 622. C. 625. C. Coss. { L. Cass. Longinus Ravilla } 626. F. M.
 { L. Cornelius Cinna } 627. V.

Iis Coss. nihil memorabile gestum legitur.

A. M. 3879. Ol. 163. 3. vel 2. def.

R. C. 623. C. 626. C. Coss. { Mamerkus Æmilius Lepidus } 627. F. M.
 { L. Aurelius Orestes } 628. V.

Iis Coss. quartos ludos seculares juxta quindecimvirorum sententiam celebratos esse refert Censorinus. Orestes vero consul ac deinde Proconsul, Sardiniam quæ rebellaverat, denuo subegit. Iisdem Coss. Aquillius Proconsul de Asia subacta atque in provinciæ formam ordinata triumphavit tertio idus Decemb. Iisdem Coss. creati Censores L. Cæcilius Metellus, Calvus & L. Calpurnius Piso Frugi: sive tunc demum Q. Fabius Max. Servilianus, lustrum non fecerunt.

A. M. 3880. Ol. 163. 4. vel 3. def.

R. 624. C. 627. C. Coss. { M. Plautius Hypsæus } 628. F. M.
 { M. Fulvius Flaccus } 629. V.

Fulvius Consul primus Italicos populos universos in spem Romanæ civitatis erexit, eosque ad petendam ipsam excitavit; itaque Fregellanis adversus Populum Romanum conjurandi occasionem dedit; quos L. Opimius Prætor ad deditiorem compulit, & Fregellas excidit. Ipse vero Fulvius missus est ad bellum inferendum Gallis sive Liguribus Transalpinis, nempe Salybus sive Salviis qui fines Massyliensium sociorum populi Romani invasisent: quibus demum accesserunt Arverni, Ruteni & Allobroges. Iisdem Coss. (quibus etiam gravissima pestilentia Cyrenis Africae

orta

orta ex immani locustarum multitudine vento in mare dejecta & fluctibus in littus rejecta) creati Censores C. servilius Cæpio & L. Cassius Longinus Ravillâ lustrum fecerunt LX. cum autem annum Frontinus libro de aquæductibus appellat DCXXXVII. R. C. nempe juxta calculum Catonianum.

A. M. 3881. Ol. 162. 1. vel 163. 4. def.

R. C. 625. Coss. { C. Cassius Longinus } 629. F. M.
628. C. { C. Sextius Calvinus } 630. V.

Sextius Consul & deinde Proconsul Salvios delevit, & in eorum regione coloniam Aquas Sextias condidit. Cassius etiam videtur prosperè rem gessisse adversus Allobroges & ceteros finitimos.

A. M. 3882. Ol. 164. 2. vel 1. def.

R. C. 626. Coss. { Q. Cæcilius Metellus } 630. F. M.
629. C. { T. Quinctius Flamininus } 631. V.

Metellus Consul Baleares bello devicit. Iisdem vero Coss. Fulvius Flaccus Proconsul de Liguribus, Vocontiiis, & Salviis triumphavit, & C. Gracchi operâ lex lata est de Carthagine colonia deducenda.

A. M. 3883. Ol. 164. 3. vel 2. def.

R. R. 627. Coss. { Cn. Domitius Ahenobarbus } 631. F. M.
630. C. { C. Fannius Strabo } 632. V.

Iis Coss. feruntur, (ex fragmento Marmoreo triumphorum apud Goltzium) triumphasse Proconsules Cassius Longinus de Allobrogibus, Arvernus, Rutenis, Salviisque sub mensem Quinctilem; & Sextius Calvinus de Liguribus, Vocontiiis, Salviisque: atque Aurelius Orestes de Sardis sexto Idus Decembris. Interim Consul Domitius devicit Allobroges sive Arvernos.

A. M.

A. M. 3884. Ol. 164. 4. vel 3. def.

R. C. 628.
631. C.Coff. { Q. Fabius Maximus
L. Opimius }{ 632. F. M.
633. V. }

Fabius Consul ad Isaram fluvium acie caesis centum viginti millibus Allobrogum Arvernorum & Rutenorum, captoque Rege Betulto, confecit bellum Allobrogicum. Iis autem Coff. juxta Goltzii fragmentum Q. Cæc. Metellus Proconsul triumphavit de Balearibus subactis, inde cognominatus Balearicus. Interim C. Sempronius Gracchus Tiberii frater, postquam per biennium tribunos plebis latis legibus seditiosis remp. perturbaverat, cum M. Fulvio Flacco Consulari ejusque duobus filiis, Consulibus Opimii opera Romæ interfectus est.

A. M. 3885. Ol. 165. 1. vel 4. def.

R. C. 629.
632. C.Coff. { P. Manlius
Ca. Papirius Carbo }{ 633. F. M.
634. V. }

Iiis Coff. Q. Fabius Maximus triumphavit de Allobrogibus Arvernis Rutenisque, & rege Betulto ante currum triumphalem ducto inde cognominatus Allobrogicus. Iisdem Coff. creati censores Q. Servilius Cæpio & Q. Cæcilius Metellus Balearicus lustrum fecerunt LXI. lecto Senatus Principe Q. Cæcilio Metello Macedonico Metelli Cenforis patre.

A. M. 3886. Ol. 165. 2. vel 1. def.

R. C. 630.
633. C.Coff. { L. Cæcilius Metellus Calvus
L. Aurelius Cotta }{ 634. F. M.
635. V. }

L. Metellus Consul à C. Mario tribuno plebis ferente legem de ambitione suffragiorum, in carcerem conjectus est.

A. M.

A. M. 3887. Ol. 165. 3. vel 2. def.

R. C. 631. Coss. { M. Porcius Cato } 635. F. M.
634. C. { Q. Marcius Rex } 636. V.

Cato Consul in Africam Provinciam profectus ibi mortuus est. Mortuo etiam circa idem tempus Micypsa Numidarum rege, Marcius Sarvius gentem Alpinam expugnavit : & Narbonem Marcium Coloniam in Gallia transalpina condidit: anno DCXXXIII. R. C. juxta Eutropium. Iisdem Coss. Domitius Ahenobarbus Proconsul de Gallis Arvernisdemum triumphum egit juxta Goltzii fragmentum ; quem alii triennio antea retulerunt.

A. M. 3888. Ol. 165. 4. vel 3. def.

R. C. 632. Coss. { L. Cæcilius Metellus } 636. F. M.
635. C. { Q. Mutius Scævula } 637. V.

Is L. Metellus Consul triumphandi libidine Dalmatis nulla eorum culpâ bellum intulit.

A. M. 3889. Ol. 166. 1. vel 165. 4. def.

R. C. 633. Coss. { C. Licinius Geta } 637. F. M.
636. C. { Q. Fabius Maximus Eburnus } 638. V.

Iis Coss. Proconsules triumpharunt L. Metellus de subactis Dalmatis , indè cognominatus Dalmaticus : ac deinde Q. Marcius de Sarvis , sive Liguribus Stœnis , juxta Goltzii fragmentum marmoreum.

A. M. 3890. Ol. 166. 2. vel 1. def.

R. C. 634. Coss. { M. Æmilius Scaurus } 638. F. M.
637. C. { M. Cæcilius Metellus } 639. V.

Æmilius Scaurus Consul legem de sumptibus & libertinorum suffragiis tulit : provinciam autem Ligures fortitus de Gallis Karvis (forte iisdem qui superius Sarvi appellati sunt) domitis triumphavit. Metellus

Y

autem

autem Sardiniam Provinciam rebellantem obtinuit. Iis autem Coss. Creati Censores L. Cæcilius Metellus Calvus. & Cn. Dom. Ahenobarbus iustrum fecerunt LXII. lecto Senatus principe Scauro jam Consule.

A. M. 389 1. Ol. 166. 3. vel 2. def.

R. C. 635. Coss. { Man. Acilius Balbus } 639. F. M.
638. C. { C. Porcius Cato } 640. V.

Is Cato Consul bello illato Scordiscis in Thracia ignominiosè pugnavit, non modo fuso aut fugato, sed omnino toto intercepto ejus exercitu. Circa hoc tempus Pontifex Maximus factus est L. Cæcilius Metellus Calvus.

A. M. 389 2. Ol. 166. 4. vel 3. def.

R. C. 636. Coss. { C. Cæcilius Metellus Caprarius } 640. F. M.
639. C. { Cn. Papirius Carbo } 641. V.

M. Metellus Proconsul & C. Metellus Consul duo fratres triumpharunt uno die, ille de Sardis denuo subactis, hic de Thracibus devictis. Eodemque anno T. Didius Proprætor de repressis vagantibus Scordiscis ex Thracia triumphum egit. Porro autem eodem anno (quem DCXL. R. C. appellat Tacitus libro de moribus Germanorum) effusa immanis vis Germanarum gentium, quibus Cimbris ac Teutonis nomen erat, in Illyricum, Carbonem Consulem acie fudit fugavitque & exercitu exiit.

A. M. 389 3. Ol. 167. 1. vel 166. 4. def.

R. C. 637. Coss. { M. Livius Drusus } 641. F. M.
640. C. { Lucius Calpurnius Piso Cæsoninus } 642. V.

Drusus Consul Scordiscos acie victos intra proprios fines compulit, & vetuit transire Danubium.

A. M.

A. M. 3894. Ol. 167. 2. vel 1. def.

R. C. 638. Coss. { P. Corn. Scipio Nasica } 642. F. M.
641. C. { L. Calpurnius Bestia } 643. V.

Iis Coss. Drusus Proconsul de Scordiscis devictis ex Thracia triumphum egit. Scipio autem Consul in Magistratu mortuus est. Bestia vero missus ad bellum gerendum contra Jugurtham Numidorum regem (qui Hiempsalem & Adherbalem filios Micypsæ à quo ipse adoptatus & tertiæ partis regni hæres constitutus erat, interfecerat) corruptus largitione Flagitiosam cum eo fecit pacem, quæ à Senatu improbata est. Circa idem tempus Citerior Hispania rebellavit, L. Calpurnio Pisone Prætore occiso.

A. M. 3895. Ol. 167. 3. vel 2. def.

R. C. 639. Coss. { M. Minucius Rufus } 643. F. M.
642. C. { Sp. Postumius Albinus } 644. V.

Albinus Consul adversus Jugurtham missus, & ipse pecunia corruptus bellum traxit, quoad Romam comitiorum causa rediret. Tunc vero A. Postumius ejus frater & legatus, commisso prælio adverso ipse quoq; turpem pacem cum rege fecit. Cæterum Minutius Consul & deinde Proconsul contra Scordiscos & Dacos & Triballos in Thracia ad Hebrum fluvium prosperè rem gessit.

A. M. 3896. Ol. 167. 4. vel 3. def.

R. C. 640. Coss. { Q. Cæcilius Metellus } 644. F. M.
643. C. { M. Junius Silanus } 645. V.

Iis Coss. Proconsul Minucius de Scordiscis & Triballis devictis ex Thracia triumphum egit. Consul autem Metellus in Numidia Jugurtham regem duobus præliis fudit: oppidum Thala diripuit, ac universam regionem vastavit. Interim Silanus contra Cimbro-Italiam invadentes in Gallia Cisalpina malè

rem gessit. Iisdem Coss. creati Censores M. Æmilius Scaurus & M. Livius Drusus : hoc mortuo ille abdicavit.

A. M. 3897. Ol. 168. i. vel 167. 4. def.

R. C. 641. Coss. { Ser. Sulpicius Galba } 645. F. M.
644. C. { M. Aurelius Scaurus } 646. V.

Scaurus existimatur Consul factus in locum L. Hortensii, qui antequam iniret magistratum damnatus sit, atque tertiam cladem accepisse à Cimbris in Gallia. Iisdem Coss. redintegrato bello in ulteriore Hispania Q. Servilius Cæpio Proprætor de Lusitanis devictis triumphavit. Iisdem Coss. creati Censores Qu. Fabius Maximus & C. Licinius Geta lustrum fecerunt LXIII.

A. M. 3898. Ol. 168. 2. vel 1. def.

R. C. 642. Coss. { L. Cassius Longinus } 646. F. M.
645. C. { C. Marius } 647. V.

Cassius Consul (erat autem idem severus ille iudex qui quærere solebat *Cui bono*, & cujus tribunal scopulus reorum dicebatur) in Gallia à Tugurinis pago Helvetiorum, cum L. Pisone consulari Legato in prælio occisus est, ejusque exercitus sub jugum missus : in cuius locum Coss. factus est Cn. Cornelius Dolabella. Marius vero succedens Metello Proconsuli (qui iisdem Coss. de Numidis devictis & Rege Jugurtha in Gætuliam profligato triumphans cognominatus est Numidicus,) primum Gætulos & Jugurtham prædas agentes in itinere fudit, deinde ipsum regem armis exuit, ac demum eundem pariter ac Bocchum regem Mauritanie magno prælio devicit, oppidumque Cirtam occupavit.

A. M.

A. M. 3899. Ol. 168. 3. vel 2. def.

R. C. 643. C. Coss. { C. Atilius Serranus } 647. F. M.
646. C. { Q. Servilius Cæpio } 648. V.

Iis Coss. nati sunt M. Tullius Cicero & Cn. Pompeius Magnus. Servilius vero Consul, cum idem esset Pontifex Maximus, in Gallia victis Tectosagis oppidum Tolosanum diripuit, ac immensam vim auri & argenti ejus templis per sacrilegium abstulit. Inter ea, in Africa Jugurtham à Boccho rege proditam L. Cornelius Sulla Legatus victum ad Marium adduxit, atque ita Numidia in potestatem Populi Romani pervenit.

A. M. 3900. Ol. 168. 4. vel 3. def.

R. C. 644. C. Coss. { P. Rutilius Rufus } 648. F. M.
647. C. { Cn. Manlius Maximus } 649. V.

Manlius sive Mallius Consul, & Cæpio Proconsul in Gallia Transalpina maximo prælio à Cimbriis Teutonibus Tigurinisque & Ambronibus devicti sunt, capto & interfecto Aurelio Scauro Legato Consulari, cæsisque duobus filiis Consulibus, cum octoginta milibus militum Romanorum, ac minimum Quadraginta calonum; quapropter Cæpio, cujus temeritate tanta clades accepta erat, damnatus & necatus est; ejusque Pontificis Maximi damnati primi post regem Tarquinium bona publicata sunt; necatique corpus laceratum in scalis Gemoniis jacens omnium conspectui expositum est. Porro eodem anno exercitus Romanus à Lusitanis, sive Consule Rutilio, sive quo alio duce, cæsus fertur.

A. M. 3901. Ol. 169. 1. vel 168 4. def.

R. C. 645. C. Coss. { C. Marius II } 649. F. M.
648. C. { C. Flavius Fimbria } 650. V.

Ecl. Sol. obs. C. Marius præter leges & absens & intra
Y 3 biennium

biennium iterum creatus Consul, quum de Jugurtha rege & duobus ejus filiis captis, totaque Numidia redacta in deditionem Populi Romani triumphasset Kalendis Januarii; ex Senatus decreto extra sortem accepit Provinciam Galliam ac bellum cum Cimbris; qui vastatis omnibus intra Rhodanum ac Pyrenæum, per saltum in Hispaniam transgressi sunt. His autem Coss. Thraces in Macedonia denuo subacti feruntur.

A. M. 3902. Ol. 169. 2. vel 1. def.

R. C. 646. Coss. { C. Marius III } 650. F. M.
649. C. { L. Aurelius Orestes } 651. V.

Secundus & tertius Marii Consulatus in apparatu belli Cimbrici consumti sunt, tertio autem Sulla Tribunus militum Marfos populosam gentem ad populi Romani amicitiam & societatem perduxisse fertur. Cæterum Orestes Consul in Magistratu mortuus est.

A. M. 3903. Ol. 169. 3. vel 2. def.

R. C. 647. Coss. { C. Marius IV } 651. F. M.
650. C. { Q. Lutatius Catulus } 652. V.

Iis Coss. M. Antonius Prætor Prædones maritimos in ora Ciliciæ persecutus est, deque iis repressis triumphum egit. Marius vero quartum Consul in Gallia ad Aquas Sextias Teutones Tigurinos & Ambrones continuo biduo ad internecionem cecidit, interfectis ducentis millibus hostium, captis nonaginta: triumphum autem propterea oblatum distulit, donec & Cimbros vinceret, à quibus Catulus Collega premebatur. Cæterum Marius bello Cimbrico primus Romanorum ducum Aquilam in Vexillo usurpasse dicitur: atque inde Aquila haberi cœpta pro insigni Romani imperii. Plinius x. l. iv. c. Porro iisdem Coss. creati Censores Q. Cæcilius Metellus Numidicus & C. Cæcilius Metellus Caprarius, fratres patruales, lustrum fecerunt LXIV. circa idem
tempus

tempus Cn. Domitius Ahenobarbus Pontifex Max. factus est, primus Populi suffragiis, quum antea à collegis fierent.

A. M. 3904. Ol. 169. 4. vel 3. def.

R. C. 648. Coss. { C. Marius V } 652. F. M.
651. C. { Man. Aquillius } 653. V.

Marius quintum Consul & Lutatius Proconsul Cimbrorum qui Italiam invaserant ad Athesim Veronæ fluvium cæsis acie centum quadraginta millibus, captis millibus sexaginta, confecerunt bellum Cimbricum. Ac Marius quidem duobus triumphis oblatiis uno contentus fuit ; quem secundum de Ambronibus Teutonis & Cimbris egit : Lutatius etiam de Cimbris triumphavit. Interim Consul Aquillius aliud bellum Servile in Sicilia ab Athenione pastore motum, confecit : & Decimus Junius Silanus Prætor Lusitanis devictis ulteriorem Hispaniam pacavit.

A. M. 3905. Ol. 170. 1. vel 169. 4. def.

R. C. 649. Coss. { C. Marius V } 653. F. M.
652. C. { L. Valerius Flaccus } 654. V.

Marius sextum Consulatum emisse, collegamque sibi Valerium ut ministrum subrogasse, dicitur. Quo L. Appuleius Saturninus tribunus Plebis seditionem movens, cum C. Servilio Glaucia Prætor, & Sanseio Quæstore interfectus est. Metellus autem Numidicus recusans jurare in legem popularem de agro in Gallia dividendo ex Marii sententia latam, in exilium actus est ; eique Marius aqua & igni interdixit. Iisdem vero Coss. C. Julius Cæsar natus est ; quibus etiam Junius Silanus Proprætor ex Hispania ulteriore triumphavit de Lusitanis. Iisdemque aut sequentibus Aquillius Consul ex Sicilia de servis fugitivis debellatis ovans urbem ingressus est. Porro eodem anno Thraces à Romanis victos annotatur in Eusebii Chronico.

A. M.

A. M. 3906. Ol. 170. 2. vel 1. def.

R. C. 650. C. } M. Antonius } 654. F. M.
653. C. } A. Postumius Albinus } 655. V.

Iis Coss. Metellus Numidicus ab exilio reversus est. Et Lusitanos rebellantes denuo vicit L. Cornelius Dolabella Prætor. Deque iis initio sequentium Coss. v. Kal. Febr. triumphavit.

A. M. 3907. Ol. 170. 3. vel 2. def.

R. C. 651. C. } Q. Cæcilius Metellus Nepos } 655. F. M.
654. C. } T. Didius } 656. V.

Iis Coss. renovatum est bellum in citiore Hispania contra Celtiberos. Didius Consul, & deinde Proconsul, viginti millia Arevaccorum in prælio occidit: Urbem Termestinorum captam mœnibus nudavit: & Colendam post nonum mensem obsessam cepit.

A. M. 3908. Ol. 170. 4. vel 3. def.

R. C. 652. C. } Cn. Cornelius Lentulus } 656. F. M.
655. C. } P. Licinius Crassus } 657. V.

Iis Coss. anno DCLVII. R. C. demum Senatusconsultum factum est ne homo immolaretur, palamque in tempus illud sacra prodigiosa Romæ celebrata sunt; ut refert Plinius initio libri xxx. Iisdem Coss. etiam Mædos & Dardanos subactos tradit Julius Obsequens, incertum quo imperatore. Crassus autem Cos. & Procos. in Hispania ulteriore videtur rem gessisse contra Lusitanos. Porro iisdem Coss. creati Censores L. Valerius Flaccus & M. Antonius lustrum fecerunt LXV.

A. M. 3909. Ol. 171. 1. vel 170. 4. def.

R. C. 653. C. } C. Domitius Ahenobarbus } 657. F. M.
656. C. } C. Cassius Longinus } 658. V.

Iis Coss. Ptolemæus Apion rex Cyrenarum mortuus, testa-

testamento hæredem Populum Romanum reliquit.
Senatus verò ejus regni civitates liberas esse jussit.

A. M. 3910. Ol. 171. 2. vel 1. def.

R. C. 654. Coss. { L. Licinius Crassus } 658. F. M.
657. C. { Q. Mutius Scævula } 659. V.

Ab iis Coss. lata est lex Mucia Licinia, contra populos Italicos pro civibus Romanis se gerentes, de regendis in sua civitate focis : quæ causa fuit belli Italici. Crassus in provincia Gallia citeriore quum quoddam motus latrociniiis quam bello similiore compescuisset, triumphum petens non impetravit. Mucius Asiam provinciam summa laude administravit. Ejus tamen Quæstor P. Rutilius injuria repetundarum damnatus fertur.

A. M. 3911. Ol. 171. 3. vel 2. def.

R. C. 655. Coss. { C. Cælius Caldus } 659. F. M.
658. C. { L. Domitius Ahenobarbus } 660. V.

Iis Coss. L. Cornelius Sulla five Sylla, ex prætura fortitus Ciliciam provinciam, Ariobarzanem ex Senatus consulto in regnum Cappadociæ induxit, pulso Gordio Mithridatis Regis Ponti duce : quod principium extitit belli Mithridatici ; idemque ad Euphratem commoratus, cum Orobaso Legato ab Arsace Rege Parthorum, primus Romanorum amicitiam ac societatem fecit.

A. M. 3912. Ol. 171. 4. vel 3. def.

R. C. 656. Coss. { C. Valerius Flaccus } 660. F. M.
659. C. { M. Herennius } 661. V.

Iis Coss. duo Procoss. ex Hispaniis triumphos egerunt ; T. Didius jam secundo, de Celteberis, IV. id. Junii : P. Crassus de Lusitanis, pridie idus Junias.

A. M. 3913. Ol. 172. 1. vel 171. 4. def.

R. C. 657.	Coff.	{ C. Claudius Pulcher	661. F. M.
660. C.		{ M. Perperna	662. V.

Iis Coff. contra Mædos, Thraces, ut apparet, Provinciam Macedoniam vastantes parum prospere pugnavit C. Geminius Prætor. Iisdem Coff. creati Censores Cn. Domitius Ahenobarbus & L. Licinius Crassus (quorum alteri in Senatu objecit alter luctum ob murænam in piscina sua mortuam tanquam ob filiam, vicissim vero alter æneam barbam, os ferreum, cor plumbeum) iustrum fecerunt LXVI. Iidem Censores (quorum alter L. Crassus & M. Antonius erant duo summi oratores sui seculi), Latinos Rhetores cludere ludum impudentiæ iusserunt docere prohibentes.

A. M. 3914. Ol. 172. 2. vel 1. def.

R. C. 658.	Coff.	{ L. Marcius Philippus	662. F. M.
661. C.		{ Sex. Julius Cæsar.	663. V.

Iis Coff. actam esse Olympiadem alteram supra septuagesimam adeo aperte inquit Diodorus Siculus, fragmento libri xxxvii. ut eo ipse nonnullam occasionem errandi in applicatione Coff. ad Olympiadas nobis præbuerit: omnino tamen sic intelligendus quasi scripisset illos Coff. Magistratum iniisse anno primo ejus Olympiadis. Iis autem Coff. M. Livius Drusus Trib. Plebis seditionem movens, promulgatâ inter alias lege de civitate Romana Italicis populis communicanda; quum ipsum Consulem Philippum ausum interpellare se concionantem, aborta gula per clientem suum adeo violenter in carcerem egisset præcipitem, ut multus & naribus ejus cruor profunderetur, postea incerto auctore domi suæ interfectus est. Quamobrem populi Italici, facta coitione adversus Populum Romanum conspirarunt: trucidatog;

cidatoque Servilio Proconsule ad motus eorum sedandos misso cum Fonteio Legato, & omnibus Romanis qui erant Asculi; moverunt bellum quod appellatum est Italicum, & sociale, & Marficum, uptote à Marfis cœptum.

A. M. 3915. Ol. 172. 3. vel 2. def.

R. C. 659.	Coff.	{ L. Julius Cæsar	} 663. F. M.
662. C.		{ P. Rutilius Lupus	

Consul L. Cæsar ad Æterniam primo victus & fusus cum exercitu à Vettio Catone, uno ex Italicorum ducibus, postea aliquanto feliciter pugnavit contra Samnites. P. Rutilius autem à Marfis acie victus & occisus est. Quos haud ita multo post C. Marius prælio fudit. Iisdem Coss. C. Cæcilius in Gallia Transalpina Salvios rebellantes vicit. Iisdemque Coss. Nicomedes regno Bithyniæ ejectus à fratre Socrate, & Ariobarzanes Cappadociæ à Bagoa vel Tigrane Armeniæ rege opera Mithridatis; redacti sunt à Manio Aquillio Legato Consulari & L. Cassio prætore Asiæ. Porro iisdem Coss. in locum Domitii Pontifex Max. factus est Q. Cæcilius Metellus Dalmaticus.

A. M. 3916. Ol. 172. 4. vel 3. def.

R. C. 660.	Coff.	{ Cn. Pompeius Strabo	} 664. F. M.
663. C.		{ L. Porcius Cato	

Cato Cos. Marianas copias habens, quum fuis aliquoties Marfis castra eorum oppugnaret ad lacum Fucinum; gloriatus C. Marium non majora fecisse: à filio C. Marii in tumultu belli quasi incerto authore interfectus fertur. Pompeius vero de Marfis Asculanis & Picentibus devictis triumphum egit vi. Kal. Januar. eoque uno crimine de Marfis triumphatum est, quum ante neque de Marfis neque sine Marfis ullus triumphus actus fuerit: uti refert Appianus. Iisdem Coss. Sothimum Thracum regem, depopula-

tum cunctos Macedoniae fines, demum C. Senti-
 Prætor in regnum suum repulit. Nicomedes autem
 & Ariobarzanes impulsu & auxilio Aquillii & cæte-
 rorum Legatorum Romanorum, minus prosperè
 moventes bellum contra Mithridatem Ponti Regem,
 regnis ab eo iterum pulsi sunt. Porro iisdem Coss.
 creati Censores P. Licinius Crassus & L. Julius Cæ-
 sar, ut socios quibus priore anno data civitas erat in
 tribus conjicerent; lustrum non fecerunt. Atq. iisdem
 Coss. in locum Metelli, Pontifex Max. factus est Q.
 Mucius Scævula.

A. M. 3917. Ol. 173. 1. vel 172. 4. def.

R. C. 661. Coss. { L. Cornelius Sylla } 665. F. M.
 664. C. { Q. Pompeius Rufus } 666. V.

Circa initium eorum Coss. Mithridates Phrygiam
 & Asiam Populi Romani provincias occupavit: om-
 nesque cives Romanos in omnibus eorum civitati-
 bus uno die interficiendos curavit. Q. Oppium etiam
 Proconsulem & Man. Aquillium Legatum captos
 sædeque excruciatos necavit: deinde Rhodum quoq;
 oppugnavit: ac per Ariarathem filium Thraciam &
 Macedoniam; per Archelaum præfectum Græciam
 cum exercitu invasit: & Athenis potitus est. Interim
 verò Romæ Sylla Consul, cui bellum contra Mithri-
 datem mandatum erat, Marium qui sexies Consul
 fuerat, cupiditate ejus quoque belli ad se transferen-
 di, P. Sulpicii Tribuni Plebis opera conantem im-
 perium ei abrogare, exercitu Capitolium occupans,
 ipsum aliosque inimicos suos duodecim præcipuos,
 hostes judicatos urbe exegit: statumque civitatis ex
 sua sententia ordinavit. Collega autem ejus Pom-
 peius Rufus missus ad exercitum accipiendum à
 Pompeio Strabone præcedentis anni Consule, ejus
 opera seditione excitata à militibus interfectus est:
 tuncque primum Sanguine Consulis Romanorum mi-
 litum

litum manus imbutæ sunt. Cæterum iisdem' Coss. P. Servilius Vatia Proprætor, in fragmentis Fastorum marmoreorum, XI I. Kal. Novembris triumphasse legitur, incertum ob quæ vel ubi gesta.

A. M. 3918. Ol. 173. 2. vel 1. def.

R. C. 662. Coss. { Cn. Octavius } 666. F. M.
665. C. { L. Cornelius Cinna } 667. V.

Circa initium eorum Coss. Sylla in Græciam trajiciens Archelaum & Aristionem, Mithridatis duces, Athenas & Piræum obtinentes oppugnare adortus est. Romæ autem Cinna Consul, quum per seditionem professus se distributurum omnes Italiæ populos in triginta quinque tribus civium Romanorum, urbe pulsus esset, & creatus in ejus locum Cos. L. Cornelius Merula, Flamen Dialis. Haud ita multo post, comparato in Campania exercitu, ipse, unaque Marius, & Carbo, & Sertorius singuli cum exercitibus Romam reversi, Cn. Pompeii Strabonis fraude in urbem recepti, eam velut bello captam coedibus & rapinis vastarunt. Octavius Cos. interfectus est: Merula Consulatu abdicatus necem sibi intulit: multique alii Senatorii & Consulares viri trucidati. Pompeius autem inter partes ambiguus fulmine ictus interiit, populusque lectum ejus diripuit, & corpus unco traxit.

A. M. 3919. Ol. 173. 3. vel 2. def.

R. C. 663. Coss. { L. Cornelius Cinna II } 667. F. M.
666. C. { C. Marius VII } 668. V.

Marius septimum Consul quod nemo antea fuerat, multis editis sceleribus statim initio Magistratus idibus Januariis extinctus est, in cujus Locum Consul factus est L. Valerius Flaccus II. Iis Coss. Sylla Athenas cepit Kalendis martiis, (convenientibus plerumq; neomeniæ Anthesterionis mensis, ut refert Plutarchus in vita Syllæ) Aristionemq; ad deditionem compulsus occidit: demumque Pyræum in potestatem redegit.

Inde

Inde Tapilem Mithridatis præfectum, & Archelaum cum exercitu centies mille peditum, ac decies equitum, & falcatis curribus nonaginta, ad Chæroneam; posteaq; Dorylaum & Archelaum cum octoginta milibus militum ad Orchomenum cecidit, una cum Diogene Archelai filio. Iisdem Coss. creati Censores L. Marcius Philippus & M. Perperna lustrum fecerunt LXVII. lecto Senatus principe L. Valerio Flacco, non illo modo Consule.

A. M. 3910. Ol. 173. 4. vel 3. def.

R. C. 664. Coss. { L. Cornelius Cinna III } 668. F. M.
667. C. { Cn. Papirius Carbo } 669. V.

Iis Consulatum usurpantibus Valerius Flaccus nuper Consul à Cinna missus ut Syllæ succederet, à C. Fimbria legato suo interfectus est; qui deinde fufis aliquot copiis Mithridatis urbem Pergamum cepit, ipsumque regem obsessum parum abfuit quin caperet; Ilium quoque urbem quæ se potestati Syllæ reservabat, expugnavit ac delevit: desinente jam olympiade 173 uti refert Appianus in Mithridatica Historia: ac 1050. postquam capta erat ab Agamennone. Interea Sylla Dardanos, Enetos, & Mædos Thraciæ populos Macedoniam depopulatos multis præliis cecidit: ac demum Mithridate, cum eo convenire ac de pace agere cupiente in Asiam trajecit.

A. M. 3921. Ol. 174. 1. vel 173. 4. def.

R. C. 665. Coss. { Cn. Papirius Carbo II } 669. F. M.
668. C. { L. Cornelius Cinna IV } 670. V.

Cinna, cum bellum contra Syllam pararet, interfecto ab exercitu suo, Carbo solus toto anno consulatum gessit. Sylla pacem cum Mithridate fecit, multato pecunia ac parte navium, Asiaque & omnibus aliis provinciis Populi Romani ac sociorum decedere, captivos etiam profugasque reddere coacto. Curioni mandavit

mandavit ut Nicomedem & Ariobarzanem in regna denuo adduceret : Fimbriam ab exercitu desertum atq; Pergami obsessum ad necem compulit.

A. M. 3922. Ol. 174. 2. vel 1. def.

R. C. 666. Coss. { L. Cornelius Scipio Asiaticus } 670. F. M.
669. C. { C. Norbanus Flaccus } 671. V.

Iis Coss. Sylla in Italiam reiectus cum triginta millibus armatorum adversus plusquam ducenta milia hostium ; Q. Metello Pio ex Africa & Cn. Pompeio Strabonis filio cum parte exercitus se ad eum conferentibus , Norbanum Consulem ad Canusium prælio vicit : Scipionis autem exercitum totum ad se traduxit. Iisdem Coss. pridie nonas Quinctiles Capitolium Romæ conflagravit , & libri Sybillini exusti sunt ; post Olympiadem CLXXIII. uti refert Dionysius , libro IV. ubi videri posset innuere id contigisse sub ipsa Olympiade CLXXIV. juxta Livianam collationem Consulum cum Olympiadibus : interjecto CDXXV. annorum spatio post primam illius dedicationem , juxta Tacitum , l. secundo Historiarum. Porro iisdem Coss. C. Flaccus in Gallia ulteriore bene rem gessit.

A. M. 3923. Ol. 174. 3. vel 2. def.

R. C. 667. Coss. { C. Marius Junior } 671. F. M.
670. C. { Cn. Papirius Carbo III } 672. V.

Marius Junior Consul quum Romæ magnam partem nobilitatis trucidari jussisset , & inter cæteros Q. Mucium Scævulum Pontificem Maximum (in cujus locum Pontifex Max. factus est Q. Cæcilius Metellus Pius) ad Sacriportum cum exercitu à Sylla profigatus , Prænesti obsessus est. Carbo autem primo ad Clusium , deinde ad Saturniam prælio à Sylla superatus , ac demum ipse & Norbanus non procul Faventia à Metello fusi copiisque exuti , hic Rhodum ,
ille

ille in Siciliam rebus desperatis fugerunt; inde vero Carrinatem, & Marcium, & Damasippum, cum Sannitum copiis, ad Portam urbis Collinam acerrimo commisso prælio, Kal. Novembris Sylla devicit; qua victoria nunciata, Prænestini se dedentes inermes omnes trucidati sunt: Consul Marius necem sibi conscivit. Carbo in Sicilia à Pompeio captus muliebriter flens interfectus est. Tunc vero Sylla pulcherrimam de inimicis civibus victoriam, assumpto Felicis cognomine, immani crudelitate per cædes & proscriptiones inquinavit. Primusque revolutis centum viginti annis à proximo Dictatore, non ad semestre vel aliquod certum tempus, sed indefinite quoad universam rempublicam ex sententia constituisset, creatus est Dictator L. Cornelius Sylla Felix, cum L. Valerio Flacco Magistro equitum: lata etiam lege ut omnia quæcunque ille fecisset essent rata, utque quem vellet civium impunè posset occidere. Is autem octo Prætores constituit.

A. M. 3924. Ol. 174. 4. vel 3. def.

R. C. 668.
671. C.

Coff. { M. Tullius Decula
Cn. Cornelius Dolabella

} 672. F. M.
673. V.

Iis Coff. creatis ut speciem aliquam antiquæ libertatis Resp. retineret, Sylla Dictator ex Græcia, Asia, & Ponto de rege Mithridate devicto triumphum egit per biduum, IV. & III. Kal. Febr. Cn. autem Pompeius 24. ætatis anno, recepta Sicilia, atque Africa, de Hiarba Mauritaniæ rege acie victo captoq; primus eques Romanus triumphavit, & Magnus cognominatus est.

A. M. 3925. Ol. 175. 1. vel 174. 4. def.

R. C. 669.
672. C.

Coff. { L. Cornelius Sylla Felix II
Q. Cæcilius Metellus Pius

} 673. F. M.
674. V.

Sylla Dictaturam pariter ac Consulatum gessit.
Iis

Iis vero Coss. L. Licinius Murena Proprætor, à Sylla relictus in Asia ut res Asiaticas ordinaret, quum bellum contra Mithridatem redintegrasset, reddita hinc pace à Sylla revocatus, de ipso ex Ponto triumphum egit. Iisdem Coss. Mitylenæ in Asia à Romanis expugnatae sunt; ubi C. Julius Cæsar civica coronâ donatus est. Cæterum Metellus Consul missus est ad bellum contra Q. Sertorium; qui Scipione & Norbano Coss. quibus ipse militabat, à Sylla profligatis, Hispanias occupavit.

A. M. 3926. Ol. 175. 2. vel 1. def.

R. C. 670. Coss. { P. Servilius Vatia } 674. F. M.
673. C. { Ap. Claudius Pulcher } 675. V.

Iis Coss. Sylla magnâ animi fiducia Dictaturam ultro deposuit: & Cumas se transferens privatam vitam egit; rerumque à se gestarum commentarios scripsit.

A. M. 3927. Ol. 175. 3. vel 2. def.

R. C. 671. Coss. { M. Æmilius Lepidus } 675. F. M.
674. C. { Q. Lutatius Catulus } 676. V.

Iis Coss. Syl'la quum sexagenarius esset mortuus, magno honore per Italiam elatus, atq; in campo Martio Romæ sepultus est; quanquam repugnante Consule Lepido: qui ejus acta rescindere conabatur. Interea in Hispaniis Metellus vario eventu pugnavit contra Sertorium: à cujus duce Herculeio L. Domitius cum exercitu cæsus, ac L. Manilius copiis & castris exutus est.

A. M. 3928. Ol. 175. 4. vel 3. def.

R. C. 672. Coss. { D. Junius Brutus } 676. F. M.
673. C. { Mam. Æmilius Lepidus Livianus } 677. V.

Iis Coss. M. Lepidus Proconsul bellum civile patriæ inferens, à Q. Lutatius nuper collegâ & Cn. Pompeio profligatus est. Iisdem Coss. Cn. Cornelius Dolabella Proconsul à Macedoniâ triumphum egit: cui succedens Ap. Claudius Pulcher, varias Thracum gentes Rhodo-

pæis montibus circumfusas vicit. Porro iisdem Coss. Cn. Pompeius, adhuc Equester, cum imperio Consulari in Hispanias adversus Sertorium missus est, Metello jungendus.

A. M. 3929. Ol. 176. 1. vel 175. 4. def.

R. C. 673. Coss. { Cn. Octavius } 677. F. M.
676. C. { C. Scribonius Curio } 678. V.

Iis Coss. Legati Erythras missi sunt ad carmina Sibyllæ colligenda & Romam deportanda. In Hispaniis vero à Metello & Pompeio contra Herculeium & Perpernam Sertorii duces prosperè, contra ipsum Sertorium dubio Marte pugnatum est.

A. M. 3930. O. 167. 2. vel 1. def.

R. C. 674. Coss. { L. Octavius } 678. F. M.
677. C. { C. Aurelius Cotta } 679. V.

Iis Coss. Sertorius Metellum & Pompeium ab obsidione Calagurii oppidi depulsos coegit diversas regiones petere, alterum Hispaniam ulteriorem, alterum Galliam.

A. M. 3931. Ol. 167. 3. vel 2. def.

R. C. 675. Coss. { L. Licinius Lucullus } 679. F. M.
678. C. { M. Aurelius Cotta } 680. V.

Iis Coss. (quos ad Olympiadem 172. refert Plutarchus in vitâ Luculli) Nicomede rege mortuo populum Romanum hæredem relinquente, Bithynia in Provinciæ formam redacta est. P. autem Servilius Vatia, ex Consulatû Ciliciam Provinciam sortitus, de Isauris domitis expugnatisque aliquot urbibus Piratarum triumphum egit, & cognominatus est Isauricus. Interea Mithridates, icto fœdere cum Sertorio, bellum contra populum Romanum redintegravit, ac Bithyniam occupavit, Provinciam Cottæ Consulîs; quem mox terrâ fudit, & mari pulcherrimâ classe exiit. Verum Lucullus mortuo

tuo Proconsule Octavio, Provinciam nactus Ciliciam, & administrationem belli Mithridatici; magis prospere eam ad Cyzicum à Mithridate obsessum, interclusis regi com meatibus, suscepit.

A. M. 3932. Ol. 176. 4. vel 3. def.

R. C. 676. Coss. { M. Terentius Varro Lucullus } 680. F. M.
679. C. { C. Cassius Varus } 681. V.

Iis Coss. C. Cotta Proconsul ante diem triumphi ex Galliâ sibi decreti, rescissâ repente vulneris ante plures annos in prælio accepti cicatrice, mortuus est. Quatuor autem & septuaginta Gladiatores Spartaco Oenomao & Crixo atque Granico ducibus, Capuâ ex ludo gladiatorio profugientes, congregata fervorum & ergastulorum multitudine bellum excitarunt: Claudiumque Pulchrum Legatum & P. Vatinium Prætorem prælio vicerunt. Lucullus vero Proconsul ad Cyzicum urbem exercitum Mithridatis fame ferroque delevit: navalique prælio ad Tenedum duces ejus oppressit: pulsumque Bithyniâ regem variis belli ac naufragiorum cladibus fractum, amissis centum fere millibus hominum, in Pontum fugâ se recipere coegit. Circa idem tempus Sertorius octavo ducatus sui anno, in convivio interfectus est à conjuratis, quorum principes fuerunt Manius Antonius & M. Perperna, imperio partium ad Marcum translato.

A. M. 3933. Ol. 177. 1. vel 176 4. def.

R. C. 677. Coss. { L. Gellius Poplicola } 681. F. M.
680. C. { Cn. Cornelius Lentulus Clodianus } 682. V.

Iis Coss. C. Scribonius Curio Proconsul Macedoniæ, qui Appio Claudio successit, cum Dardanos & Mæsiös subegisset, primusque Romanorum ducum ad Danubium usque penetrasset, triumphum egit. Q. Arrius Prætor Crixum fugitivorum ducem cum viginti millibus hominum cecidit. Uterq; vero Consul & C. Cassius

Proconsul, & Arrius & Cn. Manlius Prætores, contra Spartacum vario eventu & minus prosperè pugnarunt. Lucullus vero Mithridatem in Pontum persecutus, Amisum & Eupatorium urbes Ponticas obsidione cinxit, atque altero exercitu Themiscyram ad Thermodontem fluvium sitam oppugnavit: Mithridate Cabiris hiernante: anno primo Olympiadis 177. juxta Phlegontis Traliani chronologiam apud Photium.

A. M. 3234. Ol. 177. 2. vel 1. def.

R. C. 678. Coll. { C. Aufidius Orestes } 681. F. M.
681. C. { P. Cornelius Lentulus Sura } 683. V.

Iis Coll. M. Varro Lucullus Proconsul Macedoniae de Thracibus, Dardanibus, & Bessis, quibuscum primus pugnavit, ipso capite gentium victo, triumphum egit. Item M. Lucinius Crassus Proprætor de cæsis triginta quinque millibus fervorum fugitivorum, duce eorum Granico, & aliis quadraginta millibus, cum ipsorum duce Spartaco, laurea coronatus ovans urbem ingressus est. Porro de victo captoque & interemto M. Perperna, ac receptis Hispaniis, triumpharunt Metellus Pius 3. Kal. ac Pompeius magnus iterum Eques speciosissime, pridie Kal. Januarii. Cæterum ineunte vere Lucullus, Muræna ad Amisum obsidendam relicto, Cabira adversus Mithridatem contendit: ubi triginta millibus lectissimis regis a quinque millibus Romanorum cæsis, rex fugâ ex Ponto ad Tigranem regem Armeniæ se recepit.

A. M. 3235. Ol. 177. 3. vel 2. def.

R. C. 679. Coll. { Cn. Pompeius Magnus } 683. F. M.
682. C. { M. Lucinius Crassus Dives } 684. V.

Consules, Pompeius, factus ex equite antequam quaesturam gessisset, & Crassus, tribunitiam potestatem à Syllâ imminutam suo malo restituerunt. Iis autem C. Lucullus Mithridate rege profligato, Cabira & Amisum, deinde autem Sinopen & complures alias Pontii

Ponti urbes in potestatem redegit : atque Macharem Mithridatis filium Bospori regem in amicitiam recepit. Iisdem Coss. creati Censores Cn. Cornelius Lentulus Clodianus, & L. Gellius Poplicola, asperâ censurâ actâ, quatuor & sexaginta Senatu motis, & equitum centuriis recognitis, lustrum fecerunt LXVIII. lecto Senatus Principe Q. Cæcilio Metello Pio. Id postremum lustrum factum est ante Cæsaris Augusti Monarchiam.

A. M. 3236. Ol. 177. 3. vel 4. def.

R. R. 680. Coss. { Q. Hortensius } 684. P. M.
683. C. { Q. Cæcilius Metellus } 685. V.

Iis Coss. M. Pupius Piso Frugi Calpurnianus Pro-
prator ex Hispaniâ triumphum egit. Lucullus autem in
Armenia primum Mithrobarzanem Tigranis præfectum
in fugam coniecit : deinde pridie nonas Octobris (quem
diem ex infausto ob Scipionis cladem Cimbricam esse-
cturum serenum promiserat, uti refert Plutarchus in
eius vita) ipsum regem (postquam regnaverat viginti
quinque annos) ingentibus copiis victum fudit : con-
festimque Tigranocertam urbem nobilissimam, atque ma-
gnam partem Armeniæ in potestatem redegit, anno
quarto Olympiadis 177. juxta Phlegontem. Metellus
vero Consul, concessâ sibi à collegâ Hortensio Oratore
Provinciâ Cretâ, Cretensibus bellum intulit. Capito-
lium à Q. Lutatio Catulo restauratum & dedicatum est.
Hinc vero Dionis Cassii Nicæi Historia Romana extat.

A. M. 3237. Ol. 178. 1. vel 177. 4. def.

R. C. 681. Coss. { L. Cæcilius Metellus } 685. P. M.
684. C. { Q. Marcius Rex } 686. V.

L. Metello mortuo Magistratus initio, & qui in eius
locum successus erat, antequam iniret, Marcius solus
Consulatum gessit. Ejus anni æstate Lucullus Nisibim
urbem maximam atque opulentissimam (quam alias An-
tiochiam Mygdonicam appellatam refert Plutarchus)
cepit. Mithridatem, quum M. Fabio Luculli legato victo

magnam partem Armeniæ recepisset, Triarius exterri-
tum usque ad Comagenos insecutus acie devicit.

A. M. 3938. Ol. 178. 2. vel 1. def.

R. C. 682. Coss. { C. Calpurnius Piso Frugi } 686. F. M.
685. C. { Man. Acilius Glabrio } 687. V.

Iis Coss. Pompeius Magnus mandatum sibi bellum
Piraticum maximum, extremâ hyeme apparavit, ineunte
vère suscepit, mediâ ætate confecit: ac ut à Brundu-
sio profectus est, unde quinquagesimo die totam ad im-
perium Pop. Romani Ciliciam adjunxit, omnes qui
ubique prædones fuerunt, partim cepit & interfecit,
partim in deditionem accepit. Triarius Luculli legatus
cum omnibus pene copiis deletus est à Mithridate: quem
oppressurus ipse Lucullus, à seditioso exercitu relictus
est. Tum vero Mithridate regnum suum recuperante,
atque Cappadociam incursionibus vexante, L. Lucul-
lus in medio malo atque gravissimâ belli offensione
septimo imperii sui anno exercitum partim dimittere,
partim Consuli Glabriori successori tradere coactus est.
Iisdem Coss. Metellus confecto bello Cretam subjugavit.

A. M. 3939. Ol. 178. 3. vel 2. def.

R. C. 683. Coss. { Man. Æmilius Lepidus } 687. F. M.
686. C. { L. Volcatius Tullus } 688. V.

Iis Coss. Pompeius Lege Manilia provinciam nactus
regiones Asiaticas, bellumque contra Mithridatem &
Tigranem reges; renovatâ amicitia cum Phraate Partho-
rum rege, Mithridatem primum equestri, deinde autem
nocturno prælio victum coegit Bosporon profugere:
Tigrani vero in deditionem accepto, uti refert Plutar-
chus in Pompeio, ademtis Syriâ Phœnice & Cilicia,
regnum Armeniæ restituit. Cæterum Romæ designati
Consules P. Cornelius Sylla & P. Autronius Pætus, le-
gibus ambitus damnati pœnas dederunt.

A. M.

A. M. 3940. Ol. 178. 4. vel 3. def.

R. C. 684. Coss. { L. Aurelius Cotta } 688. F. M.
 687. C. { L. Manlius Torquatus } 689. V.

L. Sergius Catilina repetundarum reus prohibitus petere Consulatum, cum P. Autronio ambitus damnato & Cn. Pisone, iniit conjurationem contra Republicam. Pompeius Albanis & Iberis prælio victis, cum regibus illorum Oræse, horum Artoce, petentibus fœdus fecit. Gorduenos agros Phraati Parthorum regi per Afranium ademptos Tigrani regi Armeniæ attribuit. Iisdem Coss. creati Censores Q. Lutatius Catulus & M. Licinius Crassus dissensione inter se ortâ, de Ægypto Romanis tributariâ faciendâ, abdicarunt, nec lustrum fecerunt.

A. M. 3941. Ol. 179. 1. vel 178. 4. def.

R. C. 685. Coss. { L. Julius Cæsar. } 689. F. M.
 688. C. { C. Marcius Figulus } 690. V.

Figulum etiam Thermum cognominatum autore libro Cuspiniani autumat Sigonius. Iis Coss. Tigranes à Phraate & filio suo ejus genero, bello petitus, quum auxilium à Pompeio in Syriâ agente frustra postulasset, operam dedit ut cum illo in gratiam rediret. Iisdem Coss. creati Censores L. Aurelius Cotta & Q. Cæcilius Metellus Pius, hoc mortuo, ille abdicavit. Cæterum in Pii locum Pontifex Maximus factus est C. Julius Cæsar.

A. M. 3942. Ol. 179. 2. vel 1. def.

R. C. 686 Coss. { M. Tullius Cicero } 690. F. M.
 689. C. { C. Antonius } 691. V.

Ecl. Lun. Cicero Consulatus initio orationes habuit contra legem Agrariam denuo intentatam: posteaque pro C. Rabirio de cæde L. Saturnii post annos 36. facta postulato. Iis autem Coss. vix demum L. Licinius Lucullus ex Ponto, Cappadociâ & Armeniâ, de regibus Mithridate & Tigraue triumphavit. Bibliothecam libris è Græciâ & Asiâ secum adveçtis refertam instituit, ut refert

refert Plutarchus in ejus vitâ. Interea Pompeius Mithridate necem sibi consciscere coacto à filio Pharnace, qui se illius potestate promissit, Pontum in provinciae formam redegit. Aretum Arabum regem, qui Syriam depopulatus erat, praefecto victum in deditionem accepit. Judaeos occasione belli intestini inter fratres reges Hyrcanum & Aristobulum subegit; templumque eorum Hierosolymitanum cum Aristobulo rege cepit; anno primo illius Olympiadis juxta Eusebium libro 8. Dem. Evang. (unde ad mortem Julii Caesaris anni fuerunt 18 juxta excerpta Barbaro-latina) Hyrcano Palaestinae Ethnarchiam Antiocho Comageno Seleuciam; Delotaro Galariam: Attalo & Ptolemei Paphlagoniam, Artabarcho Colchidem; Pharnaci Mithridates filio Bosporum promissit. Iisdem Coss. & quidem Consulibus Ciceronis potissimâ prudentiâ, conjuratio Catilinaria detecta & oppressa est. Eadem aetate, die 9. Kal. Octobris, Gn. Octavius postea Imperator Caesar Augustus natus est.

A. M. 3943. Ol. 179. 3. vel 2. del.

R. C. 687.
690. C.

Coss.

{ D. Junius Silanus
L. Licinius Murena

} 691. F. M.
692. V.

Iis Coss. G. Antonius Proconsul, cum in agro Pistoriensis Catilinam cum exercitu occidisset: laureatos fascēs in provinciam Macedoniam ferens, deinde contra Dardanos parum prospere rem gessit. Iisdem demum Coss. Q. Cæcilius Metellus Proconsul de Cretâ Insulâ subactâ triumphum egit, Kal. Junii. Sub idem vero tempus Q. Marcus Rex, ex Consulatu Ciliciam Provinciam fortitus, quum inimicorum invidiâ impediretur ut ex eâ triumpharet, mortuus est.

A. M. 3944. Ol. 179. 4. vel 3. del.

R. R. 688.
691. C.

Coss.

{ M. Papius Piso Frugi Calpurnianus
M. Valerius Messalla Niger

} 692. F. M.
693. V.

Iis Coss. C. Julius Caesar, ex Præturâ anno præcedente gestâ, in ulteriorem Hispaniam profectus est. Iisdem Coss.

Coss Cn. Pompeius Magnus Proconsul tertium triumphum gloriosissimum egit per biduum, tertio ac pridie Kalendas Oct. qui erat dies natalis ejus. Cujus triumphi præfatio sive titulus, uti refert Plinius lib. 7. cap. 26. fuit hujusmodi. Quum oram maritimam à prædonibus liberasset, & imperium maris Pop. Romano restituisset; ex Asiâ, Ponto, Armeniâ, Paphlagoniâ, Cappadociâ, Ciliciâ, Syriâ, Scythiis, Judæis, Albanis, Iberiâ, Insulâ Cretâ, Basternis; & super hæc de regibus Mithridate atq; Tigrane triumphavit. Porro inter alios regii generis captivos Aristobulum regem Judæorum in triumpho duxit: uti refert Plutarchus in Pompeio. Cæterum iisdem Coss, creati Censores P. Servilius Vatia Isauricus & Mam. Æmilius Lepidus Livianus, Lustrum non fecerunt LXX. (sicut Sigonius, Onuphrius, alii que putant) lecto Senatus principe Q. Lutatio Catulo.

A. M. 3945. Ol. 180. Athenis Archon Herodes.
1. vel 179. 4. def.

R. C. 689. Coss. { L. Afranius } 693. F. M.
692. C. { Q. Cæcilius Metellus Celer } 694. V.

Ecl. Sol. Iis Coss. C. Julius Cæsar, quum in Lusitanîâ incolas Montis Herminii propè ad internecionem cecidisset, & Brigantium Callæciæ oppidum evertisset: Romam festinans ad petendum triumphum pariter ac Consulatum; illum omittere coactus est ut hunc adipisceretur. Eodemque tempore societatem iniit cum Pompeio Magno & Crasso Divite, nequid ageretur in rep. quod displicuisset ulli è tribus.

A. M. 3949 Ol. 180. 1. vel 1. def.

R. C. 690. Coss. { C. Julius Cæsar } 694 F. M.
693. C. { M. Calpurnius Bibulus } 695. V.

C. Cæsar Consul legem Agrariam ad Populum tulit, invito Senatu, atque obnuntiante Collegâ Bibulo; qui ab eo armis foro pulsus, inde domi abditus nihil aliud quam per edicta obnuntiavit. Cæsar unus omnia & ad
b b arbitrium

arbitrium administravit, isque acta Pompeii in Asia demum confirmavit. In exitu autem Consulatus Provinciam Illyrium atque Galliam Citeriorem cum tribus legionibus à Populo, ac ulteriorem Galliam cum legione unâ in quinquennium à Senatu obtinuit.

A. M. 3947. Ol. 180. 3. vel 2. def.

R. C. 691.
694. C.

Coffi. { L. Calpurnius Piso Cæsoninus } 695. F. M.
 { A. Gabinus } 696. V.

Gabinio Consuli lege Clodia Provincia data est Syria; quam primum M. Æmilius Scaurus Quæstor, à Pompeio discedente præfectus; inde vero L. Marcius Philippus, ac deinde Cn. Lentulus Marcellinus, ambo ex Præturâ proximo biennio administraverant; aliâq; lege Clodia, nempe à P. Clodio Tribuno Plebis lata, M. Cicero quod in Consulatu ex Senatus consulto in Catilinariæ conjurationis socios sine iudicio animadverti iussisset, Kal. Aprilis in exilium actus est. Porro iisdem Coffi. mense Aprili C. Cæsar profectus in Provinciam Galliam ulteriorem, suscepit bellum Gallicum Transalpinum. Cujus primam expeditionem in Galliam, primasque ibi res gestas quum ad annum primum Olympiadis centesimæ disertis verbis referat Diodorus Siculus, historiæ suo præmio (nimirum, ut demum videtur, respiciens initium Consulatus illius, cujus exitu hæc ipsi provincia decreta est;) unam è præcipuis ansam erroris in collatione Consulatum ad Olympiades mihi præbuit. Eadem vero ætate Cæsar Helvetios devictos, conciso omni pago Tigurino, in deditionem accepit: atque Ariovistum Germanorum regem, prælio maximo fufum usq; ad Rhenum persecutus est.

A. M. 3948. Ol. 180. 4. vel 3. def.

R. C. 692.
695. C.

Coffi. { P. Cornelius Lentulus Spinter } 696. F. M.
 { Q. Cæcilius Metellus Nepos } 697. V.

Iis Coffi. M. Cicero mense sextili ab exilio revocatus est. Ptolemæus autem Ægypti rex à suis regno pulsus Romam

Romam venit, Pop. Romani auxilio restitui petens. Cæsar vero Belgas cecidit, ac Hernios propè ad internecionem: Sueffonibus, Bellovacis, Ambianis, ac Advaticis, aliisq; compluribus in deditionem Pop. Romani redactis.

A. M. 3949. Ol. 181. 1. vel 180. 4. def.

R. C. 693. Coss. { Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus } 697. F. M.
696. C. { L. Marcius Philippus } 698. V.

Iis Coss. non piget dicere (quod professus est Ammianus libro 14.) avidè magis Cyprum insulam Pop. Romanum quam iuste occupasse. Ptolemæo enim rege fœderato & socio, ob ærarii Romani angustias iussu sine ullâ culpâ proscribi, ideoque hausto veneno voluntariâ morte deletus, & tributaria facta est, & velut hostiles ejus exuviae classi impositæ, in urbem adductæ per M. Catonem (virum scil. integerrimum.) Porro ne Ptolemæus Ægypti rex statim in regnum reduceretur, versus quidam Sibyllini impedire dicebantur, monentes Romanos ne Alexandrinum regem profugum cum exercitu reducerent. Cæsar vero Venetos navali prælio victos ad Ligerim fluvium; ejusque legati Titurius Sabinus Unellos, & P. Crassus Sontiates, plerosque omnes Aquilaniæ populos ad deditionem coegerunt.

A. M. 3950. Ol. 181. 2. vel 1. def.

R. C. 694. Coss. { Cn. Pompeius Magnus II } 698. F. M.
697. C. { M. Licinius Crassus Dives II } 699. V.

Ii Coss. cum C. Cato Tribunus Plebis intercessionibus Comitia tolleret, ex interregno facti sunt. Pompeio Hispaniæ, Crasso Syria & Parthicum bellum, utriq; in quinquennium, itemque Cæsari Gallia & Germania in alterum quinquennium lege Treboniâ datæ sunt. Pompeius Hispanias, ubi Metellus Nepos Proconsul contra Vaccæos aliosque qui defecerant, minus prospere rem gesserat, per legatos Petreium & Afranium administravit. Ejusdemque jussu A. Gabinius, qui sub idem tempus Aristobulum fuga dilapsus, Roma res novas molientem in Judæa denuo comprehenderat, cum M. Antonio,

Ptolemæum Ægypti in regnum reduxit. Crassus vero provinciæ cupidus, in Consulatu ipso paludatus exiit Ateio Capitone Tribuno Plebis obnuntiationibus, dirisque eum prosequente; delectuque habito in Syriam prosperè contendit. Interea Cæsar Germanos qui magna multitudine Rhenum trajecerant, in Galliâ funditus delevit: ipseque ponte factò Rhenum transiens, Sicambrorum vicosa ædificiaque incendit: inde autem reversus trajecit in Britanniam; Britannisque prælio fufis ac fugatis pacem petentibus dedit; atque obsidibus receptis in Galliam rediit: ubi etiam Morini rebellantes victi, ac Menapii in deditionem accepti sunt. Cæterum iisdem Coss. creati Censores M. Valerius Messalla Niger & M. Calpurnius Bibulus, lustrum non fecerunt LXX. ut alii putant, lecto Senatus principe Mamercus Æmilio Lepido Liviano.

A. M. 395 1. Ol. 181. 3. vel 2. def.

R. C. 695. Coss. { L. Domitius Ahenobarbus } 699. F. M.
698. C. { Ap. Claudius Pulcher } 700. V.

Iis Coss. M. Crassus Parthis bellum inferens loca omnia intra Tigrim fluvium in ditionem redegit. A. Gabinius Romam rediens damnatus est quòd injussu Senatus & Populi Ptolemæum in regnum reduxisset. Cæsar autem in Illyrio cohibitis Pirustarum incurfionibus, & in Galliâ repressis Trevirorum & Germanorum motibus: iterum transiens in Britanniam, maximâ hostium multitudine deleta, parti insulæ in potestatem adductæ tributâ imposuit. reverso in Galliam, in hibernis ab Ambiorige Eburonum rege Aprunculeius Cotta, & Titurius Sabinus legati cum exercitu cæsi sunt: ac castra Q. Ciceronis in Nervii acerrimè oppugnata; quæ à Cæsare demum ipso accurrente fufis cæsisque hostibus liberata sunt. Iisdem Coss. C. Pontinius Proprætor ex ulteriore Galliâ de Allobrogibus, conjuratione Catilinæ ad bellum excitatis, circa Plonis & Messallæ Consulatum domitis, triumphum egit, pridie Kal. Novembris.

A. M.

A. M. 3952. Ol. 181. 4. vel 3. def.

R. C. 696. Coss. { Cn. Domitius Calvinus } 700. F. M.
699. C. { M. Valerius Messalla } 701. V.

Ii Coss. ex interregno, post Q. Pompeium Rufum Tribunum Plebis, qui intercessionibus Comitia tollebat, ex Senatusconsulto coniectum in carcerem, septimo vel 8. demum anni mense facti sunt. Iis vero Coss. M. Crassus Syriæ Proconsul ad Carras Mesopotamiæ, à Surenâ & Syllace præfectis Orodii regis Parthorum, cum filio P. Crasso qui ad eum ex Galliâ à Cæsare venerat, & omni pene exercitu occisus est. C. Cassius Longinus Quæstor cum exercitus reliquiis in Syriam rediit. Cæsar vero Treviros bellum molientes denuo profligavit, & reseccto ponte Rhenum transiens iterum in Germanos exercitum duxit. Unde reversus contra Ambiorigem redintegrantem bellum contendit, atque Eburones fusos persecutus longè lateque dissipavit.

A. M. 3953. Ol. 182. 1. vel 181. 4. def.

R. C. 697. Coss. { Cn. Pompeius Magnus III } 701. F. M.
700. C. { Q. Cæcilius Metellus Pius Scipio } 702. V.

Post magnum circa Consulatus petitionem tumultum, quo T. Annius Milo unus candidatorum P. Clodium inimicum suum interfecit; demum ex Senatusconsulto ab interrege Ser. Sulpicio, v. Kal. Martii, mense intercalario, Cn. Pompeius magnus tertium Consul creatus est, absens, & solus: quod nulli alii unquam contigit. Postea verò ut vitaret invidiam in quinque postremos anni menses collegam ascivit Metellum Scipionem socerum suum. Hispaniæ autem provinciam sibi in alterum quinquennium prorogavit: & legem quâ Cæsaris absentis ratio in petitione Consulatus haberetur ferendi auctor fuit. Scipio autem collega ejus Censoriam potestatem, quam Clodius imminuerat, restituit. Iisdem Coss. Cassius Parthos victoria de Crasso parta elatos, non admodum magnis copiis Syriam, quam nullo teneri exercitu

opinabantur, invadentes repulit. Interea Cæsar Gallos audito Romæ motu excitatos ad defectionem repressit; & complura eorum oppida, imprimis vero Noviodunum & Avaricum, ac demum Alexiam cum Vercingetorige defectionis & belli duce, magno apparatu obsessa cepit.

A. M. 3954. Ol. 182. 2. vel 1. def.

R. C. 698. Coss. { Ser. Sulpicius Rufus } 702. F. M.
701. C. { M. Claudius Marcellus } 703. V.

M. Marcellus Consul de compluribus ad Senatum retulit contra Cæsarem: præcipuè ut ei ante tempus succederetur, utq; exercitum dimitteret; nec absentis ratio in petitione Consulatus haberetur. Iisdem Coss. M. Cicero Proconsul in Cilicia Provincia Ap. Claudio, 111. Kal. Sextil. succedens: ea fatis prosperè gesta, subactis aliquot Amani montis incolis, in triumphi spem venit. Ex qua iisdem Coss. P. Lentulus Spinter Proconsul triumphum egit. Circa eandem tempestatem M. Bibulus veniens in Syriam, Parthis qui iterum Syriam invaserant & Antiochiam usque pervenerant, denuo à Cassio profligatis, cæso ipsorum duce Osace; qui etiam provinciam nactus est. Cæsar Bellovacos, Corbeo eorum duce interfecto, ad deditionem compulit: & Uxellodunum oppidum magnis operibus obsessum cepit.

A. M. 3955. Ol. 183. 3. vel 2. def.

R. C. 699. Coss. { L. Æmilius Paullus } 703. F. M.
702. C. { C. Claudius Marcellus } 704. V.

Iis Coss. Cæsar Galliam universam bello defessam fractamque, conditione parendi meliore in provinciæ formam redegit, ordinavitque: ac duabus legionibus ex Senatusconsulto transditis tanquam ad bellum Parthicum mittendis emunctus, quum metueret ne Provinciâ & exercitu in universum spoliaretur, ad bellum civile se comparavit. Iisdem Coss. creati Censores Ap. Claudius Pulcher & L. Calpurnius Piso Cæsoninus Lustrum non fecerunt

fecerunt LXXI. ut alii putant, lecto Senatus principe P. Servilio Vatia Isaurico. Cæterum apparet ex Ciceronis è Cilicia Provincia ad Atticum epistolis, pro more Romæ intercalatum esse eo anno, & quidem postremo ante Julianam anni ordinationem; ac perinde Kal. Martii respondisse vicesimo diei Januarii Juliani; insequentes autem Kalendas Januarii duodecimo Novembris.

A. M. 3956. Ol. 182. 4. vel 3. def.

R. C. 700.
703. C.

Coff.

{ C. Claudius Marcellus
{ L. Cornelius Lentulus Crassus

} 704. F. M.
} 705. V.

Eorum Coff. initio, quum Cicero nuper reversus è provinciâ Ciliciâ (uti scribit Plutarchus in Pompeio) conciliationem inter Cæsarem & Pompeium frustra tentasset, ac Senatusconsultum in sententiam Merelli Scipionis factum esset, ut Cæsar ante certam diem exercitum dimitteret, Galliaque ejus Provincia decreta esset L. Domitio, Syria vero ipsi Scipioni, Pompeio autem pecunia ex ærario, & præcipua cura nequid resp. detrimenti caperet: Cæsar exercitum suum ad dignitatem suam defendendam hortatus, trajecit Rubiconem externum provinciæ suæ limitem; in Italiam bellum civile patriæ inferens. Consulibus autem & Pompeio confestim Italia relicta trajicientibus in Epirum; Romam veniens ærarium effregit, Prætores creavit, cunctaque ex sententia sua egit. Inde vero in Hispaniam profectus Pompeii legatos Afranium & Petreium & Varronem ad deditionem ejus faciendam adegit; & in itinere Massiliam cepit, ac reversus Romam Dictator dictus est, sine Magistro Equitum, Comitiorum causa. Eo autem anno Syros, Antiochinos, & secundum illos postea demum pleròsque omnes populos Orientis, statuisse initium singularis Imperii sive Monarchiæ C. Julii Cæsaris, indeque putasse Cæsariana tempora, & quidem initio mensis Gorpiaei Syromacedonici, respondentis Septembri Juliano; ubi etiam instituta est Epocha Indictionum quindeccennialium solidis tercentum & sexaginta sive vicies quater

quater quinisdenis annis ante earundem Epocham Constantinianam; apparet tandem, haud sanè ob victoriam Pharsalicam, quemadmodum pridem, quamquam non sine multis & magnis gravibusque tum rationibus tum etiam auctoritatibus sive testimoniis, confidentius tamen quam verius affirmavi, sed potius ob aliquod ipsius Antiochinæ civitatis, Metropolis totius Orientis, consultum sive scitum sive decretum, (forte spe oblata remittendæ Indictionis tributorum in aliquot annos insequentes, ut innuunt Fasti Græci) circa neomeniam illius mensis factum, quo à Pompeio Pompeianisque omnibus ad Cæsarem desciverunt & defecerunt; nimirum evestigio post discessum Metelli Scipionis Proconsulis Syriæ, qui, uti refert Cæsar tertio Commentarium de bello civili, postquam civitatibus magnas imperaverat pecunias, legiones Equitesque è Syria Pergamum in hyberna deduxit, quum nonnullæ militum voces auditæ essent sese contra hostem si ducerentur ituros, contra civem & Consulem arma non laturos: accepto simul nuntio de redactâ à Cæsare in ditionem, post Galliam, Italiam, & Siciliam, etiam universâ Hispaniâ peculiari Pompeii provinciâ: qua occasione videtur initium Imperii Julii Cæsaris petatum à bello cum Hispanis, sub Consulatum ipsius secundum annis utique 18. ante Cæsaris Octaviani Monarchiam, & Ciceronis filii Consulatum; in excerptis Chronologicis è Græco in Barbarolatinum versis, quæ à Claudio Puteano accepta edidit Josephus Scaliger.

Et Triumphum Romanorum.

A. M. 3957. Ol. 183. 1.
vel 182. 4. def.

Julii Cæsaris Imp. 1.

R. C. 701.
704. C.

Coff.

{ C. Julius Cæsar 2.
P. Servilius Vatia Isauricus. }

705. F. M.
706. V.

Kalendæ Januarii ejus anni responderunt secundo diei Novembris Juliani. Cujus initio Cæsar, postquam Dictator se iterum decennio interjecto Consulem, assumpto P. Servilio Isaurici filio Collega creasset; cum parte exercitus Brundisio trajecit in Macedoniam, hyeme appropinquante; vel uti loquitur Plutarchus in Pompeio, in Tropis hyeme jam existente. Ac deinde ad Apsum fluvium sub pellibus hyemavit. Postquam verò multi jam menses transierant, & hyems præcipitaverat, demùm M. Antonius cum reliquo exercitu trajecit. Deinde autem Cæsar per quatuor pene menses maximis operibus obsedit Pompeium ad Dyrrachium; ita tamen ut ipse magnâ annonæ inopiâ premeretur, atq; tandem prælio à Pompeio victus, castra transferre in Thessaliam cogeretur: ubi postquam seges maturaverat, re frumentariâ præparatâ, confirmatisque militibus, & satis longo spatio temporis intermisso à Dyrrachino prælio: & postquam conatus Pompeium ad pugnam allicere, nullâ ratione posse existimaret: tandem in campis Pharsalicis productis copiis acie cum eo congressus, æstate adultâ flagrante, æstu tanquam exorto fidere caniculæ, extremâ clade exercitum ejus cecidit, ipsumque in fugam conjecit. Qui quàm maximâ celeritate potuit fugiens in Ægyptum, antequam terram attingeret, jussu Ptolemæi regis juvenis in naviculâ obruncatus est; circa diem natalem suum (inquit Velleius & Plutarchus in Pompeio & Camillo) quo de Mithridate & Tigrane regibus antea triumpharat, (uti refert Dion) nempe pridie Kal. Octobris. Diem Pharsalicæ victoriæ Julii Cæsaris incertum, neque Fastis Romanorum

signatum, ad summum usque seculum, nempe imperium Neronis, significat poeta Lucanus, septimo libro Pharsaliæ suæ, his versibus.

Cedant feralia nomina Cannæ,

Et damnata diu Romanis Alia fastis:

Tempora signavit leviorum Roma malorum,

Hunc voluit nescire diem.

Unde videtur minus verisimile, quod arbitratur Goltzius, illud in veteri Kalendario marmoreo signatum ad 13. Kalend. Sextilis, five vicesimum diem Julii, Victor. Cæsar. victoriam Pharsalicam intelligendam esse: Quæ potius, siquidem aliqua victoriarum Julii Cæsaris fuerit, videatur fuisse Pontica contra Pharnacem regem, præsertim ob miram celeritatem celeberrima. Præterea quum vicesimo diei Quintilis ejus anni respondeat 17. dies Maii Juliani, pugnam autem Pharsalicam anteverterit messis in Thessaliâ, & quidem compluribus diebus, ut apparet ex ipsius Cæsaris Commentario: omnino Quintili five Julio mense Juliano quam Maio commissam fuisse pugnam illam vero propius est. Quinetiam aperte significatur eodem tertio Commentario collato cum Suetonii Julio Cæsare, minimum octimestre intervenisse à Cæsaris trajectu in Macedoniam ad eandem pugnam: videlicet pauxillo minus quadrimestri ad trajectum Antonii; & aliquanto plus altero quadrimestri ad ipsam pugnam: ac proinde hanc neutiquam anteveruisse Septembrem veterem, qui inivit vicesimo die proleptici Junii Juliani, eo anno. Atque equidem aliquando existimavi, quum in alius veteris marmorei Kalendarii fragmento signatum sit ad dies nonum & octavum Kalendas Octobris, ad nonum quidem Fer. B. id est, feriæ bīduo, ad octavum autem & deinceps, ex S. C. id est, Senatus Consulto, quod is dies Imp. Cæs. Nat. est: in omnibus autem antiquis & monumentis & Historiis ad nonum Kal. Octobris referatur Augusti

Augusti dies natalis; quem Suetonius refert, non quidem universum Pop. Romanum ex Senatus Consulto, sed Equites Romanos sponte atque consensu, biduo semper celebrasse: existimavi equidem illud ad octavum Kal. quasi de industriâ ita ambigue signatum esse, ut legi posset, vel Imperatoris Cæsaris, vel Imperii Cæsarium natalis est: Imperii autem Cæsarium nati ex Pharsalicâ victoriâ; propter quam etiam potissimum Julius Cæsar postea in anni ordinatione autumnalis æquinoctii cardinem illo ipso die octavo Kalendas Octobris statuerit, qui anno victoriæ quum esset vice-simus tertius dies veteris Septembris, respondet decimo nono diei Julii Juliani: Quo mense prorsus apparet victoriam partam esse. Cæterum Pompeii cædem alii narrant contigisse pridie natalis sui, alii postridie: Lucanus vero Libro octavo ipsam refert ad æquinoctium Autumni, idque, ut videtur, ex ratione dierum anni Juliani, his versibus

*Tempus erat quo Libra pares examinat horas,
Non uno plus aqua die, noctique rependit
Lux minor hyberna, verni solatia damni.*

Nihil interim innuens de concursu diei vel natalis vel triumphalis; quam materiam exornationi peropportunam à Poëta illo prætermisissam mirari licet. Poterat vero Pompeius intra septem, adeoque intra quinque dies secundis Etesiis navigio vehi Larissâ Pelusium usque. Sed quia significat ipse Cæsar, & Plutarchus, eum pauculorum dierum moras egisse: videtur demum cædes ejus contigisse, vel non tam postridie natalis, quam post triduum aut quatrimum aut plusculos dies à natali, qui fuerit dies septimus à Victoriâ; vel septimo die ante natalem ipso Cæsareo cardine autumnalis æquinoctii, victoria autem decem vel duodecim vel plusculis diebus antea. Enimvero initium singularis Imperii Julii Cæsaris, adeoque Monarchiæ Cæsarium

Romanorum, vel à devicto, vel ab occiso Pompeio Magno, convenire diei illi octavo Kal. Octobris incidentis in annum primum Olympiadis centesimæ octogesima tertiæ paulo ante inceptum; confirmant etiam quotquot ipsius Julii imperio ascribunt tres annos & sexto menses; qui nec aliunde quam à posteriore parte Septembris censi possunt; nec ob aliam quam modo dictam causam; itemque Indictio Romana imperatoria in Occidentis partibus ab eodem die mensis usurpata. Veruntamen quod Josephus Scaliger in editione Chronici Eusebiani, post Arnoldum Pontacum, annorum Antiochinorum epocham statuit eodem anno, & quidem ille Kalendis Octobris, una cum epochâ Indictionum, potissimâ autoritate Evagrii Antiochini historici, apud quem occurrit frequentior mentio illius epochæ: neque Evagrium illi hætenus suffragari declarabitur infra suis locis: & ipsum sibi refragari istuc manifestum est; quatenus nihilominus statuit tercentum 60. annos præcise completos inter eandem epocham & primam Indictionem Constantinianam, inceptam autumno vulgaris anni Dom. CCCXII; atque annum Antiochinum MDCLIII inivisse mense Octobri anni Domini item vulgaris MDCIV, anno quarto Olympiadis DXCV quasi ante trimestre incepto. Nam si annus MDCLIII cœpit autumno quarti anni Olympiadis DXCV; perinde etiam annus CCCLXI cœpit autumno anni quarti CCLXXII Olympiadis, atque primus itidem autumno quarti CLXXXII, neutiquam vero primi CLXXXIII Olympiadis. Porro Indictiones, apud Antiochinos, Syro-græcos, atque Græcos universos Romano imperio subditos, inceptas esse non à primo die mensis Octobris sive Hyperberetæi, ut hic (vel aliquo die Maii sive Artemisii, ut alias) voluit Scaliger, sed à primo Gorpiaei sive Septembris, præter Evagrium quo de postea, aperte testantur Falti Græci Isaaci Casauboni, etiam ab ipso editi.

A. M. 3938. Ol. Julii Cæsaris Imp. 2.
183. 2. vel 1. def.

R. C. 702. Coll. { C. Julius Cæsar Dictator 2. } in annum { 706. F. M.
705. C. { M. Antonius Magister Equitum. } { 707. V.

Sub mensem Coll. { Q. Fufius Calenus,
Novembrem. { P. Vatinius.

Eo anno Kalendis Januarii convenit vicesimus tertius dies Octobris Juliani. Cæsar autem persecutus Pompeium in Ægyptum, ubi eum interfectum triduo ante adventum suum reperit, ac Ptolemæum cum sorore Cleopatrá de regno armis decertantem: existimans ad se pertinere, quod Consul Romanus esset, de controversiis regum statuere: hanc contra fratrem insequente hyeme Alexandria bello adjuvit; quo illum pessum dedit, regnumque Cleopatráe ac minori fratri tanquam in conjugium assumpto tradidit. Inde vero vernâ tempestate profectus in Syriam, eam provinciam ordinavit, ipsique sextum Cæsarem necessarium suum præsidem, Judææ autem Antipatrum præfectum constituit. Atque eo tempore, nempe mense Artemisio conveniente Maio Juliano, videntur demum Syri Laodiceni instituisse annorum epocham, uno anno & octimestri, sive omnino viginti mensibus post illam Antiochinorum. Postea Cæsar expeditionem fecit contra Pharnacem Mithridatis filium Bospori regem: qui Colchidem, Armeniam, & Pontum, profligato Domitio Calvino Cæsaris legato, expugnataque Amiso occupaverat. Eumque primo die quo in conspectum venit, vicit, & fugâ se recipere in Bosporum coëgit: ubi mox ab Asandro interfectus est. Interea vero Romæ Antonius Magister Equitum tumultus non tam sedavit quam excitavit. Quo tandem reversus Cæsar circa finem Octobris, Consules creavit. Et M. Æmilio Lepido Proprætoris citerioris Hispaniæ, quod Hispanis, qui propter Q. Cassii Longini Prætoris à Cæsare relictî avaritiam ad defectionem spectarant, retinendis in fide utilem operam præstitisset, triumphum concessit, eundemque
sibi

sibi in annum insequentem, & Dictatori Magistrum Equitum, & Consuli Collegam ascivit.

A. M. 3959. Ol.
183. 3. vel 2. def.

Julii Cæsaris Imp. 3.

R. C. 703. Conf.
706. C.

{ C. Julius Cæsar Conf. 3. & Dictator 3; } 707. F. M.
{ M. & M. Lepidus Conf. & Mag. Eq. } 708. V.

Kalendis Januarii ejus anni respondet decimustertius dies Octobris Juliani. Quo quidem anno Cæsar Dictator 3. & Conf. 3. idemque Pontifex Maximus, adhibito animo ad anni Romani correctionem, edixit tres menses intercalarios, ordinarium dierum viginti trium adhibendum mense Februario ad Terminalia, & duos alios dierum omnino 67. interponendos inter Novembrem & Decembrem. Ideoque annus ille (propterea dictus annus confusionis) habuit menses 15, dies autem CDXLV. Sub initium vero ejus anni (quo decem Prætores primum constituti sunt) Cæsar suscepit expeditionem in Africam, contra Scipionem Pompeii focerum, & Catonem, & Afranium, & Petreum, & Faustum Syllæ filium duces Pompeianorum partium, atque Jubam Mauritanie regem iis conjunctum. Ubi demum quum ad Thapsum collatis signis Scipio Imperator summo prælio devictus esset; Afranisque & Jubæ castra eodem impetu capta: primum Cato, Uticæ deinde Scipio & Petreius & Juba necem sibi consciverunt: Afranius & Faustus redacti in potestatem interfecti sunt. Cæsar autem confecto bello Africano Romam reversus sub initium mensis Sextilis, quatuor triumphos magnificentissimos eodem mense egit; primum & excellentissimum de subactâ universâ Galliâ; secundum ex Ægypto de rege Ptolemæo; tertium ex Asiâ de Pharnace rege Pontico; quartum ex Africâ de rege Jubâ. Inde vero tot & tanta congiaria, epulas, ludos, & spectacula omnis generis, ædificia, judicia, leges instituit, præterquam quod Præfectus moribus Censoriâ potestate in triennium creatus

creatus sine collegâ, censum viciatim egit: quot & quanta eum semestri reliquo ejus anni egisse sane vix credibile est. Eodem tempore Cleopatra regina Egypti cum fratre minore Ptolemæo eodemque marito appellato Romam venit, & in ædibus Cæsaris haud bonâ ejus famâ diversata est.

A. M. 3960. OL. Julii Cæsaris Imp. 4.
183. 4. vel 3. def.

R. C. 704. { C. Julius Cæsar Consul 4. sine Collegâ. } 708. F. M.
707. C. { Idem Dictator 4. M. Emil. Lepid. Mag. Equ. 2. } 709. V.

Kalendis Januarii quibus Cæsar suscepit quartum Consulatum sine Collegâ, inivit primus annus Julianus, dierum CCCLXV. Tanta vero est confusio honorum Cæsaris & Magistratuum iis temporibus, tantaque inde Fastorum perturbatio, ut in Magistratuum consignatione neque fastis marmoreis cum Historiis vel Annalibus, neque his neque illis cum numismatibus conveniat. Ego historias sive Annales potissimum sequor. Sub initium itaque ejus anni Cæsar, Dictator tertium, designatus quartum, profectus est in Hispaniam, contra Cneium & Sextum Pompeii Magni filios, qui bellum ibi magnum redintegraverant. Quod Cæsar demum ad Mundam maximo & difficillimo prælio profligavit, festo Liberalibus XVI. Kal. April. eo ipso die quo Pompeius magnus ex Italia exivit quadriennium, uti refert Plutarchus in vita Cæsaris, atqui Appianus, libro sec. de bellis civil. sub illum Cæsaris adventum in Hispaniam, jam tum quartum annum à Pharsalico prælio partem copiarum filiorum Pompeii artibus militaribus exercitam manifeste significat: perinde ac Florus libro IV. cap. sec. post quatuordecim annos à primis Gallicis præliis Cæsaris probatam veteranorum manum gradum retro dedisse prælio Mundeni; quo prælio etiam diserte scribit Eutropius in fine libri sexti, adeo Cæsarem pæne victum esse, ut fugientibus suis se voluerit occidere, ne post tantam rei militaris gloriam, in potestatem

statem adolescentium, natus annos sex & quinquaginta
veniret; quum tamen quinquagesimus sextus ætatis
Cæsaris annus, non ante nonas sive i. v. idus Quinctiles
insequentes demum initurus esset. Cn. vero Pompeius
major fratrum, paucis diebus postea interfectus est;
Sextus, minor, fugâ evasit. Porro Cæsar Romam re-
versus mense Octobri quintum triumphum ex Hispani-
niâ invidiosum egit tanquam de civibus cæsis: atque
ipsius concessu legati ejus, item ex Hispaniâ Q. Fa-
bius Maximus, tertio Idus Octobris, & Q. Pedius,
Idibus Decembris. Cæterum mense Octobri Cæsar
sibi suffecit Consules Q. Fabium Maximum & C. Tre-
bonium Asperum: tuncque primum Consules suffecti

Ecl. Lunæ Ovid. & honorarii creari cœpti sunt. Quo tem-
pore etiam Cæsar Imperatoris prænomen

primum cum novâ supremæ potestatis significatione
accepit. Eodem anno Prætores XIV. primum consti-
tuti. Mortuo autem Fabio Consule postremo die anni,
in reliquum ejus diei suffectus est Consul C. Caninius
Rebilus. Porro autem eodem anno L. Staius Marcus
(quem Josephus Historicus Marcum appellat) & Q.
Marcus Crispus post Q. Cornificium in Syriâ rem ges-
serunt contra Q. Cæcilium Bassum Equitem Romanum
Pompeianarum partium; qui legionem sexti Cæsaris
præsidis Syriæ, occiso ipso obtinuerat, ut equidem col-
ligo è duodecimo Ciceronis Epistolaram libro, Episto-
lis ad Cassium & ad Cornificium.

A. M. 3961. Ol. 184. Julii Cæsaris Imp. ult.
1. vel 183. 4. del.

R. C. 705. Coss. { C. Julius Cæsar 5. idemque Dictator 5. } 709. F. M.
708. C. { M. Antonius, ac C. Octavius Mag. Equ. } 710. V.

Eo anno primum Prætores sedecim facti atque Æ-
diles Cæiales creari cœpti sunt. Cæsar vero, quum
post ferias Latinas ovans ex monte Albano VII. Kal.
Febr. Urbem ingrediens Rex salutatus esset; ac alio-
qui & regnum affectare & tyrannidem exercere vide-
retur:

retur: constat ei invidiâ, & conspiratione in eum factâ, cujus principes erant M. Brutus & C. Cassius, atque prius Cæsariani D. Brutus & C. Trebonius, Idibus Martiis, in curiâ Pompeii, viginti tribus vulneribus confossus & occisus est, imperii anno tertio & mense sexto à victoriâ Pharsalicâ; (pro quibus apparet corruptè legi apud Clementem Alexandrin. primo Strommat. annos III. menses IV. dies VI.) verum anno quarto & mense septimo juxta Chronicon Eusebianum, & receptissimum calculum Syrorum, Asianorum, & Græcorum, atque in univ. regionum Orientis Romano Imperio subditarum, ex Epochâ Antiochinâ à primo die Gorpæi sive Septembris; quanquam plura sunt argumenta quibus fiat prope dixerim plusquam probabile, non modo Pharsalicam victoriam statuendam esse una cum Antiochinâ Epochâ, quemadmodum ego dudum statui, ac nuper in Eusebiano Chronico post Arnoldum Pontacum statuit Josephus Scaliger; sed etiam utramque statuendam esse plusquam quatuor annis ante eandem Cæsaris; veluti quod ipse quoque Plutarchus in ejus vitâ scribens ipsum Pompeio supervixisse non multo plusquam quatuor annos, certe aliquanto plusquam quatuor annos manifeste significat. Quinetiam M. Cicero non modo octavâ Philippicâ, habitâ intra annum post interfectum Cæsarem, dicit populum Romanum sexennio ingressum esse libertatem, nimirum perditam prælio Pharsalico: sed & quinta dicit Tribunum Plebis legem tulisse contra sexennii acta Cæsaris, sexennii inquam; haud dubie putandi à Cæsaris adventu Romam post Consulatum Marcelli & Lentuli ac Pompeii discessum ex Italiâ. Neque vero alibi quam Cæsaris imperio suspicari licet deesse annum, quem utique haud obscure innuere videtur idem Cicero in fine ejusdem secundæ Philippicæ, numerans annos prope viginti elapsos à quartâ Catilinariâ habitâ nonis Decembris consulatus sui, ad ipsam habitam postridie Ludorum Romanorum, XI I. Kal. Octobris proxime con-

secuti Cæsaris necem: itemque sextâ Philippicâ, habitâ pridie nonas Januarii insequentis, asserens se viginti jam annos bellum gerere cum improbis civibus, utique, à consulatu suo. Sed scilicet omnes hæc hujusmodi supputationes annorum factæ sunt à numero Consulatum comprehensorum utroque termino.

Cæterum Cæsaris interfecti loco, quem ille vivus sibi Suffecturus erat, Consulatum occupavit P. Cornelius Dolabella, natus annos xxv. necdum Prætorius. Pontificatum autem maximum intercipit M. Æmilius Lepidus. Dictaturam vero Antonius Consul Lege in perpetuum sustulit. Postea C. Octavius, Cæsaris ex Attiâ filiâ Juliæ sororis suæ nepos, Magister Equitum ab illo designatus, ut quum Lepidus in provinciam Hispaniam, atque ipse ad bellum Parthicum (quod eadem æstate suscepturus erat, eoque Octavium Apolloniam præmiserat) exivissent, iniret; ab eodem hæres ex dodrante vel saltem semisse scriptus, & adoptatus in filium atque nomen, ut appellaretur C. Julius C. Filius Cæsar Octavianus: auditâ avunculi cæde, in Italiam redeuns atque Romam sub Kalendas Maii, hæreditatem crevit adoptionemque ratam habuit; ac deinde mense sextili postea dicto Augusto exercitum comparavit, unde viginti annos natus, id est, anno ætatis undevicesimo prope completo: licet ambigua locutio etiam completum & transactum significare posse videatur. Interea Cicero navigaturus in Græciam, ut civilibus turbis se subtraheret, vel ut quorundam suspicio fuit (quemadmodum constat ex ejus ad Atticum epistolis vicesimâ quartâ libri xv. septimâque & octavâ libri xvi. collatis cum primâ Philippicâ, tametsi longe aliter loca illa interpretetur Josephus Scaliger) ad visenda Olympia eadem ætate celebrata; ventis rejectus Romam rediit: ubi Kalendis Septembris primam Philippicam Orationem habuit contra M. Antonium Consulem: qui provinciam sibi Galliam citeriorem, antea D. Bruto à Cæsare, eoque interfecto, à Senatu concessam, populi beneficio impetravit;

impetravit: fratri autem C. Antonio Prætoræ Urbano Macedoniam, at Collegæ Dolabellæ Syriam; illam M. Bruto, hanc C. Cassio præcipuis Cæsaris percussoribus antea similiter concessas: ac demum sub anni finem D. Brutum Mutinæ obsidere instituit.

A. M. 3962. Ol. Cæsaris Octaviani potentia 1.
184. 2. vel 1. def.

R. C. 708. Coss. { C. Vibius Pansa. } 710. P. M.
709. C. { A. Hirtius. } 711. V.

Ejus anni initio M. Cicero Cæsarem Octavianum, Senatus consulto facto ad augendam ejus dignitatem, ut Senator esset, & loco Prætorio sententiam diceret, atque pro Prætoræ bellum gereret, autoritate armavit, opinione quidem suâ contra Antonium inimicum suum, reapse vero contra patriam atque suas ipsius cervices. Deinde Consules una cum Octaviano Antonium bello aggressi, eum scilicet sub Kalendas Maii obsidionem Mutinæ solvere coegerunt, sed ipsi ambo interfecti sunt; ac D. Brutus obsidione liberatus, haud ita multo post ab exercitu suo partim ad Octavianum, partim ad Antonium transeunte desertus, & mox trucidatus est. Porro Octavianus junctâ societate & affinitate cum Antonio, invadens consulatum, mense utique Sextili XIV. Kal. Septembris, uno mense prius quam viginti annos impleret, juxta Dionem, neutiquam x. Kal. Octobr. pridie quam totidem annos impleret juxta Velleium, se & Q. Pedium Coss. fecit. Octavo autem Kalendas Decembris, idem Cæsar Octavianus, & M. Antonius & M. Lepidus initâ conspiratione, post tri-duum renunciarunt se Triumviros constituendæ Reip. cum summo imperio per quinquennium, nempe exante diem v. Kal. Decembris, ad pridie Kalendas Januarii sextas: Provincias Romanas inter se partiti sunt, ut Cæsar utramque Africam cum Siciliâ & Sardinia, Lepidus Hispanias & Galliam Narbonensem, Antonius reliquas haberet Gallias: Magistratus omnes nec senatu

nec populo consulto quibus ipsi volebant mandarunt. Proscriptiones ac cædes inimicorum civium omnis ordinis, & quidem minimum cxxx. senatorum, iusserunt; inque eis M. Julii Ciceronis, qui occisus est vii. Idus Decembris, anno ætatis lxiv. fere completo. Denique Lepido in D. Bruti occisi locum designato Consuli in annum sequentem Roma ac reliqua Italia tuenda committitur, Antonio & Cæsari bellum suscipiendum contra M. Brutum & C. Cassium, qui C. Antonio & P. Dolabellâ oppressis Macedoniam & Syriam cum exercitibus occupaverant. Cæterum Consule Pedio mortuo, & Cæsare abdicante, in ejus anni quanquã prope desinentis reliquum, alii Coss. suffecti sunt C. Albius Carrinas & P. Ventidius Bassus, qui idem Prætor erat. Porro autem in ipso fine ejusdem anni duo designati consules, L. Muratius Plancus ex Galliâ ulteriore; iv. Kal. Januarii, & M. Æmilius Lepidus ex Hispania & Galliâ, pridie Kal. Januâr. triumpharunt; verum ut militari joco usurpatum est, non de Gallis, sed de Germanis, scilicet fratribus suâ ipsorum operâ proscriptis.

A. M. 3963. Ol. Cæsaris Octav. Triumv. i.
184. 3. vel. 2. def.

R. C. 707. Coss. { M. Æmilius Lepidus. } 711. F.M.
710. C. { L. Munatius Plancus. } 712. V.

Iis Coss. Fasti Græci statuunt initium Imperii C. Julii Cæsaris; sed duplici errore, altero quasi esset patris à devicto Pompeio, quum fuerit filii adoptivi Octaviani ab inito Triumviratu: altero, quasi incidisset in annum secundum Olympiadis clxxxiii. quum inciderit in eundem sequentis annum. Iisdem Coss. M. Brutus & C. Cassius ab Antonio & Cæsare bello devicti prope urbem Philippos Macedoniæ, necem sibi consciverunt. Inde vero Cæsar Hispaniâ, Antonius Galliâ universâ sibi sumptis, ille in Italiam reversus, hic in Asiam profectus est. Porro iisdem Coss. P. Vatinius Procon-

ful

Sul ex Illyrico triumphavit, Pridie Kal. Januar. Censores autem creati L. Antonius & P. Sulpicius Quirinus lustrum non fecerunt.

A. M. 3964. Ol. Cæsaris Octav. Triumv. 2.
184. 4. vel 3. def.

R. C. 708. Coss. { P. Servilius Vatia Isauricus 2. } 712. F. M.
711. C. { L. Antonius Pictas. } 713. V.

L. Antonius, Consulatus sui initio, Kalendis Januar. ex Alpibus triumphum egit, concessu Fulviæ M. Antonii Triumviri uxoris, quæ se pro Consulibus gessit. Eademque, ortâ discordiâ ab agrorum in Italiâ partitionem veteranis factam, contra Cæsarem, qui filiam ipsius Clodiam sibi desponsam sed intactam repudiavit, bellum movit. Cæsar autem L. Antonium in itinere interceptum Perusiæ in Etruriâ conclusit, atque variis operibus circumvallatum diuturnâ obsidione pressit.

A. M. 3965. Ol. 185. Cæsaris Octav. Triumv. 3.
1. vel 184. 4. def.

R. C. 709. Coss. { Cn. Domitius Calvinus 2. } 713. F. M.
712. C. { C. Asinius Pollio. } 714. V.

Iis Coss. L. Antonio fame ad deditionem coacto Perusia à Cæsare capta, atque incensa est. Ipse L. Antonius postea per speciem honoris in Hispaniam ablegatus, cum Sex. Peduceio & C. Luceio Cæsaris legatis: M. autem Lepidus Triumvir in Africam. Interea M. Antonio, in Oriente, Cleopatraræ reginæ Ægypti amore capto, Parthi duce Pacoro Orodís regis filio, & T. Labieno Romano, qui à Bruto & Cassio ad O&av. Vat. Jalia. ineundam societatem cum Orodó ante bellum Philippense missus erat, Syriam invaserunt; victoque & occiso Decidio Saxâ Antonii Legato, eam provinciam universam occuparunt, & Phœniciam, & Judæam Palestinam cum urbe Hierosolymorum, captis Hyrcano & Phasaelo Antipatri filio, regeque constituto Antigono filio Aristobuli, ac Ciliciam. Contra quos

vero P. Ventidius Bassus ab Antonio missus, uno atque altero prælio ferocientes fregit, occisisque Labieno, & Phranaspate præcipuis ducibus, Ciliciâ Syriâque expulit, ac Palestinam nec dum converso anno recepit. Antonius vero ab uxore Fulviâ in Italiam revocatus, & ad suscipiendum bellum contra Cæsarem excitatus; interveniente ejus morte Octaviâ Cæsaris sororem in matrimonium accepit, pacemque cum eo redintegravit. Quo nomine uterque ovans Romam ingressus est. Porro iisdem Coss. abdicantibus circa Kal. Decemb. Coss. suffecti sunt L. Cornelius Balbus, Gadibus oriundus, primus externus, & P. Canidius Crassus. Q. Salvius Salvidienus Rufus, exercitui Gallico à Cæsare præfectus, & designatus Consul in annum deinde alterum, proditiōis damnatus, interfectus est antequam infret.

A. M. 3966. Ol. Cæsaris Octav. Tr. 4.
185. 2. vel 1. def.

R. C 710. Coss. { L. Marcius Censorinus } 714. F. M.
713. C. { C. Calvisius Sabinus. } 715. V.

Censorinus consulatus sui initio, Kal. Jan. ex Macedoniâ triumphum egit juxta Fastos marmoreos. posteaque Sabinus de Parthinis in confinibus Macedoniæ Epiri & Illyrici, vii. Kal. Novembris. iisdem Coss. Antonius & Cæsar cum Sexto Pompeio Pompeii Magni filio, qui Siciliam, Sardiniam, & Achaiam occupaverat, classeque maritimas Italiæ oras infestans commeatus Romæ intercluserat, magnaque annonæ difficultate & caritate urbem presserat; Plebis Romanæ violentis precibus coacti pacem fecerunt. Quo tempore Senatus Pópulusque Romanus Triumvirorum Reipublicæ constituendæ acta agendaque rata esse jussit. Inde vero Antonius cum uxore Octaviâ instituens profectionem in Orientem, Athenis literas accepit à Ventidio, eum in agro Cyrrhestico exercitum, Parthorum fere ad internecionem cecidisse, occiso etiam Pacoro regis filio; eodem die quo ante annos quindecem

cem Crassiana clades accepta fuerat. Porro iisdem Coss. M. Agrippa Cæsaris legatus in Galliâ Aquitanos tumultuantes pacavit, indeque Romanorum secundus Rhenam transmisit. Proconsul autem Domitius Calvinus domitis Cæretanis, ultus cladem Peducæi legati Cæsaris pacavit Hispaniam: quæ inde prorsus cedens in potestatem ipsius Cæsaris Octaviani, inque provinciæ peculiaris ditionem, ipsi tanquam Imperatori & Domino suo factæ tributariæ formam redacta, videtur nova quædam & graviora æra vestigalia live tributa imposita cœpisse eidem pendere; atque inde æra Hispanica dicta annorum epocha initio Consulom deinceps insequentium, per Hispaniam præsertim & Galliam atque Africam, & cæteras provincias occidentis instituta esse.

A. M. 3967. Ol. Æra Cæsaris Octav. 1.
185. 3. vel 2. def.

R. C. 711. Coss. { App. Claudius Pulcher. } 715. F. M.
714. C. { C. Norbanus Flaccus. } 716. V.

Pulchro & Flacco Coss. in idem Fasti Græci statunt initium Imperii Octavii Cæsaris Ecl. Sol.

Augusti, nimirum propter Epocham qua de proxime dictum est. In eundem annum Consul honorarius designatus Sex. Tædus Afer, antequam iniret mortuus est. Iis vero Coss. Cæsar suscepto bello maritimo contra Sextum Pompeium, ingentem cladem partim ad hoste partim à tempestate accepit. Antonius autem in Syriâ Antiocho Comagenorum rege ad imperata faciendum compulso, Tarentum Italiæ reversus cum trecentis navibus, foedus cum Cæsare renovavit. Porro P. Ventidius Bassus, qui olim bello sociali in triumpho ductus fuerat, primus Romanorum ex Tauro monte de bellicosissimâ Parthorum Gente triumphum egit, v. Kal. Decembris.

A. M.

A. M. 3968. Ol. 185. 4. vel 3. def. *Æra Cæsaris Octav. 2.*

R. C. 712. C. Coss. { M. Vipfanius Agrippa. { 716. F. M.
715. C. { L. Caninius Gallus. { 717. V.

Eodem anno Consul fuffectus fuit T. Statilius Taurus. Iis Coss. Lepidus, Antonius, & Cæsar exacto quinquennio Triumviratus primo, Triumviros se renuntiarunt in alterum quinquennium. Cæsar autem Siculum bellum civile contra Sextum Pompeium reintegravit, eumque debellavit: potiffimâ opera Agrippæ Consulis, postquam hic oblatum ex Galliâ triumphum recusasset. Interea C. Sosius Antonii legatus, latis Herodi Antipatri filio, regi Judæorum appellato à senatu, suppetiis, denuo cepit Hierosolyma, simulque Antigonum; eodem die quo ante septem & viginti annos Pompeius Magnus illa ceperat, uti refert Josephus Historicus. Verum neque hi anni captorum Hierosolymorum plures quam viginti sex, neque illi paulo superius expositi victoriæ Parthicæ plures quam quatuordecim præcise completi revera fuerint, nisi ascribatur integrum quadriennium Imperio Julii Cæsaris post Pharsalicam victoriam.

A. M. 3269. Ol. 186. 1. vel 185. 4. def. *Æra Cæsaris Octav. 3.*

R. C. 713. C. Coss. { L. Gellius Poplicola. { 717. F. M.
716. C. { M. Cocceius Nerva. { 718. V.

Eodem anno Coss. suffecti fuerunt L. Munaciùs Plan-
cus 2. & P. Sulpicius. Quirinus. Iis Coss. Cæsar. Octa-
vianus, profligato sexto Pompeio, Colle-
garum in Triumviratu alterum M. Æmi-
lius Lepidum, quem ex Africâ in auxilium evocarat,
Messanæ superbientem viginti legionum fiducia, sum-
masque sibi partes terrore ac minis vindicantem, spo-
liavit exercitu, ad se transeunte, & coegit abdicare
Triumviratu: supplicemque concessâ vitâ Circeiis in
perpetuum

perpetuum relegavit. Porro Domitius Calvinus pro-
 consul ex Hispaniâ triumphum egit xvi: Kal. Sexti-
 lis. Ipse autem Cæsar Octavianus appellatus Impe-
 rator ex Siciliâ ovans iterum Urbem ingressus est, Idi-
 bus Novembris: donato M. Agrippâ rostratâ coronâ
 aureâ ob navalem victoriam.

A. M. 3970. Ol.
186. 2. vel 1. def. Æra Cæsaris Octav. 4.

R. C. 714. Coll. { L. Cornificius } 718. F. M.
717. C. { Sex. Pompeius, Sex. f. } 719. V.

Iis Coss. Pompeius, filius Cn. Pompeii Magni, fugâ delatus in Asiam, circa Samum aut Lesbium insulam per M. Titium Antonii legatum interfectus est. Circa idem tempus ipse M. Antonius factâ parum prosperâ expeditione in Mediam & Parthiam, in reditu Artuâdem Armeniæ majoris regem ambiguâ fide captum, aureis compedibus vincivit, demumque redactô ipsius regno in formam provinciæ in Ægyptum deportavit, ac Alexandriæ scilicet coram Cleopatrá regina in triumpho duxit. Interea Cæsar in Illyrico Jápudes subegit, Pannoniam vastatam ad pacem petendam adegit, bellum Dalmaticum susceptum per Agrippam legatum, ipsé maxima ex parte confecit, reliquum Statilio Tauro commisit, Romamque profectus oblatum ob ea gesta triumphum in aliud tempus distulit. Eodem tempore bellum Marficum refert Lapidæum fragmentum Fastorum Municipaliū.

A. M. 3971. Ol. Æra Cæsaris Octav. 5.
186. 3. vel 2. def.

R. C. 715. Conf. { M. Antoniusz. } 719. F. M.
718. C. { L. Scritonius Libo. } 720. V.

Antonio confestim abdicanti eodem die Kal. Januarii Consul successit L. Sempronius Atratinus; Scribonio autem & Sempronio Kal. Jul. Paulus Æmilius, Lepidus & C. Memmius: eorumque alteri Kal. C c Novemb.

Novembr. C. Herennius. Iis vero Coss. Octavia de-
spectui habita à marito Antonio ob ejus consuetudi-
nem cum Cleopatrá, Athenis Romam reversa est.
Iisdem Coss. triumpharunt, ex Africâ T. Statilius Tau-
rus Proconsul, pridie Kal. Jul. ex Judæa C. Sosius I I I.
Non. Septem. atque ex Hispania C. Norbanus Flac-
cus Proconsul, 1y. id. Octob.

A. M. 3872. Ol. 186. 4. vel 3. def. Æra Cæsaris Octav. 6.

R. C. 716. Coss. { Imperator Cæsar Octav. 2. } 720. F. M.
719. C. { L. Volcatius Tullus. } 721. V.

Cæsari ita confestim abdicanti eodem die Kal. Jan.
Consul successus est L. Autronius Pætus. Volcatio au-
tem (creato in locum Sexti Pompeii Magni filii, qui in
eundem annum cum Cæsare designatus erat) Kal.
Maii L. Flavius Sævinius: ejus & Autronio Kal. Jul.
Man. Acilius & C. Fonteius Capito; Kal. Sept. L.
Vinicius; Kal. Octo. L. Lænonius. Per ea tempora Cæ-
sarem inter ac Antonium, qui in regem Barbarum &
Cleopatraz mancipium degenerasse ferebatur, simulta-
tes denuo gliscere cœperunt.

A. M. 3973. Ol. 187. 1. vel 186. 4. def. Æra Cæsaris Octav. 7.

R. C. 717. Coss. { Cn. Domitius Ahenobarbus. } 721. F. M.
720. C. { C. Sosius. } 722. V.

Iis Coss. successi sunt Kal. Jul. Paulus Æmilius Le-
pidus & L. Cornelius, & eorum alteri Kal. Novemb.
Numerius Valerius Messalla. Iis autem Coss. transacto
altero Triumviratus quinquennio, simultates inter Cæ-
sarem & Antonium extremæ exarserunt: Antonioque
hosti judicato à senatu, Consulatus quem anno dein-
ceps insequente, cum Cæsare gesturus erat, atque im-
perium abrogatum est: Cleopatraz etiam reginæ quasi
Romanum imperium affectanti bellum indictum. Unde
Cæsar Occidentem, Antonius Orientem fere totum ad
bellum

bellum armare instituit. Cæterum eodem anno Domitius Ahenobarbus Consul vel proconsul ex Hispaniâ triumphasse existimatur.

A. M. 3974. Ol. 187. a. vel 1. def. Æra Cæsaris Octa. 8.

R. C. 718 Coss. { Imp. Cæsar Octavianus 3. } 722. F. M.
721. C. { M. Valerius Messalla Corvinus. } 723. V.

Messalla Corvinus ab Antonio olim proscriptus, jam in ejus locum Consul factus est. Suffecti autem sunt Kal. Maii M. Titius Rufus; Kal. Octobris Cn. Pompeius Rufus. Eo anno C. Cæsar Octavianus, devictis navali prælio ad Actium Epiri promontorium (ubi postea Nicopolim urbem ædificavit) M. Antonio reliquo Triumviratus Collegâ, & Cleopatrá Ægypti reginâ, die quarto nonas, sive secundo Septembris: etiam ipse demum Imperium Romanum singulare obtinuit.

A. M. 3975. Ol. 187. 3. vel 2. def. Cæsaris Octav. Monarchiæ 1.

R. C. 719. Coss. { Imp. Cæsar Octavianus 4. } 723. F. M.
722. C. { M. Licinius Crassus. } 724. V.

Crasso Consuli suffecti sunt Kal. Jul. C. Antistius, Kal. vel Id. Septem. M. Tullius Ciceronis filius, Kal. Novemb. L. Sævius Rufus. Eo anno Imperator Cæsar Octavianus, facta in Ægyptum expeditione, Antonium ad Hippodromum prope Alexandriam denovo victum, rerum desperatione ad consciscendam sibi necem adegit; itemque paulo postea Cleopatram reginam, de stirpe Ptolomæorum sive Lagidarum postremam: Alexandriamque cepit, ac Ægyptum Romani imperii provinciam fecit, mense sextili: media Olympiade cxxxvii. juxta Dionysium Halicarnasæum, procemio Historiæ; anno autem Nabonazari ab Alexandri morte ccxcv, at ab ipsa epocha sive initio regni Nabonazari dccxix. quasi ineunte juxta Ptolomæum

mæum Astronomum. Atque ibi Alexandrini statuerunt Epocham annorum Augustanorum.

A. M. 3976. Ol. Cæsaris Octav. Monarch. 2.
187. 4. vel 3. def.

R C. 720. Coss. { Imp. Cæsar Octavianus 5. } 724. F. M.
723. C. { Sextus Apuleius. } 725. V.

Apuleio Consuli suffectus est Kal. Jul. Poritus Valerius Messalla: Cæsarique & ei Kal. Novembris C. Furnius & C. Cluvius. Eo anno Imperator Cæsar Octavianus sub mediam ætatem reversus in Italiam; mense sextili cum triplici triumpho Romam ingressus est: primo de Pannoniis, Dalmatis, Japudibus, & Gallis, VII. Idus Sextil. quo ipso die etiam C. Albius Carrinas Proconsul & legatus ejus triumphavit de Gallis, Morinis, & Suevis: secundo ex Macedonia & Actio, VII. Idus: tertio de Regina Cleopatra ex Ægypto VI. Idus ejusdem mensis. Eodemque anno L. Autronium Pætum proconsulem triumphasse ex Africa, XVII. Kal. Septembris, colligitur ex Fastorum marmoreorum fragmentis. Itaque ita pace terra marique pæta Janus tertium ab urbe condita clausus est: Salutis etiam augurium denuo factum: imposito fine bellis civilibus altero & vicesimo anno, juxta abbreviatorem Livij; qui tamen annus fuisse videatur tantummodo vicesimus primus, nisi amplius quadriennio ascribatur imperio Julii Cæsaris post Pharsalicam victoriam. Porro autem eodem anno Imperator Cæsar Octavianus, Senatus populique Romani mandato per Valerium Messallam, salutatus & cognominatus est pater patriæ; idemque morum legumque regimine in decennium accepto, sine Censuræ honore censum egit, annoque insequente, Collega M. Agrippa Lustrum fecit (an LXXI?) post annum alterum & quadragesimum quam proximum conditum erat: ut ipse in monumento Ancyrano de se testatur.

A. M. 3977. Ol. 188. *Cæsaris Octaviani Monar. 3.*
 1. vel 187. 4. def.

R. C. 721. Coss. { Imp. Cæsar Octavianus 4. } 725. F. M.
 724. C. { M. Vipſanius Agrippa. 2. } 726. V.

Iis Coss. M. Licinius Crassus Proconsul ex Thraciâ de devictis ante annum Bastarnis, rege eorum Deldone suâ manu occiso, atque Getis, eorum quoque rege Dapyge ad necem adactis, triumphum egit 111. nonas Jul. Circa finem vero ejus anni, condito lustris, Cæsar Octavianus lectus etiam princeps senatus; adhibitis in consilium duobus amicorum præcipuis, Agrippâ collegâ & C. Cilnio Mæcenate præfecto Urbis, de reddendâ Republicâ: suadente Agrippâ, dissuadente autem Mæcenate, hujus sententiam amplexatus, Reipublicæ constituendæ potestatem, senatus consulto confirmatam cum Imperio accepit in decennium.

A. M. 3978. Ol. 188. 2. vel 1. def. *Cæsaris Octav. Aug. Monarch. 4.*

R. C. 722. Coss. { Imperator Cæsar Octav. Aug. 7. } 726. F. M.
 725. C. { M. Vipſanius Agrippa. 3. } 727. V.

Ejus anni initio, Idibus Januarii vel triduo post, Senatus consulto facto in sententiam L. Munatii Planci, Imperator Cæsar Octavianus novo & amplissimo cognomine sive titulo majestatis appellatus est Augustus: indeque Romanis putari cœpti sunt anni Augustorum. Eodem anno M. Valerius Messalla Corvinus proconsul ex Galliâ triumphum egit, vii. Kal. Octobris. Idemque à Cæsare in Galliam profecturo creatus præfectus Urbis, intra sextum diem hoc honore se abdicavit, inque ejus locum creatus est M. Agrippa.

A. M. 3979. Ol. 188. 3. vel 2. def. *Cæsaris Aug. Monarch. 5.*

R. C. 723. Coss. { Imp. Cæsar Augustus 7. } 727. F. M.
 726. C. { Titus Statilius Taurus 2. } 728. V.

Octavum Consulatum Cæsar Augustus. inivit Tarracone Hispaniæ, bellum illaturus Cantabris & Astu-
 Cc 3 ribus,

ribus, qui non modo imperata facere recusabant, sed etiam vicina loca latrocinis & populationibus infestabant. Ac eousque Indorum ac Scytharum legationes ad Augustum venisse, ab extremo Oriente & Septentrione, perhibentur. Ex Hispaniâ autem Sex. Apuleius Proconsul triumphum egit, v. 1. Kal. Februarii. Iisdem Coss. Cornelius Gallus primus Romanorum Ægypti præfectus, majestatis & affectati regni damnatus, ad consciscendam sibi necem adactus est. Polemo autem rex Ponti in amicitiam receptus est.

A. M. 13980. Ol. 188. 4. vel 3. def. Cæsaris Augusti Monarch. 6.

R. C. 724. Coss. { Imp. Cæsar Augustus 9. } 728. F. M.
727. C. { M. Junius Silanus. } 729. V.

Novum quoque Consulatum Augustus inivit in Hispaniâ, ubi circa hæc tempora Cæsarea Augusta, in Lusitania Emerita Augusta, alibique aliæ complures Augustæ colonie conditæ sunt. Iisdem Coss. mortuo rege Amynta, Galatia cum Lycaonia facta est provincia. Jubæ vero, filio Jubæ regis ad necem adacti bello Julii Cæsaris Africano, partem Getuliæ pro regno paterno permisit Augustus. Pace autem terra marique denuo parva Janus quartum clausus est, iterum à Cæsare Augusto.

A. M. 13981. Ol. 189. 1. vel 188. 4. def. Cæsaris Augusti Monarch. 7.

R. C. 725. Coss. { Imp. Cæsar Augustus 10. } 729. F. M.
728. C. { C. Norbanus Flaccus. } 730. V.

Primo ejus annidie Senatus in acta Augusti juravit, & absolutam imperii potestatem ipsi tribuit, soluto legibus. Eodem anno Cantabri & Astures Augusti discessu rebellantes ab Aelio Lamiâ perdomiti sunt. Circa idem tempus Aelius Gallus Ægypti Præfectus Romanorum primus suscepit expeditionem in Arabiam Felicem, sed parum felici successu persuia Syllæ Ducis.

A. M.

A. M. 3982. Ol. Aug. Trib. Potestat. 1. ex 27. die Junii.
189. 2. vel 1. def.

R. C. 726. Coss. { Imp. Augustus Cæsar xi. } 730. F. M.
729. C. { A. Terentius Varro Murena. } 731. V.

Varroni pestilentia, qua ex gravi cælo funestus is annus erat, mortuo, Cn. Calpurnium Pisorem, postea- que sibi abdicanti L. Cestium, ambos olim Pompeia- narum Brutique & Cassii partium, Coss. suffecit Au- gustus; etiam ipse morbo ancipiti Antonii Musæ me- dici opera liberatus; interim mortuo quoque M. Mar- cello Ædili Curuli sororis suæ filio suoque genero, ac destinato imperii hærede. Eodem autem anno repu- diata quâ magna vi offerebat populus perpetua dicta- tura, vicesimo septimo die Junii, sive v. Kal. Julii accepit Augustus Tribunitiam Potestatem, supremam & sacrosanctam illam, qua cætera imperia præemine- bar, ipseque deinceps, ac successores ipsius Imperii sui annos numerabant.

A. M. 3983. Ol. Augusti Trib. Pot. 2. ex 27. die Junii.
189. 3. vel 2. def.

R. C. 727. Coss. { M. Claudius Marcellus Æterninus } 731. F. M.
730. C. { L. Arruntius. } 732. V.

Iis Coss. creati postremi privati Censores L. Muna- tius Plancus & Paulus Æmilius Lepidus, partim dis- cordia, partim suis ipsorum vitiis, partim prodigio tri- bunalis repente collapsi ac dissipati, ascendentibus ipsis, moti abdicarunt, nec lustrum fecerunt. Circa idem tem- pus P. Petronius Ægypti Præfectus, suscepta expedi- tione in Æthiopiam, Candacem ejus Reginam adegit ad petendam per legatos pacem ab Augusto.

A. M. 3984. Ol. Aug. Tribun. Pot. 3. ex 27. die Junii.
189. 4. vel 3. def.

R. C. 728. Coss. { M. Lollius. } 732. F. M.
731. C. { Q. Æmilius Lepidus. } 733. V.

Lepidus Consulatum tardius inivit, quod ejus locus reservandus erat Augusto, (qui erat in Sicilia instituens profectionem

profectionem in Orientem;) ac deinde acerrimum competitorum habuit L. Silanum. Iis Coss. Augustus M. Agrippæ Juliam filiam Marcelli viduam nuptui dedit. Iisdem Coss. L. Sempronius Atratinus Proconsul ex Africa triumphum egit iv. id. Octobris.

A. M. 3985. Ol. Aug. Tribun. Pot. 4. ex 27. die Junii.
190. 1. vel 189 4.

R. C. 729. Coss. { M. Apuleius. } 733. F. M.
732. C. { P. Silius Nerva. } 734. V.

Iis Coss. Augustus cum Tiberio Claudio Nerone, privigno ex Livia uxore, in Oriente versatus, ejus provincias & regna constituit; recepta Armenia, factaque cum Phraate Parthorum Rege pace, captivos ex Crassiano & Antoniano exercitu, signaque reddente, non tamen (ut quidam tradiderunt) adhuc obsides aliquos è filiis dante. Samum autem reversus legatos cum litteris à Poro & Pandione Indiæ Regibus, legatos etiam à Candace Regina Æthiopiæ accepit; interimque Roma optatum nuncium de Caio nepote sibi ex Agrippa & Julia nato.

A. M. 3986. Ol. Aug. Tribun. Pot. 5, ex 27. die Junii.
190. 2. vel 1. def.

R. C. 730. Coss. { C. Sentius Saturninus. } 734. E. M.
733. C. { Q. Lucretius Vespillo. } 735. V.

- Vespillo item Consulatum Augusto destinatum serius inivit, propter M. Egnatii Rufi competitoris contentionem. Kalendis autem Julii ambobus suffecti sunt Coss. M. Agrippa iv. & M. Vinicius: vel hic saltem Sentio. Eo anno L. Cornelius Balbus Proconsul ex Africa, solus alienigena utpote Gadibus oriundus, Romæ triumphum egit, vi. Kal. Aprilis. Ac T. Statilius Taurus Urbi præfectus est. Agrippa vero rebellantes denuo Cantabros prope universos concidit, atque Pannonos repressit. Porro eodem anno Augustus morum legumque regimen iterum accepit, cum potestate

potestate Censoriâ in quinquennium, ac Consulari in perpetuum.

A. M. 3987. Ol. Aug. Tribun. Pot. 6. ex 27. die Junii.
190. 3. vel 2. def.

R. C. 731. Coss. { P. Cornelius Lentulus Marcellinus. } 735. F. M.
734. C. { Cn. Cornelius Lentulus. } 736. V.

Iis Coss. Augustus Reip. constituendæ potestatem iterum accepit in quinquennium: ejusque pariter ac Tribunitiæ potestatis Collegam item in quinquennium assumpsit M. Agrippam generum suum. Deinde autem senatum severe legit.

A. M. 3988. Ol. Augusti Tribun. Pot. 7. ex 27. die Junii.
190. 4. vel 3. def.

R. C. 732. Coss. { C. Furnius. } 736. F. M.
735. C. { C. Junius Silanus. } 737. V.

Iis Coss. à Cæsare Augusto magnificentissime celebrati sunt Ludi Seculares quinta juxta rationem Quindecim virorum; & quidem post decies undenos, five centum ac decem annos revolutos à proxime præcedentibus, celebratis Consulatu Lepidi & Orestis, ut apparet ex Horatii Poëtæ carmine seculari, collato cum Censorini capite xvii. de die Natali, & carminibus Sibyllinis initio secundi libri historiæ Zozimi; si uti singuli præcedentes ex eorundem Quindecim virorum relatione: quum tamen revoluti sint anni tantummodo centum ac novem, nisi Julius Cæsar post Pharsalicam victoriam imperarit annos quatuor ac dimidium. Soliti autem sunt Ludi Seculares celebrari circa mediam ætatem ac finem messis, ut clare significat Zosimus. Confectis vero Ludis, Augustus Caium & Lucium Agrippæ ex filia sua Julia filios à patre emptos domi adoptavit. Iisdem Coss. M. Lollius Galliæ Proconsul à Germanis Rhenum trajicientibus magnam cladem accepit.

A. M. 3989. Ol. 191. Aug. Trib. Pot. 8. ex 27. die Junii.
1. vel 190. 4. def.

R. C. 733. C. Coss. { L. Domitius Ahenobarbus } 737. F. M.
736. C. { P. Cornelius Scipio. } 738. V.

Alteri Consulium Kal. Jul. successus est L. Tarius Rufus. Eo anno Pannonios cum Noricis Istriam populates, aliquot præliis fregit P. Silius. Bessos Thraciam lacescentes domuit: Scordiscos cum Sauromatis Macedoniam invadentes, ultra Istrum repulit L. Asinius.

A. M. 3990. Ol. 191. 2. vel 1. def. Augusti Tribun. Pot. 9. ex 27. die Junii.

R. C. 734. C. Coss. { M. Livius Drusus Libo. } 738. F. M.
737. C. { L. Calpurnius Piso Cæsoninus. } 739. V.

Iis Coss. Drusus & Tiberius Neronæ fratres Augusti privigni, Rhætos circa Alpes Tridentinas, aliosque vicinos Inalpinos populos pleramque partem deleverunt, reliquos imperata facere coegerunt. Noricos autem repressit P. Silius Proconsul; forte alterius illorum legatus, qui iisdem Coss. ex Alpibus & Pannoniis triumphum egit; sicut etiam L. Asinius Proconsul de Sauromatis.

A. M. 3991. Ol. 191. 3. vel 2. def. Aug. Tribun. Pot. 10. ex 27. die Junii.

R. C. 735. C. Coss. { M. Licinius Crassus. } 739. F. M.
738. C. { Cn. Cornelius Lentulus Augur. } 740. V.

Iis Coss. M. Agrippa Bosporanos subactos Polemoni Regi Ponti subiecit. Triumphum autem propterea oblatum neglexit, aliisque legatis Imperatoriis sive Præfectis & Præsidibus provinciarum deinceps negligendi Auctor fuit, primus pro triumpho triumphalia ornamenta consequi contentus. Sub idem vero tempus idem Agrippa Berytum, urbem maritimam Phœniciæ, coloniam deduxit. Porro iisdem Coss. reliqui populi Alpini,

Alpini, à Mari supéro sive Adriatico ad inferum sive Ligusticum usque, perdomiti, & sub imperii Romani ditionem redacti sunt; quemadmodum testatur Tro-pæum sequente vere in Alpibus erectum: cujus me-minit Plinius libro III. capite xx.

A. M. 3992. Ol. Augusti Trib. Pot. 11. ex 27. die Junii.
191. 4. vel 3. def.

R. C. 736. Coss. { Tiberius Claudius Nero. } 740. F. M.
739. C. { P. Quinctilius Varus. } 741. V.

Iis Coss. in locum M. Æmilii Lepidi quondam Triumviri nuper demortui, demum etiam Pontifex Maximus factus est Cæsar Augustus, pridie nonas Martii; ex quo tempore Pontificatum Maximum Romæ Imperatores soli gesserunt. Inde vero Augustus, contractis undique & concrematis amplius duobus millibus librorum fatidicorū, qui vulgo ferebantur pa-rum idoneis auctoribus, Græcis vel Latinis; solos Si-byllinos, (habito etiam eorum delectu) reservatos, duobus forulis inauratis sub Palatini Apollinis basi re-condidit. Iisdem Coss. Vigintiviratus novus Magistra-tus ex Equitibus Romanis institutus est; ex quo nu-mero erant Triumviri Capitales, Triumviri Monetales, Quatuorviri Curatores viarum Urbanarum, Decem-viri qui hastam Centumviralem cogerebant.

A. M. 3993. Ol. 192. Aug. Trib. Pot. 12. ex 27. die Junii.
1. vel 191. 4. def.

R. C. 737. Coss. { M. Valerius Messalla Barbatus Æmilianus. } 741. F. M.
740. C. { P. Sulpicius Quirinus. } 742. V.

Iis Coss. (quorum alteri Messallæ mortuo suffectus est C. Valgius Saturninus Rufus; & ei abdicanti, C. Caninius Rebilus, etiam ipse in Magistratu mortuus;) mortuo M. Vipfano Agrippâ, Tiberius Nero privi-gnus Augusti ductâ Juliâ gener factus; confecto bel-lo Pannonico, ut quidam tradiderunt, primus, saltem secundus, pro triumpho triumphalibus ornamentis de-coratus

coratus est. Interim vero Drusus ejus frater Germanos Rhenum denuo trajicientes repressit, primusque Romanorum Oceanum septentrionalem Germanicum classe ingressus exploravit; Frisios autem in amicitiam populi Rom. accepit.

A. M. 3994. Ol. 192. 2. vel 1. def. Augusti Tribun. Pot. 13. ex 27. die Jun.

R. C. 738. Coss. { Paullus Fabius Maximus } 743. F. M.
741 C. { Q. Aelius Tubero. } 743. V.

His Coss. Drusus superato Rheno complures Germaniae populos subegit: indeque per Mosam flumen, & Visurgim, ac Rheni ripam, amplius quinquaginta castris arcendis hostium incursionibus condidit. Tiberius autem Dalmatas ac Pannonios arma moventes denuo subegit. Interea maximum in Thraciam exortum bellum, Bulogaso Thrace Bessorum Rege devicto, confecit L. Piso Pamphyliae Praeses. Qui omnes triumphalia ornamenta, Tiberius quidem jam iterum, adepti sunt.

A. M. 3995. Ol. 192. 3. vel 2. def. Augusti Tribun. Pot. 14. ex 27. die Jun.

R. C. 739. Coss. { Julius Antonius, filius Triumviri. } 743. F. M.
742 C. { Q. Fabius Maximus Africanus. } 744. V.

His Coss. Drusus Suevis devictis Vannium Regem dedit. Marcomannos magnam strage caesos imperata facere coegit. Tiberius autem Dacos Pannoniam incurrentes partim cecidit, partim ultra Danubium repulit, ripasque Cisdanubianas praesidiis & castellis contra hostium incursiones munivit. Piso etiam in Thraciam Maesios & Bastarnas magno praelio vicit.

A. M. 3996. Ol. 192. 4. vel 3. def. **Augusti Trib. Pot. 15. ex 27. die Junii.**

R. C. 740. C. Coss. { Nero Claudius Drusus Germanicus. } 744. F. M.
743. C. { T. Quinctius Crispinus Sulpicianus } 745. V.

Iis Coss. vel sequentibus, Tiberius ex Dalmatiâ ovans Urbem ingressus est. Drusus vero ejus frater, jam Consul, bellum adversus Germanos trans Rhenum gerens, ex fracturâ, equo super crus ejus collapsus, mortuus est, uti refert abbreviator Livii; cujus historia quatuordecim decadibus voluminum sive centum quadraginta, insuperque duobus quorum etiam epitomæ interciderunt, ut quidam censent, libris comprehensa, in illius morte terminata est.

A. M. 3997. Ol. 193. **Aug. Trib. Pot. 16. ex 27. die Junii.**
1. vel 192. 4. def.

R. C. 741. C. Coss. { C. Marcius Censorinus. } 745. F. M.
744. C. { C. Asinius Gallus. } 746. V.

Iis Coss. quum Augustus edixisset, ut triduum plus justo intercalatum per triginta sex annos Julianos, decursu duodecim annorum sine intercalatione emendaretur; mensis sextilis, quo multa ei prospera evenerant, in ipsius honorem, ex Senatusconsulto appellatus est Augustus. Iisdem Coss. Augustus Urbis Romæ pomerium ampliavit.

A. M. 3998. Ol. 193. 2. vel 1. def. **Aug. Trib. Pot. 17. ex 27. die Junii.**

R. C. 742. C. Coss. { Tiberius Claudius Nero II. } 746. F. M.
745. C. { Cn. Calpurnius Piso. II. } 747. V.

Iis Coss. Dionysius Halicarnassæus historiam suam edidit, anno (ut ipse in ejus præmio testatur) Romæ Conditiæ DC CXLV. nempe juxta Catonianum calculum; atque anno primo Olympiadis CXCIII. juxta Græcum morem applicandi Consules ad Olympiades. Tiberius vero Consulatum eum (cujus initio Kal.

Januarii triumphum egit de Germanis) per tres solum menses gessit. Fertur autem Caius Augusti nepos & adoptivus filius, nondum annum ætatis agens decimumquartum, per adulationem populi Consul designatus esse. Porro circa finem ejusdem anni, Augustus Tiberium Tribunitiæ potestatis Collegam assumpsit in quinquennium.

A. M. 3929. Ol. Aug. Trib. Pot. 18. ex 27. die Junii.
193. 3. vel 2. def.

R. C. 743. Coss. { Dec. Lælius Balbus. } 747. F. M.
746. C. { C. Antistius Vetus. } 748. V.

his Coss. Kal. Jul. successi sunt L. Manilius & Q. Nonius Asprenas Torquatus. Circa ejus vero anni initium Tiberius Augusti privignus & gener, & nuper consors factus Tribunitiæ potestatis, repente secessit Rhodum, ibique tanquam exul septennium peregit. Eodem anno Augustus Italiam in undecim regiones adjectâ Istricâ distribuit, ac nova administrandæ Reip. munia excogitavit; veluti curationes operum publicorum, Triumphiviratus legendi senatus, & recognoscendi turmas Equitum, & alia ejusmodi.

A. M. 4000. Ol. Augusti Trib. Pot. 19. ex 27. die Junii.
193. 4. vel 3. def.

R. C. 744. Coss. { Imp. Cæsar Augustus XII. } 748. F. M.
747. C. { L. Cornelius Sulla. } 749. V.

Augustus Consulatum XII. post annum XVII. suscepit, ut magistratu amplissimo præditus Caium filium tyrocinio suo in forum deduceret; qui positâ ibi ex more prætextâ, sumptâque virili togâ, clypeis hastisque puris aureis ab Equestri ordine donatus, ac princeps Juventutis appellatus, moxque Consul in quintum postea annum designatus est. Eodem anno, ut nonnulli putant, Augustus magno apparatu Athletas in Campo Martio, ac Navale prælium in Tiberi, ac aquâ in circum Flaminium inductâ Crocodilorum venationem exhibuit.

A. M.

A. M. 4001. Ol. 194. Aug. Trib. Pot. 20. ex 27. die Junii.
1. vel 193. 4. def.

R. C. 745. Coss. { C. Calvisius Sabinus. } 749. F. M.
748. C. { L. Passienus Crispinus Rufus. } 750. V.

Iis Coss. Augustus Romæ forum à se extructum publicavit; Tiberius vero tantummodo inter Sophistas Rhodi Tribun. Potestatem exercuit. Tunc autem Lucius alter Augusti nepos, & ipse studio sine adulatione populi, Consul designatus esse fertur.

A. M. 4002. Ol. 194. 2. vel 1. def. Augusti Trib. Pot. 21. ex 27. die Junii.

R. C. 746. Coss. { L. Cornelius Lentulus. } 750. F. M.
749. C. { M. Valerius Messalla Corra. } 751. V.

Iis Coss. natus est Galba, cui postea Augustus inter alios pueros se salutanti prædixisse fertur, *Et tu fili aliquando imperium degustabis.*

A. M. 4003. Ol. 194. 3. vel 2. def. Augusti Trib. Pot. 22. ex 27. die Junii.

R. C. 747. Coss. { Imp. Cæsar Augustus XIII. } 751. F. M.
750. C. { M. Plautius Silvanus. } 752. V.

Plautio Kal. Jul. suffectus est Consul C. Caninius Gallus. Kal. autem Septembris Cæsari Q. Fabricius, ut quidem apparet ex monumento Vaticano. Eum autem Consulatum postremum accepit Augustus, ut Lucium Caii fratrem, alterum suum nepotem & adoptivum filium, egressum ex ephebis itidem in forum deduceret: eodemque anno, dedicato Martis Ultoris templo votivo, atque exhibitis magnificentissimis gladiatorii muneris & Naumachiae spectaculis, Juliam filiam, Caii & Lucii Cæsarum matrem, ob famosa & probrosa adulteria, relegavit in insulam Pandateriam. Deinde vero Caium, agentem ætatis annum undevicesimum, imperio Proconsulari misit in Syriam & Orientem, adjuncto ei moderatore juventutis ipsius M. Lollio,

lio, ad recipiendam Armeniam, quam Phraates Rex Parthorum desciscens à societate Romanâ occupaverat.

Period. Jul. 4713. A. M. 4004. Ol. Augusti Tribun. Pot. 23.
Ante verm A. D. 1. 194. 4. vel 3. def. ex 27. die Junii.

R. C. 748. Coss. { Cossus Cornelius Lentulus. } 752. F. M.
751. C. { L. Calpurnius Piso Augur. } 753. V.

Piso Consul ex Thracibus rebellantibus bello triennali sub imperium redactis, ornamenta triumphalia nuper consecutus erat: & circa idem tempus L. Domitius Nero ex Germaniâ altius quàm à quoquam antea penetratâ; itemque L. Passienus Consularis ex Africâ, Getulis & Musulamiiis repressis. Interea vero Tiberius, exacto Tribunitiæ potestatis quinquennio, magnâ animi anxietate Rhodi egit; postquam Caium, proficiscentem in Orientem, invisens Sami sive Chii, criminationibus Lollii alieniorem sibi factum comperit. Cæterum Phraates Parthorum Rex acceptâ famâ adventus Caii, non tam Caii vel Augusti metu, quam seditionis & insidiarum à domesticis, vocato in colloquium (uti refert Strabo libro xvi.) Titio tunc Præfide Syriæ, (nempe Caii decessore) quatuor ei filios legitimos obsides tradidit, Saraspadem, Cerospadem, Phraanem, & Voonem sive Vononem, atque duas eorum Uxores, & filios quatuor; ita amovens à medio filios & nepotes ex Arsacio genere, à quibus ipse metuebat. Veruntamen Saraspades natu maximus non tanquam Obses, sed tanquam legatus ad redintegrandum fœdus, videtur à patre missus esse.

Per. Jul. 4714. A. M. 4005. Ol. 195. Augusti Tribun. Pot. 24.
Verus A. D. 1. vel 194. 4. def. ex 27. die Junii.

R. C. 749. Coss. { C. Julius Cæsar Vipsianus. } 753. F. M.
752. C. { L. Æmilius Paullus. } 754. V.

Caius Cæsar Augusti filius Consul, & Saraspades Phraatis Regis primogenitus, regniq; Pharthici hæres,

res, patrum & suis nominibus convenientes in insulâ Euphratis, fœdus, & pacem, & amicitiam redintegrarunt: alterque alterum epulatus est. Quo tempore M. Lollii rectoris Caii perfidia & subdola consilia per Parthum Caio indicata, & fama vulgata sunt: cujus mors intra paucos dies (incertum fortuita an voluntaria) secuta est, ut refert Velleius, qui rebus gestis tunc præsens aderat: atque jam tunc concessa Tiberio venia redeundi Romam, uti refert Suetonius: unde redarguitur error Huberti Goltzii in Augusti vitâ, & aliorum statuentium fœdus à Caio cum Parthis renovatum sexennio ante mortem Lollii. Ea vero pace redintegratâ cum Parthis videtur Janus esse clausus tertium ab Augusto, quintum ab urbe Cond. utpotè anno DCC LII. juxta Catonem, Dionysium, Livium atque Orosium.

A. M. 4006. Ol. 195. 2. vel 1. def. Augusti Trib. Pot. 25. ex 27. die Junii.

R. C. 750. Coll. { P. Vinicius. } 754. F. M.
753. C. { P. Alfinius Varus. } 755. V.

Iis Coll. Tiberius Rhodo Romam rediit, uti refert Velleius; sexennio postquam illo profectus erat, ac biennio postquam Tribunitiâ potestate exierat, juxta eundem & Suetonium. Tunc autem mortuo Lollio, ut apparet ex iisdem collatis cum Tacito, P. Sulpicius Quirinus sive Quirinius Ciliciæ Præses (ubi expugnatâ Homonadensium castellis triumphalia ornamenta adeptus est) datus est ab Augusto rector Caio Cæsari Armeniam obtinenti: quam ingressus Caius post redintegratûm fœdus Parthicum, prima parte introitus prospere gessit; mox accepto vulnere in colloquio cui se temere crediderat, factus est Reip. inutilis, ita ut Syriæ & Orientis Præfecturam omnino administraret Quirinius. Circa idem tempus Lucius ejus frater, cum imperio item Proconsulari missus in Hispaniam, mortuus est Massiliæ. Iisdem vero Coll. Augustus morum le-

gumque regimen quintum accepit cum potestate Censoriâ in decennium: quo quidem tempore videtur coepisse agere secundum suum Censum universalem sine Collegâ; quem ex Dione quanquam mutilo apparet finitum esse tertiis inde Coss. nempe Ælio Cato & Sentio Saturnino, & lustro quidem facto, numero (an LXXII?) contra quam Sigonius, Onuphrius, Goltzius, aliique Fastorum conditores retulerunt.

A. M. 4007. Ol. 195. 3. vel 2. def. Augusti Trib. Pot. 26. ex 27 die Junii.

R. C. 751.	Coss.	{ L. Ælius Lamia.	} 755. F. M.
754. C.		{ M. Servilius Geminus.	

Iis Coss. (quibus Dominum Jesum Christum natum esse nostra fert sententia, & quidem modo anno DCCLII. Romæ conditæ quasi ineunte) apparet Quirinio Præsidi Syriæ, sub mortem Caii Cæsaris, qui eodem anno rediturus in Italiam in Lyciâ diem obiit, ut ex Velleio constat, successorem ab Augusto missum esse C. Sentium Saturninum virum utique Consularem; qui Censui in Syriâ & Palæstinâ sive Judæâ jussu Augusti à Quirinio coeptos peregerit. Iisdem vero Coss. ut ex Dione, Suetonio, & Tacito colligit Goltzius, Cæsar Augustus imperium Romanum viginti quinque legionibus provinciâtim distributis, præter auxilia & cohortes alasque Equitum plurimas; Italiæ autem Galliæque litora tribus classibus munivit: ac propterea ut perpetuo sine difficultate sumptus tot tantisque exercitibus alendis suppeterent, centesimæ & vicesimæ vectigalia instituit, cum tribus Præfectis ærarii: quod secundo & medio Augusti Censui ad hunc potissimum annum meâ Chronologiâ relato apprime convenit. Iisdem Coss. M. Vinicius de Germanis devictis triumphalia ornamenta adeptus est.

A. M. 4008. Ol. Augusti Trib. Pot. 27. ex 27. die Junii.
195. 4. vel 3. def.

R. C. 752. Coss. { Sex. Ailius Catus. } 755. F. M.
755. C. { C. Sentius Saturninus. } 757. V.

Iis Coss. peracto Censu, Augustus, quod post Lucii mortem, adhuc Caio Cæsare vivo facere voluerat, post utriusque adolescentium obitum facere perseveravit; (uti refert Velleius, suffragantibus Tacito, Suetonio, & Dione: unde constat Caium paulo antea mortuum esse,) ut & Tribunitiæ potestatis consortionem Tiberio Claudio Neroni constitueret, quinto Kal. Julii, sive ipso xxvii. die Junii (nempe iterum, jamque in decennium; unde idem annus Fastorum marmoreorum calculo habetur sextus Tribunitiæ Pot. Tiberii, habitâ nimirum ratione prioris quinquennii, ante quadriennium fere exacti) atque eum adoptaret. Adoptavit vero eum una cum Agrippa Postumo Agrippæ & Juliae filio; coactum prius ut ipse Germanicum Drusi fratris sui filium adoptaret. Porro iisdem Coss. Censu Senatorius ab Augusto ampliatus: & ab iisdem Lex Ælia Sentia de modo & ratione manumissionum lata est.

A. M. 4009. Ol. 196. Aug. Trib. Pot. 28. ex 27. die Junii.
1. vel 195. 4. def.

R. C. 753. Coss. { L. Valerius Messalla Volusus. } 757. F. M.
756. C. { Cn. Cornelius Cinna Magnus. } 758. V.

Cinna Pompeii Magni ex filia nepos, quum Augusti vitæ insidias struxisse convictus esset, consilio Liviæ ab Augusto liberatus, & Consul factus est. Iis Coss. Cossus Cornelius de Getulis devictis ornamenta triumphalia, & Getulici cognomen adeptus.

Ecl. Sol. Dion.

Dion an. sequ.

A. M. 4010. Ol. Augusti Trib. Pot. 29. ex 27. die Junii.
196. 2. vel 1. def.

R. C. 754. Coss. { M. Æmilius Lepidus. } 758. F. M.
757. C. { L. Arruntius. } 759. V.

Iis Coss. (quibus Kal. Jul. suffecti sunt Caius Atci-
us Capito, & C. Vibius Postumus) bella per
Ecl. Sol. plerasque imperii Romani provincias commo-
ta sunt. Germanicum gessit Tiberius, cum legato C.
Sentio Saturnino, qui inde ornamenta triumphalia
consecutus est: sicut ex Isauria Cossus, sive Cn. Lentu-
lus, una cum cognomento Isaurici.

A. M. 4011. Ol. Augusti Trib. Pot. 30. ex 27. die Junii.
196. 3. vel 2. def.

R. C. 755. Coss. { A. Licinius Nerva Silianus. } 759. F. M.
758. C. { Q. Cæcilius Metellus Creticus Silianus. } 760. V.

Iis Coss. (quibus utique Kal. Jul. suffecti sunt. P.
Cornelius Lentulus Scipio, & T. Quin-
Ecl. Lun. Joseph. tius Crispinus Valerianus) M. Vale-
rius Messalinus Illyricorum rebellantium, & inopina-
to se adorientium amplius viginti millia una legione
eâque semiplenâ sudit fugavitque; ac triumphalibus
ornamentis propterea donatus est. Inde vero ortum
in Illyrico Pannonicum Dalmaticumque bellum, post
Punica gravissimum Tiberius, factâ pace cum Maro-
bodu Marcomannorum Duce, quindecim legionibus,
paribusque auxiliorum copiis, triennio gessit.

A. M. 4012. Ol. Augusti Trib. Pot. 31. ex 27. die Junii.
196. 4. vel 3. def.

R. C. 756. Coss. { M. Furius Camillus. } 760. F. M.
759. C. { Sex. Nonius Quinctilianus. } 761. V.

Iis Coss. (quibus Kal. Jul. suffecti sunt, L. Apro-
nius & A. Vibius Habitus) A. Cæcina & Plautius
Silvanus legati bello Pannonico magnam acceptam cla-
dem, legionariorum virtute refarciverunt: Plautius
deinde

deinde ornamenta triumphalia adeptus est. Augustus vero suspectum habens Tiberium, tanquam ultro protrahentem bellum; Germanicum Drusi filium, quem is adoptare coactus erat, Quæstorem cum Proconsulari Imperio, novoque exercitu in Illyricum misit. Veruntamen Agrippâ Postumo quasi ob stolidam ferocitatem familia & gentilitate Augusti abdicato, primumque Surrenti in cluso, deinde autem in Planasiam insulam relegato: Tiberius veluti manifestus Augusti non modo hæres sed & Collega, lege per Consules latâ, imperium in omnes exercitus & provincias obrinuit.

A. M. 4013. Ol. 197. Aug. Trib. Pot. 32. ex. 27. die Junii.
1. vpl 196. 4. def.

R. C. 757 Coss. { C. Poppæus Sabinus. } 761. F. M.
760. C. { Q. Sulpicius Camerinus. } 762. V.

Iis Coss. (quibus suffecti sunt, Kal. Jul. M. Papius Mutilus, & Q. Poppæus Secundinus) M. Æmilius Lepidus, incensis Dalmatarum opidis, vastatis agris, cæsisque hostium copiis, triumphalia ornamenta consequutus est: itemque C. Vibius Postumus, cujus operâ & consilio usus est Germanicus; qui etiam ipse præter triumphalia ornamenta donata postea, pariter ac prætoria insignia, appellatus est Imperator. Tiberius vero demum bellum Illyricum confecit, rege Batone adpetendam pacem adaçto. Iisdem Coss. magna clades in Germaniâ accepta est: tribus legionibus paribusque auxiliis Romanorum, cum Proconsule Quinctilio Varo, ab Arminio circumventis & deletis, quarto nonas Quinctiles: eodem die quo clades Cannensis, ante annos ccxxiv. cujus occasione Tiberius triumphum ex Illyrico decretum distulit. Denique iisdem Coss. lex Papia Poppæa de maritandis ordinibus lata est.

Florus 7.

A. M. 4014. Ol. Augusti Trib. Pot. 33. ex 27. die Junii.
197. 2. vel 1. def.

R. C. 758. Coss. { P. Cornelius Dolabella. } 762. F. M.
761. C. { C. Junius Silanus. } 763. V.

Kal. Jul. suffectus est Ser. Cornelius Lentulus Ma-
luginensis. Iisdem Coss. Tiberius suscepit expeditio-
nem in Germaniam, ad ulciscendam cladem Varianam.
Interea tumultus quidam excitati sunt circa liberatio-
nem Juliae Augusti filiae, & ejus filii Agrippae Postumi.
Germanos vero & Gallos in urbe peregrinantes, Au-
gustus excedere ante certum diem edicto jussit.

A. M. 4015. Ol. Augusti Trib. Pot. 34. ex 27. die Junii.
197. 3. vel 2. def.

R. C. 759. Coss. { M. Aemilius Lepidus. } 763. F. M.
762. C. { T. Statilius Taurus. } 764. V.

Lepido suffectus est, Kal. Jul. L. Cassius Longinus.
Iis Coss. Tiberius Germaniam, satis inter ejus princi-
pes per Maroboduum & Segesten discordiis, quarum
peritus erat artifex, longe lateque vastavit. Romae
de lege Papiam Poppaeam aliquid remissum est Equitum
precibus, perrogatam Juliam sumptuariam Mathematicis
etiam interdictum respondere de alicujus vitae longi-
tudine consulentibus.

A. M. 4016. Ol.* Augusti Trib. Pot. 35. ex 27. die Junii.
197. 4. vel 3. def.

R. C. 760. Coss. { Germanicus Caesar. } 764. F. M.
763. C. { C. Fonteius Capito. } 765. V.

Fonteio Kal. Jul. suffectus est Consul C. Visellius
Varro. Eo anno Tiberius Romam reversus, secun-
dum triumphum, ob cladem Varianam dilatum, egit
de Illyriis, Pannoniis, Dalmatis, ac Germanis, vi. idus
Maii. Deinde dedicavit aedem Concordiae: itemque
Castoris & Pollucis, suo ac Drusi fratris mortui nomi-
ne. Sub anni exitum Germanicus profectus est in Gal-
liam

liam intestinis seditionibus laborantem, quam pacavit : indeque cum 8. legionibus contra Germanos; quibuscum solis tunc bellum gerebatur, idque magis abolendæ infamiæ cladis Varianæ causâ, quam imperii proferendi cupidine. Circa id tempus L. Piso factus est Præfectus Urbis.

A. M. 4017. Ol. 198. Aug. Trib. Pot. 36. ex 27. die Junii.
1. vel 197. 4. def.

R. C. 761. Coss. { C. Silius. } 765. F. M.
764. C. { L. Munatius Plancus. } 766. V.

Iis Coss. Augustus testamentum condidit, & apud Vestales virgines deposuit : ac tertium eumque postremum suum censum cum Tiberio collegâ instituit; quo tandem totius Senatus consensu vicefimæ hæreditatum vectigal receptum est, conferendum in ærarium militare.

A. M. 4018. Ol. 198. 2. vel 1. def. Augusti Trib. Pot. 37. ex 27. die Junii.

R. C. 762. Coss. { Sex. Pompeius. } 766. F. M.
765. C. { Sex. Appuleius. } 767. V.

Iis Coss. ab Augusto & Tiberio conditum est lustrum LXXIII. centum autem plus minus diebus postea Augustus, quum rumor esset, eum selectis aliquot consciis, invisisse Agrippam Postumum, multisque editis charitatis signis fecisse spem revocandi ejus; ut plurimorum fuit suspicio, Liviæ uxoris matris Tiberii dolo, quæ medicatas ficus ipsi edendas obtulisset, mortuus est Nolæ in Campaniâ XIV. Kal. Septemb. five die XIX. Augusti: ferme completo ætatis suæ Sol. Ecl. anno LXXVI. vel ut nonnulli retulerunt LXXVII. imperii vero à Triumviratu LXVI. æra Hispanicâ LII. Actiaca victoria XLIV. Itaque ex illo die XIX Augusti, (unde annales suos exorsus est & Cornelius Tacitus) consurgit initium imperii Tiberii Cæsaris Augusti. Quod quidem ipse auspiciatus est imperatâ cæde Agrippæ Postumi; ac mox nece Juliæ ejus matris filia

A. M. 4614. Ol. Augusti Trib. Pot. 33. ex 27. die Junii.
197. 2. vel 1. def.

R. C. 758. Coss. { P. Cornelius Dolabella. } 762. F. M.
761. C. { C. Junius Silanus. } 763. V.

Kal. Jul. suffectus est Ser. Cornelius Lentulus Ma-
luginensis. Iisdem Coss. Tiberius suscepit expeditio-
nem in Germaniam, ad ulciscendam cladem Varianam.
Interea tumultus quidam excitati sunt circa liberatio-
nem Juliæ Augusti filiæ, & ejus filii Agrippæ Postumi.
Germanos vero & Gallos in urbe peregrinantes, Au-
gustus excedere ante certum diem edicto jussit.

A. M. 4615. Ol. Augusti Trib. Pot. 34. ex 27. die Junii.
197. 3. vel 2. def.

R. C. 759. Coss. { M. Æmilius Lepidus. } 763. F. M.
762. C. { T. Statilius Taurus. } 764. V.

Lepido suffectus est, Kal. Jul. L. Cassius Longinus.
His Coss. Tiberius Germaniam, satis inter ejus princi-
pes per Maroboduum & Segesten discordiis, quarum
peritus erat artifex, longe lateque vastavit. Romæ
de lege Papiæ Poppææ aliquid remissum est Equitum
precibus, perrogatâ Juliæ sumptuariâ Mathematicis
etiam interdictum respondere de alicujus vitæ longi-
tudine consulentibus.

A. M. 4616. Ol. Augusti Trib. Pot. 35. ex 27. die Junii.
197. 4. vel 3. def.

R. C. 760. Coss. { Germanicus Cæsar. } 764. F. M.
763. C. { C. Fonteius Capito. } 765. V.

Fonteio Kal. Jul. suffectus est Consul C. Visellius
Varro. Eo anno Tiberius Romam reversus, secun-
dum triumphum, ob cladem Varianam dilatam, egit
de Illyriis, Pannoniis, Dalmatis, ac Germanis, vi. idus
Maii. Deinde dedicavit ædem Concordiæ: itemque
Castoris & Pollucis, suo ac Drusi fratris mortui nomi-
ne. Sub anni exitum Germanicus profectus est in Gal-
liam

liam iestinis seditionibus laborantem, quam pacavit : indeque cum 8. legionibus contra Germanos; quibuscum solis tunc bellum gerebatur, idque magis abolendæ infamiæ cladis Varianæ causâ, quam imperii proferendi cupidine. Circa id tempus L. Piso factus est Præfectus Urbis.

A. M. 4017. Ol. 198. Aug. Trib. Pot. 36. ex 27. die Junii.
1. vel 197. 4. def.

R. C. 761. Coss. { C. Silius. } 765. F. M.
764. C. { L. Munatius Plancus. } 766. V.

Iis Coss. Augustus testamentum condidit, & apud Vestales virgines deposuit : ac tertium eumque postremum suum censum cum Tiberio collegâ instituit; quo tandem totius Senatus consensu vicefimæ hæreditatum vestigal receptum est, conferendum in ærarium militare.

A. M. 4018. Ol. 198. 2. vel 1. def. Augusti Trib. Pot. 37. ex 27. die Junii.

R. C. 762. Coss. { Sex. Pompeius. } 766. F. M.
765. C. { Sex. Appuleius. } 767. V.

Iis Coss. ab Augusto & Tiberio conditum est lustrum LXXIII. centum autem plus minus diebus postea Augustus, quum rumor esset, eum selectis aliquot conscis, invisisse Agrippam Postumum, multisque editis charitatis signis fecisse spem revocandi ejus; ut plurimorum fuit suspicio, Liviæ uxoris matris Tiberii dolo, quæ medicatas ficus ipsi edendas obtulisset, mortuus est Nolæ in Campaniâ XIV. Kal. Septemb. five die XIX. Augusti: ferme completo ætatis suæ Sol. Ed. anno LXXVI. vel ut nonnulli retulerunt LXXVII. imperii vero à Triumviratu LXVI. æra Hispanicâ LII. Asiatica victoria XLIV. Itaque ex illo die XIX Augusti, (unde annales suos exorsus est & Cornelius Tacitus) consurgit initium imperii Tiberii Cæsaris Augusti. Quod quidem ipse auspiciatus est imperatâ cæde Agrippæ Postumi; ac mox nece Juliæ ejus matris filiæ

filiae uxoris suae. Deinde gliscentes seditiones militares in Pannonia compescuit Drusus Tiberii filius, cum Aelio Sejano, occasione Eclipsis Lunae: in Germania autem inferiore Germanicus, imperium à veteranis oblatum respuens, & exercitum contra hostes ducens: è quibus Marfos, Bructeros, Tubantes, & Ulpetes cecidit.

A. M. 4019. Ol. Imperii Tiberii 2. ex 19. die Augusti.
198. 3. vel 2. def.

R. C. 763. Coss. { Drusus Caesar Tib. Aug. filius. } 767. F. M.
766. C. { C. Norbanus Flaccus. } 768. V.

Iis Coss. Germanicus Chattos & Cheruscos, aliosque Germaniae populos, quorum praecipui duces erant Arminius & Inguiomerus, devicit: Quintilii Vari ejusque legionum caesarum reliquiis lectis suprema solvit. Germanico, ejus belli initio triumphus; deinde ejus legatis A. Caecinae, L. Apronio, & C. Silio, triumphalia ornamenta decreta sunt. Interea cognitio Romae de famosis libellis, & sinistris de principis sive imperatore sermonibus, ad legem majestatis revocata est. Coerciti sunt etiam Histriones.

A. M. 4020. Ol. Imperii Tiberii 3. ex 19. die Augusti.
198. 4. vel 3. def.

R. C. 764. Coss. { T. Statilius Sifenna Taurus. } 768. F. M.
767. C. { L. Scribonius Libo. } 769. V.

Iis Coss. mota sunt Orientis regna provinciaeque Romanae, initio apud Parthos orto: qui petatum Romae acceptumque regem Vononem obsidem Augusto à Phraate datum, quamvis gentis Arsacidarum, ut externum aspernabantur: ejusque loco acceptabant Artabanum, à quo Vonones pulsus est in Armeniam. Quod haud ingratum accidit Tiberio cupienti Germanicum suetis legionibus abstrahere, novisque provinciae impositum, dolo simul & casibus objectare. Is vero altero praelio magno Arminium & Cheruscos vicit. Sed clas-

sis ædificatæ & Oceano commissæ, maximam partem naufragio amisit. Iisdem Coss. Postumi Agrippæ servus, nomine Clemens, heri speciem & nomen ementitus, novas res molitus, à Sallustio Crispo oppressus est. Eodem anno facta sunt & de Mathematicis Magisque Italiâ pellendis, Senatus consulta.

A. M. 4021. Ol. 199. Imperii Tiberii 4. ex 19. die Aug.
1. vel 198. 4. def.

R. C. 765. Coss. { C. Cœlius Rufus. } 769. F. M.
768. C. { L. Pomponius Flaccus. } 770. V.

Iis Coss. Germanicus Cæsar ad VII. Kalend. Junias triumphavit de Cheruscis, Chattisque & Angrivariis, quæque aliæ nationes Germanorum usque ad Albim fluvium coluerunt. Archelao rege Cappadociæ (quum Comam Tiberii artibus attractus esset) mortuo, ejus regnum in provinciam redactum est. Per idem tempus etiam Antiocho Comagenorum, & Philopatore Cilicum regibus defunctis, turbatisque eorum regionibus, insuperque provinciis Syriâ & Judæâ sub oneribus tributorum gementibus, Tiberius Germanicum componendo Orienti præfecit, ac Cn. Pisonem Syriæ, cum occultis ut creditum est contra illum mandatis, Drusus autem Tiberii filius in Illyricum missus est, opem laturus Suevis contra Cheruscas Longobardosque. Eodem anno cœptum in Africa bellum, duce hostium Tacfarinate Numidâ, repressit Furius Camillus Proconsul, & ob id donatus est triumphalibus ornamentis.

A. M. 4022. Ol. 199. 2. vel 1. def. Imperii Tiberii 5. ex 19. die Aug.

R. C. 766. Coss. { Tiberius Cæsar Augustus III. } 770. F. M.
769. C. { Germanicus Cæsar II. } 771. V.

Iis Coss. abdicantibus successi sunt L. Sejus Tubero, & Rubellius Blandus. Germanicus profectus in Orientem, Armenis regem dedit Zenonem cognomina-

tum Artaxiam, amoto Vonone. Cappadociæ provinciæ factæ legatum præfecit Q. Veranium : Comagenis ad jus Prætoris translatis præposuit Q. Servæum.

A. M. 4023. Ol. 199. 3. vel 2. def. Imperii Tiberii 6. ex 19. die Aug.

R. C. 767. Coss. { M. Junius Silanus. } 771. F. M.
770. C. { L. Norbanus Flaccus Balbus. } 772. V.

Iis Coss. Germanicus Ægyptum profectus est, cognoscendæ antiquitatis : sed cura Provinciæ prætendebatur. Alexandriam autem introiit, non sponte principis, contra instituta Augusti : quod Tiberius acerri-me increpuit. Interea Drusus haud leve decus acquisivit illiciens Germanos ad intestinas discordias: quibus Maroboduus & mox Catualda ad Tiberium confugere coacti sunt. Arminius vero paulo postea dolo propinquorum interfectus est. Similibus artibus Rhescuporis rex Thraciæ, prodito & interfecto Cotye, etiam ipse captus & Romam pertractus est. Cæterum Germanicus in Syriam rediens, dolo Pisonis, ut creditum, veneno extinctus est. Iisdem Coss. actum est de Sacris Ægyptiis, Judaicisque Italiâ pellendis : utque eâ superstitione infecti partim in Sardiniam amandarentur, cæteri discederent, nisi certum ante diem, profanos (ut apellebantur) ritus exuissent.

A. M. 4024. Ol. 199. 4. vel 3. def. Imperii Tiberii 7. ex 19. die Augusti.

R. C. 768. Coss. { M. Valerius Messalla. } 772. F. M.
771. C. { M. Aurelius Cotta. } 773. V.

Iis Coss. ex Germaniâ Drusus ovans urbem ingressus est. Germanici autem (cui etiam ovario ex Armeniâ decreta erat) funus Comæ magno luctu ductum est. Piso Romam reversus veneficii, in Germanicum exerciti postulat us se interemit. In Africâ vero Tacfarinas bellum renovavit : quem iterum prælio, sed non bello vicit L. Apronius. Iisdem Coss. P. Quirinius uxorem

uxorem *Æmiliam Lepidam*, quam cum ante annos viginti duxerat & repudiaverat, novis criminibus onerata, ut aqua & igni arceretur effecit.

A. M. 4025. Ol. 100. Imperii Tiberii 8. ex 19. die Augusti.
1. vel 199. 4. def.

R. C. 769. Coss. { Tiberius [Cæsar Augustus IV. } 773. F. M.
772. C. { Drusus Cæsar Tib. Aug. filius. } 774. V.

Tiberius Kal. Aprilis abdicavit : eoque in Campaniam concedente, Drusus munia Consulatus solus implevit : contra Tacfarinatem denuo turbantem Africam mittendus Proconsul favore Sejani avunculi delectus est Junius Blæsus. Thraces, sub Rhæmetalce & Trebellieno Rufo tutore liberorum Cotyis, tumultuantes compescuit P. Velleius. Gallos ob magnitudinem æris alieni rebellionem cœptantes, exstimulatoribus Julio Floro, & Julio Sacroviro, illis ad inferendam sibi necem adaectis, coercuerunt Acilius Aniola & C. Silius, potissimis legionum Germanicarum auxiliis. Iisdem Coss. mortuus est P. Sulpicius Quirinius qui bis censum in Syriâ & Judæâ, nempe secundo & tertio Augusti censum egerat.

A. M. 4026. Ol. 200. 2. vel 1. def. Imperii Tiberii 9. ex 19. die Augusti.

R. C. 770. Coss. { Dec. Haterius Agrippa. } 774. F. M.
773. C. { C. Sulpicius Galba. } 775. V.

Iis Coss. (quibus Kal. Jul. suffecti sunt M. Cocceius Nerva, & C. Vibius Rufinus) Tiberius Augustus Druso Cæsari filio Tribunitiam potestatem concessit; qua occasione M. Silanus ineptæ & contumeliosæ Consulatus notatus est adulationis, quod in Senatu pro sententiâ dixisset, ut publicis privatisque monumentis, ad memoriam temporum, non Consulatum nomina præscriberentur, sed eorum qui Tribunitiam potestatem gererent. Asylorum Græcanicorum facta est lustratio. Junius Blæsus proturbato Tacfarinate Imperator à mi-

litibus prisco more & intellectu, & quidem omnium postremus consalutatus est: atque etiam triumphi insignibus decoratus.

A. M. 4027. Ol. Imperii Tiberii 10. ex 19. die Augusti.
200. 3. vel 2. def.

R. C. 771. Coss. { C. Asinius Pollio. } 775. F. M.
774. C. { C. Antistius Vetus. } 776. V.

Iis Coss. Drusus Cæsar Tiberii filius, veneno extinctus est, scelere uxoris suæ adulteratæ, & Sejani adulteri. Histriones Senatusconsulto pulsi sunt Italiâ.

A. M. 4028. Ol. Imperii Tiberii 11. ex 19. die Augusti.
200. 4. vel 3. def.

R. C. 772. Coss. { Ser. Cornelius Cethegus. } 776. F. M.
775. C. { L. Vifellius Varro. } 777. V.

Iis Coss. demum bello Africano Tacfarinatis, cæso ipso, finem posuit P. Cornelius Dolabella: cui ob id petenti triumphalia abnuuit Tiberius: sed regi Ptolemæo Jubbæ filio qui opem tulerat, ex vetusto more munera missa sunt. In Italiâ servilem tumultum T. Curtio quodam autore, gliscentem oppressit Curtius Lupus atque Statius tribunus.

A. M. 4029. Ol. Imperii Tiberii 12. ex 19. die Augusti.
201. 1. 204. 4. def.

R. C. 773. Coss. { Cossus Cornelius Lentulus. } 777. F. M.
776. C. { M. Asinius Agrippa. } 778. V.

Iis Coss. Cremutius Cordus Historicus, ob laudatos scriptis M. Brutum & C. Cassium quem Romanorum ultimum dixerat, libris ejus igni adjudicatis, ipse ad vitam abstinentiâ finiendam adactus est. Cyziceni ob injuriam cæremoniarum Augusti, & violentiam adversum quosdam Romanorum civium amiserunt libertatem. Sejanus licentiam ducendi uxorem Liviam, primum Caii Cæsaris, deinde Drusi à se adulteratam, petens à Tiberio, repulsam passus est. Indeque augendæ

dæ potentia suæ Tiberium occultis artibus ad Romam relinquendam pellicere instituit.

A. M. 4030. Ol. Imperii Tiberii 13. ex 19. die Augusti.
201. vel 1. def.

R. C. 774. Coss. { C. Calvisius Sabinus. } 778. F. M.
777. C. { Cn. Cornelius Lentulus Getulicus. } 779. V.

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. Q. Marcius Barea & T. Rustius Nummius Gallus. Iis Coss. decreta sunt triumphii insignia C. Poppæo Sabino, contusis Thracum gentibus qui montium editis inclusi, atque eo ferocius agitarunt. Undecim civitatibus certantibus de prerogativâ statuendi Templi Augusto, Smyrna Senatusconsulto prælata est. Tiberius sive Sejani artibus, sive sævitia ac libidinis suæ occultandæ causâ, sive deformi corporis habitu & faciei, sive matris nimis potentis impotentia extrusus, Româ excessit, nunquam in urbem rediturus: quod quum tanquam fatale à peritis cœlestium prædictum ferretur, exitii causa multis fuit, properum vitæ finem conjectantibus.

A. M. 4031. Ol. Imperii Tiberii 14. ex 19. die Augusti.
201. 3. vel 2. def.

R. C. 775. Coss. { M. Licinius Crassus. } 779. F. M.
778. C. { L. Calpurnius Piso. } 780. V.

Iis Coss. cœpti apud Fidenam amphitheatri lapsu quinquaginta millia hominum debilitata vel obruta sunt. Romæ quoque mons Cælius ignis violentiâ deustus est. Interea Tiberius, Capreis, insulâ in orâ Campaniæ, infando ipsius luxus & arcanis libidinibus, opportunâ, se abdidit.

A. M. 4031. Ol. Imperii Tiberii 15. ex 19. die Augusti.
201. 4. vel 3. def.

R. C. 776. Coss. { Ap. Junius Silanus. } 780. F. M.
779. C. { P. Silius Nerva. } 781. V.

Iis Coss. Titius Sabinus amicus domui Germanici, à Sejani affectis miserabili fraude circumventus interiit. Julia Juliæ filia, Augusti neptis in diuturno exilio mortua est. Frisios Transrhenanum populum Romanâ avaritiâ pacem exuentes, L. Apronius inferioris Germaniæ Proprætor reprimere tentavit parum prospere. Cn. Domitius aviam Octaviam & per eam Augustum avunculum præferens, uxorem à Tiberio traditam accepit Agrippinam Germanici & Agrippinæ filiam.

A. M. 4033. Ol. Imperii Tiberii 16. ex 19. die Augusti.
202. 1. vel 4. def.

Ev. 1. R. C. 777. Coss. { C. Rubellius Geminus. } 781. F. M.
780. C. { C. Fufius Geminus. } 782. V.

Fufius apud Dionem appellatus Fufius per 9 medio dictionis pariter ac initio. Kal. Jul. suffecti sunt Coss. Q. Pomponius Secundus & M. Sanguinius Maximus. Iis Coss. Livia Julia Augusta, Tiberii Imperatoris mater, mortem obiit, ætate extremâ: nobilitatis per Claudiam familiam, & adoptione Liviorum Juliorumque clarissimæ. Ex eo autem prærupta & vergens dominatio Tiberii & Sejani velut frenis exolutorum: è vestigio Agrippinâ & Nerone Germanici viduâ & filio natu maximo in crimen & discrimen capitum tractis operâ Sejani; cujus inde immane crevit potentia. Porro iisdem Coss. factum est principium Evangelii, cœpti promulgari in Judæâ à Joanne Baptistâ Zachariæ Sacerdotis filio, præcursore Domini Jesu Christi, Pontio Pilato Judææ Præsidente; Herode autem Antipâ, Herodis magni filio, Antipatri nepote, Tetrarchâ Galilææ;
ac

ac Philippo ejus fratre, Tetrarchâ Iturææ, è Trachonitidis regionis, & Abilenæ quæ dicta est Lyfaniæ.

A. M. 4034. Ol. Imperii Tiberii 17. ex 19. die Augusti.
202. 2. vel 1. def.

Ev. 2. R. C. 778. Coss. { M. Vinicius Quartinus. } 782. F. M.
781. C. { C. Cassius Longinus. } 783. V.

Iis Coss. quantum colligere licet ex Tacito deinceps per biennium mutilo, Agrippina & Nero Germanici, artibus Sejani damnati sunt. Cæterum ad eosdem usque Consules perscripsit, & Vinicio Consuli inscripsit perelegans Romanæ historiæ compendium, quanquam & ipsum magnâ sui parte mutilum, C. Velleius Paternulus.

A. M. 4035. Ol. Imperii Tiberii 18. ex 19. die Augusti.
202. 3. vel 2. def.

Ev. 3. R. C. 779. Coss. { Tiberius Cæsar Augustus V. } 783. F. M.
782. C. { L. Ælius Sejanus. } 784. V.

Tiberius Sejanum altero anni mense collegam sibi assumpsit. Idibus autem Maiis suffecti sunt Coss. C. Memmius Regulus & Fulcinus Trio. Iis vero Coss. ille idem Sejanus, qui multis annis primum ministrum & instigatorem sævitæ libidinis Tiberii se præbuerat, quum pessimis artibus ad tantæ altitudinis fastigium ascendisset, ut summi imperii neutiquam potestas, sed tantummodo titulus ei deesse videretur: inopinato gravissimoque lapsu præcipitatus, ingentem necessitudinum stragem secum trahens, in miserrimum exitium ruit.

A. M. 4036. Ol. Imperii Tiberii 19. ex 19. die Augusti.
202. 4. vel 3. def.

Ev. 4. R. C. 780. Coss. { Cn. Domitius Ahenobarbus. } 784. F. M.
783. C. { A. Vitellius. } 785. V.

In Vitellii, circa initium magistratus mortui, locum Consul factus est M. Furius Camillus Scribonianus.

Iis

Iis Coss. Tiberius Sejani metu liberatus, in secessu Capreenſi monſtrosis libidinibus & sceleribus se prorsus mancipavit: neque modum statuens sævitiae in reos majestatis, præsertim ob amicitiam Sejani; quam nihilominus liberâ & disertâ oratione, culpâ oblique in ipsum Imperatorem translatâ, excusavit Eques M. Terentius. L. Piso præfectus urbis mortuus est, postquam munus illud sustinuiſſet viginti annis. Liber Sibyllinorum oraculorum nove repertus, à Quindecimviris in veterum Canonem relatus est. Gravitate annonæ Romæ juxta seditionem ventum.

Cæterum iisdem Coss. incepto XIX. anno imperii, Tiberii, autumnii tempeſtate, juxta Cronologiam nostram, Jesus Christus Dei filius & Dominus noster, transacto majori ex parte anno ætatis suæ tricesimo, à Joanne Baptistâ in Jordano fluvio Judææ, baptizatus, suscepit triplex illud ministerium officium & munus, nempe Propheticum, Sacerdotale, ac Regium; cui fungendo ante mundi initium, à Deo destinatus erat, & in plenitudine temporum humanam carnem assumerat.

A.M. 4037. Ol. 203 Imperii Tiberii 20. ex 19. die Augusti.
1. vel 202. 4. def.

Ev. 5. R. C. 781. Coss. { Ser. Sulpicius Galba. } 785. F. M.
784. C. { L. Cornelius Sulla. } 786. V.

Galbæ, Kal. Jul. successus est Consul L. Salvius Otho. Iis Coss. usuræ Tiberii ope aliquantum repressæ. Inde jussu ejusdem cuncti qui carcere attinebantur, accusati societatis cum Sejano, necati. Jacuit immensa strages: omnis sexus, omnis ætas; illustres, ignobiles. C. Cæsar filius Germanici uxorem accepit Claudiam M. Silani filiam, demississime adulatus Tiberio, tantoque optimum servum se exhibuit, quanto pessimus dominus postea evasit. Etiam Tiberius, uti refert Tacitus, prædixit Galbam eo anno consulem quandoque degustaturum imperium. Iisdem Coss. Drusus Germanici filius inediâ extinctus est: itemque Agrippina

Agrippina ejus mater. Aelius Lamia urbis praefectus mortuus est.

A. M. 4038. Ol. Imperii Tiberii 21. ex 19. die Augusti.
203. 2. vel 1. def.

Ev. 6. R. C. 782. Conf. { L. Vitellius. } 786. F. M.
785. C. { Paullus Fabius Persicus. } 787. V.

{ Paullus Fabius Persicus. } 787. V.

Iis Coss. uti refert Tacitus, post longum seculorum ambitum, Phœnix avis in Ægyptum venit; præbuitque materiam doctissimis indigenarum & Græcorum, multa super eo miraculo differendi. Lentulus Getulicus, qui superioris Germaniæ legiones curabat, postulatus majestatis, quod Sejani filium generum destinasset; literis ad Tiberium datis fiduciæ plenis, quibus aiebat se successorem non aliter quam indicium mortis accepturum; ideoque petivit ut firmarent fœdus, quo princeps ceterarum rerum potiretur, ipse provinciam retineret; unus omnium Sejani affinium mansit incolumis.

A. M. 4039. Ol. 203. 3. vel 2. def. Imperii Tiberii 22. ex 19. die Augusti.

Ev. 7. R. C. 783. C. 786. C. Off. { C. Cestius Gallus Camerinus. } 787. F. M.
 { M. Servilius Rufus Novianus. } 788. V.

M. Servilius Rufus Novianus. } 788. V.

Iiis Coss. nobilibus Parthis Romam venientibus, regemque contra Artabanum petentibus, dedit Tiberius primum Phraaten Phraatis filium; deinde, eo in Syria absumpto morbo, Teridatem sanguinis ejusdem; delecto etiam Mithridate Hiberno recuperandæ Armeniæ, quam Artabanus occuparat: ac cunctis quæ apud Orientem parabantur præfecto L. Vitellio. Inde Orodes Artabani filius ab Hiberis bello victus, & Parthi Armeniam omittere coacti. Postea etiam ipse Artabanus regno suo pulsus, & Teridates in regnum Parthicum à Vitellio inductus est.

A. M. 4040. Ol. 203. 4. vel 3. def. Imperii Tiberii 23. ex 19. die Augusti.

Ev. 8. R. C. 784. C. 787. C. Coss. { Q. Plautius Lælianus. } 788. F. M.
 { Sex. Papinius Galienus. } 789. V.

Kal. Jul. suffectus est Consul P. Petronius. Iis Coss. (quibus juxta Chronologiam nostram, Dominus Jesus Christus crucifixus, è mortuis resurrexit redivivus ipsis Kalend. Aprilis) Clitas Cappadoces, qui Archelao regi deferre census & tributa Romanum in modum adigenti rebellantes, in juga Tauri montis abscesserant, duosque colles insederant, M. Trebellius legatus Vitellii præsidis Syriæ ferro & siti ad deditionem coegit. Artabânus regnum Parthicum recuperavit, repulso Teridate. Româ gravi igne adfectâ, Tiberius suis impensis magnifice damnum resarcivit. Cæterum Dion eo anno Phœnicem avem in Ægypto conspectam esse refert. Fortasse vero quum primum visa esset ante biennium, tunc conspici desuit: nempe eodem ipso anno quo verus Phœnix ille unicus Dei filius Jesus Christus relictis terris, de devictis Diabolo, peccato, & morte triumphans, cœlestem patriam repetiit.

A. M. 4041. Ol. 204. 1. vel 203. 4. def. Imperii Tiberii 23. & ultim.

Ev. 9. R. C. 785. C. 788. C. Coss. { Cn. Acerronius Proculus. } 789. F. M.
 { C. Pontius Nigrinus. } 790. V.

Iis Coss. Tiberius consilium de successore, cui impar erat, fato permittens, jactis tamen vocibus per quas intelligeretur providus futurorum; & quamlibet gravescente valetudine, nihil è libidinibus aut sævitia omittens: apud Promontorium Miseni in villâ quondam L. Luculli, die xvi. Martii sive xvii. Kal. Aprilis, quum defecisset; mox redeunte animâ, jussu Macro-nis, qui Sejani loco erat præfectus prætorio, multæ vestis injectu oppressus & derelictus; vitam finivit; anno ætatis septuagesimo octavo, imperii vicesimo tertio paulo plus quam medio. Tiberio autem in imperio

perio successit eodem die xvi. Martii Caius Cæsar è castrensi caligâ cognominatus Caligula, Germanici filius: moxque irritam fecit supremam Tiberii voluntatem, qui testamento alterum nepotem suum ex filio Druso, & ipsum dictum Tiberium, prætextatum adhuc imperii cohæredem ei dederat; & histriones reduxit. Agrippam autem Herodis ex Aristobulo filio nepotem, à Tiberio moriente in vinculis relictum, mox regem appellavit. Kal. autem Julii ejusdem anni, uti refert Dion, non Januarii ut Suetonius, inivit consulum Collegâ Tiberio Claudio Druso, Drusi majoris filio, patruo suo. Inde vero Tiberium egressum ex Ephebis, principem juventutis appellavit, ac in filium adoptavit; atque mox, quasi mortem suam optasset, interfecit.

A. M. 4042. Ol. 204. 2. vel 1. def. Imperii Caii 2. ex 16. die Martii.

Ev. 10. R. C. 786. Coss. { M. Aquillius Julianus. } 790. F. M.
789. C. { P. Nonius Asprenas. } 791. V.

Iis Coss. quos alii postponunt consulibus anni sequentis, Caius centesimæ vectigal sustulit. Macronem cujus potissima operâ imperium consecutus erat, ejusque uxorem Enniam ab ipso, post mortem Claudiae traditam sibi usurariam ad mortem adegit. Soæmo Arabum Ituræorum regnum; Cotyi Armeniam minorem, ac deinde nonnullas Arabiæ partes, Rhymetalci Cotyis ditionem, Polemoni Polemonis filio paternum regnum tribuit.

A. M. 4043. Ol. 204. 3. vel 2. def. Imperii Caii 3. ex 16. die Martii.

Ev. 11. R. C. 787. Coss. { Caius Cæsar Augustus II. } 791. F. M.
790. C. { L. Apronius Cæsius. } 792. V.

Caio abdicanti pridie Kal. Feb. successit est Sabinus Maximus, præfectus urbis; Apronio, Kal. Jul. Cn. Domitius Corbulo. Atque iis ambobus, nonis
G g 2 Septemb.

Septemb. Sex. Domitius Afer, & Q. Curtius Rufus, Iis Coss. Caius iratus populo R. unicam omnibus cervicem optavit : ac velut imperio ebrius, cuidam equo suo aureis vasis cibato consulatum promisit. Majestatis legem initio principatus sui sublatam restituit. Ponte injecto mari inter Puteolos & Baulos, ovavit per mare equo vectus, paratoque in noctem insequentem epulo, multos ignes incendit in ponte & vicinis montibus, ut sicut mare in terram, ita noctem in diem convertisse videretur. Africam metu L. Pisonis præsidis in duas provincias divisit. Inanem nisi ad corrodendas pecunias expeditionē in Galliam suscepit, in Britanniam simulavit. Agrippam Judæum & Antiochum Comagenum reges circum se habere ferebatur, qui ipsum ad tyrannidem instruerent. Circa idem vero tempus Herodis Antipæ Galilæi in Galliam relegati tetrarchiam adjecit regno Agrippæ.

A. M. 4044. Ol. Imperii Caii 4. ex 16. die Martii.
204. 4. vel 3. def.

Ev. 12. R. C. 788. Coss. { Caius Cæsar Augustus III. } 792. F. M.
791. C. { Sine Collega. } 793. V.

Caio sine collegâ abdicanti pridie idus Januar. suffecti sunt Coss. L. Gellius Poplicola, & M. Cocceius Nerva. Iisque Kal. Jul. Sex. Junius Celer, & Sex. Nonius Quinctilianus. Iis Coss. Caius regem Ptolemæum Jubæ filium, cognatum suum necavit. Profectus ad Oceanum Germanicum, tanquam bellum in Britanniam translaturus, quum signum pugnæ militibus dedisset, classicumque canere jussisset, confestim mandavit ut conchylia legerent : iisque velut spoliis elatus, ovans urbem, natali suo, pridie Kal. Septembris ingressus est. Inde autem pro Deo se gerens, adeoque omnia transformans sese in miracula Divum, non modo statuum in Templo Hierosolymitano sibi erigi jussit; sed etiam Jovis Olympii simulacrum mutato capite, atque Capitolini Templum usurpare instituit.

Atque

Atque ita vehementi insaniâ correptus est, ut & se sui sacerdotem constitueret, & equum suum collegam in eodem sacerdotio adscisceret.

A. M. 4045. Ol. 205. Imperii Caii 4. & ultimi.
1. vel 204. 4. def.

Ev. 13. R. C. 789. Coss. { Caius Cæsar Augustus IV. } 793. F. M.
791. C. { Cn. Sertius Saturninus. } 794. V.

Caio abdicanti ad septimas Idus Januarii successus est Consul Q. Pomponius Secundus II. Iis Consulibus sub initium propositi anni naturalis mundi & Evangelii, die 24. Januarii, sive 9. Kal. Februarii, Caius Caligula Imperator à Cassio Chæreâ interfectus, postquam imperaverat annos fere quatuor, reipsâ comperit se non esse Deum. Caio autem in imperio successit eodem die xxiv. Januarii Tib. Claudius Drusi filius, Caii Patruus. Kal. autem Julii creditur successus esse Consul Venustus. Cæterum initio Imperii Claudius Judæos, quorum magnus numerus Romæ denuo creverat, non quidem exegit urbe; verum patriis ritibus utentes non passus est convenire. Antiocho Comagenem à Caio ablatam restituit. Mithridatem Iberum in regnum remisit. Mithridati alii è posteris illius magni, Bosporum largitus est; Polemoni, pro eo, parte Ciliciæ datâ. Agrippæ Palæstino sive Judæo, qui se in potiundo Principatu adjuverat, regnum auxit, nimirum concessio ei quantum erat Herodis magni avi ejus: ac Herodi ipsius fratri Prætoriam dignitatem, & Dynastiam quandam, nempe Chalcidis Syriæ regnum, dedit. Circa id tempus propter Chattos à Ser. Sulpicio Galbâ, & Maurusios à P. Gabinio secundo devictos, Claudius bis Imperator antiquo more salutatus est. Sed & Triumphales ei honores decreti propter res prospere gestas à legatis suis C. Suetonio Paulino, & Cn. Sidio Geta in Mauritania; quam subactam in duas provincias Tingitanam & Cæsariensem divisit. Circa idem tempus, præter dictos quatuor legatos M. Licinius Crassus Frugi triumphalia ornamenta adeptus est.

A. M. 4046. Ol. 205. 2. vel 1. def. Imperii Claudii secundi, ex 24. die Jan.

Ev. 14. R. C. 790. Coss. { Tiberius Claudius Augustus II. } 794. F. M.
793. C. { C. Licinius Cæcina Largus. } 795. V.

Claudio pridie Kal. Martii abdicanti suffectus est Coss. C. Vibius Crispus. Is Coss. exortæ ingentis famis occasione Claudius portum in ostiis Tiberis comœtibus opportunum, Romanâque potentiâ & Imperatoriâ magnificentiâ dignum construi curavit. Interim natus est ei ex Messallina uxore filius postea dictus Britannicus. Muneribus gladiatoriiis immaniter delectatus est. Furius Camillus Scribonianus Dalmatiæ Præfectus, ab Annio Viniciano instigatus, ad affectandum Imperium, intra paucos dies ad necem adactus est.

A. M. 4047. Ol. 205. 3. vel 2. def. Imperii Claudii tertii, ex 24. die Jan.

Ev. 15. R. C. 791. Coss. { Tiberius Claudius Augustus III. } 794. F. M.
794. C. { L. Vitellius II. } 795. V.

Claudio rursus abdicanti pridie Kal. Martii suffectus est Coss. P. Valerius Asiaticus. His Coss. Claudius multas ferias abrogavit. Lycios, ob cædem quorundam civium Romanorum in tumultu, ademptâ libertate, Pamphylia provinciam adjecit. Inde præmissis A. Plautio, mox ipse Imperator Claudius suscepit expeditionem in Britanniam. Ubi devictis Cataractis & Togodumno Regulis, partem Insulæ, cum Camaloduno Cynobellini regia, redactam in potestatem provinciae forma regendam, & reliquam subigendam, Plautio mandavit: actisque in Insula diebus omnino sedecem Romam reversus est.

A. M. 4048. Ol. 205. 4. vel 3. def. Imperii Claudii quarti, ex 24. die Jan.

Ev. 16. R. C. 792. C. 795. C. Coss. { C. Vibius Crispus II. } 796. F. M.
 { T. Stacilius Taurus. } 797. V.

His Coss. Claudius Imperator ex Britannia Romam reversus triumphum egit de subjugatis Britannis, & rege Catarataco. Idemque triumphalia ornamenta concessit legatis suis qui eodem bello Britannico prospere res gesserant, M. Licinio Crasso Frugi iterum, & C. Valerio Asiatico, & L. Junio Silano, & T. Flavio Vespasiano, & C. Sidio Getæ; atque Rufrio Pollioni Proprætori & Cornelio Laconi Præfecto Prætorio; his autem duobus insuper imagines, ac sedes inter Senatores concessit; sed & ludos triumphales edidit. Deinde M. Julium Cottium, paterno principatu Alpium cognominum adaucto, regem appellavit. Rhodios vero libertate privavit, quod quosdam cives Romanos in crucem sustulissent.

A. M. 4049. Ol. 206. 1. vel 205. 4. def. Imperii Claudii 5. ex 24. die Jan.

Ev. 17. R. C. 793. C. 796. C. Coss. { M. Vicinius Quartinus II. } 797. F. M.
 { T. Statilius Messalla Corvinus. } 798. V.

Kal. Julii suffecti sunt Coss. M. Cluvius Rufus, & Pompeius Silvanus. His Coss. Claudius solis defectum, Kalendis Augusti, natali suo futurum, edicto præmonuit; additâ ejus magnitudine, causisque naturalibus ob quas necessario eventurus esset; ne ominosus videretur, & alicujus tumultus occasio existeret.

A. M. 4050. Ol. 206. 2. vel 1. def. Imperii Claudii sexto, ex 24. die Jan.

Ev. 18. R. C. 794. C. 797. C. Coss. { P. Valerius Asiaticus II. } 798. F. M.
 { M. Junius Silanus. } 799. V.

Kal. Junii suffecti sunt Coss. Velleius Rufus & P. Ostorius Scapula. Claudius Imperator alioqui complu-
 ra

ra non modo boni sed & prudentis Principis Specimina edens, in eo maxime ab aliis ludibrio, aliis commiserationi habitus est, quod mancipium fieret libertorum suorum, ac præsertim uxoris suæ famosissimæ & impudentissimæ adulteræ Messallinæ: quæ adeo aperte & in os ei illuderet, ut Mnestrem histrionem & alios quos cuperet adulteros, quasi ipsius jussu, in omnibus, ideoque etiam in adulterio veluti conscio & permitte ipso, morem sibi gerentes haberet.

A. M. 4051. Ol.
206. 3. vel 2. def.

Imperii Claudii septimo, ex 24. die Jan.

Ev. 19.

R. C. 795.
798. C.

Coff.

{ Tib. Claudius Augustus IV. } 799. F. M.
{ L. Vitellius III. } 800. V.

Claudio Kal. Martii suffectus est Consul Tib. Plautius Silvanus Aelianus. Iis Coff. parva insula in mari apud Theram enata est. In Britannia Flavium Vespasianum patrem ab hostibus circumventum Titus filius præsentissimo periculo eripuit. A. Plautius Silvanus ex Britannia ovans urbem ingressus est: cui obviam progressus Imperator Claudius, in Capitolium ascendenti, indeque revertenti latus texit. Dion Libro IX. eum triumphasse refert. Qui hinc mutilus, in excessu Claudii prorsus deficit. Vicissim vero Tacitus ab excessu Tiberii deficiens, hinc rursus extat. Iisdem Coff. Cn. Domitius Corbulo de Chaucis Germanis, & Q. Curtius Rufus triumphalia ornamenta adepti sunt. Cheruscis regem Romæ petentibus datus est Italus oriundus fratre Arminii. Mithridates Iberus Armeniæ regnum recepit, Parthis Gotarze, qui necem fratri Artabano præparaverat, & Bardane de regno decertantibus. Mortuo autem Bardane, contra Gotarzem à plebisque receptum, quidam Parthorum Meherdatem prolem Phraatis, obsidem Romæ petiverunt. Porro eodem anno urbis conditæ octingentesimo juxta calculum Varronianum, Ludos seculares celebravit Claudius. Ac circa idem tempus tanquam Censor cum L. Vitel-

lio collegâ, censum egit, Lustrumque fecit LXXIV. idem-
que tres novas literas Latino Alphabeto addidit : quæ
ufui imperitante eo, post oblitteratæ sunt.

A. M. 4053. Ol. Imperii Claudij 8. ex 24. die Jan.
206. 4. vel 3. def.

Ev. 20. R. C. 796. Coss. { A Vitellius. } 800. F. M.
799. C. { L. Vipsianus Poplicola. } 801. F.

Kal. Januarii suffecti sunt Coss. L. Vitellius & C.
Calpurnius Piso. Iis Coss. Primores Galliæ Comatæ
jus adipiscendorum in urbe honorum expetiverunt :
primique Edui Senatorum jus adepti sunt. Etiam in
numerus Patriciorum à Claudio Imperatore ac Cen-
sore asciti vetustissimus quisque è Senatu, aut quibus
clari parentes fuerant. Peracto vero Censu, condito-
que Lusto, Claudius adactus est noscere ac punire fla-
gitia uxoris suæ Messalinæ : quæ (vix dictu credibile)
Romæ C. Silio adultero designato Consuli, palam nu-
bere ausa erat : ac potissima Narcissi liberti operâ, vix
demum cum adulterorum grege interfecta est.

A. M. 4053. Ol. 207. Imperii Claudii nono, ex 24. die Jan.
1. vel 206. 4. def.

Ev. 21. R. C. 797. Coss. { C. Pompeius Longinus Gallus. } 801. F. M.
800. C. { Q. Verannius. } 802. V.

Kal. Julii suffectus est Consul Memmius Pollio.
Iis Coss. testatur Solinus, capite secundo Polyhistoris,
anno urbis 801. (nimirum juxta Fastos Marmoreos)
Olymp. 207. actis publicis notatam esse. His Coss.
Claudius Juliam Agrippinam fratris Germanici filiam
incestis nuptiis uxorem sibi exitialem duxit ; quæ
mox Annæum Senecam ab exilio revocatum, studiis
literarum clarum, dedit Magistrum filio suo Domitio ;
huic quoque desponsatâ Octaviâ Claudii filiâ. Meher-
dates Claudii jussu à C. Cassio Syriæ Præside in reg-
num Parthicum inductus ; ab Ezate Adiabeno & Ab-
baro Arabum Rege desertus, à Gotarze victus captus.

H h

que

que & auribus mutilatus est. Mithradates Bosphorus rebellis, regnum quod amiserat recuperare tentans denuo victus, & ad deditiorem coactus est. Iisdem vero Coss. ut refert Tacitus Annalium duodecimo, Ituræi & Judæi, defunctis regibus Sohero atque Agrippæ, provinciæ Syriæ additi. Pomærium urbis Romæ à Claudio auctum est.*

A. M. 4054. Ol. Imperii Claudii decimo, ex 24. die Jan.
207. 2. vel 1. def.

Ev. 22. R. C. 798. Coss. { C. Antistius Vetus. } 802. F. M.
801. C. { M. Sullius Nerulinus. } 803. V.

Iis Coss. Claudius contra gentis suæ Claudiæ morem, in qua nulla antea reperta erat adoptio, adoptavit Domitium Agrippinæ filium in Claudiam familiam, & nomen Neronis. Agrippina autem in oppidum Ubiorum (ubigenita erat) deduci imperavit Coloniam Agrippinam. De Cattis devictis & ad obsides dandos coactis triumphalia ornamenta adeptus est L. Pomponius secundus, Poeta eximius. Vannio rege Suevis à Druso Cæsare olim posito, jam pulso, regnum ejus partito occuparunt Vangio ac Sido. Ob Britannos devictos, regemque Cataratacum, sive Caractacum victum captumque, & in vinculis Romam missum, postquam ad nonum usque annum bello Romanis restiterat; triumphus insignia decreta sunt P. Ostorio Scapulæ Britanniae Proprætori: qui deinde minus prosperis successibus usus, tædio curarum in provinciâ mortuus est.

A. M. 4055. Ol. Imperii Claudii 11. ex 24. die Jan.
207. 3. vel 2. def.

Ev. 23. R. C. 799. Coss. { Tib. Claudius Augustus V. } 803. F. M.
802. C. { Ser. Cornelius Scipio Orfitus. } 804. V.

Kal. Julii suffecti sunt C. Minutius Fundanus, & C. Vettennius Severus. Iis Coss. Domitio Neroni virilis toga maturata est, & Consulatus designatus in vice-
finum

simum ætatis annum, interimque imperium Proconsulare extra Urbem, posthabito naturali Claudio filio Britannico. Cujus amicis amotis, Burrhus Agrippinæ operâ præficitur cohortibus Prætoriiis. Frugum egestate & fame prodigiosa Romæ, Claudius jura reddens, turbidis plebis clamoribus foro pulsus est. Rhadamistum Pharasmanis regis Iberorum filium pulso captoque perfidiâ Romanorum, & occiso Mithradate patre & sororis marito, regnum Armeniæ occupantem; vicissim, immisso fratre Teridate, pepulit Vologeses rex Parthorum.

A. M. 4056. Ol. Imperii Claudii 12. ex 24. die Jan.
207. 4. vel 3. del.

Ev. 24. R. C. 800. Coss. { P. Cornelius Sylla Fauftus. } 804. F. M.
803. C. { L. Salvius Otho. } 805. V.

Kal. Julii successi sunt Coss. Servilius Barea Soranus, & M. Licinius Crassus Mucianus. Kal. Novembris L. Cornelius Sylla, & T. Flavius Sabinus Vespasianus. His Coss. de Mathematicis Italia pellendis factum est Senatusconsultum atrox & irritum. Forte & de Judæis eodem tempore, quo etiam in Judæâ motam seditionem occasione simultatum inter Ventidium Cumanum ei præpositum, & Antonium Felicem fratrem Pallantis præpotentis liberti in aula Claudii, Præfectum Samariæ, compescuit Imperatoris jussu Numidius (sive T. Vinidius) Quadratus Syriæ Præses, dam-nati Cumani præfecturam concedens Felici. Clitarum agrestium Cilicum motum composuit rex ejus oræ Antiochus, scilicet Comagenus. Claudius magnificum Naumachiæ spectaculum edidit in lacu Fucino, deinde emissio.

A. M. 4057. Ol. 208. Imperii Claudii 13. ex 14. die Jan.
1. vel 207. 4. def.

Ev. 25. R. C. 801. Coss. { Dec. Junius Silanus. } 805. F. M.
804. C. { Q. Haterius Antoninus. } 806. V.

His Coss. Nero XVI. annos natus Octaviam Claudii filiam in matrimonium accepit. Et ostentandæ eloquentiæ causâ suscepit causam Iliensium omni publico munere solvendorum, utpote quibus oriundi fuerant Romani; aliasque populares. Rhodiis libertas denuo reddita est. Judicia Procuratorum provinciarum rata habita. Byzantinis magnitudinem onerum deprecantibus, & merita erga populum Romanum memorantibus, tributa in quinquennium remissa.

A. M. 4058. Ol. 208. 2. vel 1. def. Imperii Claudii 14. ex 24. die Jan.

Ev. 26. R. C. 802. Coss. { M. Asinius Marcellus. } 806. F. M.
805. C. { Man. Acilius Aviola. } 807. V.

His Coss. Agrippina, Locustæ mulieris Veneficæ operâ, per infusum delectabili cibo boletorum veneno, Claudium Imperatorem, maritum & patrum suum, adjuvante quoq; Xenophonte Coo, medico ejus, sustulit, die XIIII. sive III. idus Octobris; postquam imperaverat fere XIV. annos, posteaque scilicet in Divorum numerum curavit eum referri. Claudio autem eodem die XIIII. Octobris in Imperio successit Nero Claudius Domitius, Cn. Domitio Ahenobarbo & Agrippinâ Germanici filiâ genitus, Claudii privignus & adoptivus filius & gener; excluso naturali illius filio Britannico. Eodem autem anno, neque ante mortem Claudii, vel in alterius Consulium ordinariorum demortui, uti significant Dion & Tacitus, vel alioqui Kal. Novembris sicut biennio antea, videtur susceptus esse Consul L. Anneus sive Junius Gallio: indeque initio sequentis anni missus Proconsul ad Achaïam provinciam administrandam. Neque enim ita favit Claudius
ejus

ejus patri Senecæ, quanquam ad Agrippinæ petitionem revocato ab exilio, & dicaciora fuerunt utriusque in Claudium mortuum scommata, quam ut probabile sit alterutrum ullo alicujus momenti beneficio ab illo affectum esse. Gallio dixit Claudium quasi unco tractum esse in cælum: Seneca vero scripsit de ejus Apotheosi librum, cui titulum fecit ἀσκηλογύντιον, quasi diceretur de immortalitate fungo partâ.

A. M. 4059. Ol. Imperii Neronis 2. ex 13. die Octobris.
208. 3. vel 2. def.

Ev. 27. R. C. 803. Coss. { Imperator Nero Claudius Domitius } 807. F. M.
806. C. { L. Antistius Vetus. } 808. V.

His Coss. Nero Imperator de Volegeso Parthorum rege, Armeniâ rursus abscedere, & obliques dare, à Domitio Corbulone Armeniæ, & Vinidio Quadrato Syriæ Præsidibus æmulis coactis, ovans urbem ingressus est. Idem ab uxore Octaviâ abhorrens, in amorem Actæ libertæ dilapsus, obsequium in matrem exiit, Senecæque scilicet Præceptori permisit. Pallantem, qui Agrippinæ nuptias Claudio conciliaverat, curâ rerum dimovit. Britannicum excedentem ex Ephebis prius construpatum veneno sustulit, Matris etiam interficiendæ avidus.

A. M. 4060. Ol. Imperii Neronis 3. ex 13. die Octobris.
208. 4. vel 3. def.

Ev. 28. R. C. 804. Coss. { Q. Volusius Saturninus. } 808. F. M.
807. C. { P. Cornelius Scipio. } 809. V.

His Coss. Nero sædâ lasciviâ itinera urbis, & lupanaria, & diverticula, veste servili, noctu pererrabat, comitantibus qui raperent ad venditionem exposita, & obviis vulnera inferrent. Libertorum insolentia perstricta: Tribunorum plebis atque Ædilium potestas cohibita. Immutatâ Præfectorum ærarii, ut antea varie, forma. L. Volusius nonaginta tres annos natus egregiâ famâ decessit.

A. M. 4061. Ol. 109. Imperii Claudii 4. ex 13. die Octob.
1. vel 208. 4. def.

Ev. 29. R. C. 805. Coss. { Imperator Nero Domitius II. } 809. F. M.
808. C. { L. Calpurnius Piso. } 810. V.

Kal. Julii suffecti sunt Coss. Ducennius Geminus & Pompeius Paulinus. His Coss. edixit Nero nequis Præfectus provinciæ spectaculum gladiatorum aut ferarum, aut quod aliud ludicrum ederet. Pomponia Græcina insignis femina, Plautio, qui de Britannia ovaverat, nupta, superstitionis externæ rea, mariti iudicio permessa, & ab eo coram propinquis insons nuntiata.

A. M. 4062. Ol. 109. 2. vel 1. def. Imperii Neronis 5. ex 13. die Octobris.

Ev. 30. R. C. 806. Coss. { Imperator Nero Domitius III. } 810. F. M.
809. C. { M. Valerius Messalla. } 811. V.

His Coss. Domitius Corbulo susceptis armis ad depellendum Armeniæ possessione Teridatem Vologesi fratrem, post expugnata aliquot castella, aliaque dedita; urbem etiam Artaxata caput gentis deditione captam immisso igne delevit, & solo æquavit. Romæ P. Suilius imperitante Claudio terribilis ac venalis, opera Senecæ in exilium, tanquam clavus clavo pellitur. Nero captus est amore Poppeæ Sabinæ; cui mulieri cuncta alia fuisse dicuntur præter honestum animum. Publicanorum immodestia & cupiditates temperatae sunt. Juhono Urbe Germaniæ Romanis sociâ, prope Coloniam nuper conditam, ignes prodigiosi terrâ editi, qui nec imbris nec fluvialibus aquis extingui possent, villas verba vicos passim corripiebant, ferebanturque in ipsa Coloniae mœnia. Iisdem Coss. pace terrâ marique pactâ Janus vi. clausus esse fertur.

A. M. 4063. Ol. Imperii Neronis 6. ex 13. die Octobris.
209. 3. vel 2. def.

Ev. 31. R. C. 807. Coss. { C. Vipsanius Poplicola Apronianus. } 811. F. M.
810. C. { C. Fonteius Capito. } 812. V.

His Coss. Nero Agrippinam matrem suam incestam, Burrho & Seneca scilicet Philosopho consciis, interfecit: ac deinde apud Senatum accusavit, literarum oratione etiam à Seneca scriptâ, quæ tanquam confessio sceleris visa sit. Circa quod tempus præter alia prodigia intercedentia sol repente obscuratus est; interim omnia adulationibus plena, tanquam re præclare gestâ: patiente, non (ut Tacito visum) negligente Numine. Enimvero deinde Nero se in omnes libidines effudit, quas male coercitas qualiscunque Matris reverentia tardaverat. Intentius vero deinceps Aurigam & Histrionem egit.

A. M. 4064. Ol. Imperii Neronis 7. ex 13. die Octobris.
209. 4. vel 3. def.

Ev. 32. R. C. 808. Coss. { Imperator Nero Domitius IV. } 812. F. M.
811. C. { Cossus Cornelius Lentulus. } 813. V.

His Coss. quinquennale ludicrum Romæ institutum est, ad morem Græci certaminis, variâ famâ. Parthis Hyrcano bello distentis Corbulo Tigrano certa etiam deditioe recepit: Teridatem extrema Armeniæ denuo intrantem, abire procul ac spem belli omittere subegit. Tigranem regis Archelai Cappadocis nepotem Româ à Nerone missum in regni Armeniæ possessionem immisit; concessis tamen partibus ejus finitimis regibus & dynastis: ipseque mortuo Vinidio Quadrato Syriæ Præfecturam accepit.

A. M. 4065. Ol. 210. Imperii Neronis 8. ex 13. die Octob.
vel 209. 4. def.

Ev. 33. R. C. 809. Coss. { C. Cæsonius Pætus. } 813. F. M.
812. C. { C. Petronius Salinus Turpilianus. } 814. V.

His Coss. gravis clades in Britannia accepta, Suetonio Paulino, Præfecto post Didium & Avitum & Verannium, Monam insulam ingresso, defecit Provincia, duce feminâ Bondiceâ Prasutagi Icenorum regis viduâ. Romanorû & Sociorum cæsa ad septuaginta millia, maxima pars circa Camalodunum, & Londinium, & Verulamium ab hostibus capta & direpta. Suetonius tamen reversus, mirâque constantiâ inter medios hostes iter faciens, demum acie paulo minus quam octoginta millibus Britannorum cæsis hostes profligavit, Bondiceam rerum desperatione ad vitam veneno finiendam adegit, ac provinciam recepit. Nec multo postea accepit successorem (præter Polycletum Neronis libertum cum ingenti agmine missum ad spectandum Britannia statum) Petronium Turpilianum, qui jam consulatu abierat. Iisdem Coss. Romæ Pedanio Secundo Præfecto Urbis interfecto ab uno servorum suorum ex vetere more omnis familia, quanquam non sine seditione plebis, morte multata est.

A. M. 4066. Ol. Imperii Neronis 9. ex 13. die Octobris.
210. 2. vel 1. def.

Ev. 34 R. C. 810. Coss. { P. Marius Celsus. } 814. F. M.
813. C. { L. Asinius Gallus. } 815. V.

Kal. Julii successi sunt Coss. L. Annæus Seneca, & Trebellius Maximus. His Coss. Burrhus Præfectus Prætorio vitâ concessit; incertum valetudine, an veneno. Quare percussus Seneca à Nerone comæatum petit, sed non accepit. Instituta tamen prioris potentia nonnihil commutat, Prætorio cum Fenio Rufo Præfectus Sophonius Tigellinus homo flagitiosissimus, & validior indies. Nero demum exturbatâ Octaviâ tanquam

quam sterili, Poppææ matrimonio conjunctus est. Pauloque post, Octavia ficto adulterii crimine in insulam Pandateriam relegata, atque interfecta est. Pallas etiam à libertorum potissimis veneno, ut creditum, interfectus, quod immensam pecuniam longâ senectâ detineret. Vologeses Armeniam, denuo constituto ejus rege Teridate fratre, bello repetens, à Corbulone repressus, Cæsonium Patum Præfectum Armeniæ, obsessis etiam castris, turpi fœdere provinciam Parthis tradere coëgit: mox tamen ipse iterum Corbulone illam sui juris relinquere vicissim coactus.

A. M. 4067. Ol. Imperii Neronis 10. ex 13. die Octobr.
210. 3. vel 2. def.

Ev. 35. R. C. 811. Coss. { L. Memmius Regulus. } 815. F. M.
814. C. { Paullus Virginius Rufus. } 816. V.

His Coss. redintegratum bellum Parthicum & Corbuloni mandatū, ejus fortitudine & prudentia ita compositum est; ut Teridates à fratre Vologeso creatus Armeniæ rex, diadema regium in Corbulonis castris imagini Neronis subjiceret, idque Romæ manu Neronis resumeret. Interim Syriæ executio Cintio permissa est.

A. M. 4068. Ol. Imperii Neronis 11. ex 13. die Octobr.
210 4. vel 3. def.

Ev. 36. R. C. 812. Coss. { C. Lecanius Bassus. } 816. F. M.
815. C. { M. Licinius Crassus Frugi. } 817. V.

His Coss. Nero, quum nefandis libidinibus se fœdavisset, demum trini ex contaminatorum grege in modum solennium conjugiorum denupsit: cunctaque spectata quæ etiam in femina nōx operit. Secura clades, omnibus quæ Romæ per violentiam ignium acciderunt, gravior atque atrocior: cujus initium die xiv. Kal. Sextiles, quo Senones captam urbem inflammaverunt; quum autem nullo modo decederet infamia, quin jussu ab Imperatore incendium crederetur:

abolendo rumori Nero subdidit reos, & quæsitissimis pœnis affecit Christianos.

A. M. 4069. Ol. 211. Imperii Neronis 12. ex 13. die Oct.
1. vel 210. 4. def.

Ev. 37. R. C. 813. Coss. { P. Silius Nerva. } 817. F. M.
816. C. { C. Julius Atticus Vestinus. } 818. V.

Kal. Julii suffecti Coss. Plautius Lateranus, qui antequam iniret, occisus est, & Aricius Cerealis. His Coss. cœpta simul & aucta conjuratio contra Neronem; quâ detectâ, caput ejus C. Calpurnius Piso, adveniente manu militum ad apprehendendum ipsum, necem sibi conscivit. Plautius designatus Consul trucidatus, Seneca Philosophus & Præceptor Neronis etiam ad conciscendam sibi necem adactus; Fenius quoque Rufus alter Præfectorum Prætorio; & M. Annæus Lucanus Pota; ac demum Vestinus Consul, aliique multi. Nero vanâ spe inventi in Africa Thesauri elusus; quinquennale ludicrum secundo lustro celebrans, citharœdum in scena egit. Poppæam uxorem gravidam ictu calcis, iracundiâ quasi fortuitâ interfecit. Vastata Campania turbine ventorum. In urbe omne mortalium genus vis pestilentiae depopulabatur.

A. M. 4070. Ol. Imperii Neronis 13. ex 13. die Octob.
211. 2. vel 1. def.

Ev. 38. R. C. 814. Coss. { C. Suetonius Paullinus. } 818. F. M.
817. C. { L. Pontius Telesinus. } 819. V.

His Coss. post trucidatos multos insignes viros, ad postremum Nero virtutem ipsam exscindere concupivit, interfecto Bareâ Sorano, & Thraseâ Poeto: uti refert Tacitus libro Annalium XVI. mutilo; deficiente reliquâ eorum parte ad Neronis exitum. Eodem tempore Teridates Arsacides Vologesi Parthorum & Pacori Medorum regum frater Romam adventavit magna pompa, magnificeque à Nerone acceptus. Atque
ab

ab illo rex Armeniae diademate ejus capiti imposito creatus est: permiffumque ei Artaxata inftaurare; quæ idem poftea inftaurata appellavit Neronia. Iifdem Cof. Gellio Floro Judææ Procuratore, bellum ibi ortum: quod comprimere cœptans Ceflius Gallus, variis præliis ac sæpe adverfis, fato aut tædio occidit. Circa idem tempus P. Petronius Sabinus Turpilianus de Britannis: M. Cocceius Nerva, & P. Sophonius five Oſſonius Tigellinus Præfectus Prætorio, triumphalia ornamenta adepti funt.

A. M. [4071. Ol. 211. 3. vel 2. def. Imperii Neronis 14. ex 13. die Octob.

Ev. 39. R. C. 815. Cof. { L. Fonteius Capito. } 819. F. M.
818. C. { C. Julius Rufus. } 820. V.

Kal. Julii ſuffectus eſt Conſul Imperator Nero Claudius Domitius v. ſolus ſine Collegâ. Iis Cof. Nero in Græciam trajiciens omnium Græcanorum ludicrorum certaminum victoriam affectavit; Pythici, Olympici, &c. omnis etiam generis perſonas in ſcena egit: ac præter Pythagoram maritum cui antea nupſerat, Sporū quoque exectum appellatam Sabinam (quod Poppæam Sabinam forma referret) ſolenni itidem ritu ductam uxorem habuit. Præterea Iſthmum Peloponeſi perfodere molitus eſt. Ac præter alios ad ſe accerſitos, Domitium Corbulonem præclarum illum belli ducem interfecit. Flavium autem Veſpaſianum, Britannicâ militiâ clarum, legatum ad bellum Judaicum conficiendum miſit. Demum reverſus in Italiam de victoriis Græcanicis ovabundus ac triumphabundus urbem introiit.

A. M. 4072. Ol. 3111 4. vel 3. def. Imperii Neronis decimo quarto & ult.

Ev. 40. R. C. 816. Coss. { C. Silius Italicus. } 820. F. M.
819. C. { M. Galer. Trachalus Turpilian. } 821. V.

His Coss. Neronem talem Principem tamdiu perpessus terrarum orbis tandem destituit : initium facientibus Gallis duce Julio Vindice, qui tum eam provinciam pro Prætoris obtinebat. Sed Vindex accepta clade à militibus Virginii Rufi Germaniæ Præfecti, ad Vespontionem ipse sibi violentas manus intulit. Rufo autem oblatum à militibus imperium recusavit, Galba Hispaniæ Præses, conspirante Rufo, idem à militibus suis quoque oblatum accepit. Quod postquam cognovit Nero, plane collapsus fracturque animo, haud ita multo postea, quatuor solis comitantibus inter quos & Sporus erat, fugiens, in villâ Phaontis liberti, appropinquante manu equitum missâ à Senatu ad apprehendendum cum jam hostem judicatum; ferrum jugulo adegit, juvante Epaphrodito à libellis : itaque demum monstrum Imperatoris exuit, die IV. Idus sive x. Junii, postquam imperaverat item fere quatuordecim annos, atque in eo defecit progenies Cæsaris Augusti. Itaque eodem die x. Junii Imperio potitus est Servius Sulpicius Galba. Kal. Julii suffecti sunt Coss. M. Plautius Silvanus, & M. Salvius Otho. Kal. Septembris C. Bellicius Natalis & P. Cornelius Scipio Asiaticus. Initio Imperii Galbæ, Romæ Nymphidius Sabinus Præfectus Prætorio, in Africa Clodius Macer, in Germania Fonteius Capito legati Imperium sibi molientes interfecti sunt. Galba vero Imperator in Hispaniâ, & quidem omnium primus alibi quam Romæ factus, eo postquam advenit, verum expertus est illud, *Minnit præsentia famam* : antea enim visus Imperio dignus, tunc non fuit.

A. M. 4073. Ol. 212. Imp. Galbæ, &c. & Vespas. Kal. Jul.
1. vel 211. 4. def.

Ev. 41. R. C. 817. Coss. { Imperator Ser. Sulpicius Galba. } 821. F. M.
820. C. { T. Vinius Rufinus. } 822. V.

His Coss. paucis post Kalendas Januarii diebus, uti refert Tacitus initio Historiarum ab excessu Neronis ante initium propositi naturalis anni M. & Ev. allatis literis, superioris Germaniæ legiones Imperatorem alium flagitare. Galba Imperator ad sui confirmationem adoptavit L. Calpurnium Pisonem Frugi Licinianum. Ejus adoptionis spe frustratus M. Salvius Otho; confestim seditionem molitus, ac die xv. Januarii sive xviii. Kal. Februarii trucidato Galbâ postquam imperaverat septimestre, pariter ac Pisone, Imperium ipse adeptus est. xvii. Kal. Feb. suffecti sunt Coss. Imperator M. Salvius Otho 11. & L. Salvius Titianus. Kal. Martii T. Virginii Rufus, & Vopiscus Pompeius Silvanus.

Interea A. Vitellius à Germanicis legionibus salutat^{us} est Imperator, ac Othone, post devictas ejus copias ad Bedriacum exactis tribus Imperii mensibus, necem sibi inferente die xx. Aprilis sive xii. Kal. Maii Imperium obtinuit. Kal. Maii suffecti sunt Coss. M. Cælius Sabinus, & T. Flavius Sabinus. Kal. Julii T. Arrius Antoninus & P. Marius Celsus II. Deinde T. Flavius Sabinus Vespasianus, dux belli adversus Judæos, omnium primus trans mare Imperator creatus est ipsis Kal. Jul. Tiberio Alexandro Præside Ægypti legiones in ejus verba adigente, annitente etiam M. Licinio Muciano Syriæ Præfecto. Kal. autem Septembris suffecti sunt Coss. C. Fabius Valens, & A. Licinius Cæcina, quo abdicante ex Senatusconsulto Prid. Kal. Novembr. in ejus locum suffectus est Roscius Regulus. Kal. Novemb. suffecti sunt Coss. C. Quinctius Atticus & Cn. Cæcilius Simplex. Die autem xxiv. Decembris sive ix. Kal. Januar. (post victoriam Antonii primi

Primilegati Vespasiani ad Cremonam) debellato, capto, atque occiso (quo tempore Capitolium quoque conflagravit) Vitellio, post octimestre Imperii, Vespasianus Imperium solus obtinuit, Senatu cuncta principibus solita ei decernente.

A. M. 4074. Ol. 212. 2. vel 1. def. Imperii Vespasiani 2. ex Kal. Jul.

Ev. 42. R. C. 818. Coss. { Imp. T. Fl. Sabinus Vespas. II. } 822. F. M.
821. C. { T. Flavius (Ves. Imp. fil.) } 823. V.

Kal. Jul. successi sunt Coss. T. Flavius (Vespasiani Imp. fil.) Domitianus, & M. Licinius Crassus Mucianus II. Kal. Septembris P. Valerius Asiaticus. Kal. Novemb. L. Annius Bassus & C. Cæcina Poetus. Iis Coss. cum aliæ nationes, tum præcipue Galli & Germani, contra Imperium Romanum se moverant, rati jam tum sibi imperium portendi, Civili & Classico & Tutore ducibus, adeo ut legiones Romanas coegerint jurare pro Imperio Galliarum sed Cerealis eos repressit. Vespasianus Imperator Romanus Alexandria Ægypti (ubi miraculosis quibusdam : sanationibus magnam sibi famam, & humana augustiorem existimationem comparaverat) classe transmissâ Mari Mediterraneo Romam pervenit. Interea vero Romana urbs incendio Neroniano deformata, & Capitolium xx i. die Junii restaurari cœpta sunt: dum Titus Imp. fil. Hierosolymitanam Urbem & Templum Dei in Judæâ funditus evertit, uti refert Tacitus Historiarum libro iv. & v. eoque postremo & quidem mutilo. Muciano de bello civili triumphalia ornamenta data; sed expeditio in Sarmatas fingebatur, qui etiam ipsi pariter ac Daci atque Ponti accolæ, se contra Imperium Romanum commoverunt.

A. M. 4075. Ol. Imp. Vesp. 3. ex Kal. Jul.
212. 3. vel 2. def.

Ev. 43. R. C. 819. C. Cof. { Imp. Flavius Vesp. III. } 823. F. M.
822. C. { M. Cocceius Nerva. } 824. V.

Iis Cof. Imp. Vesp. ac Titus ejus fil. una, quod nunquam antea vifum, Romæ triumphum egerunt de Judæâ subactâ, captâque & excifis Hierofolymis Kal. Jul. quando etiam Titus Tribunitiam potestatem accepit. Eodemque tempore pace terrâ marique populo Romano partâ, Janus VII. claufus est.

A. M. 4076. Ol. Imp. Vespaf. IV. ex Kal. Jul.
212. 4. vel 3. def.

E. 44. R. C. 820. C. Cof. { Imp. Fl. Vesp. IV. } 824. F. M.
823. C. { Titus Fl. Vesp. Imp. filius II. } 825. V.

Eo anno Cof. Vespasianum Imperatorem tantummodo III. & Titum II. putat Cæfar Baronius in Analibus Ecclesiasticis ceu potius Pontificiis; nifus mendoso loco Plinii lib. II. cap. XIII. ac falsâ interpretatione loci Dionis lib. XLVI. loquentis de primo Cæfaris Octaviani, postea Augusti, Consulatu; utpote ornamentorum Consularium adeptionem cum Consulatu suffecto & honorario perperam confundens, quo pacto seriem Consulatum per tota Vespasiani ejusque filiorum Titi ac Domitiani imperia perturbat.

A. M. 4077. Ol. 213. Imp. Vesp. 5. ex Kal. Jul.
1. vel 212. 4. def.

Ev. 45. R. C. 821. C. Cof. { T. Fl. (Vesp. Imp. fil.) Domit. II. } 825. F. M.
824. C. { M. Valerius Messalinus. } 826. V.

Pro Domitiano iterum Consule (omisso apud Frontinum lib. sec. de aquæ ductibus) eo anno Baronius perperam ponit Vesp. Imperatorem IV. Iis Cof. Vespasianus Philosophos omnes præter Musonium Româ expulit. Circa idem tempus Petilius Cerealis Brigantes in Britannia subegit: ac Cæsennius Pœtus Syriæ legatus

legatus Antiocho rege Comageno, postremo Seleucidarum vetustis opibus vigente, capto Romamque misso, ejus regnum in provinciæ formam redegit.

A. M. 4078. Ol. 213. 3. vel. 1. def. Imp. Vesp. 6. ex Kal. Jul.

Ev. 46. R. C. 822. C. Coss. { Imp. Fl. Vespasianus V. } 826. F. M.
 { Titus Fl. Vesp. Imp. fil. III. } 827. V.

Kal. Jul. suffectus est Coss. T. Flavius Domitianus III. Iis Coss. Vespasianus Imperator ac Titus ejus fil. Censores etiam creati lustrum fecerunt LXXV. atque omnium postremum, inde enim fieri omnino desierunt. Eo censu refert Plinius lib. VII. cap. XLIX. in Octavâ Italiæ regione compertum, complures homines vitam produxisse ultra centenos ac videnos, quosdam ultra centenos ac triconos, nonnullos ultra centenos & quadragenos annos.

A. M. 4079. Ol. 213. 3. vel. 2. def. Imp. Vesp. 7. ex Kal. Jul.

Ev. 47. R. C. 823. C. Coss. { Imp. Fl. Vespasianus VI. } 827. F. M.
 { T. Fl. Vesp. Imp. fil. IV. } 828. C.

Iis Coss. Romæ templum Pacis augustissime ædificatum, absolutum, & exquisitissimis toto orbe monumentis, imprimis vero templi Hierosolymitani aureis instrumentis exornatum, dedicatum est. Kal. Jul. suffecti sunt Coss. T. Fl. Domitianus IV. & M. Licinius Mucianus III.

A. M. 4080. Ol. 213. 4. vel. 3. def. Imp. Vesp. 8. ex Kal. Jul.

Ev. 48. R. C. 824. C. Coss. { Imp. Fl. Vesp. VII. } 828. F. M.
 { T. Fl. Vesp. Imp. fil. V. } 829. V.

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. T. Fl. Domitianus V. & T. Plautius Silvanus Ælianus II. Plautius ille circa idem tempus ex Mœsia & Oriente triumphalia ornamenta

menta adeptus est, ac sub idem tempus Julius Frontinus in Britannia Silures domuit.

A. M. 4081. Ol. 214. Imp. Vesp. 9. ex Kal. Jul.
1. vel 213. 4. def.

R. C. 825. Coll. { Imp. Fl. Vesp. VIII. } 829. F. M.
Ev. 49. 828. C. { T. Fl. Vesp. Imp. fil. VI. } 830. V.

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. T. Fl. Domitianus VI. & Cn. Julius Agricola. Frustra enim & sibi ipsi contrarius contendit Baronius, eo anno Domitianum gefisse primum Consulatum ordinarium & solum ante Imperium suum, Titum vero vicissim suffectum porro eodem anno Plinius libros Naturalis historiae Peditos. nuncupavit Tito Cæterum Julius Agricola confestim post consulatum missus in Britanniam, eamæ fere totam Romanis subegit uti refert Tacitus in illius vita.

A. M. 4082. Ol. Imp. Vesp. 10. ex Kal. Jul.
214. 2. vel 1. def.

R. C. 826. Coll. { L. Ceionius Commodus Verus } 830. F. M.
Ev. 50. 829. C. { C. Cornelius Priscus. } 831. V.

Iis Coss. lues ingens Romæ fuit, & tres urbes Cypri terræ motu corruerunt.

A. M. 4083. Ol. Imp. Vesp. 10. & ultimo.
214. 3. vel 2. def.

R. C. 827. Coll. { Imp. Flavius Vesp. IX. } 831. F. M.
Ev. 51. 830. C. { Titus Fl. Vesp. Imp. fil. VII. } 832. V.

Iis Coss. mortuo Imperatore Flavio Vespasiano die XXIV. Junii sive VIII. Kal. Jul. postquam imperaverat proxime decennium, in Imperium successit ejus filius Titus Flavius Vespasianus. Eodem anno Kal. Novembris rupto vertice montis Vesuvii, tantum incendium eructatum est, ut vicinæ regiones urbesque cum hominibus combustæ sint, quo etiam Plinius se-

nior qui edidit naturalem Historiam, accedens, ut rem propius conspiceret, causamque cognosceret, periit.

A. M. 4084. Ol. 214. 4. vel 3. def. Imp. Titi 2. ex 24. die Jan.

Ev. 52. R. C. 828. 831. C. Coss. { Imp. Titus Fl. Vesp. fil. VIII. } 832. F. M.
{ T. Flavius Domitianus VII. } 833. V. J

Iis Coss. Roma incendio gravissimo (quod malum ccelius potius, quam exterrâ extitisse, divinum potius quam humanum, creditum est) tribus diebus noctibusque arsit, iterumque Capitolium.

A. M. 4085. Ol. 215. 1. vel 214. 4. def. Imp. Titi 3. ex 24. Junii.

Ev. 53. R. C. 829. 832. C. Coss. { M. Plautius Silvanus. } 833. F. M.
{ M. Annius Verus Pollio. } 834. V.

Pro Plautio legitur Flavius in Epitome Dionis. Iis Coss. Idibus sive XIII. die Septembris extincto Tito Imperatore, postquam imperaverat paulo amplius biennio, ejus frater (cujus fraude ipsum veneno sublatum fama fuit) T. Flavius Domitianus (alter Nero & Calvus Nero dictus) imperio potitus est; inceptâ paulo ante Olymp. ccxv. atque anno Nabonazari 829. juxta Ptolemæi rationem.

A. M. 4086. Ol. 215. 2. vel 1. def. Imp. Domitiani 2. ex 13. Sept.

Ev. 54. R. C. 830. 833. C. Coss. { Im. T. Fl. Domitianus VIII. } 834. F. M.
{ T. Flavius Sabinus. } 835. V. J

Circa id tempus M. Ulpium Trajanum Crinitum Trajani postea Imperatoris patrem, alicunde ornamenta triumphalia adeptum esse colligitur è Plinii Junioris Panegyrico. Intelligendum vero Domitianum Imp. nullum deinceps Consulatum gessisse ultra Kalend. Majas. Etsi suffecti plerisque annis desiderentur.

A. M. 4087. Ol. Imp. Domitiani 3. ex 13. die. Sep.
215. 3. vel 2. def.

Ev. 55. R. C. 831. Coss. { Imp. T. Flavius Domitianus IX. } 835. F. M.
834. C. { T. Virginius Rufus II. } 836. V.

Sub id tempus Domitianus misaciter interdixit, ne quis intra terminos Jurisdictionis Romanæ Eunuchos faceret.

A. M. 4088. Ol. Imp. Dom. 4. ex 13. Sept.
215. 4. vel 3. def.

Ev. 56. R. C. 832. Coss. { Imp. T. Fl. Domitianus X. } 836. F. M.
835. C. { Ap. Junius Sabinus. } 837. V.

Circa id tempus Domitianus (Cognominatus Germanicus) tum alia delubra Romæ, tum Capitolium iterum concrematum intra annos duodecim maximis impensis restauravit. Tres Virgines vestales ob stuprum damnatas, & tanquam Sibyllinorum librorum inspectorum monitu, alios duos viros totidemque feminas, alteros Græcos, alteros Gallos vivos humari jussit. Circa idem tempus etiam ipse Philosophos Italiâ expulit.

A. M. 4089. Ol. 216. Imp. Domitiani 5. ex Id. Sept.
1. vel 215. 4. def.

Ev. 57. R. C. 833. Coss. { Imp. T. Fl. Domit. XI. } 837. F. M. { Agon.
836. C. { T. Aurelius Fulvus. } 838. V. { Capit.

Iis Coss. Domit. Imp. triumphum egit de Quadis, Dacis, Getis, Sarmatisque & Germanis. Eodemque anno, transactis cxiv. annis Augustorum juxta Alexandrinos Ægyptios, nostra sententia, Idibus Septembris initio quinti anni Imperii sui, Inceptæque paulo ante ccxvi. Olympiadis Domitianus instituit Romæ Agonem Capitolinum quinquennalem Olympico respondentem, sub suum duodecimum & Dolabellæ Consulatum, ad quem ejus institutionem retulisse videtur Censorinus cap. xiv. quia ipse plerâque ex parte an-

no ejusdem primo congruit. Per Agones vero Capitolinos Romæ tanquàm per Olympiades in Græciâ anni numerati sunt inde usque ad Constantinianarum Indictionum Epocham.

A. M. 4090. Ol. 216. 3. vel 1. def. Imp. Domitiani 6. ex 13. die Sept.

Ev. 58. R. C. 834. Coss. { Imp. T. Fl. Domit. XII. } 838. F. M. { Ag. 1. 1. }
837. C. { Ser. Cornelius Dolabella. } 832. V.

Baronius & alii primum Agonem Capitolinum institutum putant Kal. Januarii ejus anni, sed Id. Sept. institutum fuisse manifestum fiet ex sequentibus.

A. M. 4091. Ol. 216. 3. vel 2. def. Imp. Domitiani 7. ex 13. die Sept.

Ev. 59. R. C. 835. Coss. { Imp. T. Fl. Dom. XIII. } 839. F. M. { Ag. 1. 2. }
836. C. { A. Volusius Saturninus. } 840. V.

Circa id tempus Domitianus se Dominum Deumque se appellari jussit, & haberi voluit filius Palladis, sc. Divæ Virginis.

A. M. 4092. Ol. 216. 4. vel 3. def. Imp. Domitiani 8. ex 13. die Septemb.

Ev. 60. R. C. 836. Coss. { Imp. T. Fl. Dom. XIV. } 840. F. M. { Ag. 1. 3. }
839. C. { L. Minutius Rufus. } 841. V.

His Coss. ludos seculares centum paulo plus annis (nempe quatuor) post Augustinos fecit Domitianus. Indeque suscepit expeditionem in Daciam.

A. M. 4093. Ol. 217. Imp. Dom. 9. ex 13. Septemb.

Ev. 61. R. C. 837. Coss. { T. Aurelius Fulvus II. } 841. F. M. { Ag. 1. 4. }
840. C. { A. Sempronius Atratinus. } 842. V.

His Coss. Domitianus è Dacicâ expeditione parum prospera reversus, civium multos occidit, plures in exilium pepulit, in his Cocceium Nervam, mox tamen revocatum, & Consulem designatum. Interim Apollonio Tyanæo

Tyanæo Mago, quod imperium Nervæ vaticinandi causâ puerum occidisset, comam & barbam ludibrio amputari iussit. Circa idem vero tempus Cn. Julius Agricola triumphalia ornamenta adeptus est.

A. M. 404. Ol. Imp. Domitiani 10. ex 13. die Septemb.
217. 2. vel 1. def.

Ev. 62. R. C. 838. Coss. { Imp. T. Fl. Domit. XV. } 342. F. M. { Ag. 2. 1. }
§ 41. C. { M. Cocceius Nerva II. } § 43. V.

Circa hæc tempora Domitianus cum in alios tum in Christianos tanquam Judaicæ impietatis reos maxime sævisse fertur.

A. M. 405. Ol. Imp. Domitiani 11. ex 13. die Septem.
217. 3. vel 2. def.

Ev. 63. R. C. 839. Coss. { M. Ulpus Trajanus. } § 43. F. M. { Ag. 2. 2. }
§ 42. C. { Man. Acillus Glabrio. } § 44. V.

Iis Coss. prodigia evenerunt, ex quibus Glabrioni interitus eodem anno, Trajano postea Imperium prædictum est. Glabrionem ex Dionis Epitomâ constat fuisse Christianum,

A. M. 406. Ol. Imp. Domitiani 12. ex 13. die Septemb.
217. 4. vel 3. def.

Ev. 64. R. C. 840. Coss. { T. Fl. Domit. XVI. } § 44. F. M. { Ag. 2. 3. }
§ 43. C. { A. Volusius Saturn. II. } § 45. V.

Iis Coss. Domitianus Imp. iterum triumphavit de Quadis, Dacis, Getis, Sarmatisque & Germanis. Eodem anno vicesimo nono die Novembris ac secundo die Tybi anni octingentesimi quadagesimi Nabonazari duodecimo autem anno Imperii Domitiani (quem calculus Baronii perperam facit DCCCXII. Nabonazari, tertiâ horâ noctis in Bythinia observata est Luna, tribus noctibus ante plenilunium conjuncta cum medio Pleiadum, uti refert Ptolemæus Astronomus I. VII. C. III.

A. M. 497. Ol. 218. Imp. Dom. 13. ex 13. die Septemb.
 1. vel 217. 4. def.

Ev. 65. R. C. 841. Coss. { Sex. Pompeius Collega. } 845. F. M. { Ag. 2. 4.
 844. C. { Cornelius Priscus. } 846. V.

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. M. Lollius Paulinus & Valerius Asiaticus Saturninus Kal. deinde (incertum quibus) C. Antius & A. Julius Quadratus. Circa id tempus Flavius Josephus Historicus consummavit vigesimum librum antiquitatum Judaicarum.

A. M. 498. Ol. 218. 2. vel 1. def. Imp. Domitiani 14. ex 13. die Sept.

Ev. 66. R. C. 842. Coss. { L. Non. Aspr. Torquat. } 846. F. M. { Ag. 3. 1.
 845. C. { M. Aricinius Clemens. } 847. V.

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. Sextilius Lateranus & C. Cilius Italicus III. Iis temporibus Domitianus ita sævit, ut ab omnibus metueretur & omnes metueret.

A. M. 499. Ol. 218. 3. vel 2. def. Imp. Domitiani 15. ex 13. die Sept.

Ev. 67. R. C. 843. Coss. { Im. T. Fl. Dom. XVII. } 847. F. M. { Ag. 3. 2.
 846. C. { T. Flavius Clemens. } 848. V.

Clemens ille Consul, Domitiani Imp. patruelis, cum Flaviâ Domitillâ uxore, ejusdem consanguineâ, Judæicæ impietatis sive Christianismi reus peractus, occisus est.

A. M. 500. Ol. 218. 4. vel 3. def. Imp. Domitiani 16. ex 13. die Sept.

Ev. 68. R. C. 844. Coss. { C. Fulvius Valens. } 848. F. M. { Ag. 3. 3.
 847. C. { C. Antistius Verus. } 849. V.

Iis Coss. obtruncato suorum insidiis Imperatore Domitiano die XVIII. Septemb. sive Kal. Octobris postquam imperaverat annos quindecim ac dies quinque

que juxta Suetonium & alios (integrali anno plus quam concesserit Josephus Scaliger) M. Cocceius Nerva imperium adeptus est. Fulvio autem Consule mortuo in Magistratu Kal. Novemb. successi sunt Coss. T. Flavius Sabinus & T. Arrius Antonius.

A. M. 4102. Ol. 219. Imp. Nervæ 2. ex 18. die Septemb.
1. vel 218. 4. def.

Ev. 69. R. C. 845. Coss. { Imp. Coc. Nerva III. } 849. F. M. { Ag. 3-46
848. C. { T. Virginii Rufus III. } 850. V. {

Ruso mortuo in Magistratu successus est Consul Pub. Cornelius Tacitus Historicus. Kal. Jul. successi Coss. Domitius Apollinaris & Q. Fabius Vespentio Kal. Jul. M. Cornelius Fronto & Fabius Postumus. Eodem anno exante diem xiv. Kal. Octob. transacto anno uno integrali Imperii Nervæ adoptatus ab eo M. Ulprius Trajanus Crinitus Cæsar appellatus est, & tribunitiâ potestatem accepit Kal. Novemb. successi sunt Coss. C. Publicius Certus (quantum ejus damnati antequam iniret loco factus est Sex. Pompeius Collega II.) & Vettius Proculus.

A. M. 4102. Ol. 219. 2. vel 1. def. Imp. Nervæ 2. & ultimo.

Ev. 70. R. C. 846. Coss. { Imp. Coc. Nerva IV. } 850. F. M. { Ag. 4: 12
849. C. { Nerva Trajan. Cæsar II. } 851. V. {

Iis Coss. sub initium propositi naturalis anni M. & Ev. mortuo Imperatore Nervâ xxv 11. die Januarii sive vi. Kal. Febr. postquam imperaverat annum & quadrimestre, Trajanus primus Alienigena, nempe Italica Hispaniæ civitate oriundus, solus imperio potitus est, alioquin jam antea Imperator habitus, ut apparet ex observatione Astronomicâ Lunæ conjunctæ cum spicâ Virginis nocte quinta post plenilunium sequente diem x. Januarii anno dcccxlvi. Nabonazari relata ad primum annum Imperii Trajani apud Ptolemæum c. III. lib. vii. Kal. Jul. successi sunt Coss. C. Socius Senecio

Senecio & L. Licinius Sura. Kal. Oct. Afranius Dexter in Magistratu occisus est.

A. M. 4103. Ol. 219. 3. vel 2. def. Imp. Trajani 2. ex 27. die Januarii.

Ev. 71. R. C. 847. C. 850. C. Coss. {C. Sotius Senecio II. } 851. F. M. {Ag. 4. 2. }
{A. Cornelius Palma. } 852. V.

Eo anno Trajanus tertium Consulatum, qui ei ut novo Imperatori debebatur, recusavit, quemadmodum scribit Plinius Junior in Panegyrico.

A. M. 4104. Ol. 219. 4. vel 3. def. Imp. Trajani 3. ex 27. die Januarii.

Ev. 72. R. C. 848. C. 851. C. Coss. {Imp. Nerva Traj. III. } 852. F. M. {Ag. 4. 3. }
{M. Corn. Fronto III. } 853. V.

Kal. Mart. suffectus est Coss. Sex. Pompeius Collega III. Kal. Sept. C. Plinius Cæcilius Secundus & Sp. Cornelius Tertullus. Kal. Novembris Julius Ferox & Acutius Nerva. Fronto fuit nobilis Orator, & Plinius Junior fuit auctor Panegyrici Trajano dicti.

A. M. 4105. Ol. 220. 1. vel 219. 4. def. Imp. Trajani 4. ex 27. die Januarii.

Ev. 73. R. C. 849. C. 852. C. Coss. {Imp. Nerva Traj. IV. } 853. F. M. {Ag. 5. 1. }
{Sex. Articuleius Poetus. } 854. V.

Kal. Mart. suffectus est Coss. Cornelius Scipio Orfitus Kal. Maiis Bæbius Macer & M. Valerius Paulinus. Kal. Jul. Rubrius Gallus & Q. Coelius Hispo. Eo anno Trajanus suscepto bello contra Decebalum Dacorum regem, Dacicus cognominatus est.

A. M. 4106. Ol. 220. 2. vel 1. def. Imp. Trajani 5. ex 27. die Januarii.

Ev. 74. R. C. 850. C. Coss. { C. Sotius Senecio III. } 854. P. M. { Ag. 5. 1.
853. C. { L. Licinius Sura II. } 855. V. }

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. Man. Acilius Rufus & C. Cæcilius Classicus. Eo anno Imp. Trajanus triumphavit de Pannonis Dacisque & rege Decebalo ex Germaniâ,

A. M. 4107. Ol. 220. 3. vel 2. def. Imp. Trajani 6. ex 27. die Jan.

Ev. 75. R. C. 851. C. Coss. { Imp. Nerva Traj. V. } 855. P. M. { Ag. 5. 2.
854. C. { L. Appius Maxim. II. } 856. V. }

Iis Coss. Trajanus Imp. iterum triumphavit de confecto bello Dacico, & occiso rege Decebalo, & Daciâ factâ provinciâ Romani Imperii.

A. M. 4108. Ol. 220. 4. vel 3. def. Imp. Trajani 7. ex 27. die Januarii.

Ev. 76. R. C. 852. C. Coss. { * Suranus. } 856. F. M. { Ag. 5. 3.
855. C. { P. Neratius Marcellus. } 857. V. }

Neratius ille erat adeo dilectus Trajano, ut aliquando ei Imperium commendaverat, siquid ipsi fatale contigisset.

A. M. 4109. Ol. 221. 1. vel 220. 4. def. Imp. Traj. 8. ex 27. die Jan.

Ev. 77. R. C. 853. C. Coss. { Tib. Jul. Cand. II. } 557. F. M. { Ag. 5. 4.
856. C. { A. Jul. Quad. II. } 558. V. }

Circa hæc tempora claruit doctissimus ille Plutarchus Chæronensis,

A. M. 4110. Ol. Imp. Traj. 9. ex 27. die Jan.
221. 2. vel 1. def.

Ev. 78. R. C. 854. Coss. { L. Ceionius Corn. Ver. } 858. F. M. { Ag. 6. 1.
857. C. { L. Tullius Cerealis. } 859. V. {

Commodus erat Pater L. Ælii Veri postea Impera-
toris.

A. M. 4111. Ol. Imp. Traj. 10. ex 27. die Jan.
221. 3. vel 2. def.

Ev. 79. R. C. 855. Coss. { C. Sotius Senecio IV. } 859. F. M. { Ag. 6. 2.
858. C. { L. Licinius Sura III. } 860. V. {

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. Suranus II. & C. Ser-
vilius Ursus Servianus. Circa ea tempora Plinius Pro-
consul Bythiniae Trajano scripsit de moderandis Chris-
tianorum suppliciis.

A. M. 4112. Ol. Imp. Traj. 11. ex 27. die Jan.
221. 4. vel 3. def.

Ev. 80. R. C. 856. Coss. { Ap. An. Treb. Gallus. } 860. F. M. { Ag. 6. 3.
859. C. { M. Atil. Met. Bradua. } 861. V. {

Kal. Mart. ut apparet, suffecti sunt Coss. C. Julius
Africanus & Clodius Crispinus. Kal. Jul. autem, ut vi-
detur, A. Cornelius Palma II. & C. Calvisius Tullus
II. qui ab aliis habentur pro anni insequentis ordina-
riis; sed in Cassiodori Chronico Consulari plane omit-
tuntur, atque omnino videntur redundare numero
annorum imperii Trajani. Porro Kal. Mart. apparet
Oct. suffecti sunt Coss. P. Ælius Helianthus, qui po-
stea Imperator, fuit & L. Publilius Celsus.

A. M. 4113. Ol. 222. Imp. Traj. 12. ex 27. die Jan.
1. vel 221. 4. def.

Ev. 81. R. C. 857. Coss. { Clodius Crispinus } 861. F. M. { Ag. 6. 4.
860. C. { Solenius Orfitus. } 862. V. {

Ei anno Baronius Messalam & Pedonem Coss. ter-
tios ante Trajani mortem imputat, propter terræ mo-
tum.

tum Antiochiæ; duplici errore; quandoquidem ille terræmotus nec iis Coss. neque illo anno contigisse videatur, quia nondum Trajanus Nisibin Parthis eripuerat, unde Parthici nomen adeptus est.

A. M. 4114. Ol. Imp. Traj. 13. ex 27. die Jan.
222. 2. vel 1. def.

Ev. 82. R. C. 858. Coss. { L. Calpurnius Piso. } 862. F. M. { Ag. 7. 1.
861. C. { Vettius Rust. Bol. } 863. V.

Iis Coss. ex Dionis Epit. collata veteribus Inscript. apparet, Traj. Imp. susceptâ expeditione in Orientem recepisse Armeniam, Nisibinque, & Bætus à Parthis, indeque postea Senatus decreto appellatum esse Optimum, & Parthicum. Interea vero post captam Nisibin, Trajano in hybernis agente Antiochiæ, ingentem ibi Terræ motum extitisse, quo præter alios plurimos etiam Consul Pedito interfectus sit; quem proinde apparet fuisse non illum C. Popillium Carum Pedonem Consulem ordinarium, (uti opinatus est Baronius) quarti anni postea, sed suffectum anni modo expositi ejus fratrem, sive M. Pedonem Bergil. vel alium ex eadem Gentilitate. Erat annus ille clix. epochæ Antiochinorum, juxta Evagrium historiæ Ecclesiasticæ lib. 11. cap. xii. quod nostris rationibus ad amissum quadrat.

A. M. 4115. Ol. Imp. Traj. 14. ex 27. die Jan.
222. 3. vel 2. def.

Ev. 83. R. C. 859. Coss. { Imp. Nerva Traj. VI. } 863. F. M. { Ag. 7. 2.
862. C. { C. Julius African. II. } 864. V.

Kalend. Mart. suffecti sunt Coss. C. Julius Servilius Ursus, Servianus II. & L. Fabius Justus, extant enim duæ veteres inscriptiones, quarum altera eos ad Kalend. Mart. altera ad III. Id. Oct. refert. Unde apparet eos haud recte ab Onuphrio & Goltzio referri ad annum præcedentem: quum ab aliâ inscriptione constet illius ordinarios Coss. conti-

nuasse Magistratum usque ad Kalend. 3 Aprilis. Et Inscriptio dedicata Kal. Mart. adjunctam habet Imperatoris Trajani Dacici, (necdum vero Parthici appellati) Tribunit. potest. xiv. sed Cof. v. obliterateda ut apparet unitate pro vi. sicut in alia inscriptione ubi Trajani Consulatus vi. jungitur cum Tribunitia potest. xi i i. apparet itidem unitatem obliteratedam esse pro xiv. illud vero certum est, minorem esse quam xv. (quam tamen alia inscriptio conjungit cum Consulatu vi. nempe ad finem tendente, & cognomine Parthici, quod eo Consulatu adeptus est confirmatum, Ctesiphonte etiam capta) ideoque vere à me unum ordinarium Consulatum ante illum Trajani sextum, è Fastis vulgaribus expungi.

A. M. 4116. Ol. 222. 4. vel 3. def. Imp. Traj. 15. ex 27. die Jan.

Ev. 84. R. C. 860. Cof. { L. Publicius Celsus II. } 864. F. M. { Ag. 7. 3. }
863. C. { C. Clodius Crispinus. } 865. V.

Iis Cof. videtur Trajanus lustrasse sinum maris Oceani Orientalis Erythræum, seu potius Persicum.

A. M. 4117. Ol. 223. 1. vel 222. 4. def. Imp. Traj. 16. ex 27. die Jan.

E. 85. R. C. 861. Cof. { Q. Ninnius Hasta. } 865. F. M. { Ag. 7. 4. }
864. C. { P. Manilius Vopiscus. } 866. V.

Iis Cof. Trajanus videtur Ctesiphonte Parthis regem designasse Parthamaspatem.

A. M. 4118. Ol. 223. 2. vel 1. def. Imp. Traj. 17. ex 27. die Jan.

Ev. 86. R. C. 862. Cof. { M. Valerius Messalla. } 866. F. M. { Ag. 8. 1. }
865. C. { C. Popil. Carus Pedo. } 867. V.

Eorum Cof. anticipatorum loco Baronius Hadrianum & Salinatorem Cof. tertii anni insequentis, & ipsos anticipatos ponit. Circa id tempus Trajanus profectus

profectus in Arabiam bello adortus est Hagarenos, sed eos subjugare non potuit.

A. M. 4119. Ol. Imp. Traj. 18. ex 27. die Jan.
223. 3. vel 2. def.

Ev. 87. R. C. 863. C. Coss. { *Æmilius Ælianus*, } 867. F. M. { *Ag. 8. 2.*
866. C. { *L. Antistius Vetus*, } 868. V. {

Circa id tempus Judæi circa Cyrenem, & in Ægypto, & Cypro, deinde etiam in Mesopotamiâ, & Syriâ, & Judæâ, rebellantes maximos tumultus excitarunt, qui & ab aliis & præcipue à Lucio, sive Lusio Quieto subacti sunt.

A. M. 4120. Ol. Imp. Traj. 19. ex 27. die Jan.
223. 4. vel 3. def.

Ev. 88. R. C. 864. C. Coss. { *Quintius Niger*, } 867. F. M. { *Ag. 8. 3.*
867. C. { *T. Vips. Apronianus*, } 869. V. {

Kal. Jul. successi sunt Coss. M. Erucius Clarus & Tib. Julius Alexander. Iis Coss. Trajano dum cogitaret suscipere novam expeditionem in Mesopotamiam, & redintegrare bellum Parthicum, quod Parthi defecissent à rege Partho amaspate, mortuo, Selinûte Ciliciæ, sive apud Seleuciam Isauriæ, sub diem III. Idus sive XI. diem Augusti, postquam imperaverat annos XVIII. & semestrem, Imperium adeptus est P. Ælius Hadrianus; quasi à Trajano ante biduum adoptatus, & dictus Trajanus Hadrianus Cæsar. Incepto paucis diebus antea nempe xxv. die Julii DCCCLIV. anno Nabonazari. Ei autem anno convenire initium Imperii Hadriani, (neutiquam vero DCCCLXVI. qui Onuphrii calculo provenit, necdum DCCCLXVII. qui Baronii) ac proinde Trajani imperio tantummodo totidem annos quot ego ascripsi, uno pauciores quam plerique alii hodie; locupletissimus testis est Ptolemæus Astronomus, qui eodem tempore claruit, qui cum alias observationes Astronomicas, tum præsertim trium Eclipsium Lunarium (præter illam assignatam (libro IV. cap. IX.)

nocte sequente diem xvii. Pachon Ægyptii, sive v. Aprilis, anno Nabonazari DCCCLXXII. ac iix. Hadriani mendose pro ix.) assignans lib. vii. quarum primam nocte sequente vicesimam diem Payni, sive vi. Maiis anno Nabonazari DCCCLXXX. ac xvii. Hadriani: secundam nocte sequente diem ii. Chiac, sive xx. Octobris, anno Nabonazari DCCCLXXXII. ac xix. Hadriani: tertiam vero nocte sequente diem xix. Pharmuthæ, sive iv. Martii anno DCCCLXXXIII. Nabonazari, ac xx. Hadriani. Itaque apparet numerum ab Onuphrio prolatum, tanquam signatum Trajani Tribunitiæ potestatis. xx. aut habuisse utique oblitteratam mediam unitatem xix. aut csum fuisse aliqui in Occidentis partibus circa diem xviii. Sept. ac initium Trib. Pot. xx. antequam fama mortis Trajani eousque pervenisset, aut denique fuisse adulterinum.

A. M. 4121. Ol. 224.
1. vel 223. 4. def.

Imp. Hadriani 2. ex ii. die Aug.

Ev. 89. R. C. 865.
868. C.

Coff.

{ Imp. Traj. Hadr. II. } 869. F. M. { Ag. 8. 4.
{ Tib. Claud. Pusc. Sal. } 870. V.

Hadrianus iterum Consul designatus erat antequam à Trajano adoptaretur, ut ex Ælio Spartiano apparet, neutiquam vero inierat, nedum gesserat Consulatum ordinarium ante mortem Trajani, ut Baronius (qui Hadr. III. & Salinatorem Coss. istuc statuit) & alii opinati sunt: quum aperte contra affirmet Dion. Hadrianus vero Armeniam majorem, Assyriam, & Mesopotamiam provincias à Trajano factas trans Euphratem, Chosdri regi Parthorum concessit. Trajani autem mortui imaginem curru Triumphali per Urbem quasi de Parthis triumphantis, vexit.

A. M.

A. M. 4121. Ol. 224. 2. vel 1. def. Imp. Hadr. 3. ex 11. die Aug.

Ev. 90. R. C. 866. C. 869. C. Coss. { Imp. Traj. Hadr. III. } 870. F. M. { Ag. 9. 1. }
 { Q. Junius Rusticus. } 871. V.

Baronius eo anno ex Cassiodoro corrupto ponit Coss. ponit Aviolum & Pansa, triennio anticipatos. Circa id tempus Hadrianus colonias deduxit in Lybi- am, Judæorum tumultibus vastatam.

A. M. 4123. Ol. 224. 3. vel 2. de. Imp. Hadr. 4. ex 11. die Aug.

Ev. 91. R. C. 867. C. 870. C. Coss. { L. Catilius Severus. } 871. F. M. { Ag. 9. 2. }
 { T. Aur. Ful. Anton. } 872. 2.

Eorum loco Baronius ponit (utique ex corrupto Cassiodoro) Paternum & Torquatum, hæsitanter ta- men. Antoninus postea Imperator.

A. M. 4124. Ol. 224. 4. vel 3. def. Imp. Hadriani 5. ex 11. die Aug.

Ev. 92. R. C. 868. C. 871. C. Coss. { M. Annius Verus II. } 872. F. M. { Ag. 9. 3. }
 { * Augur. } 873. V.

Iis Coss. Baronius, tanquam ex Cassiodoro, perpe- ram præfert Glabionem & Torquatum; apud Cas- siodorum vero legitur, Vero & Augure Coss. Hadria- num Alexandriam publicis impensis instaurasse.

A. M. 4125. Ol. 225. 1. vel 224. 4. def. Imp. Hadr. 6. ex 11. die Aug.

Ev. 36. R. C. 896. C. 872. C. Coss. { Man. Acilius Aviola } 873. F. M. { Ag. 9. 4. }
 { C. Corellius Pansa. } 874. V.

Iis Coss. itidem Baronius ex Cassiodoro haud recte præfert Asiaticum & Quinctum. Circa id tempus Ha- drianus tributa urbibus relaxavit, & plurimas tributis liberas fecit.

A. M. 4126. Ol. Imp. Hadr. 7. ex 11. die Augusti.
225. 2. vel 1. def.

Ev. 94. R. C. 870. Coss. { Q. Arrius Patinus. } 875. F. M. { Ag. 10. 1.
873. C. { C. Ventidius Apr. } 876. V.

Iis quod Coss. male præfert Baronius Verum & Ambiguum. Circa id tempus bellum contra Sauromatas gestum est. Nicomediam vero & Nicæam aliasque urbes terræ motu collapsas, Hadrianus publicis impensis restaurandas curavit.

A. M. 4127. Ol. Imp. Hadr. 8. ex 11. die Aug.
225. 3. vel 2. def.

Ev. 65. R. C. 871. Coss. { Man. Acilius Glabrio. } 875. F. M. { Ag. 10. 2.
874. C. { C. Bellicius Torquat. } 876. V.

Eos Coss. è fastis Græcis sumptos Gallicano & Titiano è Cassiodoro subjunctis vix demum præfert Baronius. Circa id tempus Hadrianus, cum multa fecit in gratiam Atheniensium, tum celebrem bibliothecam Athenis struxit.

A. M. 4128. Ol. Imp. Hadr. 9. ex 11. die Aug.
225. 4. vel 3. def.

Ev. 96. R. C. 872. Coss. { P. Cornel. Scip. Asiat. } 876. F. M. { Ag. 10. 3.
875. C. { Q. Vettius Aquilinus. } 877. V.

Eos Coss. ante triennium anticipatos istic videlicet repetit Baronius. Circa id tempus Serenius Grannianus Proconsul Asiæ scripsit Hadriano de moderandis Christianorum suppliciis, iniquum censens clamoribus vulgi, innocentium hominum sanguinem concedi, & sine ullo crimine, nominis tantum & sectæ reos fieri.

A. M. 4129. Ol. 226. Imp. Hadr. 10. ex 11. die Aug.
1. vel 225. 4. def.

Ev. 97. R. C. 873. Coss. { Vespr. Cand. Venus II. } 877. F. M. { Ag. 10. 4.
876. C. { Ambigius Bibulus. } 878. V. {

Pro iis Coss. à quibusdam ponuntur M. Lollius Peditius Verus, & Q. Junius Lepidus Bibulus vel Bibulius Pius : vel Celsus & Marcellinus. Circa id tempus, occasione literarum Serenii, Hadrianus rescripsit Minutio Fundano ejus successori Christianos non sine obiectu criminum condemnandos.

A. M. 4130. Ol. 226. 2. vel 1. def. Imp. Hadr. 11. ex 11. die Aug.

Ev. 98. R. C. 874. Coss. { * Gallicanus. } 878. F. M. { Ag. 11. 1.
877. C. { D. Coelius Titianus. } 879. V. {

Coelius Titianus quondam Hadriani Tutor, postea ejus Praefectus praetorio fuit.

A. M. 4131. Ol. 226. 3. vel 2. def. Imp. Hadr. 12. ex 11. die Aug.

Ev. 99. R. C. 875. Coss. { L. Non. Torquat. Asprenas. } 879. F. M. { Ag.
878. C. { M. Annius Libo. } 880. V. { 11. 2.

Circa id tempus Hadrianus ex urbe Hierosolymarum faciens Æliam Capitolinam, in eaque excitans Jovi templum, Judæis etiam prohibitis uti circumcissione, novam rebellandi occasionem dedit.

A. M. 4132. Ol. 226. 4. vel 3. def. Imp. Hadr. 13. ex 11. die Aug.

Ev. 100. R. C. 876. Coss. { P. Juventius Celsus II. } 880. F. M. { A. 11. 3.
879. C. { Q. Julius Balbus. } 881. V. {

Kal. Mart. suffecti sunt Coss. T. Aufidius Fronto & Arrius Severianus. Kal. Novemb. C. Neratius Marcellus & Cn. Lollius Gallus. Circa id tempus Hadrianus in Ægyptum profectus amisit Antinum puerum amasium; quem ipse in Deos referri, & ex ejus
M m nomine

nomine non modo urbem in Ægypto, sed etiam fidus in cœlo (annitente etiam Ptolemæo Pelusiensi Astro-
nomo) appellari voluit.

A. M. 4133. Ol. 227. Imp. Hadr. 14. ex 11. die Aug.
1. vel 226. 4. def.

Ev. 101. R. C. 877. C. Coss. { Q. Fabius Catullinus } 881. F. M. { Ag. 11. 4.
880. C. { M. Flavius Aper. } 882. V. {

Circa id tempus Tenius Rufus Judææ legatus, mul-
ta Judæorum millia occidit, nondum tamen comperit
eorum infaniam.

A. M. 4134. Ol. 227. 2. vel 1. def. Imp. Hadr. 15. ex 11. die Aug.

Ev. 102. R. C. 878. C. Coss. { Sex. Og. Lænas Pontianus } 882. F. M. { Ag.
881. C. { M. Antonius Rufinus. } 883. V. { 12. 1.

Circa id tempus Barchochebas Impostor ducem bel-
li Judæis se offerens, eorum furores per Syriam &
Palæstinam auxit.

A. M. 4135. Ol. 227. 3. vel 2. def. Imp. Hadr. 16. ex 11. die Aug.

Ev. 103. R. C. 879. C. Coss. { Sentius Augurinus. } 883. F. M. { Ag. 12. 2.
882. C. { Arrius Severianus II. } 884. V. {

Cum iis Coss. Baronius perperam componit Com-
modum & Pompeianum iterum, Coss. ordinarios
quarti anni postea. Barchochebas Christianos no-
lentes abnegare fidem, & belli societatem secum ju-
gere variis affecit suppliciis.

A. M. 4136. Ol. 227. 4. vel 3. def. Imp. Hadr. 17. ex 11. die Aug.

Ev. 104. R. C. 880. C. Coss. { * Hiberus. } 884. F. M. { Ag. 12. 3.
883. C. { Junius Sil. Sifenna. } 885. V. {

Barchochebâ tenente in Judæâ, præter alia multa
castella & vicos, munitissimum oppidum Bethoron, in-
deque excursiones faciente in Romanos: præter alios
duces

duces Julius Severus è Britannia evocatus & in Judæam contra eum missus est; is non ausus cum audacissimis ac desperatæ salutis latronibus acie dimicare, trahere bellum, & carptim eos intercipere satius duxit. Cæterum eodem anno DCCCLXXX. Nabonazari, atque XVII. Hadriani (& quidem transactis Epochæ Augustorum juxta Ægyptios annos CIXI. diebus LXVI.) præter primam lunarium Eclipsium supra expositarum, observavit Ptolemæus (uti ipse refert lib. III. c. VIII.) autumnæ æquinoctium contigisse die VII. mensis Athyr five XXV. Septembris.

A. M. 4137. Ol. 228. Imp. Hadr. 18. ex II. die Augusti.
1. vel 227. 4. def.

Ev. 105. R. C. 881. Coss. {C. Jul. Serv. Urs. Sev. III.} 885. F.M. {Ag.
884. C. {C. Vibius Juventius Verus.} 886. V. {12. 4

Iis Coss. bellum Judaicum in Palæstinâ finem accipit, rebus Judæorum penitus oppressis; & duce eorum Barchozba (qui Barchochebas haberi voluit) deprehenso, & interfecto: indeque Judæis Hierosolymas introire vetitum fuit.

A. M. 4138. Ol. 228. 2. vel 1. def. Imp. Hadr. 19. ex II. die Aug.

Ev. 106. R. C. 882. Coss. {Pompeianus Lupercus.} 886. F.M. {Ag.
885. C. {L. Jul. Atticus Acilianus.} 887. V. {13. 1.

Hadrianus quo ægrius Judæis faceret, in portâ Æliæ ubi erant Hierosolyma à se conditæ, suam in marmore exsculpi jussit.

A. M. 4139. Ol. 228. 3. vel 2. def. Imp. Hadr. 20. ex II. die Aug.

Ev. 107. R. C. 883. Coss. {C. Ceion. Commodus Verus.} 887. F.M. {Ag.
886. C. {S. Ver. Civica Pompeianus.} 888. V. {13. 2.

Is Commodus Verus eodem anno die natali imperii Hadriani ab eo adoptatus, Cæsar appellatus, & Tribunitiam potestatem adeptus est.

A. M. 4140. Ol. 228. 4. vel 3. def. Imp. Hadr. 21 ex 11. die Aug.

Ev. 108. R. C. 884. C. 887. C. Coss. { L. Æl. Hadr. fil. Ver. Cæf. II. } 888. F. M. { Ag. 13. 3. }
 { P. Coel. Balb. Vibullius. } 889. V.

Verus Cæsar ab Hadriano ante quinquemestrem adoptatus, ipsis Kal. Jan. primo secundi consulatus sui die mortuus est.

A. M. 4141. Ol. 229. 1. vel 228. 4. def. Imp. Hadr. 21. & ultimo.

Ev. 109. R. C. 885. C. 888. C. Coss. { Sulpic. Camerinus. } 889. F. M. { Ag. 13. 4. }
 { Q. Nig. Magnus. } 890. V.

Iis Coss. v. Kal. Mart. T. Aurelius Fulvus Antoninus ab Hadriano Imp. adoptatus, Cæsar appellatus, & Tribunitiam potestatem adeptus est. Eodem anno mortuo Imperatore Hadriano die vi. Idus sive x. Julii, postquam imperaverat fere xxi. annos, Imperium adeptus est T. Aurelius Hadrianus Antoninus Pius.

A. M. 4142. Ol. 229. 2. vel 1. def. Imp. Antonini 2. ex 10. die Jul.

Ev. 110. R. C. 886. C. 889. C. Coss. { Imp. Hadr. Ant. Pius II. } 890. F. M. { Ag. 14. 1. }
 { Bruttius Præfens. } 891. V.

Iis Coss. uti refert Censorinus, xxi. c. initium anni Nabonazari convenit in eundem diem quo Canicula in Ægypto faceret exortum, nempe in diem xii. non xii. ut mendose apud eum legitur, Kal. Augusti. Quum vero ex multis observationibus Ptolemæi manifestum sit; primum annum Imperii Antonini convenisse anno DCCCLXXXV. Nabonazari, ac CDLXI. à morte Alexandri, neque ulla controversia sit de annis Hadriani: inde demum satis constat, Trajani imperii tempus à nobis superius recte definitum esse. Porro iisdem Coss. v. Kal. Mart. M. Annius Verus (qui inde pro Anno Aurelius cœpit vocari) & L. Ælius Verus, ab

ab Imperatore Antonino adoptati, Cæsares appellati sunt.

A. M. 4143. Ol. Imp. Ant. 3. ex 10. die Jul.
229. 3. vel 2. def.

Ev. 111. R. C. 887. Coss. { Imp. Hadr. Ant. Pius III. } 891. F. M. { Ag.
890. C. } { M. Aur. Ant. Imp. f. Cæf. } 892. V. { 14. 3.

Iis temporibus Galenus insignis ille Medicus clauit.

A. M. 4144. Ol. Imp. Antonini 4. ex 10. die Jul.
229. 4. vel 3. def.

Ev. 112. R. C. 888. Coss. { M. Ped. Sylloga Priscinus } 892. F. M. { Ag.
891. C. } { T. Hoerius Severus. } 893. V. { 14. 3.

Circa id tempus Justinus Christianus Philosophus, librum pro religione sua conscriptum Antonino Imperatori obtulit.

A. M. 4145. Ol. 230. Imp. Ant. 5. ex 10. die Jul.
1. vel 229. 4. def.

Ev. 113. R. C. 889. Coss. { L. Cuspius Rufinus. } 893. F. M. { Ag.
892. C. } { L. Staius Quadratus. } 894. V. { 14. 4.

Iis Coss. Agonem Capitolinum xv. celebratum esse colligit Onuphrius ex antiqua inscriptione, qua Antoninus Augustus Tribun. pot. v. dicitur constitutor sacri certaminis; quod quum verum esse appareat, duplicem nostram sententiam à vulgari opinione diversam confirmat, alteram de annis Imperii Trajani tantummodo octodecim & dimidio; ideoque uno pari consulum ordinariorum Fastis Vulgaribus eximendo; alteram de tempestate celebrati Agonis, ineunte autumno: utpote medio Septembri; alioquin enim, si ut communis fert opinio, celebraretur mense Januario, utique celebratus esset, vel ante v. Trib. pot. Antonini, vel sequentibus consulibus.

A. M. 4146. Ol. 230. 2. vel 1. def. Imp. Ant. 6. ex 10. die Julii.

EV. II 4. R. C. 890. Coll. { C. Bellicius Torquatus. } 894. F. M. } Ag.
893. C. { T. Claud. Atticus Herodes. } 895. V. } 15.1.

Herodis Attici viri doctissimi frequens mentio est apud A. Gellium; eundem inter M. Aurelii præceptores numerat Julius Capitolinus.

A. M. 4147. Ol. Imp. Ant. 7. ex 10. die Julii.
230. 3. vel 2. def.

Ev. 115. R C.. 891. Conf. { P. Avitius Lollianus } 895. F. M. { Ag. 15.2
894. C. { C. Ganius Maximus. } 896. V. {

Ganius Maximus vir severissimus, præfectus Prætorio Antonini fuit, usque ad xx. Imperii ejus annum; uti refert Julius Capitolinus.

A. M. 4148. Ol. Imp. Ant, 8. ex 10. die Julii.
230. 4. vel 3. def.

Ev. 116. R. C. 892. Coss. { Imp. Hadr. Ant. Pius IV. } 896. F.M. { Ag.
895. C. { M. Aur. Ant. Im. f. Cæf. II. } 897. V. { 153.

Iis temporibus Taurus Berytius Platonicae sectae Philosophus claruit.

A. M. 4149. Ol. 231. Imp. Ant. 9. ex 10. die Julii.
1. vel 230. 4. def.

Ev. 117. R. C. 893. C. 896. G. C. { Sex. Erucius Clarus II. } 897. F. M. { Ag. }
 { Cn. Claud. Severus. } 898. V. { 15.4 }

Iis Coff. (quorum Erucius urbi præfectus fuit) natus est Septimius Severus, postea Imperator.

A. M.

A. M. 4150. Ol. Imp. Ant. 10. ex 10. die Julii.
231. 2. vel 1. def.

Ev. 118. R. C. 894. Coll. { M. Valerius Largus. } 893. F.M. { Ag. 16. 1.
897. C. { M. Valer. Messallinus. } 899. V. {

Iis Coll. (quibus Baronius rursus è Cassiodoro perperam præfert Gordianum & Maximum quadriennio anticipato) M. Aurelius Cæsar, accepta in Matrimonium Faustina Antonini Imperatoris filia, v. Kal. Mart. Trib. potestatem quoque accepit. Cæterum ab anno secundo Vespasiani ineunte, ad decimum Antonini desinentem fuerunt anni LXXVII. juxta calculum apud Clementem Strom. I.

A. M. 4151. Ol. Imp. Ant. 11. ex 10. die Julii.
231. 3. vel 2. def.

Ev. 119. R. C. 895. Coll. { C. Bellicus Torquat. II. } 899. F.M. { A. 16. 2.
898. C. { M. Salvius Julianus II. } 900. V. {

Is quoque Julianus fuit præfectus Urbi & Maximus Jurisconsultus. Baronius vero istic quoque è Cassiodoro male Romulum & Glabrimonem Coll. imputat.

A. M. 4152. Ol. Imp. Antonini 12. ex 10. die Julii.
231. 4. vel 3. def.

Ev. 120. R. C. 896. Coll. { Ser. Corn. Scip. Orfit. } 900. F.M. { Ag. 16. 3.
899. C. { Q. Nonius Priscus. } 901. V. {

Iis temporibus claruit Arrianus Nicomediensis Historicus & Philosophus, atque Maximus Tyrinus. Ei quoque anno, ut & sequenti Baronius è Cassiodoro altera consulum paria imputat.

A. M. 4153. Ol. 232. Imp. Ant. 13. ex 10. die Julii.
1. vel 231. 4. def.

Ev. 121. R. C. 897. Coll. { Romulus Gallicanus. } 901. F.M. { Ag. 16. 4.
900. C. { Antistius Vetus. } 902. V. {

Iisdem temporibus claruerunt Apollonius Chalcidicus Stoicus, & Basilides Scytho Politanus, Philosophi

philingnes, qui etiam Veri Cæsaris præceptores fuerunt.

A. M. 4154. Ol. Imp. Antonini 14. ex 10. die Julii.
232. 2. vel 1. def.

Ev. 122. R. C. 898. Coss. { Sex. Quin. Gordianus. } 902. F. M. { Ag. 17. 1.
901. C. { Sex. Quinq. Maximus. } 903. V. {

Eos Coss. ante quadriennium perperam positos istic repetit Baronius, adjectis utique è Cassiodoro Vero & Sabino Coss. altero quadriennio anticipatis.

A. M. 4155. Ol. Imp. Antonini 15. ex 10. die Julii.
232. 3. vel 2. def.

Ev. 123. R. C. 899. Coss. { Sex. Acilius Glabrio. } 903. F. M. { Ag.
902. C. { C. Val. Omollus Verianus. } 904. V. { 17. 2.

Is est Omollus sive Omulus cujus complura libere & jocosè dicta Antoninus Imp. semper patienter accepit, uti refert Capitolinus.

A. M. 4156. Ol. Imp. Ant. 16. ex 10. die Julii.
232. 4. vel 3. def.

Ev. 124. R. C. 900. Coss. { Bruttius Prasens II. } 904. F. M. { Ag. 17. 3.
903. C. { Antonius Rufinus. } 905. V. {

Circa id tempus fuit Crescens Cynicus Philosophus, qui à Justino Philosopho Christiano reprehensus, eum ad mortem persecutus est.

A. M. 4157. Ol. 233. Imp. Antonini 17. ex 10. die Jul.
1. vel 232. 4. def.

Ev. 125. R. C. 901. Coss. { L. Æl. Aur. Ver. Cæf. } 905. F. M. { Ag. 17. 4
904. C. { Sextilius Lateranus. } 906. V. {

Vero Cæsare abdicante, in ejus locum factus est Consul Aquillius Orfitus. Iis autem Coss. Baronius suo more è Cassiodoro adjicit Coss. Tertullum & Sacerdotem, repetendos denuo post quadriennium, similiterque facit anno insequente.

A. M. 4158. Ol. Imperii Antonini 18. ex 10. die Julii.
233. 2. vel 1. def.

Ev. 126. R. C. 902. C. Coss. { C. Julius Severus. } 906. F. M. { Ag. 18. 1
905. C. { M. Titius Ruf. Sabin. } 907. V. {

Kal. Novemb. suffecti sunt Coss. Antius Pollio & Opimianus: quorum mentio, una cum ordinariis, in antiquâ tabulâ reperta est.

A. M. 4159. Ol. Imperii Antonini 19. ex 10. die Julii.
233. 3. vel 2. def.

E. 127. R. C. 903. C. Coss. { M. Plautius Silv. } 907. F. M. { Ag. 18. 2.
906. C. { L. Sentius Aug. } 908. V. {

Eorum Coss. prænomena nonnullis fastis ponuntur. M. Crionius, & C. Serius, alioqui cognomina eadem.

A. M. 4160. Ol. Imperii Antonini 20. ex 10. die Julii.
233. 4. vel 3. def.

Ev. 128. R. C. 904. C. Coss. { * Barbatus. } 908. F. M. { Ag. 18. 3.
907. C. { * Regulus. } 909. V. {

De iis Coss. vel quid eorum anno actum sit; nihil compertum est.

A. M. 4161. Ol. 234. Imperii Antonini 21. ex 10. die Julii.
1. vel 233. 4. def.

Ev. 129. R. C. 905. C. Coss. { Q. Flavius Tertullus } 909. F. M. { Ag. 18. 4.
908. C. { Licinius Sacerdos. } 910. V. {

Is Tertullus Faustinae M. Aurelii uxoris mœchus ad scenam usque famosus fuit.

A. M. 4162. Ol. Imperii Antonini 22. ex 10. die Julii.
234. 2. vel 1. def.

Ev. 130. R. C. 906. C. Coss. { Plautius Quinctillus. } 910. F. M. { Ag. 19. 1
909. C. { Statius Priscus. } 911. V. {

Statius Priscus postea sequentium Imperatorum legatus bello Parthico, prospere rem gessit. Cæterum
N n gessi

gessit etiam Antoninus complura bella per legatos: nam & Britannos per Tolloium Urbicum vicit, & Germanos & Dacos, atque Judæos denuo rebellantes, & Alanos, sed & in Achaiâ & Ægypto rebelliones repres- sit: sed illius gestorum æque bello ac pace fere om- nium anni ignorantur.

A. M. 4163. Ol. Imperii Antonini 23. ex 10. die Julii.
234. 3. vel 2. def.

Ev. 131. R. C. 907. C. Coss. { Ap. Annius Bradua. } 911. F. M. { Ag. 19. 3.
910. C. { T. Vibius Barus. } 912. V.

Circa id tempus Bactri, Hyrcani, & Indi legatos ad Antoninum Imperatorem misisse dicuntur.

A. M. 4164. Ol. Imperii Antonini 24. ex 10. die Julii.
234. 4. vel 3. def.

Ev. 132. R. C. 608. C. Coss. { M. Aur. Ant. Im. f. Cæf. III. } 912. F. M. { Ag.
911. C. { L. Æl. Ahr. Verus Cæf. II. } 913. V. { 19. 3.

Iis Coss. mortuo Imperatore Antonino Pio, ut qui- dem videtur, circa diem VII. five nonas, non Martii ut vulgo putatur, sed Octobris, transacto LXXV. anno æ- tatis juxta Aurelium Victorem, quum, Julio Capitoli- no auctore, natus fuerat Septembre, Domitiano XII. & Dolabellâ Coss. at Consulum ordinariorum pari LXXVI. à natali juxta Cassiodorum; quum Tribuni- tiam supremam, & sacrosanciam potestatem gesserat prope XXIV. annos, juxta antiquam inscriptionem, & Xiphilinum Dionis abbreviatorem, nempe supra annos XXIII. integros juxta Eutropium & Victorem alte- rum, menses septem ac dies sex juxta Theophilum An- tiochenum qui eodem tempore floruit, quasi à fine Fe- bruarii precedente mortem Hadriani; ab illius vero morte imperaverat annos viginti tres, insuperque jux- ta Eusebium & Cassiodorum menses tres: ei succes- sit adoptivus filius & gener, M. Aurelius Antoninus dictus etiam Philosophus; qui mox adoptivum fra- trem sive filium, assumtum quoque sibi generum, ap- pellatum

pellatum L. Aurelium Verum Commodum Imperii
consortem fecit. Itaque tunc primum duo Augusti
pari imperio potiti sunt : atque duo Augusti Coss. pri-
mum appellati sunt. Gerebat autem tunc M. Aure-
lius Tribunitiam potestatem xv. ut ex antiquis eorum
nummis colligitur.

A. M. 4164. Ol. 235. Impp. M. Aur. & L. R. 2. ex 7. d. Oct.
1. vel 234. 4. def.

Ev. 133. R. C. 909. Coss. { Im. M. Aur. Ant. IV. } Duo { 913. F. M. } Ag.
912. C. { Im. L. Aur. Ver. III. } Aug. II. { 914. V. } 19. 4

Is consulatus, vulgaribus Onuphrii, Goltzii, Baronii,
&c. Fastis omissus, videtur demum ponendus vice illius
Cornelii Palmæ & Calvisii Tulli, exempti undecimo
anno imperii Trajani : auctoritate primum Cassiodo-
ri, qui saltem duos annos interjicit inter præcedentem
consulatum Bari & Braduæ, ac sequentem Rustici
& Aquilini ; deinde Fastorum Græcorum, qui eosdem
Coss. bis ponunt : præterea vero ratione probabili,
quatenus soliti erant Imperatores anno primo post
susceptum imperium, suscipere etiam Consulatum or-
dinarium. Videtur autem fuisse triplex ratio ejus
Consulatus signandi Fastis : vel Aurelius Antoninus
iv. & Aurelius Verus III. juxta Cassiodorum, etsi apud
eum legatur v. pro iv. vel duo Augusti II. juxta Græ-
cos Fastos ; vel quia anno precedente ad finem tenden-
te duo Augusti Coss. primum appellati, Consulatum
hoc anno continuarunt. Hic annus signatus est P. C. id
est post Consulatum Impp. Augg. Aurelii Antonini III.
& Aurelii Veri II. cujus manifesta vestigia extant item
apud Cassiodorum, atque in nummis ubi Imperatorum
alterius Tribunitia potestas xvi. cum Consulatu i ii. al-
terius Tr. P. ii. cum C. i i. juncta reperitur. Huc au-
tem spectare videtur quod scribit Spartianus in Ælio
Vero his Verbis, *Verus certe cum Marco aequale gessit
imperium* : nam ipsi sunt qui primi duo Augusti appel-
lati sunt, & quorum Fastis Consularibus sic nomina
N n 2 prescri-

præscribuntur, ut dicantur non tantum duo Antonini sed duo Augusti: tantumque hujus rei & novitas & dignitas valuit, ut Fasti Consulares nonnulli ab his sumerent ordinem Consulium, inquit Spartianus. Nimirum sequentibus annis signatis, post Consulatum duorum Augustorum, II. III. IV. &c. quod à Dioclesiani Imperatoris temporibus crebrius facilitatum est.

A. M. 4166. Ol. Impp. M. Aur. & L. Ver. 3. ex 7. d. Oct.
235. 2. vel 1. def.

Ev. 134. R. C. 910. Coss. { Q. Junius Rusticus } 914. F. M. { Ag. 20. 1.
913. C. { Vertius Aquillinus. } 915. V. {

Junius Rusticus Philosophus è sectâ Zenonis, fuit unus è Præceptoribus M. Aurelii. Cum eo, hoc anno, sive alio ejusdem nominis, anno alio, Consul suffectus, Kal. Jul. Q. Flavius Tertullus reperitur in veteri inscriptione. Circa id tempus Vologesus Parthorum rex, Provincias Romanas sibi vicinas depopulatus est.

A. M. 4167. Ol. Impp. M. Aur. 2. Ver. 4. ex 7. die Oct.
235. 3. vel 2. def.

Ev. 135. R. C. 911. Coss. { L. Papirius Ælianus. } 915. F. M. { Ag. 20.
914. C. { Junius Pastor. } 916. V. {

Circa id tempus L. Verus Imperator in Orientem profectus, Antiochiæ degens bellum Parthicum & Armeniacum per legatos prospere gessit; receptis à Statio Prisco Artaxatis, datoque Armeniis Rege, unde uterque Imperator appellatus est Armeniacus.

A. M. 4168. Ol. Impp. M. Aur. & L. Ver. 5. ex 7. d. Oct.
235. 4. vel 3. def.

Ev. 136. R. C. 912. Coss. { Julius Maerinus. } 916. F. M. { Ag. 20.
915. C. { L. Cornelius Celsus. } 917. V. {

Circa id tempus à Romanis Seleucia expugnata est, ac Babylonem & in Mediam usque perventum est, unde etiam Parthicus & Medicus uterque Imperator appellatus est.

A. M. 4169. Ol. 236. Impp. M. Aur. & L. Ver. 6. ex 7. d. Oct.
1. vel 233. 4. def.

Ev. 137. R. C. 913. C. Coss. { Servilius Pudens. } 917. F. M. { Ag.
916. C. { L. Cornel. Scip. Orfitus. } 918. V. { 20. 4.

His Coss. (quorum prænomen alias ponuntur. L. Arrius & M. Gabinus) ambo Imperatores M. Aurelius Antoninus , & Lucius Aurelius Verus , post quinquennium reversus Romam , una triumpharunt de Parthis, Medis, Armenis, & Rege Vologese, ex Oriente.

A. M. 4170. Ol. 236. 2. vel 1. def. Impp. M. Aur. & L. Ver. 7. ex 7. d. Oct.

Ev. 138. R. C. 914. C. Coss. { Servilius Pudens II. } 918. F. M. { Ag. 21. 1.
917. 4. C. { T. Vitrasius Pollio. } 919. V. {

Iis Coss. (quorum alter T. Vitrasius aliter appellatur L. Sufidius) bellum Marcomannicum, natum & suspensum dum gerebatur Parthicum ; eo finito , majore apparatu susceptum.

A. M. 4171. Ol. 236. 3. vel 2. def. Impp. M. Aur. & L. Ver. 8. ex 7. die Oct.

Ev. 139. R. C. 915. 5. C. Coss. { Im. L. Aur. Verus IV. } 919. F. M. { Ag.
918. C. { T. Numid. Quadratus. } 920. V. { 21. 2.

Iis Coss. M. Aurelius Imperator , susceptâ expeditione in Germaniam, bellum gessit contra Marcomannos, & eorum socios.

A. M. 4172. Ol. 236. 4. vel 3. def. Impp. M. Aur. & L. Ver. 9. ex 7. d. Sep.

Ev. 140. R. C. 916. C. Coss. { L. Vettius Paullus. } 920. F. M. { Ag. 21. 3.
919. C. { T. Junius Montanus. } 921. V. {

Circa id tempus , Romanis contra Marcomannos, Quados, Sarmatas, Dacos, dimicantibus, gravis pestilentia multas Provincias imperii, ipsamque urbem

depopulata est; quam Verus Imperator, ex Oriente secum attulisse ferebatur.

A. M. 4173. Ol. 237. Im. M. Aur. & L. Ver. 10. ex 7. d. Oct.
1. vel 236. 4. def.

Ev. 141. R. C. 917. Coss. { Sosius Priscus. { 921. F.M. { Ag.
910. C. { Q. Coelius Apollinaris. { 922. V. { 21. 4.

Iis Coss. L. Aurelius Verus Commodus Imperator mortuus est; postquam imperaverat novem annos, ut colligitur ex epitaphio ejus, quod adhuc Romæ extare dicitur; quanquam historici magno consensu undecim annos ei tribuunt.

A. M. 4174. Ol. Imp. M. Aurelii 11. ex 7. die Oct.
237. 2. vel 1. def.

Ev. 142. R. C. 918. Coss. { L. Junius Clarus. { 922. F.M. { Ag.
921. C. { M. Aur. Sever. Cethegus. { 923. V. { 22. 1.

Circa id tempus Melito Sardensis Episcopus Apologeticum pro Christianis Imperatori obtulit.

A. M. 4175. Ol. Imp. M. Aurelii 12. ex 7. die Octob.
237. 3. vel 2. def.

Ev. 143. R. C. 919. Coss. { L. Septimius Severus II. } 923. F.M. { Ag.
922. C. { * Herennianus. } 924. V. { 22. 2.

Illis temporibus floruit Oppianus Cilix Poeta: qui Halieutica miro splendore conscripsit.

A. M. 4176. Ol. Imp. M. Aurelii 13. ex 7. die Octob.
237. 4. vel 3. def.

Ev. 144. R. C. 921. Coss. { Claudius Maximus. } 924. F.M. { Ag. 22. 3.
924. C. { Cor. Scipio Orfitus. } 925. V. {

Claudius Maximus, vir doctus, fuit unus ex iis quorum auditor fuit M. Aurelius.

A. M. 4177. Ol. 238. Imp. M. Aurelii 14. ex 7. die Octob.
1. vel 237. 4. def.

Ev. 145. R. C. 921. Coss. { Cn. Claudius Severus II. } 925. F. M. { Ag.
924. C. { M. Aurel. Pompeianus. } 926. V. { 22. 4.

Claudius Severus Peripateticæ disciplinæ, M. Aurelii Præceptor fuit. Pompeianus autem ab ipso ad bellum Germanicum proficiscente gener assumptus. Iis autem Coss. ut ex Julio Capitolino apparet, M. Aurelius instituens alteram profectionem in Germaniam, sub ipsis profectionis diebus filium septennem amisit: & quia Ludi Jovis Opt. Max. erant, (id est, ut videtur, Capitolini) interpellari eos publico luctu voluit.

A. M. 4178. Ol. 238. 2. vel 1. def. Imp. M. Aur. 15. ex 7. die Octob.

Ev. 146. R. C. 922. Coss. { Fulvius Flaccus. } 926. F. M. { Ag.
925. C. { Ap. Annius Trebon. Gallus. } 927. V. { 23. 1

Iis Coss. nonis Juliis Marcus Imperator, filio Commodi accersito ad limitem Germanicum, togam virilem dedit: quo tempore Anidius Cassius in Oriente à se descivit. Postea vero fulmen de cælo precibus suis, vel potius Christianorum militum quos in exercitu suo habebat, contra hostium machinamentum extorsit, suis pluviâ impetratâ quum siti laborarent.

A. M. 4179. Ol. 238. 3. vel 2. def. Imp. M. Aur. 16. ex 7. die Octob.

Ev. 147. R. C. 923. Coss. { Calpurnius Piso. } 927. F. M. { Ag. 23. 2.
926. C. { M. Salvius Julianus } 928. V. {

Iis Coss. M. Aurelius Commodus Cæsar, Marci Imperatoris filius, Tribunitiam potestatem accepit xlii. Kal. Februarias. Anidius autem Cassius Syriæ legatus, qui anno præcedente defecerat, interfectus est. Marcus Imperator in Orientem profectus est.

A. M. 4180. Ol. 238. 4. vel 3. def. Imp. M. Aur. 17. ex 7. die Octob.

Ev. 148. R. C. 924. Coss. { T. Vitrasius Pollio II. } 928. F.M. { Ag. 23. 3. }
927. C. { M. Flavius Aper. II. } 929. V.

Iiis Coss. M. Aurelius Antoninus Imperator Augustus, ex Oriente reversus Romam, filio Commodi etiam appellato Imperatore Augusto, die v. Kal. Decembris: una cum eo de Marcomannis, Quadis, Suevis, Sarmatisque Germanis triumphavit x. Kal. Januarii.

A. M. 4181. Ol. 239. 1. vel 238. 4. def. Imp. M. Aurelii 18. ex 7. die Octob.

Ev. 149. R. C. 923. Coss. { Im. L. Aur. Commodus. } 930. F.M. { Ag. }
928. C. { Plautius Quintillus. } 931. V. { 23. 4. }

Iis Coss. Marcomanni bellum contra Romanos reintegrarunt.

A. M. 4182. Ol. 239. 2. vel 1. def. Imp. M. Aurelii 19. ex 7. die Octob.

Ev. 150. R. C. 926. Coss. { Vettius Rufus. } 930. F.M. { Ag. }
929. C. { Cornelius Scipio Orfitus. } 931. V. { 24. 1. }

Iis Coss. circa initium mensis Augusti, Commodi filio comite, Marcus Imperator videtur suscepisse tertiam expeditionem contra Marcomannos.

A. M. 4183. Ol. 239. 3. vel 2. def. Imp. M. Aur. 20. ex 7. die Octob.

Ev. 151. R. C. 927. Coss. { Imp. L. Aur. Commodus II. } 931. F.M. { Ag. }
930. V. { Vesprius Caud. Verus. } 932. V. { 24. 2. }

Iis Coss. Kal. Julii suscepti sunt Coss. P. Helvius Pertinax & M. Didius Severus Julianus, quorum uterque degustavit.

A. M. 4154. Ol. Imperii Commodi 1. ex 17. die Martii.
239. 4. vel 3. def.

Ev. 151. R. C. 928. Coss. { Bruttius Præfens II. } 932. F. M. { Ag. 24. 3.
931. C. { Sex. Qu. Gordianus. } 933. V.

Pio Gordiano alias habetur Condianus. His Coss. mortuo M. Aurelio Antonino Philosopho Syrmii in Pannonia, die XVII. Martii, sive XVI. Kal. Apr. anno vitæ juxta Julium Capitolium sexagesimo primo, quum natus esset mense Aprili, avo suo Annio Vero iterum & Augure Coss. id est, sexagesimo primo Consulum ordinariorum pari à natali; unde constat omnino inferendum esse illum, sive iteratum sive continuatum, Consulatum duorum Augustorum initio imperii ejus: transactis vero annis imperii ipsius novendecim, mensibus vero quinque, qui ab Historicis omissi sunt, ac diebus decem, L. Aurelius Commodus ejus filius solus Imperio potitus est.

A. M. 4185. Ol. 231. Imperii Commodi 2. ex 17. die Mart.
1. vel 239. 4. def.

Ev. 153. R. C. 929. Coss. { Im. Aur. Commodus III. } 933. F. M. { Ag.
932. C. { Antistius Burrus. } 934. V. { 24. 4

His Coss. Commodus de Germanis & Pannoniis iterum triumphavit.

A. M. 4186. Ol. Imperii Commodi 3. ex 7. die Martii.
240. 2. vel 1. def.

Ev. 154. R. C. 930. Coss. { Petronius Mamertinus. } 934. F. M. { Ag.
933. C. { M. Vett. Trebellius Rufus. } 935. V. { 25. 1.

Kal. Julii suscepti sunt Coss. Æmilius Juncus & Attilius Severus, qui postea in exilium acti sunt.

A. M. 4187. Ol. 240. 3. vel 2. def. Imperii Commodi 4. ex 17. die Martii.

Ev. 155. R. C. 931. C. 934. C. Coss. { Imp. Aur. Commod. IV. } 935. F. M. { Ag. }
 { M. Aufidius Victorinus } 936. V. { 25. 2. }

Circa id tempus Thermæ Commodianæ Romæ magnis sumptibus factæ sunt : & Commodus Imperator appellatus est Britannicus.

A. M. 4188. Ol. 240. 4. vel 3. def. Imperii Commodi 5. ex 17. die Martii.

Ev. 156. R. C. 932. C. 935. C. Coss. { M. Eggius Marullus. } 936. F. M. { Ag. }
 { Num. Papirius Ælianus. } 937. V. { 25. 3. }

Iis Coss. Commodus, incertum ex quo bello, Imperator VI. appellatus est.

A. M. 4189. Ol. 241. 1. vel 240. 4. def. Imperii Commodi 6. ex 17. die Martii.

Ev. 157. R. C. 933. C. 936. C. Coss. { Triarius Maternus. } 937. F. M. { Ag. }
 { M. Atil. Metellus Bradua } 938. V. { 25. 4. }

Kal. Jul. successi sunt Coss. C. Pescennius Niger II. & L. Septimius Severus : quorum uterque postea Imperator appellatus est : sed & Appuleius Rufinus & viginti alii eodem anno successi sunt. Namque eo anno primum viginti quinque Coss. creati sunt.

A. M. 4190. Ol. 241. 2. vel 1. def. Imperii Commodi 7. ex 17. die Martii.

Ev. 158. R. C. 934. C. 937. C. Coss. { Im. Aur. Commodus V. } 938. F. M. { Ag. }
 { Man. Acilius Glabrio II. } 939. V. { 26. 1. }

Iis Glabrio antiquæ nobilitatis, postea à Pertinace Imperatoriâ sellâ collocatus, ei cessit Imperio.

A. M. 4191. Ol. Imperii Commodi 8. ex 17. die Martii.
241. 3. vel 2. def.

Ev. 159. R. C. 935. Coss. { Clodius Crispinus. } 939. F. M. { Ag. 26. 2.
938. C. { Papirius Ælianus. } 940. V.

Iis Coss. Capitolio Romæ tacto de cœlo, vicina etiam
Bibliotheca conflagravit.

A. M. 4192. Ol. Imperii Commodi 9. ex 17. die Martii.
241. 4. vel 3. def.

Ev. 160. R. C. 936. Coss. { C. Allius Fuscianus. } 940. F. M. { Ag. 26. 3
939. C. { Tullius Silanus. } 941. V.

Circa id tempus Perennius, qui fuerat minister ty-
rannidis Commodi, à militibus Britannicis discer-
ptus est.

A. M. 4193. Ol. Imperii Commodi 10. ex 17. die Mart.
1. vel 231. 4. def.

Ev. 161. R. C. 937. Coss. { Junius Silanus. } 941. F. M. { Ag. 26. 4
940. C. { Q. Servilius Silanus. } 942. V.

Circa id tempus Commodus Colosseo simulachro
solis effigiem gerenti, caput demsit, suæque imaginis
caput imposuit.

A. M. 4194. Ol. Imperii Commodi 11. ex 17. die Mart.
242. 2. vel 1. def.

Ev. 162. R. C. 938. Coss. { Imp. Aur. Commodus VI. } 942. F. M. { Ag.
941. C. { Petronius Septimianus. } 943. V. { 27. 1.

Circa id tempus Cleander, olim de catastâ em-
ptus, alterque post Perennium minister tyrannidis
Commodi, furori populi, cum necessitudinibus, occi-
dendus, uncoque trahendus, traditus est.

A. M. 4195. Ol. 242. 3. vel 2. def. Imperii Commodi 12. ex 17. die Mart.

Ev. 163. R. C. 939. Coss. { Cassius Apronianus. } 943. F. M. { Ag.
942. C. } M. Atil. Merellus Bradua II. } 944. V. { 27.3

Iis Coss. altero Romæ orto incendio, præter alia plurima & pulcherrima urbis ædificia, etiam augustissimum illud templum Pacis concrematum est; sed & Vestæ, ita ut Palladium nudum conspiceretur.

A. M. 4196. Ol. 242. 4. vel 3. def. Imperii Commodi 13. ex 17. die Mart.

Ev. 164. R. C. 940. Coss. { Im. Aur. Commodus VII. } 944. E. M. { Ag.
943. C. } { P. Helvius Pertinax II. } 945. V. { 27.3

Ejus Consulatus fine, pridie Kalend. Januarii, Aurelius Commodus Imperator strangulatus & interfectus est, postquam imperaverat annos duodecim, mensesque novem ac dimidium: anno Augustano Ægyptiorum ducentesimo vicesimo secundo, ut constat ex triplici vel quadruplici calculo, apud Clementem Alexandrinum primo Stromat. ac ccxxxvi. à cæde Julii Cæsaris: atque transactis annis cvii. à primo Domitiani Agone Capitolino. Kal. Januariis insequentibus. P. Helvius Pertinax, qui proxime Commodi in Consulatu Collega fuerat, Imperium adeptus est.

A. M. 4197. Ol. 243. 1. vel 242. 4. def. Imp. Pertinacis, Juliani, Nigri, Severi. I.

Ev. 165. R. C. 941. Coss. { Q. Sotius Falco. } 945. F. M. { Ag. 27. 4.
944. C. } { C. Jul. Fructus Clarus. } 946. V. {

Kal. Martii suffecti sunt Coss. Fl. Claudius Sulpicianus & L. Fabius Cilo Septiminus. Iis Coss. interfecto Pertinace die xxviii. Martii, sive Kal. Aprilis, tertio mense imperii, M. Didius Severus Julianus Imperium accepit. Kal. Ma. is suffectus est Consul Silius Messalla. Circa mensem Maium C. Pescennius Niger Syriæ Legatus Imperator appellatus est.

Circa

Circa Idus Maii etiam, potius quam Augusti, ut alias antehac Spartiani auctoritate impulsus statui, L. Septimius Severus, Germaniæ præfectus, Africâ oriundus, Imperium occupavit : ac Clodium Albinum Britanniae Præsidentem, imperium quoque affectantem sibi conciliavit.

Eodem anno interfecto Didio Juliano, circa Kal. Junii post bimestre & quinque vel VI. dies Imperii, juxta Dionem & Spartianum, potius quam septimestre juxta Eutropium, quem antea secutus sum, Septimius Severus Imperator Romam adveniens, eodem mense Ælium & Probum assumptos sibi generos, suffecit Coss. Kal. Julii, ut demum videtur. Intra triginta autem dies quam Romam venerat in Orientem contra Pescennium Nigrum profectus est.

A. M. 4198. Ol. Imperii Severi 2. ab idib. sive 15. d. Maii.
243. 2. vel 1. def.

Ev. 166. R. C. 942. Coss. { Im. L. Septimius Severus II. } 946. F. M. { Ag.
945. C. { D. Clodius Albinus Cæs. II. } 947. V. { 28.1

His Coss. C. Pescennius Niger, secundo Imperii anno à Septimio Severo devictus, ejusdem jussu interfectus est.

A. M. 4199. Ol. Imperii Severi 3. ex 15. die Maii.
243. 3. vel 2. def.

Ev. 167. R. C. 943. Coss. { Q. Flavius Tertullus. } 947. F. M. { Ag. 28.2
946. C. { F. Flavius Clemens. } 948. V. {

His Coss. Severus Imperator acri obsidione cinctam oppugnavit, posteaque expugnavit urbem Byzantii, quæ Nigro faverat.

A. M. 4200. Ol. Imperii Severi 4. ex 15. die Maii.
243. 4. vel 3. def.

Ev. 168. R. C. 944. Coss. { C. Domitius Dexter II } 948. F. M. { Ag.
947. C. { L. Val. Mess. Thraseas Priscus } 949. V. { 28.3

Circa id tempus Severus in Syriâ, & Mesopotamiâ,

miâ, & Palæstinâ Orientis res componens versatus est.

A. M. 4201. Ol. 244. Imperii Severi 5. ex 15. die Maii.
1. vel 243. 4. def.

Ev. 169. R. C. 945. Coll. { Ap. Claudius Lateranus. } 949. F. M. { Ag.
948. C. { M. Marius Titius Rufinus. } 950. V. { 28. 4

Circa id tempus Severus Judæos & Samaritas bello afflixit: Arabesque, & Adiabenos, & Osrœnos subegit: atque Parthos etiam partim in ditionem redegit Nisibin profectus.

A. M. 4202. Ol. Imperii Severi 6. ex 15. die Maii.
244. 2. vel 1. def.

Ev. 170. R. C. 946. Coll. { T. Haterius Saturninus } 950. F. M. { Ag.
949. C. { Ap. Annianus Tribon. Gallus } 951. V. { 29. 1.

Circa id tempus Clodius Albinus Cæsar in Galliâ prope Lugdunum, bello civili à Severo devictus, & interfectus est, ut quidem refert Spartianus, xi. Kal. Martii. Eodem vero anno sub diem xv. sive idus Maias, vel forte initio anni sequentis, M. Aurelius Antoninus Severi filius, ante dictus Bassianus, acceptâ Tribunitiâ potestate, Imperator Augustus appellatus est.

A. M. 4203. Ol. Imperii Severi 7. ex 15. die Maii.
244. 3. vel 2. def.

Ev. 171. R. C. 947. Coll. { P. Cornel. Anullinus II. } 951. F. M. { Ag.
950. C. { M. Aufidius Fronto. } 952. V. { 29. 2.

Circa id tempus Severus Romam reversus, in potentiores qui Nigro & Albino faverant crudeliter sæviit.

A. M. 4204. Ol. Imperii Severi 8. ex 15. die Maii.
244. 4. vel 3. def.

Ev. 172. R. C. 948. C. Coss. { Tib. Claudius Severus. } 951. F. M. { Ag. 29. 3.
951. C. { C. Aufidius Victorinus. } 953. V. {

Iis Coss. Severus novam expeditionem suscepit in Orientem contra Parthos. Rex autem Armeniæ fœdus cum eo fecit; Et Abgarus Osroenorum Rex, se ei dedit. Inde vero Severus Arabiam feliciter vastavit.

A. M. 4205. Ol. 245. Imperii Severi 9. ex 15. die Maii.
1. vel 244. 4. def.

Ev. 173. R. C. 949. C. Coss. { L. Annius Fabianus. } 953. F. M. { A. 29. 4.
952. C. { M. Nonius Mucianus. } 954. V. {

Circa id tempus Septizonium Romæ extructum est, thermæque Severianæ ibi & Antiochiæ. Severus autem victis Adiabenis, Atras urbem Barsermii eorum Regis præcipuam frustra oppugnavit.

A. M. 4206. Ol. Imperii Severi 10. ex 15. die Maii.
245. 2. vel 1. def.

Ev. 174. R. C. 950. C. Coss. { Im. Septimius Verus III. } 954. F. M. { Ag.
953. C. { Im. M. Aur. Ant. Bassianus. } 955. V. { 30. 1.

Iis Coss. Severus secundo successu in Parthorum fines provectus, Ctesiphontem urbem opulentissimam, pulso Artabano Rege, cepit & diripuit. Deinde autem per Alexandriam Romam reversus, cum filio Antonino, de Arabibus, Adiabenis, Parthisque, & Rege Artabano triumphum egit.

A. M. 4207. Ol. Imperii Severi 11. ex 15. die Maii.
245. 3. vel 2. def.

Ev. 175. R. C. 951. C. Coss. { P. Septimius Geta. } 955. F. M. { Ag.
954. C. { L. Sept. Plautianus II. } 956. V. { 30. 2.

Septimius Geta fuit frater Severi Imperatoris. Plautianus autem primus omnium appellatus Consul iterum

rum, quum antea tantummodo Consularia Ornamenta adeptus esset, ab eo ad summum dignitatis culmen euectus, demum affectatæ tyrannidis reus interfectus est.

A. M. 4208. Ol. 245. 4. vel. 3. def. Imperii Severi 12. ex 15. die Maii.

Ev. 176. R. C. 873. C. Coss. { L. Fabius Cito Sept. II. } 956. F. M. { Ag. 876. C. } 957. V. { 30. 2.

Iis Coss. ætate Severus Imperator celebravit ludos seculares octavos juxta rationem Quindecimvirorum; annis ccxx. post ludos seculares Cæsaris Augusti; anno autem Antiochenorum cclii. desinente juxta Chronicon Eusebii.

A. M. 4209. Ol. 246. 1. vel 245. 4. def. Imperii Severi 13. ex 15. die Martii.

Ev. 177. R. C. 953. C. Coss. { Im. M. Aur. Ant. Bassianus II. } 957. F. M. { Ag. 956. C. } 958. V. { 30. 4

Getam quoque filium minorem Severus demum appellavit Antoninum. Quia scilicet ex somnio conceperat Antoninum sibi in Imperio successurum.

A. M. 4210. Ol. 246. 2. vel 1. def. Imperii Severi 14. ex 15. die Maii.

Ev. 178. R. C. 954. C. Coss. { M. Nummius Albinus. } 958. F. M. { Ag. 957. C. } 959. V. { 31. 1

Iis Coss. Severus in Britannos bellum movit. Ubi ut receptas Provincias ab incursionibus Barbarorum redderet tutiores, vallum per cxxxii. millia passuum à mari ad mare duxisse fertur.

A. M. 4211. Ol. 246. 3. vel 2. def. Imperii Severi 15. ex 15. die Maii.

Ev. 179. R. C. 959. C. Coss. { M. Flavius Asper. } 958. F. M. { Ag. 962. C. } 959. V. { 31. 2.

Quidam iis Coss. vel sequentibus demum, Severum cum filiis in Britanniam profectum esse tradunt.

A. M.

A. M. 4212. Ol. 246. 4. vel 3. def. Imperii Severi 16. ex 15. die Martii.

Ev. 180. R. C. 956. C. 959. C. Coss. { Im. M. Aur. Ant. Bassianus III. } 960. F. M. { Ag. }
 { P. Sep. Sev. Im. F. Geta Cæf. II. } 961. V. { 31. 3

Eo anno circa diem 15. sive Idus Maii, etiam P. Septimius Geta, Severi Imperatoris filius alter, accepta Tribunitiâ potestate, Imperator Augustus appellatus est; itaque tunc primum fuerunt tres Augusti.

A. M. 4213. Ol. 247. 1. vel 246. 4. def. Imperii Severi 17. ex 15. die Maii.

Ev. 181. R. C. 957. C. 960. C. Coss. { M. Aur. Claud. Pompeianus } 961. F. M. { Ag. }
 { Lollianus Avitus. } 962. V. { 31. 4

Claudius Pompeianus, Marci Aurelii Imperatoris ex filia nepos, bis Consul, postea ab Antonino Caracallo interfectus est.

A. M. 4214. Ol. 247. 2. vel 1. def. Imperii Severi 18. ex 15. die Maii.

Ev. 182. R. C. 958. C. 961. C. Coss. { Man. Acilius Faustinus. } 962. F. M. { Ag. }
 { C. Cæf. Macer Rufinianus } 963. V. { 32. 1.

Circa id tempus Severus deprehendens majorem filium Bassianum Antoninum insidias vitæ suæ tendere, magnum ex eo dolorem cepit.

A. M. 4215. Ol. 247. 3. vel 2. def. Imperii Severi 18. & ultimo.

Ev. 183. R. C. 959. C. 962. C. Coss. { Q. Evid. Ruf. Lol. Gentian. } 963. F. M. { Ag. }
 { Pomponius Bassus. } 964. V. { 32. 2

Iis Coss. mortuo Imperatore Severo Eboraci in Britannia, die quarto sive pridie nonas Februarii, postquam imperaverat annos xvi i. ac plusquam octo menses: ejus duo filii, Bassianus Antoninus à vestis genere quod Romæ erogavit; cognominatus Caracallus, & Antoninus Geta imperio potiti sunt.

A. M. 4216. Ol. Imp. Ant. Caracal. & Getæ 2. ex 4. d. Feb.
247. 4. vel 3. def.

Ev. 184. R. C. 960. Coss. { M. Pompeius Asper. } 964. F. M. { Ag. 32. 2.
963. C. { * Asper. } 965. V. {

Iis Coss. Antoninus Geta Imp. jussu Antonini Caracalli fratris sui, in sinu matris interfectus est die 25. Feb. sive 5. Kal. Martii : postquam imperaverat unum annum ac fere mensem.

A. M. 4217. Ol. 248. Imperii Caracalli 3. ex 4. die Feb.
1. vel 247. 4. def.

Ev. 185. R. C. 961. Coss. { Im. M. Aur. Ant. Carac. IV. } 965. F. M. { Ag.
964. C. { P. Caelius Sabinus. } 966. V. { 32. 4

Iis Coss. suffecti sunt ex Kal. Martii M. Antonius Gordianus, ex Kal. Majis P. Helvius Pertinax. Iisdem Coss. Antonius Caracallus Imperator secundum triumphum egit de Britannis.

A. M. 4218. Ol. Imperii Caracalli 4. ex 4. die Feb.
248. 2. vel 1. def.

Ev. 186. R. C. 962. Coss. { Silius Messalla. } 966. F. M. { Ag. 33. 1.
965. C. { Aquillius Sabinus. } 967. V. {

Iis Coss. dicitur Caracallus Imp. talares Caracallas populo dedisse, propter quas illud cognomen ademptus est.

A. M. 4219. Ol. Imperii Caracalli 5. ex 4. die Feb.
248. 3. vel 2. def.

Ev. 187. R. C. 963. Coss. { Æmilius Lætus. } 967. F. M. { Ag. 33. 2.
966. C. { Apicius Cerealis. } 968. V. {

Circa id tempus Antonius Caracallus Thermas sui nominis miro artificio Romæ ædificavit.

A. M. 4220. Ol. Imperii Caracalli 6. ex 4. die Feb.
248. 4. vel 3. def.

Ev. 188. R. C. 964. Coss. { Q. Aquillius Sabinus II. } 968. F. M. { Ag.
967. C. { Sex Aurel. Anullinus. } 969. V. { 33. 3.

Iis Coss. Caracallus Juliâ Novercâ uxore ductâ, in Orientem

Orientem profectus, Parthos dolo (Artabani Regis fines ingressus, quasi cupiens ipsius gener fieri) potius quam armis subegit; Abgarumque Osroenorum Regem contra fœdus in vincula coniecit.

A. M. 422. Ol. 249. Imperii Caracalli 7. ex 4. die Feb.
1. vel 248. 4. def.

Ev. 189. R. C. 965. Coss. { Brutius Præsens. } 969. F. M. { Ag. 33. 4.
968. C. { * Estricatus. } 970. V.

Iis Coss. Bassiano Antonino Caracallo Imperatore in Osroenâ apud Edeßam insidiis suorum interfecto, die VII. sive VI. Idus Aprilis, postquam imperaverat annos sex & menses duos, triduo interregni interjecto die XI. sive III. Idus Aprilis, M. Opellus Macrinus, natione Maurus, alter præfectorum in Prætório, Imperator appellatus est. Isque mox Imperatorem appellavit filium suum Antoninum Diadumenum sive Diadumenianum. Idemque Kal. Maii se iterum, eundemque filium suum Coss. retulit.

A. M. 422. Ol. 249. 2. vel 1. def. Imperii Macrini 2. ex 11. die Aprilis.

R. C. 966. Coss. { Imp. M. Opellus Macrini. f. } 970. F. M. { Ag.
Ev. 190. 969. V. { Ant. Diadumenianus. } 971. V. { 34.1
* Adventus.

Iis Coss. die VII. sive VII. Idus Junias, victo in prælio pauloque post occiso Imperatore Macrino cum filio Diadumeno, postquam imperaverat annum unum & menses fere duos: Imperio potitus est M. Aurelius Antoninus, Emesa urbe Phœnicæ oriundus, Alagabalus sive Heliogabalus Syriace cognominatus ex sacerdotio solis. Isque Kal. Julii se & M. Aurelium Eutychianum Comazonem præfectum prætorio, cujus ope imperium adeptus erat, Consules retulit.

A. M. 4223. Ol. Imperii Heliogabali 2. ex 7. die Julii.
249. 3. vel 2. def.

Ev. 191. R. C. 967. C. Coss. { Im. Ant. Heliogabalus II. } 971. F. M. { Ag.
970. C. { Licinius Sacerdos. } 972. V. { 34. 2.

Iis Coss. Heliogabalum templum Romæ ædificatum est.

A. M. 4224. Ol. Imperii Heliogabali. 3. ex 7. die Junii.
249. 4. vel 3. def.

E. 192. R. C. 968. C. Coss. { Im. Ant. Heliogabalus III. } 972. F. M. { Ag.
971. C. { M. Aur. Eutych. Comazon. } 973. V. { 34. 3.

Iis Coss. in Palæstinâ Nicopolis quæ prius Emmaus vocabatur, urbs condita esse fertur, legationem pro ea suscipiente Julio Africano Chronographo.

A. M. 4225. Ol. Imperii Heliogabali 4. ex 7. die Junii.
1. vel 249. 4. def.

Ev. 193. R. C. 969. C. Coss. { * Gratus. } 973. F. M. { Ag. 34. 4.
972. C. { Claudius Seleucus. } 974. V. {

Iis Coss. die natali imperii sui nempe VI. Junii. Heliogabalus consobrinum Alexandrum Mammææ filium, Aviæ sive Majoris Amitæ, Juliæ Augustæ suasu Cæsarem appellavit. Eodem anno Africanus, testante Georgio, Chronicon suum terminavit, cujus calculus ad annum nostrum quadrat, tum in collatione Coss. ad Olymp. tum quod eum Grati & Seleuci Consulatum numerat 725. à primo Bruti.

A. M. 4226. Ol. Imperii Heliogabali 4. & ultimo.
250. 2. vel 1. def.

Ev. 194. R. C. 970. C. Coss. { Im. Ant. Heliogabalus IV. } 974. F. M. { Ag.
973. C. { M. Aur. Sev. Alex. Cæsar. } 975. V. { 35. 1.

Iis Coss. interfecto Pseudantonino Heliogabalo Sardanapalo Imperatore impurissimo cum matre Soemiâ, & in Tyberim projecto, postquam imperaverat annos 111. menses 1x. die x. sive VI. Idus Martii; M. Aurelius.

Iulius Severus Alexander, Mæsa sororis Iuliæ Augustæ uxoris Severi, ex Mammæâ filiâ nepos, imperio positus est.

A. M. 4227. Ol. Alexandri 2. ex 10. die Martii.
250. 3. vel 2. def.

Ev. 195. R. C. 971. C. Coss. { * Maximus. } 975. F. M. { Ag. 35. 2.
974. C. { Papirius Ælianus. } 976. V. {

Circa id tempus Alexander abdicatis turpissimis Magistratibus ab Heliogabalo constitutis, meliores ad capeffenda Reip. munia invitavit, ac recusantes compulit.

A. M. 4228. Ol. Alexandri 3. ex 10. die Martii.
250. 4. vel 3. def.

Ev. 196. R. C. 972. C. Coss. { Claudius Julianus. } 976. F. M. { Ag. 35. 3.
975. C. { Clodius Crispinus. } 977. V. {

Iis temporibus Ulpianus Jurisconsultus affessor Alexandri insignis habitus est: qui tamen paulo post à militibus prætorianis interfectus est.

A. M. 4229. Ol. 251. Imperii Alexandri 4. ex 10. die Mart.
1. vel 250. 4. def.

Ev. 197. R. C. 973. C. Coss. { L. Turpilius Dexter. } 977. F. M. { Ag. 35. 4.
976. C. { M. Mæcius Rufus. } 978. V. {

Nonnulli Fasti pro iis Coss. referunt Faustinum & Maximum. Alii pro Rufo habent Fuscum, alii Fuscianum. Iis Coss. Thermæ Alexandrinæ Romæ ædificatæ sunt.

A. M. 4230. Ol. Imperii Alexandri 5. ex 10. die Martii.
251. 2. vel 1. def.

Ev. 198. R. C. 974. C. Coss. { Im. M. Aur. Sev. Alex. II. } 978. F. M. { Ag.
977. C. { C. Quinctilius Marcellus. } 979. V. { 36. 1.

Iis Coss. anno quarto imperii Severi Alexandri quasi completo, Artaxerxes occiso Artabano Rege, Parthorum regnum ad Persas retulit.

A. M. 4231. Ol. Alexandri 6. ex 10. die Martii.
251. 3. vel 2. def.

Ev. 199. R. C. 975. Coss. { D. Caelius Balbinus II. } 979. F. M. { Ag.
978. C. { M. Clod. Pupienus Max. } 980. V. { 36. 2.

Iis Coss. postea Imperatores itidem simul fuerunt.

A. M. 4232. Ol. Imperii Alexandri 7. ex 10. die Martii.
251. 4. vel 3. def.

Ev. 200. R. C. 976. Coss. { Verrius Modestus } 980. F. M. { Ag. 36. 3.
979. C. { * Probus. } 982. V. {

Circa id tempus Severus Alexander Imp. coepit apparare expeditionem contra Persas.

A. M. 4233. Ol. Alexandri 8. ex 10. die Martii.
1. vel 251. 4. def.

Ev. 201. R. C. 977. Coss. { Im. M. Aur. Sev. Alex. III. } 981. F. M. { Ag.
980. C. { Cassius Dion, Aproniani f. II. } 982. V. { 36. 4

Is Dion fuit scriptor Græcus Romanæ Historiæ : quam ab urbe condita ad eum usque annum perduxit, sed ea quoque maximâ ex parte hodie desideratur. Suffectus Consul fuit M. Antonius Gordianus II.

A. M. 4234. Ol. Alexandri 9. ex 10. die Martii.
252. 2. vel 1. def.

Ev. 202. R. C. 978. Coss. { Calpurnius Agricola } 982. F. M. { Ag. 37. 1.
981. C. { * Clementinus. } 983. V. {

Eorum Coss. loco apud Cassiodorum inepte repetiti sunt Gratus & Seleucus. Circa id tempus Romanis bellum difficile fuit contra Persas.

A. M. 4235. Ol. Alexandri 10. ex 10. die Martii.
252. 3. vel 2. def.

Ev. 203. R. C. 979. Coss. { M. Aur. Claud. Pompeianus. } 983. F. M. { Ag.
982. C. { * Felicianus. } 984. V. { 37. 2

Sub ea tempora ob incurSIONES Barbarorum nascentibus

centibus turbis in variis Imperii partibus, varii exercitus ad eas componendas missi sunt.

A. M. 4236. Ol. Imperii Alexandri 11. ex 10. die Martii.
252. 4. vel 3. def.

Ev. 204. R. C. 980. Coss. { Julius Lupus, } 984. F. M. { Ag. 37. 3.
983. C. { * Maximus. } 985. V. {

Iis fere temporibus actæ feruntur res feliciter per legatos variis locis: & in Mauritaniâ Tingitanâ per Furium Celsum: in Illyrico per Varium Macrinum: & in Armeniâ per Junium Palmatum.

A. M. 4237. Ol. 253. Imperii Alexandri 12. ex 10. die Mart.
1. vel 252. 4. def.

Ev. 205. R. C. 981. Coss. { * Maximus II. } 985. F. M. { Ag. 37. 4.
984. C. { Ovinus Paternus. } 986. V. {

Circa id tempus nuntiis irruptionis Germanorum transgressorum Rhenum & Danubium in Romanos fines, revocatus ex Oriente Severus Alexander Imperator, triumphavit de Artaxerxe Rege Persarum, quasi mense Octobris. Numeri corrupti apud Herodianum videntur impulisse plerosque in errorem de temporibus gestorum Alexandri Imperatoris Romani in Oriente, alioquin incertis & incertorum.

A. M. 4238. Ol. Imp. Alexandri 13. ex 10. die Martii.
253. 2. vel 1. def.

Ev. 206. R. C. 982. Coss. { * Maximus. } 986. F. M. { Ag. 38. 1
985. C. { P. Urinatius Urbanus. } 987. V. {

Iis Coss. Alexander ad Germanicum bellum profectus est.

A. M. 4239. Ol. Imperii Alexandri 14. ex 10. die Mart.
253. 3. vel 2. def.

Ev. 107. R. C. 983. Coss. { L. Catilius Severus. } 987. F. M. { Ag.
986. C. { L. Ragonius Quinctianus. } 988. V. { 33.2

Iis Coss. interfecto Severo Alexandro cum matre Mammæâ, in tumultu militari, Moguntiâci, die XVIII. Martii, sive xv. Kal. Aprilis, postquam imperaverat annos tredecim & dies octo; C. Julius Maximinus, genere Thrax, primus ex corpore militari sine Senatus autoritate, imperium invasit: idemque circa diem IV. Idus Octobris filium Maximinum Juniores Cæsarem appellavit.

A. M. 4240. Ol. Imperii Maximini 2. ex 18. die Martii.
253. 4. vel 3. def.

Ev. 108. R. C. 984. Coss. { Im. C. Jul. Maximinus. } 988. F. M. { Ag.
987. C. { P. Julius Africanus. } 989. V. { 83.3.

Iis Coss. Maximinus Germaniam Transrhenanam ingressus longe lateque vastavit.

A. M. 4241. Ol. Imperii Maximini 3. ex 18. die Mart.
1. vel 253. 4. def.

Ev. 109. R. C. 985. Coss. { P. Titius Perpetuus. } 989. F. M. { Ag.
988. G. { L. Ovin. Rusticus Cornel. } 990. V. { 38.4

Kal. Maiis suffecti sunt Coss. Julius Silanus & Cn. Messius Gallicanus. Iis Coss. (nisi forte precedentibus) M. Antonius Gordianus, cum filio cognomine, primum in Africâ, deinde autem die xxv. I. Maii sive vi. Kal. Julii, Romæ à Senatu, contra Maximinum ejusque filium, Imperator appellatus est. Accepto autem nuncio eorum cædis intra mensem (vel annum) & vi. dies: circa Kal. Julias, ab eodem Senatu appellati sunt Imperatores ac Patres Senatus, D. Cælius Balbinus & M. Clodius Pupienus Maximus; atque cum iis Cæsar M. Ant. Gordianus puer, Gordiani majoris ex filiâ Nepos, vel junioris filius. Suffecti autem sunt (forte

(forte circa Idus Julias) alii Coss. Tib. Claudius Julianus, & Celsus Ælianus. Interfecto vero Maximino cum filio post paucos dies ad Aquileiam, tertio anno imperii haud ita pridem inchoato: nec alii quidem duo Imperatores Balbinus & Maximus diu supervixerunt; sed eodem anno, Imperii sui primo, postquam Maximini & ipsi imperaverant paulo postquam biennium, ut colligere licet ex Julio Capitolino in vitâ Gordiani tertii; & Balbinus quidem menses tres, Pupienus autem centum dies juxta fastos Græcos: nempe circa Idus Septembris, utpote tempestate ludorum Scenicorum Capitolinorum, uti refert Herodianus in fine Historiæ suæ, ipsi quoque à militibus prætorianis interfecti sunt. Itaque eodem anno circa xv. diem Septembris sive xvii. Kalendas Octobris, ac diem tertium ludorum Capitolinorum undequadragesimorum, M. Antonius Gordianus puer annorum firme tredecim Imperator appellatus est, quanquam non sine bello intestino: cujus tamen finis fuit, postquam esset delatus puero Gordiano Consulatus, uti legitur apud Julium Capitolinum: id est postquam Gordianus puer designatus esset Consul, non quidem in annum proxime insequentem, cujus Consules jam antea à Maximo & Balbino designatos fuisse apparet, sed in alterum annum. Onuphrius quidem & Goltzius statuunt Maximi & Balbini cædem sequentibus Consulibus, mense Junio, quo edictum Gordiani extat in codice II. X. XI. quasi eo mense celebrari solitus esset Agon Capitolinus: quibus demum accedere videtur Cæsar Baronius, dum Maximinorum cædem iisdem Coss. statuit, & quidem quarto imperii anno: à seipso interim discedens, qui ad ejus institutionem annum agonalem, non à mense Junio ut Olympiacum, sed sequente Januario numerari solitum scribit. Sed constat Gordianum cœpisse imperare, ante duodecimum diem Aprilis ejusdem anni, quo contigit ingens solis eclipsis, cujus meminit Julius Capitolinus. Quod autem dicit Onuphrius, Cen-

forinum scribere Agonem Capitolinum celebratum esse Ulpio & Pontiano Coss. non est verum; Verba Censorini qui eo anno scripsit in fine cap. xviii. hæc sunt. *Idem tempus anni magni Romanis fuit, (nempe Græcorum Olympiadi Pentaeterica æquale) quod lustrum appellabant: ita quidem à Servio Tullio institutum, ut quinto quoque anno lustrum conderetur, sed non ita à posteris observatum. Atque post illud ab Imperatore Vespasiano V. & Tito Cesare III. Coss. factum, lustra plane fieri desierunt: rursus tamen idem annus magnus per Capitolinas Agonas cæptus est diligentius servari, quorum Agonum primus à Domitiano Imperatore institutus est, duodecimo ejus & Ser. Cornelii Dolabella consulatu, (nempe jam tunc designato & haud ita multo post ineundo.) Itaque hoc nunc anno (nempe quo de hæcenus locutus est) qui celebratus est Agon, undequadragesimus numeratur. Hæc Censorinus. Omnino, si circa mensem Junium Domitiano xii. & Dolabella, ac proinde Ulpio & Pontiano Coss. celebratus esset Agon Capitolinus, inter Ægyptiacam Augustorum Epocham & primum Agonem intervenissent anni cxv. quum tantummodo cxiv. intervenisse constat.*

A. M. 4242. Ol. Imperii Gordiani 2. & 15. Septembris.
254. 2. vel 1. def.

Xv. 210. R. C. 986. Coss. { M. Ulpus Crinitus. } 990. F. M. { Ag. 391.
999. C. { Proculus Pontianus. } 991. V.

Iis Coss. Censorinus scripsit pereruditum libellum suum de die natali ad Q. Cærellium; & iisdem accommodavit complures annorum Epochas: Quas hic ipse verbis exponere visum est. Igitur cap. xxi. ita inquit. *Secundum Varronis rationem nisi fallor, hic annus, cujus velut index & titulus quidam est Ulpis & Pontiani Consulatus, ab Olympiade prima millesimus est & quartus decimus, (cap. xviii. eundem dixerat ducentessimæ quinquagesimæ quartæ Olympiadis annum secundum) ex diebus duntaxat æstivis quibus Agon Olympicus celebratur; à Româ autem conditâ (utique secundum*

dum rationem Varronis) *nongentesimus nonagesimus primus*, & quidem ex *Parilibus* unde urbis anni numerantur. Eorum vero annorum, quibus *Julianis* nomen est *ducentessimus octogesimus tertius*, sed ex die *Kal. Januar.* unde *Julius Caesar* anni à se constituti fecit principium. At eorum qui vocantur anni *Augustorum*, *ducentessimus sexagesimus quintus*, perinde ex *Kal. Januar.* sed *Ægyptii* quod biennio ante in potestatem ditionemque populi *Romani* venerunt, habent hunc *Augustorum* annum *ducentessimum sexagesimum septimum*; nam ut à nostris ita ab *Ægyptiis* quidam anni in literas relati sunt, ut quos *Nabonazari* nominant, Vide nostrum
quod à primo imperii ejus anno consurgunt, quo- Discursum con-
rum hic *nongentesimus octogesimus sextus* est: tra Scaligerum.
item *Philippi*, qui ab excessu *Alexandri magni* numerantur, & ad hunc usque perducti annos quingentos sexaginta duos consummant. Sed horum initia à primo die mensis ejus sumuntur, cui apud *Ægyptios* nomen est *Thoth*; quique hoc anno fuit ante diem septimum *Kal. Jul.* id est *xxxv.* die *Junii*: cum abhinc annos centum, Imperatore *Antonino Pio II.* & *Brutio Prasente* *Coss. Romæ*, iidem dies fuerint ante diem duodecimum (immo decimum tertium) *Kal. August.* quo tempore solet (saltem tum solebat.) *Canicula* in *Ægypto* facere exortum. Quare scire etiam licet, anni illius magni (constantis mille quadringentis sexaginta vertentibus) qui, ut supra dictum est, *Solaris* & *Canicularis* & annus *Dei* vocatur, nunc agi vertentem annum *centesimum*. Hactenus *Censorinus*, per omnia nostris calculis suffragatus, etiam in eo quod annum *Nabonazari*, eundem cum nostro anno *Romæ* *Conditiæ* statuerit. Sed juxta *Baronium*, iis *Coss.* utpote anno *Domini* vulgari *ccxl.* iniverit *dcccclxxxviii.* annus *Nabonazari*: ita ut ille cum iisdem ponat *Maximinorum*, *Maximi*que & *Balbini* Imperatorum cædes, ac initium *Gordiani*; *Consules*, ut alias, biennio, Imperatorum vero tempore inde rursus triennio serius quam oportuit, statuere deprehendatur. *Onuphrius* autem in utrisque errat uno anno minus.

A. M. 4243. Ol. Imperii Gordiani 3. ex 15. die Septemb.
254. 3. vel 2. def.

Ev. 211. R. C. 987. Coss. { Im. M. Ant. Gordianus. } 991. F. M. { Ag.
990. C. { Man. Aëtius Aviola. } 992. V. { 39. 2.

In Eusebii Chronico, & apud Cassiodorum, Pupieni
& Balbini cædes ponitur secundo vel tertio anno Im-
perii Gordiani.

A. M. 4244. Ol. Imperii Gordiani 4. ex 15. die Septemb.
254. 4. vel 3. def.

Ev. 212. R. C. 988. Coss. { Vertius Sabinus II. } 992. F. M. { Ag. 39. 3.
991. C. { • Venuſtus. } 993. V. {

Iis Coss. Sabinianus novas res in Africâ contra Gor-
dianum Imperatorem moliens, per Præsidentem Mauri-
taniæ oppressus est. Iisdem Coss. Neronianum lu-
strum à Gordiano reformatum est, nempe tricesimum
septimum teste Aurelio Victore, cum primum institu-
tum fuerit anno Evangelii sexagesimo, & secundum ce-
lebratum quinquennio postea, auctore Tacito.

A. M. 4245. Ol. Imperii Gordiani 5. ex 15. die Sept.
1. vel 254. 4. def.

Ev. 213. R. C. 989. Coss. { Im. M. Ant. Gordianus II. } 993. F. M. { Ag.
992. C. { M. Aur. Claud. Pompeian. } 994. V. { 39. 4.

Iis Coss. Gordianus moliens bellum contra Persas,
invadentes imperii Romani fines, uxorem duxit filiam
Misthei, sive Mnesithei, sive Timesiclis, doctissimi
viri: cujus consiliis adjuvaretur.

A. M. 4246. Ol. Imperii Gordiani 6. ex 15. die Septemb.
255. 2. vel 1. def.

Ev. 214. R. C. 990. Coss. { C. Aufidius Atticus. } 994. F. M. { A. 40. 1
993. C. { C. Asinius Prætexatus. } 995. V. {

Iis Coss. Gordianus, aperto Jano gemino profectus
contra Persas, Saporem Persarum regem secundum
ab

ab Artaxerxe, Antiochiâ submovit, & in regnum suum repulit: Carrasque ac Nisibin recepit.

A. M. 4247. Ol. Imperii Philippi 1. ex Septembre.
255. 3. vel 2. def.

Ev. 215. R. C. 991. Coss. { C. Julius Arrianus. } 995. F. M. { Ag. 40. 2.
994. C. { Æmilius Papus. } 996. V. {

Iis Coss. extincto focero, Gordianus Imperator, etiam ipse, insidiis M. Julii Præfecti Prætorio in illius locum facti, in Perfidis finibus interfectus est, postquam imperaverat annis sex; ut refert Julius Capitolinus. Itaque M. Julius Philippus genere Arabs, Imperio potitus est, ut videtur, circa mensem Septembrem ejusdem anni: quem Onuphrius, Goltzius, Baronius, & alii, sequentibus demum Coss. mense Martio cœpisse imperare post Gordiani cædem autumant.

A. M. 4248. Ol. Imperii Philippi 2. ex Septembre.
255. 4. vel 3. def.

Ev. 216. R. C. 992. Coss. { * Peregrinus. } 996. F. M. { Ag. 40. 3
995. C. { Fulvius Æmilianus. } 997. V. {

Iis Coss. auditâ Gordiani morte Romæ, à Senatu M. Marcius Imperator appellatus est, eoque mox extincto, L. Aurelius Severus Hostilianus: qui etiam ipse mox interiit.

A. M. 4249. Ol. 256. Imperii Philippi 3. ex Septembre.
1. vel 245. 4. def.

Ev. 217. R. C. 993. Coss. { Im. M. Julius Philippus. } 997. F. M. { Ag.
996. C. { Tib. Fabius Titianus. } 998. V. { 40. 4.

Circa id tempus Philippus confirmato imperio Romanam venit,

A. M. 4250. Ol. Imperii Philippi 4. ex Septembre.
256. 2. vel 1. def.

Ev. 218. R. C. 994. Coss. { Bruttius Præfens. } 998. F. M. { Ag. 41. 1.
995. C. { Nummius Albinus. } 999. V.

Circa id tempus nempe circa initium quarti anni Imperii sui, Philippus filium M. Julium Philippum juniorem Imperatorem appellavit.

A. M. 4251. Ol. Imperii Philippi 5. ex Septembre.
256. 3. vel 2. def.

Ev. 219. R. C. 995. Coss. { Im. M. Jul. Philippus II. } 999. F. M. { Ag.
998. C. { Im. M. Jul. Phil. junior. } 1000. V. { 41. 2.

Ii Coss. & Imperatores, anno quarto Imperii Philippi majoris, ut intelligere licet ex Julio Capitolino & Orofio, millesimum Romæ conditæ annum magnificis ludis celebrarunt: quos alii ex quibusdam eorum nummis haud recte intellectis, ad sequentem Consulatum referunt.

A. M. 4252. Ol. Imperii Philippi 6. ex Septembre.
256. 4. vel 3. def.

Ev. 220. R. C. 996. Coss. { Im. M. Jul. Philippus III. } 1000. F. M. { Ag.
999. C. { Im. M. Jul. Phil. junior II. } 1001. V. { 41. 3

Circa id tempus Philippus Imperator urbem cognominem Philippopolim in Arabiâ è natali solo condidisse dicitur. Circa idem tempus Jotapianus in Syriâ, & Marinus in Pannoniâ vel Mœsiâ, Imperatores appellati, paulo post oppressi & trucidati sunt.

A. M. 4253. Ol. 257. Imperii Philippi 6. & ultimo.
1. vel 256. 4. def.

Ev. 221. R. C. 997. Coss. { Fulvius Æmilianus II. } 1001. F. M. { Ag.
1000. C. { Vettius Aquilinus. } 1002. V. { 41. 4.

Iis Coss. interfectis Imperatoribus Philippis, Patre Veronæ, postquam imperaverat annos quinque, juxta utrumque Victorem, Eutropium & alios, ac circiter dimidium

dimidium, Consulum vero septimum par imperio at-
tigerat, filio autem Romæ: circa mensem Martium
imperium obtinuit Cn. Messius Quinctus, Trajanus
Decius. At Baronius Philipporum cædem, & imperii
Decii initium statuit secundo Consulatu postea; par-
tim Cassiodori auctoritate, qui tamen ipse errorem
suum satis redarguit, quatenus illos occisos refert alte-
ris Coss. post celebratum millesimum annum Urbis
conditæ; partim vero cujusdam inscriptionis Vero-
nensis, significantis scilicet, Divum Philippum senio-
rem Veronæ, & juniorem Romæ, à satellitibus inter-
fectos esse, anno Christi ccliii: quam veterem vel
veram esse ecceui sano persuadeat Baronius, quum O-
nuphrium Pavinninum civem Veronensem, adeo cu-
riosum ejusmodi monumentorum perscrutatorem, il-
lius puduisse appareat? quasi autem Epocha annorum
Christi à natali ejus in usu fuerit illo seculo, vel prope
sequentibus! præsertim congruens Dionysianæ, cui
hanc pariter ac suam, saltem à posteriore accommodat
Baronius: ac discrepans Eusebii calculo referenti Phi-
lipporum cædem ad Christi annum ccli. Eusebius
vero, qui septem annos Philippi Imperio ascripserit,
quomodo intelligendus sit, satis innui supra: nempe
de septem Consulatibus ordinariis, quos ejus Impe-
rium attigisset. De Orosio autem pariter ac Cassio-
doro non est opus dicere aliud, quam ambos Euse-
bium incautius secutos esse, illum qui septem inte-
gros Consulatus Philippo assignaverit, hunc qui eun-
dem cum filio occisum anno millesimo quarto R. C.
retulerit. Enimvero etiam Græci Fasti Imperio Phi-
lippi tantummodo sex annos, ac totidem Consulatus
imputant. Itaque quod Baronius cædem Philipporum
ac initium Imperii Decii statuit vulgari anno Domini
ccliii. videtur jam solido quadriennio à vero aber-
rare, ac serius statuere quam debebat, utpote conve-
niens anno ejus Epochæ, tantummodo ccxlix.

A. M. 4254. Ol. Imperii Decii 2. ex Martio.
257. 2. vel 1. def.

R. C. 998. { Im. M. Messius Quintus } 1002. F.M { Ag.
E. V. 222. Coss. { Traj. Decius II. }
1001. C. { Im. A. Annianus Max. Gratus. } 1003. V. { 42.1

Circa id tempus Lucius Priscus Macedoniæ præfectus, & Julius Valens Licinianus, Imperatores appellati, & mox interfecti sunt.

A. M. 4255. Ol. Imperii Decii 3. ex Martio.
257. 3. vel 2. def.

R. C. 999. { Im. M. Messius Quintus Tra- } 1003. F.M { Ag.
E. V. 223. Coss. { janus Decius II. }
1002. C. { Q. Heren. Etruf. Mef. Dec. Cz. } 1004. V. { 42.2

Etruscus aliis corrupte appellatur Rusticus : qui ut quidam referunt, à Patre Decio Imperator appellatus est. Iis Coss. P. Licinius Valerianus Censor sine collegâ, omnium postremus creatus, Lustrum non fecit. Decius Imperator cum filio Etrusco in prælio contra Gothos Mœsiam vastantes occisus est : postquam imperaverat biennium juxta (si non Eusebium initio libri VII. Histor. Eccles. facientem initium imperii ejus à Consulatu) Eutropium, & Victorem ; at triennium juxta Orosium ; sed juxta alterum Victorem, definite triginta menses, nimirum ex quo primum Imperator appellatus ; ideoque non tantum (quod ex Eusebii & Cassiodori Chronicis corruptis arripit Baronius) annum verum biennium & trimestre à Philipporum cæde. Itaque circa mensem Junium ejus anni, ut videtur, imperio potitus est Q. Vibius Trebonianus Gallus : qui, ut equidem colligo præsertim ex Zosimo collato cum utroque Victore, ex Senatus voluntate alterum è Decii filiis superstitem, adoptatum appellavit Imperatorem ; nempe C. Valentem Hostilianum Messium Perpennam, qui paulo postea vel Galli insidiis vel peste extinctus sit : licet alii alium Hostilianum Messium, a iun. Hostilianum Perpennam, alii autem Perpennam eundem

eundem cum Liciniano, cujus anno præcedente facta est mentio, autument. Cæterum sub Gallo primum Imperatore Populus Romanus tributo annuo centum denariorum cum Scythis transegit.

A. M. 4256. Ol. Imperii Galli 2. ex Junio.
257. 4. vel 3. def.

R. C. 1000.	Coff.	{ Im. C. Vibius Trebonianus } Galbus II. { C. Vib. Volusianus Cæsar. }	1004. F.M	{ Ag.
Ev. 224.				

Pro iis Coff. Baronius ex Metaphraste ponit Decium III. & Gratum II. iisdemque Deciorum cædem. Eo vero anno, Gallus filium Volusianum appellavit Imperatorem. Iis autem temporibus pestis sævissime per orbem terrarum grassata est.

A. M. 4257. Ol. 258. Imperii Galli & Voluf. 2. & ultimo.
1. vel 257. 4. def.

R. C. 1001.	Coff.	{ Im. C. Vib. Volusianus II. } { M. Valerius Maximus. }	1005. F.M	{ Ag.
Ev. 225.				

Iis Coff. Gallus Imperator cum filio Volusiano prope Interamnâ interfecit, prope completo Imperii biennio. Quibus occisis, ut videtur, circa mensem Maium, C. Julius Æmilianus Pannoniæ Moesiæque præfectus imperium obtinuit fere quadrimestre. Eo autem interfecto, circa mensem Septembrem, ut apparet, P. Licinius Valerianus, qui Gallicis & Germanicis legionibus præerat, Imperio potitus est: statimque filium suum Gallienum imperii consortem fecit. Cæterum Baronius, præterquam quod eo anno ponit Coff. Gal. II. cum Vol. II. iisdem ascribit utique quatuor annos Imperii, quibus alii omnes Historici & Chronographi summum biennium, aut eo minus; exceptis itidem Eusebio in Chronico, & Cassiodoro, qui quadrimestre insuper adjiciunt, quo manifeste comprehendunt imperium Æmiliani. Prætendit autem illorum numismata, cujusmodi pro Gallo producit terna Latinis inscripta literis, totidemque alia Græcis; at pro Volusiano unum Græcis, &

R r

quatuor

quatuor Latinis, continuantia ipsorum Tribunitiam potestatem usque ad annum quartum: adjectis huiusmodi verbis: Et ne quis imposturam suspicetur, de nummorum inscriptione quæ à nobis sunt posita, habet quos consulat, nempe Huberti Goltzii Thesaurum rei antiquariæ, & Adolphum Occonem: edidit utrumque Plantinus anno Domini MDLXXIX. Itane vero? ecquidnam est quod Baronius! in iis Annalium suorum antambulonibus primus ultro imposturæ mentionem injiciat? An quia existimabat se proferre parum probabilia, ac verebatur ne aliquando ad Lydium quod aiunt lapidem venirent examinanda? An quia hâc ratione numismata probatum iri confidebat, quasi ex Occonis autographo aut typis dignosci possit, quid distent æra lupinis? Et cui tandem non ipsa illorum copia suspicionem ac vilitatem faciat? Quot enim aliorum Imperatorum reperta sunt totidem numismata pariter Græca & Latina continuantia tot Tribunitias potestates? præsertim illo seculo quo Tribunitiarum Potestatum consignatio prope in defuetudinem abierat? At credo frequentius & ambitiosius sub iis Imperatoribus cusi sunt nummi, quam sub aliis: sub iis scilicet, qui, ut refert Eutropius, nihil omnino clarum gesserunt, & quorum principatus solâ pestilentia & morbis, atque ægritudinibus notus fuit; quorum, inquam, imperio tanta per orbem terrarum grassata est pestilentia, ut fere cessarent inter homines commercia, veluti ipse quoque Baronius meminit. Quid? quod ipse idem, dum conatur reddere rationem erroris omnium Historicorum in annis Imperii Galli & Volusiani, eandem suspicionem plurimum auget; quippe qui duos primos annos Imperatorum Valeriani & Gallieni (nonnihil immutatis Consulatibus ad eos spectantibus) duobus annis posterioribus Galli & Volusiani, imo fere tribus tres eosdem ponit: quum nihilominus Historici omnes; apertissime vero Zosimus, sicut post Decii Imperatoris cædem Gallum & Volusianum, ita post

post horum cædem demum, imperante jam Æmiliano, Valerianum & Gallienum Imperatores primum appellatos esse scribant. Tantine erant æstimandi adulterinus aut adulteratus Damasus, & cæteri ejusdem generis auctores vitarum & actorum Pontificum Romanorum; (quorum tempora Gordiis nodis involuta esse, & Oedipo quopiam conjectore opus habere, ideoque quid istic dicat, quo se vertat, quo pacto ex eo Labyrintho se extricet non videre, ideo perplexum tacere malle nisi pollicitis standum foret, ac demum effugium unicum videre se fatetur Pammelius Jesuita in vitâ Cypriani) ut ad fartam tectam tuendam eorum existimationem adulterinis nummis & supposititiis inscriptionibus usus esset?

A. M. 4258. Ol. Impp. Valeriani & Gallieni 2. ex Sept.
258. 2. vel 1. def.

Ev. 226. R. C. 1002. Coss. { Im. P. Licinius Valer. II. } 1006. F.M. { Ag.
1005. C. { Im. P. Licin. Gallienus. } 1007. V. { 43.1

Pro iis Coss. item ex nummis suis Baronius inculcat Maximum & Valerianum. Iis temporibus Persæ, Scythæ, Gothi, Marcomanni, &c. Romanum imperium misere vastarunt. Iisdem Coss. Lollianum Præfectum Urbis fuisse refert antiquus liber repertus à Joanne Cuspiniano: Urbis Præfectos simul cum Coss. recensens ab initio Imperii Valeriani.

A. M. 4259. Ol. Impp. Valeriani & Gallieni 2. ex Sept.
258. 3. vel 2. def.

Ev. 227. R. C. 1003. Coss. { Im. P. Licin. Valer. III. } 1007. F.M. { Ag.
1006. C. { Im. P. Licin. Gallien. II. } 1008. V. { 43.2

Baronius istic demum ponit Valeriani & Gallieni Consulatum utriusque primum; nimirum pariter ac Galli & Volusiani cædem. Verum Valeriano III. & Gallieno II. Coss. Valerius Maximus Præfectus urbis fuit, juxta librum Cuspiniani. Circa id tempus Dianæ Ephesinæ templum posterius incensum esse quidam tradiderunt.

A. M. 4260. Ol. Impp. Valeriani & Gallieni 4. ex Sept.
258. 4. vel 3. def.

Ev. 228. R. C. 1004. Coss. {M. Val. Maximus II.} 1008. F. M. {Ag.
1007. C. {Man. Acilius Glabrio.} 1009. V. {43. 3.

Kal. Jul. suffecti sunt Coss. Antoninus & Gal-
lus. Iis Coss. Nummius Albinus, Præfectus Urbis
fuit. Valerianus quum antea fuisset mitis & be-
nignus erga Christianos, deinceps cœpit esse animo erga
eos infensiore.

A. M. 4261. Ol. 259. Impp. Valeriani & Gallieni 5. ex Sep.
1. vel 258. 4. def.

Ev. 229. R. C. 1005. Coss. {Im. P. Licin. Valer. III.} 1009. F. M. {Ag.
1008. C. {Im. P. Licin. Gallien. III.} 1010. V. {43. 4.

Kal. Jun. suffecti sunt Coss. M. Ulpus Crinitus II.
& L. Domitius Aurelianus. Iis Coss. Junius Donatus
Præfectus Urbis fuit. Circa id tempus Sapor rex
Persarum Syriam, Ciliciam, & Cappadociam depo-
pulus est.

A. M. 4262. Ol. Impp. Valeriani & Gallieni 6. ex Sept.
259. 2. vel. 1. def.

Ev. 230. R. C. 1006. Coss. {M. Aur. Memmius Fuscus.} 1010. F. M. {Ag.
1009. C. {Pomponius Bassus.} 1011. V. {44. 1

Iis Coss. Cornelius Secularis Præfectus Urbis fuit.
Iisdem Coss. Antiochiæ in Syriâ Cyriades, primus ex
triginta juxta Flavium Vopiscum iis temporibus qui
raptum irent Romanum imperium Tyrannis, Impera-
tor appellatus est. Itemque D. Lælius Ingenius in
Pannoniâ.

A. M. 4263. Ol. Impp. Valeriani & Gallieni 7. ex Sept.
259. 3. vel 2. def.

Ev. 231. R. C. 1007. Coss. { Fulvius Æmilianus. } 1011. F.M. { A. 44. 2
1010. C. { Pomponius Bassus. II. } 1012. V. {

Iis Coss. Cornelius Secularis Præfectus Urbis fuit anno secundo. Iisdem Coss. Cyriades Tyrannus interfectus est, quum Valerianus Imperator ad bellum Persicum proficisceretur.

A. M. 4264. Ol. Impp. Valeriani & Gallieni 8. ex Sept.
259. 4. vel 3. def.

Ev. 232. R. C. 1008. Coss. { L. Corn. Secularis II. } 1012. F.M. { Ag.
1011. C. { Junius Donatus. } 1013. V. { 44. 3.

Is Coss. Cornelius Secularis (ut videtur, idem qui Consul) Præfectus Urbis fuit anno tertio. Iisdem Coss. Valerianus Imperator à Sapore Persarum rege acie victus captusque, annum ætatis agens LXXVII. postquam imperaverat annos septem, captivitate miserâ apud Persas obiit. Eodem anno Odenatus decurio Palmyrenus in Syriâ Imperium occupavit, filiumque Herodianum Imperatorem appellavit: atque Persas memorabili prælio vicit. Eodem etiam Man. Acilius Aureolus in Illyrico Imperator creatus est.

A. M. 4265. Ol. 260. Imperii Gallieni 9. ex Septembre.
1. vel 259. 4. def.

Ev. 233. R. C. 1009. Coss. { Im. P. Licin. Gallienus IV. } 1013. F.M. { Ag.
1012. C. { Petronius Volusianus. } 1014. V. { 44. 4

Iis Coss. Nummius Albinus Præfectus Urbis fuit: idem ut videtur, qui ante quadriennium. Pro iis vero Coss. Baronius, explosis simul duobus ordinariis Consulatibus proxime præcedentibus, nempe Æmiliani & Bassi II. itemque Secularis II. & Donati, pariterque rejectâ auctoritate demum Cassiodori, atque aliorum, quos ait eum secutos esse: (sunt autem omnino omnes qui extant, quotquot videre potuerunt Cuspinianus,

& Haloander, & Onuphrius, & cæteri recentiores Fa-
storum ordinatores :) Fusco & Basso proxime sub-
jungendos contendit Coss. Gallienum tertio, vel quar-
to, & Valerianum Juniolem, tanquam Vopisco aucto-
re in Aureliano: quem præterquam quod Cuspinia-
nus jure notat legendum illic cum grano salis, utpote
ut apparet nonnihil corruptum, Baronius insuper per-
vertit: utpote Memmii Fusci Consulis mentioni sul-
jiciens epistolam Valeriani de Aureliani Consulatu,
quam præmittit Vopiscus. Porro autem iis suis Coss.
statuit Baronius Valeriani Imperatoris captivitatem,
non completis sex annis Imperii à cæde Galli & Vo-
lufiani. Neque vero dicit Trebellius Pollio in Gallie-
no, Coss. Gallieno & Volufiano (nedum Valeriano)
captum esse Valerianum Imperatorem: sed (quum Im-
perator Romanus in Perside serviliter teneretur) Ma-
crianum & Balistam coivisse ad faciendū Imperatorem,
quod in Oriente nutaret imperium, & Gallienus negli-
genter ageret. Enimvero iisdem Gallieno IV. & Volu-
fiano Coss. in Asia M. Fulvius Macrianus, cum filiis Q.
Fulvio Macriano, & Cn. Fulvio Quietone, necnon Ser. Ani-
cius Balista Imperatores appellati sunt: in Macedoniâ
autem P. Valerius valens: in Thessaliâ L. Calpurnius
Piso: in Ægypto Tib. Cestius Alexander Æmilianus:
qui tres paulo postea interfecti sunt. Porro in Galliâ
Imperium occupavit M. Cassius Latienus Postumus,
cum filio C. Junio Cassio Postumo.

A. M. 4266. Ol. Imperii Gallieni 10. ex Septembre.
260. 2. vel 1. def.

Ev. 234. R. C. 1010. Coss. { Im. P. Licin. Gallienus. } 1014. F. M. { Ag.
1013. C. { Ap. Pompeius Faustinus. } 1015. V. { 45. 1

Iis Coss. Nummius Albinus Præfectus Urbis fuit
anno secundo. Iisdem Coss. occiso D. Lælio Ingenuo,
in Pannoniâ, Q. Nonius Regillianus Imperator appel-
latus est.

A. M.

A. M. 4267. Ol. Imperii Gallieni 11. ex Septembre.
260. 3. vel 2. def.

Ev. 235. R. C. 1011. Coss. { Nummius Albinus II. } 1015. F. M. { Ag.
1014. C. { Maximus Dexter. } 1016. V. { 45. 2.

Nummius Albinus (ut videtur, idem qui Consul) fuit quoque Præfectus Urbis jam anno tertio. Iisdem Coss. occisi sunt Macrianus cum duobus filiis, & Balista, atque Regillianus Tyranni. Vicissim vero alii Imperatores appellati sunt, in Isauriâ C. Annius Trebellianus: in Ægypto Sex. Julius Saturninus: in Africâ T. Cornelius Celsus: sed hic quoque, iisdem Coss. occisus est. Sub idem vero tempus, post ingentem terræ motum, tenebras diurnas, & pestilentiam; Græciam, Macedoniam, Pontum, & Asiam Gothi populati sunt: Quadi & Sarmatæ Pannonias occupaverunt: Franci Germanique populabundi quum Ravennam usque pervenissent, pariter cum Alamannis & Saxonibus Gallias vastarunt; indeque postea partim rursus in Italiam transiverunt, partim in Hispanias penetraverunt, ibique Tarraconem expugnaverunt. In Oriente autem Persæ Mesopotamiam tenentes, Syriam denuo invaserunt.

A. M. 4268. Ol. Imperii Gallieni 12. ex Septembre.
260. 4. vel 3. def.

Ev. 236. R. C. 1012. Coss. { Im. P. Licinius Gal. VI. } 1016. F. M. { Ag.
1015. C. { Amulius Saturninus. } 1017. V. { 45. 3:

Iis Coss. Paternus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Ap. Clandius Censorinus in Italiâ contra Gallienum Imperator appellatus, septimo inde die occisus est. Occisus quoque est Saturninus Tyrannus. Porro iisdem Coss. quum Odenatus rex Palmyrenorum, jam potitus totius Orientis Imperio, Persas devicisset, & profligasset, Nisibinque & Carras occupasset, captosque Satrapas Persicos ad Gallienum misisset: ob Odenati

nati-victorias, Gallienus Imperator Romæ de Persis
& rege Sapore triumphavit.

A. M. 4269. Ol. 261. Imperii Gallieni 13. ex Septembre.
1. vel 260. 4. def.

R.C. 1013. Ev. 237. Coss. { P. Licin. Val. f. Valer. Cæ. II. } 1017. F.M. { Ag.
1016. V. { L. Cæsonius Macer Lucil- } 1018. V. { 45. 4.
lus Rufianus. }

Iis Coss. Paternus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Iisdem Coss. occiso Odenato cum filio Herode, tres alii ejus filii, Herennianus, Thimolaus, & Vabalathus, à Matre Zenobiâ in Syriâ Imperatores appellati sunt : atque etiam Mæonius ejusdem consobrinus in Oriente. Trebellianus autem Tyrannus occisus est.

A. M. 4270. Ol. 261. 2. vel 1. def. Imperii Gallieni, ex Septembre.

R. C. 1014. Ev. 238. Coss. { Im. P. Licin. Gallien. VII. } 1018. F.M. { Ag.
1017. C. { * Sabinillus. } 1019. V. { 46. 1.

Iis Coss. Paternus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Iisdem Coss. Sp. Servilius Lollianus in Gallia, contra Postumos, Imperator appellatus est. Mæonius autem Tyrannus occisus est.

A. M. 4271. Ol. 261. 3. vel 2. def. Imperii Gallieni 15. ex Septembre.

R. C. 1015. Ev. 239. Coss. { Ovinus Paternus. } 1019. F.M. { Ag. 46. 2.
1018. C. { * Arcefilaus. } 1020. V. {

Iis Coss. Petronius Volusianus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Postumis Tyrannis occisis, in Galliâ M. Aurelius Victorinus (cujus uxor Victorina ab animi magnitudine Mater castrorum dicta est) ejusque filius L. Aurelius Victorinus; necnon Marius, qui olim faber fuerat: in Germaniâ autem vicinâ A. Pomponius Ælianus, Imperatores appellati sunt. Sed Marius tertio Imperii die; eodem autem anno Lollianus occisi sunt. Porro autem iisdem Coss. xvii. Kal. Decemb.

Decemb. P. Licinius Valerianus junior, Valeriani filius, Gallieni Imperatoris frater, hactenus Cæsar, & ipse Imperator appellatus est.

A. M. 4272. Ol. 261. 4. vel 3. def. Imperii Gallieni 15. & ultimo.

Ev. 249. R. C. 1016. 1019. C. Coss. { Ovinus Paternus. II. } 1020. F. M. { Ag. }
 { * Marinianus. } 1021. V. { 46. 3. }

Iis Coss. Petronius Volusianus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Iisdem Coss. occiso Mediolani Imperatore Gallieno (quasi completis Imperii annis xv. post cædem Galli & Volusiani, quot omnes Historici uno consensu ei ascribunt, non tantum fere VII. quot Baronius) cum fratre Valeriano minore: circa XXI. diem Martii sive XI. Kal. Apr. ut videre licet ex Trebellio Polluce in Claudio, imperium obtinuit M. Aurelius Claudius. Porro iisdem Coss. occisis Æliano, atque Aureolo in Galliâ, P. Pinesus Tétricus, ejusque filius C. Pinesus Tetricus, ibidem Imperatores appellati sunt.

A. M. 4273. Ol. 262. 1. vel 261. 4. def. Imperii Claudii 2. ex 21. die Martii.

Ev. 241. R. C. 1017. 1020. C. Coss. { Im. M. Aur. Claudius II. } 1021. F. M. { Ag. }
 { Ovinus Paternus. } 1022. V. { 46. 4. }

Iis Coss. Fl. Antiochianus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Victorini Tyranni in Galliâ occisi sunt. Claudius autem Imperator Gothos Illyricum & Macedoniam vastantes ingente occisione occidit.

A. M. 4274. Ol. 262. 2. vel 1. def. Imperii Aureliani 1. ex 4. die Februarii.

Ev. 242. R. C. 1018. 1021. C. Coss. { Flavius Antiochianus. } 1022. F. M. { Ag. }
 { Furius Orfitus. } 1023. V. { 47. 1. }

Iis Coss. Flavius Antiochianus fuit quoque Urbis Præfectus jam anno secundo. Iis Coss. mortuo peste Aurelio Claudio Imperatore, die IV. sive pridie nonas Februarii, postquam imperaverat prope biennium, ac

Imperio attigerat non quidem tertiam ætatem sive tertium annum, ut Oraculo (cui fidem astruere conatur Baronius, ex Porphyrio in vitâ Plotini) prædictum ei ferebatur, verum tertium annum Consulatum: occisoque ejus fratre M. Aurelio Quintillo, Imperii affectati die decimo septimo, nempe die xx. Feb. sive x. Kal. Mart. Imperio potitus est L. Domitius Aurelianus.

A. M. 4275. Ol. 262. 3. vel 2. def. Imperii Aureliani 2. ex 4. die Feb.

Ev. 243. R. C. 1019. 1022. C. Coss. { Valerius Aurelianus. { 1023. F. M. { Ag. 47. 2
{ Pomponius Bassus. { 1024. V. {

Iis Coss. Postumius Varus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Aurelianus Imperator, Suevis & Sarmatis antea profligatis, Marcomannos, qui Italiam ingressi omnia circa Mediolanum graviter evastaverant, (quapropter ingentes Romæ seditiones motæ sunt) devicit.

A. M. 4276. Ol. 262. 4. vel 3. def. Imperii Aureliani 3. ex 4. die Feb.

Ev. 244. R. C. 1020. 1023. C. Coss. { * Quietus. } 1024. F. M. { Ag. 47. 3
{ * Voldumianus. } 1025. V. {

Kal. Jul. suffectus est Consul Q. Faltonius (sive Mœcius Falconius) Nicomachus. Iis Coss. Fl. Antiochianus (ut videtur, idem qui ante annum) Præfectus Urbis fuit. Circa id tempus Aurelianus, graviter punitis Romæ seditionis auctoribus, Barbaros in Illyrico & Thraciâ devicit: Cannabamque Gothorum ducem trans Danubium occidit.

A. M. 4277. Ol. 263. Imperii Aureliani 4. ex 4. die Febr.
1. vel 262. 4. def.

R. C. 1021. Coss. { M. Claudius Tacitus. } 1025. F.M. { Ag 47.4.
E. 245. { M. Mæcius Balburius } 1026. V. {
1024. C. Placidianus.

Iis Coss. Furius Orfitus Præfectus Urbis fuit, Iisdem Coss. Aurelianus Imperator recepit Orientem : Zenobiâ reginâ Odenati viduâ victâ captaque. Ac circa idem tempus Firmum, res novas in Ægypto molientem, per Valerianum Ducem oppressit.

A. M. 4278. Ol. 263. 2. vel 1. def. Imperii Aureliani 5. ex 4. die Febr.

E. 246. R. C. 1022. Coss. { Im. L. Dom. Aurel. II. } 1026. F.M. { Ag. 48.1
1025. C. { C. Julius Capitolinus. } 1027. V. {

Iis Coss. Furius Orfitus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Iisdem Coss. Aurelianus Imperator, Tetrico apud Catalaunos in Galliâ ipso prædente exercitum suum utpote seditiosum, seque ei dedente : de ipso pariter ac Zenobiâ, Syriis, Palmyrenis, Gallis, Germanis, & Gothis, tanquam de Oriente & Occidente sive toto orbe Romano recepto, Romæ splendide triumphavit. Idemque Templum Solis Romæ fundavit : ac urbem firmioribus muris cinxit. Ac deinde Vindelicis barbarorum obsidione liberatis, rediens ad Illyricum, expeditionem contra Persas paravit.

A. M. 4279. Ol. 263. 3. vel 2. def. Imperii Taciti 1. ex 25. die Septemb.

E 247. R. C. 1023. Coss. { L. Domit. Aurelianus III. } 1027. F.M. { Ag.
1026. C. { T. Anonius Marcellinus. } 1028. V. { 48.2.

Iis Coss. Postumus Syagrius Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. interfecto Imperatore Aureliano inter Heracliam & Byzantium insidiis suorum, circa xxix. diem Januarii, sive iv. Kal. Februarii, ut colligitur è Flavio Vopisco in ejus vitâ; postquam imperaverat

annos (non quidem sex, ut apud eundem legitur) sed quinque, minus paucis diebus: fuit quasi interregnum Romæ, vacante Imperio ad sex vel octo fere menses. Quâ occasione ut apparet, alii prope omnes, Eusebius in Chronico, Eutropius, Orosius, Cassiodorus, Epiphanius, & Victor, magno consensu Aureliani Imperio ascribunt quinque annos & sex menses; ei adjicientes semestrem interregnum, cujus propterea mentionem nullam faciunt: excepto tamen Victore, in cuius nonnullis exemplaribus omittitur mentio ipsorum sex mensium superfluatorum. Quapropter Onuphrius, eo auctore, Aurelianum annos quinque minus paucis diebus imperasse statuit. Fortasse vero apud Vopiscum, pro (diebus) legendum fuerit (mensibus) quandoquidem Zonaras quoque scribat eum in Imperio exegisse annos sex, minus paucis mensibus; utpote eidem deputans octimestre interregnum utique silentio prætermissum. Fasti autem Græci ascribunt illi quidem Aureliano annos sex, sed ita, ut non modo interregnum, sed etiam Taciti imperium semestrem, itidem silentio prætermissum, illo sexennio comprehendant: perinde atque ipse etiam Eusebius, Eccles. Histor. VII. lib. XXIV. continuo ab Aureliano ad Probum transiens. Sed Baronius statuit Aureliani necem plusquam biennio post tempus ejus à nobis assignatum, anno Imperii (cujus initium posuit autumno, scilicet quasi post tertiam Claudii æstatem) septimo: duobus argumentis: altero, quod ait Græcum Indicem Consulium, pariter ac Cassiodori Chronicon, duos alios Consulatus ponere ante exitum Aureliani: altero, quod utique in nummo quodam apud Adolphum Oeconem legatur Aureliani Tribunitia potestas VII. Sed quod ad Græcum Indicem attinet, ille, uti paulo superius dictum, post sex annos Aureliani, nullâ mentione factâ, vel interregni vel Imperii Taciti, Tacito II. & Æmiliano Coss. proximis post Aurelianum III. & Marcellum Coss. initium Probi recte statuit: ita ut istic Baronius teneatur manifestus falsi: neque

neque enim alium indicem Græcum videtur intelligere, quam qui vulgo appellatur *Fasti Græci*, vel *Fastii Siculi*, utpote in Sicilia reperti. *Cassiodorus* autem, quod (ne altius rem arcessam, vel longius deducam) *Gallieni* & *Claudiani* exitus singulis Consulatibus, *Probi* autem duobus statuatur serius quam debuerat, omnino etiam perperam omisso Consulatu *Taciti II.* & *Æmiliani*, *Baronii* ipsius iudicio: sane merito habeatur non minus mendosus, quatenus *Aureliano* ascribens annos quinque & sex menses, *Tacito* autem alios sex menses continuos; atque ambobus septem integros Consulatus: illius necem ad *Probum II.* & *Paternum II.* hujus autem ad *Probum III.* & *Paternum III.* Coss. differat. Jam vero quod attinet ad nummum qui pro *Aureliani* Tribunitiâ potestate VII. prætenditur: quum nulla *Historia* eum probet, quin etiam illa *Vopiscii* ipsum diserte redarguat, asseverans *Aurelianum* occisum intra sextum annum Imperii: dubito equidem ne, perinde ac illi pro *Galli* & *Volusiani* altero biennio paulo superius prolati, sit adulterinus, ac ne teruncii quidem æstimandus. Itaque quod *Baronius* disputationem suam ea de re, hujusmodi peroratione concludit: Ne tædeat, quæso lector, si cum avidè cupias cunctas res gestas, si posses, uno intuitu perlustrare: sæpe contingat, in iis quæ ad exactam temporis ratione spectant, diutius distineri: siquidem sapias, aliter senties, nec indigno animo feres, si quem in itinere ducem sequeris, antiquas rectas ac regias plane vias intelligis sedulo explorare: nam si à vero certoque temporis tramite contingat semel errare; per abrupta mendaciorum ferri pariter compelleris: lætus sane ac securus viator incedit, si quocunque perrexerit, ubique viarum certos indices inscriptos prominentes milliarios lapides, intuetur. Hæc *Baronii* peroratio utrum ipsius chronographiam commendet magis, an nostram; æqui lectoris iudicio permitto. Cæterum quum interregni tempore, circa Kal. Febr. *M. Aurelius Gordianus*, &

Kal. Jul. Vettius Cornificus Gordianus Consules essent suffecti, ac Ælius Cestianus Præfectus Urbis: die xxv. Septembris sive vii. Kal. Octobris, M. Claudius Tacitus, quum ante bimestre Imperator absens nominatus esset, Imperium in Senatu oblatum accepit.

A. M. 428°. Ol. 263. 4. vel 3. def. Imperii Probi 1. ex 3. die Februarii.

Ev. 248. R. C. 1024. C. 1027. C. Coss. { Im. M. Claud. Tacit. II. } 1028. F.M. { Ag. Fulvius Æmilianus. } 1029. V. { 48. 3.

Iis Coss. Ovinus Pacatianus Præfectus Urbis fuit: pro quibus non quidem omisiss, verum biennio transpolatis Baronius refert Coss. Probum atque Paullinum. Kal. autem Febr. ut apparet, non demum Jul. ut autumant Onuphrius & Goltzius, Consul suffectus fuit Ælius Scorpionus. Enimvero extincto Tacito Imperatore paulo amplius semestri, utpote die ducentesimo postquam primum Imperator appellatus erat; M. Annianus Florianus ejus frater Imperium affectans altero vel tertio mense interfectus est: interea vero M. Aurelius Probus die tertio, sive tertio nonas Februarii, Ælio Scorpiano Consule suffecto ejus literas referente in senatu, Imperator acclamatus est. Et Onuphrius & Goltzius demum Idibus Aprilis, Baronius autem (sed post biennium) sub finem Martii, obitum Taciti statuunt, tanquam semestri vel ducentis diebus postquam Imperium in Senatu accepit: plane contra Vopisci mentem.

A. M. 428°. Ol. 264. 1. vel 263. 4. def. Imperii Probi 2. ex 3. die Febr.

Ev. 249. R. C. 1025. C. 1028. C. Coss. { Im. M. Aur. Probus. Annianus, sive Annicius Paullus. } 1029. F.M. { Ag. } 1030. V. { 48. 4.

Iis Coss. Ovinus Pacatianus Præfectus Urbis fuit anno secundo, juxta librum Cuspiniani. Eisdem quoque Coss. ordinarios ponunt Fasti Græci, Cassiodorus, &

& liber Cuspiniani. Quos perperam Onuphrius & Goltzius, suffectos fuisse autumant, Baronius autem suam fide luxat, istic ponens Probum II. & Paternum II. cum Aureliani cæde. Circa id tempus Probus Gallias à Germanicis nationibus occupatas recepit, cæsis aliquot centenis hominum millibus. Ætate vero eorum Coss. & secundi anni Imperii Probi agebatur Antiochiorum annus cccxxv. Laodicenorum autem cccxxiv. juxta Chronicon Eusebii; ille quidem ad finem tendens, hic autem paulo antea inceptus, ut demum comperi: vulgaris vero annus Domini cclxxvii. non cclxxviii. quem Onuphrius, nedum cclxxx. quem Baronius secundo anno Probi connectit.

A. M. 4282. Ol. 264. 2. vel 1. def. Imperii Probi 3. ex 3. die Februarii.

Ev. 253. R. C. 1026. Coss. { M. Aurelius Probus II. } 1030. F.M. { Ag. 1029. C. } { M. Furius Lupus. } 1031. V. { 49.1

Iis Coss. Furius Lupus (nempe ut videtur alter Consul) Præfectus Urbis fuit. Baronius istic demum Tacitum II. & Æmilianum Coss. cum Taciti morte & initio Imperii Probi collocat. Circa id tempus Probus Gallos & Pannonios vineas habere permisit.

A. M. 4283. Ol. 264. 3. vel 2. def. Imperii Probi 4. ex 3. die Februarii.

Ev. 251. R. C. 1027. Coss. { M. Aur. Probus III. } 1031. F.M. { Ag. 1030. C. } { Ovinus Paternus. } 1032. V. { 49.2

Iis Coss. Furius Lupus Præfectus Urbis fuit anno secundo. At Baronius quum anni præcedentis Coss. Probum & Lupum suffectos fuisse arbitratus sit, quos omnes Fasti antiqui habent pro ordinariis, nisi quod Cassiodorus pro Lupo habet Paternum bis: istic Messallam & Gratum ponit. Circa id tempus Probus Sarmatis

matris in Illyrico subactis Geticos populos etiam in Thraciâ devictos in additionem sive amicitiam recepit.

A. M. 4284. Ol. Imperii Probi 5. ex 3. die Februarii.
264.4. vel 3. def.

Ev. 252. R. C. 1028. 1031. C. Conf. { Junius Messalla } 1032. F. M. { Ag. 49. 3.
 { * Gratus. } 1033. V.

Iis Coss. Furius Lupus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Sed pro iis utique Baronius, habet Probum IV. & Tyberianum Consules anni sequentis. Circa id tempus Probus profectus in Orientem, Palfurium latronem captum interfecit: Isauriam liberavit: Pamphyliae partes pacavit: Blemyas subegit: cum Persis pacem fecit.

A. M. 4285. Ol. 265. Imperii Probi 6. ex 3. die Februarii.
1. vel 264. 4. def.

Ev. 253. R. C. 1029. 1032. C. Conf. { Im. M. Aur. Probus IV. } 1033 F. M { Ag. }
 { C. Junius Tiberianus. } 1034. V. { 49.4. }

Iis Coss. Ovinius Paternus Præfectus Urbis fuit. Pro quibus itidem Baronius sequentis anni Consules ponit. Circa id tempus Probus Imperator, oppressis qui Imperium affectabant, Saturnino in Oriente, Bonoso autem & Procuro in partibus Occidentis: Gepidas, Gautunnos & Vandalos, quos cum Baſternis in Thraciâ collocaverat, rebellantes, ac per totum pene orbem Romanum vagantes repressit. Deinde autem Romam reversus, de Blemyis, Gothis, Francis, Sarmatisque Germanis Triumphum egit.

A. M. 4286. Ol. Imperii Probi 7. ex 3. die Februarii.
265. 2. vel 1. def.

Ev. 254. R. C. 1030. Coss. { Im M. Aur. Probus IV. } 1034. F. M. { Ag.
1033. C. { Pomponius Victorinus. } 1035. V. { 50. 1.

Alter Consulum, Pomponius Victorinus fuit etiam Præfectus Urbis. Iis Coss. (pro quibus etiam Baronius ponit anni sequentis Coss. corruptos tamen, Carum tunc primo & Carinum) Probo Imperatore, dum bellum Persicum pararet, interfecto Syrmii in Illyrico tumultu militari, circa initium mensis Junii, postquam imperaverat sex annos & quatuor menses, juxta Eutropium & Orosium & Jornandem, intra mensem suffragantur Eusebius & Cassiodorus in Chronico; Imperio potitus est M. Aurelius Carus. Sed & Fasti Græci, & uterque Victor, & alii auctores fere omnes, sex annos Imperii Probo ascribunt: excepto tantum Flavio Vopisco; qui cum solus ei imputet tantummodo quinquennium, videatur putavisse numerum annorum Imperii ejus è Consulatum ipsius numero; ideoque defecisse uno. Ut propterea minus recte videantur Onuphrius & Goltzius assignasse ei annos duntaxat v. & menses iv. & necem ipsius die iv. nonas Novembris. Baronius autem ejusdem Imperio, verbo quidem annos v. re ipsa vix iv. ac necem ejus nulla probabilitate Caro & Carino Coss. ob eam causam omittens & ipse unum Consulatum ordinarium sub Imperio illius, quanquam non eandem quem Onuphrius & Goltzius: nihilominus asseverans plurimum interesse ad rerum gestarum veritatem explorandam, scire, quoto imperii seu anno Probus occisus sit: simulque agnoscens etiam Julianum Apostatam Imperatorem (qui cur in ea re vel mentiretur vel mendacium diceret, nullam ille rationem attulit) ei attribuisse Imperii annos septem, licet incompletos, sive inchoatum duntaxat per aliquot menses septimum. Juliani verba in Cæsariis Latine sonant in hanc sententiam. Unaque venit

T t

Probus,

Probus, qui septuaginta urbes instauravit intra haud integros septem annos, & multa quoque domi prudenter instituit.

A. M. 4287. Ol. 265. 3. vel 2. def. Impp. Cari 2. ex Junio: cum Car. & Num.

Ev. 255. R.C. 1031. C. 1034. C. Coss. { Im M. Aur. Carus II. } 1035. F. M. { Ag. }
 { M. Aur. Cari. f. Car. Cæs. } 1036. V. { 50. 2. }

Iis Coss. Titurius Robustus Præfectus Urbis fuit. Kal. Jul. suffecti sunt Coss. M. Aurelius Cari f. Numerianus Cæsar & Matronianus. Eo anno Carus Imperator, cum filio Numeriano, suscepto quod Probus parabat bello Persico, Mesopotamiam recepit, & Ctesiphontem usque pervenit. Circa autumnum vero sua tribunitia potestate secunda pariter ac Consulatu secundo, ut ex veteri inscriptione colligitur, castra supra Tigridem fluvium habens, fulmine (ut à plerisque creditum est) ictus interiit. Ei autem in Imperio successerunt filii Carinus & Numerianus. Sed Baronii rationibus istic unus Consulatus ordinarius sive annus deest: ut anno sequente clarius apparebit.

A. M. 4288. Ol. 265. 4. vel 3. def. Impp. Dioclet. 1. ex 17. die Sept.

Ev. 256. R.C. 1032. C. 1035. C. Coss. { Im. M. Aur. Carinus II. } 1036. F. M. { Ag. }
 { Im. M. Aur. Numerian. II. } 137. V. { 50. 3 }

Iis Coss. (pro quibus Baronius perperam ponit Carinum II. & Numerianum I.) Ceionius Varus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Numeriano Imperatore in reditu è Perside interfecto insidiis Arrii Apri faceri sui, plus minus biennio completo ab initio Imperii Cari, juxta Eusebium & Cassiodorum in Chronico, & Victorem & Eutropium & Orosium: circa diem vel XXI. Apr. sive XI. Kal. Maias, nempe Palilibus die urbis Romæ natali, ut quidem collegit Onuphrius ex incerti auctoris Panegyrico forte (sed non satis firma ratione) Claudii Mamertini, dicto Imperatori
 Maxi-

Maximiano, vel potius juxta Fastos Græcos xvii. die Septembris sive xv. Kal. Octobris; Imperium interfecto Apro obtinuit C. Valerius Diocletianus. Kal. autem Maiis vel Octobr. ut videtur suffecti sunt Diocletianus & Annius Bassus: ac Kal. Septemb. vel Novemb. M. Aurelius Valerius Maximinianus & M. Junius Maximus. Interea vero Carinus Sabinum Julianum invadentem Imperium in campis Veronensibus occidit. Cæterum initium Imperii Diocletiani juxta Fastos Græcos mense Septembre confirmare videtur cyclus paschalis Christianorum Alexandrinorum, Anatholio ut apparet auctore, institutus mense Thoth Ægyptiaco respondente Septembri Romano ejusdem anni; tanquam Diocletiani Imperii initio, teste Ambrosio Episcopo Mediolanensi in Epistola ad Episcopos Æmiliæ. Porro de die natali Imperii Diocletiani licet secus statuat Baronius (post Onuphrium, atque etiam Carolum Sigonium inde facientem initium historiæ suæ de Occidentali Imperio) referens eum ad Palilia: annum tamen illi atque ipse recte putant annum Domini vulgarem ccclxxiv. reprehenso Cassiodoro, & aliis eum secutis: quibus demum astipulatus etiam Josephus Scaliger, initium Diocletiani statuit solido triennio serius quam oportuit. Sed quod ad præcedentium Imperatorum tempora attinet, Baronius præsertim in nimias angustias compingitur, quatenus ponit ab exitu Taciti circa finem Martii, vulgari anno Domini ccclxxix. ad initium Diocletiani mense Aprili, anno Domini ccclxxxiv. tantummodo quinquennium, ubi omnes alii minimum septennium; ab exitu autem Probi ad idem initium Diocletiani, vix annum, ubi alii omnes biennium ponunt.

A. M. 4289. Ol. 266. Imperii Diocletiani 2. ex 17. die Sept.
1. vel 265. 4. def.

Ev. 257. R. C. 1033. Coss. { Im. C. Val. Dioclet. II. } 2037. F. M. { Ag.
1036. C. } * Aristobulus. } 1038. V. { 504.

Iis Coss. Ceionius Varus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Iisdem Coss. ut videtur, circa mensem Aprillem vel potius Maium, ad Murgum Mæliæ oppidum interfectus est Carinus Imperator, utpote haud integro triennio ab initio Imperii Cari, juxta Eusebium Ecclesiast. histor. lib. VII. cap. XXIV. quem secutus est Zonaras, & alii. Palilibus autem sive XXI. die Aprilis ejusdem anni, creditur Maximinianus qui anno præcedente suffectus Consul erat, à Diocletiano Augusto Cæsar appellatus esse: Diocletiano Jovii, Maximiniano Herculi cognomina assumentibus. Quamquam Carolus Sigonius initio historiæ Imperii Occidentalis, & Carinum occisum & Maximinianum non modo Cæsarem sed etiam Imperatorem Augustum appellatum statuit anno præcedente, Baronius autem contra, utrumque anno sequente.

A. M. 4290. Ol. Impp. Dioclesiani 3. ex 17. die Septemb.
266. 2. vel 1. def. Maximiniani 1. ex 21. die Aprilis.

Ev. 258. R. C. 1034. Coss. { M. Aurelius Maximus. } 1038. F. M. { Ag.
1037. C. } Vertius Aquillinus. } 1039. V. { 51. I.

Iis Coss. (quamquam pro Aurelio Maximo alii habent M. Junium Priscillianum Maximum II.) M. Junius Maximus fuit Præfectus Urbis. Nempe ut videtur idem qui aliis habetur Consul iterum. Iisdem Coss. die XXI. Apr. sive XI. Kal. Maii, M. Aurelius Valerius Maximinianus à Diocletiano Augustus appellatus & confors Imperii factus est. Qui Amandum & Ælium Bacaudicæ appellatæ factionis rusticorum in Gallia principes circa idem tempus magna celeritate oppressit; itemque Alemannos moventes, & Chaibones
&

& Herulos debellavit. Interea Diocletianus (sede Imperii Orientis posita Nicomediæ in Bythyniâ) Sarmatis bellum, Sarracenisque & Narsæ Persarum regi terrorem intulit.

A. M. 4291. Ol. Imperii Diocletiani 4. ex 17. die Sept.
266. 3. vel 2. def. Maximin. 2. ex 21. die Apr.

R. C. 1035. { Im. C. Aur. Dioclet. III. { 1039. F. M. { Ag.
Ev. 259. 1038. C. Coss. { Im. M. Aur. Valer. Ma- { 1040. V. { 51. 2.
ximinianus II.

Iis Coss. Junius Maximus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Circa id tempus Carausius sumta purpura Britanniam occupavit, & sexennio contra Romanorum arma obtinuit. Maximinianus ponte super Rhenum facto in mediâ Alemannia trophæa erexit. Diocletianus repulsis Gothis, castella in limitibus Imperii reposuit.

A. M. 4292. Ol. Imperii Dioclet. 5. ex 17. die Sept. Max.
266. 4. vel 3. def. 3. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1036. Coss. { M. Aur. Maximus II. } 1040. F. M. { A. 51. 3.
Ev. 260. 1039. C. { Pomponius Januarius. } 1041. V. {

Tertio Kal. Martias, Pomponius Januarius ex Consule Præfectus Urbi fuit. Iis Coss. vel circa id tempus, Maximinianus Francos Carausio confederatos adortus, Genobon eorum regem ad pacem petendam adegit. Mauritaniam à Quinquegentianis vastatam prope amisit. Diocletianus contra Gothos, Carpos, Quados, Marcomannos, trans Istrum tendens, Ægyptam deficientem ad Achillem amisit. Martyrium Mauricii ducis & cæterorum Christianorum militum Thebanæ legionis jussu Maximiniani interfectorum, an ad hunc annum spectet an ad præcedens initium Imperii Maximiniani, vel sequens Episcopatus Marcellini Romæ, ambigitur.

A. M. 4293. Ol. 267. Impp. Dioclet. 6. ex 17. die Sept.
1. vel 266. 4. def. Sept. Max. 4. ex 21. die Aprilis.

Ev. 261. R. C. 1037. Coss. {Annius Bassus II. } 1041. F.M. {Ag.
1040. C. } {L. Ragonius Quintian. } 1042. V. {51.4}

Iis Coss. Pomponius Januarius Præfectus fuit Urbis anno secundo. Maximinianus & Diocletianus Imperatores Mediolani ad consultandum de reipublicæ negotiis convenerunt.

A. M. 4294. Ol. Impp. Dioclet. 7. ex 17. die Sept. Max.
267. 2. vel 1. def. 5. ex 21. die Aprilis.

Ev. 262. R. C. 1038. Coss. {Im. C. Val. Dioclet. IV. } 1042. F.M. {Ag.
1041. C. } {Im. Aur. Val. Maxim. III. } 1043. V. {52.1}

Iis Coss. Turranius Gratianus Præfectus Urbis fuit. Variis bellis gliscentibus in variis Imperii provinciis, Diocletianus præcipue illo contra Gothos, Carpos, Quados, & Macromannos trans Istrum distentus est.

A. M. 4295. Ol. Impp. Dioclet. 8. ex 17. die Sept. Max.
267. 3. vel 2. def. 6. ex 21. die Aprilis.

Ev. 263. R. C. 1039. Coss. {C. Junius Tiberianus. } 1043. F.M. {Ag.
1042. C. } {Cassius Dion. } 1044. V. {52.2}

Consul ut videtur Junius Tiberianus etiam Præfectus Urbis fuit. Iis Coss. (quanquam Baronius contendit, sequentibus) Diocletianus & Maximinianus Imperatores Augusti, negotiis oppressi, Kalendis Martiis, duos Cæsares, concessa Tribunitia potestate adoptarunt; Flavium Valerium Constantium Chlorum, & C. Galerium Valerium Maximinianum. Galerius Valeriam Diocletiani filiam, Constantius Theodoram Maximiniani privignam, prioribus uxoribus repudiatis duxerunt. Inde Diocletianus in Ægypto Busrin & Copton recepit. Maximinianus Mauritaniam recuperandam sibi depoposcit. Galerius Illyricum tuens, Sarmatos

Sarmatos & Carpos repressit; Constantius in Britanniam contra Carausium missus, Gessoriacum recepit: & Cliviam obsessam à Francis liberavit. Constantinum filium Galerio Cæsari tanquam amoris pignus dedit.

A. M. 4296. Ol. Impp. Dioclet. 9. ex 17. die Sept. Max.
267. 4. vel 3. def. 7. ex 21. die Aprilis.

Ev. 264. R. C. 1040. Coss. { Afranius Hannibalianus. } 1044. F. M. { Ag.
1043. C. { M. Aur. Asclepiodotus. } 1045. V. { 52.3

Iis Coss. tertio nonas Augusti Claudius Marcellus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Maximinianus Francos coercuit: & exercitum in Africam contra Quinquegentianos misit. Constantio bellum parante in Britanniam, Carausius interfectus est ab Allecto. Quo victo Constantius Britanniam recuperavit. Galerius Bastarnas, Carpos, & Sarmatas vicit; hosque jussu Diocletiani trans Istrum traduxit.

A. M. 4297. Ol. 268. Impp. Dioclet. 10. ex 17. die Sept. &
1. vel 267. 4. def. Maxim. 8. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1041. Coss. { Im. C. Val. Diocletianus V. } 1045. F. M. { Ag:
Ev. 265. { Im. M. Aurel. Valer. Maxi- }
1044. V. { minianus IV. } 1046. V. { 52.4.

Iis Coss. tertio Idus Martias Septimius Acindynus Præfectus Urbi fuit. Diocletianus cum Galerium accersivisset Achille debellato, receptaque Alexandria & direptâ, murisque nudatâ, bellum Ægyptium confecit. Nabathæos finibus motos ad Nilum traduxit: consilium de Christianis persecutandis inire cœpit. Maximinianus & Constantius Francos in deserta Galliæ traduxerunt.

A. M. 4298. Ol. Imp. Dioclet. 11. ex 17. die Sept. &
268. 2. vel 1. def. Max. 9. ex 21. die Aprilis.

Ev. 266. R. C. 1042. C. Coss. { Fl. Val. Constantius Cæs. } 1046. F. M. { Ag.
1045. C. { C. Galer. Val. Max. Cæsar. } 1047. V. { 53.

Iis Coss. Septimius Acindynus fuit Præfectus Urbis anno secundo. Narsi Persarum regi Armeniam vastanti missus à Diocletiano restitit Galerius. Diocletianus Imperii decennalia celebravit Nicomediæ.

A. M. 4299. Ol. Imp. Dioclet. 12. ex 17. die Sept. &
268. 3. vel 2. def. Max. 10. ex 21. die Aprilis.

Ev. 267. R. C. 1043. C. Coss. { Nummius Tuscus. } 1047. F. M. { Ag.
1046. C. { Annius Cornel. Anullin. } 1048. V. { 53.2.

Iis Coss. tertio Idus Januar. Aristobulus Præfectus Urbis fuit. Maximinianus demum ipse profectus est in Africam contra Quinquegentianos, eosque variis præliis fatigatos ad loca ardua compulit. Galerius duo secunda prælia contra Narsen fecit.

A. M. 4300. Ol. Imp. Dioclet. 13. ex 17. die Sept. &
268. 4. vel 3. def. Max. 11. ex 21. die Aprilis.

Ev. 268. R. C. 1044. C. Coss. { Im. C. Val. Dioclet. VI. } 1048. F. M. { Ag.
1047. C. { Fl. Val. Constant. Cæs. II. } 1049. V. { 53.3.

Iis Coss. xii. Kal. Martias Cassius Dio Præfectus Urbi fuit. Constantius Cæsar, contra Lingones primum male, deinde bene pugnavit. Ad Vindones periculum adiit. Sub eo tempore Galerius accepta clade à Narse ad Diocletianum refugiens contumeliose rejectus est. Postea vero exercitum refecit. Maximinianus demum subegit Quinquegentianos.

A. M. 4301. Ol. 269. Impp. Dioclet. 14. ex 17. die Sept.
1. vel 268. 4. def. & Max. 12. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1045. { Im. M. Aurel. Valer. Maxi- } 1049. F. M. { Ag.
Ev. 269. Coss. { minianus V. }
1048. C. { C. Galer. Val. Max. Cæf. II. } 1050. V. { 53. 4i

Iis Coss. Afranius Hannibalianus Præfectus Urbis fuit, Iisdem Coss. vel ut nonnulli referunt, biennio antea, sed ut Baronius triennio post, Galerius redintegrato bello Narsen devicit, provinciasque trans Tigrim recepit. Quibus rebus elatus animo Diocletianus Jovius adorari voluit: & Christianis iniquior factus quotquot castris suis erant, sacramento militari solvi, ejicique jussit.

A. M. 4302. Ol. Impp. Dioclet. 15. ex 17. die Sept. &
269. 2. vel 1. def. Max. 13. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1046. Coss. { Anicius Faustus II. } 1050. F. M. { Ag. 54. 1.
Ev. 270. 1049. C. { Severus Gallus. } 1051. V. {

Iis Coss. Artorius Maximus Præfectus Urbis fuisse dicitur. Pacato terrarum orbe Romæ Diocletianus magnificentissimas Thermas condidit, & Maximinianus Carthagine. Idemque Diocletianeas Romæ ædificandas curasse fertur, misero Christianorum servitio. Constantius Cæsar Eumenem Rhetorem Cliniensibus dedit, ut literarum studia in Galliis restauraret.

A. M. 4303. Ol. Impp. Dioclet. 16. ex 17. die Sept. &
269. 3. vel 2. def. Max. 14. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1047. { Im. C. Valer. Diocletia- } 1051. F. M. { Ag.
Ev. 271. Coss. { nus VII. }
1050. C. { Imp. M. Aur. Valerius } 1052. V. { 54. 2
Maximianus VI. }

Iis Coss. Anicius sive Anitus Faustus fuit Præfectus Urbis. Circa id tempus Maximinianus Thermas Mediolani, & palatium Aquileiæ, itemque Brixia, & amphitheatrum Veronæ condidisse existimatur.

A. M. 4304. Ol. 269. 4. vel 3. def. Impp. Dioclet. 17. ex 17. die Sept. & Max. 15. ex 21. die Aprilis.

Ev. 272. R. C. 1048. Coss. { Fl. Val. Constant. Cæs. III. } 1052. F. M. { Ag. }
1051. C. { C. Gal. Val. Max. Cæsar III. } 1053. V. { 54.3 }

Iis Coss. Pompeius Faustinus Præfectus Urbis fuit. His autem temporibus claruerunt Spartianus, Capitolinus, Lampridius, Gallicanus, Pollio, & Vopiscus, historici, qui Imperatorum Romanorum vitas scripserunt.

A. M. 4305. Ol. 270. Impp. Dioclet. 18. ex 17. die Sept. & Max. 16. ex 21. die Aprilis.

Ev. 273. R. C. 1049. Coss. { Postumius Titianus II. } 1053. F. M. { Ag. }
1052. C. { Fl. Popillius Nepotianus. } 1054. V. { 54.4 }

Iis Coss. Ælius Dionysius fuit Præfectus Urbis. Iisdemque Coss. celebrata dicuntur Constantii & Galerii Cæsarum decennalia.

A. M. 4306. Ol. 270. 2. vel 1. def. Impp. Dioclet. 19. ex 17. die Sept. & Max. 16. 21. die Aprilis.

Ev. 274. R. C. 1050. Coss. { Fl. Val. Constant. Cæs. IV. } 1054. F. M. { Ag. }
1053. C. { C. Gal. Val. Max. Cæsar IV. } 1055. V. { 55.1 }

Iis Coss. x1. Kal. Martias, Nummius Fuscus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Imperatores, Diocletianus Nicomediâ, & Maximinianus Mediolano Romam convenientes, x1. Kal. Maii augustissimum triumphum una egerunt, de Persis, Germanis, Britannis, Ægypto, & Africâ; præcipue vero de Narse Persarum rege, cujus conjux, sorores, & liberi, ante currum triumphalem ducti feruntur: quo tempore etiam Cæsares, Galerius quidem de Persis & rege Narse, Constantius autem de Alemannis & Francis ex Gallia, ovantes urbem ingressi dicuntur.

A. M. 4307. Ol. Impp. Dioclet. 20. ex 17. die Sept. &
270. 3. vel 2. def. Max. 18. ex 21. die Aprilis.

R.C. 1051.	Coff.	{ Im. C. Val. Dioclet. VIII. }	1055. F.M.	{ Ag.
Ev. 275.		{ Im. M. Aurel. Val. Maxi- minianus VII. }	1056. V.	{ 55. 2.
1054. C.				

Iis Coff. prid. id. Septemb. Junius Tiberianus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coff. Diocletianus & Maximianus Imperatores sævissimæ persecutionis Christianorum quasi decumanum fluctum concitarunt, sub mensem Martium; anno decimo nono Imperii Diocletiani, eodemque trecentesimo quinquagesimo primo Epochæ Antiochinorum, juxta Eusebium in Chronico: unde manifeste redarguitur error Josephi Scaligeri, statuentis initium Imperii Diocletiani triennio post Cuneadecateridis Paschalis Christianorum Epocham.

A. M. 4308. Ol. Impp. Dioclet. 21. & Max. 18. & ult.
270. 4. vel 3. def.

R. C. 1052.	Coff.	{ Im. C. Val. Dioclet. IX. }	1056. F.M.	{ Ag.
Ev. 276.		{ Im. M. Aur. Val. Max. VIII. }	1057. V.	{ 55. 3.
1055. C.				

Iis Coff. prid. non. Jan. Heraclianus Rufinus Præfectus Urbi fuit. Eodem anno, qui erat centesimus à Consulatu Chilonis & Libonis, juxta Zosimum, l. 11. Diocletianus, anno secundo persecutionis Christianorum, Imperii autem sui vicesimo, Nicomediæ, ac Maximianus Mediolani, purpuram exuerunt & Imperio abdicarunt: ut vulgo existimatur, ipsis Palilibus nempe XXI. die Aprilis, sive XI. Kal. Maii Imperatore Augusto appellato Galerio Maximiniano solo, uti apparet ex Chronico Eusebiano; nequitiam vero etiam Flavio Constantio, ut Onuphrius, Sigonius, Baronius, & alii plerique ex Eutropio retulerunt. Porro autem ex eodem Chronico apparet Galerium Maximinianum Augustum mox anno primo Imperii sui, præter Constantium, Cæsares appellasse C. Galerium Valerium Maximinum, & M. Aurelium Severum: quos item plerique

que omnes biennio postea demum retulerunt. Galerius vero Maximino Orientem, Severo Italiam, & Africam tradidit: ipse sibi retinuit Illyricum. *Ecl. LXX. Kal. Sept.*

A. M. 4309. Ol. 271. Imp. Galerii 2. ex 21. die Aprilis.
1. vel 270. 4. def.

R. C. 1053.	Coff.	Im. C. Galerius Val. Maximianus V. Fl. Valerius Constantius Cæsar V.	1057. F. M.	{ Ag. 55. 4
Ev. 277. 1056. C.			1058. V.	

Iis Coff. prid. Idus Febr. Postumius Titianus Præfectus Urbis fuit. Iis temporibus Galerius Imperator se Christianis asperum & immitem, contra vero Constantius mitem & benignum se præbuit.

A. M. 4310. Ol. 271. 2. vel 1. def. Imperii Galerii 3. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1054.	Coff.	Im. C. Galerius Val. Maximianus VI. Fl. Valerius Constantius Cæsar VI.	1058. F. M.	{ Ag. 56. 1
Ev. 278. 1057. C.			1059. V.	

Iis Coff. XIV. Kal. Maias Annius Anullinus Præfectus Urbis fuit. Kal. Martiis successi sunt Consules Maximinus & Severus Cæsares. Kal. Juliis P. Cornelius Anullinus, qui in magistratu occisus est. Iisdem Coff. Constantius, in Britanniam profectus contra Pictos Caledonesque, diem obiit Eboraci, die xxv. Julii, five VIII. Kal. Augusti, uti refert Socrates l. 1. labente quidem anno decimo sexto postquam Cæsar appellatus erat. Eodemque ipso temporis articulo Constantinus ejus ex Helenâ concubinâ filius, quum à Galerio fuga dilapsus esset, perveniens in Britanniam patris exercitu potitus est, & (ut Chronici Eusebiani verbis utar) regnum invasit (id est Cæsaris titulum usurpavit) quarto persecutionis anno regnare orsus. Quod indigne ferens M. Aurelius Maxentius Maximiniani Herculi filius, ope prætorianorum militum Romæ, circa xxv. diem Septembris, five VI. Kal. Octobris,

bris, & ipse imperium invasit. At ex Kal. Octobris etiam Consulem se renuntiavit. Severum autem cum exercitu occurrentem superavit, & Ravennam fugavit.

A. M. 4311. Ol. Impp. Galerii 4. ex 21. die Apr. & Constantini 2. ex 25. die Julii.
271. 3. vel 2. def.

R. C. 1055.	Coff.	{ Fl. Valerius Constantinus Cæsar. M. Aur. Val. Maximinianus quond. Imp. IX. }	1059. F. M	{ Ag.
Ev. 279.				
1058. C.				

Iis Coss. Severus Cæsar, sub mensem Maium, à Maximiano Herculio conante resumere Imperium interfectus est. Kal. Jul. successi sunt Coss. Maxentius & Maximinus II. quibus Coss. vi. Kal. Sept. Justeus Tertullus præfectus urbi fuit. Interea Constantinus Asaricum & Gaisonem Francorum reges, inter Saxones & Alemannos, gravi prælio victos, captosque interfecit. Ac demum à Maximiano Herculio ad se in Galliam veniente, Treveris collocatâ ipsi in matrimonium filiâ suâ Faustâ, Imperator Augustus appellatus est, ut ex Zosimi historiæ libro secundo, & Aedni Oratoris Panegyrico utrique dicto liquet, circiter annum post Constantii patris mortem, & usurpatum, Cæsaris titulum: videlicet anno tertio Olympiadis cclxxi. juxta Chronicon Eusebianum. Duplex vero illius initium potentiae Constantini haud animadversum Onuphrio, Panvinio, Josepho Scaligero, & aliis, errorum in contexenda horum temporum serie occasiones præbuit. Cæterum circa idem demum tempus videtur Maxentius quoque Augusti titulum assumpsisse.

A. M. 4312. Ol. Impp. Galerii 5. ex 21. die Aprilis &
271. 4. vel 3. def. & Constantini 3. ex 25. die Jul.

Ev. 280. R. C. 1056. Coss. { Im. C. Galerius Val. Maxi- } 1060. F. M. { Ag.
1059. C. { minianus VII. } 1061. V. { 563
{ C. Valerius Diocletianus }
{ quondam Imp. X. }

Iis Coss. Idibus Aprilis Statius Rufinus Præfectus Urbi fuit. vii. Kal. Maii Imperator Maxentius III. & Romulus Cæsar ejus filius, Consules suffecti fuerunt. Constantinus Bructeros Francorum populum bello vastavit. Maxentius Africam, capto & interfecto Alexandro tyranno recepit; ac propterea Romæ triumphum egit,

A. M. 4313. Ol. 272. Imperii Gal. 6. ex 21. Apr. & Con-
stantini 4. ex 25. Jul.

Ev. 281. R. C. 1057. { Post Con- { Gal. Maxim. VII. } 1061. F. M. { Ag.
1060. C. { sulatum. { C. Val. Dioclet. X } 1062. V. { 56. 4.

Is annus sine Coss. ordinariis fuit. Suffecti fuerunt Coss. Imperator Maxentius IV. & Junius Maximus, idemque Præfectus Urbis. Eo anno Maximianus Her- culius quondam imperator Augustus à filia Fausta de- lectus quod dolum Constantino Imperatori viro suo pararet, ab eo Massiliæ captus, & interfectus est,

A. M. 4314. Ol. Impp. Galerii 7. ex 21. die Apr. & Con-
stantini, 5. ex 25. die Jul.

Ev. 282. R. C. 1058. II. P. C. { Gal. Maximiani VII. } 1062. F. M. { Ag.
1061. C. { C. Val. Diocletiani X } 1063. V. { 57. 1.

Eo anno Romæ Kal. Septembris suffecti sunt Coss. Fl. Heraclius Rufinus & Fl. Eusebius. iv. Kal. No- vemb. C. Ceionius Rufinus Anullinus Præfectus Ur- bi fuit, & iii. Kal. Heraclius Rufinus iterum. Circa id tempus Maximini & Maxentii dissociatis animis, in-
festæ

festæ habebantur utriusque provinciæ, neque mare tuto navigari potuit: unde maxima annonæ caritas Romæ invaluit.

A. M. 4315. Ol. Impp. Gal. 8. ex 21. die Apr. & Constantini 6. ex 25. die Jul.

Ev. 283. R. C. 1059. Coss. { Im. C. Gal. Val. Max. VIII. } 1063. F. M. { Ag. 1062. C. { Sine Collega. } 1064. V. { 57. 2

Eo anno ut videtur Heraclio Rufino adhuc Præfecto Urbis, Imperator Galerius, quum Consulatum VI I I. sine collega iniisset, foedo & immedicabili ulcere circa pudenda correptus, quod & ipse suspicatus est à Deo juste sibi inflictum propter injustas Christianorum vexationes: die XXI. Aprilis, five XI. Kal. Maias, C. Valerium Licinianum Licinium appellatum Augustum, Imperii consortem fecit; eundemque inde Consulatus Collegam ascivit: neque ita multo post ipse mortuus est, transacto anno summi Imperii septimo. Sub idem autem tempus Maximinus in Oriente Augusti titulum assumpsit. Kal. Septembr. successi sunt Coss. Statius Vettius Rufinus & C. Ceionius Rufus Volusianus. Interea Constantinus quinquennalia Treveris celebravit.

A. M. 4316. Ol. Impp. Constantini 7. ex 25. die Jul. & 272. 4. vel 3. def. Licinii 2. ex 21. die Aprilis.

Ev. 284. R. C. 1060. Coss. { Im. Fl. Val. Constantinus II. } 1064. F. M. { Ag. 1063. C. { Imp. C. Val. Licinius Licinianus II. } 1065. V. { 57. 3.

Iis Coss. Heraclius Rufinus fuit Urbis Præfectus jam anno tertio. Iisdem Coss. Constantinus desponsâ Constantiâ sorore Licinio ad confirmandum cum eo foedus, bellum Maxentio intulit: eumque magno prælio devicit Romæ ad pontem Milnium, ubi Maxentius in Tiberi demersus est, exacto sexennio cœptæ potentia

tiae suae pariter ac Constantini; die VIII. Kal. Octobris, five XXIV. Septembris, ut ex Panegyricis Constantino dictis, Onuphrius, Goltzius, Sigonius, alique collegunt: licet dissentientibus Scaligero & Baronio, sed diversimode. Quo tempore Constantinus Romam receptam triumphavit, ludosque edidit, nempe ut apparet quinquennialia sua Augustalia: Prætorianos milites ab Augusto Cæsare constitutos exauthoravit; castrumque Prætorium Romae diruit: à Senatu Romano Maximus appellatus est. Denique libertatem profitendae Christianae religionis tum ex se concessit, tum à Licinio & Maximino Imperatoribus procuravit; remissa persecutione, quam decennio antea Diocletianus excitaverat. Quapropter eodem tempore, ac eodem quidem die XXIV. Septembris, in Occidentalibus provinciis Romani Imperii, initio autem ejusdem mensis in Orientalibus, ac postea initio subsequenti mensis Januarii in Ecclesia Romana, instituta est Epocha quindicennialium Indictionum Constantinianarum, revoluti intervallo integro tercentum sexaginta annorum, five viginti quatuor Indictionum ab Epocha Cæsarea Antiochinorum. Atque harum Indictionum usus annorum calculum, tum per Agones & Capitolinos tum etiam per Olympiades Græcanicas demum antiquavit.

A. M. 4317. Ol. 273. Impp. Constantini 8. ex 25. die Julii & 1. vel 272. 4. def. Licinii, 3. ex 21. die.

R. C. 1061.	Coff.	Im. Fl. Valer. Constantinus III. Im. C. Valer. Licinius Licinianus III.	1065. F. M.	{ In- 1066. V. } diſt.
Ev. 285. 1064. C.				

Iis Coff. VI. Idus Septembris Rufus Volusianus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coff. ludos Secularis revolutis centum ac decem annis, à Consulatu Chilonis & Libonis juxta Zosimum lib. 2. ritu à Quindicimviris tradito celebrandos Constantinus five prohibuit, five neglexit. Deinde Francos Rhenum transeuntes reputavit:

lit, limitemque munivit. Treviris ludos ob victoriam
Maxentianam pariter ac Francicam edidit. Maximia-
nus Imperator bello petitus à Licinio, Tarsi mortuus
est, anno tertio postquam Augusti, sed decimo post-
quam Cæsaris titulum adeptus est; Licinius inde Ni-
comediae ipse sedem Imperii posuit. Circa idem vero
tempus Diocletianus quondam Imperator veneno hau-
sto extinctus est.

A. M. 4318. Ol. Impp. Constantini 9. ex 25. die Jul. &
273. 2. vel 1. def. Licinii 4. ex 21. die Apr.

Ev. 286. R.C. 1062. C. Ceionius Rufus Vo- } 1066. F.M. { In-
1065. C. } lufianus II. }
Coff. } Annianus. } 1067. V. { di. 2.

Volusianus Consul fuit etiam Præfectus Urbis jam
anno secundo. Circa id tempus Crispus & Constan-
tinus junior, Constantini, atque Licinius junior Licinii,
Imperatorum filii, Cæsares appellati sunt. Constanti-
nus autem Imperator Mediolani Donatistas condem-
navit.

A. M. 4319. Ol. Impp. Constantini 10. ex 25. die Jul. &
273. 3. vel 2. def. Licinii 5. ex 21. die Aprilis.

Ev. 287. R.C. 1063. Im. Fl. Val. Constan- } 1067. F.M. { Indi. 3.
1066. V. } tinus IV. }
Coff. } Im. C. Val. Licinianus } 1068. V. {
Licinius IV. }

Iis Coff. XIII. Kal. Septembr. Vettius Rufinus
Præfectus Urbi fuit. Constantinus Licinium bello la-
cessitum, prælioque victum ad Cibalas oppidum infe-
rioris Pannoniæ, Illyrico multavit. Crispum Cæsa-
rem in Galliam adversus Germanos misit.

A. M. 4330. Ol. Impp. Constantini 11. ex 25. die Jul. & 273. 4. vel 3. def. Licinii 6. ex 21. die Apr.

R. C. 1064. Ev. 288. Coss. { Fl. Rufius Ceionius C-
cina Sabinus. } 1068. F. M. { In-
1067. C. { Q. Aradius Rufinus Va- } 1069. V. { dict. 4.
lerius Proculus. }

Iis Coss. pridie nonas Augusti Ovinus Gallicanus Præfectus Urbi fuit: qui eodem anno à Constantino in Illyricum missus, prospere bellum ibi gessit.

A. M. 4321. Ol. 274. 1. Impp. Constantini 12. ex 25. die Jul. & Licinii 7. ex 21. die Apr.

R. C. 1065. Ev. 289. Coss. { Adrius Sabinus. } 1069. F. M. { Indict. 5.
1068. C. { Rufinus. } 1070. V. }

XI 11. Kal. Mar. demum facti vel suffecti sunt Coss. Ovinus Gallicanus & Septimius Bassus. Iisdemque abdicantibus, idibus Maii, Septimius Bassus Præfectus Urbi fuit. Circa id tempus Romanis Gallisque Franciam invadentibus, Clogio Francorum rex in prælio occisus est. Crispus Cæsar Germaniæ limites egregie propugnavit. Constantinus ipse in Illyricum adversus barbaros profectus est.

A. M. 4322. Ol. Impp. Constantini 13. ex 25. die Jul. 274. 2. vel 1. def. & Licinii 8. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1066. Ev. 290. Coss. { Im. C. Valer. Licinia-
nus Licinius V. } 1070. F. M. { Indict. 6
1069. C. { Fl. Julius Constantini
f. Crispus Cæsar. } 1071. V. }

Iis Coss. à III. id. Jul. in Idus Augusti Julius Cassius cognovit, vice Septimii Bassi Præfecti Urbis anno secundo, ad Augustum profecti. Sub id tempus Crispus Cæsar Francos rebellantes insigni victoria domuit. Constantinus Romam ædificiis ornavit.

A. M. 4323. Ol. Impp. Constantini 14. ex 25. die Jul. &
274. 3. vel 2. def. Licinii 9. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1067. Ev. 291. 1070. C. Cof. { Im. Fl. Valerius Con-
stantinus V. } 1071. F.M. { Indi&. 7.
C. Valer. Im. f. Lici- } 1072. V. {

Iis Cof. Kal. Septembris Valerius Maximus Bafi-
lius Præfectus Urbi fuit. Inter Imperatores Constan-
tinum & Licinium novæ simultates ortæ sunt. Arrius
in Ægypto peffilentem hærefim contra Deitatem
Chrifti fervatoris fpergere incepit.

A. M. 4324. Ol. Impp. Constantini 15. ex 25. die Jul. &
274. 4. vel 3. def. Licinii 10. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1068. Ev. 292. 1071. C. Cof. { Im. Fl. Valerius Con-
stantinus VI. } 1072. F.M. { Indi&. 8.
Fl. Val. Aug. f. Constan- } 1073. V. {

Iis Cof. Valerius Maximus Præfectus Urbis fuit
anno fecundo. Imperator Licinius fe Chriftianis in-
feftum edictis aliquot oftendit. Constantinus Impe-
rator Veteranorum feditionem in Gallia fedavit.

A. M. 4325. Ol. 275. Impp. Constantini 16. ex 25. die Jul.
1. vel 274. 4. def. Licinii 11. ex 21. die Aprilis.

R. C. 1069. Ev. 293. 1072. C. Cof. { Fl. Julius Crifpus Cz-
far II. } 1073. F.M. { Indi&. 9.
Fl. Val. Conftantinus } 1074. V. {

Iis Cof. Valerius Maximus Præfectus fuit Urbis
anno tertio. Imperator Conftantinus Sarmatas tranf-
greffos Iftum repulit. Paucisque poft diebus ipfe
Iftro tranfmiffus iis obviam factus, Ranfmodum ipfo-
rum regem prælio interfecit, inde autem Theffalonicam
redii.

A. M. 4326. Ol. Imp. Constantini 17. ex 25. die Jul. &
275.2. vel 1. def. Licinii 12. die Aprilis.

Ev. 294. R. C. 1070. Coss. { Fl. Petronius Probianus. } 1074. F.M. { In-
1073. C. { Anicius Julianus. } 1075. V. { di&. 10

Iis Coss. Valerius Maximus Præfectus Urbis fuit anno quarto. Constantinus Imperator denuo bellum indixit Licinio tanquam Christianorum causa. Romam annonæ charitate laborantem sublevavit. Ipse Thessalonicae, Licinius Hadrianopoli maximos belli apparatus fecerunt.

A. M. 4327. Ol. Imp. Constantini 18. ex 25. die Jul. &
275.3. vel 2. def. & Licinii 13. die ex 21. die Apr.

Ev. 295. R. C. 1071. Coss. { Acilius Severus } 1075. F.M. { Indi&. 11.
1074. C. { Fl. Julius Rufinus. } 1076. V. {

Iis Coss. Idibus Septembris Lucerus Verinus Præfectus Urbi fuit. Constantinus Licinium, V. nonas Julii prælio terrestri superavit, fugatumque Byzantium obsidere instituit: pauloque post etiam navali prælio devicit. Licinius inde Chalcedonem petens, Martinianum Cæsarem appellavit, & cum exercitu Lampacum misit. Quo anno etiam Constantius Fl. Julium Constantium filium Cæsarem appellavit, juxta Ammianum Marcellinum initio libri xiv. & Chronicon Eusebianum, quanquam refragante Sigonio.

A. M. 4328. Ol. Imp. Constantini 19. ex 25. die Jul. &
275.4. vel 3. def. Licinii 14. ex 21. die Aprilis.

Ev. 296. R. C. 1072. Coss. { Fl. Jul. Crispus Cæ- } 1076 F.M. { Indi&. 12.
1075. C. { Fl. Val. Constantinus } 1077. V. { Junior Cæsar III. }

Iis Coss. Lucerus Verinus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Constantinus Licinium prope Chalcedonem

nem maximâ pugnâ victam Nicomediam fugâ petere coegit, ibique obsessum ad deditiōem compulit: ac Imperio per tredecim annos gesto abdicare coactum cum Martiniano Theſſalonicam ad privatam vitam agendam miſit. Deinde Eccleſiarum Chriſti Arrianâ hæreſi turbataram Episcopis conventum in Nicæam Urbem Bithyniæ in inſequentem annum indixit.

A. M. 4329. Ol. 276. Imp. Constantini 20. ex 25. die Apr.
1. vel 275. 4. def.

Ev. 297.	R. C. 1073.	Coff.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{M. Junius Cæſonius Ani-} \\ \text{cius Fauſtus Paullinus.} \\ \text{P. Publius Ceionius Ju-} \\ \text{lianus Cæmoenius.} \end{array} \right\}$	1077. F.M	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ind.} \\ 1078. V. \end{array} \right\}$
	1076. C.			1078. V.	

Iis Coff. prid. non. Januarii Acilius Severus Præfe-ctus fuit Urbi. Conſtantine Licinium Theſſalonicæ privatam, contra jus Sacramenti cum Martiniano occidi juſſit. Deinde Synodo Episcoporum Chriſtianorum tercentum octodecim Nicææ congregatorum anno E-pochæ Alexandrææ ſive Seleucidarum juxta Socratem Scholaſticum, lib. 1. cap. 1X. ſexcentefimo triceſimo ſexto, ſcilicet ad finem tendente, utpote menſis Daiſii ſive Junii die XIX. ſive XIII. Kal. Julii cauſa hære-ſeos Arrianæ interfuit; episcoposque ſe mutuo ſcri-ptis & dictis rixofis proſcindentes ad concordiam hor-tatus eſt.

A. M. 4330. Ol. 276. 2. vel 1. def. Imp. Constantini 21. ex 25. die Apr.

Ev. 298.	R. C. 1074.	Coff.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Im. Fl. Val. Conſtanti-} \\ \text{nus Maximus VII.} \\ \text{Fl. Junius Conſtantine} \\ \text{f. Conſtantine Cæſ.} \end{array} \right\}$	1078. F.M	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ind. 14.} \\ 1079. V. \end{array} \right\}$
	1077. C.			1079. V.	

Iis Coff. Idibus Novembris Anicius Julianus Præ-ſectus Urbi fuit. Iidem Coff. imo vero præcedenti-bus, Conſtantine Imp. anno viceſimo ineunte poſt-quàm Cæſar appellatus erat, circa finem Synodi Ni-cenæ, priora Imperii ſui vicennialia magnifice cele-

bravit Nicomediæ : quibus (nisi biennio antea juxta Ammianum & Eusebium) Constantium filium Cæsarem appellavit, vel Constantem juxta fastos Græcos. Pauloque postea Crispum Cæsarem filium suum, & Licinium Juniores Constantiæ sororis suæ & Licinii dudum Imperatoris filium, crudelissime interfici jussit. Hucusque pertingit Eusebii Episcopi Cæsariensis Chronicon : deinceps continuatum ab Hieronymo Presbytero.

A. M. 4331. Ol.
276. 3. vel 2. def.

Imp. Constantini 22. ex 25. die Julii.

Ev. 299.

R. C. 1075.
1078. C.

Coff.

{ Fl. Val. Constantinus. } 1079. F. M. { Ind. 15.
Fl. Val. Max. Basilius. } 1080. V. {

Iis Coff. Anicius Julianus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Iisdem vel potius præcedentibus Coff. Constantinus Maximus in Italiam rediens, urbem Romam de Imperatore Licinio æmulo debellato, triumphans solenni ritu ingressus est, ludosque ibi ac munera edidit. Atque his festis addidit Imperii vicennalia posteriora (numerata videlicet ex quo summum Imperium cum Augusti titulo adeptus est) majore pompa Romæ ut in ampliori Theatro celebrata. Completi sunt quindecim anni à debellato & triumphato Maxentio, quibus terminata est prima Indictionalis periodus. Deinde vero Constantinus Faustam uxorem peremit & mox Helenam matrem mortuam extulit, cujus nomine Drepanum urbem restauratam Helenopolim appellavit.

A. M. 433^E. Ol. Imp. Constantini 23. ex 25. die Julii.
276. 4. vel 3. def.

Ev. 300. R. C. 1076. Coss. { Fl. Magnus Januarius. } 1080. F. M. { Indi & 1.
1079. C. { Fabius Justus. } 1081. V. {

Iis Coss. Anicius Julianus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Constantinus novam urbem de suo nomine vel universi Romani Imperii vel saltem Orientalis sedem deinceps futuram condere instituens: primum Illo, deinde Chalcedoni, demum Byzantiò operas adhibuit.

A. M. 4333 Ol. 277. Imp. Constantini 24. ex 25. die Julii.
1. vel 276. 4. def.

Ev. 302. R. C. 1077. Coss. { Im. Fl. Val. Constantinus Maximus VIII. } 1081. F. M. { Indi & 2.
1082. C. { Fl. Val. Constantinus Junior Cæsar IV. } 1082. V. {

Iis Coss. vii. id. Sept. Publius Optatianus: viii. id. Oct. Petronius Probianus Præfectus Urbi fuit. Constantinus præcipuæ nobilitatis viros ex Roma & aliis civitatibus ad frequentandam urbem suam vocavit. Castella & præsidia militesque limitaneos in ripis Danubii constitutos (exitio Imperii Romani propediem futuro) removit.

A. M. 4334. Ol. Imp. Constantini 25. ex 25. die Julii.
377. 2. vel 1. def.

Ev. 303. R. C. 1078. Coss. { Ovinus Gallicanus. } 1082. F. M. { Indi & 3.
1081. C. { L. Aur. Symmachus. } 1083. V. {

Suffectus Consul fuisse creditur quidam Fl. Constantius. Iis Coss. Petronius Probianus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Iisdem Coss. (non sequentibus, ut Onuphrius, Goltzius, & alii statuerunt) Constantinus institutâ novâ Romani Imperii formâ, provinciarumque & magistratuum & exercituum Orientalis & Occidentalis divisione, die undecimo sive quinto Idus Maii septimanæ secundo, Indictione tertia juxta Cedrenum

Cedrenum, ex Byzantio Constantinopolim, novam Romam dedicavit, omnium pene urbium nuditate. Ecclesiam quoque ejus ab Episcopali ad Patriarchalem evexisse dicitur, Metrophane ex Episcopo ejus primo Patriarcha appellato. Deinde autem plerumque alter, aliquando etiam uterque Consul fuit Constantinopolitanus, sive Orientalis. Hic autem annus juxta Hesychium, Suidam, & Chronicon Constantinopolitanum fuit 362. à Monarchia Augusti: qui videtur spectare victoriam Actiacam aut initium belli inter Cæsarem Octavianum & Antonium.

A. M. 4335. Ol. 277. 3. vel 2. def. Imp. Constantini 26. ex 25. die Julii.

Ev. 303. R. C. 1079. 1082. C. Coss. { Anicius Bassus. } 1083. F. M. { Indi. 4. }
 { Ablabius Ægyptius. } 1084. V. {

Iis Coss. prid. id. April. Anicius Paullinus Præfectus Urbi fuit. Iisdem Coss. edicto Constantini Gentilium subversa sunt templa.

A. M. 4336. Ol. 277. 4. vel 3. def. Imp. Constantini 27. ex 25. die Julii.

Ev. 304. R. C. 1080. 1083. C. Coss. { Ovinus Pacatianus. } 1084. F. M. { Indi. 5. }
 { Mæcilius Hilarianus. } 1085. V. {

Iis Coss. Anicius Paullinus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Constantinus bellum intulit Gothis & Sarmatis; hosque in sua ipsorum regione vicit. Idem Arrianis favit contra Orthodoxos.

A. M. 4337. Ol. 278. 1. vel 277. 4. def. Imp. Constantini 28. ex 25. die Jul.

Ev. 305. R. C. 1081. 1084. V. Coss. { Fl. Val. Dalmatius. } 1085. F. M. { Indi. 6. }
 { M. Aur. Xenophilus. } 1086. V. {

Iis Coss. vii. id. April. Publius Optatianus Præfectus Urbi fuit. Iisdem Coss. Constantinus Limigantibus & Vandalis petentibus sedes in Romano solo dedit.

A. M. 4338. Ol. Impp. Constantini 29. ex 25. die Julii.
278. 2. vel 1. def.

Ev. 306. R. C. 1081. C. 1085. C. Coss. { L. Ravilius Acontius Oprat. } 1086. F. M. { In. 7
Anicius Paulinus Junior. } 1087. V.

Iis Coss. v. Kal. Maii Anicius Paulinus Præfectus Urbis fuit. Iisdem Coss. Dalmatius Antiochiæ præfectus Galocerum quendam res novas molientem in Cypri acie victum cepit, & Tarsi vivum comburi iussit. Ecl. Sol.

A. M. 4339. Ol. Impp. Constantini 30. ex 25. die Julii.
278. 3. vel 2. def.

Ev. 307. R. C. 1083. C. 1086. C. Coss. { Fl. Valerius Constantius } 1037. F. M. { In. 8.
C. Ceionius Ru. Albinus } 1088. V.

Tertio Kal. Januarii Rufus Albinus Præfectus Urbis fuit. Circa id tempus Constantinus Imperator cum liberis suis honorificas ad Antonium Ægyptium Eremitam literas misit.

A. M. 4340. Ol. Impp. Constantini 31. ex 25. die Julii.
278. 4. vel 3. def.

Ev. 308. R. C. 1084. C. 1087. C. Coss. { Fl. Popillius Nepotianus } 1088. F. M. { In. 9.
* Facundus. } 1089. V.

Iis Coss. Rufus Albinus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Constantinus Tricennalibus Imperii celebratis Constantinopoli, Constantem minimum filium suum, vel Dalmatium fratris filium, vel utrumque (nisi alterum triennio vel quadrennio antea) Cæsarem appellavit. Athanasium Episcopum Alexandrinum, Arrianorum gratiâ Treviros relegavit. Ab Indorum legatis dona accepit. Sopatrum Syrum ethnica sapientia celebrem interfecit.

A. M. 4341. Ol. 279. Impp. Constantini 3 I. & ult.
1. vel 278. 4. def.

Ev. 309. R. C. 1085. Coss. { Tib. Fabius Titianus } 1089. F. M. { Indict. 10.
1088. C. { * Felicianus. } 1090. V. {

Iis Coss. VI. Idus Martias Valerius Proculus Præfectus Urbi fuit. Iisdem Coss. Constantinus Maximus Imperator, cum bellum pararet in Persas, in morbum incidens, extremo vitæ suæ tempore ab Eusebio Nicomediensi Episcopo Arriano baptizatus esse dicitur: pauloque post mortuus est festo die Pentecostes, vicesimo secundo Maii sive undecimo Kal. Junias, juxta Euseb. & Socr. apud quem error est anni secundi Olympiadis pro quarto; fere triginta uno annis postquam Cæsar, ac triginta postquam Augustus appellatus erat sub annum 1. Olymp. 279. qua ratione conciliantur diversæ in speciem sententiæ de tempore Imperii ejus, Constantino Maximo in Imperio successerunt tres filii; Constantinus in Gallia Hispania & Britannia; Constantius in Thracia Asia, Ægypto & Oriente; Constans in Italia Africa, & Illyrico.

A. M. 4342. Ol. Imppp. Const. Const. Const. 2. ex 22.
279.2. vel 1. def. die Maii.

Ev. 310. R. C. 1086. Coss. { * Ursus. } 1090. F. M. { Indict. 11.
1089. C. { * Polemius. } 1091. V. {

Iis Coss. Idibus Januarii Mecilius Hilarianus Præfectus Urbi fuit. Iidem Coss. Constantii Imperatoris factione, Constantius ejus patruus, ac Dalmatius Cæsar cum fratre Hannibaliano patruelis, itemque Optatus Patricius, & Ablabius postquam præfecturâ prætorii privatus erat, interfecti sunt. Interea Sapor Persarum invasit Mesopotamiam & Nisibin duobus fere mensibus obsedit.

A. M. 4343. Ol. Imppp. Const. Const. Const. 3. ex 22.
279. 3. vel 2. def. die Maii.

R. C. 1087. Ev. 311. Coss. { Imp. Fl. Julius Con-
stantius II. } 1091. F.M. { Ind. 12.
1090. C. { Imp. Fl. Julius Con-
stantius. } 1092. V. }

Iis Coss. prid. Id. Jul. Turrius Apronianus. viii. Kal. Novemb. Tib. Fabius Titianus Præfectus Urbi fuit. Ex eodem anno impietas Arriana Constantii Imperatoris fulta præsidio, primum Athanasium Alexandriam reversum, deinde omnes non suæ partis Episcopos, exiliis, carceribus, & variis afflictionum modis persecuta est.

A. M. 4344. Ol. Imp. Constantii & Constantis 4. ex 22.
279. 4. vel 3. def. die Maii.

R. C. 1088. Ev. 312. Coss. { Fl. Septimius Acyn-
dinus. } 1092. F.M. { Indict. 13.
1091. V. { Q. Aradius Rufinus
Valerius Proculus. } 1093. V. }

Iis Coss. ex iii. non. Maii in iv. Idus Junii, Junius Tertullus cognovit, vice Fabii Titiani Præfecti Urbis, ad Augustum profecti. Iisdem Coss. Imperator Constantinus Junior, bellum Constanti fratri inferens, ad Alsam fluvium prope Aquileiam, sub mensem Aprilem, transacto fere tertio Imperii anno, occisus est. Ejusque Imperio Constans petitus est. Constantius Eusebium Nicomediensem Episcopum Arrianum, Patriarcham Constantinopolitanum constituit.

A. M. 4345. Ol. 280. Imp. Constantii & Constantis 5. ex
1. vel 279. 4. def. 22. die Maii.

R. C. 1089. Ev. 313. Coss. { Fl. Antonius Marcel-
linus. } 1093. F.M. { Indict. 14.
1092. C. { Cælius Probinus. } 1094. V. }

Iis Coss. v. Kal. Mart. Aurelius Celsinus Præfectus
Urbi

Urbi fuit. Iisdem Coss. Synodus Antiochiæ ab Arrianis adversus Athanasium & Orthodoxos habita est. Constante in Pannonia occupato Franci Rhenum transeuntes, Galliam populating sunt.

A. M. 4346. Ol. Impp. Constantii & Constantis 6. ex 22.
280. 2. vel 1. def. die Maii.

Ev. 314.	R. C. 1090.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Imp. Fl. Julius Constantius III.} \\ \text{Imp. Fl. Julius Constantius II.} \end{array} \right\}$	1094. F. M.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Indict. 15.} \\ \text{1095. V.} \end{array} \right\}$
	1093. C.			

Iis Coss. Kal. Apr. Mavortius Lollianus: prid. non. Jul. Aco Catullinus Philonianus Præfectus Urbi fuit. Iisdem Coss. Constans castra movit in Galliam adversus Francos; eosque gravissimo prælio devictos, renovato fœdere in fines suos reverti coegit.

A. M. 4347. Ol. Impp. Constantii & Constantis 7. ex 22.
280. 3. vel 2. def. die Maii.

Ev. 315.	R. C. 1091.	Coss. $\left\{ \begin{array}{l} \text{M. Mæcius Memmius} \\ \text{Furius Placidius.} \\ \text{Fl. Pisidius Romulus.} \end{array} \right\}$	1095. F. M.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Indict. 1.} \\ \text{1096. V.} \end{array} \right\}$
	1094. C.			

Iis Coss. Aco Catullinus Præfectus Urbi fuit anno secundo. Constans Athanasii aliorumque Episcoporum Orthodoxorum, à Constantio male habitum, causam apud eum suscepit.

A. M. 4348. Ol. Impp. Constantii & Constantis 8. ex 22.
280. 4. vel 3. def. die Maii.

Ev. 316.	R. C. 1092.	Coss. $\left\{ \begin{array}{l} \text{Dometius Leontius.} \\ \text{* Salustius.} \end{array} \right\}$	1096. F. M.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Indict. 1.} \\ \text{1097. V.} \end{array} \right\}$
	1095. C.			

Iis Coss. III. Id. April Q. Rusticus Præfectus Urbi fuit. Circa id tempus variis terræ moribus Neocæsariæ pene omnis mari absorpta, & Rhodus insula fere tota

tota subversa est: Dyrrachiumque & duodecim urbes
Campaniæ funditus corruerunt: ac ipsa Roma per tri-
dum vehementer concussa est.

A. M. 4349. Ol. 281. Impp. Constantii & Constantis 9. ex
1. vel 280. 4. def. 22. die Maii.

Ev. 217. R. C. 1093. Coss. { * Amantius } 1097. F. M. { Ind. 3
1096. C. { Ceionius Ruf. Albinus. } 1098. V. }

Iis Coss. III. non. Jul. Rufinus Præfectus Urbi fuit.
Iisdem Coss. Constans in Gallia adversus Germanos
incurstantes, Constantius in Mesopotamia adversus Sa-
porem Persarum Regem excubavit; & in Seleucia
Syriæ ad Tigrim sita magnis impensis portum fecit.

A. M. 4350. Ol. Impp. Constantii & Constantis 10. ex
281. 2. vel 1. def. 22. die Maii.

Ev. 218. R. C. 1094. Coss. { Im. Fl. Julius Con- } 1098. F. M. { Indict. 4.
stantius IV. }
1097. V. { Im. Fl. Julius Con- } 1099. V. { stans III. }

Magna pars ejus anni fuit sine Coss. ob discordias
propter Arrianos & Orthodoxos inter fratres Impe-
ratōres: ideoque in aliis Fastis signatur post Consula-
tum Amantii & Albini: quum iidem Coss. ante A-
mantium & Albinum à Cassiodoro & quibusdam recen-
tiorum male positi sint. Sub hujus anni finem VIII. Kal.
Januarii Placidus Præfectus Urbi fuit. Circa id tem-
pus rursus Sapor Persa tribus mensibus obsedit Ni-
sibin.

A. M. 4351. Ol. Impp. Constantii & Constantis 11. ex
281. 3. vel 2. def. 22. die Maii.

Ev. 319 R. C. 1095. Coss. { Fl. Rufinus. } 1099. F. M. { Indiæ. 5.
1098. C. { Fl. Eusebius. } 1100. V. }

Iis Coss. post Placidum, prid. id. Jun. Limenius
Præfectus prætorio idemque Præfectus Urbi fuit. Iis-
dem Coss. Concilium magnum Christianorum Episco-
porum Sardicæ in Daciâ cis Istrum constitutâ habi-
tum, Niceni decreta confirmavit, Arrianis con-
demnatis. Eodem anno Eclipsis Solis fuit,
die vicesimo Octobris.

A. M. 4352. Ol. Impp. Constantii & Constantis 12. ex
281. 4. vel 3. def. 22. die Maii.

Ev. 320. R. C. 1096. Coss. { Fl. Philippus. } 1100. F. M. { Indiæ. 6.
1099. C. { Fl. Sallust. } 1101. V. }

Iis Coss. Limenius Præfectus Urbis fuit anno secun-
do. Iisdem Coss. inquit Victor, excessit (sive exactus
& finitus est) post mille centesimus annus Romæ. Eo-
dem anno Constantius minantibus Constantis literis
adductus, secundum decreta Synodi Sardicensis, Atha-
nasium aliosque Episcopos Orthodoxos ad Ecclesias
suas remisit.

A. M. 4353. Ol. 282. Impp. Constantii & Constantis 13. ex
1. vel 281. 4. def. 22. die Maii.

R. C. 1097. Coss. { Ulpianus Limenius. } 1101. F. M. { Indiæ. 7.
Ev. 321. 1100. C. { Aco Fabius Catulli- } 1102. V. {
nus Philonianus. }

Limenius Consul etiam Præfectus Prætorio atque
Urbi fuit usque ad diem v. Idus Apr. inde vacante
utroque præfecturâ dies xli. die xiv. Kal. Jun. Her-
mogenes fuit Præfectus prætorio & Urbi. Iis Coss.
Constantius

Kal. Mart. Aurelius Celsinus : iv. id. Maias Cælius Probinus: vii. id. Junias Clodius Adelphius: xv. Kal. Januar. Valerius Proculus, Præfecti Urbi fuerunt. Constantius Vetrannionem Sirmii, Imperio abdicavit. Fl. Constantum Gallum patruelem suum Cæsarem declaratum, Antiochiam ad defendendam Orientem contra Persas misit.

A. M. 4356. Ol. Impp. Constantii 16. ex 22. die Maii & 282. 4. vel 3. def. Magnentii 3. ex Mart.

R. C. 1100.	Coff. {	Im. Fl. Julius Constantius V. Constantius Gallus Cæsar.	1104. F.M. 1105. V.	{ Ind. 10.
Ev. 324. 1103. C.				

Magnentianæ factionis Consul ab aliis reperiuntur Decentius Cæsar, & Paullus. Quibus Coff. post Proculum, v. id. Sept. Septimius Mnasta: vi. Kal. Octob. Neratius Cerealis Præfecti Urbi fuerunt. Eo anno Magnentius Mursæ in Pannonia à Constantio victus gravissimq; prælio, ubi virium Romanarum flos concidit; In Italiam fugiens, ad Ticinum Constantianos incautius insequentes vicissim fudit. Interea Decentius Cæsar in Gallia à Chonodumario rege Alemannorum acie superatus est: in Oriente vero Gallus Cæsar Judæos rebellantes repressit, urbe eorum Diocæsaria captâ: & solo æquata; itemque Tiberiade & Diospoli plurimisque oppidis igni traditis.

A. M. 4357. Ol. 283. Impp. Constantii 17. ex 22. die Maii & 1. vel 282. 4. def. & Magnentii 4. ex Mart.

R. C. 1101.	Coff. {	Imp. Fl. Julius Constantius VI. Fl. Constantius Gallus Cæsar. II.	1105. F.M. 1106. V.	{ Indict. 11.
Ev. 325. 1104. C.				

Iis Coff. post Cerealem, vi. id. Decembr. Vetrasius Orfitus Præfectus Urbi fuit. Iisdem Coff. Magnentius

tius ultimo prælio à Constantio devictus ad Montem Seleucum oppidum in Galliâ, Lugdunum fugiens; furiose trucidatis amicis & propinquis qui circa se erant, Desiderato etiam fratre gravissime vulnerato, demum etiam sibi ipsi violentas manus inferens expiravit v. i. Kal. Septembr. transactis Imperii sive tyrannidis tribus annis & sex mensibus. Decentius quoque Cæsar cognito illius interitu se strangulavit. Desiderius vero ex vulnere refocillatus Constantio se dedidit. Atque ita Constantius demum universo Romano Imperio potitus, Arelate theatrales & circenses ludos ambizioso apparatu edidit: Gallo Cæsare interim Antiochiæ cædes nobilium & rapinas, aliaque ejusmodi dira facinora perpetrante: uti refert Ammianus Marcellinus historicus initio libri decimi quarti, sed primi eorum qui supersunt historiæ ejus. Refert autem ille tunc diem sextum Idus Octobris, Imperii Constantii (scilicet ex quo Cæsar appellatus erat) tricesimum annum terminasse; quanquam Sigonius legit duo & tricesimum.

A. M. 4338. Ol. 283. 2. vel 1. def. Imp. Constantii 18. ex 22. die Maij. 3

R. C. 1102. Coss. { Im. Fl. Julius Constantius VII. 1106. F. M. { Ind. 12
Fl. Constantius Gallus } 1107. V. {
Cæsar.

Iis Coss. Vitrasius Orfitus, utique sub finem anni præcedentis constitutus, adhuc fuit Præfectus Urbis: juxta illum Cuspiniani librum de Consulibus & Præfectis Urbis, ab initio Imperii Valeriani & Gallieni hucusque pertingentem. Hinc vero usque ad finem Imperii Valentis, Præfecti Urbis colliguntur ex Ammiano Marcellino, & Codice Theodosiano. Constantinus Gundomadum & Badomarium Alemanorum reges tumultuantes Rauraci ad Rhenum, ad pacem petendam coegit. Gallum Cæsarem ex Oriente ar-

cessitum, in Istria necari iussit. Inde Lentienses Alemannos incurstantes fines Romanos repulit.

A. M. 4359. Ol. 283. 3. vel 2. def. Imp. Constantii 19. ex 22. die Maii.

Ev. 327. R. C. 1103. C. 1106. C. } Fl. Arbetio. } 1107. F. M. } Ind. 13. }
 } Flavortius Lollianus } 1108. V. }

Iis Coss. Dometius Leontius Præfectus Urbis fuit. Sylvanus in Galliâ res novas moliens, intra mensem extinctus est. Constantius Synodum Mediolani pro Arianis convocavit; Athanasio infestus, Liberium etiam Episcopum Romæ pepulit. Fl. Claudium Julianum Galli Cæsaris fratrem VIIII. Id. Novembris Cæsarem declaravit: & data ei in matrimonium sorore sua Helenâ Kal. Decembris, ipsum ad Galliarum tutelam à Germanorum incursionibus misit.

A. M. 4360. Ol. 283. 4. vel 3. def. Imp. Constantii 20. ex 22. die Maii.

Ev. 328. R. C. 1104. C. 1107. C. } Im. Fl. Julius Constantius VIII. } 1108. F. M. } Ind. 14. }
 } Fl. Claudius Julianus } 1109. V. }

Iis Coss. Vitrasius Orfitus fuit Præfectus Urbis iterum. Iisdem Coss. Constantius, concluso Jani templo (ut scribit Ammianus, lib. 16.) stratisque hostibus cunctis, Romam gestiebat visere, post Magnentii exitum absque nomine ex sanguine Romano triumphaturus. Itaque Romam ingressus est, circa diem prid. Kal. Maias, de Magnentio Decentioque Tyrannis ex Gallia triumphans. Ac Liberium Episcopum eodem redire permisit. Interea Julianus contra Alemannos contendit, & cum Francis pacem firmavit.

A. M. 4361. Ol. 284. Imp. Constantii 21. ex 22. die Maii.
1. vel 283. 4. def.

R. C. 1105. Ev. 329. 1108. C. Coss. { Im. Fl. Julius Constantius IX. Fl. Claudius Julianus Cæsar II. } 1109. F. M. 1110. V. { Indi&. 15. }

Iis Coss. Vitrasius Orfitus fuit Præfectus Urbis iterum anno tertio. Julianus Alemannos magno prælio vicit ad Argentoratum, Chonodomario uno ex eorum regibus capto & Romam misso.

A. M. 4362. Ol. 284. 2. vel 1. def. Imp. Constantii 22. ex 22. die Maii.

R. C. 1106. Ev. 330. 1109. C. Coss. { Tib. Fabius Tib. f. Titianus. Neratius Cerealis. } 1110. F. M. 1111. V. { Indi&. 1. }

Iis Coss. post Orfitum Bassus Præfectus Urbis fuit : cujus mortui vice Artemius cognovit. Constantius Quados debellavit ; & Sarmatas : unde secundus Sarmaticus appellatus est. Liberium tentatum ad Arrianismum , & ut apparet , præbentem assensum Episcopati Romano restituit. Julianus Alemannos & Francos denuo tumultuantes coercuit. Horrendis terræ motibus concussæ sunt Macedonia , & Pontus , & Bythynia : Nicomedia funditus everfa est.

A. M. 4363. Ol. 284. 3. vel 2. 4. def. Imp. Constantii 23. ex 22. die Maii.

R. C. 1107. Ev. 331. 1110. C. Coss. { * Eusebius. * Hypatius. } 1111. F. M. 1112. V. { Indi&. 2. }

Iis Coss. Anicius Tertullus Præfectus Urbis fuit. Sub idem tempus Honoratus Constantinopoli primus Præfectus Urbi fuit. Julianus Alemannos bello fatigatos ad pacem petendam adegit : Bello à Sapore rege Persarum denuo Romanis il-

Ecl. Solis 15.
die Martii.

aliquandiu obfessa, demum à Persis expugnata est. Isauri tumultuantes à Lauritio sedati sunt. Limigantes Sarmatæ rebellantes à Constantio deleti sunt.

A. M. 4364. Ol. 284. 4. vel 3. def. Imp. Constantii 24. ex 12. die Maii.

Ev. 332. R. C. 1108. C. Coss. { Im. Fl. Julius Constantius X. } 1112. F. M. { Indiæ. 3; }
 1111. C. { Fl. Claudius Julianus Cæsar III. } 1113. V.

Iis Coss. Anicius Tertullus Præfectus fuit Urbis anno secundo. Ingens Eclipsis Solis in Oriente fuit, mane vicesimi octavi diei Augusti. Julianus Cæsar in Gallia Augustus appellatus est, Francos Atthuarios represit. Persæ prospero successu bellum contra Romanos profecuti sunt.

A. M. 4365. Ol. 285. 1. vel 284. 4. def. Imp. Constantii 25. ex 22. die Maii.

Ev. 333. R. C. 1109. C. Coss. { Fl. Taurus. } 1113. F. M. { Indiæ. 4. }
 1112. C. { Fl. Florentius. } 1114. V.

Iis Coss. Anicius Tertullus Præfectus Urbis fuit anno tertio. Julianus illicitarum artium studio Imperium affectans, Christianismum animo exosus ad tempus adsimulavit. Constantini memoriam traduxit, & in Constantium invektivam scripsit: eumque aperto bello adoriri instituit. Aquileiam ejus legionibus interceptam obsidione recepit. Constantius, Persis bellum intermittentibus, contra Julianum expeditionem instituens, mortuus est Tarfi, vel, ut alii referunt, Mopfuestiæ sive Mopsocreius, inter Ciliciam Cappadociamque; juxta Socratem eodem anno primo Olymp. tertio nonas, sive die tertio Novembris, transactis Imperii annis xxiv. & mensibus v. Itaque eodem die tertio Novembris Imperio potitus Fl. Claudius Julianus, Apostata, sive desertor Christianæ religionis quam prioribus annis professus erat: & Constantinopolim veniens,

niens, ita Rempubicam ordinavit, ut non tam aperta
vi, quam subdolis artibus Christianos opprimere con-
retur.

A. M. 4366. Ol. Imp. Juliani 2. ex 3. die Novemb.
285. 2. vel 1. def.

285. 2. vel 1. def.

Ev. 334. R. C. 1110. Conf. { Fl. Mamertinus. } 1114. F. M. { Indiā. 5.
1113. C. { Fl. Nevitta. } 1115. V.

his Coss. Anicius Maximus Præfectus Urbis fuit. Julianus Antiochiam veniens Grammaticos & Rhetores Christianos à scholis arcuit. Antiochenis se minus quam expectarat honorantibus infensus, cavillis eos petivit, & vicissim ab iis petitus est. Magicis artibus addictus apparavit expeditionem contra Persas.

A. M. 4367. Ol. Imp. Juliani 2. & ult. & Joviani 1. ex 27.
285. 3. vel 2. def. die Jun.

285. 3. vel 2. def.

Ev. 535.	R. C. 1111.	Coff. {	Im Fl. Claudius Ju-	1115. F.M.	{	Indict. 6.
	1114. C.		lian IV.			
			Promotus.			

Iis Coss. L. Turcius Apronianus Præfectus Urbis fuit. Julianus Templum Judæorum Hierosolymitanum frustra reædificare conatus est. In Persidem profectus, Anathâ ad deditionem coactâ, & Maiozamalcha expugnata, Ctesiphontem obsidere instituit. Sed ominoso signo ab ejus obsidione deterritus, in reditu, ab hoste variis præliis laceffitus, demum inconsultus à suis agminibus errans, ab obvio forte hostium equite, conto ilia perfoßus interiit, die 26. Junii, sive vi. Kal. Julii; postquam imperaverat annum unum, & fere octimestre. Die sequente, nempe xxvii. Junii, Fl. Jovianus, sive Jovinianus ab exercitu Imperator Augustus acclamatus est. Qui magis necessariâ quam utili pace cum Sapore factâ, traditis ei provinciis Transgritanis, cum Nisibi, & magna Mesopotamiæ parte; discedens Perside Antiochiam venit.

A. M. 4368. Ol. Impp. Valentiniani 1. ex 25. die Febr.
285. 4. vel. 3. def. & Valentis 1.

R. C. 1113.	Coff.	Im. Fl. Jovinianus Au- gustus. Fl. Jov. Joviniani Aug. f. Varronianus.	1116. F. M.	Indict. 7.
Ev. 336. 1115. C.			1117. V.	

Iis Coff. post Apronianum, C. Ceionius Rubius Volusianus; & post eum Aurelius Symmachus Præfectus Urbis fuit. Jovianus Imperator proficiscens Constantinopolim, apud Oppidum Dadastanam inter Galatiam & Bithyniam, nocte diei xvii. Februarii, five xiiii. Kal. Mart. repentina morte obiit: postquam imperaverat fere octimestre. Eousque autem Eutropius Romanæ historiæ Breviarium ab Urbe Conditâ perduxit. Octavo inde die, sexto Kal. Martias, Nicææ ab exercitu Imperator Augustus absens electus est Fl. Valentinianus, & Ancyra arcessitus, sequente die bissexto, ominosum metuens, Imperium capessere detrectavit: sequente vero v. Kal. Martias five xxv. die Februarii Imperium suscepit. Inde autem Constantinopolim veniens, Kal. Apr. fratrem suum Fl. Valentem, Imperii Consortem sibi ascivit, & Augustum declaravit. Atque Oriente illi commisso, ipse die Nov. in Occidente nempe Mediolanum processit.

A. M. 4369. Ol. 286. Impp. Valentiniani 2. ex 25. die Feb.
1. vel. 285. 4. def. & Valentis 2.

R. C. 1113.	Coff.	Imp. Fl. Valentinianus Augustus. Imp. Fl. Valens Augustus.	1117. F. M.	Indict. 8.
Ev. 337. 1116. C.			1118. V.	

Iis Coff. post Symmachum, Volusianus iterum; & post eum Lampadius Præfectus Vrbi fuit. Valentinianus Christianis Orthodoxis fautorem se ostendens bellum paravit contra Alemannos. Valens Arrianam hæresim

refim amplexatus, à Procopio Imperium arripiente Constantinopoli fatigatus est.

A. M. 4370. Ol. Impp. Valentiniani 3. ex 25. die Febr. 286. 2. vel 1. def. & Valentis 3.

R. C. 1114. Ev. 338. 1117. C. Coss. { Fl. Gratianus: Valen- } 1118. F. M. { Indict. 9. }
 { tin. Aug. }
 { Fl. Dagalaiphus. } 1119. V. {

Iis Coss. post Lampadium, Viventius Pannonius Præfectus Urbis fuit. Valens Procopium in Bithyniâ captum capite multavit. Marcellum quoque ejus loco insurgentem oppressit. Valentinianus Alemanos moventes tribus præliis per Jovium ducem attrivit. Horrendi terræ motus per universum terrarum orbem cotingerunt.

A. M. 4371. Ol. Impp. Valentiniani 4. ex 25. die Febr. & 286. 3. vel 2. def. Valentis 4.

R. C. 1115. Ev. 339. 1118. C. Coss. { Fl. Lupicinus. } 1119. F. M. { Indict. 10. }
 { Fl. Jovinus. } 1120. V. {

Iis Coss. post Viventium, Vettius Prætextatus Præfectus Urbis fuit. Romæ inter Damasum & Ursicinum contententes de Episcopatu cruenta seditio orta est. Valentinianus morbo tentatus in Galliâ apud Ambianos, die xx. Augusti, five xiiii. Kal. Septembris Fl. Gratianum, filium suum, Imperatorem Cæsarem Augustum declaravit. Bellum Britannicum contra Pictos & Saxones per Theodosium prospere confecit. Aspera judicia Romæ exercenda curavit. Africæ conditio misera fuit sub Romano comite.

A. M. 4372. Ol. Imppp. Valentiniani ex 25. die Febr. & 286. 4. vel 3. def. Valentis 5, Gratiani 1.

Ev. 340. R. C. 1116. Coss. { Im. Fl. Valent. II. } 1120. F.M. { Indi&. II. }
1119. C. { Im. Fl. Valens II. } 1121. V. { }

Iis Coss. post Prætextatum. Q. Clodius Hermogenianus Olybrius Præfectus Urbis fuit. Valens Gothis bellum intulit. Valentinianus Alemannos contudit, non sine periculo. Sapor Persarum rex, Armeniâ subactâ, Arsace ejus rege capto & interfecto, bellum contra Romanos qui Armenios juverant, denuo paravit.

A. M. 4373. Ol. 287. Imppp. Valentiniani ex 25. die Febr. 1. vel 286. 4. def. & Valentis, 6. Gratiani 2.

Ev. 341. R. C. 1117. Coss. { Julius Felix Valentinianus. } 1121. F.M. { Indi&. 121 }
1120. C. { Sex. Aurel. Vi&or. } 1122. V. { }

Iis Coss. Hermogenianus Olybrius Præfectus Urbis fuit anno secundo. Valens Gothorum agros invadens, eos de pace agere coegit. Valentinianus de beneficiis Romæ acerbe inquisivit. Munitiones in ripâ Rheni exstruxit contra Germanos.

A. M. 4374. Ol. Imppp. Valentin. ex 23. die Febr. & 287. 2. vel 1. def. Valentis 7. Grat. 3.

Ev. 342. R. C. 1118. Coss. { Im. Fl. Valentin. III. } 1122. F.M. { Indi&. }
1121. C. { Im. Fl. Valens III. } 1123. V. { }

Iis Coss. post Olybrium Ampelius Antiochenus Præfectus Urbis fuit. Valentinianus Saxones in Galliam irrumpentes bello fregit, & dolo clausos ad unum obtruncavit. Alemannos subegit. Africam aulici Imperatoris vexarunt. Valens in Orthodoxos sæviit. Nefariis artibus conjectans successorem, cujus nomen inciperet à Theod. in aulâ suâ horribiles tragœdias excitavit.

A. M.

A. M. 4375. Ol. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. &
287. 3. vel 2. def. Valentis 8. Grat. 4.

Ev. 343. R. C. 1119. C. Cof. { Im. Fl. Gratianus III. } 1123. F. M. { Ind.
1122. C. { Sex. Anicius Pet. Probus. } 1124. V. { 14.

Iis Cof. Ampelius Antiochenus Præfectus Urbis
fuit anno fecundo. Valentinianus Alemannos per Se-
verum exploratos profligavit. Bellum Mauritanicum
à Firmo motum per Theodofium profpere confecit.

A. M. 4376. Ol. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. &
287. 4. vel 3. def. Valentis 9. Grat. 5.

Ev. 344. R. C. 1120. C. Cof. { Fl. Modestus. } 1124. F. M. { Indict. 15.
1123. C. { Fl. Arintheus. } 1125. V. {

Iis Cof. post Ampelium Claudius Præfectus Urbis
fuit. Valentinianus bellum adversus Quados injufte
motum per Probum Præfectum Prætorii gessit infeli-
citer. Theodofius Junior, egregius juvenis, Sarmatas
tumultuantes valide repressit.

A. M. 4377. Ol. 288. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. &
1. vel 287. 4. def. Valentis 10. Grat. 6.

Ev. 345. R. C. 1121. C. Cof. { Im. Fl. Valentinia- } 1125. F. M. { Indict. 1.
1124. C. { nus IV. } 1126. V. { Im. Fl. Valens IV.

Iis confulibus Claudius Præfectus Urbis fuit anno
fecundo. Para rex Armeniæ dolo captus, & injufte
detentus à Valente, demum ejus juffu in convivio tru-
cidatus eft.

A. M. 4378. Ol. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. &
288. 2. vel 1. def. & Valentis 11. Grat. 7.

R. C. 1132. Ev. 346. Cofl. { Imp. Fl. Gratianus } 1126. F.M. { Indi& 2:
III. }
1125. C. { Fl. Equitius. } 1127. V.

Iis Cofl. Eupraxius Præfectus Urbis fuit. Valentinus movens in Alemannos, cum Macriano eorum rege foedus fecit. Orientalium provinciarum sub Valente, ab aulicis decepto, caufidicosque & rabulas forenses nimis fovente, lugubris fuit conditio atque facies.

A. M. 4379. Ol. Imppp. Valentin. ex 25. die Febr. &
288. 3. vel 2. def. Valentis 12. Grat. 8.

R. C. 1123. Ev. 347. P. C. { Imp. Gratiani. } 1127. F.M. { Indi& 3:
III. }
1126. C. { Fl. Equitii. } 1128. V.

Eo anno Eupraxius Præfectus Urbis fuit anno secundo. Valentinianus Sarmatas qui Pannonias vastaverant, bello petivit. Legatorum à Quadis missorum oratione exacerbatus, apoplexiâ correptus, & extinctus est, Bregitione in Pannonia, die xvii. Novembris, five xv. Kal. Decembris, postquam imperaverat annos xi. ac menses fere ix. Sexto die postea, nempe xxii. die Novembris, five x. Kal. Decembris, illius alter filius, Fl. Valentinianus junior, puer quadrimus, Justinæ matris, novercæ Gratiani opera, Imperator Augustus creatus est: cui Gratianus Italiam, Africam, & Illyricum concessit; ipse reliquis Imperii Occidentalis provinciis contentus.

A. M. 4380. Ol. Imppp. Valen. 13. ex 1. die Apr. Grat.
288. 4. vel 3. def. 9. Valentin. Jun. 1.

Ev. 348. R. C. 1124. Coss. { Im. Fl. Valens V. } 1128. F. M. { Indict. 4.
1127. C. { Im. Fl. Val. junior. } 1129. V. }

Iis Consulibus post Eupraxium, Probianus Præfectus Urbis fuit. Gothi ab Humis pulsi, Danubium Valente permittente trajecerunt, & in Thraciam accepti sunt: ubi à Præfectis Romanorum durius habitati, Romanis arma intulerunt.

A. M. 4381. Ol. 289. Imppp. Valentis 14. ex 1. die Apr. Grat. 10. Valentin. J. 2.

Ev. 349. R. C. 1125. Coss. { Im. Fl. Gratianus IV. } 1129. F. M. { Indict. 5.
1128. C. { Fl. Aur. Merobandes. } 1130. V. }

Iis Coss. Probianus Præfectus Urbis fuit anno secundo. Gothi in Thraciâ tumultuantibus Valens exercitum opposuit: qui victoriam non sine multo sudore & sanguine de iis lugubrem peperit.

A. M. 4382. Ol. Imppp. Valentis 15. ex 1. die Apr. Grat. 289. 2. vel 1. def. 11. Valentin. Jun. 3.

Ev. 350. R. C. 1126. Coss. { Im. Fl. Valens VI. } 1130. F. M. { Indict. 6.
1129. C. { Im. Fl. Valentin. junior II. } 1131. V. }

Iis Coss. post Probianum, ut videtur, Hypatius Præfectus Urbis fuit. Post quem series Præfectorum urbis interrupta est. Iisdem Coss. Gratianus Lentien-
sum Alemannorum Gallias vastantium, apud Argentariam oppidum, cæsis circiter triginta milibus, ceterisque profligatis, clarissimam victoriam peperit. Cujus gloriæ invidens Valens, temerario impetu contra Gothos inVectus, cum toto exercitu ab iis occisus est, v. Idus, sive nono die Augusti; postquam imperave-

rat XIV. annos & IV. menses. Post cujus cædem Gratianus Syrmium profectus, ordinavit Orientem. In Valentis cæde finitur Ammiani Marcellini historia, atque Hieronymi Presbyteri Chronicon Eusebiano annexum. Hoc autem deinceps excipiunt Chronica Marcellini comitis, & Prosperi Aquitani, ambo per seriem Consulum accurate digesta; quæ ego proinde conferam.

A. M. 4383. Ol. Imppp. Gratiani 12. Valentin. junioris 289. 3. vel 2. def. 4. Theodosii autem 1. ex 19. die Jan.

R. C. 1127.	Coff.	{ D. Aufonius magnus Pæonius Gallus. Q. Clodius Hermogenianus Olybrius.	1131. F.M.	{ Indiſt. 7.
Ev. 351. 1130. C.			1132. V.	

Aufonius fuit Gratiani præceptor & Poëta eximius, cujus pleraque opera extant: præter fastos Consulares, carminibus item, ut apparet compositos; in quibus de anno Consulatus sui feruntur hæc,

*Mille annos centumque & bis fluxisse Novenos,
 Consulis Aufonii nomen ad usque leges.*

Quod si pro bis legantur ter noveni, calculus ad amussim Fabiano & nostro conveniret: qui alioqui ab omniverisimili nimium discrepaverit. Iis vero Coff. & ea Indiſtione, uti refert Marcellinus comes, Joannis Cuspiniani Chronico Consulari item in lucem primum editus, Fl. Theodosius, Hispanus (Theodosii filius) Italicæ divi Trajani civitatis, à Gratiano Augusto apud Syrmium Imperator creatus est, XIV. (vel XVII.) Kal. Febr. Orientalem duntaxat Rempublicam restitutus: admodum religiosus, & Catholicæ Ecclesiæ propagator; omnibusque Orientalibus principibus præponendus, nisi quod Marcianum, tertium post se principem, imitatore habuit. Alanos, Hunnos, Gothos,

thos, gentes Scythicas magnis multisque præliis vicit.
Ita Ille. Verum illo anno pax cum Gothis facta est.

A. M. 4384. Ol. Imppp. Gratiani 13. Valentin. junioris
289. 4. vel 3. def. 5. Theod. 2. ex 19. die Januarii.

Ev. 352. R. C. 1128. Coss. { Im. Fl. Grat. Aug. V. } 1132. F. M. { Indi&. 8.
1131. C. { Imp. Fl. Theodosius } 1133. V. {

• Iis Coss. Theodosius Magnus, postquam de Scythicis
gentibus triumphavit (circa viii. Kal. Decemb.)
expulsis continuo de Orthodoxorum Ecclesia Arrianis
(apud Byzantium, ubi Gregorius Nazianzenus Theo-
logus hactenus iis obstitit) qui eam per quadraginta
ferme annos sub Arrianis Impp. tenuerant, Catholicis
Orthodoxis restituit Imperator, mense Decemb. inquit
Marcellinus comes,

A. M. 4385. Ol. 290. Imppp. Grat. 14. Valentin. jun. 6.
1. vel 289. 4. def. Theod. 3. ex 19. die Jan.

Ev. 353. R. C. 1129. Coss. { Postumus Syagrius, } 1133. F. M. { Indi&. 9.
1132. { alias Evagrius. } 1134. V. {
Fl. Annius Eucherius, alias Eucharis }

Iis Coss. inquit Marcellinus comes, centum quin-
quaginta Patribus in urbe Augustâ congregatis adver-
sus Macedonium in Sanctum Spiritum naufragantem,
ab iisdem Episcopis Sancta Synodus firmata est. Atha-
narius rex Gothorum cum quo Theodosius Imperator
foedus pepegerat, Constantinopolim mense Januario
venit; eodemque mense morbo periit. Quod sequen-
tibus Coss. evenisse refert Prosper.

A. M. 4386. Ol. Imppp. Grat. 15. Valentin. 7. Theod.
290.2. vel 1. def. 4. ex 19. die Januarii.

Ev. 354. R. C. 1130. C. 1133. C. Coss. { Flavius Antonius. } 1134. F. M. { Indi&. 19
Postumus Syag. II. } 1135. V. {

Eo anno universa gens Gothorum, Athanarico rege suo defuncto, Romano se Imperio dedit mense Octob. Marcell. Com.

A. M. 4387. Ol. Imppp. Grat. 16. Valen. jun. 8. Theod.
290.3. vel 2. def. 5. ex 19. die Januarii.

Ev. 355. R. C. 1131. C. 1134. C. Coss. { Fl. Aur. Merobandes II. } 1135. F. M. { Ind. 11.
Fl. Saturninus. } 1136. V. {

Iis Coss. Gratianus Imperator Maximi Tyranni Britanniarum & Galliarum Imperio potiti, dolo apud Lugdunum occisus est, VI I I. Kal. Septemb. five xxv. die Augusti, transacto Imperii anno xvi. quod Prosper refert ad sequentes Coss.

A. M. 4388. Ol. Imppp. Valentin. jun. 9. Theodosii 6.
290.1. vel 3. def. ex 19. die Jan. Arcadii 1. ex 16. die Jan.

Ev. 356. R. C. 1132. C. 1135. C. Coss. { Fl. Ricimer. } 1136. F. M. { Indi&. 12.
Fl. Clearchus. } 1137. V. {

Iis Coss. vel præcedentibus, juxta Prosperum, Fl. Arcadius Theodosius Imperatoris filius, Augustus appellatus est; circa diem xvi I. vel xiv. Kal. Febr. Maximus quoq; Victorem filium suum (Cæsarem &) consortem regni fecit: ut ait Prosper. Iisdem Coss. legati Persarum Constantinopolim advenerunt, pacem à principe Theodosio postulantes.

A. M. 4389. Ol. 291. Imppp. Valentin. Jun. 10. Theod. 7. ex
1. vel 290. 4. def. 19. die Jan. & Arcadii 2. ex 16. d. Jan.

Ev. 357. R. C. 1133. C. 1136. C. Coſſ. { Im. Fl. Arcadius } 1137. F. M. { Indiſt. 13.
Fl. Bauto. } 1138. V.

Iis Coſſ. Theodoſius Imperator aliquantas ſævas na-
tiones per legatos ſuos invite imperio ſubdidit. Maxi-
mus vero, ut refert Proſper, Priſcillianum hæreticum,
à Synodo Burdegalenſi ad ſe provocantem, Treviris
gladio addixit.

A. M. 4390. Ol. Imppp. Valentin. Jun. 11. Theod. 8. ex
291. 2. vel 1. def. 19. die Jan. & Arcad. 3. ex 16. d. Jan.

Ev. 358. R. C. 1134. C. 1137. C. Coſſ. { Fl. Honorius Theo- } 1138. F. M. { Indiſt. 14.
doſii Auguſti fil. } 1139. V. { Fl. Evodius. }

Iis Coſſ. Theodoſius invaſam ab hoſtibus Thraciam
vindicavit, victorque cum Arcadio filio ſuo urbem (ſc.
iterum triumphans) ingreſſus eſt.

A. M. 4391. Ol. Imppp. Valent. Jun. 12. Theod. 9. ex 19.
291. 3. vel 2. def. die Jan. & Arcad. 3. ex 16. die Jan.

Ev. 359. R. C. 1135. C. 1138. C. Coſſ. { Im. Fl. Valentin. } 1139. F. M. { Indiſt. 15.
junior III. } 1140. V. { Fl. Eutropius Va- }
lerianus.

Iis Coſſ. Theodoſius in Italiam, contra Maximum
Tyrannum pugnaturus, expeditionem fecit.

A. M. 4393. Ol. Imppp. Valentin. Jun. 13. Theod. 10. ex
291. 4. vel 3. def. 19. die Jan. & Arcadii 5. ex 16. d. Jan.

Ev. 360. R. C. 1136. Coss. { Im. Fl. Theodosius II. } 1140. F. M. { Indiſt. 1.
1139. C. { Fl. Cynegius. } 1141. V. }

Iis Coss. inquit Prosper, Maximus Tyrannus à Valentiniano & Theodosio Imperatoribus, tertio ab Aquilina lapide, spoliatus indumentis regiis, sistitur & capite damnatur: cujus filius Victor ab Arbogaste interfectus est Galliis, circa v. Kal. Septemb.

A. M. 4393. Ol. 393. Imppp. Valent. Jun. 14. Theod. 11. ex
1. vel 291. 4. def. 29. die Jan. & Arcadii 6. ex 16. d. Jan.

Ev. 361. R. C. 1137. Coss. { Fl. Timasius. } 1141. F. M. { Indiſt. 2.
1140. C. { Fl. Promotus. } 1142. V. }

Iis Coss. inquit Marcellinus comes, Theodosius Imperator cum Honorio filio suo Romam (nimirum de Maximo Tyranno ex Galliâ jam tertium triumphans) mense Junio introivit. Congiarium populo Romano tribuit: urbiq; egressus est Kal. Septembris. Templum Serapidis apud Alexandriam Theodosii Imp. edicto solutum est.

A. M. 4394. Ol. Imppp. Valent. Jun. 15. Theod. 12. ex
294. 2. vel 1. def. 19. die Jan. & Arcadii 7. ex 16. d. Jan.

Ev. 362. R. C. 1138. Coss. { Im. Fl. Valentinianus junior IV. } 1142. F. M. { Indiſt. 3.
1141. V. { Fl. Neoterius. } 1143. V. }

Iis Coss. Signum in cœlo quasi columna pendens ardensque per dies xxx. apparuit. Obeliscus in circo positus est. Columna haud longè ab Ecclesiâ constituta, argenteam Theodosii magni statuam ferens. Marcel. Com.

A. M. 4395. Ol. Imppp. Valent. Jun. 16. Theod. 13. ex
292. 3. vel 2. def. 19. die Jan. & Arcadii 8. ex 16. die Jan.

Ev. 363. R. C. 1139. Coss. { Tib. Fabius Titianus. } 1143. F.M. { Ind. 4.
1143. C. { Qu. Aur. Symmachus. } 1144. V. {

Iis Coss. Theodosius Imperator Italiâ decedens Constantinopolim remeavit. Arbogastes autem in Occidente contra Valentinianum res novas molitus est.

A. M. 4396. Ol. Imppp. Valent. Jun. 17. Theod. 14. ex
293. 4. vel 3. def. 19. die Jan. Arcadii 9. ex 16. die Jan.

Ev. 364. R. C. 1140. Coss. { Im. Fl. Arcadius II. } 1144. F.M. { Ind. 5.
1143. C. { Fl. Rufinus. } 1145. V. {

Iis Coss. juxta Epiphanium & Prosperum (quamvis præcedentibus juxta Marcell. Com. & aliud vetus Chronicon apud Crispinianum) Valentinianus junior Imperator apud Viennam Galliæ, dolo Arbogastis strangulatus interiit, idibus Maiis (at juxta Chronicon illud, 1v. id. Junias) pridie Pentecostes, anno Imperii xvi i. Ac Fl. Eugenius ejusdem Arbogastis ope Imperium obtinuit, circa xi. Kal. Septembr.

A. M. 4397. Ol. 293.
1. vel 292. 4. def. Imppp. Theod. 15. ex 19. die Jan.
Arcadii 10. ex 16. d. Jan. & Honorii
1. ex 10. die Januarii.

Ev. 365. R. C. 1141. Coss. { Im. Fl. Theod. III. } 1145. F.M. { Ind. 6.
1144. C. { Fl. Habundantius. } 1146. V. {

Iis Coss. inquit Prosper & Marc. Com. Fl. Honorium pater suus Theodosius (1v. id. vel ix. die Jan.) in eodem loco quo Arcadium fratrem ejus Cæsarem fecerat, principem constituit, 27. (vel ab 7. urbe Constantinopoli milliario; quum hora diei tertiâ tenebræ factæ sunt. Eas tenebras vetus Chronicon Cuspiniani

B b b

refert

refert ad secundam horam de vexti solis, iv. Kal. Jun.
Honorii autem Imperatoris creationem ad x. Kal. Febr.
atque quartum à Constantinopoli milliarium.

Imppp. Theod. 16. ex 19. die Jan. Ar.
A. M. 4398. Ol. 293. 2. vel 1. def. cadii 10. ex 16. die Jan. & Honorii 2.
ex 10. die Januarii.

Ev. 366. R. C. 1142. Coss. { Im. Fl. Arcadius III. } 1146. F. M. { Ind. 7.
1145. V. { Im. Fl. Honorius II. } 1147. V. {

Iis Coss. Theodosius assumpto Honorio filio, contra
Arbogastem & Eugenium bellum movens, juxta Joa-
nis Monachi Anachoretæ prædictionem, victoriam ob-
tinuit. Eugenius captus & interfectus est, viii. id.
vel vii. die Septem. Arbogastes sua se manu percussit.
Terræ motu à mense Septemb. in mensem Novem-
brem aliquantæ Europæ regiones quassatæ sunt. Theo-
dosius de Eugenio & Arbogaste quartum triumphum
egit sub mensem Octobrem. Prosper illam victoriam
ad sequentes Coss. refert.

A. M. 4399. Ol. 293. 3. vel 2. def. **Imppp. Arcadii & Hon. 1. ex die 17. Jan.**

Ev. 367. R. C. 1143. Coss. { Sex. Anicius Hermoge- } 1147. F. M. { Ind. 8.
1146. C. { nianus Olybrius. } 1148. V. {
Sext. Anicius Probinus. }

Iis Coss. qui fratres Germani fuerunt, Theod. ma-
gnus Imperator apud Mediolanum vitâ decessit, xvii.
die Januarii, transactis undecim annis à cæde Gratia-
ni, juxta Orosium, completis autem Imperii annis
xvi. quanquam in Marcellino Cuspiniani leguntur
decem & septem. Arcadius & Honorius germani
utrumque Imperium divisit tantum sedibus, nimi-
rum Arcadius in Oriente, Honorius in Occidente te-
nere cœperunt. Rufinus Patricius Arcadio insidias ten-
dens, Alarico Gothorum rege contra Rempublicam
in Græciam accersito; detectus dolo suo ab Italicis
militibus trucidatus est.

A. M.

A. M. 4400. Ol. 293. 4. vel 3. def. Impp. Arcadii & Hon. 2 ex 17. die Jan.

Ev. 368. R. C. 1144. Coss. { Im. Fl. Arcad. IV. } 1148. F. M. { Indi& 9.
1147. C. { Im. Fl. Honor. III. } 1149. V. {

Iis Coss. Rufini uxore & filiâ exulantibus Eutropius sacri palatii cubicularius omnes opes attripuit, avaritiamque transgressus est. Terræmotus per plurimos dies fuit: cælumque ardere visum est.

A. M. 4401. Ol. 294. 1. Impp. Arc. & Hon. 3. ex 17. die Jan.
vel 293. 4. def.

Ev. 369. R. C. 1145. Coss. { Fl. Cæsarius. } 1149. F. M. { Indi& 10.
1148. C. { Pontius Atticus. } 1150. V. {

Iis Coss. nihil memorabile refertur, nisi quod Flacilla nata sit Arcadio filia.

A. M. 4402. Ol. 294. Impp. Arcadii & Honorii 4. ex 17. die
2. vel 1. def. Januarii.

Ev. 370. R. C. 1146. Coss. { Im. Fl. Honorius IV. } 1150. F. M. { Ind. 11
1149. C. { Fl. Eutychianus. } 1151. V. {

Iis Coss. Gildo comes, idemque paganus, Africæ præses, eamque sibi obtinere nitens; à Mascezele fratre primum relictus, deinde profligatus, propriâ se manu strangulavit.

A. M. 4403. Ol. 294. 3. vel 2. def. Impp. Arcadii & Honorii 5. ex 17. die
Januarii.

Ev. 371. R. C. 1147. Coss. { Fl. Mallius Theodo- } 1151. F. M. { Indi& 12
1150. C. { rus. } 1152. V. {
Fl. Eutropius. }

Iis Coss. quorum Eutropius Eunuchus mox honore & vitâ exutus est, Gaina comes apud Constantinopolim ad præparandum civile bellum barbaros suos oc-

culre admovens, ipseque valetudinem simulans, urbe egressus est; coepto autem praelio plurimi hostium ceciderunt: cæteri fugientes Ecclesiæque succedentes, desuper lapidibus obruti sunt.

A. M. 4404. Ol. Impp. Arcadii & Honorii 6. ex 17. die
294. 4. vel 3. def. Januarii.

R. C. 1148. Ev. 372. 1151. C. Coss. { Fl. Stilico magister
utriusque militiz. } 1153. F. M. { Indi& 19
Fl. Aurelianus, } 1153. V.

Iis Coss. bellum navale contra Gainam tyrannum inter Chersonesum & Hellespontum gestum est. Multa millia Gothorum cæsa vel demersa sunt. Gaina vero de hoc bello fugiens evasit. Ipso tamen anno occisus est, mense Februario, inquit Marcel. Com. Iisdem Coss. Gothi Italiam Alarico & Rhadagiso ducibus ingressi sunt, ut refert Prosper. inde autem inseguta est ruina Imperii Romani in occidente.

A. M. 4405. Ol. 295. Impp. Arcadii & Honorii 7. ex 17. die
1. vel 294. 4. def. Januarii.

R. C. 1149. Ev. 373. 1152. C. Coss. { Ragonius Vincentius } 1153. F. M. { Indi& 14
Celsus. } 1154. V.
Fl. Pravitia.

Iis Coss. caput Gainæ hastili præfixum Constantinopolim allatum est. Vetus Chronicon Cuspiniani refert iisdem Coss. Alaricum intrasse in Italiam, XIV. Kal. Septemb. Theodosius junior patri Arcadio natus est tertio Idus Aprilis.

A. M. 4406. Ol. Imp. Arcadii & Honorii 8. ex 17. die
895. 2. vel 1. def. Januarii.

R. C. 1150. Ev. 374. 1153. C. Coss. { Imp. Fl. Arcadi-
us V. 1154. F. M. { Indi&. 15.
Imp. Fl. Hono- 1155. V. {
rius V.

Iis Coss. Pollentiae adversus Gothos vehementer
utriusque partis clade pugnatum est. Fl. Theodosius
junior circa diem xvi. Januarii à patre Arcadio Impe-
rator Cæsar Augustus appellatus est. Constantinopoli
ingens terræmotus fuit.

A. M. 4407. Ol. Imp. Arcadii & Honorii 9. ex 17. die
895. 3. vel 2. def. Januarii.

R. C. 1151. Ev. 375. 1154. C. Coss. { Imp. Fl. Theodosiu^s
junior. 1155. F. M. { Indi&. 15.
Fl. Rumoridus. 1156. V. {

Vetus Chronicon Cuspiniani refert iis Coss. Theo-
dosium Imperatorem denatum esse, iv. Idus sive x.
die Januarii. Iisdem Coss. Joannes Constantinopoli-
tanus Episcopus, cognomento Chrysostomus, in exilium
missus est.

A. M. 4408. Ol. Imp. Arcadii & Honorii 10. ex 17. die
895. 4. vel 3. def. Januarii.

R. C. 1152. Ev. 376. 1155. V. Coss. { Imp. Fl. Honori-
us VI. 1156. F. M. { Indi&. 2.
Fl. Aristainetus. 1157. V. {

Iis Coss. Eudoxia Augusta Arcadii Imperatoris uxor
diem clausit. Iisdem Coss. licet corrupte hodie lectis,
Honorio Augusto Aristino sive Aristentio, Hieronymus
Epistolâ vicesima septimâ ad Eustochium, narrat Pau-
lam hujus matrem mortuam esse vii. Kalend. Febr.

culte admovent, ipseque valetudinem simulans, urbe egressus est; coepto autem praelio plurimi hostium ceciderunt: cæteri fugientes Ecclesiæque succedentes, desuper lapidibus obruti sunt.

A. M. 4404. Ol. Impp. Arcadii & Honorii 6. ex 17. die
294. 4. vel 3. def. Januarii.

R. C. 1148. Ev. 372. C. 1151. C. Coss. { Fl. Stilico magister
utriusque militiæ. } 1153. F. M. { Indi 8. 11
Fl. Aurelianus, } 1153. V.

Iis Coss. bellum navale contra Gainam tyrannum inter Chersonesum & Hellespontum gestum est. Multa millia Gothorum cæsa vel demersa sunt. Gaina vero de hoc bello fugiens evasit. Ipso tamen anno occisus est, mense Februario, inquit Marcel. Com. Iisdem Coss. Gothi Italiam Alarico & Rhadagiso ducibus ingressi sunt, ut refert Prosper. inde autem insecuta est ruina Imperii Romani in occidente.

A. M. 4405. Ol. 295. Impp. Arcadii & Honorii 7. ex 17. die
1. vel 294. 4. def. Januarii.

R. C. 1149. Ev. 373. C. 1152. C. Coss. { Ragonius Vincentius } 1153. F. M. { Indi 14
Celsus. } 1154. V.
Fl. Pravitta.

Iis Coss. caput Gainæ hastili præfixum Constantinopolim allatum est. Vetus Chronicon Cuspiniani refert iisdem Coss. Alaricum intrasse in Italiam, XIV. Kal. Septemb. Theodosius junior patri Arcadio natus est tertio Idus Aprilis.

tertiâ Sabbati five septimanæ: quod calculo nostro convenit.

A. M. 4409. Ol. 296. Impp. Arcadii & Honorii 11. ex 17.
1. vel 295. 4. def. die Januarii.

Ev. 377. R. C. 1153. C. 1156. C. Coss. { Fl. Stilico II. } 1157. F. M. { Indi&. 3.
Fl. Anthemius. } 1158. V. }

Iis Coss. Rhadagifus in Tusciâ multis millibus Gothorum cæsis, ducente exercitum Stilicone, superatus & captus est, ut ait Prosper. Isauri per montem Tauri discursantes ingens dispendium reipublicæ importarunt. Quibus Narthasaleus, sive Narbaziacus legatus majus continuo rependit incommodum. Eum annum fuisse quintum à primo Stiliconis Consulatu annotavit Poëta Claudianus, qui tunc claruit: quem Jos. Scalig. lib. v. de emend. Temp. fuisse vulgarem annum Domini quadringentesimum sextum, è veteri inscriptione Romæ adulterinâ aut adulteratâ male conferente septimum Kal. Novemb. cum die veneris, haud recte colligit.

A. M. 4410. Ol. Impp. Arcadii & Honorii 12. ex 17. die
296. 2. vel 1. def. Januarii.

Ev. 378. R. C. 1154. C. 1157. C. Coss. { Imp. Fl. Arcadius } 1158. F. M. { Indi&. 9.
VI. }
Sex. Anicius Petronius Probus. } 1159. V. }

Iis Coss. Vandali & Alani Gallias, trajecto Rheno prid. Kal. Januarias, invaserunt. Marcellinus comes ab Antonio Scohonio aliisque post eum editus, refert Rhadagysum Scytham in Italiâ ab Huldine & Sauro Hunnorum & Gothorum regibus hoc anno confectum.

A. M. 4411. Ol. Impp. Arcadii & Honorii 13. ex 17. die
296. 3. vel 2. def. Januarii.

Ev. 379. R. C. 1155. Coss. { Im. Fl. Honorius II. } 1159. F. M. { Indict. 5.
1158. C. { Im. Fl. Theod. Jup. } 1160. V. }

Iis Coss. inquit Prosper, Constantinus ex infima milita ob solam spem (sive speciem) nominis, in Britannia tyrannus exortus, ad Gallias transiit. Hujus Constantini anni primi scilicet Imperii, non Consulatus, collatio cum septimo Consulatu Honorii fieri videtur in mendosa illa inscriptione Augusti Trevirorum; ex qua Scaliger Fastorum Consularium rationem his temporibus turbatam probare nititur.

A. M. 4411. Ol. Impp. Arcadii & Honorii 13. ex 17. die
296. 3. vel 2. def. Januarii.

Ev. 386. R. C. 1156. Coss. { Anicius Bassus. } 1160. F. M. { Indict. 6.
1157. C. { Fl. Philippus. } 1161. V. }

Iis Coss. Stilico comes, Alanis, Suevis Vandalisque contra regnum Honorii excitatis, cum Eucherio filio suo Pagano, cui Imperium affectabat, interfectus est. Arcadius Imperator primo die Maii vitæ finem fecit, quum regnasset post obitum patris sui Theodosii annis tredecim, ut refert Marcel. Com. Ei successit in Imperio Orientis filius Theodosius junior octavum ætatis annum ingressus, Anthemio tutore.

A. M. 4412. Ol. Impp. Honorii 15. ex 17. die Jan. &
296. 4. vel 3. def. Theod. junior 2. ex Kal. Maiis.

Ev. 381. R. C. 1157. Coss. { Imp. Fl. Honori- } 1161. F. M. { Indict. 7.
1160. C. { us VIII. } 1162. V. {
Imp. Fl. Theod. junior III. }

Iis Coss. Vandali Alani & Suevi, circa Kal. Octob. Hispanias occupaverunt. Attalus Imperator Romæ per

per seditionem factus, & mox pulsus, Gothis cessit sive cohæsit. Apud Constantinopolim magna populi exarsit seditio, panis videlicet penuriâ ingruente.

A. M. 4414. Ol. Impp. Honorii 16. ex 17. die Jan. & 397. 2. vel 1. def. Theod. junior 3. ex Kal. Maiis.

R. C. 1158. Ev. 383. 1161. C. Coss. $\left\{ \begin{array}{l} \text{Ex Kal. Feb. Fl. Veia-} \\ \text{ri sive Varanes.} \\ \text{Ex Kal. Jul. Fl. Tercu-} \\ \text{lus.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} 1162. \text{F.M.} \\ 1153. \text{V.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{Indict. 1} \end{array} \right\}$

Iis Coss. Roma orbis quondam victrix, à Gothis capta est, Alarico duce, qui partem ejus cremavit incendio, eamque deprædatus sexto die reliquit. Hæc autem contigerunt circa finem mensis Augusti, ac initium Septembris; id est, circa finem Indictionis octavæ juxta Marcellinum Comitem, & initium nonæ juxta Cedrenum: anno v. Varroniano MCLXIV. juxta Orosium, nimirum putantem annos urbis, ut etiam in præcedentibus Imperatoribus, inde à Valentiniano seniore, ab initio tertii anni sextæ Olymp. ut frustra Scaliger ob eam causam Romam ab Alarico captam anno ferius iisdem Coss. suspicatus sit, lib. 1. de emend. temp.

A. M. 4415. Ol. Impp. Honorii 17. ex 17. die Jan. Theod. jun. 4. ex Kal. Maiis.

R. C. 1159. Ev. 383. 1162. C. Coss. $\left\{ \begin{array}{l} \text{Imp. Theodosius ju-} \\ \text{nior IV.} \\ \text{Sine collega.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} 1163. \text{F.M.} \\ 1164. \text{V.} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \text{Indict. 9.} \end{array} \right\}$

Eo Coss. Constantinus per Honorii duces Constantium comitem, & Ulfulam sive Valliam, apud Arelaten-
se oppidum victus & captus est: cujus filium Constan-
tem in Hispania regnare orsum, Gerontius
comes, tyrannidem in Maximum quendam
transferens, interemerat.

A. M. 4416. Ol. Impp. Honorii 18. ex 17. die Jan. &
297. 4. vel 3. def. Theod. junioris 5. ex Kal. Maii.

Ev. 384. R. C. 1160. C. Coss. {Im. Fl. Honorius IX. } 1164. F. M. {Ind. 10
1163. C. {Im. Fl. Theod. jun. V. } 1165. V. }

Iis Coss. Maximo in Hispaniâ regno ablato, vita concessa est. Gothi rege Ataulpho Gallias ingressi sunt. Attalus (inquit Marcellinus comes ex editione Sconhonii) in mari captus atque Honorio exhibitus, truncatâ manu vitæ relictus est.

A. M. 4417. Ol. 298. Impp. Honorii 19. ex 17. die Jan. &
1. vel 297. 4. def. Theod. jun. 6. ex Kal. Maii.

Ev. 385. R. C. 1161. C. Coss. {Fl. Lucianus. } 1165. F. M. {Indict. 11.
1164. C. {Fl. Herodianus. } 1166. V. }

Herodianus, sive Heraclianus, Consul, Africae Comes, cum ingente navium classe adversus Romam contendens, mox in fugam versus Carthaginem rediit, ibique illico interfectus est. Burgundiones partem Galliae propinquam Rheno obtinuerunt. Jovinus & Sebastianus fratres in Gallis regno accepto interempti sunt, ut refert Prosper.

A. M. 4418. Ol. Impp. Honorii 20. ex 17. die Jan. &
298. 2. vel 1. def. Theod. junioris 7. ex Kal. Maii.

Ev. 386. R. C. 1162. C. Coss. {Fl. Constantius. } 1166. F. M. {Indict. 12.
1165. C. {Fl. Constans. } 1167. V. }

Constantius magister utriusque militiae Honorii Imperatoris erat in Occidente, vir bello exercitatus: posteaque Cæsar appellatus est. Eo Coss. inquit Prosper, Attalus Gothorum præsidio & consilio tyrannidem resumit in Galliâ.

A. M. 4419. Ol. Impp. Honorii 21. ex 17. die Jan. & 298. 3. vel 2. def. Theod. jun. 8. ex Kal. Maii.

Ev. 387. R. C. 1163. C. 1166. C. Coss. { Imp. Fl. Honori-
us X.
Imp. Fl. Theodosius
junior VI. } 1167. F. M. 1168. V. { Ind. 13.

Iis Coss. ut ait Prosper, Attalus à Gothis ad Hispanias migrantibus neglectus, & præsidio carens, captus, & Constantio Patritio vivus oblatus est. Ataulphus vero à quodam suorum vulneratus interiit, regnumque ejus Vallia invasit.

A. M. 4420. Ol. Impp. Honorii 22. ex 17. die Jan. & 298. 4. vel 3. def. Theodosii junioris 9. ex Kal. Maii.

Ev. 388. R. C. 1164. C. 1167. C. Coss. { Imp. Fl. Theodosius
Jun. VII.
Junius Quartus Pal-
ladius. } 1168. F. M. 1169. V. { Ind. 14.

Iis Coss. Placidiam Theodosii magni Imperatoris filiam, quam Romæ Gothi ceperant, quamque Ataulphus conjugem habuerat, Vallia pacem Honorii expetens reddidit: ejusque nuptias Constantius promeritus est; ex quâ genuit Placidium Valentinianum ejus nominis tertium postea Imperatorem. Circa id tempus Orosius presbyter Hispani generis septem libros historiarum edidit.

A. M. 4421. Ol. 299. Impp. Hon. 23. ex 17. Jan. & Theod. jun. 10. ex Kal. Maii.

Ev. 389. R. C. 1165. C. 1168. C. Coss. { Im. Fl. Honorius XI.
Fl. Constantius II. } 1169. F. M. 1170. V. { Ind. 15.

Iis Coss. Honorius Imperator triumphans Romam ingressus est, præeunte currum ejus Attalo: quem Liparæ vivere exulem jussit: ut ait Prosper. Marcellinus

nus autem : Tenebræ in die factæ sunt. Eccl. Sol. Marc.
Tiberia sive Cybera Asiæ civitas, aliqua-
que prædia terræ motu demersa sunt.

A. M. 4423. Ol. Impp. Honorii 24. ex 17. die Jan. &
399. 2. vel 1. def. Theodosii jun. 11. ex Kal. Maii.

R. C. 1166. Coff. { Im. Fl. Honorius XII. } 1170. F.M. { Ind. 1.
Ev. 390. 1169. C. { Imp. Fl. Theodosius } 1171. V. {
jun. VIII.

Iis Coff. inquit Prosper, Concilio Carthagini habi-
bito, Pelagiana est damnata hæresis. Et Valentinianus
Constantii, & Placidie filius natus est, sexto Nonas ju-
lias. Plinta comes, inquit Marcel. Com. Eccl. Sol. Marc.
idemque rebellium apud Palæstinam pro- & Jordan.
vinciam auctor deletus est. Defectus solis factus so-
lis factus est : (addit Jordanis in annalibus apud Cus-
pinianum, decimo quarto Kal. Aug.) & cometa ap-
paruit.

A. M. 4423. Ol. Impp. Honorii 25. ex 17. die Jan. &
399. 3. vel 2. def. Theod. jun. 12. ex Kal. Maii.

Ev. 391. R. C. 1167. Coff. { Fl. Monaxius } 1171. F. M. { Indict. 2.
1670. C. { Fl. Plinta. } 1172. V. {

Prosper : *Maximo & Plintâ Coff. Constantius pacem
firmavit cum Walliâ, datâ ei ad habitandum Aquitaniâ
(secundâ) & quibusdam civitatibus confinium provincia-
rum. At Marcel. Com. Valentinianus junior apud Ra-
vennam natus est. Multæ Palæstina civitates villaque ter-
remotu collapsæ. Dominus noster Iesus Christus super
montem Oliveti sese de nube manifestavit, &c.*

A. M. 4434. Ol. Impp. Honorii 26. ex 17. die Jan. &
299.4. vel 3. def. Theod. jun. 13. ex Kal. Maii.

R. C. 1168. { Imp. Fl. Theod. IX. } 1172. F. M' { Ind. 3.
Ev. 392. 1171. C. Coss. { Fl. Constantius Cæ- } 1173. V. {
sar III.

Fl. Constantius tertium Consul, appellatus Cæsar ab Honorio, in consortium Imperii assumptus est apud Ravennam: atque deinde intra Semestre mortuus; sequentibus tamen Coss.

A. M. 4425. Ol. 300. Impp. Honorii 27. ex 17. die Jan. &
1. vel 299. 4. def. Theod. jun. 14. ex Kal. Maii.

R. C. 1169. { Fl. Agricola. } 1173. F. M. { Indict. 4.
Ev. 393. 1172. C. Coss. { Fl. Eustachius. } 1174. V. {

His Coss. bellum inter Vandalos & Gothos ortum est. Romani cum Persis conflixerunt. Theodosius Eudoxiam mœcham duxit.

Impp. Hon. 28. ex 17. die Jan. & Theod.
A. M. 4426. Ol. Jun. 15. ex Kal. Maii. *Is vero annus V.*
300. 2. vel 1. def. *C. supputatur MCLXX. in fine Append.*
Marc. Com.

R. C. 1170. { Im. Fl. Honorius XIII. } 1174. F. M. { Ind. 5
Ev. 394. 1173. C. Coss. { Im. Fl. Theodosius X. } 1175. V. {

His Coss. exercitus ad Hispanias contra Vandalos missus est, Castino duce: qui Bonifacium, virum bellicis artibus præclarum, inepto & injurioso Imperio ab expeditionis suæ societate, magno reipublicæ malo avertit. Hunni Thraciam vastaverunt. Persæ cum Romanis pacem pepigere.

A. M. 4417. Ol. Impp. Honorii 29. ex 17. die Januarii
300. 3. vel 2. def. & Theod. jun. 16. ex Kal. Maii.

R. C. 1171. Ev. 395. Coss. { Rufius Prætextatus } 1175. F. M. {
Marinianus. } Indi & 6.
1174. C. { Fl. Asclepiodotus. } 1176. V. {

Iis Coss. Honorius Imperator Occidentis mortuus est
Ravennæ, circa xv. diem Augusti, sive xvi. Kal.
Septembris, anno Imperii sui post mortem Theodosii
patris vicesimo nono. Cujus regnum Joannes quidam
occupavit, annuente, ut putatum est, Castino, qui exer-
citui Magister militiæ præfuit.

A. M. 4428. Ol. Imp. Theodosii jun. 17. ex Kal. Maii.
300. 4. vel 3. def.

R. C. 1172. Ev. 396. Coss. { Fl. Constantinus, sive } 1176. F. M. {
Castinus. } Indi & 7.
1175. V. { Fl. Julius Victor. } 1677. V. {

Iis Coss. Theodosius junior Imperator Valentinia-
num Placidiaæ amitæ suæ filium, Cæsarem fecit (mense
Septembre :) & cum matre sua, appellatâ Augustâ,
ad recipiendum Occidentale Imperium misit. Quo tem-
pore Joannes, dum Africam quam Bonifacius obtine-
bat bello reposcit, ad defensionem sui infirmior fa-
ctus est.

Imp. Theod. jun. 18. ex Kal. Maii, &
Placidii Valentiniani 1. ex idibus sive
xv. die Octob.

A. M. 4429. Ol. 301. Ev. 397. R. C. 1173. Coss. { Imp. Fl. Theodosius } 1177. F. M. {
Jun. XI. } Indi & 8.
2176. C. { Im. Fl. Placidius Va- } 1178. V. {
lentinianus, }

Placidia Augusta & Fl. Placidius Valentinianus Cæ-
sar Joannem tyrannum opprefferunt, & Imperium vi-
ctores receperunt; Castino in exilium acto, & datâ
veniâ Actio, quod Hunni quos per Joannes exciverat,
ejusdem studio ad propria reversi sunt. Ipseque Valenti-

Valentinianus, ejus nominis tertius, Theodosii junioris decreto, Ravennæ Imperator Augustus appellatus est circa idus sive xv. diem Octobris.

A. M. 4430. Ol. Impp. Theodosii jun. 19. ex 1. die Maii & 301. 2. vel 1. def. Placidii Valentiniani 2. ex 14. die Oct.

Ev. 398. R. C. 1174. C. 1175. C. Coss. { Imp. Fl. Theodosius Jun. XII. } 1178. F. M. { Indict. 9. }
 { Imp. Fl. Pl. Valentinianus II. } 1179. V. }

Iis Coss. Patroclus Arelatensis Episcopus à Tribuno barbaro, ad jussionem, ut creditum est, Felicis Magistri militum, trucidatus est. Gunderico regi Vandalorum misere mortuo successit Geisericus, Arianus hæreticus, & Catholicorum crudelis persecutor.

A. M. 4431. Ol. Impp. Theodosii jun. 20. ex 1. die Maii 301. 3. vel 2. def. & Placidii Valentiniani 3. ex 15. die Oct.

Ev. 399. R. C. 1175. C. 1178. C. Coss. { Fl. Hierius. } 1179. F. M. { Indict. 10. }
 { Fl. Ardaburius. } 1180. V. }

Iis Coss. Bonifacio in Africâ bellum illatum est ad arbitrium Felicis; occisis autem Muvortio & Gallione & Sinoce ducibus, ejus cura translata est in Sigisvultum Comitem: vocatisque in auxilium barbaris mare pervium factum est: Vandalorum gente in Africam ex Hispaniâ trajiciente. Pannoniæ, quæ per quinquaginta annos ab Hunnis retentæ erant, à Romanis receptæ sunt.

A. M. 4432. Ol. Impp. Theodosii jun. 21. ex 1. die Maii 301. 4. vel 3. def. & Placid. Valentin. 4. ex 15. die Oct.

Ev. 400. R. C. 1176. C. 1179. C. Coss. { Fl. Felix. } 1180. F. M. { Indict. 11. }
 { Fl. Taurus. } 1181. V. }

Iis Coss. Nestorius Constantinopolitanus Episcopus hæresin

hæresin suam spargere cœpit: prædicans Christum ex Mariâ hominem tantum, & non Deum natum; eique divinitatem postea collatam esse pro merito. Pars Galliarum propinqua Rheno, quam Franci possidendam occupaverant, Actii comitis armis recepta est. Iisdem Coss. Anglo Saxones in Britanniam venisse observavit antiquitatis peritissimus Gul. Camdenus.

A. M. 4433. Ol. 302. Impp. Theod. jun. 22. ex 1. die Maii
2. vel 301. 4. def. & Placid. Valentin. 5. ex 15. die Oct.

Ev. 401. R. C. 1177. Coss. { Fl. Florentius. } 1181. F. M. { Indict. 12.
1180. C. { Fl. Dionysius. } 1182. V. }

Iis Coss. Felice ad Patritiam dignitatem evecto, Actius Magister militum factus est. Agricola Hæreticus Pelagianus Ecclesias Britanniae dogmatis sui insinuatione corripit; sed adactione Palladii diaconi, Papa Cælestinus Germanum Antissiodorenses Episcopum vice sua misit, ut deturbatis hæreticis Britannos ad Catholicam fidem dirigeret: ut refert Prosper, quanquam corruptus.

A. M. 4434. Ol. Impp. Theodosii jun. 23. ex 1. die Maii
302. 2. vel 1. def. & Plaudii Valentiniani ex 15. die Oct.

Ev. 402. R. C. 1178. Coss. { Imp. Fl. Theodosius } 1182. F. M. { Indict. 13.
Jun. XIII. }
1181. C. { Imp. Fl. Placid. Valentinianus III. } 1183. V. }

Actius Felicem cum uxori sua Pedusiâ, & Grunnum Diaconum sibi insidiantes præsentens interemit. Augustinus Hipponis in Africâ Episcopus, urbe suâ à Vandalis obsessâ, mortuus est.

A. M. 3435. Ol. Impp. Theod. jun. 24. ex 1. die Maii &
302. 3. vel 2. def. Placidii Valentiniani 7. ex 15. die Oct.

Ev. 403. R. C. 1179. Coss. { Anicius Bassus } 1183. F. M. { Indict. 14.
1182. C. { Fl. Antiochus } 1184. V. }

Iis Coss. inquit Prosper, congregatâ apud Ephesum plus ducentorum Synodo sacerdotum (quam Marcellinus ad annum præcedentem refert) Nestorius cum hæresi nominis sui, & cum multis Pelagianis qui cognatum sibi dogma juvabant, damnatus est. Ad Scotos in Christum credentes ordinatus à Papa Cælestino Palladius, & primus Episcopus missus est. Theodosius Imperator inquit Marcellinus Comes, in tritici penuriâ à plebe lapidibus impetitus est.

A. M. 4436. Ol. Impp. Theodosii jun. 25. ex 1. die Maii
302. 4. vel 3. def. & Placidii Valentin. 8. ex 15. die Oct.

R. C. 1180. Coss. { Fl. Aetius Magister u- } 1184. F. M. { Ind. 15.
Ev. 404. 1183. C. { triusque militiæ. } 1185. V. { Fl. Valerius. }

Iis Coss. Placidie Augustæ instinctu, Bonifacius ex Africâ in Italiam reversus, & Magister militum loco Aetii factus, eum prælio vicit, sed post paucos dies ex vulnere vel morbo mortuus est. Aetius vero inimicos fugiens ad Hunnos pervenit, quorum auxilio pacem Principum, pristinamque dignitatem recepit.

A. M. 4437. Ol. 303. Impp. Theod. jun. 26. ex 1. die Maii &
1. vel 304. 1. def. Placidii Valentiniani 9. ex 15. die Oct.

Ev. 405. R. C. 1181. Coss. { Im. Fl. Theod. Jun. XIV. } 1185. F. M. { Ind. 1.
1184 C. { Fl. Anicius Maximus. } 1186. V. }

Iis Coss. Burgundiones ab Aetio pugna victi sunt. Iisdem Coss. vel sequentibus maxima pars regie urbis (scilicet Constantinopolis) pars septentrionalis per tres

tres dies continuos incensa collapsaque est mense Augusto.

A. M. 4438. Ol. Impp. Theod. jun. 27. ex 1. die Maii & 303. 2. vel 1. def. Placidii Valentiniani 10. ex 15. die Oct.

Ev. 406. R. C. 1182. Coss. { Fl. Licinius Aspar. } 1186. F. M. { Indi&. 2.
1185. C. { Fl. Arcobinda. } 1187. V. {

Iis Coss. Vandali jam nono anno Africam infestantes pactum à Romanis postularunt.

A. M. 4439. Ol. Impp. Theod. jun. 28. ex 1. die Maii & 303. 3. vel 2. def. Placidii Valentiniani 11. ex 15. die Oct.

Ev. 407. R. C. 1183. Coss. { Imp. Fl. Theodosius } 1187. F. M. { Indi&. 3.
1186. C. { Jun. XV. } 1188. V. {
Imp. Fl. Placid. Valentinianus IV. }

Iis Coss. pax facta est cum Vandalis, concessâ eis ad habitandum Africæ portione. Gundicarium Burgundionum regem in Galliâ Aetius bello subegit, eundemque non multo post Hunni peremerunt. Is autem annus U. C. supputatur MCLXXXIX. in fine appendicis Marcel. C.

A. M. 4440. Ol. Impp. Theod. jun. 29. ex 1. die Maii & 303. 4. vel 3. def. Placid. Valent. 12. ex 15. die Octob.

Ev. 408. R. C. 1184. Coss. { Fl. Isidorus. } 1188. F. M. { Indi&. 4.
1187. C. { Fl. Senator. } 1189. V. {

Iis Coss. Gothi pacem turbantes, Narbonam obsessam fame presserunt; sed Litorius Comes superveniens, & hostes vi repulit, & civitatem advecto frumento fame liberavit.

Ientinianus, ejus nominis tertius, Theodosii junioris decreto, Ravennæ Imperator Augustus appellatus est circa idus five xv. diem Octobris.

A. M. 4430. Ol. Impp. Theodosii jun. 19. ex 1. die Maii & 301. 2. vel 1. def. Placidii Valentiniani 2. ex 14. die Oct.

Ev. 398. R. C. 1174. 1175. C. Conf. { Imp. Fl. Theodosius Jun. XII. } 1178. F. M. { Indict. 9. }
Imp. Fl. Pl. Valentinianus II. } 1179. V. {

Iis Coss. Patroclus Arelatensis Episcopus à Tribuno barbaro, ad jussionem, ut creditum est, Felicis Magistri militum, trucidatus est. Gunderico regi Vandalorum misere mortuo successit Geisericus, Arianus hæreticus & Catholicorum crudelis persecutor.

A. M. 4431. Ol. Impp. Theodosii jun. 20. ex 1. die Maii 301. 3. vel 2. def. & Placidii Valentiniani 3. ex 15. die Oct.

Ev. 399. R. C. 1175. 1178. C. Conf. { Fl. Hierius. } 1179. F. M. { Indict. 10. }
Fl. Ardaburius. } 1180. V. {

Iis Coss. Bonifacio in Africâ bellum illatum est ad arbitrium Felicis; occisis autem Muvortio & Gallione & Sinoce ducibus, ejus cura translata est in Sigisvultum Comitem: vocatisque in auxilium barbaris mare pervium factum est: Vandalorum gente in Africam ex Hispaniâ trajiciente. Pannoniæ, quæ per quinquaginta annos ab Hunnis retentæ erant, à Romanis receptæ sunt.

A. M. 4432. Ol. Impp. Theodosii jun. 21. ex 1. die Maii 301. 4. vel 3. def. & Placid. Valentin. 4. ex 15. die Oct.

Ev. 400. R. C. 1176. 1179. C. Conf. { Fl. Felix. } 1180. F. M. { Indict. 11. }
Fl. Taurus. } 1181. V. {

Iis Coss. Nestorius Constantinopolitanus Episcopus hæresin

hæresin suam spargere cœpit: prædicans Christum ex Mariâ hominem tantum, & non Deum natum; eique divinitatem postea collatam esse pro merito. Pars Galliarum propinqua Rheno, quam Franci possidentem occupaverant, Aetii comitis armis recepta est. Iisdem Coss. Anglo Saxones in Britanniam venisse observavit antiquitatis peritissimus Gul. Camdenus.

A. M. 4433. Ol. 302. Impp. Theod. jun. 22. ex 1. die Maii
2. vel 301. 4. def. & Placid. Valentin. 5. ex 15. die Oct.

Ev. 401. R. C. 1177. Coss. { Fl. Florentius. } 1181. F. M. { Indict. 12.
1180. C. { Fl. Dionysius. } 1182. V. {

Iis Coss. Felice ad Patritiam dignitatem evecto, Aetius Magister militum factus est. Agricola Hæreticus Pelagianus Ecclesias Britanniae dogmatis sui insinuatione corrumpit; sed adactione Palladii diaconi, Papa Cælestinus Germanum Antissiodorenses Episcopum vice sua misit, ut deturbatis hæreticis Britannos ad Catholicam fidem dirigeret: ut refert Prosper, quanquam corruptus.

A. M. 4434. Ol. Impp. Theodosii jun. 23. ex 1. die Maii
302. 2. vel 1. def. & Plaudii Valentiniani ex 15. die Oct.

R. C. 1178. Coss. { Imp. Fl. Theodosius } 1182. F. M. { Indict. 13.
Ev. 402. { Jun. XIII. }
1181. C. { Imp. Fl. Placid. Valentinianus III. } 1183. V. {

Aetius Felicem cum uxori sua Pedusiâ, & Grunnitum Diaconum sibi insidiantes præsentens interemit. Augustinus Hipponis in Africâ Episcopus, urbe suâ à Vandalis obsessâ, mortuus est.

A. M.

A. M. 3435. Ol. Impp. Theod. jun. 24. ex 1. die Maii &
302. 3. vel 2. def. Placidii Valentiniani 7. ex 15. die Oct.

Ev. 403. R. C. 1179. Coss. { Anicius Bassas. } 1183. F. M. { Indict. 14
1182. C. { Fl. Antiochus. } 1184. V. {

Iis Coss. inquit Prosper, congregatâ apud Ephesum plus ducentorum Synodo sacerdotum (quam Marcellinus ad annum præcedentem refert) Nestorius cum hæresi nominis sui, & cum multis Pelagianis qui cognatum sibi dogma juvabant, damnatus est. Ad Scotos in Christum credentes ordinatus à Papa Cælestino Palladius, & primus Episcopus missus est. Theodosius Imperator inquit Marcellinus Comes, in tritici penuriâ à plebe lapidibus impetitus est.

A. M. 4436. Ol. Impp. Theodosii jun. 25. ex 1. die Maii
302. 4. vel 3. def. & Placidii Valentin. 8. ex 15. die Oct.

R. C. 1180. Coss. { Fl. Aetius Magister u- } 1184. F. M. {
Ev. 404. 1183. C. { triusque militiæ. } 1185. V. { Ind. 15.
Fl. Valerius. }

Iis Coss. Placidia Augustæ instinctu, Bonifacius ex Africâ in Italiam reversus, & Magister militum loco Aetii factus, eum prælio vicit, sed post paucos dies ex vulnere vel morbo mortuus est. Aetius vero inimicos fugiens ad Hunnos pervenit, quorum auxilio pacem Principum, pristinamque dignitatem recepit.

A. M. 4437. Ol. 303. Impp. Theod. jun. 26. ex 1. die Maii &
1. vel 304. 1. def. Placidii Valentiniani 9. ex 15. die Oct.

Ev. 405. R. C. 1181. Coss. { Im. Fl. Theod. Jun. XIV. } 1185. F. M. { Ind. 1.
1184. C. { Fl. Anicius Maximus. } 1186. V. {

Iis Coss. Burgundiones ab Aetio pugna victi sunt. Iisdem Coss. vel sequentibus maxima pars regiæ urbis (scilicet Constantinopolis) pars septentrionalis per tres

tres dies continuos incensa collapsaque est mense Augusto.

A. M. 4438. Ol. Impp. Theod. jun. 27. ex 1. die Maii & 303. 2. vel 1. def. Placidii Valentiniani 10. ex 15. die Oct.

Ev. 406. R. C. 1182. Coss. { Fl. Licinius Aspar. } 1186. F. M. { Indi. 2.
1185. C. L. { Fl. Arcobinda. } 1187. V. }

Iis Coss. Vandali jam nono anno Africam infestantes pactum à Romanis postularunt.

A. M. 4439. Ol. Impp. Theod. jun. 28. ex 1. die Maii & 303. 3. vel 2. def. Placidii Valentiniani 11. ex 15. die Oct.

Ev. 407. R. C. 1183. Coss. { Imp. Fl. Theodosius Jun. XV. } 1187. F. M. { Indi. 3.
1186. C. { Imp. Fl. Placid. Valentinianus IV. } 1188. V. }

Iis Coss. pax facta est cum Vandalis, concessâ eis ad habitandum Africæ portione. Gundicarium Burgundionum regem in Galliâ Aetius bello subegit, eundemque non multo post Hunni peremerunt. Is autem annus U. C. supputatur MCLXXXIX. in fine appendicis Marcel. C.

A. M. 4440. Ol. Impp. Theod. jun. 29. ex 1. die Maii & 303. 4. vel 3. def. Placid. Valent. 12. ex 15. die Octob.

Ev. 408. R. C. 1184. Coss. { Fl. Isidorus. } 1188. F. M. { Indi. 4.
1187. C. { Fl. Senator. } 1189. V. }

Iis Coss. Gothi pacem turbantes, Narbonam obsesam fame presserunt; sed Litorius Comes superveniens, & hostes vi repulit, & civitatem advecto frumento fame liberavit.

A. M. 4441. Ol. 304. Impp. Theod. jun. 30. ex 1. die Maii
 u. vel 303. 4. def. & Placidii Valent. 13. ex 15. die Oct.

Ev. 409. R. C. 1185. C. Coss. { Fl. Actius. } 1189. F. M. { Indict. 5.
 1188. C. { Fl. Sigevultes. } 1190. V.

Iis Coss. bellum adversus Gothos, Hunnis auxilian-
 tibus, gestum est. Geisericus Vandalorum rex Arianus
 Catholicos in Africâ crudeliter persecutus est. Barbari
 piraticam exercere aggressi sunt. Valentinianus Imp.
 Theodosii avunculi sui filiam Eudoxiam uxorem ac-
 cepit.

A. M. 4442. Ol. Impp. Theod. jun. 31. ex 1. die Maii &
 304. 2. vel 1. def. Placidii Valent. 14. ex 15. die Oct.

Ev. 410. R. C. 1186. C. Coss. { Imp. Fl. Theodosius } 1190. F. M. { Indict. 6.
 1189. C. { Jun. XVI. } 1191. V. { Anicius Acilius Gla-
 brius Faustus.

Iis Coss. Piratæ cum alias insulas tum præcipue Si-
 ciliam vastaverunt. Contradis autem prædo cum co-
 mitibus suis captus interfectusque est. Adversus Go-
 thos in Galliâ quædam prospere gesta sunt.

A. M. 4443. Ol. Impp. Theod. jun. 32. ex 1. die Maii &
 304. 3. vel 2. def. Placidii Valent. 15. ex 15. die Oct.

Ev. 411. R. C. 1187. C. Coss. { Imp. Fl. Theodosius } 1191. F. M. { Indict. 7.
 1190. C. { Jun. XVII. } 1192. V. { Fl. Festus.

Iis Coss. Litorius Comes, secundâ ab Aetio Patritio
 potestate cum Gothis temere manum conferens, victus
 captusque & interfectus est: cum quibus nihilominus
 pax redintegrata, quum eam post ancipitis pugnae la-
 chrymabile experimentum humiliter poposcissent. In-
 terea vero Geisericus Carthaginem Africæ provinciæ
 Metropolim invasit, cepitque decimoquarto Kal.
 Novembris.

A. M. 444. Ol. Impp. Theod. jun. 33. ex 1. die Maii &
304. 4. vel 3. def. Placidii Valent. 16. ex 15. die Octob.

R. C. 1188. { Imp. Fl. Placid. Va- } 1192. F. M. { Indi&. 8.
Ev. 413. Cof. { lentinianus V. } 1193. V. {
1191. C. { Fl. Anatolius. }

Iis Cof. Geisericus Siciliam graviter affligens, timore Sebastiani ducis (qui gener fuerat Bonifacii Patritii) ad Carthaginem tuendam reversus est.

A. M. 445. Ol. 305. Impp. Theod. jun. 34. ex 1. die Maii
1. vel 304. 4. def. & Placidii Valent. 17. ex 15. die Oct.

R. C. 1189. { Post. Conf. Im. Fl. Placid. } 1193. F. M. {
Ev. 413. Cof. { Valentin. VI. } 1194. V. { Ind. 9:
1192. C. { Fl. Cyrus Panopelites }
{ sine collega. }

Iis Cof. Theodosius Imp. bellum movit contra Geisericum & Vandalos, missâ classe magnâ cum tribus ducibus, qui cunctando negotium differentes, Siciliæ magis oneri quam Africæ præsidio fuerunt. Marcel. Com. ex Sconhonii editione refert eodem Cof. Persas, Saracenos, Zannos, Isauros, Hunnos finibus suis egressos Romana sola vastasse: Hunnos autem plurima Illyrici oppida excidisse.

A. M. 446. Ol. Impp. Theod. Jun. 35. ex 1. die Maii &
305. 2. vel 1. def. Placidii Valent. 18. ex 15. die Octob.

R. C. 1190. { Fl. Dioscorus; } 1194. F. M. { Indi&. 10.
Ev. 414. 1193. C. Cof. { Fl. Eudoxius. } 1195. V {

Iis Cof. Bledâ & Attilâ fratribus Hunnorum regibus, multarumque gentium ducibus, Illyricum Thraciamque depopulantibus, exercitus qui in Siciliâ morabatur, ad defensionem Orientalium partium reversus est. Cum Geisericus autem à Valentiniano Imperatore pax firmata, & certis spatiis Africa inter utrumque

divisa est. Sub idem tempus stella crinita diu ardens apparuit. A Valente VI. & Valentiniano jun. II. Coss. hucusque recensentur anni LXIV. in fine appendicis Marcellini Comitis.

2. M. 4447. Ol. Impp. Theod. Jun. 36. ex 1. die Maii, & 305. 3. vel 2. def. Placidii Valent. 19. ex 15. die Octob.

R. C. 1191.	Coss.	{ Fl. Anicius Maximus II. ; Fl. Paternus sive Paternus.	1195. F. M.	{ Indi & II.
Ev. 415. 1194. C.			1196. V.	

Iis Coss. Leo Papa Romanus multos in Urbe Manichæos inveniens publicavit, & libros eorum incendit. Theodosius Imperator ex Asianâ expeditione Constantinopolim rediit.

A. M. 4448. Ol. Impp. Theod. Jun. 37. ex 1. die Maii, & 305. 4. vel 3. def. Placidii Valent. 20. ex 15. die Octobr.

R. C. 1192.	Coss.	{ Imp. Fl. Theodosius Jun. XVIII. Cæcina Decius Albinus.	1196. F. M.	{ Ind. 12.
Ev. 416. 1195. C.			1197. V.	

Iis Coss. Attila Rex Hunnorum Bledam fratrem & consortem suum peremit: ejusque populos sibi parere compulit. Severum Presbyterum & Joannem Diaconum Eudoxiæ Reginæ apud Aeliam (sive Hierosolyman) urbem ministrantes, missus ab Imperatore Theodosio maritus Saturninus Comes domesticorum occidit. Eudoxia Saturninum protinus obruncavit: statimque mariti Imperatoris nutu regiis spoliata ministris apud Aeliam remansit moritura.

A. M. 4449. Ol. 306. Imp. Theod. Jun. 38. ex 1. die Maii,
1. vel 305. 4. def. & Placidii Valent. 21. ex 15. die Oct.

R. C. 1193. { Imp. Fl. Placidius Va- } 1197. F. M. { Ind. 13
Ev. 417. Coss. { lentinianus VI. } 1198. V. {
1196. V. { Fl. Nonius. }

Usque ad eos Coss. Prosper Chronicon suum exten-
dit juxta vulgata exemplaria. Quidam eum decennio
ulterius illud perduxisse testantur. Marcellinus comes
ex Sconhonii editione refert, iis Coss. Bledam interfe-
ctum : atque apud Byzantium populari orta in Circo
seditione, multos se invicem occidisse.

A. M. 4450. Ol. 306. 2. vel 1. def. Imp. Theodosii Jun. 39. ex 1. die Maii,
Placidii Valent. 22. ex 15. die Octob.

R. C. 1194. { Fl. Aetius III. } 1198. F. M. {
Ev. 418. Coss. { Q. Aurelius Sym- } 1199. V. { Indict. 14.
1197. C. { machus. }

In Marcellino comite Cuspiniani, is Consulatus
cum proxime præcedente confunditur : in Prosperi au-
tem epilogo proxime præcedens cum penultimo : idem-
que plane omittitur in Victore Episcopo Tunnunensi
qui Chronicon Prosperi continuavit. Sed in Sconhonii,
Marcellino, iis Coss. fertur magna fames Constantino-
polim invasisse, pestisque illico subsecuta : ac templum
Regiæ civitatis igne crematum. Eodem autem anno
Domini vulgari quadragentesimo quadragesimo sexto,
juxta Jordanem sive Jornandem in Annalibus, apud
eundem Cuspinianum, Britanni ab Aetio & Romanis
contra Scotos & Pictos auxilium implorarunt, nec im-
petrarunt. Cæterum hujus simile habetur apud Gildam
Britannicum : *Aetio ter Consuli gemitus Britannorum,*
&c.

A. M. 44511. Ol. Impp. Theod. Jun. 40. ex 1. die Maii, & 306. 3. vel 2. def. Placidii Valentiniani 23. ex 15. die Oct.

R. C. 1195. Ev. 419. Coss. { Faltonius Probus Aly- } 1199. F.M. { Ind. 15
1198. C. { pius, five Caleppius. } 1200. V. {
Fl. Ardaburius. }

Iis Coss. ingente terræ motu Constantinopolis murum cum quinquaginta septem turribus corruerunt : qui deinde intra tres menses Constantini Præfecti prætorio operâ reædificati sunt. Redintegrato Bello Hunnico maximo Attila ad Thermopolim usque infestus pervenit. Arugisus Magister militiæ in ripensi Daciâ, prælio occisus est.

A. M. 4452. 101. Impp. Theod. Jun. 40. ex 1. die Maii, & 306. 4. vel 3. def. Placidii Valent. 24. ex 15. die Oct.

R. C. 1196. Ev. 420. Coss. { Rufus Prætextatus Po- } 1200. F.M. { Ind. 1
1199. C. { stumianus. } 1201. V. {
Fl. Zeno. }

Iis Coss. India provincia Theodosio Principi pro munere tigrim domitam misit, legatis Attilæ à Theodosio depactas olim pecunias efflagitantibus. Eodem tempore, juxta Jornandem in Annalibus, vel anno sequente, Marciani Imperatoris primo, vulgari autem anno Domini quadringentesimo quadragesimo nono juxta Bedam, Anglisaxones à Britannis (accersiti) contra Pictos & Scotos arma converterunt, & post multa bella magnâ ex parte insulâ subactâ potius sunt.

A. M. 4453. Ol. 307. Impp. Theod. Jun. 42. ex 1. die Maii,
1. vel 306. 4. def. & Placidii Valent 25. ex 14. die Oct.

R. C. 1197. { Turcius Secundus Afte- } 1201. F.M { Ind. 2.
Ev. 421. Coss. { rius. } 1202. V. {
1200. C. { Fl. Protogenes. }

Iis Coss. arte Aetii, inter Attilam Hunnorum Regem
Gallias aliasque circum provincias vastantem & Go-
thos prælio concitato, Theodericus Rex Gothorum ce-
cidit. Cui Torismodus filius successit.

A. M. 4454. Ol. 307. 2. vel 1. def. Impp. Theodosii Jun. 43. ac ultimo, Mar-
ciani autem 1. ex 28. die Julii, & Pla-
cidii Valentiniani 26. ex 15. die Oct.

R. C. 1198. { Imp. Fl. Placidius Va- } 1202. F.M { Ind. 3.
Ev. 422. Coss. { lentinianus VII. } 1203. V. {
1201. V. { Gennadius Valerius Cor-
vinus Avienus. }

Iis Coss. Imperator Fl. Theodosius Junior lapsu ex
equo, Constantinopoli mortuus est, XXVIII. die Julii,
sive v. Kal. Augusti; transactis Imperii post mortem
Arcadii Patris annis quadraginta duobus ac fere tri-
mestri, non tantum annis triginta octo, ut habetur apud
Evagrium Scholasticum in fine libri primi Ecclesiasticæ
Historiæ. Ei autem successit, Pulcheriæ sororis ipsius
studio, Fl. Marcianus Thrax sive Illyrius: creatus
Imperator, ut habent Fasti Græci, mense Augusto, an-
te VIII. Kal. Septembris, die quinto (scilicet Septi-
manæ) sed revera die sexto, nisi creatus sit præcedente
anno juxta Bedæ calculum. Mox autem Chrysaphus
præpotens Theodosii Eunuchus, Eutychetis hæretici
amicus interfectus est.

A. M. 4455. Ol. Impp. Marciani 2. ex 28. die Julii & 307. 3. vel 2. def. Placidii Valentiniani 27. ex 15. die Oct.

Ev. 423. R. C. 1199. Coss. {Im. Fl. Marcianus.} 1203. F. M. {Indict. 4.
1202. C. {Glopius Adelphius} 1204. V.

Iis Coss. septingentorum & triginta Patrum sancta & universalis Synodus, indicta à Marciano, ipso Imperii sui exordio, contra Eutychetem nefandissimorum præfulem monachorum apud Chalcedonem, VIII. Kal. Octobris collecta & celebrata est: quâ Synodus Ephesina, habita ante biennium pro Eutychete, abdicata est. Iisdem Coss. Romani Aetio duce, Gothis auxiliariis, contra Attilam in campis Catalaunicis ingente pugna conflixerunt, eumque superatum in superiorem Galliam fugere compulerunt. Quam pugnam Jornandes in annalibus apud Cuspinianum ad annum præcedentem referre videtur: ipsam nihilominus diversam statuens ab ea, qua Theodoricus rex occisus est: quam alii eandem cum hac faciunt.

A. M. 4456. Ol. Impp. Marciani 3. ex 28. die Julii, & Placidii Valentiniani 28. ex 15. die Octob.

Ev. 424. R. C. 1200. Coss. {Herculanus.} 1204. F. M. {Indict. 5.
1203. C. {Asporatus.} 1205. V.

Iis Coss. (qui prorsus desunt apud Victorem Tunnunensem) Attila recollectis viribus Aquileiam vi magnâ diu obsessam cepit; & circumquaque prædis & cædibus furibundus debacchatus est: donec Valentinianus Imperator Leone Papâ legato pactum cum eo fecit. Quod Jornandes item refert ad annum præcedentem. Iisdem Coss. Marcianus Imperator suis statuit decretis, ut hi qui Consules fieri cupiebant, nihil æris in publicum spargerent; sed statutam pecuniam ad reparandum urbis aquæ ductum dependerent. Eodem tempore tres magni lapides è cælo in Thraciâ ceciderunt, inquit Marcellinus Comes.

A. M.

A. M. 4457. Ol. 308. Impp. Marciani 4. ex 28. die Julii. &
1. vel 307. 4. def. Placidii Valent. 29. ex 15. die Octob.

Ev. 425. R. C. 1201. Coss. { Fl. Opilio. } 1205. F. M. { Indict. 6.
1204. C. { Fl. Vincomalus. } 1206. V.

Iis Coss. Marcellinus Comes longā narratione refert Joannis Baptistæ scilicet caput inventum, mense Februario die vicesimo quarto, qui in Fastis Græcis refertur decimus octavus, anno secundo Alexandrino DECLXIII. Antiochino DI. media jejuniorum paschaliū septimanā : (id autem magis utique convenit anno præcedenti, quo Pascha fuit XXIII. die Martii) & Pulcheriam Augustam Marciam uxorem mortuam esse. Verum annus Antiochenus apprime convenit illis Coss. contra quod putavit Scaliger.

Cassiodorus autem & Victor Tununensis Attilam in suis sedibus, iisdem Coss. referunt esse mortuum : de cujus regno dum filii dimicarent, Hunnos vastatos & diminutos esse.

A. M. 4458. Ol. Impp. Marciani 5. ex 28. die Julii, &
308. 2. vel 1. def. Placidii Valent. 30. ex 15. die Octob.

Ev. 426. R. C. 1202. Coss. { Fl. Aetius. } 1206. F. M. { Indict. 7.
1205. C. { Fl. Studius. } 1207. V.

Aetius Patritius, filii sui Consulatu, à Valentiniano Imperatore, cum Boëtio amico, in palatio trucidatus est.

A. M. 4459. Ol. Imp. Marciani 6. ex 28. die Julii, & An-
 368. 3. vel 2. def. nicii (sive Petronii) Maximi 1. ex 17.
 Martii: atque Mæcili Aviti 1. ex 10. d. Jul.

R. C. 1203. { Imp. Fl. Placidius Va- } 1207. F. M. { Ind. 8.
 Ev. 427. Coss. { lentinianus VIII. } 1208. V. {
 1206. C. { Fl. Anthemius. }

Iis Coss. (ad quos usque Prosperum Aquitanum Chronicon suum perduxisse asserunt Jornandes & Gennadius) Valentiniano Imperatore Romæ perempto in Campo Martio, anno Imperii à Joannis Tyranni cæde tricesimo xvi 1. die Martii, sive xvi. Kal. Aprilis, creatus est Imperator Fl. Anicius (sive Petronius) Maximus. Idemque interfectus est tertio Imperii mense, pridie Idus sive xii. die Junii. Tertio autem die postea Geisericus Vandalorum Rex Romam intravit & per xii. dies multis opibus spoliavit: annis quadraginta (quinque juxta Paulum Diaconum) quatuor postquam capta erat ab Alarico. Deinde vero in Galliis Fl. Mæcilius Avitus Imperator creatus est, vi. Id. sive 10. die Julii: inquit Tunnunensis & alius incertus auctor continuans Prosperi Chronicon, apud Cuspinianum: qui præterea refert Sabariam terræ motu everfam esse vi 1. Idus Septembris, die veneris: sed videtur legendum v. Idus, vel die Mercurii, alioquin hoc contigerit anno sequente.

A. M. 4460. Ol. Impp. Marciani 7. ex 28. die Julii, & va-
 368. 4. vel 3. def. cationis Imperii Occidentalis, 1. ex 17.
 die Maii.

R. C. 1204. { Fl. Joannes. } 1208. F. M. { Ind. 9.
 Ev. 428. Coss. { Fl. Varari, sive Va- } 1209. V. {
 1207. C. { fanes. }

Iis Coss. Ricimerus Magister militum Fl. Mæcilius Avitum Imperatorem superavit; ac deinde Placentiæ captum

captum & Imperio quasi decemestri abdicare co-
actum, Episcopum fecit, interfecto Messiano Patritio
ejus, xvi. die Maii, sive xvi. Kal. Junii. Inde autem
vacavit Imperium Occidentale ad undecimum usque
menssem.

A. M. 4461. Ol. 309. Impp. Leonis I. ex 26. die Januarii
1. vel 308. 4. def. & Majorani I. ex Kal. Aprilis.

Ev. 4291 R. C. 1205. Coss. { Fl. Constantinus. } 1209. F. M. { Indict. 10.
1208. C. { Fl. Rufus, } 1210. V. {

Iis Coss. sub initium prænotati naturalis anni Mundi
& Evangelii, Marciano Imperatore mortuo, postquam
imperaverat sex annos & sex menses (quanquam
Tunnunensis ei ascribit disertis verbis tantum quinque
annos & sex menses, demto etiam dicto Consulatu Her-
culani & Asporatii) xxvi. die Januarii sive vii. Kal.
Februarii : in Orientis Imperio Senatus & militum suf-
fragiis successit Fl. Leo, Thrax. Ejus autem voluntate
Occidentis Imperator creatus est Fl. Julius Valerius
Majoranus, Kalendis Aprilis. Cæterum ab eo anno
refert Jornandes sive Jordanes, in Annalibus apud Cus-
pinianum, Victorinum Paschales cyclos inchoasse, ip-
sumque fuisse annum Domini quadringentesimum
quingagesimum sextum, quum antea Imperii Mar-
ciani initium statuisset anno quingagesimo, eatenus
etiam ipse congruens Victoris Tunnunensis calculo.
Verum hic asserit eo anno quo mortuus est Marcianus,
Pascha Domini celebratum esse quarto Kal. April.
nempe Pascha *σαυρώσιμον* sextâ feriâ, qua Dominus
est crucifixus, quæ tamen per errorem ad sextum Kal.
tanquam diversa statuitur : quum Pascha *ἀναστάσιμον*
quo celebratâ sit resurrectio Christi, die Dominico
pridie Kal. April. fuerit vulgari anno Domini qua-
dringentesimo quingagesimo septimo.

Porro autem eodem anno, autumnii tempestate, An-
tiochiæ

riochiæ ingens terræ motus contigit, uti refert Evagrius Ecclesiasticæ Historiæ lib. 2. capite 12. (& Niceph. Callistus lib. 13. cap. 20.) nempe anno Antiochinorum quingentesimo sexto, circa quartam horam noctis, die decimo quarto mensis Gorpiaei sive Septembris, *κυρίας* (sive *κυριακῆς*) *ἐπιγελαλεύσεως ἡμέρας*, per Indictionem undecimam, nimirum ineuntem. Quem quidem terræ motum Scaliger in annotationibus ad Eusebii Chronicon & libro tertio Canonum Chronologicorum de Epochâ Antiochinorum perperam refert ad decimum quartum diem Septembris sequentis anni Domini CDLVIII, tanquam diem Dominicum: quum Epiphanius non dicat terræ motum contigisse die Dominico, ut interpretatur Scaliger; verum nocte decimi quarti diei Septembris, ac diem Dominicum *ἐπιγελαῦσαν*, id est, deinceps excepisse sive insecutum esse illam noctem: ideoque hoc anno videlicet Domini CDLVII: ac proinde consequens sit, Antiochinorum Epocham juxta Evagrium convenire ineunti mensi Gorpiaeo anni quarti Olympiadis CLXXXII. cui etiam imputatum sit initium Indictionum per universum Orientis Imperium, quemadmodum nos supra posuimus; neutiquam Hyperberetæo sive Octobri sequentis anni primi Olympiadis CLXXXII. veluti in Eusebii Chronico posuit Scaliger. Illud tamen observandum est, Evagrium annum hunc appellare Leonis Imperatoris secundum, quippe qui pleraque ex parte undecimæ Indictioni congruat, quum alioqui sit primus definens: veluti etiam nos deinceps eandem Indictionem, non modo ad eundem illius Imperatoris annum, atque Consulatum eodem mense ineuntem, sicut & Marcellinus Comes, sed etiam ad insequentem annum naturalem mundi ac Evangelii, pariter atque Romæ Conditiæ referimus; neque vero aliter commodius facere possumus.

A. M. 4461. Ol. Impp. Leonis 2. ex 26. die Januar. &
309. 2. vel 1. def. Majorani 2. ex Kal. April.

R. C. 1206. Ev. 430. Coss. { Imp. Fl. Leo. } 1210. F. M. { Indi& 11
1209. C. { Im. Fl. Julius Valeri- } 1211. V. {

Iis Coss. Leo Imp. pro tomo Chalcedonenſi per Epiſtolas exquisivit Episcoporum ſententias, eaſque conſonantes ſuſcepit. Majoranus Imp. contra Vandalos in Africam movit procinctum.

A. M. 4463. Ol. Imp. Leonis 3. ex 26. die Januar. &
309. 3. vel 2. def. Majorani. 3. ex Kal. April.

R. C. 1207. Ev. 431. Coss. { Fl. Ricimer Magiſter } 1211. F. M. { Indi& 12.
1210. C. { utriusque militiæ. } 1212. V. {

Iis Coss. Suevi Galliciam, & Gothi Bæticam Provincias vaſtarunt. Iſaac Presbyter Antiochiæ ruinam Elegiaco carmine planxit.

A. M. 4464. Ol. Impp. Leonis 4. ex 26. die Januar. &
309. 4. vel 3. def. Majorani 4. ex Kal. April.

R. C. 1208. Ev. 432. Coss. { Magnus. } 1212. F. M. { Indi& 13.
1211. C. { Apollonius. } 1213. V. {

Iis Coss. Majoranus Imp. factâ cum Theodorico & Gothis pace, contra Vandalos atque Suevos Galliciam & Luſitaniam deprædantes, ſuo illos aſcivit auxilio.

A. M. 4465. Ol. 310.
3. vel 309. 4. def.

Impp. Leonis 5. ex 26. die Januar. &
Majorani 5. ex Kal. April. atque Vibii
Severi 1. ex 19. die Novemb.

Ev. 433. R. C. 1209.
1212. C.

Coff. { Fl. Severinus. } 1213. F. M. { Indi&. 14.
Fl. Dagalaiphus. } 1214. V.

Iis Coff. Majoranus Imperator Hispanias petens, classem contra Vandalos paravit, quæ ab illis direpta est. Romam autem revertens, à Ricimere Patritio, Dertonæ coactus est Imperio abdicare, iv. Non. five 2. die Augusti; & ad fluvium Hiram interfectus vi. die five viii. id. ejusdem mensis. Deinde vero post alterius fere quadrimestris interregnum, ab eodem Ricimere, Ravennæ Imperator Occidentalis creatus est, Fl. Vibius Severus, xix. die Novemb. five xiii. Kal. Decembr.

A. M. 4466. Ol.
310. 2. vel 1. def.

Impp. Leonis 6. ex 26. die Januar. &
Severi 2. ex 19. die Novembr.

Ev. 434. R. C. 1210.
1213. C.

Coff. { Imp. Fl. Leo II. } 1214. F. M. { Indi&. 15.
Imp. Fl. Vibius Se- } 1215. V.

Iis Coff. Rabennus in Galliâ Comes Theoderico Gothorum Regi Narbonam tradidit. In Gallicâ villâ homines & greges mirum in modum fulmine tacti combusti sunt. Jacobus Achaius medicus peritus magnâ auctoritate & fiduciâ Leonem Imperatorem febře defatigatum sanavit.

A. M. 4467. Ol.
310. 3. vel 2. def.

Impp. Leonis 7. ex 26. die Januar. &
Severi 3. ex 19. die Novembr.

Ev. 435. R. C. 1211.
1214. C.

Coff. { Cæcina Decius Basi- } 1215. F. M. { Indi&. 1.
lius Felix. } 1216. V.

Iis Coff. qui cum præcedentibus confunduntur apud Tunnunensem nihil memorabile gestum legitur.

A. M.

A. M. 4468. Ol. Impp. Leonis 8. ex 26. die Januar. &
310. 4. vel 3. def. Severi 4. ex 19. die Novemb.

Ev. 436. R. C. 1212. C. Coss. { Fl. Rusticus. } 1216. F. M. { Ind. 21
1215. C. { Fl. Anicius Olybrius. } 1217. V. {

Iis Coss. Rex Alanorum Beorgor, prope Bergomum
civitatem Venetiæ, à Ricimere Patritio occisus est.

A. M. 4469. Ol. 311. Impp. Leonis 9. ex 26. die Januar. &
3. vel 310. 4. def. Severi 4. atque ultimo.

Ev. 437. R. C. 1213. C. Coss. { Fl. Hermenericus. } 1217. F. M. { Indi. 3.
1216. C. { Fl. Basiliscus. } 1218. V. {

Iis Coss. Severus Imperator, fraude ut putatum est
est Ricimeris, Romæ in Palatio, veneno interiit, xv.
die Augusti, five xviii. Kal. Septembr. postquam im-
peraverat fere quatuor annos. Inde vacavit Occiden-
tale Imperium ad annum & octimestre. Constantino-
polis inopinato igne magnâ ædium strage arsit qua-
triduo.

A. M. 4470. Ol. Impp. Leonis 10. ex 26. die Januar.
311. 2. vel 1. def.

Ev. 438. R. C. 1214. C. Coss. { Imp. Fl. Leo III. sine } 1218. F. M. { Indi. 4.
1217. C. { Collega. } 1219. V. {
Ex Kal. Jul. Suff. Tib. }
Fab. Titianus. }

Circa id tempus Vandali in Siliciâ per Marcellinum
victi cæsi & fugati sunt.

A. M. 4471. Ol. Impp. Leonis 11. ex 26. die Januar. &
311. 3. vel 2. def. Fl. Anthemii 1. ex 12. die Aprilis.

Ev. 439. R. C. 1215. C. Coss. { Fl. Pusæus. } 1219. F. M. { Indi. 5.
1218. C. { Fl. Joannes. } 1220. V. {

Iis Coss. Fl. Anthemius, Marciani quondam Impera-
toris gener, à Leone, ex Patritio Cæsar ordinatus, in
Italiam

Italiam missus, & tertio ab urbe milliario Imperator creatus est, prid. id. five x i r. die Aprilis. Bigelis Getarum Rex ab Ardabure Asparis filio occisus est.

A. M. 4472. Ol. Impp. Leonis 12. ex 26. die Januar. & 311. 4. vel 3. def. Authemii 2. ex 12. die April.

R. C. 1216. P. C. { Imp. Fl. Anthemi- } 1220. F. M. { Indict. 6.
Ev. 440. 1219. C. { us II. } 1221. V. {
Sine Collega. }

Eo Coss. Marcellinus Patritius occisus est in Sicilia, mense Augusti.

A. M. 4473. Ol. 312. Impp. Leonis 13. ex 26. die Januar. & Anthemii 3. ex 12. die April.

R. C. 1217. Coss. { Fl. Marcianus. } 1221. F. M. { Indict. 7.
Ev. 441. 1220. C. { Fl. Zeno Isauricus. } 1222. V. {

Iis Coss. Arabundus five Servandus Gallorum Praefectus Imperium affectans, in exilium pulsus est. Caput Denficis Hunnorum Regis filii Attilæ, Constantinopolim allatum est.

A. M. 4474. Ol. Impp. Leonis 14. ex 26. die Januar. & Anthemii 4. ex 12. die April.

R. C. 1218. Coss. { Fl. Severus. } 1222. F. M. { Indict. 8.
Ev. 442. 1221. C. { Fl. Jordanes. } 1223. V. {

Iis Coss. Romanus Patritius affectans Imperium, jussu Anthemii capite cæsus est. Arelatum & Massilia à Gothis occupata sunt.

A. M. 4475. Ol. Impp. Leonis 15. ex 26. die Januar. &
312. 3. vel 2. def. Anthemii 5. ex 12. die April.

Ev. 443. R. C. 1219. C. Coll. { Imp. Fl. Leo IV. } 1223. F. M. { Indict. 9.
1222. C. { Fl. Probianus. } 1224. V.

Iis Coss. Aspar primus Patritiorum, cum Ardabure
& Patriculo filiis, illo quidem olim Patritio, hoc autem
Cæsare generoque Leonis appellato, Constantinopoli
in palatio interfecti sunt.

A. M. 4476. Ol. Impp. Leonis 16. ex 26. die Januar. &
312. 4. vel 1. def. Anthemii 6. ex 12. die Apr. atque Oly-
brii 1. ex 11. die Jul.

Ev. 444. R. C. 1220. C. Coll. { Fl. Festus } 1224. F. M. { Indict. 10.
1223. C. { Fl. Marcianus. } 1225. V.

Iis Coss. qui cum sequente defunt apud Tunnunensem,
bellum civile gestum est Romæ inter Anthemium Im-
peratorem & Ricimerum Patritium ejus socerum: at-
que occiso Anthemio XI. die sive v. id. Jul. postquam
imperaverat quinque annos & tres menses; antea ap-
pellatus, tunc confirmatus est Imperator Fl. Anicius O-
lybrius. Defunctus vero etiam est Ricimer xvi 111. die
Augusti. Defunctus autem est Olybrius quoque Im-
perator eodem anno xxi 111. die Oct. sive 10. Kal. Nov.
iv. mense Imperii post occisum Anthemium; & vaca-
vit Imperium Occidentale deinde mensibus quatuor.
Vesuvio monte ignibus denuo erumpentibus cineres
Byzantium usque tractum perlati sunt. Antiochia
etiam iterum terræ motu vehementissime concussa.

A. M. 4477. Ol. 313. Impp. Leonis 17. ex 26. die Januar.
1. vel 312. 4. def. & Fl. Glicerii 1. ex 5. die Martii.

Ev. 445. R. C. 1221. C. Coll. { Imp. Fl. Leo V. } 1225. F. M. { Indict. 11.
1224. C. { Sine Collega. } 1226. V.

Leo Imperator, Consul V. nepotem suum ex Ariadnâ
filia & Zenone Isaurico, Fl. Leonem infantem, Imperii
F f f
Con-

fortem fecit, iv. die Februarii. Fl. Glicerius Domesticus, Gundibali Patritii operâ, Occidentis Imperator apud Ravennam creatus est, v. die sive III Nonas Martii.

A. M. 4478. Ol. 313. 2. vel 3. def. Imppp. Zenonis 1. ex 19. die Januar. & Glicerii 2. ex 5. die Mart. atque Julii Nepotis 1. ex 24. die Junii.

Ev. 446. R. C. 1222. 1225. C. Conf. { Im. Fl. Leo junior. } 1226. F. M. { Ind. 12 }
 { Sine Collega. } 1227. V. { }

Eo Cof. mortuo Leone Imperatore sub Idus Januarii, postquam imperaverat proxime septemdecim annos; xix. die Januar. sive xiv. Kal. Febr. tanquam à Leone Juniore Imperatore filio suo, creatus est Imperator Fl. Zeno Isauricus. Glicerio Imperatore abdicare coacto, Imperii anno secundo mense quarto, die xxiv. Jun. sive vii. Kal. Jul. Imperium Occidentale adeptus est Fl. Julius Nepos, Marcellini quondam Patritii sororis filius. Eodem anno, mense Dio sive Novembre juxta Fastos Græcos mortuus est Leo Junior: cui una cum avo Imperii anni xvii. ac menses tantum vi. vel vii. ascripti leguntur apud Marcellinum.

A. M. 4479. Ol. 313. 3. vel 2. def. Imppp. Zenonis 2. ex 19. die Januar. & Nepotis 2. ex 24. die Jun. atque Momyllii Augustuli 1. ex 31 die Octobr.

Ev. 447. R. C. 1223. 1226. C. Conf. { Imp. Fl. Zeno Isauricus II. } 1227. F. M. { Ind. 12 }
 { Sine Collega. } 1228. V. { }

Eo anno Zeno Imperator, Verinæ socrus suæ & Vasilisci fratris ejus insidiis circumventus, cum Ariadnâ uxore suâ in Isauriam profugit, Basilisco Imperium invadente. Orestes Patritius Ravennam cum exercitu introivit, & fugavit Imperatorem Nepotem ad Dalmatias, xxviii. die Augutt. sive v. Kal. Sept. post Imperii ejus annum

annum & bimestre, eodemque anno filium suum Fl. Momyllium Augustulum, Ravennæ creavit Imperatorem Occidentalem, xxxi. die Octobr. five prid. Kal. Novemb.

Imppp. Zenonis 3. ex 19. die Januar. & A. M. 4480. Ol. Momyllii Augustuli primo ac ultimo : 313. 4. vel 3. def. atque Regis Italiæ Odoacris 1. ex 23. die Augusti.

Ev. 448. R. C. 1224. Coss. { Fl. Basiliscus II. { 1228. F. M. { Indict. 14.
1227. C. { Fl. Armatus. { 1229. V. {

Iis Coss. Odoacer rex Torcilingorum & Rugorum, cum multis barbarorum auxiliis, pervasâ Italiâ Romanam obtinuit; & Momyllium Augustulum Imperio, mense ejus decimo, abdicare coactum exilio damnavit, xxi. die Augusti five x. Kal. Septembr. ipseque Regis Italiæ nomen assumpsit, cum tamen nec regni insignibus nec purpurâ uteretur: Oreste & Paulo ejus fratre paucis diebus postea occisis. Ita Romanum Imperium in Occidente, anno Urbis conditæ vero quidem quarto & vicesimo, at Varroniano undetricesimo supra millesimum ac ducentesium, cessatum est inde per annos trecentos viginti quatuor, usque ad Imperium Caroli Magni. Iisdem Coss. Zeno Imperator, vicesimo mense Constantinopolim redux, Imperium recuperavit, die vii. five vii id. Novembr. Basilisco cum uxore & filiis in exilium in Cappadociam pulso, qui ibi interiit.

A. M. 4481. Ol. 314. Imp. Zenonis 4. ex 19. die Januar. & 1. vel 313. 4. def. Reg. Odoacris 2. ex 23. die August.

Ev. 449. R. C. 1225. P. C. { Fl. Basilisci II. { 1229. F. M. { Indict. 15.
1228. V. { Fl. Armatus. { 1230. V. {

Eo anno (qui in Goltzii Fastis Consularibus omis-
sus est) Odoacer Rex, Italiâ subjugatâ, ut terrorem
Fff 3 suum

suum Romanis indicaret, Bracilam Comitem apud Ravennam occidit, v. id. Julias.

A. M. 4483. Ol. Impp. Zenonis 5. ex 19. die Januar. & 314. 2. vel 1. def. Regis Odoacris 3. ex 23. die August.

Ev. 450. R. C. 1226. Cof. { El. Illus. } 1230. F. M. { Indict. 1. }
1239. C. { Sine Collega. } 1231. V.

Eo anno, qui omissus est apud Tunnunensem, vel sequente utpote anno Domini CDLXXVII. Jordanes in Annalibus apud Cuspinianum refert Geiserici Regis Vandalorum in Africa mortem, & initium regni Hunerici filii ejus: cujus mortem refert Tunnunensis eodem vel insequente anno; cum mortem illius retulisset ante annos quatuordecim, Rustico & Olybrio Cof.

A. M. 4483. Ol. Impp. Zenonis 6. ex 19. die Januar. & 314. 3. vel 2. def. Regis Odoacris 4. ex 23. die August.

Ev. 451. R. C. 1227. Cof. { Im. El. Zeno III. } 1231. F. M. { Indict. 2. }
1230. C. { Sine Collega. } 1232. V.

Eo Cof. refert Sconhonii Marcellinus Sabinianum Magnum Illyricianæ militiæ ductorem creatum, Theodericum Regem debacchantem apud Græciam ingenio magis quam virtute deterruisse.

A. M. 4484. Ol. Impp. Zenonis 7. ex 19. die Januar. & 315. 4. vel 3. def. Regis Odoacris 5. ex 23. die August.

Ev. 452. R. C. 1228. Cof. { Bl. Basilii Junior. } 1232. F. M. { Indict. 3. }
1231. C. { Sine Collega. } 1233. V.

Eo Cof. refert vetus Chronicon Cuspiniani Nepotem (quondam) Imperatorem occisum esse VII. id. Julias. Ac ejusdem Marcellinus eodem Cof. sed Indictione quartâ, urbem Regiam (Constantinopolim) assiduò

assiduo terræ motu quassatam magnopere; cujus for-
midolosus dies deinceps celebratus sit nono Kalendas
Octobris sive **xxiii. die Septembris**: unde liquet no-
vam Indictionem cœpisse initio ejusdem mensis.

A. M. 4485. Ol. 315. Impp. Zenonis 8. ex 19. die Januar.
1. vel 314. 4. def. & Regis Odoacris 6. ex 23. die Aug.

Ev. 452. R. C. 1229. Cof. { Fl. Placidus. } 1233. F. M. { Indict. 4.
1232 C. { Sine Collega. } 1234. V.

Eo Cof. qui item omissus est apud Tununensem, Scon-
honii Marcellinus refert Theodericum Triarii filium
regem Gothorum, accitis suis usque ad Anaplum, quar-
tum Urbis Romæ milliarium advenisse. Continuo au-
tem revertentem in Illyricum interiisse: eodemque an-
no Sabinianum Magnum mortuum esse. Cassiodorus
vero & Jordanes referunt eodem anno Odoacrem Ro-
mæ regnantem, Odinam sive Onidam Regem in Dal-
matii vicissè & peremisse.

A. M. 4486. Ol. Impp. Zenonis 9. ex 19. die Januar. &
315. 2. vel 1. def. Reg. Odoacris 7. ex 23. die Aug.

Ev. 454. R. C. 1230. Cof. { Fl. Severinus. } 1234. F. M. { Indict. 5.
1233. C. { Tib. Trocundus. } 1235. V.

Iis Cof. inquit Sconhonii Marcellinus, Theodericus
cognomento Volamer (sive Amalus) utramque Mace-
doniam Thessaliæque depopulatus est, & Larissam
Metropolim deprædatus.

A. M. 4487. Ol. Impp. Zenonis 10. ex 19. die Januar. &
315. 3. vel 2. def. Regis Odoacris 8. ex 23. die Aug.

Ev. 455. R. C. 1231. Cof. { Anicius Faustus } 1235. F. M. { Indict. 6:
1234. C. { Sine Collega. } 1236. V.

Eo Cof. idem Theodericus Theodmari filius rex
Ostrogothorum, Zenonis muneribus pacatus, magister-
Fff 3 que

que militiæ factus; creditam sibi Ripensis Daciæ partem, Mæsiæque inferioris obtinuit. Leontius in Isauriâ ut refert Tunnunenſis, Illi ſive Hylli Patritii factione tyrannidem arripuit.

A. M. 4488. Ol. Impp. Zenonis 11. ex 19. die Januar. & 315. 4. vel 3. def. Reg. Odoacris 9. ex 23. die Aug.

R. C. 1232. Theodericus Amalus } 1236. F. M. {
Ev. 456. Rex Goth. }
1235. C. Coſſ. Flavius Venantius } 1237. V. { Ind. 7.
Decius.

His Coſſ. refert Marcellinus Comes, Illum natione Iſaurum cum Leontio tyrannidem arripuiſſe: & Hunericum Vandalorum regem Catholicos in Africâ crudeliter perſecutum eſſe.

A. M. 4489. Ol. 316. Impp. Zenonis 12. ex 19. die Januar. & 1. vel 315. 4. def. & Reg. Odoacris 10. ex 23. die Aug.

R. C. 1233. Q. Aurelius Symmachus } 1237. F. M. {
Ev. 457. Coſſ. }
1236. C. Sine Collega. } 1238. V. { Ind. 1.

Eo anno Jordanes in Annalibus Hunericum Vandalorum Regem mortuum eſſe refert. Longinus, poſt decennalem cuſtodiam ab Illo ſibi in Iſauriâ inſlictam, Conſtantinopolim ad Zenonem fratrem ſuum & Imperatorem advenit,

A. M. 4490. Ol. Impp. Zenonis 13. ex 19. die Januar. & 316. 2. vel 1. def. Reg. 11. ex 23. die Aug.

R. C. 1234. Decius Maurus Cæcina } 1238. F. M. {
Ev. 458. 1237. C. Coſſ. }
Fl. Longinus. } 1239. V. { Ind. 9.

Iſtic quidam Faſti Decium, alii Longinum ſolum Coſ. referunt, nec aliud quicquam memorabile.

A. M. 4491. Ol. Impp. Zenonis 14. ex 19. die Januar.
316. 3. vel 2. def. & Regis Odoacris 12. ex 23. die Aug.

R. C. 1235. { Anicius Manlius Seve- } 1239. F. M. {
Ev. 459. 1238. C. Cos. { rinus Boetius. } Ind. 10.
Sine Collega. } 1240. V. {

Eo Consule, Theodericus Rex, Zenonis beneficiis fa-
tius, versus Constantinopolin usque ad Melentiadam
oppidum infestus accessit, plurimisque locis igne cre-
matis, ad Novensem Moesiæ civitatem remeavit. Eo-
dem Cos. Odoacer Phæba sive Febano rege Rugorum
victo captoque potitus est, sub XVI I. Kal. Decemb.

A. M. 4492. Ol. Impp. Zenonis 15. ex 19. die Januar. &
316. 4. vel 3. def. Reg. Odoacris 13. ex 23. die Aug.

R. C. 1236. { Claudius Julius Ae- } 1240. F. M. {
Ev. 460. 1239. C. Cos. { desius Dynamius. } Indi&. 11.
Fl. Sifidius. } 1241. V. {

His Coss. inquit vetus Chronicon Cuspiantani, arsit
pons Apollinaris noctu in Paschâ, xv. Kal. Maii, id est,
XVII I. die Aprilis. Leontius & Illus tyranni in pa-
pyrio Isauriæ castello capti decollatique sunt. Theo-
dericus Rex Ostrogothorum cum omnibus copiis in
Italiam tendit.

A. M. 4493. Ol. 317. Impp. Zenonis 16. ex 19. die Januar.
1. vel 316. 4. def. & Reg. Odoacris 14. ex 23. d. Aug.

R. C. 1237. { Avicius Probinus. } 1241. F. M. {
Ev. 461. 1240. C. Cos. { Eusebius. } Indi&. 12
} 1242. V. {

His Coss. juxta Cassiodori Chronicon, Theodericus
Rex Odoacrem duobus præliis vicit, priore ad Sonti-
um fluvium prope Aquileiam, posteriore ad Vero-
nam.

A. M. 4494. Ol. Imp. Zenonis 17. ex 19. die Januar. &
917. 2. vel 1. def. Reg. Odoacris 15. ex 23. die Augusti.

Ev. 462. R. C. 1238. Coss. { Avienus Faustus Junior. } 1242. F.M. { Ind. 13
1241. C. { Fl. Longinus } 1243. V. }

His Coss. Theodericus ad Abduam sive Ducam fluvium, tertio certamine superavit Odoacrem: qui Ravennam fugiens v. r. id. Jul. obsidione inclusus est.

A. M. 4495. Ol. Imp. Anastasii 1. ex 6. die Aprilis, &
317. 3. vel 2. def. Regis Odoacris 16. ex 23. die Aug.

Ev. 463. R. C. 1239. Coss. { Fl. Olybrius Junior. } 1243. F.M. { Ind. 14.
1242. C. { Sine Collega. } 1244. V. }

Iis Coss. Odoacer Ravennâ egressus noctu ad pontem Candidium quarto certamine à Theoderico superatus est. Gundamundus Vandalorum Rex, pace cum Romanis factâ, à Sicilia solitâ deprædatione cessavit. Mortuo Zenone postquam à Leonis senioris mortē imperaverat etiam ipse annos septendecim & fere trimestre, non semestre, ut exhibet Sconhoni Marcellinus, vii 1. id. sive vi. die April. Ariadnes ejus viduæ operâ ex Silentario Imperator creatus est Fl. Anastasius Dicorus: transactis, juxta Evagrium, Ecclesiasticæ historiæ lib. iii. cap. xxix. auctore Eustathio Syro historico, annis ccvii. ab initio Imperii Diocletiani; dxxxii. & mensibus vii. ab Augusti Imperio (nimirum putato à primo Consulatus) dcccxxxii. itemque mensibus vii. ab Imperio Alexandri, utique putato à prima ejus victoriâ Persicâ; reliqui vero numeri apud eum corrupti sunt; ut & numerus anni Antiocheni in fastis Siculis, ejusdem Anastasii initio, biennio minor justo, quemadmodum agnoscit etiam Scaliger, Canonum Hagiogicorum Chronologiæ libro tertio.

A. M. 4496. Ol. Imp. Anastasii 2. ex 6. die Aprilis, &
317. 4. vel 3. def. Reg. Odoacris 17. ex 23. die Augusti.

R. C. 1240. { Imp. Flavius Anastasius } 1244. F. M. {
Ev. 464. Coss. { Dicorus. } Ind. 15.
1243. C. { Fl. Rufinus. } 1245. V. {

His Coss. Isauri Imperium sibi vindicare nitentes,
moto contra Anastasium bello, in Phrygiâ juxta Co-
reiaum civitatem, prælio Lilinge duce cæso profligati
sunt.

A. M. 4497. Ol. 318. Imp. Anastasii 3. ex 6. die April. &
1. vel 317. 4. def. Reg. Theoderici 1. ex 5. die Martii.

R. C. 1241. Coss. { Decius Albinus. } 1245. F. M. { Ind. 1.
Ev. 465. 1244. C. { Eusebius Chronio II. } 1246. V. {

His Coss. qui etiam omissi sunt apud Tunnunensem,
Theodericus Rex, prætextu pacis ingressus Ravennam,
interfecto Odoacre in palatio, 111. nonas sive v. die
Martii, potitus est regno Italiæ. Bello civili moto con-
tra Anastasium Constantinopoli, statux Augusti Au-
gustæque funibus per urbem tractæ sunt. Julianus
Magister militiæ nocturno prælio pugnans, Getico fer-
ro in Thraciâ confossus interiit.

A. M. 4498. Ol. Imp. Anastasii 4. ex 6. die April. Reg.
318. 2. vel 1. def. Theoderici 2. ex 5. die Martii.

R. C. 1242. Coss. { Turcius Sec. Asterius } 1246. F. M. { Ind. 2.
Ev. 466. 1245. C. { Fl. Præsidius. } 1247. V. {

His Coss. Anastasio Imperatore intestina prælia
contra Orthodoxorum fidem commovente, ut refert
Marcellinus, Laodicea, Hierapolis, atque Agathicum,
uno tempore unoque terræ motu collapsæ sunt.

A. M. 4499. Ol. Imp. Anastasii 5. ex 6. die April. &
318. 3. vel 2. def. Reg. Theoderici 3. ex 5. die Martii.

Ev. 467. R. C. 1243. C. Cof. { Fl. Viator. } 1247. F. M. { Indi&. 3.
1246. C. { Fl. Æmilius. } 1248. V. }

His Cof. bellum Ifauricum denuò exarfit, Athenodoro & Longino ducibus: quos Tunnunensis iisdem Cof. (perperam, ut videtur) occisos refert.

A. M. 4500. Ol. Imp. Anastasii 6. ex 6. die Apr. & Reg.
318. 4. vel 3. def. Theoderici 4. ex 5. die Mart.

Ev. 468. R. C. 1244. C. Cof. { Fl. Paullus. } 1248. F. M. { Indi&. 4.
1247. C. { Sine Collega. } 1249. V. }

Eo Cof. Anastasio Principi India Elephantem duosque Camelopardalos muneri mifit.

A. M. 4501. Ol. 319. Imp. Anastasii 7. ex 6. die April. &
3. vel 318. 4. def. R eg. Theoderici 5. ex 5. die Martii.

Ev. 469. R. C. 1245. C. Cof. { Im. Fl. Anastasius II. } 1249. F. M. { Ind. 6.
1648. C. { Sine Collega. } 1250. V. }

Eo Cof. Solis defectus apparuit bellumque Ifauricum sexto anno fedatum. Athenodorus five Antenorodorus, Ifaurorum primus in Ifauriâ captus decollatusque est: inquit Marcellinus.

A. M. 4502. Ol. Imp. Anastasii 8. ex 6. die Apr. & Reg.
319. 2. vel 1. def. Theoderici 6. ex 5. die Martii.

Ev. 470. R. C. 1246. C. Cof. { Decius Paullinus. } 1250. F. M. { Indi&. 6.
1249. C. { Joannes Scythia. } 1251. V. }

His Cof. Longinus Ifaurius cognomento Selinuteus, apud Antiochiam Ifauriæ à Prifco Comite captus, & Constantinopolim miffus est; demumque variis cruciatibus apud Nicæam Bithyniæ expenfus.

A. M.

A. M. 4503. Ol. Imp. Anastasii 9. ex 6. die April. &
319. 3. vel 2. def. Reg. Theoderici 7. ex 5. die Mart.

R. C. 1247. Ev. 471. 1250. C. Coss. { Fl. Joannes Gib-
bus. } 1251. F. M. { Indi&. 7.
Fl. Asclepius. } 1252. V. {

His Coss. Bulgari Thraciam devastantes Aristæum
ductorem Illyricianæ militiæ juxta Zurtam fluvium
magno prælio vicerunt, occisis quatuor Comitibus.

A. M. 4504. Ol. Imp. Anastasii 10. ex 6. die April. &
319. 4. vel 3. def. Reg. Theoderici 8. ex 5. die Martii.

R. C. 1248. Ev. 472. 1251. C. Coss. { Fl. Patricius. } 1252. F. M. { Indi&. 8.
Fl. Hypatius. } 1253. V. {

His Coss. Rex. Theodericus Romam veniens, mirâ
affabilitate Senatum, munificentiaque plebem tractavit:
ut refert Cassiodorus in Chronico.

A. M. 4505. Ol. 320. Imp. Anastasii 11. ex 6. die April. &
1. vel 319. 4. def. Reg. Theoderici 9. ex 5. die Martii.

R. C. 1249. Ev. 473. 1252. C. Coss. { Rufius Magnus Faustus } 1253. F. M. { Ind. 9.
Avienus senior. } 1254. V. {
Fl. Pompeius. }

His Coss. Constantino præfecto urbis Constantino-
politanae ludos spectante in Theatro, concitato populi
tumultu plusquam tria millia civium interfecta sunt.

A. M. 4506. Ol. Imp. Anastasii 12. ex 6. die April. &
320. 2. vel 1. def. Reg. Theoderici 10. ex 5. die Martii.

R. C. 1250. Ev. 474. 1253. C. Coss. { Rufius Magnus Faustus } 1254. F. M. { Ind. 10.
Avienus junior. } 1255. V. {
Fl. Probus. }

His Coss. Convicta gens Bulgarorum Thraciam sæ-
pe deprædata, nullo Romanorum milite resistente ne-

rum devastavit. Amidam opulentissimam civitatem, monachorum astu proditam Choadis Rex Persarum quinto mense expugnatam irrupit: ac proditores obtruncavit.

A. M. 4507. Ol. Imp. Anastasii 13. ex 6. die Aprilis, & 320. 3. vel 2. def. Reg. Theoderici 11. ex 5. die Martii.

Ev. 475. R. C. 1251. C. Conf. { Fl. Dexecratus. } 1255. F. M. { Indict. 11. }
1254. C. { Fl. Volufianus. } 1256. V.

His Coss. qui omissi sunt in Cassiodori & Tunnunensis Chronicis, ut & ipsorum annus in Jordani Annalibus, tribus Romanorum ductoribus, Patritio, Hypatio, & Acrobinda, cum xv. millibus armatorum, juxta Syfream castellum profligatis à Persis; Amida vacua magno auri pondere redempta est.

A. M. 4508. Ol. Imp. Anastasii 14. ex 6. die April. & 320. 4. vel 3. def. Reg. Theoderici 12. ex 5. die Martii.

R. C. 1252. C. Conf. { Fl. Cethæus five } 1256. F. M. { Indict. 12. }
Ev. 476. { Cethegus, five } 1257. V.
1255. V. { Cettibus. }
Sine Collega.

Eo Cos. Celer Magister officiorum, per Callinicum Mesopotamiæ civitatem, cum exercitu ad devastanda Persarum rura discurrit: magnâque prædâ positus, de percutiendo fœdere cum Persis deliberavit, misso ad id Armonia à secretis. Theodericus Rex, victis Bulgaribus, Syrmium regno Italiæ restituit.

A. M. 4509. Ol. 321. Imp. Anastasii 15. ex 6. die April. & 1. vel 320. 4. def. Reg. Theoderici 13. ex 5. die Martii.

R. C. 1253. C. Conf. { Fl. Manlius Theodorus. } 1257. F. M. { Indict. 13. }
Ev. 477. { Fl. Sabinianus. } 1258. V.

Is Sabinianus Sabiniani Magni filius, ductorque militiæ,

litia, contra Mundonem Getam, commisso juxta Margum prælio, maximâ clade affectus, in castellum Nato dictum cum paucis suorum fugit.

A. M. 4510. Ol. Imp. Anastasii 16. ex 6. die April. & Reg. 321. 2. vel 1. def. Theoderici 14. ex 5. die Martii.

Ev. 478. R. C. 1254. Coss. { Fl. Messalla. } 1258. F. M. { Indict. 14.
1257. C. { Fl. Arcobinda. } 1259. V. {

Messallâ Cof. Constantinopoli, jubente Anastasio Imperatore, sancta Evangelia tanquam ab idiotis Evangelistis composita reprehenduntur & emendantur; inquit Tunnunensis. Anastasii principis statua, ut refert Marcellinus, in foro Tauri, ubi dudum Theodosii Magni steterat, erecta est.

A. M. 4511. Ol. Imp. Anastasii 17. ex 6. die April. & 321. 3. vel 2. def. Reg. Theoderici 15. ex 5. die Martii.

Ev. 479. R. C. 1255. Coss. { Imp. Fl. Anastasius III. } 1259. F. M. { Indict. 15.
1258. C. { Venantius. } 1260. V. {

Iis Coss. Constantinopoli seditio popularis in Circo facta est. Gradus Circi septentrionalis sua cum fornice incensi collapsique sunt; Anastasio in processibus commorante.

A. M. 4512. Ol. Imp. Anastasii 18. ex 6. die April. & 321. 4. vel 3. def. Reg. Theoderici 16. ex 5. die Martii.

Ev. 480. R. C. 1256. Coss. { Basilii Venantius Decius junior. } 1260. F. M. { Indict. 1.
1259. C. { Fl. Celer. } 1261. V. {

His Coss. Cawades rex Persarum Zundaber castellum plurimis thesauris plenum cepit & spoliavit. Romanus & Rusticus Comites cum classe littora Italiæ circa Tarentum devastantes, inhonestam ex pyratâ victoriâ Anastasio Imperatori reportarunt. Theodericus

ricus rex Gallias Francis victis & fugatis acquisivit Imperio.

A. M. 4513. Ol. 322. Imp. Anastasii 19. ex 6. die April. &
1. vel 321. 4. def. Reg. Theoderici 17. ex 5. die Martii.

Ev. 481. R. C. 1257. Cof. { Importunus Decius. } 1261. F. M. { Ind. 2.
1260. C. { Sine Collega. } 1262. V. {

Hoc Cof. rursus magnum incendium Constantino-
poli ortum est. Et portus Juliani purgatus est.

A. M. 4514. Ol. Imp. Anastasii 20. ex 6. die April. &
322. 2. vel 1. def. Reg. Theoderici 18. ex 5. die Martii.

Ev. 482. R. C. 1258. Cof. { Anicius Manlius Severinus Boetius. } 1262. F. M. { Ind. 3.
1161. V. { Eutharicus. } 1263. V. {

Is Boetius fuit qui Consolationem Philosophicam,
aliaque plura ingenii monumenta posteris reliquit.
His Cof. Vitalianus Patritioli filius, prætextu defen-
dendæ Synodi Chalcedonenfis, validâ manu congrega-
tâ Anastasii Imperio rebellavit.

A. M. 4515. Ol. Imp. Anastasii 21. ex 6. die April. &
322. 3. vel 2. def. Reg. Theoderici 19. ex 5. die Martii.

Ev. 483. R. C. 1259. Cof. { Felix Gallus. } 1263. F. M. { Indi. 4.
1262. C. { Secundinus. } 1264. V. {

His Cof. Vitalianus Comes cum Patritio nepote
Anastasii, Magistro militiæ congressus, vivum cepit, vin-
civit, & postea distraxit.

A. M. 4516. Ol. Imp. Anastasii 22. ex 6. die April. &
322. 4. vel 3. def. Reg. Theoderici 20. ex 5. die Martii.

Ev. 484. R. C. 1260. Coss. { Fl. Paulus. } 1264. F. M. { Indi& 5.
1263. C. { Fl. Muschianus. } 1295. V. {

His Coss. Alamundurus Saracenorum rex excitatus
est ad defensionem Chalcedonensis Synodi contra Ana-
stasium Imperatorem. Constantinopoli magna seditio
fuit diebus I, II, III, septimanæ, IV, V, VI. Novem. inter
Orthodoxos & Eutychianos. Iisdem Coss. ut apparet
ex Tunnunensi, & eodem mense & die juxta Evagrium,
I. III. cap. XXXIII. Anno Antiocheno quingentesimo
sexagesimo primo, Indictione sextâ, maximâ ex parte
pertinente ad sequentes Coss. juxta solitam Marcellini
Comitis applicationem, Severus Eutychianus, volente
Anastasio Imperatore, Antiochiæ Archiepiscopatum,
ejecto Flaviano occupavit. Iisdem fere temporibus
defectus solis contigit. Gens Erulorum terram Ro-
manorum invasit.

A. M. 4517. Ol. 323. Imp. Anastasii 23. ex 6. die April. &
1. vel 322. 4. def. Reg. Theoderici 21. ex 5. die Martii.

Ev. 485. R. C. 1261. Coss. { Anicius Probus. } 1265. F. M. { Indi& 6.
1264. C. { Fl. Clementinus. } 1266. V. {

Probo Cos. Tunnunensis refert seditionem illam in-
ter Eutychianos & Orthodoxos, Platone civitatis præ-
fecto pulpitem Ecclesiæ ascendente, ortam; quam
Marcellinus præcedentibus Coss. retulit: nimirum
eadem ratione qua idem Marcellinus Severi Archiepis-
copatum initum his Coss. refert.

A. M. 4518. Ol. Imp. Anastasii 24. ex 6. die April. &
323. 3. vel 1. def. Reg. Theoderici 22. ex 5. die Martii.

Ev. 486. R. C. 1262. Col. { M. Aurelius Cassio- } 1266. F. M. { Indict. 7.
1265. C. { dorus Senator. } 1267. V. {
Sine Collega.

Cassiodorus in Chronico refert, se Cos. adunito clero vel populo Romanæ Ecclesiæ rediisse optatam concordiam: nimirum post immanes & diuturnas seditiones propter Symmachum & Laurentium Antipapos.

Vitalianus Scythia cum exercitu Constantinopolim ad Septimum usque dictum locum minax accessit: & octavo die remeans, deinde Odyffo Moesiæ civitate occupatâ, Cyrillum militiæ ductorem occidit.

A. M. 4519. Ol. Imp. Anastasii 25. ex 6. die April. &
323. 3. vel 2. def. Reg. Theoderici 23. ex 5. die Martii.

Ev. 487. R. C. 1263. Col. { Fl. Florentinus. } 1267. F. M. { Indict. 8.
1266. C. { Fl. Authemius. } 1268. V. {

His Coss. Vitalianus, repetitâ expeditione contra Anastasium, Siftivensam prædium ingressus, magnis muneribus ei reconciliatus, redditoque Hypatio ejus nepote, Magister militum per gratiam factus est. Eadem tempestate Ugni sive Hunni Armeniâ transmissâ totam Cappadociam devastantes usque ad Lycaoniam pervenerunt. Ariadna Augusta Sexagenaria in palatio decessit. Theodericus Rex Amalasvintam filiam Evagrio nuptam dedit.

A. M. 4520. Ol. Imp. Anastasii 26. ex 6. die April. &
323. 4. vel 3. def. Reg. Theoderici 24. ex 5. die Martii.

Ev. 488. R. C. 1264. Col. { Fl. Petrus. } 1268. F. M. { Indict. 9.
1267. C. { Sine Collega. } 1269. V. {

Eo Coss. Anastasius Imperator Vitaliano Rufinum successorem destinavit.

A. M.

A. M. 4521. Ol. 324. Imp. Anastasii 27. ex 6. die Aprilis,
v. vel 323. 4. def. & Reg. Theoderici 25. ex 3. die Mart.

R. C. 1265. { Imp. Fl. Anastasius } 1269. F. M. {
Ev. 489. Coss. { IV. }
1268. C. { Agapitus. } 1270. V. { Indi&. 10.

His Coss. ab aquilonaribus populis maxima pars
Illyrici, duæ Macedoniæ, Thessaliaque devastatæ sunt :
usque ad Thermopylas & Epirum prædæ actæ : plu-
rimique captivi facti.

A. M. 4522. Ol. Imp. Justinii 1. ex 9. die Jul. & Reg.
324. 2. vel 1. def. Theoderici 26. ex 5. die Martii.

R. C. 1266. Coss. { Fl. Magnus. } 1270. F. M. {
Ev. 490. 1269. C. { Fl. Florentinus. } 1271. V. { Indi&. 11.

His Coss. in provinciâ Dardaniâ assiduo terræ motu
xxiv. castella collapsa sunt. Anastasio, conditâ civita-
te Daras in Mesopotamiâ, mortuo postquam impera-
verat viginti septem annos, tres menses, ac totidem
dies, juxta Evagrium in fine lib. II. cap. XLIV. ac initio
l. IV. c. I. atque Græcos fastos, nono die Panemi sive
Julii Imperium occupavit Fl. Anicius Justinus Thrax,
anno Antiocheno DLXVI. Eodem autem anno primo
Imperii Justinii, ut apparet etiam ex actis Synodi Con-
stantinopolitanæ sub Joanne Episcopo habitæ, à XVI.
die Julii, feriâ secundâ, ad XX. die ejusdem mensis, In-
dictione undecimâ ; & Synodi Tyrîæ habitæ sub Epi-
phanio Episcopo decimo sexto die Septembris, Indi-
ctione duodecimâ ; eodem inquam anno primo Justinii,
ac mense Septembri sive Gorpîæo, Severus Antiochiæ
Episcopatu expulsus est, anno Antiocheno DLXVII,
juxta eundem Evagrium lib. IV. cap. IV. quo utique
nostra sententia de Epochâ annorum Antiochenorum
contra Scaligeri, Baronii, & aliorum opiniones liqui-
do confirmatur.

A. M. 4523. Ol. Imp. Justinī 2. ex 9. die Jul. & Reg.
334. 3. vel 2. def. Theoderici 27. ex 3. die Martii.

R. C. 1267. *Imp. Fl. Anicius Ju-* 1271. F. M. {Indi & 12.
Ev. 491. *stinus.* }
1270. C. *Fl. Eutharicius Cilli-* 1272. V. {
Coff. *ca Amalus.*

His Coff. quibus Cassiodorus suum Chronicon
Consulare terminavit, Amantius Palatii præposi-
tus, & Andreas cubicularius, tanquam Imperii Justinī
inimici, interfecti sunt. Vitalianus Scythia urbem datā
acceptā fide ingressus, magister militum ordinatus est.

A. M. 4524. Ol. Imp. Justinī 3. ex 9. die Jul. & Reg.
334. 4. vel 3. def. Theoderici 28. ex 5. die Martii.

R. C. 1268. *Fl. Rusticus.* 1272. F. M. {Indi & 13.
Ev. 492. *Fl. Vitalianus sive* }
1271. C. *Virellianus.* 1273. V. {
Coff.

Vitalianus Consul, septimo Consulatus sui mense,
septemdecim vulneribus confossus in palatio, cum Ce-
leriano & Paulo satellitibus interemptus est.

A. M. 4525. Ol. 325. Imp. Justinī 4. ex 9. die Jul. & Reg.
1. vel 324. 4. def. Theoderici 29. ex 5. die Martii.

R. C. 1269. *Fl. Valerius.* 1273. F. M. {Ind. 14
Ev. 493. 1272. C. *Fl. Anicius Justinianus.* 1274. V. {
Coff.

Justinianus Justinī Imperatoris ex sorore nepos, eo
primo Consulatu suo, trans legem Marciani, admodum
magnificos ludos muneraque edidit.

A. M.

A. M. 4526. Ol. Imp. Justinī 5. ex 9. die Jul. & Reg.
325. 3. vel 1. def. Theoderici 30. ex 5. die Martii.

R. C. 1270. P. C. { Q. Aurelius Anicius Symmachus. } 1274. F. M. { Indiā. 15.
Ev. 494. 1273. C. { Anicius Manlius Severinus Boetius II. } 1275. V. }

Tunnunensis iis Coss. adventum Vitaliani Constantinopolim perperam refert. Circa id tempus Justino Imperatore persequente Arrianos, Theodericus Rex minatus est se vicissim persecuturum Catholicos.

A. M. 4527. Ol. Imp. Justinī 6. ex 9. die Jul. & Reg.
325. 3. vel 2. def. Theoderici 31. ex 5. die Martii.

Ev. 495. R. C. 1271. Coss. { Fl. Anicius Maximus } 1275. F. M. { Ind. 1.
1274. C. { Sigeuilega. } 1276. V. }

Tunnunensis utique eo Coss. Vitalianum Constanti-
nopoli in palatio interfectum refert.

A. M. 4528. Ol. Imp. Justinī 7. ex 9. die Jul. & Reg.
325. 4. vel 3. def. Theoderici 32. ex 5. die Martii.

R. C. 1272. Coss. { Imp. Fl. Anicius Justinus II. } 1276. F. M. { Indiā. 3.
Ev. 496. 1275. C. { Fl. Opilio. } 1277. V. }

His Coss. inopia olei magnam penuriam in popu-
lum importavit. Sub id tempus à nonnullis refertur in-
itium belli Vandalici secundi.

A. M. 4529. Ol. 326. Imp. Justinī 8. ex 9. die Jul. & Reg.
1. vel 326. 4. def. Theoderici 33. ex 5. die Mart.

R. C. 1273. Coss. { Anicius Probus Junior. } 1277. F. M. { Indiā. 3.
Ev. 497. 1276. C. { Fl. Philoxenus. } 1278. V. }

His Coss. quibus annum P. C. Justinī II. & Opilio-
nis sive Apionis præmittit Tunnunensis, anno septimo
H h h 2 Imp.

A. M. 4523. Ol. Imp. Justinii 2. ex 9. die Jul. & Reg.
324. 3. vel 2. def. Theoderici 27. ex 5. die Martii.

R. C. 1267. { Imp. Fl. Anicius Ju-
stinus. 1271. F. M. { Indi& 12.
Ev. 491. Coss. { Fl. Eutharicius Cilli- 1273. V. {
1270. C. ca Amalus.

His Coss. quibus Cassiodorus suum Chronicon
Consulare terminavit, Amantius Palatii præposi-
tus, & Andreas cubicularius, tanquam Imperii Justinii
inimici, interfecti sunt. Vitalianus Scythia urbem datâ
acceptâ fide ingressus, magister militum ordinatus est.

A. M. 4524. Ol. Imp. Justinii 3. ex 9. die Jul. & Reg.
324. 4. vel 3. def. Theoderici 28. ex 5. die Martii.

R. C. 1268. { Fl. Rusticus. 1272. F. M. { Indi& 13.
Ev. 492. Coss. { Fl. Vitalianus sive 1273. V. {
1271. C. Vitellianus.

Vitalianus Consul, septimo Consulatus sui mense,
septemdecim vulneribus confossus in palatio, cum Ce-
leriano & Paulo satellitibus interemptus est.

A. M. 4525. Ol. 325. Imp. Justinii 4. ex 9. die Jul. & Reg.
1. vel 324. 4. def. Theoderici 29. ex 5. die Martii.

R. C. 1269. { Fl. Valerius. 1273. F. M. { Ind. 14.
Ev. 493. 1272. C. Coss. { Fl. Anicius Justinianus. 1274. V. {

Justinianus Justinii Imperatoris ex sorore nepos, eo
primo Consulatu suo, trans legem Marciani, admodum
magnificos ludos muneraque edidit.

A. M. 4526. Ol. Imp. Justinī 5. ex 9. die Jul. & Reg.
325. 2. vel 1. def. Theoderici 30. ex 5. die Martii.

Ev. 494. R. C. 1270. P. C. { Q. Aurelius Anicius Symmachus. } 1274. F. M. { Ind. 15.
1273. C. { Anicius Manlius Severinus Boetius II. } 1275. V. }

Tunnunensis iis Coss. adventum Vitaliani Constantinopolim perperam refert. Circa id tempus Justino Imperatore persequente Arrianos, Theodericus Rex minatus est se vicissim persecuturum Catholicos.

A. M. 4527. Ol. Imp. Justinī 6. ex 9. die Jul. & Reg.
325. 3. vel 2. def. Theoderici 31. ex 5. die Martii.

Ev. 495. R. C. 1271. Coss. { Fl. Anicius Maximus } 1275. F. M. { Ind. 1.
1274. C. { Sine collega. } 1276. V. }

Tunnunensis utique eo Coss. Vitalianum Constantinopoli in palatio interfectum refert.

A. M. 4528. Ol. Imp. Justinī 7. ex 9. die Jul. & Reg.
325. 4. vel 3. def. Theoderici 32. ex 5. die Martii.

Ev. 496. R. C. 1272. Coss. { Imp. Fl. Anicius Justinus II. } 1276. F. M. { Ind. 2.
1275. C. { Fl. Opilio. } 1277. V. }

His Coss. inopia olei magnam penuriam in populum importavit. Sub id tempus à nonnullis refertur initium belli Vandalici secundi.

A. M. 4529. Ol. 326. Imp. Justinī 8. ex 9. die Jul. & Reg.
1. vel 326. 4. def. Theoderici 33. ex 5. die Martii.

Ev. 497. R. C. 1273. Coss. { Anicius Probus Junior. } 1277. F. M. { Ind. 3.
1276. C. { Fl. Philoxenus. } 1278. V. }

His Coss. quibus annum P. C. Justinī II. & Opilionis sive Apionis præmittit Tunnunensis, anno septimo
H h h 2 Imp.

Imperii Iustini, juxta Evagrium lib. IV. cap. V. mense ejus decimo sive undecimo, utpote mense Artemisio, id est Maio, XXIX. vel XXX. die mensis, sexto vel septimo die septimanæ, circa ipsum meridiem, ingens terræ motus Antiochiæ contigit,

A. M. 4530. Ol. 326. 2. vel 1. def. Imp. Iustini 9. ex 9. die Jul. & Reg. Theoderici 34. ex 5. die Mart. atque Athalarici 1. ex 2. die Septemb.

Ev. 498. R. C. 1274. Cof. {Anicius Olybrius Junior.} 1278. F. M. {Ind. 4.} 1277. C. {Sine Collega.} 1279. V. {Ind. 4.}

Eo Cof. qui apud Tunnunensem emissus est, mortuo Theoderico circa IV. non. sive II. diem Septemb. in regno Italiæ successit Fl. Athalaricus ejus ex Amalasinthâ filiâ nepos. Eodem Cof. Marcellinus Antiochiæ terræ motum refert.

A. M. 4531. Ol. 326. 3. vel 2. def. Imp. Iustini 10. ex 9. die Jul. atque Justiniani 1. ex 1. die Aug. & Reg. Athalarici 2. ex 2. die Septemb.

Ev. 499. R. C. 1275. Cof. {Fl. Mavortius.} 1279. F. M. {Ind. 5.} 1278. C. {Sine Collega.} 1280. V. {Ind. 5.}

Eo Cof. anno Regiæ urbis (scilicet Constantinopolis) conditæ CXCVI I, anno autem Antiocheno DLXXV. Justinus Imperator Justinianum nepotem, Imperii consortem & successorem creavit die primo Xanthici, sive Kalendis Aprilis. Mortuus autem Justinus post quatuor inde menses, postquam imperaverat novem annos atque viginti tres dies, die primo sive mensis Loï sive Augusti, septimanæ quoque primo sive Dominico, Fl. Justinianus solus Imperio potitus est, eodem anno Antiocheno DLXXV. juxta Evagrium IV. lib. IX. cap. & Fastos Græcos. Eodem autem anno, circa mensem Diem sive Novembrem anni Antiocheni DLXXVI. utpote

pote mense vicesimo post proxime præcedentem, aliū^s horribilis terræ motus contigit, juxta Evagriū lib. i v. cap. vi.

A. M. 4532. Ol. Imp. Justiniani 2. ex 1. die Aug. & Reg. 326. 4. vel 3. def. Athalarici 3. ex 2. die Sept.

Ev. 500. R. C. 1276. Cof. { Imp. Fl. Anicius Justi- } 1280. F.M. { Ind. 6.
1279. C. { nianus II. } 1281. V. {
Sine Collega.

Circa id tempus Justinianus Imperator Belisarium Magistrum militiæ fecit. Gens Winilorum five Longobardorum in Pannoniâ habitare cœpit.

A. M. 4533. Ol. 327. Imp. Justiniani 3. ex 1. die Aug. & Reg. 326. 4. def. Athalarici 4. ex 2. die Septemb.

Ev. 501. R. C. 1277. Co. { Cæcina Maurus Decius } 1281. F.M. { Ind. 7
1280. V. { Basilus Junior. } 1282. V. {
Sine Collega.

Eo vel præcedente Cof. utpote anno Domini DXXVII. refert Jordanes exercitum Romanum Sabato Paschæ à Parthis superatum esse.

A. M. 4534. Ol. Imp. Justiniani 4. ex 1. die Aug. & Reg. 327. 2. vel 1. def. Athalarici 5. ex 2. die Sept.

Ev. 502. R. C. 1278. Cof. { Postumius Lampadius. } 1282. F.M. { Ind. 8
1281. C. { Fl. Orestes. } 1283. V. {

His Cof. Mundo ductor Illyricianæ militiæ, post Getas profligatos, Bulgaros Thraciam prædantes feliciore pugna cecidit. Iisdem Cof. Hypatius Anastasii Imperatoris nepos, ut refert Tunnunensis, Imperium affectans, Constantinopoli occisus est.

A. M. 4535. Ol. Imp. Justiniani 5. ex 1. die Aug. & Reg.
327. 3. vel 2. def. Athalarici 6. ex 2. die Sept.

Ev. 503. R. C. 1279. P. C. { Lampadii. } 1283. F. M. { Indict. 9.
1222. C. { Orestis. } 1284. V. {

Eo anno, quo Justiniani Codex orbi promulgatus est, refert Beda, lib. de ratione temporum, Dionysium exorsum Cyclos suos Paschales, anno Diocletiani CCXLVIII. Eodem anno, ut refert Tunnunensis, Gili-mer in Africâ tyrannidem sumens, Hildericum regno privavit.

A. M. 4536. Ol. Imp. Justiniani 6. ex 1. die Aug. & Reg.
327. 4. vel 3. def. Athalarici 7. ex 2. die Sept.

Ev. 504. R. C. 1280. P. C. { Lampadii. } 1284. F. M. { Indict. 10.
1283. C. { Orestis. } 1285. V. {

Marcellinus eo anno Hypatium, atque Pompeium & Probum, consobrinos, Anastasii Imperatoris nepotes Imperium affectantes, Constantinopoli circa Idus Januarii trucidatos esse refert. Jordanes etiam eodem anno, vel sequente, juxta Cuspinianum qui hunc omittit, tanquam Diocletiani CCXLVIII. Dionysium Abbatem Cyclum magnum Paschalem inchoasse, quasi nimirum tunc semel exactum ab incarnatione Domini, utpote constantem annis DXXXII. Eodem anno refert Tunnunensis Belisarium duobus præliis Tracium Persicum superasse.

A. M. 4537. Ol. 238. Imp. Justiniani 7. ex 1. die Aug. &
1. vel 327. 4. def. Reg. Athalarici 8. ex 2. die Sept.

R. C. 1281. F. Anicius Justinia- } 1285. F. M. {
Ev. 505. Cof. { nus III. } Ind. 11.
1284. V. { Sine Collega. } 1286. V. {

Eo anno post diuturnum immanemque laborem & sudorem Romanorum contra parthos, tandem per legatos Justiniano missos pax cum iis depacta est.

A. M.

A. M. 4538. Ol. Imp. Justiniani 8. ex 1. die Aug. & Reg.
328. 2. vel 1. def. Theodahati 1.

R. C. 1282. Ev. 506. 1285. C. Cof. { Fl. Anicius Justinianus IV. Decius Theodorus Paullinus. } 1286. F. M. 1287. V. { Ind. 12.

His Cof. Fl. Belifarius de Vandalis devictis, Africae & Carthagine post annum xcvi. receptâ, captoque rege Gilimere, triumphavit Constantinopoli. Mortuo autem Athalarico Rege Italiae, Theodohatus ab Amalasinutha ejus matre in consortium regni assumptus eam mox peremit: cujus necem Justinianus Imperator deinde ultus est: ut refert Marcellinus Comes, qui istuc Chronicon suum terminavit. Erat autem Theodorus Paullinus ultimus Consul Romae, five in Occidente.

A. M. 4539. Ol. Imp. Justiniani 9. ex 1. die Aug. & 328. 3. vel 2. def. Reg. Theodohati 2.

Ev. 509. R. C. 1283. 1286. C. Cof. { Fl. Belifarius. } 1287. F. M. 1288. V. { Indict. 13. }
Sine Collega.

Belifarius Consul à Justiniano Imperatore contra Theodohatum ad bellum Gothicum Italicum missus, receptâ Sicilia, Africam seditione turbatam, Salomoni ejus praefidi subveniens pacavit: & in Siciliam rediit. Trita Patritius in Myfiâ Bulgaros praelio superavit: ut refert auctor Appendicis Marcellini Comititis.

A. M. 4540. Ol. Imp. Justiniani 10. ex 1. die Aug. & 328. 4. vel 3. def. Rex. Vitigis 1.

Ev. 508 R. C. 1284. 1287. C. P. C. { Fl. Belifarii. } 1288. F. M. 1289. V. { Indict. 14.

Eo anno Belifarius Neapolim recepit. Theodahato interfecto Vitiges Italiae regnum adeptus est. Belifarius

rius etiam Romam ingressus est: juxta Appendicem
M. G.

A. M. 4541. Ol. 329.
1. vel 328. 4. def.

Imp. Justiniani 11. ex 1. die Aug. &
Reg. Vitigis 2.

Ev. 509.

R. C. 1285.
1288. C.

II. P. C.

{ Fl. Belisarii. }

1289. F. M.

1290. V.

{ Indict. 15. }

Eo anno, Germanus in Africâ rebellionem militum cum Strozâ tyranno inter Maurorum deserta bellando repressit. In Oriente quoque Joannes Scotistis arripens tyrannidem, Daras extinctus est: eodemque anno belli Gothici tertio, Imperii Justiniani undecimo, nono die mensis Apellæi sive Decembris, Belisarius Gothicis exactis Romam recepit, post LX. annos (qui tamen hac ratione fuerunt LXI.) quam Odoacer eam occupaverat: juxta Evagrium IV. lib. XIX. c. auctore Procopio historico. Porro autem eodem anno undecimo Justiniani, secundo post Consulatum Belisarii, inceptâ autem Indictione prima, Justinianus Imperator edidit Constitutionem (quæ extat Authenticarum collatione v. Titulo II. Novella XLVII) ut nomen & annus Imperatoris, una cum Coss. vel potius Cos. illius anni, & Indictione, scriptis instrumentis vel tabulis publicis & contractuum sive actorum documentis apponereetur: unde quidem mos apponendi nomina Coss. haud ita multo post abolevit, una cum ipsis Consulibus; qui posthæc tantummodo quatuor proximorum annorum serie, iique post unicum par (si modo par) duntaxat singuli privati, id est, quinque omnino creati sunt.

A. M. 4542. Ol. 329.
2. vel 1. def.

Imp. Justiniani 12. ex 1. die Aug. &
Reg. Vitigis 3.

Ev. 510.

R. C. 1286.
1289. C.

Cos.

{ Fl. Joannes. }

1290. F. M.

1291. V.

{ Indict. 1. }

Id fuit ultimum par Consulum Romanorum: imo
non

non par : namque Volusianus teste Procopio suffe-
ctus fuit, atque uterque fuit Constantinopolitanus.
Circa id tempus Belisarius Theodebertum regem Fran-
corum cum exercitu ingressum repulit.

A. M. 4543. Ol. Imp. Justiniani 13. ex 1. die Aug. &
329. 3. vel 2. def. Reg. Vitigis 4.

Ev. 511. R. C. 1287. Cof. { Fl. Appio Ægypti- } 1291. F. M. { Indiæ. 2.
1290. C. us solus. } 1292. V.

Eo Cof. vel præcedente juxta quosdam, sequente
juxta alios, Belisarius Gothis prælio iterum victis Vi-
tigem Regem cepit, & cum uxore & Theauris Con-
stantinopolim ad Justinianum Imperatorem misit : ip-
seque eodem reversus, eo nomine iterum triumphavit.
Circa idem tempus Parthi sive Persæ ruptâ pace Antio-
chiam totamque Syriam invadentes devastarunt.

A. M. 4544. Ol. Imp. Justiniani 14. ex 1. die Aug. &
329. 4. vel 3. def. Reg. Ildovaldi 1.

Ev. 512. R. C. 1288. Cof. { Fl. Justinus Germa- } 1292. F. M. { Indiæ. 3.
1291. C. ni f. solus. } 1293. V.

Eo Cof. Gothi in Liguriâ manentes, creato rege Italiæ
Ildovaldo Romanis denuo rebellarunt.

A. M. 4545. Ol. 330. Imp. Justiniani 15. ex 1. die Aug. &
1. vel 329. 4. def. Reg. Ararici 1.

Ev. 513. R. C. 1289. Cof. { Fl. Basilus Junior } 1293. F. M. { Indiæ. 4.
1293. C. solus. } 1294. V.

Is est ultimus in annuâ serie ordinariorum Consu-
lum Romanorum. Eo autem Cof. Tunriunensis Stuzam,
sive Strozam ut apparet ex appendice Marcellinum se-
quente, apud Africam regnum in Eremitibus cum
tyrannide assumpsisse refert. Eodemque Cof. Ildovaldo
peremto Rex Italiæ factus est Araricus Rogus. Eo au-
tem post aliquot menses extincto omnium procerum
Gothorum suffragiis Totila cognomento Baduilla crea-

tus est Italiæ rex: qui per hæc tempora, apud Faventinum Æmiliæ oppidum, Romanum exercitum superavit.

A. M. 4546. Ol. Imp. Justiniani 16. ex 1. die Aug. & 330. 2. vel 1. def. Reg. Totilæ 1.

Ev. 514. R. C. 1290. P. C. { Fl. Basilii Junio- } 1294. F. M. { Indiæ. 5. }
1293. C. ris. 1295. V.

Eo anno juxta Jornandem apud Cuspinianum quinta Synodus Universalis Constantinopoli sub Vigilio Papâ Romano contra Theodorum Mopsuestenum, Ibam Edeffenum, & Theodoretum Cyrensem Episcopum convocata.

A. M. 4547. Ol. Imp. Justiniani 17. ex 1. die Aug. & 330. 3. vel 2. def. Reg. Totilæ 2.

Ev. 515. R. C. 1291. II. P. C. { P. C. Basilii. } 1295. F. M. { Indiæ. 6. }
1294. V. 1296. V.

Per ea tempora Totila vastavit Campaniam: in Oriente etiam Persis adhuc tenentibus conflictum cum Romanis. Sergius in Africâ inquietatus est à rebellibus cum Strozâ (sive Stuzâ) tyranno, & Mauris. Append. M. C. quam Cuspinianus refert ad annum sequentem.

A. M. 4548. Ol. Imp. Justiniani 18. ex 1. die Aug. & 330. 4. vel 3. def. Reg. Totilæ 3.

Ev. 516. R. C. 1292. III. P. C. { Basilii. } 1296. F. M. { Indiæ. 7. }
1295. C. 1297. V.

Circa ea tempora (anno præcedente juxta Jornandem Cuspiniani) Belisarius à Persarum finibus ad auxilium Italiæ revocatus, tandemque Romam jam pene vastatam ingressus; Totilam cum exercitu supervenientem prælio ad Tiberim fudit, & in Campaniam repulit.

A. M. 4549. Ol. 331. Imp. Justiniani 19. ex 1. die Aug. &
1. vel 330. 4. def. Reg. Totilæ 4.

Ev. 517. R. C. 1293. IV. P. C. { Basilii. } 1297. F. M. { Indict. 8.
1296. C. } 1298. V. }

Eo anno, Belisario Constantinopolim revocato, Totila rex Gothorum in Italia, Romam denuo cepit, 11. die sive IV. non. Februarii, ut quidam retulerunt: totâ etiam Italiâ atque Siciliâ de integro potitus Struza tyrannus, ut Tunnunensis refert, apud Africam, prælio interemptus est.

A. M. 4550. Ol. Imp. Justiniani 20. ex 1. die Aug. &
331. 2. vel 1. def. Reg. Totilæ 5.

Ev. 518. R. C. 1294. V. P. C. { Basilii. } 1298. F. M. { Indict. 9.
1297. V. } 1299. V. }

Eo anno fœdus cum Persis redintegratum est: & Totila Romam obsedit, ipsamque ingressus est demum XV 11. die Decembris, juxta Append. Mar. Com. Guntharium Areobindâ interfecto, Carthagine assumentem Tyrannidem, Artabanus Carthaginis dux tricesimo post die interfecit, juxta Tunnunensem.

A. M. 4551. Ol. Imp. Justiniani 2. ex 1. die Aug. & Reg.
331. 3. vel 2. def. Totilæ 6.

Ev. 519. R. C. 1295. VI. P. C. { Basilii. } 1299. F. M. { Indict. 10.
1298. C. } 1300. V. }

Eo anno Belisarius reversus in Italiam, recepta Româ, partem murorum ejus à Totilâ dirutorum restituit; huicque ad pugnam venienti restitit.

A. M. 4552. Ol. Imp. Justiniani 22. ex 1. die Aug. &
331. 4. vel 3. def. Reg. Totilæ 7.

Ev. 520. R. C. 1296. VII. P. C. { Basilii. } 1300. F. M. { Indict. 11.
1299. C. } 1301. V. }

Per ea tempora Justinianus Imperator admodum
I ii 2 magni-

magnificam Basilicam, dictam Hagiam Sophiam exquisitissimo opere Constantinopoli struxit.

A. M. 4553. Ol. 332. Imp. Justiniani 23. ex 1. die Aug. & 331. 4. def. Reg. Totilæ 8.

Ev. 521. R. C. 1297. VIII. P. C. { Basilii. } 1301. F. M. { Indict. 12. }
1300. V. 1302. V.

Eo anno vel præcedente juxta nonnullos, sequente juxta alios, Totila, rex Italiæ Gothicus, iterum cepit Romam circa XVI. diem Martii & securus possedit: Belisario demum inglorio relinquente Italiam.

A. M. 4554. Ol. Imp. Justiniani 24. ex 1. die Aug. & 332. 2. vel 1. def. Reg. Totilæ 9.

Ev. 522. R. C. 1298. IX. P. C. { Basilii. } 1302. F. M. { Indict. 13. }
1301. C. 1303. V.

De ejus anni (qui erat annus Domini D L) Pascha scribens Victor Episcopus Capuanus, erroneos Victorii cyclos arguit, inquit Jordanes.

A. M. 4555. Ol. Imp. Justiniani 25. ex 1. die Aug. & 332. 3. vel 2. def. Reg. Totilæ 10.

Ev. 523. R. C. 1299. X. P. C. { Basilii. } 1303. F. M. { Indict. 14. }
1302. C. 1304. V.

His temporibus Mauri per Joannem Patricium domiti sunt. Altrinfecus vero contra Romanos quotidie instabant Bulgares & Slavini. Eo autem usque Jordanes sive Jornandes Episcopus sua Chronica perduxit, de gestis Romanorum abbreviata; eosdemque Annales juxta Cuspinianum.

A. M. 4556. Ol. Imp. Justiniani 26. ex 1. die Aug. & 322. 4. vel 3. def. Reg. Theiæ 1.

Ev. 524. R. C. 1300. XI. P. C. { Basilii. } 1304. F. M. { Indict. 15. }
1303. C. 1305. V.

Eo anno Narses Eunuchus à Justiniano princeps militiæ factus, & in Italiam missus, commisso prælio Longo-

Longobardis auxiliantibus Victor Totilam Gothorum regem occidit, anno regni ejus undecimo. Cujus loco Gothi Regem Italiæ crearunt Theiam.

A. M. 4557. OL. 333. Imp. Justiniani 27. ex 1. die Aug.

1. vel 332. 4. def.

Ev. 525. R. C. 1301. XII. P. C. { Basilii. } 1305. F. M. { Indiæ. 1. }
1304. C. } 1306. V. }

Eo anno, mense Februario Theias rex Gothorum in Italiâ prælio victus & occisus est, postquam regnaverat fere annum, & Gothi Italiâ exacti, anno LXXVII. postquam eam occupaverant. Deinde autem Fl. Narses, diuturni magnique belli confector, pro Justiniano Imperatore, Italiæ, ducis nomine, præfuit annos ferme XVI. Eodem anno magna Synodus congregata est Constantinopoli, Kal. Maii, pro condemnatione trium capitulorum Oecumenicæ Synodi Chalcedonenfis.

A. M. 4558. OL. 333. 2. vel 1. def. Imp. Justiniani 28. ex 1. die Aug.

Ev. 526. R. C. 1302. XIII. P. C. { Basilii. } 1306. F. M. { Indiæ. 2 }
1305. C. } 1307. V. }

Sub ea tempora Buccellinus Comes cum sociis à Theoberto Francorum rege dudum missus ad Italiam Siciliamque infestandam, tandem exercitu ejus attrito ventris profluvio, à Narsete prælio victus & occisus est.

A. M. 4559. OL. 333. 3. vel 2. def. Imp. Justin. 29. 1. die Aug.

Ev. 527. R. C. 1303. XIV. P. C. { Basilii. } 1307. F. M. { Indiæ. 3 }
1306. C. } 1308. V. }

Sub ea tempora Omnirugus dux Buccellini Socius, cum reliquiis Gothorum in Italiâ, quibus se junxit, peremptus est. Hic est proxime præcedens in Append. M. C. refertur eodem anno quo Totila occisus est.

A. M. 4560. OL. 333. 4. vel 3. def. Imp. Justiniani 30. ex 1. die Aug.

Ev. 528. R. C. 1304. XV. P. C. { Basilii. } 1308. F. M. { Indiæ. 4 }
1307. C. } 1309. V. }

Circa id tempus, biennio ante juxta Marcellini Appendicem,

pendicem, & anno sequente juxta Tunnunensem, mortuus est Vigilius Papa Romanus, occultus suffragator Synodi Constantinopolitane contra Chalcedonensis auctoritatem, in turbulento illo negotio trium Capitulorum.

A. M. 4564. Ol. 334. Imp. Justiniani 31. ex 1. die Aug.
1. vel 333. 4. def.

Ev. 529. R. C. 1305. XVI. P. C. { Basilii. } 1309. F. M. { Indi&. 5.
1308. C. } 1310. V. }

Eo anno juxta Appendicem Marcellini Comitis, nihil amplius Romanarum rerum exhibentem, in Britannia Bridus Pictorum rex factus est.

A. M. 4562. Ol. Imp. Justiniani 32, ex 1. die Aug.
334. 2. vel 1. def.

Ev. 530. R. C. 1306. XVII. P. C. { Basilii. } 1310. F. M. { Indi&. 6.
1309. C. } 1311. V. }

Eo tempore quendam Canobrum in Britannia Regem fuisse significat Appendix Marcellini Comitis: quæ quoad historiam hoc anno terminatur. Eodemque anno (quo Pelagium, cum condemnationi Capitulorum consensisset, Papam Romæ factum refert Jun.) suum Chronicon Consulare terminavit clarissimus vir, historiæque Annalis primus avorum nostrorum memoria, ac summus vindex Joannes Cuspinianus.

A. M. 4563. Ol. Imp. Justiniani 33. ex 1. die Aug.
334. 3. vel 2. def.

Ev. 531. R. C. 1307. XVIII. P. C. { Basilii. } 1311. F. M. { Indi&. 7.
1310. C. } 1312. V. }

Eo tempore Ugni (sive Hunni) Armeniam gravissime vexarunt, inquit Tunnunensis.

A. M. 4563. Ol. Imp. Justiniani 34. ex 1. die Aug.
334. 3. vel 2. def.

Ev. 532. R. C. 1308. XIX. P. C. { Basilii. } 1312. F. M. { Indi&. 8.
1311. C. } 1313. V. }

Eo anno Bulgares Thraciam invaserunt, & usque ad Sucas Constantinopolim (versus) venerunt: Sergiumque Patritium captum distraxerunt. Sed Patritii Belisarii

lisarii armis debellati, & trans Danubium repulsi sunt.

A. M. 4565. Ol. 335. Imp. Justiniani 35. ex I. die Aug.
3. vel 334. 4. def.

Ev. 533. R. C. 1309. XX. P. C. { Basilii. } 1313. F. M. { Indiæ. 9.
1312. C. 1314. V.

Eo anno Belisarius, adductus in crimen structarum insidiarum ad occidendum Justinianum Imperatorem, bonis & dignitate exutus esse dicitur.

A. M. 4566. Ol. Imp. Justiniani 36. ex I. die Aug.
335. 2. vel 1. def.

Ev. 534. R. C. 1310. XXI. P. C. { Basilii. } 1314. F. M. { Indiæ. 10.
1313. C. 1315. V.

Eo anno Belisarium omnes dignitates suas recepisse refert auctor miscellæ historiæ: quo etiam integrum Cyclum Paschalem annorum 532. completum statuunt.

A. M. 4567. Ol. Imp. Justiniani 37. ex I. die Aug.
335. 3. vel 2. def.

Ev. 535. R. C. 1311. XXII. P. C. { Basilii. } 1315. F. M. { Indiæ. 11.
1314. C. 1316. V.

Eo anno Arethas Patritius & Princeps Sarracenorum Constantinopolim venit, debita referens Imperatori, ut filii sui post suum obitum tenerent principatum tribus suæ.

A. M. 4568. Ol. Imp. Justiniani 38. ex I. die Aug.
335. 4. vel 3. def.

Ev. 536. R. C. 1312. XXIII. P. C. { Basilii. } 1316. F. M. { Ind. 12.
1315. V. 1317. V.

Circa id tempus Constantinopolis denuo, adeoque tertio intra triennium, passa est incendium. Eodem anno Justinianus Imperator lapsus esse fertur in hæresin de corruptibili & incorruptibili.

A. M. 4569. Ol. 336. Imp. Justiniani 30. ex 1. die Aug. &
1. vel 335. 4. def. Justinii Junioris 1. ex 13. die Novem.

Ev. 537. R. C. 1313. XXIV. P. C. { Basilii. } 1317. F. M. { Indict. 13
1316. C. } 1318. V.

Eo anno Prasinos civile bellum facientes Constanti-
nopoli, Julianus Præfectus urbis repressit, Mortuo au-
tem Justiniano Imperatore, anno Imperii tricesimo nono,
ac mense ejus octavo à quo primum Imperator ap-
pellatus est, quarto autem à Justinii morte, Idibus sive
decimo tertio die Novembris; Imperio potitus est Vi-
gilantiæ sororis ejus filius, Fl. Anicius Justinus Ju-
nior.

A. M. 4570. Ol. 336. 2. vel 1. def. Imp. Justinii Junioris 2.

Ev. 538. R. C. 1314. XXV. P. C. { Basilii. } 1318. F. M. { Indict. 14
1317. C. } 1319. V.

Post id tempus nullius privati hominis, ceu ordina-
rii Consulis, nomine annus per Imperium Romanum
notatus est. Soli Imperatores à Justino Juniore, anno
primo vel secundo Imperii Consulatum annum se-
mel tantummodo suscipiebant, à quo deinceps in-
sequentes anni eorum Imperii, post Consulatum ipsorum
numerabantur: excepto Mauricio, qui nono Imperii
sui anno, quum Theodosium filium suum Imperii con-
sortem fecisset, alterum Consulatum suscepit, atque in-
de quotannis continuavit usque ad duodecesimum, quo
uterque interfectus est. Justinianus quoque junior,
anno primo Imperii, quo depulsus fuerat, recupe-
rati, alterum Consulatum suscepisse dicitur. Atque
ea ratio Consulatum Imperatoriorum duravit fer-
me usque ad tempora Imperatoris Constantini octa-
vi cognomento Porphyrogeneti. Interea vero com-
plures privati homines fuerunt suffecti vel honorarii
Consules; qui deinceps Consules, eadem notione
quàm antiquitus Consulares, appellati sunt.

